

குமார சம்பவம்

(தமிழாக்கம்)

தமிழாக்கியோன்
பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம்
சிவன் வீதி, ஆவரங்கால்
புத்தூர்

பின்னணி

T/200/0643

திரு. சிவசுந்தரம்

உயர்நீதிமன்றம், சென்னை

பயிற்சிப் பணி

குமார சம்பவம்
(தமிழாக்கம்)

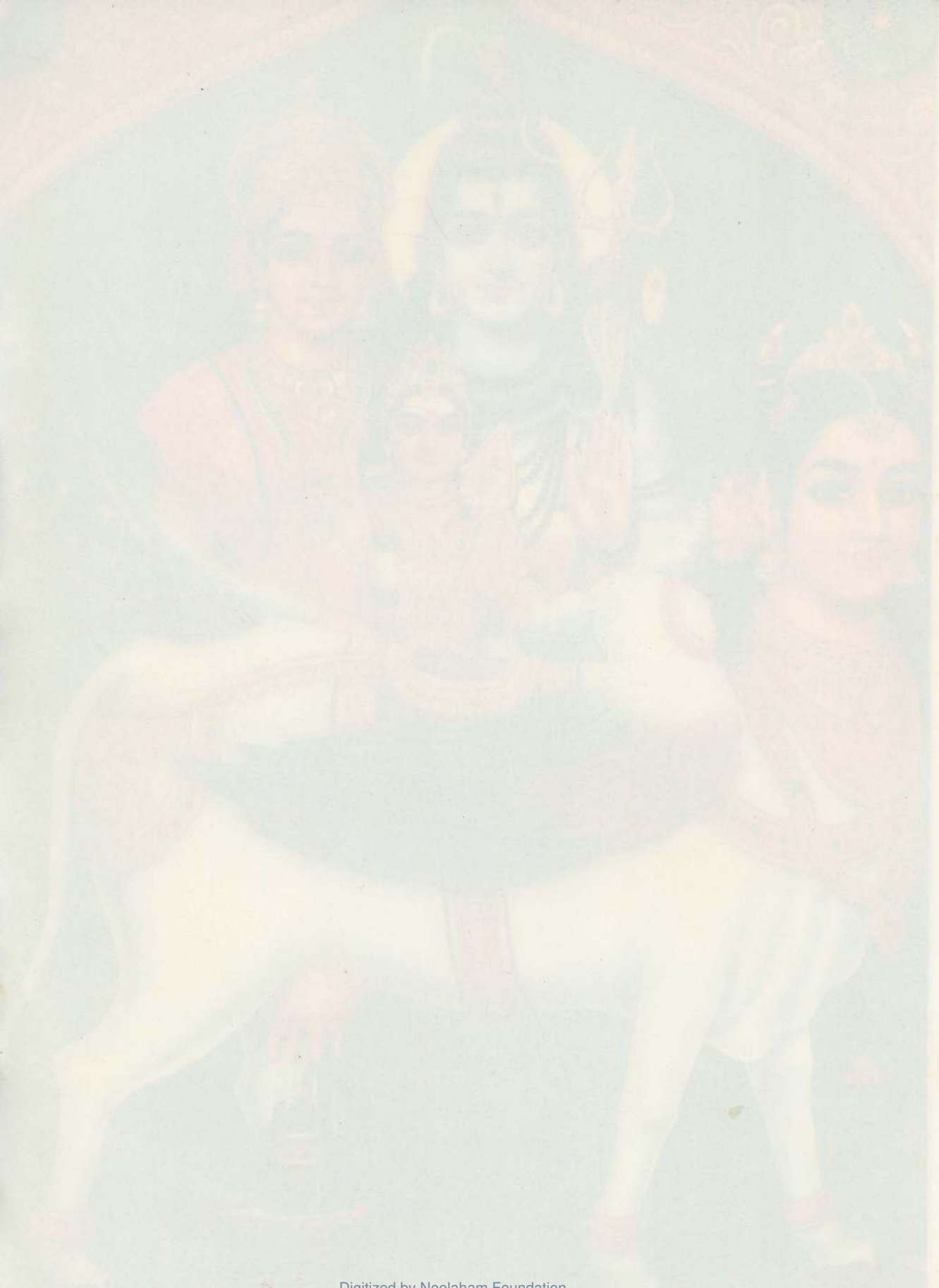
மாபவந்த ராவது

(மாக்காறுமிது)

ச. ப. சர்மா

ச. சுப்பிரமணியம்

அன்னதமிழ் மகனாணை காளி தாசன்
 அருள்குமார சம்பவநூல் ஆவி னின்றும்
 தன்னிகரில் குருபஞ்சாட் சரராம் சர்மா
 சால் கறப்போன் சார்வாய தமிழேன் கன்றாம்
 இன்னவகை இணைவித்தே என்றும் சீரார்
 இன்தமிழ் நூல் நுகரார்வத் திணையும் நண்பர்
 மன்னுதமிழ்க் காவியமாம் மதுரப் பாலை
 கறப்பித்தீர் மகிழ்ந்துண்பீர் தருகை ஏற்றே.

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உ
சிவமயம்
வேலும் மயிலும் துணை

குமார சம்பவம் (தமிழாக்கம்)

நாளைக்கு மீட்டி கொடுக்க

மாண்புமிகு கல்வி
அமைச்சர் அலுவலகம்
புதுச்சேரி

பி.சி.எஸ். 11/125
தமிழாக்கம்
புதுச்சேரி

தமிழாக்கியோன்

பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம்
சிவன் வீதி, ஆவரங்கால்
புத்தூர்

முதலாம் பதிப்பு: 1997

வாபெவ்ஃ ராவது (வகக்ராவுவது)

நூல் கிடைக்கும் இடங்கள்

351/7A, காலி வீதி
வெள்ளவத்தை
கொழும்பு 6

அரசன் அச்சகம்
30, ஹயிட் பார்க் கோணர்
கொழும்பு 2

பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம் அவர்களால் தமிழாக்கம் செய்யப் பெற்று,
அரசன் அச்சகம், 30 ஹயிட் பார்க் கோணர், கொழும்பு 2 இல்
அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றது.

அருள் ஆசிச் செய்தி

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள்

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்

சிவனேயச் செல்வர்கள்,

பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எழுதிய குமார சம்பவம் எனும் நூல் வெளிவருவதையிட்டு பெரும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். காளிதாசருடைய இறைபக்தியினால் உருவாகிய சம்ஸ்கிருத மொழியில் உள்ள குமார சம்பவம் எனும் நூலைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்துத் தந்தது அனைத்து சைவ மக்களுக்கும் பெருமையைத் தரக் கூடியதாகும். காளிதாசர் அன்னை காளி தேவியின் அருளைப் பெற்றுப் பல தத்துவக் கருத்துக்களைக் கவிதை மூலம் தந்துள்ளார். பண்டிதர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இதுபோன்ற பல சம்ஸ்கிருத மொழியில் உள்ள நூல்களைத் தமிழில் பெயர்த்துத் தந்துள்ளார். பண்டிதருடைய முயற்சிக்கு எல்லோரும் ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுப் பண்டிதர் சுப்பிரமணியம் அவர்கட்கும் அவரைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் இறைவனுடைய ஆசி கிடைக்கப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

“என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு”

குரு மஹாசந்திதானம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தர
பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள்

வாழ்த்துரை

சுவாமி ஆத்மகணாநந்தா

இராமகிருஷ்ண மிஷன்

(இலங்கைக் கிளை)

யாழ்ப்பாணம், புத்தூர், ஆவரங்காலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒரு பயிற்றப்பட்ட ஓய்வு பெற்ற தமிழாசிரியர். ஆரிய திராவிட பாஷா அபிவிருத்திச் சங்கம் நடாத்திய சம்ஸ்கிருத பாலபண்டிதர் தேர்வில் நன்கு தேறியவர். எனவே தமிழ், சம்ஸ்கிருத மொழிகள் இரண்டிலும் வல்லமை உடையவர். இந்தத் திறமையின் அடிப்படையில் பல வட மொழி நூல்களைத் தூய தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். ஸ்ரீ விஷ்ணு சஹஸ்ரநாமம், ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சஹஸ்ரநாமம், ஸ்ரீ விநாயக சஹஸ்ரநாமம், சிவானந்த லஹரி, செளந்தர்ய லஹரி முதலிய சம்ஸ்கிருத ஸ்தோத்திரங்களைத் தமிழ்த் தோத்திரங்களாக மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

தற்சமயம் அவர் வெளியிடும் புத்தகம், வட மொழிக் கவிஞர் காளிதாசர் புனைந்த குமார சம்பவம் என்ற காவியத்தின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பாகும். சம்ஸ்கிருத பாடல்களைத் தமிழ்ப்பாடல்களாக அமைத்திருப்பது, இரு மொழிகளிலும் அவருக்குள்ள புலமையைக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. கற்றறிந்த பெரியோர் அவரைப் பாராட்டி மகிழ்வர் என்பதில் ஐயமில்லை. குமார சம்பவத்தின் முதல் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு இந்நூல்தான் என்பது திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு இன்னும் பெருமையைச் சேர்க்கிறது. தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்திற்கு அவர் செய்துள்ள சேவை மகத்தானது.

பண்டிதர் ச.சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு இறைவன் திட ஆரோக்கியத்தையும், நீண்ட ஆயுளையும் வழங்கப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

சுவாமி ஆத்மகணாநந்தா

40, இராமகிருஷ்ண வீதி
வெள்ளவத்தை
கொடும்பு 6
21.11.1996

முகவுரை

பண்டிதர் ச. பஞ்சாட்சர சர்மா

உலகு புகழ் கவியரசர் காளிதாசரின் நூல்களுக்கும் ஈழ நாட்டுத் தமிழறிஞர்களுக்கும் நெடுங்காலத்தொடர்பு தொடர்ந்து வருகின்றது. கவியரசரின் பெருங்காப்பியங்களுட் சிறந்த இரகு வம்சத்தை யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழரசரின் உறவினரான அரசகேசரி என்னும் புலவர், முதன் முதலாகத் தமிழிற் பெருங்காப்பியமாகப் பாடினார். அதனை நாவலர் பெருமானின் மருகரான பொன்னம்பல பிள்ளை, அச்சேற்றிப் பாதுகாத்ததோடு தம் மாணவர்களுக்குப் போதித்துப் பரப்பினார். அவரது மாணவ பரம்பரையில் வந்த மகாவித்துவான் சி. கணேசையர், இரகு வம்சத்தின் பெரும் பகுதிக்குப் பதவுரை முதலியவற்றை எழுதிப் பதிப்பித்தார்.

காளிதாசரது சிறுகாப்பியங்களுட் சிறந்த மேகதூதத்தைச் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர், தமிழில் கட்டளைக் கலித்துறைப் பாவில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். இந்த மேகதூதக் காரிகைக்குப் புலவரின் மாணவர் மகாவித்துவான் கணேசையர் உரையெழுதி வெளியிட்டார். இவர்களின் சமகாலத்தவரான முகாந்திரம் தி. சதாசிவ ஐயர், காளிதாசரின் ருது சம்மார காவியத்தை மொழிபெயர்த்துக் குறிப்புரையோடு வெளியிட்டார். இம்மூன்று நூல்களும் தமிழ்நாட்டறிஞர் எவரும் மொழிபெயர்க்கு முன்பே இங்கு மொழிபெயர்த்து வெளிவந்தவையாகும். இந்தத் தொடர்பில் இப்போது குமார சம்பவம் என்னும் பெருங்காப்பியம், இங்குதான் முதன்முதலாகத் தமிழாக்கம் பெற்று வெளிவந்து நூலாசிரியருக்கு மாத்திரமன்றி இந்த நாட்டுக்கும் பெருமை தருகின்றது. (தமிழரையோடு வெளிவந்த வடமொழி நூல்களும், தமிழ் வசன நடையில் எழுதப்பட்ட நூல்களும் இங்கு கணக்கிடப்படவில்லை.)

இம் மொழிபெயர்ப்பு நூல் உருப்பெற்ற வரலாற்றைச் சுருக்கமாக இங்கு கூறுதல் இன்றியமையாததாகும். 1948ஆம் ஆண்டில் புத்தூர் ஸ்ரீ சோமாஸ்கந்தக் கல்லூரியில் பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியமவர்கள் தமிழ்ப் போதகாசிரியராக வந்து சேர்ந்தபோது, அங்கு ஆசிரியராயிருந்த எனக்கு அவரது நட்புப் பேறும், வடமொழிப் பால பண்டிதத் தேர்வுக்கு அவர் படிப்பதற்கு உதவும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது. சில மாதங்களின் பின்பு அவர் அத் தேர்வுக்குப் பாடநூலாயிருந்த குமார சம்பவத்தின் ஒரு சருக்கத்தை அழகிய விருத்தப் பாக்களில் மொழிபெயர்த்துக் கொண்டுவந்து காட்டியபோது அவரது கவியாற்றலைக் கண்டு வியப்படைந்தேன். ஆதி சங்கரரின் சிவானந்த லகரி, செளந்தரிய லகரி, என்னும் நூல்களின் மொழிபெயர்ப்பில் ஈடுபட்டிருந்ததால் சிலகாலம் தடைப்பட்டிருந்த இப் பெருங்காப்பியத்தைப் பண்டிதரவர்கள் சில ஆண்டுகளில் விரைந்து தமிழ்க் காப்பியமாகப் பாடிமுடித்துவிட்டார். அதனை மூல நூலோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து அரும்பதவுரை முதலியவற்றை எழுதும் பொறுப்பை விரும்பி ஏற்றுக்கொண்ட என்னால் அப்பணியை விரைவில் நிறைவேற்ற முடியவில்லை. இதனாலும், முழு நூலையும் ஒரே புத்தகமாக வெளியிடுவதா? அவ்வாறு வெளியிடின, பார்வதி பரமேசுவரரின் திருமணத்தின் பின் வருகின்ற சம்போக வருணனையையும் குமாரரின் உற்பத்தி வரலாற்றையும் உள்ளவாறே வெளியிட்டால், கந்தபுராண

கலாசாரத்தில் ஊறியிருக்கும் யாழ்ப்பாணத்துச் சைவ சமூகம் ஏற்றுக் கொள்ளுமா? என்றிவ்வாறு விவாதித்து முடிவு செய்வதிலும் சிலகாலம் கழிந்தது. ஈற்றில், கந்த புராணத்தை மாயையுபதேசப்படலம் இந்திரபுரிப்படலம் என்பவை காரணமாகத் தள்ளிவிடாத சைவத் தமிழலகம் இதனையும் தள்ளிவிடாதென்ற நம்பிக்கையோடு எந்த மாற்றமுமின்றி முழுநூலாகவே வெளியிடுவதென்று தீர்மானித்தோம்.

பண்டிதரவர்களின் புலம்பெயர் வாழ்வும், அவருடைய மக்கள் மருமக்கள்மாரின் பேராதரவும், நவீன அச்ச வசதியுள்ள கொடும்பு நகரில் இந்நூல் அச்சேறி வெளிவர அருகுவமாயமைந்தன.

குமாரசம்பவம் கூறுகின்ற குமாரோற்பத்திக்கும் கந்தபுராணம் தந்திருக்கும் குமாரோற்பத்திக்கும் வேறுபாடிருப்பதற்கும் இரு நூலாசிரியரும் கைக்கொண்ட மூலநூலாகிய புராணங்களின் வேறுபாடே முதன்மையான காரணமாகும். குமார சம்பவத்திற்கு சிவமகாபுராணமே மூலநூலென்று இரு நூல்களிலும் காணப்படுகின்ற பல ஒற்றுமைகளை எடுத்துக்காட்டிப் பதிப்பாசிரியர்கள் நிரூபித்திருக்கின்றார்கள். கச்சியப்ப சிவாசாரியார் முதனூலாகக் கைக்கொண்ட ஸ்காந்தம் சிவமகாபுராணத்தின் ஒரு பகுதியாயினும் வடநாட்டு ஸ்காந்தத்திற்கும் தென்னாட்டு ஸ்காந்தத்திற்கும் வேறுபாடு காணப்படுவதும், காலத்திற்கும் தேசத்திற்கும் ஏற்றவாறு கம்பநாடர் இராமாயணத்திற் சில மாற்றங்களைச் செய்தது போலக் கந்த புராணகாரரும் தமது நூலுள் சில திருத்தங்களைச் செய்திருப்பது சாத்தியமே என்பதும் இங்கு மனங் கொளத்தகும். மேலும் தேவர்களைத் துன்புறுத்திக் குமாரக் கடவுளால் அழிக்கப்பட்ட அசுரர் தலைவனென்று தாரகனை மாத்திரமே குமார சம்பவம் கூறியிருக்கவும், கந்த புராணமானது சூரன், சிங்கன், தாரகனென்னும் மூவரைக் கூறுவதற்கும் மூலநூல்களின் வேறுபாடே காரணமாகும்.

மேலும், காளிதாசர் இந்நூலை இயற்றிக்கொண்டிருந்தபோது இதனைப் பார்வையிட்ட சமகாலத்தவரான அறிஞர்கள், இந்நூலில் விரிவாயமைந்துள்ள சம்போக வருணனையைக் கண்டித்ததனால் விரக்தியடைந்த கவிஞர், தொடர்ந்து தம்நூலைப் பாடாது விட்டுவிட்டாரென்றும், பின்பு வேறு யாரோ பிற்பகுதியைப் பாடி முடித்தாரென்றும் ஒரு செய்தி கூறப்படுவதுண்டு. குமார சம்பவமூல நூலின் பிற்பகுதியிற் காட்டியச் சிறப்பெதுவுங் காணப்படாமையும், பிற்காலத்து அலங்கார சாஸ்திர நூலாசிரியர்களும் உரையாசியர்களும் முற்பகுதியிலிருந்தே உதாரணங்களை எடுத்தாண்டிருப்பதும் மேற்குறித்த செய்திக்கு ஆதாரமாகும். குமார சம்பவம் என்று பெயரிட்டுத் தொடங்கிய நூலில் குமாரனுடைய பால லீலைகளையும் சேனாதிபதிப்பதவியேற்றுப் பகைவரோடு போராடியறித்த வீரப்பிரதாபத்தையும் பாடாமல் விட்டு விட்டதனால் ஏற்பட்ட ஆதங்கம், காளிதாசருள்ளத்தில் ஆழப்பதிந்திருந்ததனாலேதான் பிற்காலத்திலே தாமியற்றிய ஒப்பற்ற பெருங்காப்பியமான இரகு வம்சத்தில் நூலைந்து இடங்களில் குமாரன் பெயரைப் பொருத்தமாகக் கையாண்டிருக்கின்றார் என்று நாம் கருதுவது தவறாகாது. குமார சம்பவ முழுநூலே பஞ்சமகா காவியங்களுள் ஒன்றாகக் கொள்ளப்படுவதால் மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் முழுநூலுக்கும் தமிழாக்கம் தந்திருக்கிறார்.

உவமையணியை அழகுற அமைப்பதில் காளிதாசர் உயர்ந்தவர் என்னும் பொருளமைந்த வட மொழித் தொடரொன்று (உபமா காளி தாசஸ்ய) பிரசித்தமாயுள்ளது. மூல நூலிலுள்ள உவமைகளைனத்தும் மொழிபெயர்ப்பிலும்

வந்திருப்பதோடு, மூல நூலிற் காணப்படாத சில அணிகளும் மொழி பெயர்ப்பில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. காளிதாசர் உவமையைவிட, வேற்றுப் பொருள் வைப்பு, தற்குறிப்பேற்றம் முதலிய அணிகளையும் அதிகமாக உபயோகித்திருக்கிறார். மூலச் செய்யுளின் முழுப்பொருளும் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யுளில் மூன்றடிகளில் முடிந்துவிடும்போது, இடத்துக்கேற்ற வேற்றுப் பொருள் வைப்பொன்றினால் நான்காமடியை நிறைவு செய்திருப்பதை இந்நூலில் ஆங்காங்கே கண்டிப்புறலாம். இத்தகைய இடங்களிலும் வேறு சில சந்தர்ப்பங்களிலும் திருவள்ளுவர், கம்பர் முதலியோர் கையாண்ட அழகிய சொற்றொடர்கள் பொருத்தமாயமைந்திருப்பதும் இந்நூற் சிறப்புக்களில் ஒன்றாகும். பலவகையான மோனைகளையும் எதுகைகளையும் அநாயாசமாகக் கையாண்டிருக்கிறார் மொழிபெயர்ப்பாசிரியர். எதுகைமோனை நயம், பல பாக்களைப் பலமுறை வாசிக்கத் தூண்டுகின்றது.

காளிதாசர், மடக்கு முதலிய சொல்லணிகளில் ஈடுபாடி ல்லாதவர். அவரது மூல நூலிற் காணப்படாத மடக்கணியைப் பண்டிதரவர்கள், மூலநூற் பொருள் மாறுபடாத விதம் பல இடங்களில் அமைத்திருக்கிறார்.

காவியங்களில் நாடகம் அழகியது. அவற்றுள்ளும் சாகுந்தலம் சிறந்தது (காவ்யேஷு நாடகம் ரம்யம், தத்ராபி ச சாகுந்தலா) என்பது இலக்கிய விமர்சகரின் விதப்புரையாகும். சாகுந்தலம் முதலிய மூன்று நாடகங்களை இயற்றிய காளிதாசர், காட்சி மாற்றம், உரையாடற் சிறப்பு, பல்கவைப் பிணைப்பு என்னும் துறைகளில் ஆற்றல் பெற்றவர். இவ்வாற்றல் குமார சம்பவத்திற் பல சந்தர்ப்பங்களை அவர் நாடகப் பாங்கில் அமைப்பதற்கு உதவியது. குறிப்பாகக் கூறுவதாயின் உமைக்கும் பிரம்மசாரியாக வந்த சிவபிரானுக்குமிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வுரையாடலிலுள்ள நயத்தைப் பிந்திய நூல்களான பார்வதி பரிணய நாடகத்திலோ கந்தபுராணத்திலுள்ள உமையவள் திருமணத்திலோ காண்டலாசிரியரும். இந்த நயமெல்லாம் சிறிதும் குறையாதவாறு தமது மொழிபெயர்ப்பைப் பண்டிதரவர்கள் அமைத்திருப்பது பாராட்டிற் குரியது.

இந்நூலின் கவையுரிமை பாக்களைப் பண்டிதரவர்கள், இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையவர்களுக்கு வாசித்துக் காட்டியபோது, அவர்கள் சில பாக்களை இருமுறையும், ஐந்தாம் சருக்கத்தின் பிற்பகுதிப் பாக்களை (74, 84, 85) மும்முறையும் வாசிக்கச் சொல்லிக் கேட்டு மகிழ்ந்ததோடமையாது 'மூலத்திலும் இப்படியே இருக்கின்றதா?' என்று வினாவி வியந்தமையும் இந்நூற் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டுவனவாகும்.

காளிதாசரின் காப்பியங்களில் இருகு வம்சமே முதலிடம் பெற்றிருக்கக் குமார சம்பவம் அதற்குப் பிந்தியே நிற்கின்றது. ஈழத்தில் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டிருக்கும் இவ்விருநூல்களில் எளிமை, இனிமை, புதுமை என்னும் பண்புகளால் குமார சம்பவமே முதலிடம் பெற்று விளங்குமென்று உறுதியாகக் கூறலாம்.

இந்த அரிய நூலினால் தமிழை வளம்படுத்தியிருக்கும் பண்டிதர் ச. கப்பிரமணியமவர்கள், இராமவிங்கேசுவரர் திருவருளால் கற்றகுழும்பு பல்லாண்டு நல்வாழ்வு வாழ்கவென வாழ்த்துகிறேன்.

அணிந்துரை

**யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழகச் சம்ஸ்கிருதத்துறைத் தலைவர்
பேராசிரியர் வி. சிவசாமி அவர்கள் வழங்கியுள்ள அணிந்துரை**

உலக மகாகவிகளில் ஒருவராகத் திகழும் காளிதாசரின் உயரிய இலக்கியப் படைப்புகளிலொன்றாகவே குமார சம்பவம் போற்றப்படுகிறது. சம்ஸ்கிருத காவியவியல் மரபில் அம்மொழியிலுள்ள மஹாகாவியங்களில் ஒன்றாகவும் இஃது இலங்குகின்றது. பன்னெடுங் காலமாகப் பல ரசிகர்களை - ஸஹிர்தயர்களைக் கவர்ந்துள்ள நூல்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். இதனால் இதற்குப் பல உரைகளும், மொழிபெயர்ப்புகளும் எழுந்துள்ளன. அண்மையில் (1986) ஹாங்க் ஹெய் வெற்ஸ் (Hank Hei Fets) எனும் அமெரிக்க அறிஞர் “Origin of the Young God” எனும் தலைப்பிலே முதலெட்டுச் சருக்கங்களையும் ஆங்கிலச் செய்யுள் வடிவத்திலே நன்கு மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

யாழ்ப்பாணச் சமய, பண்பாட்டு மரபிலே தமிழுடன் சம்ஸ்கிருதமும் நன்கு போற்றப்பட்டு வந்துள்ளது. தமிழறிஞர் பெரும்பாலும் சம்ஸ்கிருத அறிஞர்கள் ஆகவும் விளங்கினர். இப்போது இந்நிலை பெருமளவு மாறிவிட்டாலும் ஒரு சிலர் இன்னும் உள்ளனர். இலக்கிய அறிவிற்காகவும், சைவம், தமிழ் ஆகியவற்றை நன்கு விளங்கிக் கொள்வதற்காகவும் வட மொழி நன்கு கற்கப்பட்டு வந்துள்ளது. மேலும் கட்டிடக்கலை, சிற்பம், கர்நாடக இசை, பரத நாட்டியம், சுதேச வைத்தியம், சோதிடம் முதலியவற்றை நன்கு விளங்கிக் கொள்ளவும் வட மொழி அறிவு அவசியமெனக் கருதப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில், இம்மொழி இந்துக்களின் புனித மொழியாக மட்டுமன்றி, சிறந்த இலக்கிய வளமும், பல்வேறு அறிவியல் பற்றிய நூல்களும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள மொழியாகவும் மிளிர்கின்றது.

யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ், சைவ மரபிலே கந்தபுராணம் ஒரு முக்கியமான இடத்தினை வகித்து வந்துள்ளது. யாழ்ப்பாணக் கலாசாரம் “கந்தபுராணக் கலாசாரம்” எனப் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை போன்றோரால் விதந்தோதப்பட்டு வந்துள்ளது. மேற்குறிப்பிட்ட குமார சம்பவம் (குமாரன் பிறப்பு) கந்தபுராணக் கதை பற்றியதாயினும், அதற்கான ஒரு தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு இலங்கையில் எழுதப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தினை ஆண்ட தமிழ் மன்னர் மரபினைச் சார்ந்த அரசகேசரி என்பவர் ஏறக்குறைய 400 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே காளிதாசரின் மற்றைய காவியமான இரகுவம்சத்தினை அதேபெயரிலே தமிழ்க் காப்பியமாக மொழிபெயர்த்துள்ளார். இந்த நூற்றாண்டிலே வாழ்ந்த முகாந்திரம் தி. சதாசிவ ஐயர், நவாலியூர் சோ. நடராஜன் ஆகியோர் முறையே காளிதாசரின் ருதுசம்மாரத்தினையும், மேகதூதத்தினையும் தமிழ்ச் செய்யுள் வடிவிலே மொழி பெயர்த்துள்ளனர். மேகதூதத்தினை ‘மேகதூதக்காரிகை’ என்னும் பெயரிலே சுன்னாகம் அ. குமாரசாமிப்புலவர் தமிழிலே மொழிபெயர்த்துள்ளார். காளிதாசரின் தலைசிறந்த நாடகமாகிய அபிஞ்ஞான சகுந்தலத்தினை க. நடேசபிள்ளை ‘சகுந்தலை வெண்பா’ எனவும், எஸ். ரி. சம்பந்தன் ‘சகுந்தலை காவியம்’ எனவும் தமிழில் ஆக்கியுள்ளனர்.

மேற்குறிப்பிட்ட ஐந்து மொழிபெயர்ப்புகளும், மூல நூல்களை ஒட்டிய புதிய நூல்களாகவே காணப்படுகின்றன. குமார சம்பவத்திற்குத் தமிழ் நாட்டிற் கூடச் செய்யுள் வடிவிலான தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு வந்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்த வகையிலே யாழ்ப்பாணத்துக் கந்தபுராண கலாசாரத்திலே நன்கு தோய்ந்தவரும் தமிழ் வட மொழி ஆகியவற்றிலே நல்ல தேர்ச்சியுள்ளவருமாகிய பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் குமார சம்பவத்திற்கு ஓர் அரிய தமிழாக்கம் செய்து இருமொழித்தொண்டும் செய்துள்ளார். இவர் ஏற்கனவே ஆதிசங்கரர் சிவபிரானைப் பற்றியும் அம்மனைப் பற்றியும் இயற்றியுள்ள சம்ஸ்கிருத தோத்திரமாலையொன்றான சிவானந்த லகாயையும் செளந்தர்ய லகாயையும் தமிழாக்கம் செய்து, தமது மொழிப்புலமை, கவித்திறன், சமயப்பற்று ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்திப் புகழீட்டியவர். அம்மையப்பர் புகழ்பாடுவதோடு நின்றுவிடாது, அவர்களின் செல்வக் குமரனைப் பற்றிய பெருங்காப்பியமாகிய குமார சம்பவத்தையும் இப்பொழுது தமிழாக்கம் செய்து சாதனை படைத்துவிட்டார். தாம் போற்றும் சோமாஸ்கந்தமூர்த்திக்கு ஒரு பெரிய வாடாத சொன்மலர் மாலையினைச் சார்த்தியுள்ளார்.

மொழிபெயர்ப்புகள் பலவகைப்படும். சில மொழிபெயர்ப்புகள், மூல நூலிலுள்ள செய்யுட்களையோ வசனங்களையோ சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்புகளாக-பதவுரைகளாக அமைத்துவிடுவர். சில பெயரிட்புரையாகவும், வேறுசில மூல நூலின் சாராம்சத்தை மட்டும் கூறுவனவாகவும் இருக்கும். வேறு சில மூலநூலை நன்கு பின்பற்றி அமைந்தாலும் புதிய ஆக்கங்களாக அமையும். திரு. ச. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் தமிழ்க் குமார சம்பவம் கடைசியாகக் குறிப்பிட்ட மொழிபெயர்ப்பு வகையைச் சேர்ந்ததாகும். வட மொழி இலக்கிய மரபிலே இலக்கிய இன்பம் நுகர்வோர் 'ரஸிக' (சுவைப்பவர்) 'ஸஹிர் தய' (அதே உள்ளம் - அதாவது மூல இலக்கிய கர்த்தாவின் உள்ளம் உடையவர்) என அழைக்கப்படுவர். எனவே குறிப்பிட்ட கவிதையை ரசிப்பவருக்கு அக்கவிதை ஆசிரியரின் உட்பாங்கும் அவசியமாகும், இந்தியக் கலை மரபில் இத்தகைய உட்பாங்கு இலக்கியத்திற்கு மட்டுமன்றிப் பல் வேறு சாஸ்திரீயக் கலைகளுக்கும் அவசியமெனக் கருதப்படுகின்றது. "பாம்பு அறியும் பாம்பின் கால்" எனும் மூதுரைக் கேற்பப் பண்டிதரும் காளிதாசரின் இலக்கியப்படைப்பினை நன்கு சுவைத்து, அதிலே மிகவும் தோய்ந்து, மூல கவியின் உட்பாங்கினை ஓரளவாவது பெற்றவராகத் தமிழிலே மூலத்தையொட்டிய புதிய ஆக்க இலக்கியம் ஒன்றினைச் செய்து, ஒரு தமிழிலக்கிய கர்த்தாவாகவும் விளங்குகின்றார்.

வட மொழியிலுள்ள மூலநூலான குமார சம்பவம் குறித்து இரு வேறுவகையான கருத்துகள், இலக்கிய மரபிலும் அறிஞர் மத்தியிலும் நிலவுகின்றன. ஒரு சாரார் முதல் எட்டுச் சருக்கங்களுமே காளிதாசரின் படைப்பெனவும், அதற்கு அனுசரணையாகப் புகழ்பெற்ற உரையாசிரியரான மல்லிநாதர் முதலெட்டுக்குமே உரை எழுதியுள்ளார் எனவும், எஞ்சிய பகுதிகள் இலக்கியச் சுவை குறைந்தவை எனவும், நூலின் தலைப்புக் கேற்றவாறு எட்டாவது சருக்கத்திலே வரும் சிவன் பார்வதி தாம்பத்திய உறவுடன் குமரன் பிறப்புச் சூசகமாய் உள்ளதெனவும் கூறுவர். ஆனால் ஏனையோர் நூலிலுள்ள பதினேழு சருக்கங்களும் காளிதாசரின் படைப்பு எனவும், இலக்கிய மரபும், ஐதீகங்களும், குமரன் பிறப்பும் சாதனைகளும் இவற்றில் அடங்குவன

எனவும் கருதுவர். பண்டிதர் பின்னைய கருத்தினை உடையவர். கந்தபுராணக் கலாசார மரபிலே தோய்ந்து, சோமாஸ்கந்த மூர்த்தத்திலே ஈடுபாடுள்ள ஒருவருக்குப் பாலமுருகனின் திருவவதாரமும் திருவிளையாடலும் சூர-இங்குதாரக-சம்காரமும் கூறாமலும் இருக்க முடியாது. அதேவேளை காளிதாசரே முழுநூலையும் இயற்றியவர் என்ற கருத்திலும் இவர் அசையாத நம்பிக்கை உடையவர் என்பதும் குறிப்பிடற்பாலதாகும்.

மூலநூலுடன் இந்நூலை ஒப்பிடும்போது, பண்டிதர் தமது புதிய ஆக்கத்திலே தமிழ்க் காப்பிய மரபிற்கேற்பவும் சில மாற்றங்கள் செய்துள்ளமை மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கும் போதே துலங்கும். நூலின் சருக்கங்களின் தொகை கூட்டாமலும் குறையாமலும் அப்படியே விடப்பட்டுள்ளன. சருக்கங்களிலுள்ள பாடல்களின் தொகையிலும் ஒருசில செய்யுட்கள் வேறுபடினும் மாற்றமில்லை. ஆனால் தமிழ்ப் பெருங்காப்பியங்கள், வடமொழி ராமாயணம் போன்றவற்றைப் போல, நூலிலே காண்டம் எனும் ஒருபொய் பகுதியில் சருக்கம் எனும் சிறிய பகுதிகள் அடங்குமாறு வகுத்துள்ளார். இதற்கேற்ப முதலாவது தவம்புரி காண்டத்தில் 1-4 வரையுள்ள சருக்கங்களையும் 246 செய்யுட்களையும், இரண்டாவது மணம்புரி காண்டத்தில் 5-8 வரையுள்ள சருக்கங்களையும் 367 செய்யுட்களையும், மூன்றாவது மகப்பெறு காண்டத்தில் 8-13 வரையுள்ள சருக்கங்களையும் 274 செய்யுட்களையும், நாலாவது வாகைபெறு காண்டத்தில் 14-17 வரையுள்ள சருக்கங்களையும் 214 செய்யுட்களையும் கொண்டனவாக வகுத்துள்ளார். காண்ட அமைப்பு ஆசிரியர் ஏற்படுத்தியுள்ள ஒரு புதிய அம்சம். மூலநூலிலே மொத்தமாக 1100 (சிலபதிப்புகளில் 1096) செய்யுட்கள் உள்ளன. பண்டிதரின் ஆக்கத்தில் (மூலத்தில் இல்லாத கடவுள் வாழ்த்து முதலியன உட்பட) எல்லாமாக 1106 செய்யுட்கள் உள்ளன. பெருங்காப்பிய விதிகளுக்கு ஏற்புடைத்தாக ஒவ்வொரு சருக்க முடிவிலும் யாப்பினைப் பெருமளவு மாற்றியுள்ளார்.

நூலின் தொடக்கத்திலே காப்பாகவரும் விநாயகர்துதி, கடவுள் வாழ்த்தாக உள்ள சோமாஸ்கந்தர் துதி, மூலகவி காளிதாசர் துதி, அவையடக்கம், நம்பிக்கை என வந்துள்ள ஐந்தாம் மூலத்தில் இல்லாதவை. இவை ஆசிரியரின் கடவுட் பற்று, தமிழ்ப் பற்று, காளிதாசர் பற்று முதலியனவற்றை நன்கு பிரதிபலிப்பன. மூல நூலினை ஒட்டித் தீந்தமிழில் ஒரு சிறந்த காவியம் எழுத ஆசிரியர் விரும்பினார் என்பது:

விநாயகர் துதியில் வரும்

“குமாரசம் பவநூல் தமிழ்மணம் புணர்ந்த
கோதிலா மொழிபெயர்ப் பாகிக்
குமாரியாந் தமிழின் குணம்கவை தேர்வார்
கொண்டுகொண் டாடவே.....” என்பதாலும்,

கடவுள் வாழ்த்தாகவுள்ள சோமாஸ்கந்தர் துதியில் வரும்

“.....தமிழனென் குமாரசம் பவநூல்
தங்களா ரருளால் தமிழ்மணம் தழையத்
தாண்மலர் தலைக்கணி வேனே” என்பதாலும்,

மூலகவி துதியில் வரும்

“.....காவிதாச

மிகுவி நாதா தாதா தாதாநான் தமிழிற் கூறத்
தொகுவின் குமாரசம்ப வப்பொருள் சுவைவல் லாமே”

என்பதாலும் தெற்றெனத் தெளிவாகும். 17ம் சருக்கத்திலுள்ள இறுதிச் செய்யுட்கள் நான்கும் ஆசிரியர் கூற்றுக்களே. 17ம் சரு. 57ம் செய்யுளில் தாரகனைக் கொன்றபின் குமரன், அமரர் சூழ அன்னை தந்தையரை வழிபடக் கைலைமலை செல்லுதலும், அடுத்த செய்யுளிலே அம்மையப்பர் குமரனை மடியில் வைத்து உச்சிமோந்து பாராட்டுதலும், அடுத்த பாடலில் சிவபிரான் அங்கே தம்மை வணங்க வந்த தேவர்களை அவ்வவரிடம் செல்லுமாறு அருள் புரிதலும், இறுதியாயுள்ள 60ம் பாடலில் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தி வழிபாடும் பலனும் கூறப்பட்டுள்ளன. இவை அன்றிப் 13ம் சருக்கத்தில் 42-47 வரையுள்ள ஆறுகவிதைகளிலும் முருகனுக்குரிய திருச்செந்தூர் முதலிய ஆறுபடை வீடுகளும் கூறப்படுவதும் மூலத்தில் இல்லாததே. இவை தமிழ் மரபுக் கேற்ப ஏற்படுத்தப்பட்ட புதுமையாகும். இவ்வாறு மூலத்துக்கு மாறுபாடி ல்லாதபடி புதிய அம்சங்களும் நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

அடுத்தபடியாக மூலத்திலும் மொழிபெயர்ப்பிலுமுள்ள சில செய்யுட்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். ஒரு மொழி பெயர்ப்பாளர் மூல நூலொன்றினை அப்படியே மொழிபெயர்க்க முடியாது. ஆனால் மூலநூலிலுள்ள கருத்துக்களை இலக்கிய நயம் குன்றாது எழுத முற்படுதலே சிறந்ததும் செய்யக் கூடியதுமாகும். அவ்வாறு செய்யும் போது மொழி பெயர்ப்புள்ள மொழியின் இலக்கிய மரபிற்கே அம் மொழிபெயர்ப்பு அமைவது சாலச் சிறந்ததாகும். எனவே எடுத்துக் காட்டுகளாகச் சில செய்யுட்களை ஒப்பிடலாம். குமார சம்பவம் முதலாவது சருக்கம் முதலாவது செய்யுள் மூலத்திலே: (1-1)

“அஸ்த யுத்தரஸ்யாந்திசி தேவதாத்தமா ஹிமாலயோநாம நகாதி ராஜஹ:/
பூர்வாபரேள தோயநிதீ வகாஹ்ய ஸ்திதஹ ப்ருதிவ்யாஇவ மாநதண்டஹ://”

தமிழாக்கத்திலே:

“நிலம்முழு(து) அளக்க லுற்று நீள்தண்டம் நிகரக் கீழ்மேற்
சலதிகள் இரண்டும் தாள்கள் தைவரத் தெய்வக் கோலம்
நிலவறும் இமவான் என்னும் நகேந்திரன் நிமிர்ந்தும் நீண்டும்
குலவறும் வடபாற் கோடாம் கொள்கையோ டுள்ளான் மன்னோ.”

எனவும் வந்துள்ளமை குறிப்பிடற்பாலது. இங்கு “பிருதிவ்யா இவ மானதண்டம்” என்ற சொற்றொடர் “நிலம்முழு தளக்கலுற்று நீள்தண்டம் நிகர” எனத் தமிழில் வந்துள்ளது. உவமை உட்படக் கருத்துக்கள் அனைத்தும் பெருமளவு ஒரே மாதிரி இரண்டிலும் அமைந்துள்ளன.

எண்ணிறந்த சிறந்த பொருட்களின் (இரத்தினங்கள் மூலிகைகள்) இருப்பிடமான இமயமலையின் சிறந்த அழகு மூடியுள்ள பனியினால் பாதிக்கப்படுவதில்லை. சந்திரனிலுள்ள (முயற்) களங்கத்தினால் அதன் கதிர்ப் பிரபையானது, ஒரு

குறைபாட்டினால் ஒருவரின் நற்குணங்களின் சேர்க்கையானது குன்றாதது போலக் குன்றாது. இக்கருத்தினை உள்ளடக்கிய மூலச் செய்யுள்: (1-3)

“அநந்தப்ரபவஸ்ய யஸ்ய ஹிமம் ந ஸௌபாக்ய விலோபி ஜாதம்/
ஏகோ ஹி தோஷோ குணசம்நிபாதே நிமஜ்ஜதீந் தோஹ கிரணேஸ் விவாங்கஹ://”

தமிழாக்கத்திலே:

“எண்ணிலா மணிகள் ஈனும் இமகிரிக்(கு) அதனைப் போர்த்த
தண்ணிய பனியாற் சற்றும் தாழ்வுதான் சாரா தம்மா;
புண்ணியர் பலகு ணத்துள் புன்மை ஒன்று அழுந்தி மாயும்;
தண்ணில வொளியில் திங்கட் சசாங்கமும் மறையும் என்ப.”

எனவும் வந்துள்ளன. மூலத்திலுள்ள ‘நிமஜ்ஜதீ’ என்னும் சொல் தமிழிலே பொருத்தமாக ‘அழுந்திமாயும்’ எனவந்துள்ளது. இச்செய்யுளிலுள்ள அர்த்தாந்தர நியாசம் என்னும் அணி தமிழிலும் வந்துள்ளது.

மலையரசன் மகளுக்குப் ‘பார்வதி’ ‘உமா’ என்னும் பெயர்கள் வந்தவாறு இருநூல்களிலும் கருத்தில் மட்டுமன்றி ஓசைநயத்திலும் ஒரேமாதிரி வந்துள்ளது. மூலத்திலே: (1-26)

“தாம் பார்வதீத்யாபி ஜநேந நாம்நா பந்துப்ரியாம் பந்து ஜநோ ஜஹாவ/
உமேதி மாத்ரா தபஸோ நிஷித்தா பச்சாத் உமாக்யாம் ஸமுக் ஜகாம://”

தமிழாக்கத்திலே:

“பற்றுடை யவனைப் பற்றால் பந்துக்கள் பர்வ தேசன்
பெற்றுடை உரிமை பேணிப் பார்வதி எனப்பே ரிட்டார்;
முற்றுடை எழிலாள் பின்பு முயல்தவம் பயிலா வண்ணம்
பெற்றுடை யவன்த டுத்துச் சொல் உமா.” எனும்பேர் பெற்றாள்

எனவும் வந்துள்ள செய்யுட்கள் ஒப்பிடற்பாலன.

இவ்வாறே தேவர்கள் பிரமாவைப் போற்றும் செய்யுட்களில் ஒன்று (2-10) குறிப்பிடத்தக்கது. மூலத்திலே: (2-10)

“ஆத்மாநம் ஆத்மாநா வேத்ஸி ச்ருஜஸ்யாத்மாநம் ஆத்மாநா/
ஆத்மாநா க்ருதிநா ச த்வமாத்மன்யேவ ப்ரஸ்யஸே://”

தமிழாக்கத்திலே:

“நின்னை நின்னிடை நீயே உணர்தியால்;
நின்னை நின்னிடை நீஉற் பவித்தியால்;
நின்னை நின்னிடை நீசங் கரித்தியால்;
தன்னை நின்னிடைச் சார்த்தினற் சார்தியால்.”

எனவும் வந்துள்ளவை கவனத்தை ஈர்ப்பன. “ஆத்மன்” என்னும் சொல் மூலத்திலும் ‘நின்’ என்னும் பதம் தமிழிலும் திரும்பவும் திரும்பவும் வந்துள்ளன. அதே வேளை உயர்ந்த தத்துவக் கருத்தும் பொதிந்துள்ளன.

சப்தாரிஷிகளையும் அருந்ததியையும் சிவபிரான் ஒரே மாதிரியே வேறுபாடின்றிப் பார்த்தார். ஏனெனில் பெரியோர் ஆண் பெண் என்ற வேறுபாட்டினைக் கருதார் எனக் கருத்துப்படும் மூலச்செய்யுள் மூலத்திலே: (6-12)

“தாமகௌரவ பேதேந முநீம்ச்சா பஸ்யதீஸ்வரஹ/
ஸ்திரிபுமானித் யனாஸ் தைஷா வ்ருத்தம் ஹி மஹிதம் ஸதாம்//”

தமிழாக்கத்திலே:

“ஆலமே உண்டான் அரிவையோடு) ஏழு
பாலராம் பகவரை ஒப்ப நோக்கினான்;
மேலவாம் காட்சியர் விகற்பம் நோக்கிலர்;
சீலமே தேருவர் ஆண்பெண் தேர்கிலர்.”

எனவும் வந்துள்ளமை ஒப்பிடற்பாலது. இரண்டிலும் அர்த்தாந்தர நியாசம் என்னும் அணியும் வந்துள்ளது.

சிவபெருமான் உலகனைத்திலும் அட்டமூர்த்திகளாய் விளங்குகிறார். அவர் திருமணஞ் செய்வது தமக்காகவன்றி உயிர்களின் நன்மைக்காகவே என்னும் பொருள்படும் செய்யுள் மூலத்திலே: (6-26)

“விதிதம் வோ யதா ஸ்வார்தா ந மே காசித் ப்ரவ்ருத்தயஹ/
நநு மூர்த்தி பிரதிஷ்டாபிரித்தம் பூதோஸ்மி சூசித:!”

தமிழாக்கத்திலே:

“எமக்கெனும் செயலிலம்; அறிதிர்; எண்குணத்(து)
எமக்குள எட்டுருச் செய்கை ஆருயிர்
தமக்கனு மானமாய் அறியச் சார்ந்தனம்;
நுமக்கிது புதிதல நுணங்கு கேள்வியீர்!”

எனவும் வந்துள்ளமை ஒப்பிடற்பாலது. இங்கு சிவபிரான் சப்தாரிஷிகளை நோக்கி இவ்வாறு கூறியுள்ளார். மறை மற்றவர்களுக்காகப் பெய்வது போலச் சிவபெருமானும் தமக்கின்றிப் பிறருக்காகவே (இங்குத் தேவர்களுக்காக, அவர்களின் எதிரிகளாகிய அசுரர்களை அழிப்பதற்காகக் குமரனைப் பெறும் பொருட்டே) திருமணஞ் செய்கிறார் என்பது அடுத்த செய்யுளிலே (6-27) கூறப்படுகிறது. தேவர்கள் சிவனை நாடுவது, சாதகப்பறவை மறைத்துளிகளை நாடுவது போலாகும் என்று உவமை மூலம் விளக்கப்படுகிறது.

மலையரசனை நோக்கிச் சப்தாரிஷிகள் அவன் மகள் பார்வதியைத் திருமணத்தின் மூலம் சிவனோடு சேர்த்துவைப்பதைச் சொல்லொடு பொருளை

இணைத்து வைப்பது போலாகும் (6-79) எனக் கூறுகின்றார். இதே கருத்து இரகு வம்சம் முதற் செய்யுளிலும் வருகிறது. சொல்லும் பொருளும் போல சொற்பொருள் - இறைவனும் இறைவியும் - பார்வதீபரமேஸ்வரர் - அர்த்தநாரீஸ்வரர் ஆக விளங்குகின்றனர்.

மணமகனாக வந்த சிவபெருமானை மலையரசன் வரவேற்றுத் தனது நகருக்கு அவரை அழைத்து வரும்போது, வீதி ஓரங்களில் மாளிகைகளிலிருந்து மணமகனைக் கண்ட மகளிரின் செயற்பாடுகளையும், அவர்களின் உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளையும் மூலத்தை ஒட்டியே பண்டிதரும் வருணித்துள்ளார். இவ்வருணனையிலுள்ள ஒரு செய்யுளிலே (7-66) அழகுமிக்க மணமகனாகிய சிவனும், பேரழகியான மணமகள் உமையும் பொருத்தமாகவே இணைக்கின்றனர் என அப்பெண்களே இவ்வாறு கூறுவது நயமுடைத்தாகும்.

அசுரர்களின் படைகளைக் கண்டு இந்திரன் மிகவும் அச்சங் கொண்டான். ஆனால் குமரனோ எவ்விதமான கலக்கமுமடைந்திலன். மூலத்தில் (15-49) இவ்வாறு கூறப்பட, பண்டிதர் குமரனுடைய நிலையை சூரியன் விண் மீனை மதிப்பானோ எனும் உவமையை இணைத்துத் தெளிவாக்கியுள்ளார்.

மஹாகாவியங்களில் இடம்பெறும் உரையாடல்கள் பொதுவாகச் சுவையானவை. இந்நூலிலும், இந்திரன் மன்மதன் உரையாடல் (3ம் சரு.), இளந்துறவியாக வந்த சிவன் பார்வதி உரையாடல் (5ம் சரு.), சப்தரிஷிகள் சிவன் உரையாடலும், சப்தரிஷிகள் மலையரசன் உரையாடலும் (6ம் சரு.), குமரன் தாரகன் உரையாடல் (17ம் சரு.) போன்றவைகளிலே நாடகப் பண்புகளும் உள்ளன. 3ம் சருக்கத்தில் மன்மதன் இந்திரனுக்குக் கூறுவனவும் இந்திரன் மன்மதனுக்குக் கூறுவனவும் ஒப்பிடற்பாலன. மன்மதன் கூற்றிலே (3-2....10) அவன் இந்திரன் வேண்டிய எதையும் செய்யத் தயாராயிருப்பதாகக் கூறுகிறான். அவ்வாறு கூறும்போது எந்நோக்கத்திற்காக அவனை இந்திரன் அழைத்தானோ அதையும் அவனே கூறுவது குறிப்பிடற்பாலது. சிவபிரானின் தவத்தினைக் குலைத்து அவரைப் பார்வதியுடன் இணையச் செய்வதே இந்திரனின் நோக்கம். ஆனால் இதனை முன்கூட்டியே உணர்ந்தவன் போல மன்மதன் கூறுவது மூலத்தில்: (3-10)

“தவப்ரசாதாத் குகமாயுதோஸி சஹாயமேகம் மதுமேவ லப்த்வா/
குர்யாம் ஹரஸ்யாபி பினாகபாணோர் தைர்யச் யுதிம் கே மம தன்வினோஸன்யே:”

தமிழாக்கத்திலே:

“வாசவநின் அருளுண்டேல் வாசமலர் படையெனினும்
நேசனொரு வசந்தனுடன் நேரெதிர்ந்து பிநாகவிலி
ஈசனொடும் பொரு(து)எளிதில் வசமிழக்கும் நிலைகாண்பன்
பேசினெவ னாம்ஏனை வில்லியர்தம் பெற்றிமையே.”

எனவருவதும் ஒப்பிடற்பாலது. தொடர்ந்து இந்திரன் மன்மதனுக்குக் கூறுவனவும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

இங்ஙனமே இளந்துறவியாகிய சிவன், தவஞ் செய்யும் பார்வதியைப் பாரீட்சிக்கும் வகையில் கூறுவனவும் (5-33...50), பின் பார்வதியின் தோழி பதிலாக

உரைப்பனவும், தொடர்ந்து துறவி கூறுவனவும், மேலும் பார்வதியின் கூற்றாய் வருவனவும், பின்னும் துறவி கூறுவனவும் (5-65....73), அவற்றுக்கு உமையவள் கூற்றான மறுப்புரையும் (5-75....83), இறுதியில் துறவியாகிய சிவன் சுய வாடிவினைக் காட்டி மகிழ்வித்தலும் குறிப்பிடற்பாலன. இந்நிகழ்வில் உச்சக்கட்டமாக விளங்குவது: “அழகியே! உன் தவச் சிறப்பினால் இன்று முதல் நான் உனது அடிமையாக விலைக்கு வாங்கப்பட்டுள்ளேன்” எனச் சிவன் பார்வதிக்குக் கூறியதும் பார்வதியும் அக்கணமே தவத்தினால் ஏற்பட்ட களைப்பெல்லாம் நீங்கப் பெற்றாள். விரும்பிய காரியம் நிறைவேறுவதால், அதை நிறைவேற்ற ஏற்படும் களைப்பு நீங்கப் பெற்றுப் புத்தூக்கம் உண்டாகும்.” இஃது ஓர் அர்த்தாந்தர நியாச அணியாகும். உவமையைக் கையாள்வதில் பேர்போல காளிதாசா கையாண்டுள்ள அணிகளில் இதுவும் முக்கியமானதாகும். மேற்குறிப்பிட்ட கருத்தமைந்த மூலச் செய்யுள்: (5-86)

“அத்யப்ர பிருத்யவைதாங்கி தவாஸ்மி தாஸஹ
கீதஸ்தபோபிரிதி வாதினி சந்த்ரமௌஸௌ/
அஹ்நாய ஸா நியமஜம் க்லமமுத்ஸஸர்ஜ
க்லேசஹ பவேந ஹி புனர் நவதாம் விதத்தே://”

தமிழாக்கத்திலே:

“இசையறு பண்பார் இமயமன் மகன்நீ இயற்றுநின் தவத்தினால் எனையும்
இசையறு விலையாய் இன்றுகொண்டிலையோ! இனிஎனை உடையையநீ; உனையும்
வசையறு உடையம் யாம்என அரனும், மறைந்தன தவவருத் தங்கள்;
நசையறு பயன்தான் நண்ணினாற்(கு) உழப்பின் நலிவெலாம் அகன்றிடும் இயல்பே.”

எனவும் வந்துள்ளமை ஒப்பிடற்பாலது.

இவை போலவே ஆறாம் சருக்கத்தில் வரும், சிவன் சப்தரிஷிகள் உரையாடலும், இமவான் (மலையரசன்) சப்தரிஷிகள் உரையாடலும் குறிப்பிடற்பாலன. அப்பகுதியிலிருந்து ஒரு செய்யுள் முன்னே தரப்பட்டுள்ளது. 17ம் சருக்கத்திலே வரும் தாரகன் குமரன் உரையாடல்களும் குறிப்பிடற்பாலன. சிறு பிள்ளையாகிய குமரன் இந்திரன் முதலியோர் வேண்டலால் தன்னை எதிர்த்துப் போராட வந்துள்ளமை குறித்துத் தாரகன் குமரனை நோக்கி “சிவன் பார்வதியின் சிறுபிள்ளையாகிய நீ பெற்றோரிடம் திரும்பிச்செல்; அவர்களின் மடிமீது இருப்பாயாக; போர் செய்தால் தப்ப மாட்டாய்; யமலோகம் போக நேரும்” என்றான். மூலத்தில் இக்கருத்து: (17-14)

“ஏவம் த்வமேவ தனயோஸி கிரீச கௌர்யோஹ
கிம் யாஸி காலவிஷயம் விஷமைஹி சரைர் மே/
சங்கிராமதோS பலர ஜீவ பிதுர்ஜனன்யா
ஸ்தூர்ணம் ப்ரவிஸ்ய வரமங்கதலம் விதேஹி://”

தமிழாக்கத்திலே:

“அன்னை அப்பர் பாலங் குறவோ? அந்தக் னூர்க்(கு)
என்னை நேர்ந்தே ஏகும் திறமோ? ஏதெண்ணம்?
இன்னும் தேர்; வெந் நிட்டார் விண்ணோர்; விட்டகல்நீ;
உன்னும் போர்விட் டுன்பெற் றோர்பால் உற்றிடுவாய்.”

எனவும் வந்துள்ளமை ஒப்பிடற்பாலது.

இச்சுருக்கத்தில் குமரன் தாரகனுக்குப் பதிலாகவும் நயமாகவும் கூறும் கருத்துக்கள் உள்ள செய்யுட்களில் ஒன்று பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது. “அசுரர்களின் தலைவனே! செருக்கினாலே நின்னாற் கூறப்பட்டவையெல்லாம் நின்னுடையனவும் நினக்கே பொருத்தமானவையுமேயாம்; உன்னுடைய மிகச் சிறந்த புயபலத்தைக் காண்பேன்; எனவே, வில்லை எடுத்து நானேற்றி அம்பினை எய்வாயாக; (பார்க்கிறேன்) எனப் பொருள்படும் மூலச் செய்யுள்: (17-17)

“தைத்யாதிராஜ! பவதாயதவாதி கர்வா
த்தத் ஸர்வமப்யுசிதமேவ தவைவ கிந்து/
த்ரஷ்டாமி தே ப்ரவர பாஹுபலம் வரிஷ்டம்
சஸ்த்ரம் கிருஹாண குரு கார்முகமாததஜ்யம்://”

தமிழாக்கத்திலே:

“தற்பத் தென்முன் சாற்றும் வார்த்தை தானெறிய
வெற்பில் தாக்கி மீள்பந் தாய்நின் மேலனவாம்;
சிற்பத் துன்கை வில்நாண்சேர்; போர்செய்; நின்றன்
அற்பத் தாண்மை வீரம் அனைத்தும் காண்கின்றேன்.”

என்பதுடன் ஒப்பிடற்பாலது. தாரகன் பேசியது பயனற்றதென்பதைப் பண்டிதர் ஓர் உவமை மூலம் தெளிவாக்கியுள்ளார்.

இதுவரை எடுத்துக் காட்டப்பட்ட உதாரணங்கள் மூலம் ஆசிரியர் மூல நூலினை ஓட்டியே தமது நூலினை இயற்றினாலும், தாம் விரும்பிய புதிய அம்சங்களையும் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளுக்கேற்றவாறு புகுத்தவும் பின்னின்றிலர் என்பது புலனாகும். அவருக்குரிய ஆளுமையும் புலமையும் திறமையும் வெளிப்படுதல் இயல்பே.

மேலும் இது ஒரு மூல நூலின் தமிழாக்கமென ஆசிரியரே கூறியிருப்பினும், இதன் அமைப்பிலும் நடையிலும் புதிய நூல்போலவே திகழ்கின்றது. பழம்தமிழ் இலக்கியம், சைவ இலக்கியம், தமிழ் யாப்பு முதலியவற்றிலே கைதேர்ந்த ஆசிரியரின் தமிழ் நடை எளிமையானதாகவும் ஆற்றொழுக்காகவும் அமைந்துள்ளது. கடினமான சில பதங்களுக்கும் செய்யுட்களுக்கும் கீழே விளக்க உரை எழுதியுள்ளார். எனவே இதனைப் படிப்பவர்களுக்குக் கஷ்டங்கள் ஏற்படா.

இந்நூலை ஆசிரியர் சில ஆண்டுகளாக முயற்சி செய்து வெற்றிகரமாக நிறைவாக்கியுள்ளார். அவருக்கு எமது மனமார்த்த நல்வாழ்த்துகள். அவர் மேன்மேலும் இது போன்ற பல இலக்கிய ஆக்கங்கள் செய்வதற்கு அவரின் இஷ்ட

தெய்வமாகிய சோமாஸ்கந்தர் அவருக்கு நீண்ட ஆயுளையும் ஆரோக்கியமான வாழ்வினையும் பொருளாதார பலத்தினையும் வழங்கியருள வேண்டுமென அப்பெருமானைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

இந்நூல் ஒருவகையில் வட மொழியிலுள்ள ஒரு சிறந்த இலக்கியப் படைப்பின் வட மொழி இலக்கியச் சிறப்புகளைத் தமிழிலே கொண்டு வந்துள்ளது. எனவே வட மொழி இலக்கியச் சிறப்பினை அறியவும் ஓரளவாவது இந்நூல் உதவும் என நம்புகின்றேன். மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் குறிப்பாக இலக்கியரசிகர்களுக்கும் இஃது ஒரு நல்ல விருந்தாக விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. மேலும் குமரனைப் பற்றிய பெருங்காவியம் என்ற வகையில் முருக பக்தர்களுக்கும் ஒரு சிறந்த நூலாகும். இங்கு முருகன் பால முருகனாகவே விளங்குகிறான். திருமுருகாற்றுப்படை - தனியன் பாக்களில் ஒன்று “என்றும் இளையாய் அழகியாய்” என்று கூறுவது போலவே இளையவனாக இலங்குகிறான்.

குமார சம்பவத்தின் குறிக்கோளாகிய தாரகனைக் கொல்லுதல், தேவர்களின் துயரை நீக்குதலாகிய கருமங்களை முடித்ததின், குமாரன் கைலாசமலையிலுள்ள பெற்றோரிடம் சென்று, அவர்களால் மிக்க மகிழ்ச்சியோடு பாராட்டப் பெற்றவராக அங்கேயே தங்கியுள்ளார். அவருடைய திருமணம் கூறப்படவில்லை.

பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் தமிழ் வட மொழித் தொண்டுகள் மேலும் சிறப்படைய வாழ்த்துகிறோம்.

இப்படிக்கு
பேராசிரியர் வி. சிவசாமி

சம்ஸ்கிருதத்துறை
யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழகம்
திருநெல்வேலி
29.09.1996

அணிந்துரை

‘கம்பன் என்றொரு மானிடன் வாழ்ந்ததும்
காளிதாசன் கவிதை புனைந்ததும்’

பற்றிப் பெருமையோடு பாடினான் மகாகவி பாரதி. இந்திய பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தை உள்வாங்கி, தனதாக்கி, வடிகட்டி, வளம்படுத்தி, அதன்பால் உலகத்தின் கவனத்தைத் திருப்பும் வகையில் காவியஞ் செய்தவர் காளிதாசர். வடமொழிக் காவியம் உன்னத வடிவம் பெற்றது அவன் கரங்களிலே என்பார். வடமொழி இலக்கியத்தின் கொடு முடியாக மட்டுமன்றி, உலக மகா கவிகளுள் ஒருவராகவும் அவர் போற்றப்படுகிறார். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் கடைக்காலில் மேற்கத்தியக் கல்விமான்களின் கவனம் வடமொழி இலக்கியத்தின் பாற் சென்றபோது, அவர்களை வெகுவாகக் கவர்ந்தவர் காளிதாசரேயாவார். கடந்த கமார் இருநூறு ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் அவரது படைப்புக்களின் பதிப்புக்கள் பல உரைகளோடு வெளிவந்துள்ளன. உலகின் பல மொழிகளில் அவை மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. பல திறனாய்வுகளும் வரலாற்றாய்வுகளும் அவரது ஆக்கங்களையும் அவரையும் பற்றி வெளிவந்துள்ளன.

காளிதாசரின் ஆழ்ந்தகன்ற உலகானுபவமும் அவதான சக்தியும் படைப்பாற்றலும் பிற்காலத்தவர்களால் விதந்து போற்றப்பட்டன. அரண்மனை வாழ்வோ ஆசிரம வாழ்வோ குடிசை வாழ்வோ எதனையும் நேர்த்தியாகவும் துல்லியமாகவும் சித்தரிக்கும் திறமை காளிதாசருக்குக் கைவரப்பெற்றது. இயற்கை வனப்பினாலும் வாழ்க்கை அழகினாலும் அவர் வெகுவாக வசீகரிக்கப்பட்ட மைக்கு அவனது படைப்புக்கள் சான்று பகர்கின்றன. காதல் வயப்பட்டுள்ளவர்களின் உணர்வுகளையும் உளைச்சல்களையும் அவர் எடுத்துக் காட்டிய விதம் இலக்கிய ஆய்வாளரின் விசேட கவனத்துக்கு உரித்தாயிற்று. பாத்திரங்கள், சம்பவங்கள், செயல்கள், பலவற்றைத் தத்ரூபமான சொல்லோவியங்களாகத் தீட்டும் வல்லமை அவருக்கு வாய்த்திருந்தது.

பலவகை யாப்புக்களையும் அணிகளையும் கையாள்வதில் அபார திறமை பெற்றவராகக் காளிதாசர் விளங்கிய போதிலும், பல பிற்காலக் கவிஞர்களைப் போல் யாப்பலங்கார மோகத்துக்கு அவர் ஆட்பட்டாரில்லை. அவரது படைப்புகளில் உணர்ச்சியனுபவங்கள் மேலோங்கி நிற்கின்றனவெயன்றி, அவற்றைச் சிறப்பிக்கும் அணிகள் முக்கியத்துவம் பெறவில்லை. காளிதாசர் கையாண்ட ஓசையும் உணர்வும் இணைந்த இயல்பான நடையும் அவரது சொற்செட்டும் பொருட் செறிவும் திறனாய்வாளர்களினால் போற்றப்படுவனவாயின. தர்மங்கள், விழுமியங்கள் பலவற்றை அவர் வெளிப்படையாகவன்றிக் குறிப்பாகவே நயம்பட உணர்த்தினார்.

காளிதாசரின் காலம் பற்றிச் சில கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவிய போதிலும், வடமொழி இலக்கிய வரலாற்றின் பொற்காலமெனக் கொண்டாடப்படும் சூர்தர் ஆட்சிக்காலத்தில், நான்காம் நூற்றாண்டுக்கும் ஆறாம் நூற்றாண்டுக்கும்

இடையில், அவர் வாழ்ந்தார் என்பது பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதாகும். சமயமும் கல்வியும் கலைகளும் மறுமலர்ச்சிகண்டு செழிப்புற்ற ஒரு காலத்தில் வாழ்ந்து அக்கால வாழ்க்கை முறைகள், சாத்திரங்கள், சடங்குகள், சம்பிரதாயங்களைத் துல்லியமாகப் பதிவுசெய்த பெருமையும் காளிதாசருக்கு உண்டு. சிவபக்தி மிக்கவராக இருந்த காளிதாசரின் சமயப் பொறையினையும் விரிந்த பார்வையினையும் அவளது ஆக்கங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன. சாகுந்தலம், விக்ரீரமோர்வசியம், மாளவிகாக்னிமித்ரம், மேகதூதம் ஆகிய நாடகங்களையும் பருவகாலங்கள் ஆறினையும் வர்ணிக்கும் இருது சம்காரம் என்ற நூலினையும் இரகு வம்சம், குமார சம்பவம் ஆகிய காவியங்களையும் காளிதாசர் இயற்றியுள்ளார்.

வட மொழி மகாகாவியங்கள் ஐந்தினுள் ஒன்றாகக் கொள்ளப்படும் குமார சம்பவம் சிவன் பெருமையினையும் அவ்விடத்துத் தோன்றிய குமரன் தாரகாகரனை அழித்துத் தேவர்களைக் காப்பாற்றியமையினையும் கூறுவது. கதை பழைய நூல்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்டதுதான். ஆனால், எந்த ஒரு பிராமணத்தையோ புராணத்தையோ இதுகாசத்தையோ அடிப்படையாகக் கொள்ளாது, பலவற்றின் சாரத்தைப் பிழிந்து உன்னதமான ஒரு காவியத்தைக் காளிதாசன் சிருஷ்டித்துள்ளார்.

குமார சம்பவம் பதினேழு சருக்கங்களில் சிவன் தவம், பார்வதி தவம், சிவபார்வதி திருமணம், குமரன் பிறப்பு, தாரகாகரவதம் ஆகியவற்றைக் கூறுவதாய் அமைந்துள்ளது. இக்காவியத்தில் சிவபார்வதி கல்யாணமும் குமரன் பிறப்பும் அடங்கிய முதல் எட்டுச் சருக்கங்களே காளிதாசர் வாக்கென்றும் எஞ்சிய ஒன்பது சருக்கங்களும் பிற்செருகல் என்றும் கொள்வாருளர். ஆனால், குமார சம்பவத்தை, அதாவது குமரன் பிறப்பை, இக்காவியத்தின் கதைப் பொருளாகக் கொண்டால், தாரகாகரனைக் குமரன் அழிப்பது வரையிலான வரலாற்றையும் சேர்த்து நோக்கும் போதுதான் அது புரணத்துவம் பெற்றதாக அமையும்.

காதல் நிகழ்ச்சிகளையும் காதல் உணர்வுகளையும் பெண்ணழகையும் காளிதாசர் விஸ்தாரமாகவும் பலவிடத்து உயர்வு நவ்விர்சியாகவும் சித்தரிக்கிறார். ஆயினும், சிவனைப் பார்வதி அடைந்தது தன் உள்ளத்தை அர்ப்பணித்த தவத்தினாலேயே அன்றி உடற்கவர்ச்சியினால் அல்ல என்பதும் கவனத்துக்குரியது. அர்த்த, காம வழிகளில் நம்பிக்கை இழந்து தர்ம வழியிலேயே அவனை அவள் அடைகிறாள். அவர்களது மணத்தின் பிரதான குறிக்கோளாய் அமைவதும் குமார சம்பவமே. அவர்கள் பெற்ற குமரனைப் பற்றிய வர்ணனை குழந்தைகளிடத்துக் காளிதாசர் கொண்ட காதலைக் காட்டுவதாகும்.

காளிதாசர் வழிபட்ட கடவுள் சம்பந்தமான காவியம் என்ற வகையிலும் குமார சம்பவம் கவனத்துக்குரியது. சிவனை மட்டுமன்றிக் குமரக் கடவுளையும் தமிழோடு தொடர்பு படுத்தும் வழக்கும் உளது. தமிழிலக்கணம் செய்தவர் அகத்தியர் என்றும், குமரக் கடவுளே அவரது குரு என்றும், குமரம் என்ற இலக்கணம் குமரக்கடவுளால் இயற்றப்பட்ட தென்றும் கூறப்படுவதுண்டு. இறையனார் அகப்பொருள் உரையினைக் கேட்டவர் உருத்திரசன்மன் எனப் பெயர் கொண்டிருந்த குமரக் கடவுள் என்று அந்நூல் முன்னுரையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. குமர வழிபாடு தமிழ் நாட்டில் மட்டுமன்றி இலங்கையிலும் மிகப் பழைய காலந்தொட்டுச் சிறப்புற்றிருந்தமைக்குச் சான்றுகளுண்டு.

இலங்கையில் சிங்களவர்களும் தமிழர்களும் நீண்ட காலமாகவே வடமொழியிலும் வடமொழி இலக்கியங்களிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர். அவர்களைக் காளிதாசர் பெரிதும் கவர்ந்துள்ளார். யாழ்ப்பாண அரசு நிலவிய காலத்தில் அரசகேசரியினால் இரகுவமிசம் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டது. பின்னர், புலோவி வ. கணபதியின்மீது இரகுவமிசச் சுருக்கம், சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவரின் மேகதூதக் காரிகை, இரகுவமிசக் கருப்பொருள், இரகுவமிச சரிதாமிர்தம், முகாந்திரம் சதாசிவ ஐயரின் இருது சங்கார காவியம், வித்துவான் சி. கணேசையரின் இரகுவமிசவுரை, இலக்கியக் கலாநிதி சு. நடேசபிள்ளையின் சகுந்தலை வெண்பா, நவாவிழர் சோ. நடராசாவின் சாகுந்தலம் ஆகிய நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

குமர வரலாற்றைச் சித்தரிக்கும் காளிதாசரின் குமார சம்பவம் தமிழாக்கம் செய்யப்படவில்லை என்ற குறையினைக் களைய வேண்டும் என்னும் வேட்கையினால் பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம் உந்தப்பட்டமை விளங்கிக் கொள்ளத் தக்கதே. ஆயினும், காளிதாசரின் மகோன்னதக் கவியாற்றலுக்கு எடுத்துக் காட்டாக மிளிரும் இம்மாதிரியைத் தை மொழிபெயர்க்க, அதனையும் செய்யுளிற் செய்யப் புகுந்த பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் துணிவை வரவேற்க வேண்டும்; பாராட்ட வேண்டும். ஆசைபற்றியதாயினும், அது அசட்டுத் துணிச்சல் அல்ல என்பதற்கு இந்நூல் ஆதாரமாகிறது.

தமிழ் இலக்கிய, இலக்கணங்களை ஆழ்ந்து கற்பதிலும் அவற்றைப் பிறருக்குச் செவ்வனே கற்பிப்பதிலும் ஆர்வமீதுரப் பெற்றவராக விளங்கியவர் பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம். அவர் புத்தூர்ச் சோமாஸ்கந்தக் கல்லூரியில் நீண்ட காலம் தமிழாசிரியராகச் சிறந்த பணியாற்றியவர். அவர் ஏலவே தமிழாக்கம் செய்துள்ள சிவாநந்த லகரி, செளந்தர்ய லகரி, இலக்குமி ஸ்தோத்திரம், விநாயகர் சகஸ்திரநாமம், சுப்பிரமணியர் சகஸ்திரநாமம், அம்பாள் நூற்றெட்டு நாமம் முதலான நூல்கள் அவரது வடமொழிப் புலமைக்கும் தமிழ்ச் செய்யுளாற்றலுக்கும் சான்றாக உள்ளன. ஆயினும், இந்நூலே அவரது பெருஞ்சாதனையாகக் கருதத்தக்கது. ஓய்வுபெற்ற காலத்தில் இடரினுந் தளரினும் துவண்டுவிடாது, சைவத்திலும் காளிதாசரிடத்தும் கொண்ட பற்றும் தமிழ்ச் செய்யுளாற்றலும் துலங்கும் வகையில் இந்நூலினைச் செய்துள்ளார். அவரது சாதனையினைத் தமிழ்குறு நல்லுலகம் வரவேற்றுப் போற்றும் என நம்புகின்றோம்.

சி. தில்லைநாதன்
தமிழ்ப் பேராசிரியர்

பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்
பேராதனை
25.12.1996

ஆசியுரை

வியாகரண சிரோமணி

(அண்ணாமலை சர்வகலாசாலை)

சிவாசார்ய கலாநிதி

சிவமூரீ பூரண தியாகராஜக் குருக்கள் B.A. Hons. (Cey.)

மட்டக்களப்பு, சிவானந்த வித்தியாலய முன்னாள் சம்ஸ்கிருத இந்துநாகரிக ஆசிரியர்,
திரிகோணமலை, வில்லுந் திக் கந்தசுவாமி கோவில் பிரதான சிவாசார்யர்,
பூர்ணானந்த குருகுலவேத சாஸ்த்ர சிவாகம கலாசாலை அத்யாபகர்
அவர்கள் வழங்கியது

உலகம் போற்றும் உத்தம கவிகளில் ஒருவர் காளிதாசர். “கவிகாளிதாச”
“உபமா காளிதாசஸ்ய” கவிகளில் சிறந்தவர் காளிதாசர்; உவமைக்கு காளிதாசர்;
கவிச் சக்கரவர்த்தி என்று பலராலும் பாராட்டப் பெற்றவர். அவர் எழுதிய
காவியங்களும் நாடகங்களும் பலமொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப் பெற்றுள்ளன.
அவை கலைமகளின் கவினார் பூஷணங்கள்.

குமார சம்பவம் முருகனின் அவதாரத்தை அழகாகக் கூறும் நூல். எக்காரணம்
பற்றியோ இதுவரை தமிழறிஞர்களால் இது தமிழாக்கம் செய்யப்படவில்லை.
இந்தக் குமார சம்பவமொன்று காவியத்தை ஆவரங்காற் பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம்
அவர்கள் இப்போது மொழி பெயர்த்து நூல் வடிவில் துணிந்து வெளியிடுகிறார்.
இது காலத்தால் அழியாத அபார முயற்சி.

இதனை அறிஞருலகு மனமார ஏற்றுப் போற்றும் “எல்லாம் அவன் செயல்”
என்றபடி முருகன் திருவருளே பண்டிதரை இக்கைங்கியத்தில் தூண்டி வழிகாட்டி.
உருவாக்க முன்வின்று உதவிபுள்ளது என்பது என் நம்பிக்கை.

“அபாரே காவ்ய சம்சாரே கவிரேக: ப்ரஜாபதி:” எல்லையற்ற காவியம்
என்னும் உலகிலே கவிஞனே பிரமன் என்றபடி தன் கற்பனைப்படியே படைக்கும்
இயல்பினன். ஆதலால் குமார சம்பவ காவியம் அறிஞர் உலகினால் ஏற்றுக்
கொள்ளப்பட தே. மறுக்க முடியாதது.

சைவ சமய நெறியில் ஊழிச் சமய வாழ்வு வாழ்பவரும், பாரம்பரிய மரபில்
கந்தபுராணம் முதலியவற்றைப் படித்தும் பயன் கூறியும் மக்களையும் சமய வாழ்வில்
நெறிப்படுத்துகின்றவரும், வட மொழி தமிழ் மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றவரும்,
சமயத்தையும் தமிழையும் இருகண்களாகப் போற்றி ஆடம்பரமின்றி அடக்கமாகப்
பணியாற்றி வருபவருமாகிய திரு. ச. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் மட்டி சிவானந்தக்
கல்லூரி, யாழ் மூர் சோமாஸ்கந்தக் கல்லூரிகளில் உயர்வகுப்பு மாணவர்களுக்குத்
தமிழ், சைவம் ஆகிய பாடங்களைக் கற்பித்து சிறந்த தேர்ச்சி பெறும்படி பல்லாயிரம்
மாணவர்களை உருவாக்கிய ஆற்றலுடையவருமாவார்.

அவர் சிவானந்தலகரி, செளந்தரியலகரி, ஷண்முகஷட்கம், கனகதாராஸ்தவம்,
விநாயகர் சகஸ்திரம், சுப்பிரமணிய சகஸ்திரம் முதலிய பல பக்தி நூல்களை
வடமொழி நூலில் உள்ளவாறே கவையும் பொருளும் அமையத் தமிழில் மொழி
பெயர்த்து வெளியிட்டு இருமொழிக்கும் பணியாற்றிவருபவர். அவ்வழியில் குமார
சம்பவ காவியத்தையும் தமிழாக்கம் செய்து தமிழன்னைக்கு என்றும் வாடாத
சொன்மாலையாகத் தொடுத்துச் சூட்டுகின்றார்.

காளிதாசரின் மூல நூலை அடியொற்றி அருமையான முறையில் சமனான கருத்துச் செறிவுள்ள சொற்களைத் தொடுத்து வாயிற் போட்டதும் சிரமமின்றிச் சுவைத்து அனுபவிப்பது போன்ற "திராக்ஷாபாகம்" என்னும் நடையில் சொற்களை பொருட்களை குன்றாது தமிழாக்கித் தந்துள்ளார்.

உமையம்மை இலை கூட உண்ணாமல் - ஒன்றுமே உண்ணாமல் நோற்றமையால் "அபர்ணா" என அழைக்கப்பட்டாள் என்ற பெயர்க் காரணம் கூறும் சுலோகத்தை உரியவாறு பெயர்த்துள்ளமை, 2ம் சருக்கத்தில் கவிக் கூற்றாயமைந்துள்ள 53ம் பாடலில் சேணியன், வாணியன் என சிலேடையான சொற்களை அழகாகப் பதித்துள்ளமை, ஐந்தாவது உமை தவங்காண் சருக்கத்தில் பிரமசாரி - உமை உரையாடற் பகுதிகளில் வரும் 74ம் பாடல், "செல்வானல்லன்; தடுத்துப் பிடித்தோன்" எனத் தொடங்கும் 84ம், 85ம் பாடல்களில் காளிதாசரையொட்டி சிறப்பாக அமைந்துள்ள விறுவிறுப்பான சொற்பிரயோகம், ஆறாவது மணம் பேசு சருக்கத்தில் சாலினி காட்சியால்-எனும் பாடல், முனிவர்கள் சிவனைப் போற்றும் பகுதி, திருமணப் பகுதி ஆகியவற்றில் பண்டிதர் எடுத்தாண்டிருக்கும் நயம்பரிக்க பொருத்தமான அர்த்தபுஷ்டியுள்ள சொற்கள் அமைந்துள்ள பாடல்கள் ஆகியன படிக்குந்தோறும் அநியா இன்பம் பயப்பன. வசந்தகால வர்ணனை, சிவன் தவக் கோல வர்ணனை ஆகியனவும் சிறப்பான பகுதிகளே.

அர்த்தாந்தரந்யாசம் எனும் வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி, காளிதாசரின் உவமை, சுவைகளின் நுணுக்கங்கள் ஆகியவற்றை காளிதாசரின் நடையை நுட்பமாகக் கவனித்து அவற்றிற் கேற்பப் பதங்களைப் பிரயோகித்து மனதில் பதியும்படி பண்டிதர் புனைந்துள்ளாரென்பது தெள்ளத் தெளிவாகின்றது. இவ்விடங்களிலெல்லாம் இவரின் சலிதாசக்தி-மொழி பெயர்ப்பாற்றல் பளிச் சென வெளிப்படுகின்றது.

இப்புத்தகத்தை கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்த அறிஞர்கள் அன்பர்கள் அனைவரும் பெற்று வாசித்துச் சுவைப்பதுடன் நூலாசிரியரின் கலைப்பணி முயற்சிக்கு மேன் மேலும் உரமூட்டி உற்சாகப்படுத்தி வளர்ப்பார்கள், வளர்க்க வேண்டுமென்பதே எமது பேரவா.

இதுபோல் மேகதூதம் போன்ற சிறந்த நூல்களை மொழி பெயர்த்து தமிழன்னைக்கு அணிகலன்களாகச் சூட்டி வளம் சேர்க்க அறிவு, ஆற்றல், உற்சாகம், ஊக்கம் ஆகியவற்றுடன் நோயற்ற வாழ்வு, நீண்ட ஆயுள் முதலாம் பேறுகளை வள்ளி மணாளனும், இந்திரன் குமாரி கேள்வனும், சக்திதரனும், திருவாரூர்த் தியாகராஜப் பெருமானின் உளங்கவர் கள்வனுமாகிய எமது குலதெய்வம் வில்லூர்நிக் கந்தன் திருவருள் புரிவானாக எனப் பிரார்த்தித்து எமது பாராட்டுதல்களையும் ஆசிகளையும் வழங்கிப் பெருமை கொள்கிறோம்.

பண்டிதர் அவர்களின் கலைப்பணி சிறக்க!
அன்னாரின் கவிதாசக்தி மேன்மேலும் ஓங்கி வளர்க!!
எமது அன்பு கலந்த நல்லாசிகள்.

கூபம்.

மொன்றியல்
கனடா
23.11.1996

மானி, இந்துக்கல்லூரி முன்னைநாள் ஆசிரியரும்
சைவசமயச் சார்பான பல நூல்களின் ஆசிரியருமாகிய
ஏழாலையுர் திரு. மு. கந்தையா (B.A.)
அவர்கள் வழங்கிய

சாற்றுகவி

புவிராஜர் சபாமணியாம் கவிகாளி தாசன்புனை
திவியாறாம் புகழ்க்குமர சம்பவத்தைச் செழுந்தமிழில்
விவிதாநு பவரசனை மீக்கூர மொழிபெயர்த்தான்
துவிபாஷா பண்டிதனெம் சுப்பிரமணியன் துரிசறவே

1

சொல்லளவே மொழிபெயர்ப்பாவ தன்றியே மூலத்தின்
பில்குசவை ரசனைதனிற் பேணுமுதா ரத்தொனியில்
புல்குநலக் குறைவேதும் புக்கதிலை மஹாகவியே
பல்குதமி நிலும்படைத்தா லன்னதிதன் மாண்பறிவீர்

2

மூலத்தின் நுழைந்தாழ்ந்து முன்னுநயத் துறைதோய்ந்து
ஏல்வுற்ற மொழிமாற்றத் தியைபினிதா கிதந்தோர்ந்து
காலத்தை வென்றுயரும் காளிதா சனைக்கண்முன்
கோலியணைத் தெதிர்நிறுத்தும் குணமிசுமிந் நூல்வாழி

3

பண்டிதர்குப் பிரமணியப் பாவலர்சீர் மொழிபெயர்ப்பில்
கண்டகவிச் சுவைதேரில் கச்சியப்பர் முன்னிற்பர்
அண்டுபத லாலித்யத் தரசகே சரிமிளிர்வர்
எண்டகுசீ ரிவர்மாண்பிங் கென்றென்றும் வாழிவாழி.

4

காலத்தை வென்றுவாழி இக்காவியம்.

எனதுரை

முருகன்-குமரன் பற்றிய குறிப்புகள் தொல்காப்பியம் பரிபாடல் பத்துப்பாட்டு முதலிய சங்க நூல்களிலும் உள. வட மொழி தமிழ் மொழிகளில் காந்த கந்த மச்ச சிவமகாபுராணங்களிலும் தணிகையாதி புராணங்களிலும் விரிவாகக் கூறப்படும். அருணகிரிநாதர் முதலிய அருளாளர் தோத்திரங்களும் கூறுகின்றன. பரிபாடலில் சிலவும் திருமுருகாற்றுப்படையும் முருகனின் தோற்றம் திருவருட் பெருமைகளை விரித்துரைப்பன. இவற்றில் சூரன் என்ற அசுரன் வெல்லப்பட்டதே பேசப்படுகிறது. காந்த, கந்த புராணங்களும் கூறுவது இதனையே. மற்றைய புராணங்களும் சங்க இலக்கியங்களும் குமரனுடைய அவதாரம் - தோற்றம் - பற்றிப் பெரிதும் ஒத்தகருத்தைக் கூறுவன. மச்ச, சிவமகா புராணங்களும் குமார சம்பவமும் ஆகியவை முருகன் அவதாரம் பற்றிய செய்தியும் தாரகாசுரன் ஒருவனை வென்ற செய்தியுமே கூறி ஒற்றுமைப்படுகின்றன. பாகவதம் 811-815 பாடலும் கூறுவது இவ்வாறே. குமரன் தோற்றம் திருமுருகாற்றுப்படை 253ம் அடி முதலாகச் சில அடிகளிலும், பரிபாடல் 5ம் பாடல் 22-56 அடிகள் வரையுள்ள பகுதியிலும் காணப்படுவது ஒத்திருக்கிறது. சிறுசிறு வேறுபாடுகளும் இவற்றிடையே உண்டு.

முற்றிலும் தெய்வீகத் தன்மையையாக அமைந்த கந்தபுராணக் கந்தனையே கருதி நிற்கும் நம்மவர்க்கு, இந்தக் குமாரனுடைய தோற்றம் நல்ல வரவேற்புப் பெறவில்லை. அதனால் இக்கதை மக்களிடையே பரவாமலே இருந்துவிட்டது. இதிலே தாரகன் என்ற அசுரனை வதம் செய்யவே அவதரித்தான் எனப்படுகிறது. வேறும் இரு தாரகர்கள்: சூரன் தம்பியும் அம்பிகையால் வதமானவனும் புராணங்களிலே வருகிறார்கள். இவ்விருவரையும்விட இவன் வேறொருவன்.

சிவனும் உமையும்தவம்புரிதலும், காமதகனமும் திருமணமும் ஆகிய செய்திகள் எல்லாவற்றிலும் ஒரே மாதிரி அமைகின்றன. சிறு சிறு வேறுபாடுண்டு. திருமண நிகழ்ச்சிகளும் சிறிது வேறுபடுகின்றன. சிறப்பாக மணமக்கள், அருந்ததி தரிசனம் செய்வதாகிய சடங்கில் துருவனைத் தரிசிக்கவைப்பதும், மணமானபின் சிவன் கயிலை செல்லாது இமவானது மாளிகையில் சில நாள் தங்கியிருந்ததும், பின்னும் உமையம்மையோடு உல்லாசமாக உலாவந்தமையும், சுரதசம் போக வர்ணனையும் உயர்ந்த தெய்வநிலைக்குத் தக்கனவாக அமையுமோ என்பது சிலரது சந்தேகம். கம்பன் காட்டிய இராமனையே தெய்வமாக அநுபவிப்பர், சம்புராமாயனத்தில் வரும் இராமனை, ஆரணியகாண்டப் பிரவேசத்திலேயே நாம் எண்ணும் இராமன் இவனா என்று எண்ணவைக்கும் நிலை ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் உருவாக விட்டிருக்கிறார்கள் ஆக்கியோர்கள். இவை கவிஞரின் கற்பனையைப் பொறுத்தது.

கந்தபுராணக் குமரன் மிக உயர்ந்த தேவாதி தேவன் என்னும் நிலையில் வீற்றிருப்பவனாகவே காணப்படுகிறான். மேலும் தமது பூதப் படையோடும் இலக்கத்தொன்பது வீரரோடும் சேர்ந்து சூராதி அசுரரை அழித்து, தேவர் சிறையும்

துயரும் தீர்த்து விண்ணிலக ஆட்சியை நல்கும் ஒப்பிலா உயர் தலைவனாகக் காணுகிறோம். ஆனால் குமார சம்பவத்திலும் மற்றைய புராணங்களிலும் ஏனைய இமையவரே சேனையாய்வர அவர்களோடு தோழமையானவனாகச் சென்று அகரரோடு போராடி வென்றவனாகவே காணமுடிகிறது. மேலும் போர் நிகழ்ச்சியிலே “தேவாகர இராமாயண மாபாரதம்” என்றபடி முறையில் வைத்துக் காட்டும் போர் நிகழ்ச்சிகளோடு ஒப்பிடத்தக்க உயர்வாகவும் இல்லை. மச்சபுராணம் கூறும் போர் நிகழ்ச்சி விமரிசையாக விளங்குகின்றது. விசேடமாக “வேல்” என்றபடை பற்றி இந்நூலில் விபரிக்கவில்லை.

தமிழிலுள்ள பாரத ராமாயணக் கதைகள் போலவே இதிலும் பின்னிகழ்வுகள் சிறப்பித்துக் கூறாமல் அப்படி யே மிகமிகச் சுருக்கமாய் முடிகிறது.

குமார சம்பவம் என்ற பெயர் சூட்டியதற்கேற்பக் காவிய நாயகனுக்குரிய உயர் சிறப்புக் காட்டப்படவில்லை. பார்வதி பரமேஸ்வரர் விஷயமே சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறதெனலாம் போலத் தோன்றுகிறது. அதிவீரராமபாண்டியர் பாடிய நைடதம் என்ற நூலுக்கு அறிஞர் தரும் மதிப்பீடு போலவே குமார சம்பவத்துக்கும் மதிப்பளிக்கலாம் ஒருவகையில்.

மஹாகவி காளிதாசர் ஆக்கிய இரகுவம்சம் குமார சம்பவம் ஆகிய இருகாவியங்களும் புலவர் போற்றும் சிறப்பினவே. சாகுந்தலம் முதலானவையும் காளிதாசரை உலக மஹாகவியாக மதிக்க வைத்துள்ளன. பாரதநாட்டுப் பன்மொழியாளரேயன்றி ஆங்கிலேயர் முதலான பலநாட்டறிஞரும் போற்றும் கவித்துவ சக்திமிக்கவர். அவருடைய நூல்கள பற்றிப் பற்பல மொழிபெயர்ப்புகளும் விமர்சனங்களும் எழுதியுள்ளனர்.

காவியங்களிலே சில பாத்திரங்கள் பெயர் குறிப்பிடும் அளவோடு அல்லது ஒருவார்த்தை பேசுவதோடு கதையிலிருந்து ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருப்பது போல விஷ்ணுமூர்த்தி ஓரிரு இடங்களில் தோன்றிமறைய விடப்பட்டார். ஆனால் பிரமதேவருக்கு அதிக சிறப்பளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

எதிர்க்கட்சித் தலைவனான (வில்லன்) தாரகனைப் பற்றிய வரலாறோ அவன் செய்த தவம் பெற்றவரம் மற்றும் சிறப்புகளோ வேண்டியளவு விரிக்கப்படவில்லை.

மொத்தத்தில் கந்தபுராணக் குமரனைக் கண்ட நம் தமிழறிஞர் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் இந்தக் குமரன் விருந்தாகாத காரணமோ என்னவோ இதனை மொழி பெயர்க்க (தமிழாக்கம் செய்ய) தமிழ்ப் புலவர்கள் முன்வரவில்லை என எண்ணுகிறேன். இந்நூலில் போர் முடிந்தபின் குமரனும், முன்னமே விஷ்ணு தாரகன் என்போரும் உரியவாறு கருதிச் சொல்லப்படாதவாறு போலவே தமிழ்ப்புலவர் கருத்திலும் இந்நூல் மதிக்கப்பட்டது போலும். அறிஞர்கள் கருத்து என்னவோ? என் சிற்றறிவு இது.

சம்ஸ்கிருத பரீட்சைக்காக இரகுவம்சம், குமார சம்பவம் சம்புராமாயணம் ஆகிய நூல்களின் முன் பகுதிகளைப் படிக்கும்போது குமாரசம்பவம் மனதைக் கவர்ந்தது. அதனாலே சில கலோகக் கருத்துக்களைத் தமிழாக்கம் செய்தேன். தொடர்ந்து பின்பு ஏழு சருக்கங்களையும் மொழி பெயர்த்தேன். குமாரன் சம்பவிக்கவில்லையே என்பதால் பணியைத் தொடர்ந்தேன். நிறைவாக்கிவிடுவோமே

ஏன்குறை விடுவான் என்ற எண்ணத்தால் நிறைவு செய்தேன்.

இடம் பெயர்ந்து எவ்வாம் விட்டு இங்கு வரும்போது என்னுடன் தொடர்ந்து வந்த சொத்து இது ஒன்றே. இதை அச்சிட்டு நூலுருவாக வெளியிடக் குமரன் திருவருள் கைகொடுத்ததால் இப்படிப் பூர்த்தியாகிறது.

குமரன் தோற்றம் வேறும் சில உள்ளன. அவை:

மதுரையில் சிவன் அம்மை குமாரனாக உதித்த உக்கிர பாண்டியர் (திருவிளை-புராணம்), உருத்திரசருமரான ஊமைப்பிள்ளை (இறையனார் களவியல் உரை), திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் ("வெழுதி கூனிமிர்த்த பெருமானே" முதலிய திருப்புகழ்), குமாரிலபட்டர் (வடநாட்டவர் சங்கர விஜயம் என்ற நூலில் கூறப்படுகிறது). இவையாவும் மனித இயல்போடு சாரும் அவதாரங்கள்.

பழைய சங்கநூலான திருமுருகாற்றுப்படை பாட்பாடல் நூல்களில் உள்ள பாடல் வரிகளும் உரைகளும் கூறுமாறு முருகனைக் காண்பவர்களுக்கு-தமிழறிஞர்களுக்கு-குமார சம்பவமுருகன் உண்மையான தமிழ் முருகனாகவே எண்ணப்படுவான் என்பது சரதம்.

இந்நூலைக் கருவாய் உருவாய் வர உதவிய உத்தமர், என் பூர்வ புண்ணியப் பயனாக இறைவன் அருளுருவாக குருவாய் மருவியவரும் பிரபல எழுத்தாளரும் வடகோவை வாசரும் நல்லாசிரியருமாகிய பண்டிதர் பிரம்ம ஸ்ரீ ச. பஞ்சாட்சரசர்மா அவர்கள். அவர் எனக்கு வடமொழியைக் கற்பித்ததுமன்றி எனது தமிழாக்கமான நூல் பலவற்றையும் சரிபார்த்துத் திருத்தங்கள் செய்யவும் பயன் கருதாத பேருபகாரம் புரிந்தனர். பாடல்களுக்குக் குறிப்புரையும் எழுதி உதவியதுமன்றி முகவுரையும் தந்துள்ளார். இந்தவகையில்

"செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் மாற்றல் அரிது"

என்ற மறைமொழிப்படி ஐயா அவர்களுக்கு என்றென்றும் என் நன்றி வணக்கங்கள். கைம்மாறறியேன்.

அடுத்து அருளாசிவமுந்நிய நல்லை ஆதீனம் சுவாமிகள், இராமகிருஷ்ணமிஷன் சுவாமிகள், கனடாவிலிருக்கும் பிரம்ம ஸ்ரீ பூரண தியாகராஜக் குருக்கள் ஆகிய அருளாளர்களுக்கும் எனது வணக்கம் பல. நன்றியும் உரித்தாக.

மற்றும் அணிந்துரைகள் தந்து அணிசெய்த அறிஞர் பெருமக்களான யாழ் பல்கலைக்கழக சம்ஸ்கிருத பீடாதிபதி பேராசிரியர் திரு. வி. சிவசாமி அவர்களுக்கும், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைப் பீடாதிபதி பேராசிரியர் திரு. சி. தில்லைநாதன் அவர்களுக்கும் சாற்றுகவி தந்துதவிய பண்டிதர் திரு. கந்தையா (B.A.) ஆசிரியர் அவர்களுக்கும் எஞ்ஞான்றும் மறவாத நன்றியுடையேன்.

அவர்கள் இதயத்தில் இருமொழி மீதும் கொண்டுள்ள பேரபிமானத்தாலும் எனது இந்தச் சிறிய தமிழ்த் தொண்டினையும் பொரிதாக மதிக்கும் சால்பினாலும் அருமையான அணிந்துரைகளை நல்கியமைக்கு மீட்டும் நன்றிகள் பல வணக்கம் பல.

இந்நூலைத் தமிழ்ப்பணியில் மேற்கொண்ட ஆர்வத்தால் அழகாயும் சிறப்பாயும் அச்சிட்டு உதவிய அரசன் அச்சக உரிமையாளர்கள் திரு. வே. திருநாவுக்கரசு அவர்களுக்கும் மகன் திரு. தி. பிரேமகுமார் அவர்களுக்கும் மற்றும் உதவிய அச்சக அலுவலர்களுக்கும் எமது நன்றி வணக்கம்.

சான்றோர் சபையி னிடைச்சார்ந்து, சாற்றும் பொருளைச் செவிமுகக்கச்
சான்றோ னாகத் தமிழேற்குத் தமிழோ டொழுக்கம் தந்துவனர்
ஆன்றோ ராகும் அருட்குரவர் பாட்டன் கந்தை யாஅடிகள்
சான்றாம் குமரன் தாளிணைஎன் தலைமேல் தலையாம் அணியாமே

எல் லோருக்கும் சோமாஸ்கந்தப் பெருமானாகிய ஆரூர்த்தியாக
ராஜப்பெருமான் திருவருள் துணை நின்று எல்லா நலங்களும் நல்குவதாக.

‘செல்வம்மல்கு திரு மங்கலக் குடிகளாக யாவரும் சிறப்புக.’

சபம் அஸ்து.

பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம் (தமிழாக்கி)
சிவன் வீதி, ஆவரங்கால்
புத்தூர்

தற்காலிக விலாசம்
ச. சுப்பிரமணியம்
351/7A, காலி வீதி
வெள்ளவத்தை
கொழும்பு 6

பொருளடக்கம்

குமார சம்பவம்

தவம்புரி காண்டம்

பக்கம்

முதலாவது - உமை இமயம் சேர் சருக்கம்	1
இரண்டாவது - அமரர் பிரமனைத் தரிசித்த சருக்கம்	19
மூன்றாவது - காமனைக் காய்ந்த சருக்கம்	35
நாலாவது - இரதி இரங்கற் சருக்கம்	55

மணம்புரி காண்டம்

ஐந்தாவது - உமை தவங்காண் சருக்கம்	66
ஆறாவது - மணம் பேசு சருக்கம்	92
ஏழாவது - திருமணச் சருக்கம்	115
எட்டாவது - உல்லாச உலாச் சருக்கம்	140

மகப்பெறு காண்டம்

ஒன்பதாவது - உமாபதி கயிலைசேர் சருக்கம்	163
பத்தாவது - குமாரோதய சருக்கம்	176
பதினொராவது - சரவணச் சருக்கம்	191
பன்னிரண்டாவது - இந்திரன் கயிலைசெல் சருக்கம்	202
பதின்மூன்றாவது - தேவ சேனாபதிச் சருக்கம்	216
பதினான்காவது - அமரர் படை யெழுச்சிச் சருக்கம்	226
பதினைந்தாவது - அகரர் படை யெழுச்சிச் சருக்கம்	236
பதினாறாவது - தேவாகரர் போர்ச் சருக்கம்	247
பதினேழாவது - குமரன் வாகைபெறு சருக்கம்	257

பாடல் முதற் குறிப்பகராதி

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
அ		அந்தவேலை(குபேர	122	அறுகின்னன்கொ	116
அகத்தேகிளரும்	47	அந்தாமரையின் அக	74	அறுமுகன்விடுத்த	264
அகம்புகுந்தஅம்	50	அந்திவண்ணன்	188	அற்புலவிய	46
அக்காமன்இரதிசகா	40	அந்தியன்றிப்ப	123	அற்றமிலாஅவயவ	49
அக்காலைஅமர்மேற்	237	அப்பரங்குன்றன்	224	அற்றால்இன்று	77
அங்கணன்முன்	124	அப்பணிகேட்ட	237	அற்றுவித்தலை	252
அங்கதற்பின்	216	அப்பாலுமன்னனை	63	அனமே, அளப்பில்	87
அங்கதுகாலையில்	97	அப்பிராட்டியின்	115	அனையவாம்அரன்	211
அங்கதுகாலையில்லும்	100	அப்போ(து)அசலமகள்	84	அன்றுகாசிபர்	224
அங்கநதோறும்	123	அமரராமஎமர்க்	181	அன்றுமுதலிவ்	82
அங்கம்பிறதொய்	59	அமரர்அப்பரமே	33	அன்னகாரணத்	98
அங்கவ்வெல்லை	191	அமலன்அகரர்	215	அன்னதற்பின்வது	136
அங்கிஆலிங்கி	198	அமரருடன்அமர்	237	அன்னதனைக்கேட்	236
அங்கிகங்கை	194	அமுதவாரிஅகம்	185	அன்னகாலத்	218
அங்கிகண்டஞ்சி	164	அம்பனவிழி	15	அன்னபோதரன்	126
அங்கிஅத்துணை	166	அம்மதனுமஅரிய	35	அன்னவன்கருத்ததே	112
அங்ஙனம்மிவர்	28	அம்மணமக்கள்	133	அன்னவகைகைபுனை	169
அச்சம்நாணோ(டு)	190	அம்மலர்	18	அன்னைஆன	163
அச்சரம்அடர்	263	அம்மலைப்பொன்	146	அன்னைபாங்கி	164
அச்சரர்சையினியம்	233	அம்மலைமேகலை	02	அன்னைபாதத்து	216
அஞ்சியஅந்நகர	236	அம்மாதீயேஆத	79	அன்னைஅப்பர்பா	259
அஞ்சிவேந்தன்னுரு	133	அம்மைஅப்பர்	201	அன்னையேஉன்னை	113
அஞ்சுதக்கவர்	174	அம்மையும்குரவன(து)	135	அன்னையோடருது	199
அடக்கமின்று)	163	அம்மிகைக்கான	134		
அட்டஎன்னிது	209	அரசகுலத்துக்	243	ஆ	
அடுத்துள	05	அரனையங்(கு)	132	ஆகஇன்னோன்வர	193
அருவதற்(கு)உரியோம்	31	அரிதன்பாதத்	183	ஆகத்தில்புதிதாய்	142
அடையலற்கழிவென	239	அரியந்தம்	18	ஆகத்தலையும்	47
அணிந்துளபதும	48	அருக்கியம்ஏந்தி	103	ஆகவேசந்தி	151
அண்டசராசர	232	அரும்பெயிறும்	44	ஆகும்எல்லை	202
அண்ணல்!நீஉல	164	அலத்தகம்அடிகட்	119	ஆகையால்அங்கி	182
அண்மையேபயன்	188	அவியும்	22	ஆகையாலுங்கள்	214
அதனால்ஆசை	258	அவ்வதூரவர்	137	ஆக்குவாய்நீ	21
அதிதிபாலின்	225	அவ்வரைக்கண்	173	ஆங்ககன்றுகுக்	222
அத்தநின்மகன்	213	அவ்வளவும்எய்தி	95	ஆங்கதற்பின்	237
அத்தன்,அன்னை	178	அவ்வளவில்அம்மி	51	ஆங்கதுபோழ்தினில்	247
அத்தன்அன்னார்க்கு	122	அவ்வனத்தில்	43	ஆங்கமரும்மோன	40
அத்தன்,கலாவரு	159	அவ்வா(று)அழல்வாய்	66	ஆங்கரணும்தவ	51
அத்தன்பின்னடல்	123	அவ்வாறிரதி	60	ஆங்கவர் தம்மிடை	94
அத்தனே!இமயமன்	92	அவ்விரதிலுர்ச்சை	55	ஆங்கவாதம்முனே	107
அத்திரசத்திரங்கள்	208	அவ்விழாஉகந்தங்	198	ஆங்கிமவானும்	54
அத்துணைஅம்பிகை	161	அளவிலாமகிழ்வறி	197	ஆங்கிரதிலுர்ச்சி	55
அத்துணைகரேசன்	138	அளவிலாற்றலால்	225	ஆங்கிறைஅறவரை	104
அந்தகன்ஆர்ப்ப	240	அறவனாம்	01	ஆங்குதன்பிரிய	139
அந்தகாசரனும்	206	அறநெறி	07	ஆங்குதாங்கற்(கு)	178
அந்தணர்அரசன்	114	அறிவில்லவனே	243		
		அறிவினாரவர்	190		

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
ஊ		ஏ		கங்கைஆதியர்	
ஊடத்தலைசாய்	58	ஏகநாயகன்	211	கங்கையிற்	27
ஊடி உத்தரம்	151	ஏகனாய்	20	கஞ்சக்கந்தம்	73
ஊடுவிசைக்கும்	73	ஏகனேஒரு	125	கடமலைபிளி	232
ஊட்டகிற்புகை	118	ஏகும்எல்லையி	228	கடலாற்பொரு	72
ஊருவறும்அடி	37	ஏதிலாத்துனி	152	கடுநடைக்காற்	245
ஊழிமாமருத்	267	ஏந்துகொடி	237	கடைநாளெழு	263
ஊழியின்ஆழிநின்(று)	93	ஏந்துசீர்த்தி	218	கடையின்நான்	262
ஊழிவன்னி	185	ஏர்க்கனக்கக்கி	230	கடையெழுகால்	229
ஊறுறா(து)இதழில்	141	ஏவரையும்துதி	111	கட்டவிழவே	167
ஊற்றினின்பத்துறு	134	ஏவரையுமிங்(கு)	80	கண்டதோறு	68
எ		ஏவுவஎய்குவ	255	கணைவகைகள்	41
எங்கனும்வியாபகன்	108	ஏழுவண்ணத்து	23	கண்டபோதே	19
எங்குநாத	177	ஏறடப்புருவம்	102	கண்டான்அகரர்	257
எங்கைவேல்	219	ஏறுசொர்க்கத்	183	கண்டான்இரதி	55
எடுத்தநாந்தகம்	244	ஏற்றகங்கை	201	கண்டுக்கேட்டு	144
எடுத்துமோந்து	216	ஏற்றநாணஞ்	32	கண்டைமணி	234
எண்ணலும்அருந்த	92	ஏற்றில்செல்ப	124	கண்ணிமைமாத	253
எண்ணிரண்டகவை	102	ஏற்றெதிர்அரி	250	கண்ணிலநீர்	194
எண்ணிலாமணி	02	ஏனைவான்பத	210	கண்ணுக்குகந்த	136
எதிர்கொளும்	128	ஐ		கண்ணுதல்மடி	200
எதிர்க்கேஎண்	48	ஐயநின்மகன்	213	கந்தமினிய	158
எதிர்வரும்நிமித்த	240	ஓ		கந்தன்ஆறுகமல	199
எத்தனம்	10	ஓட்டார்தொட்ட	251	கந்தன்தந்தை	201
எந்தஎதுகொண்(டு)	78	ஓத்தவர்தாமினை	248	கயிலைமாமலை	175
எந்தையர்கலின்	105	ஓளிசெயும்ஓட	101	கரிந்ததேயு	179
எந்தைந்தருள்	165	ஓன்றாமல்லா	85	கரியினர்வாசிய	247
எப்பகைவன்	36	ஓன்னலர்தம்	254	கரியின்கை	11
எமக்கெனஞ்செயலிலம்	97	ஓன்னலர்	248	கருகலுற்றது	176
எம்பெருமான்எவனுள்	96	ஓன்னலாருயிர்	228	கரைந்தாங்கி	67
எம்மணமக்களுந்	134	ஔ		கலைமதி	05
எவ்வயிருஞ்செயும்	110	ஔக்கலானியாம்	209	கல்லகமடந்தை	167
எழுமலை	05	ஔக்குமோமாங்கி	134	கவர்வன்கந்தம்	27
எழுவராம்அறவோ	126	ஔமுகிலாடாடு	154	கழியயாமம்மூன்று	82
எற்றுறுவாயு	263	ஔமவினைகட(கு)	75	கறுவுதாரகன்	202
எனவேஇனிமேல்	62	ஔலமோடுமேல்	186	கற்பித்தார்	10
என்றாங்(கு)அசரீரி	65	க		கன்னிமாராய்	125
என்றிசைத்தந்தீ	33	கங்கைஅம்மாயவன்	108	கா	
என்றிவ்	22	கங்கைகைதர	189	காக்கும்ஆசையர்	259
என்றிவைஆங்கிர	112	கங்கைவர்	க	காசிபர்மரபில்	225
என்றுரைத்தளி	179	க		காணவுளாய்	97
என்றுரைப்பித்தி	92	க		காணல்வேட்டு	221
என்றுரைசெய்	236	க		காணாவிழியில்	148
என்னினும்எயந்த	106	க		காணுநிலைஉரு	97
என்னியிர்க்கு	55	க		காதமுன்வந்துறு	254
என்னெநினதுள்	57	க		காதலின்ஏற்றவன்	143
என்னையோமனை	106	க		காதல்புரிசுமலத்	146

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
காதுற்றவண்	173			சண்டமாருதம்தாக்	266
காதார்வனகவரி	149	கூ		சண்டனும்	24
காத்திராவண்ணம்	104	கூடுவான்முனக	163	சதமகன், தழற்	177
காந்தியாற்கனல்	250	கூதிர்மாமதி	226	சந்தந்தோயந்(து)	145
காமகோபன்	261	கூரும்வாடை	73	சந்தனமுறுதிற்ற	256
காமனைவென்ற	92	கூறுஇன்னவை	260	சந்திரனில்குரிய	96
காமற்காய்ந்த	225	கூறிடுங்குமரே	200	சந்திரனோடே	62
காமனெகண்ட	168	கூற்றுணர்	16	சமரசாதூர்யன்	218
காயா(து)எனைக்	62			சமரில்ஆர்வத்தன்	227
காய்ந்துதெவ்வர்	31	கே, கை		சம்புவையும்	38
காரில்பொழிந்த	72	கேட்டலும்உவந்த	197	சலதிநாயகன்	227
கார்புரிபழுதை	238	கைக்கொளும்கமல	205	சவியுளதன்பதி	41
கார்வண்டு	44	கைமலைஎண்ணி	262	சனனஞ்செய்	08
கார்வண்ணக்	51	கைமலைகபோ	04		
காலகாலனிடந்	243			சா	
காலகாலனை	177	கொ		சாபம்வேல்பிற	228
காலசைவற்ற	234	கொங்கார் கூந்த	68	சாய்தரும்தானவர்	239
காலமிதுகணை	51	கொங்கைக்குட	69	சாரத்தாழ்வும்	265
காலனாலன்றி	205	கொங்கைமார்புற	175	சாரும்அன்னை	191
காலன்தானும்	227	கொட்டுறுபேரி	229	சார்கந்தமாதன	161
காலையில்	142	கொம்பர் தொறும்	156	சார்ந்தார்இடுக்	258
காவினன்காவலில்	230	கொள்ளும்இனைய	71	சார்புவென்றி	30
கானகண்டன்	200			சாலநானகல்	217
காற்றினில்	262	கோ		சாலினிகாட்சி	94
கானமாங்கஞ்ச	222	கோடொடுகோடெதிர்	253	சாலும்பூத	220
கானிற்பகல்	147	கோணும்பல்லினன்	174	சாவதாகும்ஊழ்	46
		கோரஅகரன்	257	சாவினைசாற்று	241
கி,கீ		கோலச்சடையின்	46	சாளமுறத்	129
கிஞ்சக	14	கோலஞ்செய்கு	118	சாற்றுசராசர	111
கின்னரர்	101	கோலம்செய்வார்	118		
கீழ்த்திசை	154	கோலம்சதுற்றான்	120	சி	
		கோலைஏந்திய	116	சிங்கப்பிடர்	150
கு				சித்தசன்சேம	49
குகையகம்	04	சு		சித்தராதிய	219
குஞ்சரம்	03	சங்கமதாவர	105	சித்திகளெட்டு	109
குடக்கிற்கதிர	147	சங்கரரேசாந்த	53	சித்திகள்பெற்று	106
குடைகொடி	238	சங்கரன்தழற்	165	சித்திரத்தச்சுடர்	103
குதிரைவீரர்	252	சங்கரன்தலை	27	சினமும்செருக்கும்	243
குமரன்அத்துணை	260	சசிதனைப்பார்	158		
குமாரனும்	சு	சசிதலைக்கணி	145	சீ	
குரவர்தங்	06	சசியாகும்தலை	155	சீரமராவதி	231
குரவர்முந்தை	22	சண்டக்கால்பொர	24	சீரியீர்அருளின்	104
குருதிநீல்குளி	250	சண்டக்கால்வட	259	சீர்த்திடு	03
குராகடல்குமுற	240	சண்டமாருதமெறி	235	சீலம்பொய்யா	67
குலத்தினோடு	76			சீறுளத்தானை	235
குளியியலபனி	43				
குறையேகூற	89				
குற்றம்முன்றினும்	126				

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
சு		சொ		தா	
சுகந்தம்நாடும்	221	சொர்க்கம்வாழ்	228	தாங்கியுலாச்	78
சுடரும்அங்கி	179	சொல்லும்	23	தாங்ககில்லதாய்	189
சுரதமுறை	36	சொல்லொடுசொற்பொ	111	தாத்தின்புறு	147
சுந்தரன்இவன்	131	சொற்பெறவே	141	தாபதனாமிவன்	54
சுற்றியகுறை	263	சொற்றரசனாம்	32	தாமரைத்தவிசு	26
சுற்றுகண்	130	சொற்றிவ்வாறு	244	தாமுறைதருகுகை	231
சுற்றும்புகை	264			தாரகப்பகைதமர்	226
சுற்றுமச்செறி	148	சோ		தாரகன்கரிசாய்	224
சுற்றுமச்சோபை	217			தாரகன்பிரமன்	212
சூ		சோபனத்துக்கு	188	தாரகன்தலை	241
சூசிகளால்தொனை	233	சோமாஸ்கந்த	269	தாரகன்தயை	28
சூதவினந்தவிர்	43	சோரினன்பொடு	239	தாரகன்தேர்மிசை	241
சூரியகாந்த	158	சோரும்விரலோ	167	தாரகன்தேர்முனம்	241
சூரியற்குச்சொரி	180			தாரகனவனை	260
சூழ்வருகுறை	262	ஞா		தாரகாகரன்சாட	222
செ		ஞாலத்தொளி	149	தாரகாகரன்தருக்	211
செந்திருநேர்	41	ஞானியர்நாயகன்	99	தாரகாகரற்சாடி	165
செம்புனல்உறு	256	த		தாவறுதானையி	229
செம்மைசெறிந்த	76	தக்கவனலாமை	16	தாழுஞ்செஞ்	25
செம்மைபசுமை	58	தக்கோனைஅறி	35	தாழ்வுமீயர்வும்	162
செய்தவத்துக்கிடை	53	தடுத்தற்கொண்ணா	266	தாவ்பனையிமை	121
செய்யாய்உனது	78	தடுத்துப்பிடித்	91	தானவர்கரி	223
செய்யாய்மனது	32	தடையுறாததாய்	226	தானவர்தானைமுன்	245
செய்யுமயோகி	17	தத்தம்மைந்தனாய்	191	தானவன்தானையோர்	245
செருக்கொலி	17	தந்தத்தாங்குறி	144	தானவர்மிசை	227
செருமுனைமுந்து	247	தந்திகனோடெதிர்	253	தி	
செல்லநான்சில	268	தந்தைஆனை	215	திகைக்கும்மத்து	89
செல்லுறுதானை	230	தமனியமாந்தரை	230	திக்கெலாம்பரந்	198
செல்வானல்லன்	90	தம்மிடைஒன்றி	110	திங்கனணிசென்னி	169
செவ்வியறிந்தி	50	தரிசித்த	17	திங்கன்குடியும்	214
செறுத்தெழுந்த	238	தருமகோபனாம்	223	திடருற்செல	24
சென்றுசேந்தன்	268	தருமங்கொன்று	226	திரவமந்	21
சென்னிசேர்மணி	27	தருமன்தனை	64	திருந்துசெய்வி	122
சென்னிஆறு	185	தலைமிசைத்தலை	241	திருமணிப்படி	223
சே		தலையறு	04	தீ	
சேடிசேவடி	129	தவத்தின்காந்தி	77	திக்கடனைச்செய்	63
சேனுயர்சென்னி	103	தவரினில்சுதாரர்	249	தீயதாம்அப்படை	263
சேயவிழிகள்திரி	57	தழுவுதன்தலைவ	143	தீயவன்சரத்தொளி	261
சேயவன்செனை	199	தறித்ததாரு	222	தீயவுற்பாதங்கள்	242
சேர்த்தபோதங்கி	166	தற்பத்தென்முன்	260	தீயின்செய்கை	166
சேர்ந்தவம்முகில்	265	தனம்அரும்பிய	120	தீரன்தாரகன்	245
சேனாதிபதியாக	236	தன்கண்ஆயிரத்	207	தீர்த்தன்தீவிழி	127
		தன்பிரியன்ஒப்ப	169		
		தன்னால்வளர்கம	56		
		தன்னனைந்த(து)	151		

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
து		நஞ்சேதஞ்சம்	259	நீவில்லில்நாணாய்	58
துக்கமிகச்சொல்	61	நடிக்கும்மாணி	87	நீவுறு	14
துடிதுடிக்கும்	157	நடுக்கத்தொடு	264	நீழலெனத்தொடர்	61
துடியிடை	12	நந்திநல்கிய	213	நீளும்வழிச்சொல்	149
துதிக்கும்சந்தர	196	நந்தியருளாணை	45	நு, நா	
துறந்தமுனிவர்	80	நயமுற்றுளதன்	69	நாமச்சேர்அரணாய்	242
துறந்தீர்குடுண்	244	நல்லாய்நமக்கு	62	நாலின்முறை	151
துற்றியதூசிகள்	232	நல்வினையதனால்	131		
துனிதீர்ந்தினி	152	நவமணி	2		
		நவமுறுநிலவி	206		
துா		நவினைநாண்மலர்	137	நெ, நே	
தூயகங்கையின்	189	நறுமணமூச்சு	49	நெடியன்நீள்	174
தூயநறுவெண்	122	நன்றுநல்கிநட	184	நெறிமுறை	121
தூயன,தொடர்ந்து	108	நா		நெடியநிலை	140
தூயனே,சுவாகா	180	நாகத்தாபரணன்	07	நேயர்யாகத்	180
தூயாய்உனது	79	நாகபாசம்	258	நேரநேர்ந்தவன்	250
தூய்தாயுறு	264	நாகர்கோனிவை	213	நேரில்அழகுட	56
தூரிகைதொட	10	நாணுறுநல	15	நேர்வதையறிய	140
தூவிஅன்னத்தின்	184	நாண்மதிமுடி	130		
		நாதாமனங்கவரும்	58	நோ	
தே		நாயகனைச்சின்னா	65	நோக்குவிழி	153
தேக்குதெண்பாற்	133	நாயகன்ருடுவே	141	நோன்ப்தாம்	180
தேம்பும்	19	நாயகன்முன்னல்	169		
தேரிடைவறுதிறல்	255	நாரதாதியர்	220	ப	
தேரும்அம்பிகை	192	நாரிபாகனாம்	33	பகலஞ்சம்	04
தேர்ந்தகை	15	நாறுகூறாய்	23	பகலினும்மிளிர்	239
தேர்ப்பரிசெல்லுகை	93			பங்கயன்பிதீர்	152
தேவதேவநின்	208	நி		பகைவன்என்ன	223
தேவரின்மாப்படை	230	நிசியில்	13	பணிகரர்க்கு(கு)அபய	195
தேவர்கான்,அரி	211	நித்தியம்	20	பண்டுபங்கயன்	212
தேவர்குழந்து	194	நிமலைநியமம்	81	பதிவிரதைப்பரிசு	36
தேவர்கூட்டம்	217	நிரப்பம்இலரே	88	பத்தரினம்பாலி	96
தேவர்நாயகன்	182	நிருதர்கோணம்	227	பத்தருக்குப்பரி	52
தேவர்தேசிகன்	31	நிலம்முழுது	01	பத்திரன்	222
தேவர்கான்செயும்	210	நிலவியஅணை	127	பத்திமிகுந்த	158
தேற்றமிக்க	61	நிலவுநான்	15	பத்திமையாற்பணி	113
தேனவாருச்சொல்	82	நினையஎம்மை	32	பயந்தருகழுகொடு	238
		நின்னைநின்னிடை	21	பயில்தவச்	18
தோ		நீ		பரசுமாசிலை	249
தோரணந்தொங்கல்	224	நீண்டதுவும்	153	பரமன்பத்தினி	196
தோற்றஅவமான	53	நீண்டநான்	221	பரமன்பாலன்	267
ந		நீதிமுறைஅசுர	36	பரமன்பால்வரு	207
நகமுகத்து	10	நீயேசிறிதுநின்	85	பரவும்இருள்	148
நகலுறு	2	நீலமாமணி	205	பரவுவெற்பில்	172
				பரன்மணம்	113
				பரியினோரும்	252
				பருவகாலம்	27

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
பலாசம்தண்டு	74	பிரியாஉனையான்	59	பெற்றவர்பாங்கு	99
பளிக்குப்பாறை	172	பிரியாளமலர்	42	பெற்றம்மேல்கொ	144
பளிங்கினாம்படி	202	பிரியாநந்திதம்	150		
பளிங்குபோல்	172	பிள்ளைதன்பிரிவு	144	பே	
பளிக்குறுமாவிகை	101	பிள்ளைப்பாசத்தில்	195	பேதம்செய்கொடும்	30
பள்ளமோடுதிடரும்	156	பிறந்தேஆறு	242	பேரமர்புரிதரு	249
பள்ளிஎழுச்சி	162	பிறப்பின்பகை	70	பேரறவாழியந்தணன்	95
பற்பகல்பண்டு	94	பிறப்பேஅறியான்	244	பேர்த்தும்பேரன்பி	216
பற்றலர்தம்முயிர்	248	பிறப்பேதெரியான்	87		
பற்றிகல்லிலாத	138	பிறர்க்கெனஅருள	98	பொ	
பற்றுடை	09	பிறைகவ்விய	147	பொங்கியபால்	160
பனிமால்வரை	70	பிறையணிந்த	173	பொருதுமன்வர்	250
பன்னிறத்தது	203	பின்புநான்முக	219	பொருவின்பங்கள்	77
		பின்புபிரமசாரி	85	பொற்புற	02
பா		பின்னகங்கார	216	பொன்னந்தாமரை	223
பாகம்மூன்று	21	பின்னிமவான்பெரு	112	பொன்வண்ணமும்	150
பாகன்தூண்டிய	258	பின்னும்சத்தியம்	215	பொன்னகர்கண்டு	218
பாங்கிதுடிக்கு	90	பின்னும்பத்திமை	209	பொன்னணிமேக	160
பாங்கியப்புடை	09	பின்னும்மனசு	167	பொன்னின்காந்தி	124
பாங்குவண்ணவர்	221	பின்னும்பிராட்டி	66	பொன்னொளிபூம	160
பாம்புபுற்றவான்	261	பின்னும்பின்னற	67		
பாசம்அகற்றி	258	பின்னையும்தேசி	135	போ	
பாதகம்பயில்வான்	29			போதம்அங்கதில்	208
பாதகர்ப்படை	245	பு		போதவிழும்கடம்ப	52
பாதலத்தளவு	108	புகலடைந்தவர்	178	போதனை,காதனை	135
பாதிகோத்துழி	130	புங்கவன்பின்புல	52	போரினில்வென்றி	246
பாயுமாமேலவர்	255	புதியபொன்வல்லி	205	போர்காண்வேட்கை	257
பாய்பரிமேலவர்	254	புதியவெண்பட்டு	121	போர்விளையாட்டில்	266
பாய்மாசெல	234	புத்திரிக்கிவ்வகை	113	போற்றும்புலவர்	161
பாரிடைவருபரு	233	புரமடைந்தபுரந்	33	போற்றுமூலகின்	193
பாரைஅழிக்கும்	246	புருவநெரிப்பன்	266	போற்றும்வானவர்	171
பார்தாங்கும்பண	50	புனிதகங்கை	185		
பார்மதிநீபார்வதி	153			ம	
பார்வதிஇனைய	120	பூ		மகவோனாதி	257
பார்வதிபரமன்	உ	பூங்கணையோன்	64	மகனேவருக	67
பாலகிபாசத்தாற்	113	பூசிநெய்துவர்	117	மகேசனும்	16
பாலத்தேநடுவில்	123	பூண்டுபோரணி	226	மங்கலமணி	120
பாலநயனத்தெ	168	பூத்தயன்	149	மங்கலம்மரபால்	198
பாலன்ஆங்கவன்	191	பூரணஅழகு	130	மங்கலைநீயொரு	136
பாலித்த	06	பூரணிதன்ஆனன	168	மங்கைகைக்கொள்	145
பாவநின்பதி	141	பூரணைமதிமுக	133	மங்கைஅங்கைக்	76
பானியிர்கிளை	101			மங்கையருக்கரசி	39
பானுஉர்பரி	29	பெ		மட்டுனுமமாதா	159
		பெண்ணொடு	20	மட்டுறுகற்பகமலரின்	93
பி		பெருமைபிடித்த	244	மண்ணகமோடு	232
பிடிமலக்கடி	44	பெரும்பாழும்	48		
பித்துற்றொன்பான்	47				
பிரமம்எண்ணி	187				

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
மதிமுகத்துமை	195	மானம்மிகுந்தமங்	81	மூவர்தம்மருள்	183
மதிப்பரும்விலை	204	மானம்மிகுந்தமலர	69	மூவுலகும்நலமெய்	39
மதியுதிப்பப்பொ	52	மானிலப்பொறை	235	மூளும்முனிவால்	257
மதுரநன்மொழி	14				
மந்தக்கால	25	மி		மெ	
மந்தரத்தின்பின்	154	மித்திரநீ	37	மெய்யளம்பதம்	26
மரபின்மங்கல	116	மின்னகத்துவிளக்	50	மெய்யறிவொளி	106
மருங்கசை	12			மெல்லவிண்ணவர்	28
மருங்கில்ஏற்றின்	200	மீ		மே	
மருப்புகளும்	157	மீனாட்சி,மீக்	155	மேகம்ஊர்பவன்	176
மருவும்மாசி	186			மேகவாகனன்	191
மலரேமலிந்த	86	மு		மேருவின்மேற்படர்	229
மலையமகன்மக	217	முக்கண!நீளங்களை	96	மேலிமவான்மகட்	99
மலையசைத்தவன்	145	முக்கணமுதல்வன்	86	மேலும்கங்கை	184
மறலியைநிகருறு	233	முடியறுமுனை	205	மேலுறுவிசை	231
மறுத்துமாணிக்	88	முடிவுனக்குறுமென	240	மேல்வளர்ஒளி	204
மற்றுவ்வெல்லை	217	முதிராவெண்சம்பா	154	மேல்விளங்குறு	187
மற்றும்க்களுண்	115	முத்தமதவிக்க	141	மேற்செல்வீரிய	166
மற்றைவானவர்	209	முத்தத்தால்மொய்	144	மேற்றிசையில்	152
மனத்தின்முந்த	244	முத்திச்செல்வி	188		
மன்னவன்அம்மணம்	112	முத்திசேர்புனை	188	மை	
மன்னன்பின்பு	115	முத்திழைபுணநூல்	93	மைந்தனும்	09
மன்னும்வீதி	115	முந்தயன்திருமால்	125	மைந்தன்சங்கிவ	193
		முந்துமுப்புவனிக்கு	146		
மா		மும்மையாம்உலகு	192	யா	
மாடமேல்உறைமழை	101	முழுகிவானதி	171	யாகத்(து)ஈபவர்	29
மாண்புறும்அருந்ததி	99	முற்படுகங்கைநீரில்	204	யாகநல்லுறும்	06
மாதவத்தீரெனை	105	முற்றத்துஆடிமுழு	200	யாமோதியகல்	உ
மாதுமைதாருவின்	159	முற்றும்முத்தணி	117		
மாத்திசைவாழ்	233	முற்றுமாய்முற்றும்	164	யோ	
மாநிதிநிறைந்(து)	100	முற்றுணர்ந்தவநின்	164	யோகியல்ஓர்	160
மாமகவாய்ப்புகை	135	முற்றுணர்ந்தவன்	177		
மாமணமாதுமை	111	முற்றுணர்ந்தருள்	211	வ	
மாயன்கைவளை	145	முற்றுதலிலா	168	வகுத்து	20
மாரநினதடல்வலி	38	முன்னரேபெறு	25	வசந்தமகள்	42
மாரனையேமாய்	236	முன்னவன்முயற்சி	142	வசையுறும்	12
மாரனோடும்இரதி	163	முன்னம்யோகத்	214	வஞ்சன்வாக்கால்	260
மாராளனைந்முன்	56	முன்னாம்பிரமகுல	78	வடுவைநேர்விழி	129
மாப்பங்கீண்ட	267	முன்னையுளகண	62	வணங்கவேண்டி யோர்	203
மாலவன்மலரோன்	268	முன்னதாங்கற்	82	வண்ணமலர்விறீ	60
மால்வரைச்சடத்தினில்	109	மூ		வண்ணமிகுமுருக்க	42
மாறாஉறுதிமனங்	68	மூரும்வெம்பனி	23		
மாற்றலன்ஏவு	255	மூத்தவர்முன்பினே	103		
மாற்றலராலழி	229				
மானம்கொண்டு	210				
மானசத்தரசன்ன	170				

பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்	பாடல்	பக்கம்
வந்தஇம்மணவாள்	128	வானமும்திசையும்	198	வெண்முகில்விட்டு	132
வந்தடர் காற்றினில்	262	வானுளோர் கொளும்	173	வெந்தஉடல்மீள்	64
வந்தணைந்தவசந்த	42			வெந்தகடலை	89
வந்தணையாத்துயி	161			வெம்மையால்வெந்து	184
வந்தமதன்ஒருவனை	35	வி		வெம்மைஉள்ளும்	185
வந்தியர் தம்புகழ்	247	விடநாகப்பூண்	89	வெயிலால்மெலி	65
வந்துட்புகு	148	விட்டதொர்வேல்	266	வெய்யதம்வலி	24
வந்தியர்புற	170	விண்டருவின்கிளை	157	வெய்யோன்தனது	146
வந்துமுந்து	268	விண்ணகம்விதிர்	239	வெலப்பட்டான்	13
வறந்தித்	05	விண்ணவர்விடை	138	வெல்லும்வேட்கை	261
வறவுகண்டுளம்	127	விண்ணவர் தம்வென்றி	39	வெல்லொணாவலி	212
வறவுகண்டலும்	203	விண்ணவர்தாம்	38	வெள்ளியங்கிரி	197
வரியவாம்	12	விண்ணுளீர்	218	வெள்ளியமர்	45
வருணன்	23	விண்ணைவேண்டு	79	வெள்ளிலோத்திரத்தின்	119
வலக்கரம்போல்	40	விண்புதைக்கும்	155	வெள்ளையாம்	118
வலதுகண்ணின்	129	விதிசெய்துஅதிதி	75	வெள்ளைவாரணம்	30
வலவன்மாதலி	202	வியரால்வெறாம்	44	வெறுப்பிலின்சொற்	143
வல்லிநாட்டி	75	விருத்திரனை	07	வெற்பிறைவிவாக	114
வலாரிஆதிய	225	விருந்துபுரப்பான்	74	வெற்புறகுக்கையிற்	03
வல்லேன்வாளி	259	விரும்பிவிழிநோக்	70	வென்றபுலனுள்	38
வளர்ந்தவாற்சலி	195	விலங்குநான்	117		
வளமலிசுவனை	119	விலவலார் எதிரெதிர்	248	வே	
வன்னிவானதி	192	விலவலார்விசை	249	வேகமதாய்வரு	235
வன்னிப்படை	264	விளக்கொளிர்	09	வேணியின்இருக்கை	204
வன்னிதனை	166	விளங்குதன்	08	வேண்டியாங்குநும்	31
		விண்ணாணைஇழு	53	வேண்டும்நிமித்தம்	72
வா		வீ		வேண்டுவதைஅறி	97
வாகுசேர்புளக	251	வீங்குவேனிற்	72	வேதம்உணர்ந்தவித்	84
வாங்கியதாம்வில	60	வீட்டிலுவிருந்தா	57	வேதமோடங்கவித்	95
வாசவநின்அருளுண்	37	வீதியின்மூலி	132	வேதந்தேர்வித்தக	95
வாசவா! சிவன்	179	வீரசுவர்க்கத்	59	வேதியர்நீல	100
வாசியாங்கடல்	228	வீரம்வெஞ்சினம்	261	வேந்தநீவிளம்பிய	107
வாசியான்தண்டினை	254	வீரம்மிகுந்தோன்	215	வேந்தன்அங்கி	176
வாஞ்சையினோடு	197	வீராசனத்தில்	46	வேந்தன்ஆதியர்	170
வாதம்போதும்	90	வீழ்ந்தெழுந்து	178	வேந்தனுரை	40
வாவான்றழை	251	விறமைபகை	267	வேந்தன்மேனி	207
வாவியிலநீர்	63	வீறுகார்த்திகை	190	வேந்தேன்	37
வாரிதோய்திக்கு	220	விறுருக்கும்	26	வேலவன்விழி	246
வானஊர் திசெலும்	29			வேலொடுவான்	248
வானகம்இருளில்	265	வெ		வேலையதனிற்	170
வானகம்எண்டிசை	234	வெகுளியிக	242	வேழமத்தகம்	251
வானதிவளைந்து	100	வெங்கதயானை	254	வேழமெடுத்து	254
வானதிரமலை	237	வெங்கணை	256	வேள்வியில்ஊட்டவி	109
வானமாமுடி	171	வெங்ககிரை	253	வேளேஇவ்வேளை	61
வானமீது	171	வெஞ்சினவேழ	253	வேறுமப்பல்வினை	174
வான்மறைத்தன	228	வெட்டவீழ்ந்து	252	வேனில்முதிர்ந்த	71
				வேனில்வெம்மை	213
				வேனிலதுவர	45

உ

சிவமயம்

குமார சம்பவ காவியம்

காப்பு விநாயகர்துதி

குமாரனும் தமிழின் திருமணம் புணரக்
குறத்திமுன் நடந்தகுஞ் சரணே
குமாரசம் பவநூல் தமிழ்மணம் புணர்ந்த
கோதிலா மொழிபெயர்ப் பாகிக்
குமாரியாந் தமிழின் குணஞ்சுவை தேர்வார்
கொண்டுகொண் டாடவே குலவ
முமாரியாம் மதத்தோய் முக்கணைம் முதலே
முன்னடந் தருள்க எம் முகமே

கடவுள் வாழ்த்து சோமஸ்கந்தர்

கங்கைவார் சடையாய் கங்கைசோ தரியே
கங்கைதன் குமரகந் தப்பா
எங்கள்வாழ் முதலாய் இருந்தமிழ்க் கூடல்
அரசிருந் தமிழ்தமாந் தமிழைத்
தங்களார் வத்தால் தழைவுற வளர்த்தீர்
தமியனென் குமாரசம் பவநூல்
தங்களா ரருளால் தமிழ்மணந் தழையத்
தாண்மலர் தலைக்கணி வேனே

க

மூல கவி காளி தாதர் துதி

நகலுறு வேந்தன் நாடக் க₁க₂க₃க₄ நான்கெ ழுத்தும்
தகவுற அமைபா ஓதும் சதுர்நிறை காளி தாச,
மிகுகவி நாதா, தாதா, தாதா நான் தமிழிற் கூறத்
தொகுகவின் குமார சம்ப வப்பொருள் கவையெல்லாமே

அவை அடக்கம்

நவமணி நடுவோர் குருவிந்த மணியும்
நன்மணிப் பூண்புணர் ஈர்க்கும்
தவமணி களுளோர் அவமணி தவரும்
நென்மணி சார்ந்தபுன் மணியும்
கவிசிரோ மணிகள் காவிய மணியுள்
கலப்பட மணியுமாம் எனினும்
புவியில் வெண் மணியன் காப்பியப் போலி
புகன்றனன் எனஎடுத் தான்வர்

நம்பிக்கை

யாமோதிய கல்வியும் எம்மறிவும்
தாமேபெற வேலவர் தந்ததனால்
யாமோதிய தேஇது நம்பணியே
தாமேதகும் சண்முகர் வாங்குவதே

பார்வதி பரமன் பாலனாம் குமரன்
பாலுறு சீர்பகர் பரிசால்
பார்மலி புலவர் பண்டிதர் பத்தர்
பராமுகஞ் செய்யலர் இந்நூல்;
ஏர்மலி இருக்கோ(டு) இமையவர் முனிவர்
இயற்றிய பூசனை ஏற்போர்
பார்வதி மாக்கள் பணியென இதையும்
பச்சிலை யாக்கொள்வர் பதத்தே

குமார சம்பவம்

தவம்புரி காண்டம்

முதலாவது - உமை இமயம் சேர் சருக்கம்

நிலம்முழு(து) அளக்க லுற்று நீள்தண்டம் நிகரக் கீழ்மேற்
சலதிகள் இரண்டும் தான்கள் தைவரத் தெய்வக் கோலம்
நிலவறும் இமவான் என்னும் நகேந்திரன் நிமிர்ந்தும் நீண்டும்
குலவறும் வடபாற் கோடாம் கொள்கையோ ளுள்ளான் மன்னோ

1

நீள் தண்டம் - நீண்ட அளவு கோல்; கீழ் மேற் சலதிகள் - கிழக்கிலும் மேற்கிலுமுள்ள கடல்கள்; தாள்கள் தைவர - மலையடி வாரமாகிய கால்களைத் தடவ; இமவான் - பனிபுடையவன், இமயமலை; நக இந்திரன் - மலைகளுக்கு அரசன்; இமவான் வட திசையில் கிழக்கு மேற்குக் கடல்கள் வரையிலும் வியாபித்து நிலத்தை அளத்தற்காக வைக்கப்பட்ட நீண்ட கோல் போல நிலைத்திருக்கின்றான். 'வாழ்த்து வணக்கம் வருபொருளுரைத்தல்' என்பவற்றுள் ஒன்றான வருபொருளுரைத்தலோடு நூல் தொடங்குகிறது.

அறவனாம் பிருதுசொல்லால் பிருதுவி இமயம்தாமே
கறவைகன் றாக மேரு கறப்பவ னாகக் கொண்டே
உறவராம் மலைகள் ஏனை ஒளிமணி ஓட தாதிப்
பெறுபயம் கறப்பித் துற்ற பெறுநர்க்(கு)ஒப் புரவு செய்வான்

2

பிருது சொல்லால் - பிருது சொன்னவாறு; பிருதுவி - பூமி; செம்மணி அஷடதாதி - மாணிக்கம் முதலிய இரத்தினங்களும் மருந்துத் தாவரம் முதலியனவும்; தீம் பயன் - இனிய பயனாகிய பால்; கொண்ட - கொண்டன; பலவின்பால் வினை முற்று, எல்லா மலைகளும் பெறுபயன் கறந்து கொண்டன எனக் கூட்டுக.

பிருது என்பவன் பூமி முழுவதையும் ஆண்ட முதற் பேரரசன். இவனால் பூமிக்கு பிருத்வீ என்றும் பிருதிவீ என்றும் பெயர் வழங்குவதாயிற்று.

பிருது சொன்னவாறு எல்லா மலைகளும் மேருமலையைக் கறவையாளனாகவும், இமயத்தைக் கன்றாகவுங் கொண்டு, பசுவடி விலிருந்த பூமியிலிருந்து மணிகளையும் ஓஷதிகளையும் கறந்து கொண்டன என்றவாறு பிரம்மாண்ட புராணத்திலும் மச்ச புராணத்திலும் வேறு சில நூல்களிலும் இக்கதை கூறப்படுகிறது.

எண்ணிலா மணிகள் ஈனும் இமகிரிக்(கு) அதனைப் போர்த்த
தண்ணிய பனியாற் சற்றும் தாழ்வுதான் சாரா தம்மா;
புண்ணியர் பலகு ணத்துள் புன்மையொன்(று) அழுந்தி மாயும்;
தண்ணில வொளியில் திங்கட் சசாங்கமும் மறையும் என்ப

3

புன்மை - சிறுமை, குறை; திங்கட் சசாங்கம் - சந்திரனிலுள்ள முயற் களங்கம் (சசம் - முயல்);
உவமையோடியுயந்த வேற்றுப் பொருள் வைப்பு என்னும் அணி

பொற்புற விரைந்து கோலம் அணங்கினர் புரியத் தூண்டும்;
பற்பல நிறத்த தாது பரித்தபல் சிகரம், பற்பல்
விற்பொலி முகில்கள் வேய்ந்த வம்புறு சந்தி வேளைச்
சொற்பெறு தோற்றம் போல வயின்வயின் தோன்ற வாலே

4

அணங்கினர் - தேவமகளிர்; தாது - சிந்தாரம் முதலிய நிறப் பொடிகள்; பரித்த பல் சிகரம் -
தாங்கிய பல சிகரங்கள்; வம்பு உறு சந்தி வேளை - புதுமை பொருந்திய சந்தியா காலம்; வயின்
வயின் - இடந்தோறும்.

பற்பல நிறத்த தாதுக்கள் நிறைந்திருத்தலால் இமயமலைச் சிகரங்கள்; மறை முகில்கள் வந்து
படியும் போது வானவில்லின் பொய்த் தோற்றத்தை உண்டாக்க; அதனால் அகால வேளையில்
மாலைக்காலத் தோற்றம் தோன்றவே; அங்குள்ள தேவ மகளிர் மாலையாய்விட்டதே என்று
தவறாய் எண்ணி அக்காலத்துக்குரிய அலங்காரங்களை விரைந்து செய்கின்றனர் என்றவாறு
சிகரங்கள் வம்புறு சந்திவேளைத் தோற்றம் தோன்றலால் அணங்கினரை விரைந்து கோலம்
புரியத் தூண்டும் என இயைக்க.

அம்மலை மேக லைக்கண் அலைமுகி லினத்தின் நீழல்
அம்மலை அடிவா ரத்தில் அணுகிஅ(து) உகந்த சித்தர்,
அம்மறை பொழியக் கம்பித்(து) அதுவிட வெயிலால் வெம்பும்
அம்மறை அணுகா(து) ஓங்கும் சிகரங்கள் அடைகின் றாரே

5

மேகலை - சிகரத்தின் கீழே பரந்திருக்கும் மலைச்சாரல்; உகந்தசித்தர் - விரும்பிபனுபவித்த
சித்தர் என்னும் தேவ வகுப்பினர்; கம்பித்து - (குளிரால்) நடுங்கி அது விட - அந் நடுக்கத்தை
நீக்குதற்காக; முகிலின் நீழல் அடிவாரத்தில் அணுகி அதை உகந்த சித்தர் எனவும்; வெயிலால்
வெம்பும் சிகரம், மறை அணுகாது ஓங்கும் சிகரம் எனவும் கூட்டுக.

இடைவரையில் அலைகின்ற மறைமுகிலின் தண்ணிறம் அடிவாரத்திற்படிய அதனை
அனுபவித்த சித்தர்கள்; எதிர்பாராது வந்த மழையில் நனைந்து நடுங்கி மேகத்தின் மேலே
உயர்ந்து நிற்கும் சிகரத்திற் குளிர்காயச் செல்கின்றார்கள் என்றவாறு.

குஞ்சரம் குமைத்துக் கொன்ற கோளரி சென்ற மார்க்கம்
செஞ்சரம் கோத்துத் தேரும் வேடுவர், சவட்டுச் செந்நீர்
மஞ்சன பனிநீர் போர்த்தும் மாணுகிர்ப் புதைந்து சிந்தும்
வெஞ்சின வேழ முத்தால் வியனெறி தெரிந்து செல்வார்

6

குஞ்சரம் குமைத்து - யானையை அழித்து; மார்க்கம் தேரும் - வழிதேடுகின்ற; மஞ்ச அ(ன்)ன -
மேகம் போன்ற; உகிர் - நகம்; வேழ முத்து - யானையில் விளைந்த முத்து

இமயத்தில் யானையைக் கொன்ற சிங்கம் போன வழியைத் தேடுகின்ற வேடர், சிங்கத்தின்
காற்கவடுகளை இரத்தத்தினால் அறியமுடியாதவாறு பனிநீர் மறைத்து விட்டபோதிலும்,
சிங்கத்தின் கால் நகத்திற் சிக்கிக் கிடந்து உதிர்ந்த வேழ முத்துக்களால் வழியறிந்து
செல்கின்றார்கள் என்பது பொருள்.

சீர்த்திடு தாது மையால் தீட்டுமட் சரமும் வேழக்
கார்த்திடு முடலிற் புள்ளி கடுத்தசெம் புள்ளி யும்கொள்
பூர்ச்சர உரிதாம், காதல் புரிவிச்சா தரநல் லார்கள்
பூர்த்திசெய் பவருக்கு) ஓலை எழுதுபொன் னோலை யாமே

7

தாது மை - சிந்தாரப் பொடியினாலான சிவந்த மை; கார்த்திடும் - கருமையுற்ற; கடுத்த -
ஒத்த; பூர்ச்சர உரி - பூர்ஜரமென்னும் மரத்தின் மெல்லிய பட்டை; விச்சாதர நல்லார் -
வித்தியாதரப் பெண்கள், கிந்தரர், கிம்புருடர், சித்தர், வித்தியாதரர், கருடர், காந்தருவர்
என்போர் தேவ வகுப்பினர்.

வெற்புறு குகையிற் புக்கு மீண்டுவந் துதைக்கும் கால்போய்ப்
பொற்புறு கழையி லுள்ள புழைநிறைத் தெழுப்பும் ஓசை,
கிற்புறும் உயர்ந்த நாதக் கின்னரர் இசைக்குக் கேண்மை
நிற்புறு குழலை ஊத நேர்ந்ததை நிகர்த்து நீடும்

8

கால் - காற்று; கழையிலுள்ள புழை - மூங்கிலிலுள்ள துவாரம்; கிற்பு உறும் - இசையில் வல்லமை
பொருந்திய; கேண்மை நிற்புறும் - நட்பு நிலைக்கும்; உயர்ந்த நாதக் கின்னரர் இசை என்றது
காந்தாரக் கிராமத்தைக் குறிப்பது; ஷட் ஜம் மத்தியமம் என்னுங் கிராமங்களை மனிதர்
பாடுவர் என்றும், காந்தாரக் கிராமத்தை தேவரே பாடுவரென்றுங் கூறிய நாரதர் கூற்றை
உரையாசிரியர் மல்லிநாதர் இதற்கு மேற்கோள் காட்டுகின்றார்.

மூங்கிலிலிருந்து இயல்பாயெழுந்த ஒலியைக் கின்னரரின் வாய்ப்பாட்டுக்குப்
பக்கவாத்தியமாகப் புல்லாங்குழல் வாசிக்க முற்பட்டது போன்றிருந்தது என்று கூறுவதனால்
இது தற்குறிப் பேற்றவணி

கைம்மலை கபோலம் தேய்த்த கண்டுய மாகி ஆங்கே
விம்முபால் பெருக்கி நிற்கும் வியன்சர எத்த ருக்கள்,
அம்மலை யடுத்த கானம் அடங்கப்பால் மணம்ப ரப்பும்;
கைமலர் வண்மை யாளர் காசினி புகழ்போந்த தென்ன

9

கை மலை - யானை; கண்டுயம் - தினவு, சொறி இங்கு தினவு தீர்த்த இடத்துக்காயது; சரளத்
தரு - சரளம் என்னும் ஒரு வகை மரம்; கானம் அடங்க - காடு முழுவதும்; கை மலர்
வண்மையாளர் - கைகள் மலர்தற்கு, விரிதற்குக் காரணமான கொடையாளர்; காசினி - பூமி

குகையகம் பரவு தீபக் கொடிகளே கொடிய னார்தம்
முகைமுலை முயங்க அங்ஙன் முந்துவான் சுரருக் கல்லில்
தகழியேய் தமிழ் மில்லாத் தண்கடர்ச் சுரத தீப
வகையுற்றிச் சயன கூட மின்னொளி விளக்கம் மானும்

10

தீபக் கொடி - இரவில் ஒளிதரும் ஒருவகைத் தாவரம்; வான் சுரர் - வானகத்துத் தேவர்;
அல்லில் - இரவில்; சுரத தீபம் - சேர்க்கைக் கால விளக்கு; மானும் - ஒக்கும்; தீபக் கொடிகள்
சயனகூட தகழியும் எண்ணெயும் இல்லாதமின் விளக்குகளாய்ப் பரிணமித்தலைக் கூறியதால்
இது பரிணாமாலங்காரம்.

தலையுறு விரலுள் எந்தான் உதிரமும் உறையத் தாக்கும்
சிலையுற வயிர்த்த சீதப் பனியுறை நெறியில், தேயும்
நிலையிடை முலையால் நோவ நேர்பரி வதன மாதர்
மலையிடை நடத்தல் ஓவார் தளர்நடை மறுத்த போதும்

11

தலை உறு - தலைமை பொருந்திய; விரல்.....தாக்கும் - கால் விரல்களையும உள்ளங்
கால்களையும இரத்தத்தையும் உறையுமாறு தாக்குகின்ற; வயிர்த்த - வயிரித்த; பரி வதன
மாதர் - குதிரைமுக மகளிர், கின்னரப் பெண்கள்; ஓவார் - ஓயார், விடார்.

பரிவதனமாதர், காலுதிரமும் உறையத் தாக்கும் பனியுறை நெறியிலும் மென்னடை
நடத்தலை விட்டிலர்; தேயும் நிலையிலுள்ள இடையானது தனபாரத்தால் நோவடைதலே
விரைந்து செல்லாமைக்கு காரணமாகும்.

பகலஞ்சம் இருள்அஞ் சாதே பதியுறக் குகையை நல்கிப்
புகல்தந்த(து) இமயம்; அற்றால் போந்தது குணக்குன்(று) என்றல்;
புகல்தந்தீ சீரி யோர்கள் பூரியர் புகல்புக் காலும்
நகல்வல்ல தம்போல் எண்ணி நலிவறப் புரப்பர் தாமே

12

அஞ்சாது(ஏ) - அஞ்சாமல்; பதியுற - குடியிருக்க; அற்றால் - அத்தன்மை காரணமாக;
'குணக்குன்று' என்றல் போந்தது என இயைக்க; தந்து ஈ சீரியோர் - தந்துதவுகின்ற மேலோர்;
பூரியர் - கீழோர்; தமர் - தம்மவர். வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி

கலைமதி நிலவு போலும் கதிர்வினி தமது வாலின்
தலைமயிர் இங்கு மங்கும் தாமசை கவரி மான்கள்
'மலைகளின் மன்னன்' என்றல் மருங்குறக் கவரி வீசி
நிலைகொள நிறுத்தல் போல நிரந்தரம் உலவும் அங்ஙன்

13

வாலின் தலை மயிர் - வால் நுனியிலுள்ள மயிர்க்கற்றை; 'மலைகளின் மன்னன்' என்றல் -
இமவாணை மலையரசன் என்று கூறுதலை நிரூபிப்பது போலக் கவரிமான்கள் உலவும் என
இயைக்க.

அடுத்துள அன்பர் கைதம் அணிதுகில் அகற்ற நாணம்
பிடித்தகிம் புருடப் பெண்டிர்க்கு) அதிட்டப்பே ருதவி செய்யும்,
அடுக்கலின் முழஞ்ச வாயில் அலையுரு எழிலி, தாழத்
தொடுத்திழி எழினி யாகத் தொக்கவண் தொங்கி நின்றே

14

அன்பர் கை - காதலரின் கை; அடுக்கலின் முழஞ்ச வாயில் - மலைக் குகையின் வாயிலில்; எழிலி-
மேகம்; எழினி - திரைச்சீலை, மேகம், முழஞ்ச வாயிலில் திரைச்சீலையாய்த் தொங்கி நின்று,
துகில் அகன்றதனால் நானுற்ற கிம்புருடப் பெண்டிர்க்குப் பேருதவி செய்யும் என்க; மேகம்,
திரைச் சீலையாகப் பரிணமித்தமையைக் கூறுவதனால் இது பரிணாமாலங்கரம்.

வரநதித் துளிக மந்து மஞ்ஞையந் தோகை நீவிச்
சுரதருத் தலைய சைத்துச் சுகந்தமும் முகந்து சாரல்
வருமருத் தினைத்தான் மாணைத் தொடர்வன சரர்,இ னைப்புக்(கு)
அருமருந் தாக வேட்டு முகந்தநு பவிப்பர் ஆங்கே

15

வரநதி - சிறந்த ஆறு, கங்கா நதி; முகந்து - அள்ளி; முகர்ந்து - மோந்து; மருத்து - காற்று;
தொடர் வனசரர் - (மான்களைத்) தொடர்ந்து செல்லும் வேடர்.

எழுமலை முடியி லுள்ள எழிற்கனை நீர்வ ளர்ந்தே
எழுமுனி வோரே டுத்தங்(கு) எஞ்சிய முளரிப் போதைத்
தொழுதிடை வரைப்பிற் சூழும் சூரியன் தானே மேலே
எழுகதி ரவற்றால் மெல்ல இதழ்மலர் விக்கும் என்றும்

16

எழு மலை முடி - உயர்ந்து நிற்கும் மலைச் சிகரம்; எழுமுனிவோர் - மரீசிமுதலிய சப்தரிஷிகள்; இடை வரைப்பிற் சூழும் - (சிகரங்களின் கீழ்) இமயத்தின் இடைப் பகுதியிற் சுற்றி வருகின்ற சூரியன் செல்லும் பாதைக்கு மேல் உயர்ந்துள்ள சிகரங்களிலுள்ள சுனைகளில் உதயத்தின் முன் - அருணோதயத்தில் அலரத் தொடங்கிய தாமரைமலர்களைப் பூசைக்காக எழுமுனிவர் பறித்த பின்பு, மலராதும் பறியாதும் எஞ்சியிருந்தவற்றைக் கீழே உதித்து வரும் சூரியன், தன்னுடைய மேற் செல்லுங் கிரணங்களால் சிரமப்பட்டு மெல்ல மலர்த்துகின்றான் என்றவாறு.

யாகநல் உறுப்பி யாவும் நல்கலால் ஞாலப் பாரம்
ஏகனாய் வகிக்கும் ஈட்டால் இமயத்தை நகவேந் தாக்கிப்
பாகமுன் மகத்திற் கொள்ளும் பதவியைப் பரணே ஈந்தான்;
ஈகையும் பொறையுந் தாமே ஏதுவாம் முதன்மைக் கென்றும்

17

யாக உறுப்பு - யாகப் பொருள்களின் அங்கங்களான சமித்து, சோமக்கொடி, தானியம், நெய்முதலியன, இவற்றை இமயம் வரையாது வழங்குகின்றது; ஏகனாய் வகிக்கும் ஈடு - தனியனாய்த் தாங்கும் வலிமை; நக வேந்து - மலையரசன்; மகத்திற் பாகம் - யாகத்தில் வழங்கும் அவியுணவுப் பங்கு; பொறை - தாங்கும் வலிமை.

மூலச் செய்யுளின் பொருள் இச் செய்யுளின் முன்மூன்றடிகளிலும் அடங்கிவிட்டமையால், பொருத்தமானதோர் வேற்றுப் பொருள் வைப்பணியினால் இறுதியடி நிறை வாக்கப்பட்டுள்ளது.

குரவர்தங் கருத்தின் வந்து குலங்குணம் உருவால் ஒத்தே
பெருமுனி வரும் போற்றப் பெறுகன்னி மேனை தன்னைத்
திருமணம் புணர்ந்தான் மேரு சினேகிதன் காலந் தேசம்
நிரலுற உணர்ந்து நின்ற நகேந்திரன் நிகமத் தாறே

18

குரவர் தம் கருத்தின் வந்து - பிதிரரின் மானசீகப் புதல்விபாய்த் தோன்றி; மேனை - இமவான் மனைவியின் பெயர், இது மேனகா தேவி எனவும் வழங்கும்; மேருசினேகிதன் - மகாமேருவின் நண்பன், இதனை ஈற்றுடியில் வரும் நகேந்திரன் என்பதற்கு அடையாக்குக; நிகமத்து ஆறு - வேதம் விதித்த வழியில்.

பாலித்த இளமை கோலம் பண்பெலாம் படைத்தார் தம்மில்
காலத்தில் நிகழ்ந்த காதற் கலவியில் இமவா னீயச்
சீலத்தி னுயர்ந்த மேனை திருவுற வயிறு வாய்த்தான்;
ஞாலத்தில் கடலில் மேலாம் நன்றன்றோ காலத் தீதல்

19

சுய - கொடுக்க; வயிறு வாய்த்தாள் - கருவுற்றாள்; காலத்து ஈதல் - தக்க காலத்திற் கொடுத்தல்; ஞாலம் - பூமி ஞாலத்தில் கடலில் என்னும் ஈரிடத்தும் இல் உருபு ஒப்புப் பொருளில் வந்தது. ஈற்றடியிலுள்ள வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி, மூலத்தில் இல்லாதது.

விருத்திர னையும்வென் றெல்லா வெற்பையும் சிறக றுத்தோன்
உருத்தெறி குலிசத் தூறொன்(று) உற்றிலான், உரக மாதின்
அருத்தியான், வருணற்(கு) ஆத்த னானமை நாகன் தன்னைத்
திருத்தமாந் தினத்தில் மேனை சேட்டனாய்க் கருவு யிர்த்தான்

20

வெற்பு - மலை; குலிசத்து ஊறு ஒன்று உற்றிலான் - வச்சிராயுதத் தாக்கத்தால் வரும் புண் உறாதவன்; உரக மாதின் அருத்தியான் - நாக கன்விகையின் ஆசைக்குரியவன்; வருணற்கு ஆத்தன் - வருணனுக்கு நண்பன் (ஆப்தன்); சேட்டன் - மூத்தவன் (சியேட்டன்).

விருத்திரனை வென்று வெற்புச் சிறகறுத்தவன் இந்திரன், அவன் சினந் தெறிந்த வச்சிரத்தால் ஊறுபடாததோடு நாககன்வியை மணந்து வருணனுக்கு நண்பனுமானவன் மைநாகன். பார்வதிக்கு முன் பிறந்தோனான இவன், சமுத்திர ராஜனான வருணனின் நட்பைப் பெற்றதனால் கடலுள் மறைந்திருந்து இந்திரனது தாக்குதலுக்குத் தப்பினான் என்பது புராணச் செய்தி

சகோதரனில்லாத பெண்ணை மணத்தல் சாத்திர விரோதம் என்பதை எண்ணி, இங்கு பார்வதிக்கு உடன் பிறந்தானும் உளனென்பது உணர்த்தப்பட்டது.

நாகத்தா பரணன் நங்கை சதியதி விரதை நல்லான்,
மோகத்தான் தக்கன் பெண்ணாம் முன்னுரு முனிந்து நீக்கி
யோகத்தால், இறையு வக்கும் யோக்கிய சனனங் கொள்வான்
நாகத்தான் மனையாம் மேனை தன்புடை நடந்தான் நாடி

21

நாகத்து ஆபரணன் நங்கை - நாகாபரணரான சிவபிரானுடைய பத்தினி; சதி என்பது தாட்சாயணியின் பெயர்; கற்புடையாள் என்னும் பொருளில் பிறபெயர்களுக்கு அடையாகவும் இது வழங்குகின்றது. மோகத்தான் - (அதிகாரத்தால்) அறிவு மயங்கியவன்; தக்கன் பெண் ஆம் முன் உரு - தக்கனுக்கு மகளாய்த் தாட்சாயணி என்னும் பெயர் பெற்றிருந்த முந்திய உருவத்தை; யோகத்தால் நீக்கி - யோக வலிமையால் நீக்கிவிட்டு; யோக்கிய சனனம் - தகுதி வாய்ந்த பிறப்பு; நாகத்தான் மனை - மலையரசன் மனைவி

அறநெறி பிறழாச் சீலத்(து) ஆற்றிய முயற்சி யாலே
துறைதொறும் நிரந்த செல்வம் தோன்றல்போல் கமங்க லங்கள்
நிறைவுறு நலத்தான் நீர்மை நிலவிய மேனை தன்பால்
திறமுறும் இமவா னால்நற் செவ்வியில் செனனஞ் செய்தான்

22

நிரந்த - பரந்த: நற் செவ்வி - நல்ல வேளை; சுமங்கலங்கள் நிறைவுறு நலத்தாள் என்பது, சாமுத்திரிகா லட்சணம் முதலிய மங்கலங்கள் நிறைந்தவள் என்னும் பொருளில் வந்து பார்வதி தோன்றுதற்கேற்ற நலமுடைய மேனையின் தகுதிப்பாட்டை உணர்த்துகின்றது. முன் செய்யுளிலுள்ள சதி என்பதையே இச் செய்யுளிலும் எழுவாயாகக் கொள்க.

ஆசொன்றும் இல்லா அன்னை அவதரித் திட்ட அந்நாள்
தேசொன்றி வயங்கத் திக்குத் துகளின்றித் தென்றல் வீசத்
தூசின்றி மலர்வான் தூர்ப்பத் தேவதுந் துபிசங் கார்ப்பக்
காசின்றி எழுங்க ளிப்பாங் கடலுற்ற உயிர்கள் எல்லாம்

23

தூர்ப்ப - நிரப்ப; தேவ துந்துபியும் சங்கும் என உம்மைவிரிக்க; காச - குற்றம்; களிப்பு ஆம் கடல் உற்ற - மகிழ்ச்சியாகிய கடலுள் (உயிர்கள்) சேர்ந்தன.

விளங்குதன் குலம்வி ளக்க வரும்விளக்கு உமையால் மேலும்
உளங்குளிர் மேனை வெற்பன் ஒளிபெற்றார்; விதுரம், வெற்புக்
களங்குலாம் புதிய கார்வாய் திறந்திடி முழங்கக் கேட்டே
தூளங்கொளி மணிச்ச லாகை தோன்றச்சோ பிக்கு மாபோல்

24

மேனையும் வெற்பனும் என உம்மை விரிக்க; வெற்புக் களம் மலையிடம்; விதுரம் - மலைச்சாரல் நிலம்; குலாம் புதிய கார் - விளங்குகின்ற புதிய மேகம்; மணிச் சலாகை - இரத்தினங்களின் ஒளிமுனைகள்.

மழை முகிலின் இடி முழக்கத்தால் நிலம் (விதுரம்) அதிர்ந்து மறைப்பு விலகிவிட இரத்தினப் பாறைகள் வெளிப்பட்டு ஒளிவீசிப் பிரகாசிக்குமென்பதும், மூலச் செய்யுளிலுள்ள விதுர என்னும் சொல் மலையை அடுத்துள்ள நிலத்தை மாத்திரமன்றி, இலங்கையிலுள்ள விதுர மலையையும் குறிக்குமாதலால் அங்கு தோன்றும் சிறந்த இரத்தினம் வைதூர்யம் (வைடூரியம்) எனப் பெயர் பெறுமென்பதும் பண்டைய நூல்களிற் காணப்படும் செய்திகள்.

சனனஞ்செய் சனனி, நாளும் தழைகொடி எனவ ளர்ந்தே
மனனஞ்செய் கலைமெய்ஞ்ஞானம் மதிமனம் வளர்க்கு மாறும்
தினமுந்தன் நிலவுள் தோன்றாக் கலைதிங்கள் வளர்க்கு மாறும்
முனமுள்ள தெய்வக் கோலம் முழுதுற வளர்த்தாள் அங்கம்

25

சனனி - தாய், உலகமாதாவாகலின் சனனி எனப்பட்டாள்; தழை கொடி - தழைக்குங் கொடி; கலை - கல்வி, கல்வியானது மெய்ஞ்ஞானத்தையும், புத்தியையும் மனத்தையும் வளர்ப்பது போலவும், திங்கள் தனது நிலவொளியில் வெளிப்படத் தோன்றாத தன் கலைகளைத் தினைத் தோறும் வளர்ப்பது போலவும் சனனி முன்பே தன்விடமுள்ள தெய்வக் கோலம் முழுதும் வெளிப்படுமாறு உடலைப் பேணி வளர்த்தாள். இது வாக்கியோபமை எனப்படும்.

பற்றுடை யவனைப் பற்றால் பந்துக்கள் பர்வ தேசன்
பெற்றுடை உரிமை பேணிப் 'பார்ப்பதி' எனப்பே ரிட்டார்;
முற்றுடை எழிலாள் பின்பு முயல்தவம் பயிலா வண்ணம்
பெற்றுடை யவள்த டுத்துச் சொல் 'உமா' எனும்பேர் பெற்றாள்

26

பர்வத+தேசன் - மலையரசன்; பெற்றுடையவள் - தாயாகிய மேனை; பர்வதனுக்குப் புதல்வி என்னும் பொருளில் 'பார்வதி' என்னும் தத்திதாந்தப் பெயரை உறவினர் வழங்கினர். பின்பு பார்வதி தவஞ்செய்ய முற்பட்டபோது, தாய் 'உ ! மா' (ஆ ! வேண்டாம்) எனப் பன்முறை கூறிக் தடுத்தமையால் உமா என்னும் பெயருண்டாயது.

மைந்தனும் உடையா னேனும் மகளுமை தனையே நாளும்
வந்தனை யொடுபா ராட்டி வரையிறை தெவிட்டா துற்றான்;
நந்தன வளத்தில் நானா வகைமலர் நகைத்த வேனும்
வந்தனை வதுவண்(டு) என்றும் வசந்தத்து மாம்பூ வன்றோ

27

வரை இறை - மலையரசன்; நானாவகை - பலவேறுவகை; நகைத்த வேனும் - மலர்ந்த போதிலும்; மைந்தனையும் உடையான் என ஐயுருபு விரிக்க; ஒப்பு நோக்க : ரகுவம்சம் VI - 69

விளக்கொளிர் கடரி னாலும் விண்வழி கங்கை யாலும்
துளக்கமில் புலவர் தோமில் தொடையுணர் வாக்கி னாலும்
விளக்கம(து) உறுதல் போல விமலையால் கடரோ தூய்மை
விளக்கமும் அடைந்தான் அம்மா! விலங்கலின் வேந்தன் தானே

28

விமலை - தூயவள், பார்வதி; விலங்கல் - மலை; கடரோ என்பதிலுள்ள ஓகாரம், கடரை மட்டுமன்று என்னும் பொருளில் வந்தது. உவமைகள் பல அடுக்கி வந்தமையினால் இச் செய்யுளில் மாலோபமா என்னும் அணி அமைந்துள்ளது.

பாங்கியர் புடையிற் சூழப் படரொளி மருங்கு சூழப்
பாங்குறு கங்கை யாற்றுப் பாலுறு புளிநச் சூழல்
தாங்கிய பந்தடித்தும் தருமணற் பாவை செய்தும்
ஓங்கிய மகிழ்ச்சி உற்றான் உறுமிளம் பதத்துப் பல்கால்

29

கங்கையிற் சரற்கா லத்தில் அன்னங்கள், மூலி கைக்கண்
கங்குலில் அவற்றின் காந்தி கலந்தெனக் கலந்த; பூர்வம்
சங்கையில் தவிர்ந்த கேள்வி தரித்துள உமைபால், கற்ற,
அங்கையில் கனியாய்க் கற்க ஆரம்பம் செயவே முற்றும்

30

சரற் காலம் - கூதிர்ப் பருவம்; கலந்த - கலந்தன; பூர்வம் - முன்பு, முற்பிறப்பில் என்னும் பொருளது; சங்கையில் தவிர்ந்த கேள்வி - சந்தேகமற்ற கல்விபுறிவு; கற்ற - கற்றனவாகிய கல்விகள் (வினையாலணையும் பெயர் எழுவாய்); முற்றும் - முழுவதும், கலந்த - சேர்ந்தன.

எத்தனம் இலாமல் மேனி எழில்வளர்ந்த(து) அநங்கன் பூமேல்
ஒத்தலர் ஆறாம் அம்பும் உளக்களி விளைதே னும்போல்
மத்தரின் மயங்கக் கண்டார் வனப்பெலாம் மலியப் பெற்றே
உத்தமி உமைதான் கௌமா ரப்பதத்(து) உதய மானாள்

31

எத்தனம் - முயற்சி; மத்தரின் - பித்தர் போல; கௌமாரப்பதம் - குமாரப் பருவம்; அநங்கனின் ஆறாவதாயுள்ள அம்பும் களியுண்டாக்கும் தேனும் போலக் கௌமாரபதம் உற்றாள். கௌமாரிகுமாரி.

தூரிகை தொடலால் ஓவி யத்தெழில் கடர்தல் போன்றும்,
சூரியன் கதிராற் கஞ்சம் சுருள்விரிந் தலர்தல் போன்றும்
ஆரியை உமையாள் ஆகத்(து) இளமைதான் அணைத லாலே
சீரிய வனப்பி னோங்கித் திகழொளி சிறந்தா ளன்றே

32

தூரிகை - வரைகோல், தூலிகை எனவும் வழங்கும்; கஞ்சம் - தாமரை மலர்; ஆரியை - மதிப்புக்குரியவள், பார்வதியின் பல நாமங்களுள் ஆர்யா என்பதுவுமொன்று; ஆகம் - சாரீரம்.

நகமுகத் தொழுகும் சோதி நானிலம் செம்மை செய்யச்
சகமுகத் துலவு கின்ற கன்னிதன் தளிரை வென்று
நகுமுகத் திருபா தங்கள், நவமுறத் தலைகீழாக
நகைமுகத் தொடுநி லத்தில் தோன்றிரு நளினம் மானும்

33

இது முதலாக 17 பாடல் பாதாதிசேசவர்ணனை

நகமுகம் - கால் நகங்களின் முற்புறம்; சகமுகத்து - பூமிப் பரப்பில்; நகு(ம்) முகத்து - பரிசுசிக்கும் மேற்புறமுடைய; நவம் உற - புதுமை பொருந்த; நளினம் மானும் - தாமரை மலரை நிகர்க்கும். நிதர்சநாலங்காரம்.

கற்பித்தார் கடனை மாறு கற்பித்துக் கழிப்பார் போலக்
கற்பித்த சிலம்பார் தாளுக்(கு) ஒலிகற்ற அரச அன்னம்
கற்பிக்க நடைதேர்ந் தென்னக் கண்ணொடு கருத்தை ஈர்க்கக்
கற்றுற்ற நடையின் மாட்சி காட்டினள் புனிதை தானே

34

மாறு கற்பித்து - பதிலுக்குப் போதித்து; தாள் - கால்; கற்றுற்ற - கற்றுக் கொண்ட, சிலம்பின் இனிய ஒலியைக் கால்களிடம் கற்றுக் கொண்ட அன்னம், சிலம்பணிந்த அக்கால்களுக்குப் பிரதிபுகாரமாகத் தன் நடையைக் கற்பிக்க, அவ்வன்ன நடையைக் கற்றுத் தேர்ந்தவள் போல நடையின் மாட்சியைப் புனிதை காட்டினாள் என்றவாறு. தற்குறிப் பேற்ற அணி

இடம்பட வீடெ டுப்பான் தேட்டங்கால் கோளிற் போகப்
படுங்கடன் உமையான் ஏனை அவயவம் படைத்தோன் பட்டான்
திடமென அடிதொ டர்ந்த திரள்கணைக் காலே வேதன்
அடைவுற இழைத்த செல்வ அழகெலாம். விழுங்க விட்டான்

35

இடம்பட - மிக விசாலமாக; தேட்டம் - தேடிய செல்வம்; கால் கோளிற் போக - அத்திவாரத்தில் முடிந்துவிட; கடன் - முறைமை, இயல்பு; படைத்தோன் - பிரம்மா; வேதன் - பிரம்மா.

இடம்பட வீடெடுப் போனது செல்வத்தை அத்திவாரமே விழுங்கிவிட்டால், வீட்டைக் கூட்டி முடிக்க அவன் எப்பாடு படுவானோ, எந்நிலையில் இருப்பானோ அந்நிலையில் இருந்தார் பிரம்மதேவர்; ஏனெனில், பார்வதியை மிக்க அழகியாகப் படைக்க விரும்பி உலகத்து அழகுகளைத் தேடித் தொகுத்து வைத்துக் கொண்டு சிருஷ்டியைத் தொடங்கியவர், கணுக்கால் அளவிலேயே அழகெல்லாம் முடிந்துவிட வே ஏனைய அவயவத்தைப் படைப்பதற்குச் சிரமப்பட்டார் என்பது செய்யுட் பொருள். இடம்பட வீடெடுப்போன் என்றதற்கேற்றவாறு கடன் என்றும், பட்டான் என்றும் வந்த சொற்கள் வீடுகட்டுபவன் கடன்படுவதை நினைவூட்டுகின்றன. இச்செய்யுளின் பிற்பகுதிப் பொருளே மூலத்தில் உள்ளது, முற்பகுதிப் பொருள், மொழி பெயர்ப்பாளரின் படைப்பு.

கரியின்கை கடினத் தாலும் கதலியின் தண்டு சீதம்
மருவுகை யாலும் கெளரி மணிக் குறங்கு) உருவால் ஒத்தும்
பொருவுகை யிலாது போன; புல்லரும் நல்லோர் போன்ற
உருவினை உடைய ரேனும் பண்பினால் ஒவ்வா ரன்றே

36

கரியின்கை - யானையின் துதிகை; குறங்கு - தொடை; பொருவுகை - ஒத்திருத்தல், ஒப்பு. துதிகையையும் வாழைத்தண்டையும் தொடைக்கு உவமை கூறுவது இலக்கிய மரபு; அவை உருவத்தினால் ஒத்திருந்தும், கடினத் தன்மையும் கடுங்குளிருடைமையுமாகிய குறைபாடு காரணமாக உமையின் தொடைக்கு ஒப்பாக மாட்டா என்பது கவிஞரின் கற்பனை. இது வேற்றுமை என்னும் அணி; பின்னடிகளிலுள்ள வேற்றுப் பொருள்வைப்பு மூலத்தில் இல்லாதது. ஒப்பு: மக்களே போல்வர் கயவர்' (திருக்குறள்)

வசையறும் உமையாள் காஞ்சி வளைதரும் நிதம்பத் தானம்
இசையறும் ஏனை மாதர்க்கு) எய்தரும் கயிலை யீசன்
நசையறும் மடிமேல் நண்ணும் நலமெளி தெய்த லாலே
குசையறு மதியின் ஆயும் கோலத்த(து) என்பர் கூறார்

37

காஞ்சி - மேகலை (ஒட்டியாணம்); வளைதரும் - சுற்றிவரும்; எய்தரும் - பெறுதற்கரிய;
நசையறும் - விரும்பப்படும்; குசை உறு மதி - தருப்பை (யின் நுனி) போன்ற நுண்ணிய புத்தி;
ஆயும் கோலத்தது - ஆராய்ந்தறிவும் அழகினையுடையது; கூறார் - வருணித்துக் கூறமாட்டார்.
சௌந்தரியலகரி 81ம் பாடல் 'கண்ணுதல் மடியே கானும் அம்மாண்பைக் கண்ணுதல்
ஒண்ணுமோ பிறர்க்கே' எனவருவதும் காண்க.

மருங்கசை துகிலின் மீது மருவுமே கலையின் மத்தி
பொருந்துறு மணிநீ லந்தான் பொழிஒளி வெள்ளம் போல
ஒருங்கமை அழகுற் றோங்கும்; உந்திநின் றெழுந்து மேற்செல்
திருந்திய உரோம வல்லி திருவுத ரத்தின் மேவி

38

மணிநீலம் - நீலமணி; நீலரத்தினம்; உந்திநின்று - கொட்டிலிலிருந்து; உரோமவல்லி - மயிர்க்
கொடி; உதரம் - வயிறு.

கொடி போன்று மெலிந்து மேற்செல்லும் உரோம வரிசை, உரோமவல்லி எனப்பட்டது,
உந்தியிலிருந்து உதரத்தில் நடுவே படர்ந்தெழும் உரோமவல்லி, இடையிலணிந்த
மேகலாபரணத்தின் நடுவிற்பதித்த நீலமணியின் கரிய ஒளி மேல் நோக்கிச் செல்வது போல்
தோன்றுகின்றதென்பது கவிஞரின் கருத்து. தற்குறிப்பேற்றவணி.

துடியிடை நல்லாள் தன்பால் தோய்ந்தபுத் திளமை ஈந்த
வடவிலை வயிற்றில் வண்ண மடிப்புழுன்(று) அமைந்து மாரன்
கடிதட நகர்நீத் துற்ற செய்குன்று கடிதி னேறப்
படிமுறை வகுத்த வாபோல் பாங்குறப் பயிலும் மன்னோ

39

வட இலை வயிறு - ஆலமலை போன்ற வயிறு; கடிதட நகர்நீத்து - நிதம்பமென்னும் இடுப்புப்
பிரதேசமாகிய நகரைக் கைவிட்டு; செய்குன்று - செயற்கையாகச் செய்து கொள்ளும் மலை
(இருதனங்கள்); படி முறை வகுத்தவா போல் - படிக்கட்டுகளை முறையாகக்
கட்டியவாறுபோல.

வரியவாம் குவளைக் கண்ணி வளர்கன தனமி ரண்டும்
கரியதாம் காம்போ டோங்கிக் கலந்துற நெருக்கித் தம்முள்
உரியவென் ணிறத்த வாய்நூல் ஊடுபோக் கரிதாய் நின்ற;
மரியவென் ளறிவி னாரில் மதர்த்திறு மாப்பும் கொண்டே

40

வரிய ஆம் - வரிகளையுடையனவாகிய; ஊடு நூல் போக்கு அரிதாய் நின்ற - அவற்றிற்கிடையே நூலும் போதல் இயலாததாய் அவை நெருங்கி நின்றன; மருவிய என்னும் பொருளமைந்த மரீஇய என்னும் எச்சம் எதுகை நோக்கிக் குறுகியது, இறுமாப்பும் கொண்டு நின்ற(ன) என முடிக்க.

ஒப்பு: ஈர்க்கு இடை போகா இளமுலை. (திருவாசகம் - போற்றி 34)

வெலப்பட்டா னெனினும் காமன் தனைவென்ற விமலன் தோள்கள்
தலைப்பட்டே தழுவிச் சூழ்ந்து தளைக்கும்பா சத்தி னேவும்
மலைப்பட்ட குமாரி தோள்கள் வாகையின் மலரின் மென்மை
நிலைப்பட்டே இருந்த, என்றென் நெஞ்சகம் நினைவும், மெய்ம்மை

41

தலைப்பட்டு - எதிர்ப்பட்டு; தளைக்கும் - கட்டுகின்ற; பாசத்தின் ஏவும் - பாசம் போல் ஏவுகின்ற; இருந்த - இருந்தன.

மெல்லிய மலர்களையே தெரிந்தெடுத்துப் பிரயோகிப்பவனான மன்மதன், தன்னை வென்ற சிவபிரானைக் கட்டிவைக்க ஏவும் கயிறாக (பாசமாக) உமையின் கைகளையே பிரயோகித்தான். ஆகையால் அக் கைகள், மலர்களில் மெல்லிய வாகை மலரினும் மிக மென்மையானவை என்பது கவிஞர் துணிபு. உமையின் கை பாசமாகப் பரிணமித்ததால் பரிணாமாலங்காரம் என்னும் திரியணி

உன்மத்த தனங்க ளாலே உன்னத முறுங்க முத்தும்
மன்முத்த வடமும் ஒன்றுக்(கு) ஒன்றெழில் வனப்புத் தம்முள்
பின்னுற்று விளங்கப் பேணிப் பரிமாறிக் கொள்ளும் பேற்றால்
துன்னுற்ற பூணி பூணாய்ச் சொலவுள மாறி மாறி

42

உன்மத்த தனங்கள் - மயக்கத்துக்குக் காரணமான தனங்கள்; எழில் வனப்பு - இளமையழகு; பூண் - ஆபரணம்; பூணி - பூணையுடையது, கழுத்தும் முத்தாரமும் ஒன்றற்கு ஒன்று ஆபரணமாகி ஒன்று மற்றதற்கு அழகூட்டுவதால் இரண்டுமே பூணாயும் பூணியாயும் விளங்குகின்றன என்றவாறு. இது அன்னியோன்னியம் என்னும் அணி

நிசியில் வான் மதியின் பாலும் நிலத்(து) எல்லில் கமல மேலும்
இசைவில்லா(து) இருவே றாகி இருந்தேங்கும் அழகின் தெய்வம்,
உசிதமாய் இரண்டு பண்பும் ஒன்றவே அமைமு கத்தே
அசைவில்லா(து) அவிர்ந்த தென்றும் நேரெதிர் மின்சேர்ந் தாங்கே

43

நிசியில் - இரவில்; எல்லில் - பகலில்; உசிதமாய் - தக்கதாய், பொருத்தமாய்; அவிர்ந்தது - விளங்கியது.

அழகின் தெய்வம், இரவில் வான்மதியிலிருக்கும் போது பூமியிலே தாமரை கூம்பியிருக்குமாதலால் அதன் நறுமணம் முதலிய பண்பினை அனுபவிக்க முடியவில்லையே என்று ஏங்கியது. பகலில் தாமரை மலரிலிருக்கும்போது சந்திரன் ஒளியிழந்திருப்பதால் அதனுடைய சோபையைப் பெறமுடியாமல் வருந்தியது. இப்போதோ, உமையின் முகத்தையடைந்து இரண்டு பண்பையும் ஓட்டத்தே பெற்றுநிலைத்திருக்கின்றது என்பதாம். நேர் மின்னும் எதிர் மின்னும் சேர்ந்தாங்கு என்னும் எடுத்துக் காட்டு மொழி பெயர்ப்பாளரின் கற்பனை.

கிஞ்சக அதரஞ் சேர்ந்து கிளர்முறு வலுக்கு, முத்த
மஞ்சரி பவள வேதி மருவுறின் நிகரும்; அன்றேல்
சஞ்சரி கந்தேர் முல்லைச் சரமுஞ்செந் தனிரைச் சாரின்
தஞ்சமாம் உவமை யாகும்; சாற்றவே(று) இயல்பால் இன்றே

44

கிஞ்சகம் - முருக்கம்பூ; கிளர் முறுவலுக்கு - விளங்குகின்ற பல்லுக்கு; முத்த மஞ்சரி - முத்து மாலை; பவள வேதி - பவளத்தாலான மேடை; சஞ்சரிதம் - வண்டு; சாற்ற.....இன்றே - ஒப்புமை சொல்ல இயல்பாய் வேறு உவமை இல்லை. சௌந்தர் யலகாரி 62ம் பா. நோக்குக எதிர்நிலையணி

மதுரநன் மொழியான் தெய்வ மருந்தினின் னோசை யோடும்
எதிருற மொழியக் கேட்டார்க்கு) இருங்குயில் கிளியின் ஓசை,
விதியுற நரம்பு வீக்கா வீணையாழ் மீட்டத் தோன்றும்
சுதியுறா இசையாய் எண்ணத் தோற்றழி சுவைய வாமே

45

தெய்வ மருந்து - அமுதம்; குயில் கிளி - குயிலுங் கிளியும். வீணையாழ் - வீணையும் யாழும்; நரம்பு வீக்கா(த) - நரம்புகளை இறுக்கிப் பூட்டாத; சுதி உறா - சுருதி சேராத; தோற்று அழி சுவைய ஆம் - தோல்விபுற்று அழியும் சுவையுடையனவாகும். சௌந்தர் யலகாரி 66ம் பாடல் நோக்குக.

நீவுறு மருத்த சைத்த நீலவுற் பலநேர் ஒத்தே
மேவுறு மருண்ட நோக்கை மெல்லியல் அபர்ணை, கானில்
தாவுறு பிணைமான் தன்பால் ஏற்பனோ அன்றேல் மான்தான்
பாவுறும் இசையான் தன்பால் இரந்ததோ பார்மின் தேர்ந்தே

46

நீவுறு மருத்து அசைத்த - பரவுகின்ற காற்றினால் அசைக்கப்பட்ட; அபர்ணா - பார்வதி; பர்ணம் என்னும் வடமொழிச் சொல் இலை என்னும் பொருளுடையது; பார்வதி தவஞ்செய்யும் போது இலை சருகு என்பவற்றையும் உண்ணாதிருந்தமையால் 'அ-பர்ணா' (இலையும் உண்ணாதவள்) என்னும் பெயர் பெற்றாள்; கடன் 'படாதவள் எனலுமாம்.

அம்பன விழிகள் மேலே அஞ்சனத் திழைத்த போலும்
அம்பிகை புருவ மான சராசன உருவை மாரன்
அம்பகங் கண்ட பின்பே அகற்றினன் கொண்ட தன்கைத்
தும்பியை அணையும் வில்லே மேலெனத் துணிசெருக்கே

47

அம்பு அன்ன விழிகள் மேலே - அம்பையொத்த கண்களுக்கு மேல்; சராசனம் - வில்;
சர+ஆசனம் - அம்புக்கு ஆசனம் என்னும் பொருளது; அம்பகம் கண்ட பின்பே - கண்ணினாற்
கண்ட பின்புதான்; தன் கை கொண்.....செருக்கு - தன் கையிற் கொண்ட மலர்வில்லே
மேலானதென்று துணியும் செருக்கினை; மாரன், தான் கைப்பிடித்த மலர்வில்லே மேலான
தெனத் துணியும் செருக்கை அம்பிகையின் புருவமான சராசன உருவைக் கண்ட பின்பே
அகற்றினன் என இயைக்க.

நாணுறு நலத்த வாயின் மாக்களும், நகேசன் நல்கும்
மாணுறும் உமையாள் கூந்தல் மாண்பினைக் காண நேர்ந்தால்
காணுறு கவரி மான்தம் கவரியால் கொண்ட கர்வம்
வீணுற வீடும், ஆன்றோர் விளம்புரை மெய்ம்மை யாக்க

48

மாக்களும் நாணுறும் நலத்தவாயின் - மிருகங்களும், நாணமடையுமியல்புடையனவாயிருந்தால்.
இங்கு 'ஆன்றோர் விளம்புரை' என்றது 'மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார், உயிர் நீப்பர்
மானம் வாயின்' என்னும் வள்ளுவர் வாக்கை. ஈற்றுடியிலுள்ள இக் கருத்து, அடி நிறைத்தற்கு
மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் சேர்த்துக் கொண்டது. பாவியலிங்கமென்னும் அணி

தேர்ந்தகை வண்ணங் காண்பான் திசைமுகன் அழகின் கூட்டம்
ஆர்ந்தமை உருவொன் றாக்க முயன்றழைத் துவமை யாவும்
தேர்ந்தவை எங்கெங் குற்றால் சிறப்பென அங்கங் குய்த்தே
நேர்ந்தவா நிருமித் தாள்போல் நிலவினள் நிமலை தானே

49

காண்பான் - காண்பதற்காக; உவமையாவும் - உவமைப் பொருள்களெல்லாவற்றையும்;
நிருமித்தாள் போல் - நிருமாணிக்கப்பட்டவள் போல். தற்குறிப்பேற்றவணி

நிலவுநாள் உலகீ ரேழ்குழ் நியமநா ரதனாம் நேசன்
குலவரை இறைபால் அன்னான் குமாரியின் நிறைவு நோக்கி
நிலவுவாழ் மவுலி பாங்கில் நேசத்தால் மனையாய் என்றும்
நிலவுவாள் இவளே என்னக் கூறினான் குறித்த வாய்மை

50

நிலவு நாள் - நிலவுகின்ற காலத்தில்; முந்திய செய்யுளில் பயனிலையாய் முடிந்த 'நிலவினள்' என்னுஞ் சொல்லை அநுவதித்த வாறாம். ஈரேழ் உலகு - பூலோகம் முதலிய மேலுலகம் ஏழும், அதலம் முதலிய கீழுலகம் ஏழும். இவ்வுலகங்களைச் சூழ்ந்து வருதலை நியமமாய்க் கொண்டவர் நாரத முனிவர்; நிலவு வாழ் மவுலி - சந்திரன் வாழும் முடியினையுடைய சிவபிரான் (அன் மொழித்தொகை); பாங்கில் - பக்கத்தில், இங்கு சிவபிரானின் இடப் பக்கத்தைக் கருதியது; மனையாய் - மனைவியாய்.

கூற்றுணர் குரவன் பின்பு குமாரிதன் வளர்ச்சி கண்டும்
வேற்றொரு வரணைத் தேட விழைந்திலன்; விதியால் ஈயச்
சாற்றுமந் திரத்தால் தூய்தாம் அவிதழற் கடவு ளன்றி
மாற்றொரு கடர்தான் கொள்ளல் வழங்குதல் வழக்கா றாமோ

51

கூற்று உணர் குரவன் - நாரதர் கூறியதன் பொருளை உணர்ந்த தந்தையான இமவான்; வரன் - மணமகன்; மந்திரத்தால் தூய்து ஆம் அவி - வேத மந்திரத்தினால் சுத்தமானதாகிய நெய் முதலிய அவியுணவு; கொள்ளல் வழங்குதல் - ஏற்றுக் கொள்ளுதலும் கொடுத்தலும்; மாற்று ஒரு கடர் - வேறொரு ஒளிப் பொருள். வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி

மகேசனும் மகட்பே சாத மவுனத்தால் மகட்கொ டுக்க
நகேசனும் முயலான், நல்லோர் நயந்தகா ரியத்தும் முந்தின்
தகாதன வருமென்(று) அஞ்சித் தாம்நடு நிலையில் தங்கிச்
சகாயமாம் அளவு நோக்கித் தரித்தெனத் தானும் உற்றான்

52

மகள் பேசாத மவுனம் - மகளைத் தருமாறு கேட்டு மணம் பேசாதிருத்தலாகிய மௌனம்; நகேசன் - மலையரசன்; தகாதன - தீங்கானவை; சகாயம் ஆம் அளவு நோக்கி - உதவிவருகின்ற கால எல்லையை எதிர்பார்த்து; தரித்து என - தாமதித்து இருப்பது போல.

தக்கவ னலாமை கண்டு தளவவா ணகைதன் தந்தை
தக்கனை முனிந்து நீத்த சரீரத்த ளாய வன்றே
முக்கணன் தனித்தைந் தாய முயற்சியை நீத்தே வேறு
நக்கனும் மணமும் நாடான் மவுனநா டகத்த னானான்

53

தன் தந்தையான தக்கன் தக்கவன் அல்லாமையைக் கண்டு, தாட்சாயணி, தந்தையைச் சினந்து தனது உடலை யோக பலத்தால் நீத்த அன்றே, சிவபிரான், தனிமையுற்று ஐந்தொழில் புரிதலையுந் கைவிட்டு வேறு மணமும் செய்ய விரும்பாமல் மௌனத்தவம் செய்பவரானார்.

தளவம் - முல்லைமலர்; தளவ வான் நகை - (அன்மொழித் தொகை) முல்லைமலர் போன்ற ஒளிபொருந்திய நகையுடையான் சரீரத்தை நீத்தவன் என்றபாலது வடமொழியிலக்கண மரபுப் படி நீத்த சரீரத்தன் என்றாயது, சிவபிரானுக்குத் திகம்பரர் என்னும் பொருளில் வந்த நக்நன்

என்னும் பெயர், நக்கன் என்றாயது. முப்புரத்தைச் சிரித்தழித்தவர் ஆதலின் நக்கவன் என்னும் பொருளில் நக்கன் என்றாயது எனினுமாம். மவுன நாடகம் என்றது மோனத் தவத்தை, தவத்தின் பயனை வழங்க மேலோன் ஒருவன் இன்மையால் நக்கன் செய்த தவம் நாடகமெனப்பட்டது.

உரிதரித்(து) அரன், பின் தானே உயர்தவம் ஆற்று மாற்றால்
பரிகரித் தவாவே யாதி பகீரதி வளர்த்த தேவ
தருநிரை, கின்ன ரேசர் தருமிசை, மான்ம தத்தின்
வருமணம் மலியும் சாரல் இமகிரி வயின்வந் துற்றான்

54

உரி - தோலாடை; அவா ஆதிபரிகரித்து - ஆசைமுதலிய முக் குற்றங்களைத் தவிர்த்து; பகீரதி - கங்கையாறு; பாசீரதி என்னும் தத்திதாந்தப் பெயர் முதல் குறுகியது; மான் மதம் - கஸ்தூரி; வயின் - இடம்; தருநிரையும், தரும் இசையும், வருமணமும் என உம்மைகள் விரிக்க.

தரிசித்த பூதர் யாரும் கரபுன்னைத் தாருந் தாங்கிப்
பரிசுத்துக் கினிய பூர்ச்ச உரியரை பரித்துப் பாங்கு
விரவுற்ற மனோசி லைப்பூச்(சு) உடலிடம் விரவ வெற்பில்
பரவுற்ற மருத்துப் பாறைத் தலத்தரன் மருங்கி ருந்தார்

55

பூதர் - பிரமதர் என்னும் பூதகணத்தவர்; பூர்ச்ச உரி அரை பரித்து - பூர்ச்சமரப்பட்டடையாகிய மரவுரியாடையை அணிந்து; மனோசிலை - ஒரு கனிஜப் பொருள்; பரவுற்ற.....தலத்து - சிலாசத்தென்னும் மருந்து பரந்த இடத்தில்.

செருக்கொலி எழுப்பிச் சேர்ந்த இமிலுடைச் சினவென் னேறாம்
எருக்கணி ஊர்தி, சிங்கம் எழுப்புகர்ச் சனைபொ றாதே
உருக்கெழு பனியின் பாறை உடைக்குளப் படிது கைப்ப
வெருக்கொளி இ மிருக மெல்லாம் விதிப்புற முழங்கிற் றோர்பால்

56

இமில் - திமில் (எருத்தின் ஏரி); எருக்கு அணி - சிவபிரான் (அன்மொழித்தொகை); குளம்பு+அடி - குளப்படி (மென்றொடர் வன்றொடராயது); வெருக் கொளிஇ - அஞ்சி; விதிர்ப்பு - நடுக்கம். சிவபிரானது ஊர்தியான வெள்ளேறு, மலையிலுள்ள சிங்கத்தின் கர்ச்சனையைப் பொறுத்துக் கொள்ள மாட்டாமல், தன்காற் குளம்பினால் பனிப்பாறையைத் துகைத்து, மிருகங்களெல்லாம் நடுங்குமாறு முழக்கஞ் செய்தது என்பதாம். இயல்பு நவீரசியணி

உறுதவப் பயன்முற் றாட்ட உள அட்ட மூர்த்தி ஈசன்
பெறுசமித் தமிழ்நு வேகம் பெற்றுத்தன் உருவில் ஒன்றாய்
உறுதழற் பொதியை மூலத் உதிப்பித்து யோகத் தேதோ
பெறுதவச் செயல்செய் வோனில் பெருந்தகை இருந்தான் தேர்ந்தே

57

பயன் முற்று ஊட்ட உள - பயனை முற்றாக அநுபவிக்கச் செய்தற்குள்ள. தன் உருவில் ஒன்று ஆய் உறு தழல் - தனது எட்டு உருவங்களில் ஒன்றாயுள்ள அக்கினி மூலத்து - மூலாதாரத்தில். ஏதோ.....செய்வோன் இல் - எதையோ பயனாகப் பெறுகின்ற தவச் செயலைச் செய்பவர் போல.

அரியந்தம் அமரர் போற்றும் தவம்புரி அதீதன் பூசைப்
பரிசந்த முறையில் ஆற்றிப் பனிவரை அரசன், பின்னும்
பரியுந்தன் பணிவு வாய்ந்த பாவைபாங் கியர்தற் குழத்
திருவந்த சேவை ஈசற்(கு) இயற்றுமா தெரிந்து சேர்த்தான்

58

அரிஅந்தம் அமரர் - திருமாலை உயரெல்லையாயுள்ள தேவர்கள்; அதீதன் - கடந்தவன்; வாக்கு மனங் கழிய நின்றோன்; பூசைப் பரிசு அந்த முறையில் ஆற்றி - வழிபாட்டுத் தன்மையை (முன்சொன்ன) அந்த முறையில் செய்து; பாவை - பாவை போன்ற பார்வதியை; இயற்றும் ஆ - செய்யுமாறு; பாங்கியர் - ஐயை விஜயை எலினும் இரு சேடியர்.

பயில்தவச் செயற்கு வாய்த்த பருவத்தோர் பாவை பாங்கு
பயில்தரல் விலக்கா னாலும் பரனுமை பணியேற் றுற்றான்;
மயல்தரு கார ணங்கள் மருங்குற, விகார மின்றி
முயல்தவத் தவரே முற்றும் வென்றுள முனிவர்; தீரர்

59

ஓர் பார்வை பாங்கு பயில் தரல் - பெண்ணொருத்தி பக்கத்தில் உலாவுதல்; உமைபணி - உமையின் பணிவிடைகளை.

அம்மலர்க் குழலி அரன்நிய தியினால் ஆற்றுநற் சடங்குகட் கான
அம்மலர் தருப்பை அமுதநீர் அனைத்தும் அமைவுற உதவியும் வேதி
கைமல ரதனாற் கவினுறச் சமைத்தும் கண்ணுதல் சேவையிற் களைப்பை
மைமலர் களத்தன் அணிமதி நிலவு மாற்றிட மகிழ்ந்தொழு கினளே

60

அமுத நீர் - அமுதம் போன்ற நீர்; வேதி.....சமைத்தும் - வேதிகையைமலர் போன்ற கைகளால் அழகுற அலங்கரித்தும்; மை மலர் களத்தன் - கருமை விளங்கும் கண்டத்தவன்.

மலர்க்குழலி அரன் ஆற்றும் சடங்குகளுக்கான அனைத்தையும் உதவியும், வேதிசமைத்தும், செய்யும் சேவைகளினால் வரும் களைப்பினை மைக்களத்தன் அணிந்திருக்கும் மதியின் நிலவு மாற்றிவிட்ட. மகிழ்ந்து ஒழுகினாள் எனச் சேர்க்க.

முதலாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது - அமரர் பிரமனைத் தரிசித்த சருக்கம்

கவிகூற்று

ஆய காலத்தில் அந்தரர் தாரகத்
 தீய னால்திரு அற்றிடர் முற்றத், தம்
 நாய கன்னொடு நான்முகன் மாநகர்
 பேயி னார், இடர் போக்குதல் தூக்கியே

1

அந்தரர் - தேவர், தாரகன், வஜ்ராங்கன் என்பவனுக்கும் வராங்கீ என்பவனுக்கும் புதல்வனான ஓர் அசுரன். இவன் பிரம்மாவிடம் பெற்றுக் கொண்ட ஒரு வரம் காரணமாக, ஏழு நாள் வயதுடைய சிறு குழந்தையாலன்றி வேறெவராலும் அழிக்கப்பட முடியாதவனாயிருந்தான். இவனால் துன்புறுத்தப்பட்ட தேவர்கள், தம் தலைவனான இந்திரனோடு பிரம்மதேவர் இருக்கும் சத்திய லோகத்துக்குச் சென்றார்கள்.

தேம்பும் ஆனனத் தேவரைத் தேற்றியே
 ஓம்ப லுற்ற(று)அயன் உற்றனன் அன்னர்முன்;
 கூம்பு தாமரை வாவி குலவறத்
 தாம்ப ரித்தேர்த் தபனன் அணைந்தென

2

ஆனனம் - முகம்; தாம் பரித் தேர் - தாவுகின்ற குதிரைகள் பூட்டிய தேர்; தபனன் - சூரியன்; தாமரைவாவி - தாமரைவாவி மலர்.

கண்ட போதே கழல்விழுந்(து) ஈவினை
 முண்ட காசனன், நான்முக மூர்த்தி, நாக்
 கொண்ட வாணி கொழுநனைக் கைதொழா
 அண்ட வாணர்கள் ஆம்முறை போற்றினார்

3

முண்டக ஆசனன் - தாமரை மலராசனரான பிரம்மா; அண்டவாணர் - தேவர்.

தேவர் பிரமாவைப் போற்றுகதல்

ஆதி தோற்றத்தின் முன்னோர் அநாதியாய்,
 நீதி யால்நிகழ் முக்குண நீர்மையால்
 பேத மூவறிற் பின்னறும் எம்பிரான்
 பாத மூலம் புகல்; எனைப் பாலியே

4

உலக சிருஷ்டியின் முன் அநாதியாய் ஒருவனாயிருந்த நீ, முக்குண நீர்மையால் பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன் என வேறுபட்ட மூவுருக் கொண்டாய்; எமைப் பாலி- எம்மைக் காத்தருள் வாய், தோற்றத்தின் முன் ஓர் அனாதியாய் ஆதி எனக் கூட்டுக; ஆதி - ஆகின்றாய்.

நித்தி யப்பொருள் நீ, ஊழி வெள்ளத்தில்
வித்தும் அப்பொரு ளேவினை வாகிநின்ற
எத்தி றத்(து)உயி ரோ(டு)உல(கு) என்றறும்
அத்தி றத்(து)உயர் காரணன் ஆதிநீ

5

வித்தும் - விதைக்கும், ஊழிக்காலம் பெருவெள்ளத்தில் இறைவனிட்ட விதை, பொன்முட்டையாகி அதிலிருந்து சராசரங்களெல்லாம் தோன்றினவாகையால் உலகுயிர்களுக்குக் காரண கருத்தாவாகின்றான்; ஆதி - ஆகின்றாய்.

ஏக னாய்அதி கார இலயமேல்
போக மாமநிலை பூண்(டு) இயல் முத்தொழி
லாக ஞாலத்துன் ஆற்றலை நாட்டலால்
போக நின்றனை, காரண பூதனே

6

ஒருவனாகவே இருந்து, அதிகாரம் இலயம் போகமென்னும் மூன்று நிலைகளைப்பூண்டு அழித்தல் காத்தல் படைத்தலென்னும் முத்தொழிலாளனாக உலகினுள் உனதாற்றலை நிலைக்கச் செய்தலால் கடைபோக நின்றாய். எல்லாவற்றுக்கும் காரணமானவனே.

பெண்ணோ(டு) ஆணைப் படைக்கப் பிரம், நீ
பெண்ணோ(டு) ஆணை நின்னுருப் பேதித்தாய்;
பெண்ணோ(டு) ஆணாய்ப் பிறந்தன, பெற்றது
அண்ணலே, அவ் வருவென்பர் ஆன்றவர்

7

பிரமனே நீ பெண், ஆண் எனும் இருபாலையும் படைக்க வேண்டி நீயே இருபால் வடிவும் ஆனாய். பெண்ணாணாகப் பிறந்தவை பெற்ற உருவம் நின்னுருவே என்பார்.

வகுத்து வைத்தநின் கால அளவையால்
பகுத்த அற்பகல் தூங்க விழிக்க நீ
மிகுத்த பூதக் கலப்பெனத் தோற்றுமிச்
சகத்துக்(கு) ஊழி சிருட்டிகள் சாருமே

8

நீ துயில்வதற்கும் விழித்திருப்பதற்குமாகப் பகுத்து வைத்த அல்லும் பகலுமாகிய உனது (நான் என்ற) கால அளவினால், ஐம்பூதக் கலப்பான இவ்வுலகுக்குப் பிரளயமும் சிருஷ்டியும் வந்து சேரும்; அற் பகல் - அல்லும் பகலும்; இச் சகம் - இப்பூவுலகம்.

ஆக்கு வாய்நீ அனைத்தையும்; தோன்றிடாய்;
போக்கு வாய்முற்றும் பொன்ற; நீ பொன்றிடாய்;
ஆக்கும் ஆதிநீ; நோக்கில் அநாதி நீ;
நீக்கும் நாதன் இலாச்சேக நாதன் நீ

9

தோன்றிடாய் - நீ உண்டாவதில்லை, பொன்றிடாய் - நீ அழிவதில்லை.

இச் செய்யுளில் முரண் தொடையும், சொற் பொருட் பின்வரு நிலையணியும் அமைந்திருக்கின்றன.

நின்னை நின்னிடை நீயே உணர்தியால்;
நின்னை நின்னிடை நீஉற் பவித்தியால்;
நின்னை நின்னிடை நீசங் கரித்தியால்;
தன்னை நின்னிடைச் சார்த்தினற் சார்தியால்

10

தன்னை.....சார்தி - தன்னை நின்னிடம் ஒப்படைத்த - ஞானியைச் சார்ந்துள்ளாய்.
இச்செய்யுளிலும் சொற் பொருட் பின்வரு நிலையணி

திரவம் நீ; திரள் திண்மைநீ; நுண்மை நீ;
பருமன் நீ; எளி தோடு பழுவும் நீ;
கருமம் நீ; முன்னைக் காரணம் நீ; நின(து)
அரிய ஆற்றலொ(டு) ஆடல் புரிதியே

11

பழு - பாரமானது; முன்னைக் காரணம் - காரியத்துக்கு முற்பட்டதாகிய கருத்தா, முரண் தொடை.

பாகம் மூன்று பகர்கரம் மூன்றாய்ப்
போக நாடருள் வேள்வி செய் விப்பதாய்
ஓத ஓமென் உரைதலை யுங் கொளும்
வேத காரணன் வேதிய னல்லையோ

12

பாகம் மூன்று - ருக்கு, யஜுஸ், ஸாமம் என்னும் மூன்று பாகங்களையுடையதாயும், ஓதுகின்ற கரம்; உதாத்தம் அநுதாத்தம் ஸ்வரித மென்னும் மூன்றுடையதாயும், ஓம் என்னும் பிரணவத்தை முதலிலுடையதாயும் இருக்கின்ற வேதம் தோன்றுதற்குக் காரணமானவன்.

உறுதி யாம்பொருள் நான்கும் உதவவே
பெறுதி யேபிர கிந்தியை; பேறும் நீ;
அறிதி சான்றென; அப்பாற் புருடனாய்
உறுதி; நீயன்றி ஒன்றிலை என்பவே

13

உறுதிப் பொருள் நான்கையும் உதவுதற்காகப் பிரகிருதி என்னும் நிலையை எய்துகிறாய்.
சான்றாயிருந்து எவற்றையும் அறிகின்றாய். பின்பு புருஷனுமாகின்றாய்.
சாங்கிய மதத்தில் பிரகிருதி, புருஷன் என இரு தத்துவங்கள் முக்கியமானவை.

குரவர் முந்தைப் பிதிராங் குரவனை;
கரர்கள் யாரும் துதிக்கும் பெருமனை
பெரியர் யாவர்க்கும் மேலாம் பெரியனை;
பிரமர் யாவர்க்கும் ஆதிப் பிரமனை;

14

குரவர்.....குரவனை - இரு முது குரவரான பெற்றோர்க்கு முற்பட்டோரான
பிதிரரங்குரவனாயுள்ளாய்; கரர் - தேவர். மூன்றாம் நான்காம் அடிகளிறு கூறப்பட்ட
உண்மைகள் இப்பாடல்களினால் போற்றப்படுபவர், இறைவனானை வழிநின்று
படைப்புத்தொழில்புரியும் சாதாரண பிரம்மதேவரல்லரென்பது அறியப்படும்.

அவியும் ஊணொ(டு), அவி, அவி யீ, பவன்,
அவிய ருந்தி, அறிஞன், அறிபொருள்,
செவிய ஞானம், சிந்திப்பவன், சிந்தனை,
அவித லிப்பொருள் ஆயினை; ஏது மேல்?

15

உணவும் அதை உண்பவனும் நீ; வேள்வியில் அவியீபவனும் அவியும் நீ; அறிபவனும்
அறியப்படுபொருளும் அறிவும் நீ; சிந்திப்பவனும் சிந்தனையும் நீயே; அழிவற்ற பொருளாய்
இருக்கின்றாய்.

கவி கூற்று

என்றிவ் வா(று)இமை யோர்இத யங்கவந்(து)
ஒன்றும் உண்மை பொதிதுதி ஒதலும்
நன்றும் உண்மகிழ் நான்முகன் ஆரருள்
துன்று சிந்தையன் சொல்வன் கருக்கே

16

பொதிதுதி ஒதலும் - பொதிந்த துதியைச் சொன்னவுடன்.

நாலு கூறாய் நவிலும் மொழிகளே
நாலு வாக்காய் னணிய விருத்திதான்
மூல வான்கவி யாமம் முதல்வனின்
நாலு வாய்நவி லப்பொருள் பெற்றதே

17

நாலு கூறாய் நவிலும் மொழி - பொருள் குணம் தொழில் சாதி என நான்கு கூறுகளாய்ப்
பேசப்படும் சொல்; நாலு.....விருத்தி - வைகா, மத்யமா, பைசந்தீ, சூக்ஷ்மா என்னும் நால்வகை
வாக்குகளின் வெளிப்பாடாகும்; மூலவான் கவி - பிரமா.

மேல் வரும் 11 செய்யுள்களும் பிரம்மாவின் பதிலாயமைந்தவை.

சொல்லும் நல்வர வாக, சுரர், நுமக்(கு)
ஒல்லு மா(று)உம தோளிணை ஆண்மையால்
வல்ல வா(று)அதி காரம் வகித்திவண்
செல்ல லு(று) ஒன்று சேர்ந்த சிறப்பினீர்

18

சுரர் - தேவர்களே (அண்மைவிளிர்); உம - உங்களுடைய; இவண் செல்லலுற்று - இங்கு வந்து.

மூடும் வெம்பனி மூழ்கொளி வானமீ
னோடு நேரொத்(து) உமது முகன், முனை
நீடு காந்தி கரந்த நிலையராய்
வாடு மாறெவன்? வந்தது கூறுவீர்

19

வானமீன் - விண்மீன், நட்சத்திரம்; முகன் - முகம்; கரந்த - மறைந்த; முனை - முன்னை.

ஏழு வண்ணத்(து) எழுகடர் இன்றியே
தாழ வானவில், இந்திரன் தாங்கிய
மாழை வச்சிரம் மண்டின்ற தாமெனும்
ஊழை உற்ற பரிசென்? உரைமினே

20

இந்திரனுடைய வில்லும், வச்சிராயுதமும் உட்கிப் போனவை போன்ற நிலையெய்தியது ஏன்?;
மாழை - அழகு. "மண்தின்ற பாணம்" காளமேகம் நினைக.

வருணன் கையணி வல்லவு ணர்ப்பிணி
இரண பாசம், இசைமந் திரத்தினால்
முரணி முந்த அராவென மொய்ம் பொரீஇத்
திருண மாமெனத் தேய்ந்த(து) என்? செப்புவீர்

21

வருணன்.....பாசம் - வருணன் கையை அலங்கரிப்பதும் வலிய அகரரைப் பிணிப்பதுமான
போர்க் கயிறு; அரா என - பாம்பு போல; மொய்ம்பு ஓர்இ- வலிமை நீங்கி; திருணம் - துரும்பு.

சண்டக் கால்பொரச் சாகைவீழ் வீழ்மரம்
கண்ட தாலெனத் தண்டுகை விட்டகை
உண்ட தோல்வி உடன்பட் டெனத்தொங்கக்
கொண்ட கோலம் குபேரனைச் சேரலென்?

22

சண்டக் கால் - குறைக் காற்று; சாகை - கிளை; தண்டு - தண்டாயுதம்; தண்டு கைவிட்ட கை
தொங்க எனக் கூட்டுக.

சண்ட னும், தணி யும்மறத் தண்டின் மண்
கெண்டி யுங் கிளைத் துங்கொண்டு, கேடுதான்
அண்டும் என்ன அயர்கின்ற நொண்டியும்
கொண்ட தீயவி கொள்ளியும் போல்வதென்?

23

சண்டன் - யமன்; மறத் தண்டின்.....கொண்டு - மறத்தண்டினால் நிலத்தைக் கிண்டிக்
கிளறிக் கொண்டு.

வெய்ய தம்வலி வீட, வின் னோடுறும்
வெய்ய வர்மிகத் தண்மைய ராகியே
கைவ லோன்வரை சித்திரங் கண்டென
ஐய, கண்ணுற லாமொளி யாயினார்

24

வின் ஓடுறும் வெய்யர் - வானத்தில் விரைந்து செல்லும் சூரியர். இவர்கள் வைகர்த்தனன்
முதலாய பன்னிருவர். வெம்மையராயிருந்த இவர்கள் இப்போது தண்மையராய் விட்டதால்
கண்ணாற் பார்க்கக்கூடிய ஒளியுடையராயிருக்கின்றனர்.

திடரு ற்ச்சேல வேண்டுநின் தேங்கியே
தடையு றும்நதி, வேகந் தணிந்தென
அடரும் காலினர் ஆற்றலற் றேதனர்
நடையும் கொண்டிவண் நண்ணினர் என்கொலோ?

25

காலினர் - வாயு தேவர்கள், இவர்கள் எழுவர்; ஆற்றல் - வாயு வேகம் எனப்படும் விரை
வாற்றல்.

தாழும் செஞ்சடைச் சந்திரன் தாங்கினோர்
தாழ வேதம் தலைகளும் சார்ந்தனர்
வாழும் வையகம் 'உம்' என இல்லென்பார்
குழு ருத்திரர் சோகத்தில் 'உம்' என்பார்

26

செஞ்சடைச் சந்திரன் தாங்கினோர் என்றது நான்காம் அடியிற் பெயர்கட்டிய உருத்திரரை, இவர்கள் பதினொருவர். இவர்கள் தமது ஹுங்கார ஒலியினால் பூமியை இல்லாமற் செயக் கூடிய ஆற்றலுள்ளவர்கள், இப்போது கவலையாற் பெருமூச்சு விடுவோராய் தம்தலைகள் தாழ வந்திருக்கின்றார்கள்.

முன்ன ரேபெறு முன்பிர் பதவியீர்
அன்ன ராயும் அதிபலத் தன்னியர்
சின்ன மாக்கிடத் தேம்பினர் போற்றால்
சொன்ன தோர்சிறப் பாற்பொது தோற்றென

27

முன்பிர் - வலிமையுடையீர்; சின்னம் ஆக்கிட - சிறுமைப் படுத்தியதால், பொது விதி சிறப்பு விதியால் தோற்றது போல என்பது உவமை. போற்றிர் என்பது போல் என்னு இடைச் சொல்லடியாக வந்த முன்னிலை வினை.

ஆத லால்இவண் மக்காள் அணைந்த(து) எக்
காத லாலியான் செய்யக் கடவதென்?
ஈதல் என்கடன்; காவல் எடுத்துளீர்;
நோத லென்? குறை என்? னுவல் வீரென்றான்

28

ஈதல் என்பது (உலகினை) ஆக்குதல் என்னும் பொருளில் வந்தது.

மந்தக் காலசை மாமலர்க் கான்நிகர்
சந்தத் தாயிரத் தோடிரு தன்கணால்
முந்தத் தம் குரு மாமுகம் நோக்கினான்
சிந்தித்(து) உற்றன செப்புமா(று) இந்திரன்

29

மந்தக் கால் - மென்காற்று; மலர்க் கான் - மலர்க் காடு; இந்திரனுக்கு இயல்பாயிருந்த இரு கண்களோடு, சாபத்தாற் பெற்ற ஆயிரங்கண்களும் சேர்ந்து ஆயிரத்திரண்டு கண்களாயின. மேலிரு பாடலும் கவிகூற்று

ஆயி ரங்கண்ணற்(கு) ஆமிரு கண்ணனான்
ஆயி ரம்பல வாம் அறி வுக்கணான்
ஆயி ரம்மிதழ் அம்புயன் தான்தொழாப்
பாயி ரம்பகர் வான் பக வர்குரு

30

ஆயிரங்கண்ணன் என்பதற்கு ஆயிரம் ஒற்றர்களைக் கண்ணாகவுடையவன் என்று கௌடில்லியர் விளக்கம் கூறுகிறார்; இருகண் - என்பதற்குத் தர்மம் அர்த்தம் ஆகிய ஈரறிவு என்பர்.

மேல்வரும் 22 பாடல் விபாழகுரு கூற்று.

மெய்ய, எம்பதம் மேவலர் கைப்பற்ற
நொய்யர் ஆயினம்; மெய்ம்மை; நுவன்றவா(று)
எய்த எய்தினம்; எய்திஎல் லாம்நிறை
ஐய, ஈதென் அறியாய்? அறிவனே

31

பதம் - பதவி, இடம்; மேவலர் - பகைவர், அகரர்; எலாம் எய்தி நிறை ஐய - சராசராங்களிலெல்லாம் சென்று நிறைந்திருக்கும் ஐயனே - 'பூதங்கள் தோறும் நின்றாய்' என்பது மணிவாசகம்.

தாம ரைத்தவி(சு) அத்த, தரும்வரத்(து)
ஏமங் கொள் மறத் தாரக எண்ணலன்
சேம ம்(று) இவ் வலகுதீ(து) உற்றிடத்
தூம கேது புவிக்கெனத் தோற்றினான்

32

வரத்து ஏமம் - வரத்தாற் பெற்ற பாதுகாப்பு, தூமகேது - வால் நட்சத்திரம், 'உபப்ல வாய லோகானாம் தூமகேதுர் இவோத்தித:' என்னும் மூலநூலின் உவமை பின்பு கம்பராலும் எடுத்தாளப்பட்டது.

வீற்றி ருக்கும் அவ் வெய்யன் வியனகர்
போற்று தாமரைப் போதவிழ் போதுசேர்
ஆற்ற லோ(டு)அடங் குற்றிவ் வருக்கனும்
ஆற்ற வம்மெலி வாகி வலம்வரும்

33

இவ் அருக்கன் - இச்சூரியன்; தாமரைப்போது அவிழ் போது - தாமரை மலர் இதழ் விரிபும் நேரத்தில், உதயகால சூரியனளவாகவே இளவயில் விரித்து உலாவரும்.

சங்க ரன்தலை சார்கலை ஒன்றின்றிக்
கங்குல் தோறும் கலைநிறை வாம்நிலை
தங்க மேவுவன் தாரக மேவலன்
தங்கு மாநகர் ஏவலிற் சந்திரன்

34

சந்திரன், ஒரு கலை தவிர ஏனைய கலைகளோடு இரவு தோறும் தாரகன் தங்கும் மாநகரில்
ஏவலில் மேவுவன்.

கவர்வன் கந்தம் எனப்பொழில் காவல்செய்
பவரின் நீக்கப் படுவிசை வாயுவும்
சிவிறி யால்வரு காலிற் சிறுமையாய்த்
தவறும் சீலத்(து)அத் தாரகன் ஊர்புகும்

35

கந்தம் - நறுமணம்; சிவிறியால் வரு காலில் - விசிறியால் தோன்றும் சிறு காற்றுப் போல.

பருவ காலம் செய்யும்கரர் பாலினால்
வருவ தன்றி வரமலர் தாரகற்(கு)
ஒருவ றாதொருங்(கு) என்றும் தரக்குநீஇ
மருவு வார்;பொழில் காவலர் மானவே

36

பருவகாலங்களைத் தோற்றுவிக்குந் தேவர்கள், எல்லாப் பருவத்திலும் எல்லா மலர்களும்
குன்றாது கிடைக்கச் செய்து கூடியிருக்கின்றனர்.

கங்கை ஆதியர் காந்தன் வருணனும்
சங்க மார்மணி தானவன் கையுறைக்(கு)
அங்க ணாமென்(று) அவைவினை வாம்வரை
வங்க நீர்மறைத்(து) ஆதரித் தோம்புவான்

37

கங்கை ஆதியர் காந்தன் - கங்கை முதலிய நதிமகளிரின் நாயகன்; சமுத்திரத்தை நதிகளின்
நாயகன் என்பது இலக்கிய மரபு; வலம்புரிச் சங்கமும் முத்து முதலிய இரத்தினங்களும்
அகரனுக்குக் கையுறையாய்க் கொடுக்க உதவுமென்று கருதிக் கடலுள் மறைத்துவைத்திருந்து
அவற்றைக் காப்பவனானான்.

சென்னி சேர்மணி வாசுகி ஆதியாம்
பன்ன காதிபர் தாரகன் பாங்கரில்
துன்னி ஆங்(கு)அவி வில்கடர்த் தீபமாய்
மன்னு வார் கங்குல் தோறும் வழாமலே

38

பன்னகம் - பாம்பி, தலையில் இரத்தினத்தைத் தரித்திருக்கும் வாசுகி முதலிய நாகராஜர்கள், தாரகனுக்குப் பக்கத்தில் (வெப்பமற்ற) அணையாச் கடர் விளக்கேந்தி நிற்கின்றார்கள்.

தார கந்தையே வேண்டியே சாரதர்
தாரு விற்பெறு தார்மணி பூண்வகை
தேர நின்ற திறைதர வேந்தனே
ஆர நல்கும் மகிழ அடிக்கடி

39

சாரதர் - பூத கணத்தவர்; தாரு - மரம், சுற்பகதரு; தார் மணி பூண் வகை - மாலைகளும் இரத்தினங்களும் ஆபரணங்களும்; வேந்தன் - இந்திரன்.

அங்ங் னம்மிவர் சேவிக்க வும்அவன்
இங்ங்ன் மூவுல கிற்கும் இடர் செய்வான்;
உங்ங் னேஹுப் பார்க்கருள் வாரலால்
எங்ங்ன் தீயர் இறுப்பார்க்கு(கு) இரங்கினார்

40

ஹுப்பார்க்கு - தண்டிப்பார்க்கு, தீங்கிழைப்பார்க்கு; இறுப்பார்க்கு - தருபவர்க்கு.

மெல்ல விண்ணவர் மாதர் தளிர்விரல்
கிள்ள நின்று கிளைத்த சுரதரு
வெல்லும் தாரக வெய்யனால் வெட்டவும்
தள்ளி வீழ்த்தவும் கெட்டன தாம்பட்டே

41

தேவமாதர் தம் தளிர் விரலால் மெல்லக் கிள்ள நின்று தளிர் த்த தெய்வதாருக்கள் தாரகனால் வெட்டியும் வீழ்த்தியும் அழிக்கப்பட்டன.

உறங்கும் போதும் மறவன் உணருமென்(று)
இறங்கும் சென்னி இளையவர், கண்துளி
பிறங்கக் கால்கை பிடித்துக் கவரியைத்
திறங்கொ ளப்பணி மாறல் சிறங்கியார்

42

சென்னி இறங்கும் இளைஞர் - தலை குனிந்த ஏவவிளைஞரான மகளிர்; துளிபிறங்க - கண்ணிர் சிந்த; கவரி - சாமரை; பணிமாறல் - வீசுதல்; சிறங்கியார் - சோரவிடார்.

பானு ஊர்பரி மாவின் குளம்பின்நீ(று)
ஆன மேரு அகன்தலை தாம் எடாஅ
ஈனன் ஈங்குதந்(து) இல்முன் இயற்றிய
வானம் மேவுசெய் குன்றென வைத்தனன்

43

பானு - குரியன்; பரிமா - குதிரை; குளம்பின் நீறு ஆன - குளம்பு பட்டு நீறாகிய; மேருவின்
பெரிய சிகரங்களைக் கொண்டு வந்து தன் மாளிகை முன் செய் குன்றுகளாக்கினான்.

பாத கம்பயில் வான்பதி வாவிபொற்
போத கம்பயி லக்கொண்டு போதலால்
போத கம்பிரி யக்கங்கை போந்திசைப்
போத கம்பொழி தானத்தொ(டு) உற்றதால்

44

பொற் போது - பொற்றாாமரை; போது அகம் பிரிய - அந்த மலர்கள் தன்னிடம் பிரிந்து போக;
திசைப் போதகம் - திக்குயானை; பொழி தானம் - ஒழுகும் மதம்.

வான ஊர்தி செலும்வழி மேலெழீஇத்
தான வாதிபன் தாக்கும் எனஅஞ்சி
வான ஆறு வழக்கற வானவர்
மான ஞாலமும் கண்டு மகிழ்கிலார்

45

தானவ அதிபன் - அகரர் தலைவன்; எழீஇ - எழுந்து; தாக்கும் - தாக்குவான்; வான ஆறு
வழக்கற - வான்வழியே செல்லாததால்.

யாகத்(து) ஈபவர் ஈஅவி ஏற்கும்யாம்
சோகத் தாற்கண்டு சோர்ந்து வறிதிவண்
ஏகத், தாரக ஈனன் பறித்துண்பான்
மோகத்(து); அவ்வெரி மொய்ப்பந்(று) அவியவே

46

ஈபவர் ஈ அவிஏற்கும் - தருவோர் தரும் அவியை வாங்கும்; வறிது - வெறும் கையராய்; மோகத்து
ஈனன் பறித்து - பேராசையால் இழிதொழிலோன் அபகரித்து; மொய்ப்பு அற்று அவிய -
சத்தியை இழந்து ஒழிந்துபோக.

இன்று காறுமிவ் விந்திரன் ஈட்டமாய்
ஒன்று கீர்த்தி உருவுகொண் டென்னவே
நின்ற உச்சைச் சிரவ நிமிர்பரி
கன்றி வெய்யன் கவர்ந்திடச் சென்றதே

47

இந்திரன் ஈட்டமாய் - இந்திரன் தேடிய செல்வமாய்; இந்திரனின் புகழின் உருவமாய் விளங்கிய உச்சைச் சிரவமாகிய குதிரையையும் கவர்ந்தான்.

பேதம் செய்கொடும் சன்னி பிடித்தவற்(கு)
ஓதும் ஓளடதத்(து) ஓர்பயன் இன்மைபோல்
காதும் கண்டகன் பால்எம சூழ்ச்சிகள்
ஏதும் செய்கில; எல்லாம் வியர்த்தமே

48

பேதம் செய் சன்னி - உயிருடலைப் பிரிக்கும் சன்னிநோய்; ஓளடதம் - மருந்து; காதும் கண்டகன் - கொல்லும் கொடியவன்; வியர்த்தம் - வீண்.

சார்பு வென்றிக்(கு) எனும்சக்ர மால்படை
மார்பில் அன்னவற் றாக்க வலிஓரீஇச்
சேர்வ தாயிற்று(கு)அத் தீயவற்(கு) ஆரமாய்த்;
தேர்வ(து) என்பிற தேவர் படைவலி

49

வென்றிக்குச் சார்பு எனும் மால் சக்கரப்படை, அன்னவனைத் தாக்க வலிஒருவி அத்தீயவற்கு மார்பில் ஆரமாய்ச் சேர்வதாயிற்று எனக் கொண்டு கூட்டுக.

வெள்ளை வாரணம் வென்றன தாரகன்
வெள்ள நீர்மத வேழங்கள், வேந்தன்மேற்
கொள்ளும் ஊர்திக ளாம்எழு கொண்டல்கள்
வெள்கக் கோடுழு தேவினை யாடுமால்

50

வெள்ளைவாரணம் - அயிராவதயானை; வேந்தன் மேற்கொள்ளும் - இந்திரன் ஊரும்; எழு கொண்டல் - ஏழு முகில்கள்; வெள்க - நாண; கோடு உழுது - கொம்பால் குத்தி

ஆத லால்அத்த முத்தி அருத்தியற்(கு)
ஏத மாம்பவக்(கு) ஏது எனும்மல
சேத சேதனம் வேண்டும்;எம் சேனைக்கும்
நாதன் வேண்டும்அந் நண்ணலற் சாடவே

51

அத்த - பிரமதேவரே; மலசேத சேதனம் - மலங்ளைச் சேதமாக்கும் மெய்யுணர்வே; முத்தியை விரும்புவோனுக்குப் பகையான மலத்தை வெட்டும் மெய்யுணர்வு வேண்டுவது போல, வெற்றியை விரும்பும் தேவர்களாகிய எமக்கும் பகைவனை அழிக்கும்சேனாபதி ஒருவர் வேண்டும். உவமையணி

காய்ந்து தெவ்வர் கவர்ந்துகொள் வென்றியாம்
ஏந்து சீர்த்திரு மீளவும் எய்துதல்
வேந்தன் தன்னவர்த் தாங்கும் விறல்கொள் எவ்
ஏந்த லால்பெற லாமென எண்ணுமே

52

வேந்தன், பகைவரால் கவரப்பட்ட வெற்றித்திருவை மீளவும் அடைவதை, தன்னவர்களான தேவர் குலத்தைக் காக்க வல்ல எந்தத் தலைவனாலே பெறலாம் என எண்ணுகிறான்.

இது கவிகூற்று.

தேவர் தேசிகன் செப்பச், செவிக்கொளும்
நாவின் வாணியன், சேணியர் பால் நயந்(து)
ஓவில் அன்பொடு உரைத்த, முழக்கின்பின்
தூவு மாமழை யின்கவை வென்றதே

53

தேவர் தேசிகன் - வியாழருரு; வாணிநாவின்ன என மாற்றுக; சேணியர் - தேவர்; உரைத்த - உரைத்த வார்த்தை எழுவாய்; மழையின் சுவைவென்ற - மழையின் பயனிலும் மேம் பட்டிருந்தது.

மேல் வரும் 8 பாடல் பிரமன் கூற்று.

வேண்டி யாங்குநாம் வேட்கை நிறைவறும்;
ஈண்டை நீர்திர் பார்த்திரும் சில்பகல்;
தூண்ட அவ்வினை நாம்துணி யோம்;நமக்(கு)
ஈண்டும் ஓர்வினை ஈகை; பிறவல

54

ஈகை - படைத்தல் மாத்திரமே; அவ்வினை தூண்ட நாம் துணியோம் - (தாரகனை அழிக்கும்) அச்செயலைச் செய்ய நாம் முயலோம்.

அடுவ தற்(கு)உரி யோமலம் யாம்,வரம்
கொடிய வற்குமுன் ஈந்திடு கொள்கையால்;
விடவி ருட்சமாம் என்னினும் வெட்டிடக்
கடவ ரன்(று)அதைக் காத்து வளர்த்தவர்

55

தாரகனுக்கு வரங்கொடுத்து வாழ்வித்தது நாமே, ஆதலால் நாம் அவனைக் கொல்லலாகாது. இதற்கு ஏதுவாகக்காட்டுவது : "ஒருவர் தாம் நாட்டி வளர்த்தது நச்சுமரமாயிருப்பினும் அதனை அழிக்க அருகதை யுடையரல்லர்" என்பது வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி இக்கருத்து

இதே அணியில் திருச்சதகம் 95ம் பாவிலும் சிவானந்தலகரியிலும் கூறப்படுகிறது.

நினைய எம்மை,யாம் நேர்நின்று இரந்தன
அனையன் கொள்ள அளித்தனம் யாவையும்
நினையின் நிறெழ நேரும் தவவலி
அனைய தால்தணி வாயிற்று) அவன்வயின்

56

நினைத்தால் அனைத்தையும் அழிக்கவல்ல தாரகனின் தவவலிமையானது நாம் வரம்
கொடுத்ததால் தணிவானது; யாவையும் தீபகமாய் முன்பின் கூட்டுக.

ஏற்ற தானஞ்சேர்ந்(து) ஈசன தம்சமாய்த்
தோற்றும் தோன்றல்அல் லா(து)உறும் போரெனில்
மாற்ற லார்முனை மாய மடங்கல்போல்
ஏற்றே ழும்அவற்(கு) ஆரெதிர் நிற்பவர்

57

தானம் - விளைநிலம்; தோற்றும் தோன்றல் - உதிக்கும் குமரன்; போர் உறுமெனில் - போர்
வந்தது என்றால்; ஏற்றெழும் அவற்கு - எதிர்த்து விரைந்து செல்லும் தாரகனுக்கு, குமரனன்றி
எதிர் நிற்பவர் யார்?

சொற்ற ஈசனாம் தேவன் பரஞ்கடர்,
மற்றும் தாமதன், தீர்த்தன், மாயன்யான்
சொற்றி டற்கள வல்லன், சுகோதயன்,
பற்றி னார்பரம் தாங்கும் பராபரன்

58

மாயன் யான் சொற்றிடற்கு அளவல்லன் - விஷ்ணுவும் பிரமனாகிய நானும் சொல்லுதற்கு
அரிய பெருமையன்; பற்றினார் தன்னடைந்தார் சுகோதயன் - சுக+உதயன், சுகம் செய்பவன்.

செய்யும் யோகினில் சிந்தை நிறுத்திய
மெய்யன் ஈசன் விமலைதன் மேற்கருத்(து)
எய்து மாறுநீர் ஏற்பன செய்திரேல்
உய்திர் காந்தத் திரும்பொன்று மாறுபோல்

59

காந்தத்தோடு இரும்பு ஒன்றுவது போல, யோகியாயிருக்கும் ஈசனின் கருத்து விமலைமேல்
எய்துமாறு ஏற்பன செய்வீராயின் உய்வடைவீர்.

நாரி பாகனாம் நம்பன(து) ஊர்த்துவ
வீரி யத்தோர் அனுவிழத் தாங்குவார்
பாரி பார்வதி; அப்பரன் நீருருத்
தாரி கங்கை; பிறர்க்கது சாலுமோ

60

நாரி பாகன் - உமைபங்கன், சிவன்; ஊர்த்துவ வீரியம் - மேல் நோக்கிய வீரியம், சிவனின் பாதிபுடம்பினராயிருக்கும் பார்வதியும், சிவனின் அட்டமூர்த்தத்திலொன்றான நீருருவாயுள்ள கங்கா தேவியுமன்றி சிவ வீரியத்தில் விழும் ஓரனுவையும் தாங்க வல்லவர் பிறரில்லை.

அமரர், அப்பர மேகரன் மைந்தனே
சமர சேனா பதியாய் நுமைத்தனை
திமிரம் நேர்பகை சாடிநும் சென்னியை
நிமிர வேசெயும் நீடுதன் ஆற்றலால்

61

அமரர் - வோர்களே, விளி; சமர சேனாபதி - போரிலே சேனாபதியாகி நுமைத் தனை திமிரம் நேர்பகை - உங்களைக் கட்டியிருக்கும் இருளுக்கு ஒப்பான பகைவர்; சென்னி நிமிரவே செய்யும் - (தோல்வியாலே) குனிந்த தலையை (வெற்றியால்) நிமிரச் செய்வான்.

அடுத்து வரும் மூன்று பாடல் கவிசுற்று

என்றி சைத்தத் திசைமுகன் சென்றிட
அன்றி சைத்த உறுதி அறிந்தவண்
ணின்று நீங்கினர் விண்ணகர் நண்ணினர்
நன்று செய்வன நாடித் தெளிந்தனர்

62

உறுதி - நல்லஉபாயம், அறிந்து நீங்கி நண்ணி நாடித் தெளிந்தனர் என இயைக்க.

புரம டைந்த புரந்தரன் புந்தியில்
கருமம் முற்றும் வழிகரு தித்துணிந்(து)
இரும டங்கெழும் ஊக்க உகைப்பினால்
வரநினைந்தனன் மன்மதன் தன்முனம்

63

புரம் - தன் நகரம்; கருமம் முற்றும் வழி - செயல் நிறைவுறுமாற்றை; ஊக்க உகைப்பினால் - ஊக்கத்தின் தூண்டுதலால் மன்மதன் தன்முன்னம் வர வேண்டுமென நினைந்தான்.

வேறு

உன்னலும் உணர்ந்த மாரன் உத்தமி புருவம் ஓக்கும்
கன்னல்வில் இரதி கையின் வளைத்தழும் பணிக முத்தில்
மன்னவே சார்த்திப் பாங்கு வசந்தன்மாம் பூவம் பேந்தித்
துன்னவே தொழுத கையன் சுரபதி முன்வந் துற்றான்

64

உன்ன உணர்ந்த மாரனானவன், வளைத்தழும் பணிந்த கழுத்தில் சுரும்புவில் பொருந்தச்
சார்த்தியவனாய், வசந்தன் மாம்பூவம்பை ஏந்தியுடன்வர, கைதொழுத வண்ணம் இந்திரன்
முன் வந்தான்.

இரண்டாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

முன்றாவது - காமனைக் காய்ந்த சருக்கம்

வந்தமதன் ஒருவனையே வலாரிவிழி ஆயிரமும்
அந்தஅவை அமரரைவிட்டு அக்கணமே சென்றடைந்த
எந்தஅர சரினமதிப்பும் எடுத்தவினை முடிப்பதற்கு
கந்தவரைக் கருதிமிகச் சலனமாங் கணந்தோறும்

1

மதன் - மன்மதன்; வலாரி - இந்திரன்; எடுத்த வினை முடிப்பதற்கு உகந்தவர் - தொடங்கிய
செயலை நிறைவேற்றுகதற்குப் பொருத்தமானவர்; இந்திரனின் ஆயிரம் கண்ணும் அக்கணமே
அவையோரை விட்டு மன்மதனொருவனிடமே சென்றது. அரசரின் மதிப்புக், கருமம் முடிக்க
வல்லவாடமே கணந்தோறும் மாறி மாறிச் செல்லும்; சலனம் - மாற்றம். வேற்றுப் பொருள்
வைப்பணி

அம்மதனும் அரியவனால் 'அரியணையின் அருகமர்க
இம்பர்' என இடனளித்த தலையளியைத் தலையேற்றே
அம்மகவா னுடனமர்ந்து அங்கு அந்தரங்க மாயழைத்த
அம்முறைமை அறியஉரை யாடுகின்றா னாயினனே

2

அரி - இந்திரன்; அரி.....இம்பர் - சிம்மாசனத்தில் இவ்விடத்தில் என்னருகில் இருக்க; மகவான் -
இந்திரன்; தலை ஏற்று - தலைமேல் ஏற்று.

தக்கோனை அறிந்தேவி எண்ணமெலாம் சாதிக்கும்
மிக்கோனே, வியனுலகில் வினைந்தவினை எது? விளம்பாய்;
இக்காலம் எனைநினைந்தே அரும்பும்அருள் எனைஏவி
எக்காலம் கனிவித்தி? எனஏக்கற் றிருக்கிறனே

3

இது முதல் எட்டுப் பாடல் காமனது பெருமதி உரை.

தக்கோன் - (செயலுக்கு) தகுதியானவன்; மிக்கோனே - மேலோனே; விளம்பாய் - சொல்லுக;
எனை....கனிவித்தி - என்னை நினைந்ததால் அரும்பிய அருளை; என்னை ஏவிச் செய்விப்பதால்
எப்போது கனியாகச் செய்விப்பாய் - நிறைவேற்றுவாய்; ஏக்கறுதல் - ஆவலுறுதல்.

உனதுபதம் பெறுவேட்கை யுடைஎவன்செய் உறுதவத்தால்
நினதுமனத் தழுக்காறு நிகழ்ந்தது அவன் பெயருரையாய்;
தனதுமன நிலைதவறி அவன்கணத்தே தமியோனாய்
எனதுகரத் தியைநாண்வில் ஏவல்வழி இயங்குவனே

4

உனதுபதம் - இந்திரபதவி; மனநிலை - மனஉறுதி; வில்ஏவல் - வில்லில் ஏவிய அம்பின் ஏவலின்.

எப்பகைவன் பவக்கடலின் இயல்பஞ்சி வீடேற்றும்
அப்படகாம் அருந்தவத்தில் ஏறும்அவன் எனதம்பால்
இப்பகலே எழிலார்ந்த இளமகளிர் நெரிபுருவத்(து)
அப்பனைய விழிவலைப்பட்டு ஆழும்அள வில்யுகமே

5

பவக் கடல் - பிறவிச்சமுத்திரம்; படகு - தோணி; பவக்கடலைக் கடப்பதற்குரிய தோணியாகிய தவத்தில் ஏறிக்கொண்டானோ, உருவகம்; அப்பு அனைய - அம்பு போன்ற வலி, விகா; விழிவலை - உருவகம்.

நீதிமுறை அகரகுரு நிகழ்த்தவுணர் பகையேனும்
மாதருற வெனுந்தூதின் மயல்வேட்கை பெருக்கிஅதால்
ஓதமுறு நதிப்பெருக்கால் உறுவரம்பாங்கு) அழிவதென
ஓதறமும் பொருளுமொழிந்(து) அவனுலைய உஞற்றுவனே

6

அகரர் குரு - சுக்கிரன்; பகை - பகைவன், அகரன்; உறவெனும் தூது - உறவாகிய தூது; மயல் வேட்கை - மோகமாகிய ஆசை; ஓத.....அழிவதென - திரை பொருந்திய நதியின் பெருக்கால் பெரிய வரம்பு அழிவது போல; உஞற்றுவன் - செய்வேன்.

பதிவிரதைப் பரிசுதனால் படர்கூர்தன் னழகால்உன்
இதயமிடம் பெறும்இளையான் எவன்அவன்தான் நாணிகந்தே
அதரவமு(து) அருத்துணளாய் அங்கையினால் நின்கழுத்தை
இதமுறவே தழுவிமடி பிரியாளாய் இருத்துவனே

7

பதிவிர.....அழகால் - கற்புடையவளாயிருத்தலால் வருந்துகின்ற தனது அழகினால்; நாண் இகந்து - நாணைவிட்டு; அருத்துணள் - அருந்தத்தருபவள்; மடிபிரியாள் - உன்மடியைவிட்டுப் பிரியாதவள்.

சுரதமுறை பிழைத்துளநீ தொழுதடியில் வீழவும்தான்
சுரதம்இறை தணியாத புலவியினால் தகைந்தான்ஆர்?
விரகமுற அவன்மேனி வெதும்பிஇளந் தளிரிடையே
சுரணடையும் தகைபுரிவன் காமன்னே, காமனியான்

8

சுரதம் - கலவி; சுரதம் - சத்தியம்; இறை - சிறிதளவும்; தகைந்தான் - தடுத்தான், ஆணையிட்டவன்; விரகம் - பிரிவுத்துயர்; காமன்னே - கற்பகக் காவின் அரசனே; காமன் யான் - மன்மதனாகிய நான்.

வேந்தே, உன் விறற்குலிசம் ஓய்ந்திருக்க விரைமலராம்
ஆய்ந்தேவும் என்கணையால் ஆற்றலழிந்த(து) எவ்வெவனும்
சேந்தேகண் சினத்துதடு துடிக்குமட வரல்முன்னும்
ஓய்ந்தேநந்த(து) அஞ்சியுற உடற்றிடுவன்; அவன்யாரே?

9

குலிசம் - (இந்திரனின்) வச்சிராயுதம்; எவ் எவனும் - எத்துணை உறுதியுடைய எவனும்;
ஓய்ந்த....உடற்றிடுவன் - ஓய்ந்து நொந்து அஞ்சி நிற்கும்படி வருத்துவேன்.

வாசவனின் அருளுண்டேல் வாசமலர் படைஎனினும்
நேசனொரு வசந்தனுடன் நேரெதிர்ந்து பிநாகவிலி
ஈசனொடும் பொரு(து)எளிதில் வசமிழக்கும் நிலைகாண்பன்
பேசினெவ னாம்ஏனை வில்லியர்தம் பெற்றிமையே

10

வாசவ - இந்திரனே; நேசன் - நண்பன்; பிநாகவில்லி - பிநாகம் என்னும் வில்லை உடையவன்
சிவன்; வசம் இழக்கும் - பரவசமாகும், ஏனைவில்லியர்களின் பெற்றிமையைப் பேசின்
என்னவாகும், பிநாகியையும் வெல்லவல்லேனுக்கு ஏனைய வில்வீரரின் வலிமை எம்மாத்திரம்.

ஊருவறும் அடிபெயர்த்தாங் குறுபாத பீடிகைக்கே
ஆருமருள் புரிவான்போல் அமரேசன், அடிவைத்தே
நேருமிமை யோர்குறையை நிவித்திசெயத் தனதாற்றல்
கூருமுறை கூறுமதன் தனக்கினைய கூறிடுமால்

11

இதுமுதல் பதினொரு பாடல் இந்திரன் செயலும் சொல்லும் கூறுவன.

ஊரு....பெயர்த்து - தொடை மேலிருந்த காலை எடுத்து; பாத பீடிகைக்கு - பாதம் வைக்கும்
பீடம்; அருள் புரிவான் போல் - அநுக்கிரகம் செய்பவன் போல; அமரேசன் - இந்திரன்; நிவித்தி
செய்ய - நீக்க; தனதாற்றல் கூரும்முறை - தன்னுடைய பேராற்றலே மிக்கதென்று.

மித்திரநீ விளம்பியவை சத்தியம்; என் விறற்படைகள்
வச்சிரமும் நீயுமே; முனிவர்தவ வலிமுன்னே
வச்சிரமும் முழங்கிவிடும்; யாண்டுஞ்சென்று) எதுசெயவும்
வித்தகநீ இருத்தி; இனி வேதனையேன் மெலிவேனோ?

12

மித்திர - நண்பனே; சத்தியம் - உண்மை; என்.....நீயும் - என்னுடைய படைகள் வச்சிரமும்
நீயுமே; முனிவர்.....முழங்கி விடும் - முனிவர்களின் தவ வலிமைக்கு முன்னே வச்சிராயுதம்
செயலிழந்து விடும்; யாண்டு.....இருத்தி - எவ்விடத்திலும் போய் எதையும் செய்து முடிக்க
(வல்லபடையாக) நீ இருக்கின்றாயே; வித்தகன் - திறமைசாலி

மாரநின் தடல்வலிமை மதித்தன்றோ என்னனையாய்,
பாரமிகும் அரும்பணிநின் பாலேவும் படிதுணிந்தேன்;
தாரணியை எடுத்தேந்தும் தகைகண்டே அனந்தனைத்தான்
நாரணனும் தனைத்தாங்கும் மலரனையாய் நாட்டியதே

13

என்னனையாய் - என்போல எனக்கினியவனே; பாரம் மிகும் பணி - பாரிய செயல்; 3ம் 4ம்
அடி - பூமியைச்சமக்கும் ஆற்றலைக் கண்டே விஷ்ணுவும் தன்னைத் தாங்கும் படுக்கையாகப்
பாம்பையே அமைத்தான். வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி

‘சம்புவையும் சயங்கொள்வன் சாயகத்தால்’ என்றமையால்
எம்பணியும் ஏற்றி;இனி(து) இயற்றுகின்றாய்; எனலாமால்
வெம்பகையால் மெலிகின்றோம் அவியூணைம், வேண்டுபொருள்
நம்பகையை வேறறித்தல்; உபாயமது நவிலக்கேள்

14

சம்பு - சிவன்; சாயகம் - அம்பு; ஏற்றி - ஏற்றுக் கொண்டாய்; எனலாம் - என்று சொல்லலாம்;
அவி ஊணைம் - அவியை உண்பேம் (தேவர்).

விண்ணவர்தாம் வென்றிபெற விடைப்பாகன் வீரியத்தின்
கண்ணுறுசே னாபதியைக் காதலித்தார்; பிரமாங்கம்
எண்ணியுற நியாசித்(து)அப் பிரமத்தே இலயமுறும்
கண்ணுதலோன் நின்கணையாம் கண்மலர்க்கே வசமாகும்

15

விண்ணவர்.....காதலித்தார் - தேவர் தாம் வெற்றி பெறுவதற்கு, சிவன் வீரியத்தில் உதிக்கும்
குமரனாகிய தேவசேனாபதியைப் பெற விரும்பினர்; பிரம அங்கம் - ஐந்து பிரம
மந்திரங்களையும் ஆறு அங்க மந்திரங்களையும்; நியசித்து - (சிரச முதலிய அங்கங்களிலே)
பதித்து பிரமத்தே இலயமுறும் - பரம் பொருளோடு ஒன்றியிருக்கும்; கள்மலர் - தேனுள்ளமலர்,
மலரம்பு

வென்றபுல னுளவிமலன், விரதமொடு தன்பணிசெய்
குன்றமகள் தனைவேட்கும் குணம்புரிதி; குலமகளிர்
மன்றரசி யாம்அவளே மாதேவன் வீரியந்தான்
நன்றினிது விளைபுலமென்(று) இயம்பினன்முன் நான்முகனே

16

குன்றமகள் - மலைமகள், உமை; மகளிர்மன்ற அரசி - மகளிரவையின் தலைவி;
மாதேவன்....புலம் - சிவவீரியம் சேர்ந்து குமரனாக விளையும் தாயகம்.

மங்கையருக் கரசியுமை மலைவேந்தன் ஏவலினால்
சங்கையறத் தவம்புரியும் சதாசிவனைச் சார்ந்(து)அவற்கே
சங்கைமிகு பணியாற்றும் தன்மையையும் கண்டுரை
நங்கையராம் ஒற்றுவரும் நாமறியக் கூறினரே

17

சங்கை - ஐயப்பாடு; சங்கை மிகு - தகைமை மிக்க; கரநங்கையர் - தேவ மகளிர்.

ஆவகையால் வென்றிஎளி(து); உறச்சேறி; ஆத்தரெனும்
தேவர்கா ரியம்புரிதி; திறம்பிறிதால் முற்றிடினும்
ஆவதுதான் முளைவித்தி லாயினும்நீர் வேண்டுகல்போல்
மேவருநின் துணைவேண்டும் மேலாமிக் காரியமே

18

ஆவகை.....சேறி - அவ்வகையால் வெற்றியை இலகுவிலே பெறச் செல்லுதி; ஆத்தர் - மிகவுமுற்றவர்; முளைவித்தில் ஆவதுதானாயினும் நீர் வேண்டப்படுவது போல, இக்காரியம் பிறகாரணத்தால் நிறைவேறினும் உரிமையுடைய உன்துணையையும் வேண்டிநிற்கிறது. உவமையணி

விண்ணவர்தம் வென்றிக்கா விமலன்மேல் மலர்எய்தல்
அண்ணல்,உன தாம்பேறும் பெற்றனையே; அரியசெயல்
எண்ணளவா யினும்இயற்றும் ஆடவற்கே இசையுண்டாம்;
விண்ணளவாம் செயல்புரிவாய் மேவுமிசை விளம்பளவோ

19

அண்ணல் - மன்மதனே, விளி, மலரம்பு எய்யும் பணியை உன் பேறாகப் பெற்றாயே; எண்ணளவு - எள்ளளவு; பிறர்க்கு அரிய செயல் சிறிதெனினும் செய்பவனுக்கே புகழ்; நீ வானளவு பெரிய செயல் செயவுள்ளாய், உன்புகழ் சொல்லுமளவாகுமோ.

மூவுலகும் நலமெய்தும் முயற்சிஇது; முன்னிரப்போம்
தேவரினம், நின்றுணைவர்; செய்கருவி கையகத்தே
மேவருநின் வில்இதுவே; வெவ்வினையு மன்(று);அடடா!
ஏவரினும் அதிவீர னாகின்றாய்; எத்தவமோ!

20

மூவுலகும் நலம்பெற உரியது உனது இம்முயற்சி; செய்யும்படி கேட்போர் தேவர்களாகிய உன்னினத்தவர், இதற்குரிய கருவிநின்கையிலுள்ள வில் இதுவே; கொடிய செயலுமன்று இது; எல்லாரிலும் பெரிய வீரன் நீயேயாகின்றாய்; அடடா! எந்தத்தவத்தால் கிடைத்ததோ இது உனக்கு.

வலக்கரம்போல் மருங்ககலா வசந்தன், யாம் ஏவாமே
வலத்தையுறத் துணைவருவன்; 'துணைவன்னி துணைசெ(ல்)லெனப்
பலத்தையுறு பவனனையார் பணிக்கின்றார்? நாணாளும்
நலக்கரத்தை நழுவுடையை யாக்கஆர் நவிலுவரே

21

வசந்தன் - (உன்தோழனான) வசந்த (காலத்தேவ)ன்; வலத்தையுற - வெற்றிபெற; வன்னி - நெருப்பு; பவன் - வாயு; துணைவனான வன்னிக்குத்துணைசெய் என்று பவனுக்கு யாரும் ஏவாமலே துணைபுரிவான்; கரத்தை நழுவிவிழும் உடையைப் பிடித்துக் கட்டென்று யாராவது ஏவுவாரோ; கைதானே முந்திச் செய்யும். இவை போல ஏவாமலே உதவ முன் துணையாக வசந்தன் வருவான். வேற்றுப் பொருள்வைப்பணி உற்ற விடத்துதவும் நண்பனை வலக்கை என்பதும், மானங்காக்க முன்வரும் நல்ல கையை (நல் அக்கரம்) நல்லக்கரம் என்பதும் உலக இயல்பு.

இது முதல் 3 பாடல் கவிகூற்று.

வேந்தனுரை தனைச்சூட்டும் விரைமலர்த்தார் எனவேளும்
சாய்ந்ததலை யாலேற்றான்; 'சாதித்துச் சயங்கொள்' என
ஏந்துகரி எருத்துரிஞ்சு கரதலத்தால் இரதியணை
காந்தனது புறம்நீவிக் காவினனும் விடையீந்தான்

22

வேந்தன்.....ஏற்றான் - இந்திரன் கூறியதை மாலை சூட்டியது போலத் தலைசாய்த்து ஏற்றான்; ஏந்து.....கரம் சுமக்கின்ற அயிராவதயானையின் பிடர் உரோஞ்சு கை; புறம் நீவி - முதுகைத்தடவி

அக்காமன், இரதிசகா அச்சமுடன் பின்தொடர,
'இக்காரி யந்தியாகம்; எதுசெய்தும் முடிப்பன்' என
மிக்கார்வ மொடுசென்றான்; மேலாய தவவிரதத்(து)
அக்கால காலனம் ஆசிரமத் திமவரைமேல்

23

இரதி சகா - மனைவி இரதியும் நண்பன் வசந்தனும்; விரதத்.....காலன் - விரதத்தையுடைய காலனுக்குக் காலனான சிவன்.

ஆங்கமரும் மோனநிலை அருந்தவர்க்குப் பொருந்தானாம்
பாங்கிலுறு வசந்தனும் தன் பாங்கனாம் பூங்கணைவேள்
வீங்குபெரும் செருக்குக்கு விளைநிலமாய் விளம்பவரும்
ஓங்குதன துருக்காட்டி உளங்கனிப்ப வெளிப்பட்டான்

24

பொருந்தான் - இணங்காத எதிரி வசந்தன்; காமனின் வீரச்செருக்குக்கு விளை நிலமாக உதவுவது வேளிர் காலச் சூழ்நிலை.

இதுமுதல் பதினைந்து பாடல் இளவேனில் வர்ணனை (வசந்தனாலான மாற்றம்)

சவியுதன் பதிஇரவி குபேரன்பாற் சார்வானாட்
செவியுகந்து தவறாகச் செலக்கண்டும் பண்பதனாட்
அவியமுறாத் தட்சிணையாள் நெட்டுமிர்ப்பாம் அனிலமதே
புவியுவப்பப் பொதியவிழ்பூந் தென்றலெனப் புகுந்துலவும்

25

சவிஉதன் பதிஇரவி - ஆற்றலுள்ள தன் நாயகனான சூரியன்; குபேரன் பால் சார்வானான் செவி உகந்து - குபேரன் திசுக்கில் சேரும் நாளின் (உத்தராயணம்) செவ்வியை விரும்பி (செல்வனொருவனிடம் சார்ந்துள்ளவளைச் சேரும் வாய்ப்பை விரும்பி); தவறாகச் செலக்கண்டும் - முறைதவறிச் செல்லக் கண்டும்; அவியம்....அனிலமதே - ஓளவியம் (பொறுமை) கொள்ளாது தென்திசையாகிய பெண் (பிரிவுத்துயரால்) விடுகின்ற பெருமூச்சாகிய காற்றே; பொதி அவிழ் - பொதியமலையிலே பிறந்துவரும்; முதலிரண்டடியும் சிலேடையணியோடு கூடிய உருவகம், பின்னிரண்டு அடியும் தற்குறிப்பெற்றவணி குபேரன் என்பதற்கு - குருபி என்றும் பொருள்; தட்சிணையாள் - தாட்சிணியம், பொறுமை உடையவள் என்றும் பொருள்.

செந்திருநேர் செல்வியின் சிலம்படியின் உதைவேண்டா
முந்தவசோ கங்களெலாம், முகஞ்செயலும் வசந்தமது
தந்தனவே தளிர்மலர்கள் தாள்முதலாத் தலையந்தம்;
வந்தனரேல் நல்விருந்தர் வரவேற்போர் மலர்குவரே

26

பெண்களின் காலுதைபட்டு மலர்வன அசோகமரம், அவை வசந்த காலம் முகம் காட்டியதும் உதை படாமலே மலர்ந்தன. நல்லவிருந்தினர் வரவுகண்டால் விருந்தோம்புவோர் வாட்டம் நீங்கி மலர்ச்சி கொள்வர். வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி

கணைவகைகள் உருவாக்கும் கம்மியனாம் வசந்தன்தான்
இணைதவிராம் இறகார்ந்த மாம்பூவம்(பு) இயற்றியதில்
கணையுடைய காமன்பேர் எழுதியெனக் கருஞ்சரும்பின்
கணம் அடைவே அம்மலரின் கண்ணணைய வந்திருந்த

27

கணை.....வசந்தன் - ஐவகை அம்புகளை ஆக்கித் தரும் கொல்லனாகிய வசந்தன், தளிராகிய இறகோடு கூடிய மாம்பூவாகிய அம்பு. அம்புக்குரியவனான காமனின் பெயரை எழுதிவிடுவது போல, கரிய வண்டுகள் வரிசையாக வந்திருந்தன. உருவகமும் உவமையும் சேர்ந்த அணி.

வண்ணமிசு முருக்கலர்தாம் வாசமிலா வகைமலர்ந்தே
எண்ணமுறும் இதயத்தில் இரக்கம்மிசு எழுவித்த;
அண்ணலயன், படைப்புகளில் ஒருங்குநலம் அமையாமல்
திண்ணமிடை யிடைகுறையும் சேர்த்தியற்றல் இயல்பன்றோ

28

பிரமன் குறைகளையும் இடையிடையே சேர்த்துப் படைப்பது இயல்பு, வே. பொ. வைப்பணி

வந்தணைந்த வசந்தனொடு மருவியகா னகநங்கை
சந்தணைந்த மேனியுறு நகக்குறியின் தகையனவாம்
கொந்தணைந்த பலாசங்கோட்(டு) உறுகூனற் பிறையென்னக்
கந்தணைந்து வளைவாய கடிநாறு செம்போதே

29

வசந்தமாகிய நாயகனொடு கூடிய கானகமாகிய பெண்; சந்து - சந்தனச் சாந்து; கொந்து - கொத்து; கந்து - பொருத்து; பலாசமரத்துள்ள பிறைபோல வளைந்த சிவந்த போதுகள் நகக் குறிபோல விளங்கின.

வசந்தமகள், வருகரும்பாம் பலவண்ணத்; தொயில்வதனம்
இசைந்திலகத் திலகத்தேய் திலகமிடுஉச் செம்பஞ்சின்
அசைந்துவரும் இளம்பரிதிக் கதிரதனை மாந்தனினின்
தசைந்துவரும் வாயிதழ்கள் ஒளிதழைப்பத் தழுவினளே

30

வசந்த காலமாகிய பெண், வண்டுகளாகிய பலநிறமான தொய்யில் இலகவும், திலகமர மலர்களாகிய திலகத்தையும் இட்டு, செம்பஞ்சுக் குழம்பு போல வருகின்ற இளஞ் சூரியனின் சிவந்த கிரணத்தை மாந்தளிராகிய தனது உதடுகளில் ஒளிவிளங்கச் சேர்த்தினாள். திலகம் - 1. மாஞ்சாடி மரம், 2. பொட்டு. உவமையும் உருவகமும் இணைந்து அணி

பிரியாள மலர்க்கொத்திற் பிறங்கிஉதிர் பொடியாற்கண்
தெரியாமல் திகைப்புற்ற மான்கணங்கள், மரமரென
நெரியாமுன் உதிர்சருகின் எழுமொலிக்கும் நெடிதஞ்சித்
தரியாமல் வளியெதிரே தவித்தோடிச் சலித்தனவே

31

பிரியாளம் - காட்டு மரங்களிலொன்று, மலர்ப் பொடியாற் கண்மறையத் திகைத்த மானினம்; மரமரென - சருகு நெரியும் ஒலிக் குறிப்பு; வளியெதிரே - வீசும் காற்றுக்கு எதிர்த்திசை.

சூதவிளந் தளிர்அருந்திச் சிவந்துகவை மிகுமிடற்ற
தீதளவா ஆண்குயில்கள் திவ்வியகூ விளியெடுத்த,
'மாதரினம் ஊடலைவிட்(டு) ஆடவரை மருவும்' எனத்
தாதளவு பூங்கணைவேள் சாற்றியகட் டனைமான

32

மிடற்ற - கழுத்தினையுடைய; கூவிளி - கூவும் அழைப்பொலி; எடுத்த - உரத்துக் கூறின;
மாதரினம்.....மருவும்; இதுமன்மதனின் கட்டளையுரை, இதுதானே குயிலின் கூவலாக
அமைந்தது.

குளிரியல பனிஅகலக் கூடுமிள வேனிலினால்
வெளிறியவா விதழோடு வாண்முகமும் விளக்கமுறும்
தளிரியலார் கின்னரரின் மேனிதழை தொயில் தோயத்
துளிரியலார் வியர்வைமணித் தொடைதூங்கத் தொடங்கினவே

33

இதழும் முகமும் விளங்கப் பெற்ற தளிர் போலும் மென்மையுடைய கின்னரரின் மேனியிலுள்ள
தொய்யிற் சித்திரம் தோயுமாறு வியர்வை மணிமாலைகள் ஒழுகத் தொடங்கின.

அவ்வனத்தில் அருந்தவர்கள் அவ்வசந்த வினைவான
இவ்வனைத்தும் நோக்கிமனத்(து) இடுக்கனோடும் ஏலாத
வெய்யனவாம் உணர்வுகளும் வென்றடக்கித் தவவிரதம்
செய்யுநிலை திடம்பட்டார் மடம்படலில் தெளிவினரே

34

வசந்தவிளைவு - வேனிலாலான மாற்றம்; இடுக்கண் - துன்பம்; ஏலாத - ஒவ்வாத; வெய்யன -
தீயன; திடம்பட்டார் - உறுதிபெற்றனர்; மடம் படுதல் - அறிவீனத்தால் மயங்குதல்.

இரதிதுணை வரக்காமன் நானேற்றி வில்லேந்தி
வருதலும்அவ் வனத்திருபாற் சராசரமாம் உயிர்யாவும்
கரதநிலைச் சுவையாரும் துணைசேரும் காதல்நிலை
பரதமுறப் பயிற்றுவபோல் பாங்கெங்கும் பயின்றனவே

35

கரதநிலை.....பயிற்றுவ போல் - கலவி நிலையில் இன்பமுறும் சோடியைத் தழுவும் காதல்
நிலையை நடித்துக் காட்டுவன போல; பரதம் - நடிப்பு.

இது முதல் நான்கு பாடல் காதல் நிலை காட்டும் உயிரினங்களின் தன்மை கூறுவன.

கார்வண்டு மலர்வள்ளக் கடுந்தேறல் பெடைக்கூட்டிச்
சார்வுண்ட சுவையொடும்பின் தாமுண்டு மகிழ்சிறந்த;
சேர்வுண்ட ஊற்றின்பில் திளைத்துவிழி மூடுபிணைச்
சீர்கண்ட கலைமருப்பால் சொறிந்துகனி சிறந்தனவே

36

மலர்வள்ளம் - மலராகிய கிண்ணம்; சார்வுண்டசுவை - (பெடையுண்ட எச்சில் என்பதால்)
சார்ந்த சுவை, ஊற்றின்பத்தால் கண்மூடிநிற்கும் பிணைமானின் இயல்பை அறிந்து கலை
கொம்பாலே பிணையைச் சொறிந்து மகிழ்ந்தன.

பிடி,கமலக் கடிநாறு பேழ்வாய்நீர் களிறருந்த
அடிபெயரா(து) அருத்திமிக ஆனந்தத்(து) அமிழந்திடுமால்;
செடிகமலக் கிழங்கிணைமுன் தின்றாய்ந்து திகிரிப்புள்
அடியகலாப் பெடைக்கார்த்தி முகம்மலர அகம்மலரும்

37

கமலக்கடி - கமலமலர்மணம், பிடி, தம்வாயில் மதநீரைக் களிறு விரும்பி அருந்தக் கொடுத்து
மகிழ்ந்தன; சக்கரவாகம் தாமரைக் கிழங்கைத் தாம் முன்பு தின்று சுவை பார்த்துப் பின்பு
பெடைக் கூட்டி மகிழ்ந்தன.

வியரால்வே றாம்தொயிலும் விரைமலர்த்தேன் உண்மயக்கால்
அயராநே கழல்விழியும் ஆயமுகத் தகத்தானை
வியவாமே லிசைபாடும் கின்னரன்விட்டு இடையிடையே
தயலானைத் தழுவிப்பன் முத்தங்கள் தந்தனனே

38

அகத்தாள் - மனைவி; தயலாள் - தையலாள்; மனையானை வியந்து இசை பாடும் கின்னரன்
பாடுவதை விட்டு அவளைத் தழுவி பல முத்தங்கள் கொடுத்தான்.

அரும்பெயிறும், தளிரிதழும், அலர்முகமும், போதுகளாம்
அருந்தனமும் அணிந்தொசியும் வல்லிகள்அங் கைக்கொழுந்தால்
மருங்கணைந்து தமைத்தழுவ வரும்இன்பம் தானொன்றில்
பொருந்திமுயல் தவப்பயனாய்ப் போற்றினகான் பொலிதருவே

39

எயிறும் இதழும் முகமும் தனமும் கொண்ட கொடிகளாகிய மகளிர், தளிராகிய கையால்
தம்மைத்தழுவுதலும் ஆடவராகிய மரங்கள் ஒருகாலில் நின்று தவம் செய்த பயன் இதுவென
மகிழ்ந்தன. முற்றருவகமும் தற்குறிப்பேற்றமும் சேர்ந்த அணி

வேனிலது வரவிங்ஙன் விளங்கவும்விண் ணகமாதர்
கானமழை பொழிந்தாடற் கலைபயின்று காட்டவும்தான்
மோனநிலை குலைந்திலனால் முக்கண்ணன்; எப்போதும்
ஆனஇடை யூறெவையும் அடங்கினருக்கு அடங்கினவே

40

முக்கண்ணன், வேனில் வரவாலும் அரம்பையர் ஆடல் பாடலாலும் மோனநிலை குலையாதிருந்தான். தன்னடக்க முடையார் முன்பு சர்வமும் அடங்கிநிற்கும். வே. பொ. வைப்பணி "அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்" குறள் நினையத்தகும்.

இக்கணமவ் வாசிரம முன்இறைகொள் நந்திபிரான்
சொக்கருள் பிரம்பேந்திச் சுட்டுவிரல் வாய்நிறுத்தி
அக்கணமே பிரமதமா கணத்தோரும் அடக்கமுறத்
திக்கணவும் ஆணையினால் சிலையாகச் செய்தனனே

41

சொக்கர் - சிவன்; சுட்டு விரலை வாயின் முன் வைத்த செயலளவாலேயே, ஏனைய சராசரமேயன்றிபிரமத கணத்தவரும் அடங்கிச் சிலை போலிருக்கச் செய்தார்; கணத்தோரும் - உம்மை உயர்வு சிறப்பு; திக்கு அணவும் ஆணை - பத்துத் திக்கெல்லை வரையும் செல்லும் ஆணை. முற்றும்மை தொக்கது.

நந்தியரு ளானையினால் நலம்மலிஅவ் வனத்தனவாம்
நந்துதரு வினமசையா; நாண்மலரில் வண்டுதா;
அந்தரமேற் புன்பறவா; புல்வாயும் புல்லருந்தா;
சந்தரமாஞ் சுவரெழுது சித்திரம்போல் துலங்கினவால்

42

நந்துதரு - செறிந்தமரம்; புல்வாய் - மான்; சித்திரம் போலச் செயலற்றிருந்தன.

வெள்ளியமர் திசைவிலக்கிப் போர்வேட்டோர் மேவுதல்போல்
வெள்ளெருக்கம் வேணியினான் பார்வைவிழும் இடம்விலக்கி
வள்ளலவன் மோனமுறும் கரபுண்ணை மரமறைவில்
கள்வருக்கு நிகராகக் காமனும்போய் நுழைந்தனனே

43

1ம் அடி வெள்ளிஎன்ற கிரகம் இருக்கும் திசைக்குச் செல்லாமல் வேறு திசை நோக்கிப் போரில் வெறியை விரும்புவோர் செல்வது போல; சிவனுடைய பார்வை விழும் திசையிலே புகாமல் பின்புறமாய் மரமறைவில் நுழைந்து சென்றான் காமன்.

சாவதாகும் ஊழும்ப்பச் சாருகின்ற காமனவன்
தேவதாரு அயற்பீடம் சேருழவைத் தோல்விரிப்பில்
சாவகாச மாயிருந்தே சமாதிநிலை தலைப்பட்ட
தேவதேவன் முக்கணனாம் சிவனுருவைக் காணுகின்றான்

44

சாகவேண்டிய விதியால் வந்தகாமன், தேவதாருமரத்தயலில் பீட மேல் புலித்தோல் விரிப்பின் மீது சமாதிநிலையில் இருக்கும் சிவனுருவைக் கண்டான்.

வேறு

இதுமுதல் ஆறுபாடல் சிவன் தவக்கோலம் கூறுவன. (குளகம்)

வீரா சனத்தில் அசைவின்றி வேணி யாதி இடையந்தம்
நேராய் நிமிர்ந்து நிலைத்திருப்ப மடிந்தும் நீண்டும் மடிசேரும்
ஏரார் அங்கை மேல்நோக்கி என்றும்விரிந்தே இலங்குதலால்
சீரார் மடிநன் னூற்பூத்த செந்தா மரைப்போ தினில்திகழ

45

வீராசனம் - யோகாசனங்களில் ஒன்று; வேணி.....இருப்ப - முடி தொடங்கிஇடைவரையும் உடம்பு நிமிர்ந்து நேராய் இருக்க; மடிந்தும்.....இலங்குதலால் - (முழங்கையில்) மடிந்தும் நீட்டப் பெற்றும் மடிமேல் அழகிய உள்ளங்கைகள் மேல் நோக்கி விரிந்திருத்தலால்; சீரார்.....திகழ - சிறந்த மடியின் நடுவே பூத்திருக்கும் செந்தாமரைப் பூக்கள் போல விளங்க.

கோலச் சடையின் கற்றையது கோணா கமதாம் நாணாலே
ஏலக் கோலி முடித்தேறச், செவிகள் அக்க மணிமாலை
குழக், காள கண்டத்தின் கடருந் றதிக நீலமதாம்
யாழக் கருமான் தோலதனை யாத்த பூனூல் மார்பிலங்க

46

கோல.....ஏற - சடைக்கற்றையானது பாம்பாகிய கயிற்றாலே முன்னமே சுற்றிக் கட்டப்பட்டு நிமிர்ந்திருக்க; அக்கமணி - உருத்திராட்சமணி; காள.....இலங்க - நீலகண்டத்தின் ஒளிபடுதலால் நீல நிறமாய்த்தோன்றும் கரியமானின் தோலுடன் இணைத்த பூனூல் மார்பில் விளங்க; யாழ - அசைச் சொல்.

அற்ப ஒளிய, உக்கிரத்த, அசைவற் றிருக்கும் கருமணிய,
அற்ற புருவ நெரிப்பின, கீழ் அவிரும் கிரண பரம்பரைய
ஒற்ற ஓடா இமையினவாய் உறுமூன் றாயகட் புலனும்
முற்ற மூக்கு நுனிதனையே முடிய நோக்கும் முறைநிற்க

47

உக்கிரத்த - கடுமையானவை; அற்ற புருவ நெரிப்பின - வளைந்து நெற்றியில் ஏறாத புருவங்களுள்ளன; கீழ்.....பரைய - கீழ் நோக்கிச் செல்லும் கிரணவரிசையுடையன; ஒற்ற.....இமையின் - இமையாத இமையின்; முக்கண்ணும் மூக்குநுனியையே நோக்க. ஏகாரம் பிரிநிலையோடு தேற்றப்பொருள்.

ஆகத் தலையும் ஐவாயு அடங்க யோகத் தமர்தலினால்
வேகத் திடிமின் பெயலில்லா விண்ணின் முகிலும், கரைமேவ
ஏகத் தொடரும் அலையில்லா இருநீர்த் தடமும், காற்றசையா
மாகத் தொளிசெய் மணிவிளக்கும் மானும் தோற்றம் மலர்ந்திலங்க

48

ஆகத்.....வாயு - உடம்பினுள் அலைந்து கொண்டிருக்கும் ஐந்து வாயுக்கள்; இடி.....முகில் - இடி மின்னல் மழையில்லாத முகிலும்; கரை.....தடமும் - கரைசேரும்படி தொடர்ந்து செல்லும் அலையில்லாத பெரிய நீர்த்தடாகமும்; காற்று.....மானும் - காற்றால் அசைக்கப் படாமல் ஆகாயத்தில் ஒளிவீசும் மணிவிளக்கும் போன்று அசைவற்று ஞானவுரு மிளிர்.

அகத்தே கிளரும் ஞானாங்கி, சுமுனை ஆற்றால் பிரமதொளை
முகத்தே முட்டிக், கபாலக்கண் வழியே வெளியே முகங்காட்டி,
உகத்தே னூறும் கமலத்தந்(து) ஒப்ப நிலவார் முடிப்பிறையை
மிகத்தேய் வாக்கி மிளிர்ஒளியால் வேணிப் புறஞ்சூழ் விருத்தமுற

49

உள்ளே மூலாதாரத்திலிருந்து கிளர்ந்தெழுகின்ற ஞானாக்கினியானது, சுமுமுனை நாடி வழியே மேலே சென்று பிரமரந்திரத்தை (பிரமதொளை) அடைந்து, கபால வாயில் மூலம் வெளியே வந்து, தாமரைநூல் போலுள்ள முடியிற் பிறையின் ஒளியை மிகவும் அடக்கிவிளங்கும் தனது பேரொளியால் சடா மகுடத்தைப் புறத்தே சூழும் ஒளிவட்டமாக மிளிர்.

பித்துற் றொன்பான் வாயிலிலும் பிணிப்புண் மனத்தைப் பிணிநீக்கிச்
சித்தத் தொடுக்கி முத்தர்கள் சித்தத் துணர்ந்து தெளிந் தொன்றும்
சத்துச் சித்தாய்ப் பரமான்மா தானாம் தனையே தான்கண்டு
முத்தித் திருவாம் மூர்த்தமதாய் முன்னோன் இருக்க முன்கண்டான்

50

பித்துற்று - பித்தம் தலைக்கேறி பைத்தியமாகி, ஒன்பது வாயிலிலும் கட்டுண்டு நிற்கும் மனத்தைக் கட்டவிழ்த்துச் சித்தத்திலே ஒடுங்கச் செய்து சீவன் முத்தராயிருப்பவர்கள், தம் சிந்தையிலே உணர்ந்து ஐக்கியப்பட்டிருக்கும் சத்தும் சித்தும் பரமான்மாவுமாய் அமைந்த தன்னையே (சிவனையே சிவன்) தான் கண்டு கொண்டு, முத்தி எனப்படும் பெருஞ் செல்வத்தின் உருவமாகச் சிவபிரான் இருப்பதைக் கண்டான்.

வேறு

எதிர்த்தேக எண்ணுதற்கும் அரியளி விழியி னானைக்
கதித்துவரு காமன்திர் அருகினிலே கண்ட போதே
விதிர்த்துடலம் வியர்த்தஞ்சி வில்லம்பும் விழுந்த தோரான்
மதித்தவன்போல் வசமிழந்து மரம்போல வானா நின்றான்

51

கதித்து - (வெல்வேன் என்று) செருக்குற்று; விதிர்த்து - நடுநடுங்கி; ஓரான் - உணராதவனாய்;
மதித்தவன் - மதிக்கப்பட்டவன், கடையப்பட்டவன், அறிவு உணர்வு இழந்து மரம் போல
நின்றான், எதிர்த்துச்செல்வேன் என்று எவரும் நினைத்தற்கும் அரியவனை வெல்வேனென்று
செருக்குற்று வந்த காமன் உணர்விழந்து செயலற்று நின்றான்.

பெரும்பாலும் வென்றழிக்கப் பட்டமதன் வலியை மீட்டுத்
தரும்பாலில் தன்னழகாம் அமிர்தளிக்கச் சார்ந்தாள் போல
வரும்பாலில் வனமகளிர் தொடரமலை மகளும் ஆங்கே
அரும்பாலின் அரன்பூசை ஆற்றிடமுன் அணுகி னாளே

52

மதன்.....சார்ந்தாள் போல - மன்மதனுடைய வலிமையை (உயிரை) மீட்டுக் கொடுக்கும்
முறையிலே தன் அழகாகிய அமிர்தத்தை நல்க வந்தவள் போல; வரும் பாலில் - (என்றும்)
சிவன் பணியாற்ற வருவது போல; அரும்பாலில் - அருமையான வகையில்; (காமனை)
இறந்தவனை உயிர்ப்பிக்கும் அமிர்த, உமையின் அழகு எனப்பட்டது.

வேறு

இதுமுதல் நான்கு பாடல் சிவன் முன் உமைவரும் காட்சி கூறுவன. குளகம்.

அணிந்துள பதும ராகத்(து) அவிரொளி அசோகின் மாலை
தணிந்திட அரும்பொன் சோபை தழையொளிக் கோங்கின் தாமம்
துணிந்திட முத்தா ரம்போல் கடர்புன்னை அலரின் கண்ணி
அணிந்தவ ளாகி வீங்கும் இளவேனில் அழகில் தோய்ந்தே

53

பதுமராகமணிபோல் விளங்கும் அசோகமாலை, பொன்னின் ஒளிகுன்ற ஒளிரும் கோங்கின்
மாலை, முத்துமாலை போலும் புன்னைமலர்க் கண்ணிகளை அணிந்து வசந்தகால அணிகளில்
முழுகி

உன்னத தனபா ரத்தால் உடல்சற்றே குனிவ தாக
முன்னுதி இரவி காந்தி முரணும்பட் டாடை சாத்தித்
தன்னக மெங்கும் சாரும் தழைமலர்க் கொத்துத் தாங்கி
மின்னத னொளிகொள் வல்லி மேதினி நடத்தல் காட்டி

54

தனபாரத்தால் உடம்பு முன்வளைய, உதய சூரிய ஒளிபோன்ற செம்பட்டாடை அணிந்து,
மேனி எங்கும் மலர்க் கொத்துகள் தாங்கி, மின்னலின் ஒளி வீசும் பூங்கொடி பூமியில் நடக்கும்
படியைக் காட்டி.

சித்தசன் சேம மாய்த்தன் இராசதா னியினில் சேர்த்த
வித்தக வில்லின் சேம நானென விளங்கித் தோன்றும்
கொத்தலர் மகிழின் கோவைக் காஞ்சிதான் வழுவும் தோறும்
கைத்தலம் விரைந்து பற்றக் கையடை காக்கின் றாளாய்

55

சித்தசன் - காமன்; இராசதானி - நகரம்; சேமம் - பாதுகாப்பு; நானென.....காஞ்சி - வில்லின்
நாண் போன்ற மகிழ்மலர்க் கோவையாகிய காஞ்சியெனும் அணிகலன், காஞ்சி வழுவும்
தோறும் அடைக்கலப் பொருளைக் காப்பவளாகக் கையால் பற்றிக்கொண்டு; காமன் நகரம்
காஞ்சி அணியும் அங்கம் - இடை.

நறுமண மூச்சுத் தூண்ட நசைவளந்(து) அருகு நண்ணப்
பெறுமணி வண்டு சூழப் பீதியற்ற(து) அதையே நோக்கி
உறுமலர் விழியுலாவ ஒருகைத்தா மரைகொண் டோச்சி
அறுபதம் அகற்றி அம்மை அத்தன்முன் அனுக வந்தான்

56

நசை - ஆசை; நண்ணப் பெறும் - நண்ணிய, சேர்ந்த; பீதி - பயம், உலாவ - சுழல, வண்டுகளை
ஒருகையிலே பிடித்த தாமரை மலரால் வீசி விலக்கி; அறுபதம் - வண்டு; சிவபிரான் முன்
சமீபமாக வந்தான்.

வேறு

அற்றமிலா அவயவத்தான் அழகதனால் இரதியையும்
வெற்றிகொளும் விமலைவரப் புத்துயிர்சேர் மலர்வில்லி
பற்றிகலில் பரஞானி பரசுதர னிடத்துத்தான்
உற்றவினை வெற்றிகொள மீட்டும்உளத்(து) எண்ணினனே

57

அற்றமிலா.....விமலைவர - குற்றமில்லாத உறுப்புடையவனும், அழகால் இரதியையும்
விஞ்சியவளுமாகிய உமை வரவால், புத்துயிர்.....வில்லி - மீள உயிர் பெற்ற காமன்; பரசுதரன் -
மழுப்படை தாங்கியவன்; உற்றவினை - வந்த செயலில். 3ம் சரு. 52ம் பாவில் சொன்னதை
இப்பாடலில் செயலாக்கி விட்டார்.

மின்னகத்து விளக்கெனவே மேவுதவன் ஆசிரம
முன்னகத்து முதல்வியுமை பணிமுடிக்க முகஞ்செய்யத்
தன்னகத்தே பரமான்ம ஒளிதழையத் தரிசிக்கும்
பன்னகப்பூ ணவன்நிட்டை விட்டோயும் படியுற்றான்

58

மின்னகத்து விளக்கு - மின்விளக்கு; தவன் - சிவன்; முகஞ் செய்ய - வந்து சேர; தரிசிக்கும் -
அகத்தே கண்டிருக்கும்; பன்னகப் பூணவன் - பாம்பாபரணன். யோகநிட்டை விட்டு விழிப்பு
நிலையடைந்தான்.

பார்தாங்கும் பணபதிதன் படமீது பரமேறி
நேர்தாங்கும் வகைநிகழ்ச் சுமுனைவளி வெளிவாங்கிச்
சீர்தாங்கும் வீராச னத்திருக்கும் செயல்விட்டே
நீர்தாங்கும் நீள்சடையன் நினைவொன்றாய் உற்றனனே

59

நிட்டையை விட்டிருக்கும் இயல்பு கூறுவது இப்பா.

பார்தாங்கும்.....நிகழ - பூழியைச்சுமக்கும் பாம்பின் படத்திலே பாரம் அதிகரித்து நேரே
சுமக்கும்படி நிகழ; சுமுனை.....வாங்கி - சுமுனைவழியிலே சென்ற காற்றை மீட்டுவெளிவரச்
செய்து, வீராசனத்தையும் விடுத்துச் சிவன் வேறொரு நினைவோடிருந்தான் அந்த நினைவு
அடுத்து நிகழ வேண்டியுள்ளவை.

செவ்வியறி நந்தி,சிவன் திருமுன்பு சென்றிறைஞ்சி
நவ்விவிழி உமைசபரி செயநடந்த செயல்நவின்றே
அவ்விறைவன் அசைபுருவக் குறிப்பறிந்து மீண்டணைந்தே
அவ்வைதனை அருமதித்த வாறோதி அகத்துய்த்தான்

60

செவ்வி - சந்தர்ப்பம்; நவ்வி - மான்; சபரி - பூசனை; அவ்வை - ஓளவை, உமை, நந்திஇறைஞ்சி
நவின்ற அறிந்து மீண்டணைந்து ஓளவைதனை அகத்துய்த்தான்; அகம் - ஆசிரமத்துள்.

அகம்புகுந்த அம்பிகையோ டருகணைந்த சேடியர்கை
யகம்உகந்து கொய்தேந்தி அருச்சனைக்காத் தருவேனி
லகம்முகஞ்செய் போதுதனிர் அருந்தவத்தவ் வரனடியில்
புகுமுகஞ்செய் புந்தியொடும் போற்றுமுறை சேர்த்தனனே

61

வேனிலகம் - வேனிற் பருவத்தில்; முகம் செய் - அரும்பிய; புகுமுகம் - சேரும்படி, சேடியர்
கொய்து தந்த மலர்தளிர்களை சிவனடியிலே சேர்த்தான் உமை.

கார்வண்ணக் கூந்தலணி கோங்கார்ந்த கண்மலரும்
 சீர்வண்ணச் செவித்தூங்கும் செந்தளிரும் சிவனடியில்
 ஓத்திண்ண னார்தலையால் உய்த்தனபோல் அணைந்தொன்றத்
 தேர்வண்ணத் திடையுமையாள் சென்னியுற வணங்கினளே

62

கூந்தலிலுள்ள கோங்கின் அலரும், செவியிலுள்ள தளிரும் சிவன் பாதத்தில் சேரும்படி தலை தாழ்த்திவணங்கினாள். அது கண்ணப்பர் காளத்தியப்பருக்கு மலர் சாத்தியது போன்றிருந்தது. இது மூலத்திலில்லாத உவமை.

ஆங்கரனும், 'தவச்செல்வீ, மற்றாரும் பெறலருஞ்சீர்
 ஓங்குவரன் தனைப்பெறுதி உறுதி' என உரைத்தருளும்
 பாங்குவரம் பெற்றனனப் பார்வதியும்; ஆன்றோர்சொல்
 யாங்குவரம் பிகந்ததுதான்; யாப்புடைய வாயுறையே

63

"தவச்செல்வீ நீ பிறர் பெறுதற்கரிய உயர்ந்த நாயகனைப் பெறுவாய், அது உறுதி"யென அரன் உரைத்த வரத்தைப் பெற்றாள் உமை. ஆன்றோர் சொல் தவறியதில்லை வாழ்த்தேயாகும்; யாங்கு - எவ்விடத்தில், எவ்விதம்; வரம் பிகந்தது - தவறியது; யாப்பு - உறுதி; வாயுறை - வாழ்த்து.

காலமிது கணைதூண்ட எனக்கருப்பு வில்லோனும்
 கோலமுறு விளக்கில்வீழ் விட்டிலது கொள்கையென
 நீலவிழி உமையெதிரே நின்மலனை நேர்நோக்கிக்
 கோலியவில் நாண்கரத்தைக் கொடுபலகால் தடவினனே

64

காமன், காலம் இதுவென்று உமையவள் கண்ணெதிரில், சிவனைக் குறிபார்த்த படி நாணைக் கையாலே பலமுறை வருடினாள். விளக்கில் வீழ் விட்டில் போல.

அவ்வளவில் அம்பிகையும் ஆகாய கங்கைவளர்
 செவ்வியநற் றாமரையின் சீர்மணிகள் வெயிலுலர்த்தி
 அவ்வியல்பில் கோத்தமைத்த செபமாலை அரன்கரத்தில்
 திவ்வியதன் கரமிரண்டும் சேர்த்தெடுத்துக் கொடுத்தனளே

65

உமையவளும் அப்போது தாமரைமணிகளை முறையாகக் கோத்தமைத்த செபமாலையைத் தனது இருகைகளையும் சேர்த்தெடுத்து சிவன் கையிலே கொடுத்தாள்.

பத்தருக்குப் பரிந்தருளும் பராபரனும் பரையனித்த
அத்தொடையல் ஏற்றருள அடிபெயர்க்க அக்கணமே
சித்தசன்சம் மோகனமாம் சிதைவிலருந் தெறுகணையைக்
கைத்தலத்த கார்முகத்தில் கடிதெடுத்துத் தொடுத்தனனால்

66

பரை - உமை; தொடையல் - செபமாலை; அடிபெயர்க்க - காலைத்தூக்க; சம்மோகனம் - பஞ்ச பாணங்களில் சிறந்த அம்பு; கார்முகம் - வில்.

மதியுதிப்பப் பொங்கியெழு மாகடல்போல் மனஞ்சற்றே
மதிமுடித்தோன் நெகிழ்ச்சியுற மாதுமைதன் கோவையிதழ்
பொதியவிழ்க்கப் பொலிவதனப் பூமொய்க்கும் பொறிவண்டில்
உதிவியப்பொ(டு) உலாவவிழி மூன்றரனன் புருவானான்

67

சந்திரோதயத்தில் கடல் பொங்குவதுபோல் சிவனது உள்ளமும் சிறிதே நெகிழ்வுற்றது. உமையின் கொவ்வை இதழும் சிறிதே விரியப் பொலிவுற்ற முகமலரில் மொய்க்கும் வண்டுகள் போல முக்கண்களும் சென்றுலாவ அரனும் அன்புருவானான்; வியப்பு - அதிசயம்.

போதவிழும் கடம்பலர்போல் புளகநிறை உடல் போர்ப்ப
மாதுமையும் காதலுணர் வயமாகி மலர்ந்தழகாய்
ஆதரவாம் நாணத்தால் அலைபாயும் விழிமுகத்தை
நாதனெதிர் நழுவலுரு பாற்சாய்த்து நலனார்ந்தான்

68

உமையும், கடம்பமலர்போல மேலியிலே புளகம் போர்க்கக் காதல் வசப்பட்டவளாய், மலர்ந்து அழகுள்ளதாய்த் துணையாகிய நாணத்தால் அலைகின்ற கண்களுள்ள தன் முகத்தை, இறைவனின் நோக்குக்கு எதிர் நோக்காமல் வழுவ ஒருபுறம் திருப்பி, இறைவன் நோக்கின் நலனை நுகர்ந்தான்.

புங்கவன், பின் புலன்வென்றோன் ஆதலினால் கலங்குபுலன்
அங்கடைய அடக்கிமனத் திடத்தோடு புலன்கலங்க
இங்கணைய வரும்ஏது ஏதென்றே திசைஎங்கும்
செங்கமல விழிநோக்கம் செறிவாகச் செலுத்தினனே

69

புலன்.....என்று - புலன் தடுமாறும்படி வந்த காரணம் எது என்று எல்லாத் திசைகளையும் பார்த்தான்.

வின்னாணை இழுக்குங்கை கடைவிழியின் அருகொன்ற
முன்னாகப் புயங்குவிய முன்னிடது கால்வளையக்
கொன்னார்வில் விருத்தமுறக் குனித்தெதிரும் குறிப்போடும்
பின்னாக உறுமதனப் பினாகியின்கட் புலனானான்

70

நானை இழுக்கும்கை கடைப்புருவத்தோடு சேர, புயங்கள் குவிய, முன்வைத்த இடது கால் வளைய, வில் வட்ட வடிவாக வளைத்தபடி எதிர்க்கும் குறிப்போடு பின்புறத்தில் நின்று காமன் சிவனது பார்வைக்குப் புலப்பட்டான். பினாகியாயிருந்தும் எதிரியைத் தாக்கவில்லை எடுக்கவில்லை சிவன். காமனின் இத் தோற்றம் ஆலீடம் எனப்படும் வில்வித்தையின் நிலை நான்கில் ஒன்று.

செய்தவத்துக் கிடையூறு செய்வதன்மேற் சீற்றமுற
எய்தநுப்போல் நெரிபுருவத் தெவ்வுலகும் அச்சமுற
எய்தவத்தர் புரமெரித்தோன் நெற்றிக்கண், பிறப்பித்தே
எய்துவித்த(து) எய்தவன்மேல் எறிஒளியார் தீக்கற்றை

71

இடையூறு செய அதன் மேல் - இடையூறு செய்ய அந்தச் செயல் மீது; எய்தனு - எய்தற்கருவியாகிய வில்; நெரி புருவத்து - வளைந்த புருவத்தினாலேயே; அவத்தர் புரம் - தீவினையாளரான அசுரரின் முப்புரங்கள்; எய்தவன் - அம்பெய்த காமன், நெற்றிக்கண், தீக்கற்றையைப் பிறப்பித்து எய்தவன் மேலே; எய்துவித்தது - சேர்ப்பித்தது.

‘சங்கரரே சாந்தமுறும் சதாசிவரே சாந்தமுறும்
எங்கனுள பிழைபொறுமின்’ என்றிமையோர் ஏத்தொலிதான்
அங்ககனம் எழக்கணத்துள் அரணவன்கண் ணழற்கற்றை
செங்கமலை சேயைஒரு பிடிசாம்பர் ஆக்கியதே

72

இமையோர், “சிவனே சாந்த மடையுடும் பிழை பொறுத்தருளும்” என ஏத்தும் ஒலி விண்ணில் எழ, அந்தக்கணத்தினுள் கண்ணழல் காமனை ஒரு பிடி சாம்பராக்கியது; செங்கமலை சேய் - செந்தாமரையாளின் மகன் - காமன்; அம் ககனம் - அழகிய ஆகாயம்.

தோற்றஅவ மானத்தால் துயர்பெருகப் பொறிகலங்கி
ஆற்றஉணர் வழியிரதி முன்னறியா வகைநேர்ந்த
ஏற்றமிகு நாயகன திழப்பாலே உறுமூர்ச்சை
மாற்றரிய துயரறியா வகைமருந்தாய் உதவியதே

73

தோற்ற - கணவன் தோல்வியுற்ற; உணர்வழி இரதி - உணர்விழக்கும் இரதி, முன்னே அறியப்படாது இப்போது அறிந்த கணவனது இழப்பால் வந்த மூர்ச்சையானது, துயரை மாற்றும் மருந்தாக உதவியது. மூர்ச்சை உதவியது.

தாபதனாம் சிவன், தவத்துக் கிடையூறாய்ச் சார்மதனைப்
பாதபத்தை இடிதாக்கிப் பசுமமுறச் செய்ததுபோல்
தாபமுறு விழித்தழலால் தகித்தாங்குச் சூழ்வுற்ற
மாதரய லுறாவண்ணம் மறைந்துகணத் தொடும்போனான்

74

தாபதன் - தபோதனன்; பாதபம் - மரம்; பசுமம் - சாம்பர், மரத்தை இடிதாக்கிச் சாம்பராக்கியது போல; தாபம் - வெப்பம்; மதனைத் தகித்து - காமனை எரித்து; கணத்தொடும் மறைந்து போனான் - தமது பிரமத கணத்தொடும் மறைந்து போனான்.

ஆங்குமையும் பெருந்தந்தை ஆசையொடு தன்னழகும்
பாங்குடைய பணிவிடையும் வீணாய் எனஎண்ணிப்
பாங்கியர்முன் நிகழ்பரிசால் நாணம்மிகச் சோர்ந்துதுயர்
வீங்கமனை மீள்வாளாய் நடைமெலிந்து செலலானான்

75

உமையவளும், தனது தந்தையின் ஆசையும், தன்னழகும், சிவனுக்கு செய்த பூசனையும் வீணாயின என நினைந்து, அதுவும் தோழியருக்கு முன்னே நடந்தமையால் மிகவும் சோர்வுற்றுத் துயர்பெருக நடைமெலிந்து மனைக்கு மீண்டும் செல்கின்றாள்.

வேறு

ஆங்கிம வானும், அரன்சினத் தஞ்சி
அங்கையால் கண்புதைத்(து) இரங்கும்
பாங்குசெல் உமையாள் பாங்குத்(து) எடுத்துப்
பரிவொடும் இருகையால் ஏந்தித்,
தேங்கமழ் கமலச் சிறுகொடி மருப்பில்
சேர்த்தயி ராவதம் செல்போல்
ஓங்கிய தோற்றத் தொடுமனை நோக்கி
உறுவழி விரைந்துடன் சென்றான்

76

அப்போது இமவான் இருகையாலும் உமையை எடுத்தேந்தி மாளிகைக்குப் போனான். அது அயிராவதம் தாமரைக் கொடியைக் கொம்பிலேந்திச் செல்வது போலிருந்தது; இரங்கும் பாங்கு - இரக்கமுறும்படி; ஓங்கிய - உன்னதமான.

மூன்றாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

நாலாவது - இரதி இரங்கற் சருக்கம்

முதல் நான்கு பாடல் கவிகூற்று.

ஆங்கிரதி மூர்ச்சித் தயர்ந்தான், புதிதாகத்
தாங்கரிதாய்ச் சார்கின்ற வைதவ்யம் உற்றாட்டப்
பாங்கருறு தீப்பால்கைப் பற்றி எழுப்பிவிட
நீங்கலுறும் நினைவு மீள நிலத்தெழுந்தான்

1

தாங்கரிதாய்....எழுப்பிவிட - பொறுத்தற்கரிதாக வருகின்ற விதவை நிலையை (இரதியை)
அருபவிப்பிக்க நெருங்கிவரும் தீய ஊழானது அவள் கையைப் பிடித்து எழுப்பிவிட எழுந்தான்.

அவ்விரதி மூர்ச்சை அகல அகல்விழியால்
எவ்விடமும் பார்த்தான்; இவள்திருப்தி எய்தாத
அவ்விரண்டு நோக்குக் கரிய அநங்கனென
அவ்விறைவன் காமன் அழிந்த தறிந்திலனே

2

திருப்தி.....அநங்கனென - பார்த்தது போதுமென எண்ணாத இவ்விருகண்ணுக்கும் உருவம்
இல்லாதவனாக; இறைவன் காமன் - தனது நாயகனான காமன்.

என்னுயிர்க்கு நாதா எங்கிருக்கின் றாயெனவே
முன்னுயிர்ப்பு வீங்க எழுமிரதி முன்னிலத்தில்
முன்னெருப்புக் கண்தீ முருக்க முடிவுற்றான்
தன்னுருப்போல் சாம்பர் தனிகிடக்கக் கண்டாளே

3

இரதிக்கு முன்னே நிலத்தில், முருக்க - எரிக்க; முடிவுற்றவன் உருவம் போல் சாம்பர் கிடந்தது
கண்டாள்.

கண்டாள் இரதி கவலைமிகப் பார்புரண்டாள்
மண்டான் மலியவுடல், வாசக் குழல்விரியத்
தண்டா வனசரமும் தன்போல் தவித்திரங்கக்
கண்டார் மொழியான் கதறிப் புலம்புறுவான்

4

மண்தான் உடல்மலிய - மேனியில் மண்ணேநிறைய; தண்டாவனசரம் - குறைவற்ற வனத்தில்
சஞ்சரிக்கும் உயிரினம்; கண்டு ஆர் மொழியான் - கற்கண்டு போல இனிய மொழி பேசும்
இரதி

இது முதல் 20 பாடல் இரதபுலம்பலுரை

நேரில் அழகுடலால் நாளியர்தம் நேசருக்கு
நேரும் உவமையெனும் நின்மேனி நீறாகப்
பாரில் உறப்பார்த்தும் பாவியுடல் விட்டிலனால்
சுரமிலை நெஞ்சில் எனவுரைப்பர் பெண்டிருக்கே

5

நாளியர்.....நீறாக - மகளிர் தம் காதலருக்கு ஏற்ற உவமை என்னும் உன்மேனி சாம்பராக;
உடல் நீத்திலன் - உடம்பைவிட்டு உயிர் பிரியாதிருக்கிறேன்.

தன்னால் வளர்கமலம் சாம்பத் தடமுடைய
மன்னா உறுநீர் வடிந்தாங்குன் ஆதரவே
உன்னா உறுவேனை எம்முறவை ஓர்நொடிக்குள்
மின்னா மெனவிடுத்து வேறாகி விட்டனையே

6

தன்னால்.....வடிந்தாங்கு - நீராகிய தன்னால் வளர்க்கப்பட்ட தாமரை அழியும்படி, கரை
உடைந்ததால் நிலையான நீர் வெளியேறியதுபோல.

ஆதாரம் நாமொருவர் மற்றவருக்கு); ஆகாத
தீதான செய்துமிலேம்; செய்யேது ஏதுமிலை;
ஆதார மற்றலந்தேற் காறுதலாய்க் கண்முன்னே
போதாத தென்னோ? புதுமை புதுமையிதே

7

ஏது ஏதும் இல்லை - காரணம் எதுவும் இல்லை; போதாதது என் - வராதது என்ன காரணம்.

மாரா எனைநீமுன் மாறுபெயர் கொண்டழைக்க
வேரா விரிசிகைநா லால்விசித்த(து) எண்ணினையோ?
காரார் குழல்நீலப் பூந்தாதுன் கண்மறைப்ப
ஓரா தடித்ததனை உன்னினையோ? எங்கொளித்தாய்

8

மாறு.....அழைக்க - வேறொரு பெயர் கூறி அழைக்க; வேரா - கோபித்து; விரிசிகை - ஒரு
இடையில் அணியும் அணி; விசித்தது - கட்டியது; நீல.....மறைப்ப - நீலப்பூவின் பொடி உதிர்ந்து
கண்ணை மறைக்கும்படி; ஓராது - எண்ணாமல், இவைமுன்னே நிகழ்ந்தவை. இப்போது
நினைவு கூர்ந்தாள்.

என்னைநின் துள்ளத் திருத்தியதாய் முன்னுரைத்தாய்;
என்னை இது பொய்யாம்; முகமனே; ஏனென்னில்
நின்னை உருவிலியாய் நீறாகக் கண்டும்நான்
பின்னும் இருக்கின்றேன்; பேசாய் எப் பெற்றிமையே

9

பொய்யாம் முகமனே - பொய்யுரை முகத்துதி, ஏனெனில் நீ நீறான பின்னும் நான் இருக்கிறேனே.

வீட்டில் விருந்தாய் விரைந்தாயைப் பின்தொடர்ந்தந்
நாட்டில் வருவேன்; நடலையிலை; நாயகனே!
கூட்டில் உயிர்க்குச் சுகங்காட்டும் நின்னையன்றோ
ஊட்டும் விதியால் உலகின் நிழந்ததுவே

10

வீட்டில் - முத்திலகில்; நடலை - வருத்தம்; 3ம் 4ம் அடிகள் - உடம்பில் வாழும் உயிர்களுக்குப் பாலியற்றுவாகிய சுகத்தைக் காட்டும் உன்னை விதியாலே உலகம் இழந்ததே. அதுதான் கவலை.

இனியாய்! இரவில் இருள்நகர வீதியிலும்
முனிவார் முழக்கும் மதியாமல் காதலர்பால்
தனியே அபிசா ரிகைமாரைச் சார்விக்கும்
தனியாம் சதுர்யாரே சாதிப்பார் நீயலதே

11

முனிவார் முழக்கு - வெறுத்தவர்களின் ஏச்சுரை; அபிசாரிகைமார் - காதலனைத் தேடிச்செல்லும் நாணிலா மகளிர்; தனியாம்சதுர் - தனியாற்றல்.

சேய விழிகள் திரிந்துழலச், செப்புவன
ஆய மொழிக்கு மொழிபிறழ, ஆக்குவிக்கும்
மாய மகளிர் மதுவெறியும் மாரா!நீ
மாய, வறிதாம் நடிப்பாக மன்னியதே

12

பிறழ - வேறுபட; மாயமகளிர் - வஞ்சகப் பெண்டிர்; நீமாய - நீ இறந்ததால்; வறிதாய்.....மன்னியதே - வீணான நடிப்பாக நிலைத்துவிட்டதே.

உற்றசகா வாழுன் உருப்போய்ப் பழங்கதையாய்
உற்றதனால், தேய்ந்தே பயனற்றி உதிமதியும்
உற்றதனால் நொந்தே மனம்வாடிப், பின்வளர்ச்சி
உற்றதுவாய் வாளா உழலுமே; மன்மதனே!

13

சகா - தோழன்; உற்றதனால் - உனக்கு நேர்ந்த செயலால்; உற்றது வாய் - வளர்ச்சி; உற்ற போதும் - உம்மை தொக்கது; உழலும் - உழன்றுதிரியும்.

செம்மை பசுமையொடு சேர்காம் பின்குயில்கள்
அம்மென் குரலிசையால் வேறறியத் தாம்அலர்ந்த,
கம்மை கொளுமிந்தச் சூதம்நீ இன்மையினால்
இம்மை இனிவருக்கு ஏவாம்? அளிக்கிரையே

14

குயிலின் கூவலால் வேறுபடுத்தி அறியப்படும் மலர்ச்சுமை தாங்கிய இந்த மாவின்பூ, ஏவாம் - அம்பாகும், வண்டுகளுக்கே இரையாகும்.

நீவில்லில் நாணாய் நெடுநாட் கொளநிரந்த
பூவில் நறவுண் பொறிவண்டு புன்கண்ணாய்
ஆவி கரைந்தழுங்கும் என்னை அநுசரித்தே
கேவி அழுமும் முகாரியிசை கேட்கிலையோ

15

நீவில்.....வண்டு - நீவில்லின் நாணாகக் கொண்ட மலரின் தேனுண்ணும் வண்டுகள்; என்னை அநுசரித்து - என்னைப் பின்பற்றி; முகாரியிசை - அழகைப்பாடலுக்கான; இராகம் - முகாரி

நாதா மனங்கவரும் நல்லழகு மேனிஇன்னும்
வேதா தரஎழுந்து மேவியே வேயங்குழலும்
போதா இனியகுறற் பூங்குயிலை ஏவுதியால்
தூதாய் நடக்கச் சுரதவினை யாடலுக்கே

16

நாதனே! அழகு மேனியை இன்னமும் பிரமன் தர நீ எழுந்துவந்து, வேயங் குழலோசையும் ஒப்பாகாத இனிய குரலுள்ள குயிலைச் சுரதவினையாடலுக்குத் தூதாக ஏவுக.

ஊடத் தலைசாய்த் துணர்த்தியுறக் கொண்டிடவே
கூட நடுக்கம் கொடுத்த தழுவுதலும்
கூடற் களத்துக் குறும்புகளு மேயெண்ணி
வாடி வருந்தும் மனஞ்சாந்தி பெற்றிருமோ

17

ஊட.....தழுவலும் - நான் ஊடுதலும் நீதலைவணங்கி எனக்கு உணர்வித்து, நான் உணர்ந்தேற்றபின் உடல்நடுங்கும்படி தழுவிய தழுவுதலையும்; கூடல்.....குறும்புகளும் - கூடலிடத்துச் செய்த குறும்புகளையும்.

உன்னாலென் அங்கங்கள் தோறும் உறவாக்கும்
பொன்னார் இளவேனிற் பூவின் அலங்காரம்
மன்னா உளதோ; மாரா உனைக்காணேன்;
என்ன யக!சரச வித்தகா! எங்கொளித்தாய்

18

பூவின் அலங்காரம் - நீ பூவினாற் செய்த அணிகள்; ஈதோ உள - என்மேல் இங்கு உள்ளன;
உனைக்காணேன் - ஆனால் உன்னைக் காணவில்லை.

அங்கம் பிறதொய்யில் ஆக்கி அடிக்கெழுத
வெங்கண் அமரர்உனை வேண்டி நினைந்திடந்
அங்கண் அடைந்தனையே; ஐயா இடப்பாதம்
தங்குங் குறைஎழுதச் சார்வாயோ? எம்மானே!

19

வெங்கண் அமரர் - கொடியதேவர்; இடப் பாதம் தங்கும் குறை எழுத - இடக்காலில்
எழுதாமல் விட்டுச் சென்ற குறையை எழுதுவதற்கு.

வீர சவர்க்கத்து வேற்றுச் சுரமகனிர்
மார! மயக்கிவச மாக்கா முனமின்றே
தீர எரிசேரும் விட்டிற் செயலாலுன்
ஈர மடியிலினி தேறத் தரியேனே

20

வீர.....இன்று - நீ சேர்ந்துள்ள வீரசவர்க்கத்தில் வேறு தெய்வப் பெண்கள் உன்னை மயக்கித்
தம் வசமாக்குமுன் இன்று தானே; விட்டிற் செயல் - தீயில்வீழ்ந்திறத்தல்.

பிரியா! உனையான் பிரியேன் தொடர்ந்துறுவன்;
தரியேன்; சரதமிது; ஆனாலும் தன்வாழ்வுக்(கு)
உரியான் பிரிந்திடவும் இவ்விரதி தன்னுயிர்போய்ப்
பிரியா திருந்தான் எனும்பழிதான் போகாதே

21

பிரியா - பிரியமுள்ளவனே!; கணவன் இறந்த பின்னும் உயிர் தாங்கி இருந்த பழி நீங்காது.

ஆவிதான் ஆக்கையைவிட் டேகும்; அபூர்வமதாய்
ஆவியோ டாக்கை உடன்கொண் டகன்றதனால்,
தேவ!யான் செத்தார்க் கலங்கா ரமுஞ்செய்யாப்
பாவியாய் நின்றிடவே பண்ணி மறைந்தாயே

22

ஆழர்வம்.....அகன்றதனால் - முன் நிகழாதவாறு உடம்போடு உயிரையும் ஒருங்கே கொண்டு போனதால்.

வாங்கியதாம் வில்மடியில் வானி கரந்திருக்கப்
பாங்கனோடு பேசிப் பரிசாசம் செய்தென்மேல்
தேங்கு கடைக்கணருள் தித்திக்கப் பார்த்திருந்த
ஒங்கும் உருநினைந்தே உள்ளம் உருகுதையா

23

வாங்கிய.....இருக்க - வளைந்த வில்லின் மீது அம்பு மறைந்துகிடக்க, உனது கடைக்கண் அருள் எனக்கு இனிமை தரும்படிபார்த்திருந்தாய் என்னையே.

வண்ணமலர் விற்செய் துதவும் வசந்தனெனும்
எண்ண இனிப்பானாம் நண்பனியாங் குற்றனனோ?
கண்ணுதலான் சீற்றமுனைச் சேர்த்துமந் நற்கதிக்கே
நண்ணுவிக்க வில்லையன்றோ நாதாநின் தோழனையே

24

நாதனே! சிவனின் சீற்றம் உன்னைச் சேர்த்த கதியில் உன்நண்பனைச் சேர்க்கவில்லையே; அவன் உயிர்வாழுகிறானே, இப்பொழுது எங்கே உள்ளான்.

இது முதல் 2 பாடல் கவி கூற்று

அவ்வா நிரதிபரி தாபம் மிகஅழலும்,
செவ்வேல் தொண்புண்ணில் தீபாய்ந் தெனவருந்தி
அவ்வேள் துணைவசந்தன், ஆங்கவளைத் தேற்றிடுவான்
செவ்வே அவன்முன்பு சீருருக்கொண் டுற்றனனே

25

வேல்பாய்ந்த புண் காமனை இழந்தது; தீ பாய்ந்த நோ இரதி புலம்புவது; இரட்டித்த துன்பத்தோடு அவள் முன்னே உருக்காட்டி வந்தான் வசந்தன்.

ஆங்கு வரவசந்தன் கண்டாள்,ஆ றாத்துயரால்
ஏங்குந்தன் மார்மேலே கையிரண்டி னால்மோதி
ஒங்கு தொனியிலழ லுற்றாள்;மற் றுற்றார்தாம்
பாங்கி லுறிற்படரும் படரும் பலமடங்கே

26

படரும் படரும் பல மடங்கே - வருத்தமும் பல மடங்காக வளரும்; வே. பொ. வைப்பணி

இது முதல் 13 பாடல் இரதி கூற்று

துக்கமிகச் சொல்லுவாள் தோழாஉன் தோழனுரு
மிக்கதனைத் தாழேல்பார் மேவும் புறாஉருவை
ஒக்குநிறச் சாம்பர் தனையும் உறுவனிதான்
இக்கணமே மெல்லவே எற்றிஎடுத் தேகிடுமே

27

தோழன் உரு.....பார் - உன் தோழனின் உருவில் எஞ்சிக் கிடப்பதை (சாம்பரை)த் தாமதியாதுபார்; வளி - காற்று; எற்றி எடுத்தேகிடும் - அடித்து எடுத்துக் கொண்டு போய்விடுமே.

வேளே!இவ் வேளைநாம் காண வெளிவாராய்
கௌமுன் தோழனுனைக் காணவே கிட்டிவந்தான்;
ஆளாம் மனையான்பால் அன்பை மறந்தாலும்,
கௌம்மெய்ந் நண்பரிடைக் கேடுறா நட்புறவே

28

வேளே இவ்வேளை - காமனே இப்போது; கௌாம் உன் தோழன் - உறவனான உன் நண்பன்; மனையாளின் அன்பை மறந்தாலும் நண்பனின் நட்புக் கேடுபடாதல்லவா.

நீழ லெனத்தொடரும் நேசன் வசந்தனன்றோ,
வாழும் உயிர் அகரர் வானோர் அடங்கவெலாம்
ஊழின் மலர் கணையாய் ஒண்கமல் நூல் நாணாய்த்
தாழும் நினதுதனு ஆணைகேட் பிப்பவனே

29

ஊழின்.....கேட்பிப்பவன் - முறையே மலரம்பும், தாமரைநூல் நாணுமாக வளைக்கப்படும் உனது வில்லின் ஆணையை (உலகம்) ஏற்று நிற்கச் செய்விப்பவன் வசந்தனன்றோ. இது காமனுக்குக் கூறியது.

தேற்றமிக்க நண்பன், வசந்தா!போய்ச் சேர்ந்துவிட்டான்;
கூற்றடுத்தான் மீண்டு குவலயத்தில் வந்திடுமோ?
காற்றவித்த தீபத் தொளிகாமன்; அத்திரிபோல்
ஊற்றமிக்க துன்பப் புகையுண்ட எற்பாராய்

30

வசந்தா! தேற்றம் மிக்க நண்பன் போய்ச் சேர்ந்து விட்டான்; கூற்று - இயமன்; காற்றவித்த தீப ஒளி காமன்; கருகிப் புகை சூழ்ந்த திரியாயிருப்பவன் நான்; ஊற்றம் - வலி

காயா(து) எனைக்,காமன் தன்னையே காய்ந்தவிதி,
ஆயாது பாதிக்கொலை ஆற்றிற்று); ஐயாஓ
வீயா விழுத்துணையாய் மேவிப் படர்தருவைச்
சாயாக் கரிசாடின சார்வல்லி வீழாதோ?

31

நாமிருவேழம் ஒருவேம், எம்மில் ஒருவரை (காமனை)க் கொன்று என்னைக் கொல்லாது
விட்ட விதி பாதிக்கொலை செய்துவிட்டது, கரிதருவைச் சாய்த்தால் பற்றிய கொடியும்
சாயாதோ.

எனவே இனிமேல் உறவினளாம் என்பொருட்டொன்று)
இனிதாம் செயல்நீ வசந்தா இயற்றுதியால்;
தனியாய் வசம்போய்த் தவிப்பேனைத் தீச்சேர்ப்பாய்
தனிபோம் தலைவன் துணையாகச் சார்வதற்கே

32

தனியே சென்றவனுக்குத் துணையாகச் சார்வதற்குத் தவிப்பேனையும் தீயிலே சேர்ப்பாய்.

சந்திரனோ டேகுமே சந்திரிகை; மின்கொடியும்
அந்தரமூர் காரினனோ டேகுமே; அவ்வாற்றால்
சந்தரராம் நாதரோடு சந்தரியர் ஏகுவதைச்
சிந்தனையி லாச்சுடமுத் தேற்றல் தெனியாயோ

33

சந்திரனோடு நிலவும், முகிலினத்தோடு மின்னற் கொடியும் உடன் செல்லும், தம்நாதருடன்
சந்தரியரும் உடன்செல்லும் இயல்பைச் சடப் பொருள்களும் தெளிவித்தலை அறியாயோ;
கார் இனன் - கார் இனம், முகிலினம்.

முன்னே யுளகணவன் நீற்றால் முலைமுகத்தில்
இன்னே தொயிலெழுதி ஈந்தவிரார் பள்ளியென
நன்னேய! நல்கும் நளிமீடப் பள்ளியிலே
பின்னே பெருந்துயிலில் பேரின்பம் காண்பேனே

34

கணவன்.....எழுதி - கணவனுடல் வெந்த சாம்பரால் கொங்கையிலே நான் தொய்யில் எழுதி
நல்லேய - நல்ல நண்பா, ஈந்தவிரார்.....சமப்பள்ளியில் - குளிர் தளிப்பரப்பிய துயிலும் படுக்கை
போல, சுவம் சுடும் படுக்கையில்.

நல்லாய்! நமக்குமுனம் நாண்மலரார் பள்ளிதனைப்
பல்கால் அமைத்தளித்த பண்பா! இரப்பன்உடன்
செல்லா தவள்சேரும் ஈமப் பெரும்பள்ளி
நல்காய் கடிதமைத்து நானமைதி காண்பதற்கே

35

உடன் செல்லாதவள் - (உயிர் பிரிந்து கணவ)னுடன் செல்லாதவள்; நல்காய் - அமைத்துத்தா.

அப்பாலும் என்னை அவியூட்டும் அவ்வெரிக்கே
எப்பாலும் தென்றல் எறிந்தெரியச் செய்திடுவாய்;
உப்பாலில் நண்பன் எனையின்றி ஓர்கணமும்
மெய்ப்பாயல் தூங்கா விளைவறிவாய் நயன்றே

36

அவிஊட்டும் அவ்வெரிக்கு - என்னை அவியுணவாக ஊட்டும் அந்த அக்கினிக்கு எப்பாலும் -
எல்லாத்திசையிலும்; தென்றல் - காற்று.

தீக்கடனைச் செய்தாய்பின் செய்வாய் எமக்காகச்
சேர்த்தெடுத்தே கைகள் திலநீர்த் தருப்பணந்தான்;
தீக்கதியில் சேரா(து) இருவேமும் சேர்ந்தருந்தி
ஆர்த்தடுத்த வெவ்வினைதீர்ந் தாக்கம் உறுவோமே

37

சேர்த்து....தருப்பணம் - இருகையும் சேர்த்தெடுத்து என்றும் தண்ணீரும் (திலதர்ப்பணம்)
விடுதலைச் செய்வாய்; தீக்கதி - நரகம்; சேர்ந்து அருந்தி - இருவேமும் சேர்ந்து அந்த நீரைப்
பருகி ஆக்கம் உறுவோம். திலதர்ப்பணமே பிதிரர் உவக்கும் உணவு.

இன்னும் குறைகேள் மறுமைக்காய் எம்பொருட்டில்
உன்னும் அபரக் கிரியையில் உன் நண்பனுக்காய்த்,
துன்னும் தனிராரும் சூதக்கொத்(து) ஒன்றீவாய்;
உன்னன்பன் சூதத்தும் அன்பன் உணர்வாயே

38

மறுமைக்காய் - இறந்த பின் அப்பால் நற்கதிபெறுவதற்கு; அபரக் கிரியை - இறந்தவர்க்குச்
செய்கடன், தென் புலத்தார் கடன்; சூதக் கொத்து - மாம்பூக்கொத்து.

இது கவிசூற்று.

வாவியில் நீர்வற்ற மாயும் கயல்வாழப்
பூவில் மழைபொழிந்து போற்றியாங் கவ்விரதி
ஆவி விடத்துணிந்தான் ஆற்றி உயிர்வாழத்
தேவின் அசரீரி இச்செய்தி செப்பியதே

39

நீர்வற்றியதால் இறந்துபடும் மீன் உயிர்வாழ மழை பெய்தது போல், கணவன் பிரிவாற்றாது
உயிர் துறக்கத் துணிந்த இரதி உயிர் வாழும்படி அசரீரி வாக்கு எழுந்தது.

இது முதல் 5 பாடல் அசாரீரி கூற்று.

"பூங்கணையோன் தேவீ பொன்றிப்போம் உன்கணவன்
ஈங்கணவான் நீளப் பிரிந்திரான் என்றறிவாய்;
ஆங்கவனும் ஈசன் அழற்கண்தீ பட்டழியும்
பாங்கணையும் பான்மை பகர்வேன்; பதறாயே

40

பொன்றிப்போம் - இறந்த; அழியும்பாங்கணையும் பான்மை - அழியும்படி நேர்ந்த காரணம்.

உன்கணவன் ஏவால் விகாரம் உறும்பிரமன்
தன்மகளை இச்சித்(து) அறிவால் அடக்கியவன்,
பின்பகரும் சாபப் பெருவிளைவே இப்போதில்
தன்கணுற மாய்ந்தான்; தவிரும் விமோசனங்கேள்

41

விகாரம் - காமவிகாரம்; அறிவால் அடக்கி - (அவ்விச்சையை) அறிவால் அடக்கி; சாபப் பெருவிளைவே - சாபத்தின் பெரும்பயனே; விமோசனம் - விடுபடும் வழி

தருமன் தனையிரப்பச் சாந்த முறும்பிரமன்
பரமன் பரமோனம் நீத்தேயப் பார்வதியைக்
கிரம மணஞ்செய் கிருபைமிகு போதத்தில்
அரணந் தருபாதன் அவன்மீ தருள்புரிந்தே

42

தருமன் தன்னிடம் வேண்டுதல் செய்ததால் சாந்தமடைந்தபிரமா "பரமனும் அரணந்தரும் பாதனுமாகிய சிவன் மோனம் நீங்கி உமையை மணம்புரியும் கருணை மிகும் சமயத்தில் மன்மதன்மீது அருள் புரிந்து" குளகமாய் அடுத்த பாடலோடு முடியும்.

வெந்த உடல்மீள மேவுவித்தே அவ்வேளை
உந்தன் வசமுய்ப்பான் என்றான் விமோசனமும்;
சிந்தும் இடிநீர்க்கும் சீறல் அருளலுக்கும்
அந்த முகில்முனிவ ரன்றோ பிறப்பிடமே

43

சிந்தும் - அழிக்கும் துளிக்கும் என இருபொருள் முறையே இடிக்கும் மழைக்கும் இயையும்; சீறல் அருளல் - முனிதலுக்கும் அருளலுக்கும் நன்றும் தீதும் ஆகிய இரு செயல்களுக்கும் பிறப்பிடம் முகிலும் முனிவர்களும்.

நாயகனைச் சின்னாவில் நண்ணும் நலம்பிறக்கும்
தாயகமாம் மேனிநீ தாங்குவாய்; தாமரையின்
நாயகனால் நீருண்ணப் பட்டநதி பின்மழையால்
தாயகமாய் நீர்க்கு வளந்தருமே தக்காளே"

44

நண்ணும் நலம் பிறக்கும் - சேரும் நன்மை உண்டாகும், நலம் பிறக்கும் தாயகமாம், மேனி -
நன்மைகள் விளைவதற்குத் தாயகமான (நினது) மேனி, நலம் பிறக்கும் என்பது இடைநிலைத்
தீபகமாய் முன்னும் பின்னும் இணையும்; தாமரையின் நாயகன் - சூரியன்; நீர்.....நதி - நீர்வற்றிய
நதி; மழையால் நீர்க்குத் தாயகமாய் - மழையால் நீர்க்கு உறைவிடமாகி

இதுமுதல் வரும் 2 பாடலும் கவிகற்று

என்றாங்கு) அசீரி கூறி இரதியுடன்
பொன்றா வகைகிறிது போற்ற, வசந்தனும் தான்
நன்றாம் உரைநம்பி நல்லுரைக ளாற்பின்னும்
அன்றாங் கவள்துயரம் ஆற்றவே தேற்றினனே

45

உடன் பொன்றாவகை - கணவனுடன் இறந்து படாமல்; ஆற்ற - மாற்றும்படி.

வெயிலால் மெலியும் பிறைமதியும்
வேனில் வாடும் தளிர்க்கொடியும்
பயில்வாம் மாலை மாரியிவை
எதிர்பார்த் திருக்கும் பண்பேபோல்
துயிலான் துயரால் நலிஇரதி
துணைவன் காமன் தனையுதவும்
எயில்முன்(று) எரித்தோன் அருளினையே
எதிர்பார்த் திருந்தான் என்செய்வான்

46

மெலியும் - ஒளிமழுங்கிய; வேனில் வாடும் - முதுவேனிலால் வாடிய; தான் விளங்க மதிமாலைப்
பொழுதையும், தான் தழையக் கொடிமாரியையும் எதிர்பார்க்கும். அவ்வாறே துயிலாது
துயரால் மெலியும் இரதி காமனை மீளவும் தரும் சிவனருளை எதிர்பார்த்திருந்தான்.

நாலாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

மணம்புரி காண்டம்

ஐந்தாவது - உமை தவங்காண் சருக்கம்

அவ்வா(று) அழல்வாய் மதன்வேவ அட்ட பினாகி ஆண்மையெதிர்
இவ்வா(று) உமைதான் கண்முன்தன் எண்ணம் ஈடே றாமையினால்
செவ்வி தினியான் சிந்தைகவர் கருவித் திறமா காப்பெண்மைச்
செவ்வி அழகைச் சித்தமற வெறுத்துச் சீறிப் பழித்தனளே

1

முதல் மூன்று கவிகூற்று

பினாகி - சிவன்; ஈடேறாமை - நிறைவுறாமை; செவ்விது - நன்றாக; இனியான் - காதலன்;
செவ்வி அழகு - பருவ அழகு; பழித்தனள் - இகழ்ந்தாள், சிவனது ஆண்மையின் முன், தன்
எண்ணம் ஈடேறாததால் உமை, காதலன் கருத்தைக் கவரும் கருவியாகாது வீணானதன்
பெண்மைச் சிறப்பாகிய பருவ அழகைச் சிந்தையில் மிகவெறுத்தாள்.

பின்னும் பிராட்டி மனஉறுதி பிடித்துத் தவத்தால் பேறெய்தற்(கு)
உன்னும் அழகை உடைமைகொளத் துணிந்தாள்; வரங்கள் உள்ளியவா
மன்னும் படிசெய் தவமன்றி, வரனும் அரனாய் வளரண்பும்
முன்னும் படியே முழுதெய்தும் வழிவே(று) உண்டோ? முடிந்திடுமோ

2

தவத்தால் உன்னும் அழகைப் பேறெய்தற்கு உடைமைகொளத்துணிந்தாள் - தவச் செயலாலே
தான் நினைத்த அழகைப் பேறாயடையவும், தன்னுடையமையாக்கவும் துணிந்தாள்;
உள்ளியவாவரங்கள் மன்னும்படி - எண்ணியவண்ணம் வரப் பேறு நிலைக்குமாறு
வரனும்.....வழி-நாயகனும் சிவனேயாகவும், வளரும் அன்பும் எண்ணியவாறு முழுமையாகவும்
பெறும் வழி வேறில்லை, வேறொன்றால் நிறைவுறுமோ. வேற். பொ. வைப்பணி

ஈசன் பாலாம் இதயமுடன் இணையில் தவஞ்செய் முயற்சியின்மேல்
நேசம் சாலும் மகளுமையாள் நிலைகண்(டு) அணைந்து தாய்மேனை,
பாசம் மேவப் பரிந்தணைத்துக் கொண்டபயிலற் கரும் விரதத்(து)
ஆசங் கையிலார்க் கல(து)அரிதாம் தவத்தின் மீட்பான் அமைந்துரைப்பான்

3

இதயம் - உள்ளம்; இணையில் - ஒப்பில்லாத; நேசம்சாலும் - விருப்பம் மிகுந்த;
மகள்.....அணைந்து - மகளான உமையவளின் நிலைமை கண்ட, தாயாகிய மேனை உமையை
அணைந்து, ஆசங்கை இல்லார்க்கலது அரிது - ஐயமின்றி உறுதி பூண்டவர்களுக்கல்லது
மற்றையோர்க்கு அரியதான; தவத்தின் மீட்பான் - தவஞ்செய்வதிலிருந்து தடுக்கும் பொருட்டு.

மகளே வருக; மனக்குகந்த தெய்வம் அனைத்தும் மனைப்பால;
 துகளே தொடர்பு பூசனைகள் தொடர்தி; பயன்கொள்; தவம்வேண்டா;
 மிகவே கடினத் தவமெங்கே! மிகமென் மையதுன் மேனியெங்கே!
 தகுமோ வாகை மலர்,சுரும்பு தவிர்ந்த பறவை தனைத்தாங்க

4

இது மேனை கூற்று.

மனைப்பால - மனையிலே உள்ளன, துகள் - குற்றம்; தொடர்தி - தொடர்ந்து செய்;
 பயன்கொள் - பூசனையால் பயனைப் பெறுவாய்; மிகவே.....எங்கே - மிகக் கடினமான தவம்
 எவ்வளவு உயர்ந்தது, மிகமென்மையான உன்மேனி எங்கே தாங்கமாட்டாது;
 வாகை.....தகுமோ - வாகை மலரானது வண்டேயல்லாமல் வேறுபறவைகள் இருக்கத்
 தாங்கவல்லதோ. வேற். பொ. வைப்பணி

கரைந்தாங் கினைய மேனைதவக் கருத்தார் மகளைத் தவம்உருற்றி
 வருந்தா வகையால் தடைசெய்ய மாட்டா(து) இருந்தாள்; மனங்கொண்ட
 விருந்தாம் பொருளில் வேட்கைமிகும் உளமும், உடைந்து தாழ்நிலத்தில்
 விரைந்தே பெருகும் வெள்ளமும்ஆர் தடுப்பார் முயற்சி வீணன்றோ

5

அடுத்த 4 பாடல் கவிகூற்று.

இனையகரைந்து - இவ்வாறு சொல்லி தவக் கருத்து - தவஞ் செய்யும் விருப்பு; உருற்றி - செய்து;
 விருந்தாம்.....மனமும் - புதியதும் இனியதுமான பொருளில் ஆசை கொண்ட மனத்தையும்;
 உடைந்து தாழ்நிலத்தில் - அனை உடைந்து பள்ளத்தில், மனத்தையும் வெள்ளத்தையும்
 யாரால் தடுக்க முடியும். வேற். பொ. வைப்பணி

சீலம் பொய்யாப் பார்வதி,இச் செய்கை தெரிந்த தந்தையிடம்
 காலம் கருதிப் பாங்கியினால் கருதும் பயன்தான் காண்பளவும்
 கோலம் பெருகும் தவஞ்செய்யக் குறித்து வணத்திற் குடிவாழச்
 சாலும் தகையில் விநயமுடன் சாற்றி விடையும் வேண்டினளே

6

காலங்கருதிப் பாங்கியினால் - தக்கசமயமறிந்து பாங்கி மூலம்; காண்பளவும் - பெறும்வரை;
 சாலும்.....விநயமுடன் - தக்கவாறு பணிவோடு, பார்வதி தந்தையிடம் சாற்றி விடையும்
 தருமாறு வேண்டினாள்.

பின்னும் பின்னற் சடைஉமையாள், அமையும் பிரியம் பெருங்களிப்பு
 நன்னர் மதிப்பார் தந்தைவிடை நாடி, மயில்கள் நடமாடும்
 பொன்னஞ் சிகரம் தவம்புரிவான் புக்காள்; அதுவே இந்நாளும்
 மன்னும், கௌரி சிருங்கமென மக்கள் அழைக்கும் நாமமுடன்

7

விடைநாடி - அநுமதியை அநுசரித்து, உமைதவம்புரியச் சென்று தங்கியிருந்த சிகரமே, மக்கள் கௌரி சிருங்கம் என அழைக்கும் பெயரோடு ஜின்னும் நிலைத்திருக்கிறது.

மாறா உறுதி மனங்கொண்ட உமையாள் மாப்பில் அசைந்தாடிச்
சேறாம் களபம் செறிவுற்ற சீரார் முத்த வடம்நீக்கி,
வீறார் பால வெயிலொளிபோல் விளங்கும் தனங்கள் வளர்வதனால்
ஊறாய் இணைப்பு விடும்உரியின் உத்தரீயம் புனைந்தனளே

8

இதுமுதல் 22 பாடல் உமைதவச் செயல் கூறுவன.

ஊறாய் இணைப்புவிடும் - ஊறுபட்டுப் பொருத்துவிடும்; களபம் - சந்தனச் சாந்து, உமையவள், மாப்பில் முத்துவடத்தை அகற்றித் தோலாலான மேலாடையை அணிந்தாள்.

கொங்கார் கூந்தல் சூழ்ந்தழகால் குலவும் கௌரி மலர்வதனம்
இங்கார் சடைசூழ் இப்போதும் அப்போ தேபோல் எழில்தருமே;
தங்கார் சுரும்பு சார்பொழுதே கமலந் தகைமிக் குறுமன்றால்
அங்கார் பாசி அணைவுறினும் அளிசேர்ந் தாங்கே அவிந்தருமே

9

முன்பு கூந்தலாலே சூழப்பட்டு அழகாயிருந்த கௌரியின் மலர் முகமானது, இப்போது சடையாலே சூழப்பட்ட போதும் அழகாயே இருந்தது; தகை - அழகு, கமலமலரும், வண்டு மொய்த்திருக்கும் சமயத்திற் போலவே பாசிசூழ்ந்திருக்கும் சமயத்திலும் அழகாகவே இருக்கும். வேற. பொ. வைப்பணி

கணந்தோறு) உரோம புளகமுறக் காட்டுஞ் செய்கை முஞ்சிப்புல்
குணந்தான் மூன்று கொளஇணைத்த இடைப்பட்ட டியும்தான் கொள்தவத்துக்(கு)
அணிந்தாள் உமையாள்; அன்னதனால் அணிமே கலைசூழ் சகனதலம்
திணிந்தார் செய்ய குங்குமச்சாந்து) அழுத்தி யாங்குச் சிவந்ததுவே

10

உமையாள், தான் கொள் தவத்துக்கு, குணந்தான் மூன்று கொள இணைத்தமுஞ்சிப்புல்; இடைப்பட்டிகை அணிந்தாள் - உமையவள், தான் மேற் கொண்ட தவச்செயலுக்கு உரிய (குணம்) புரிமுன்று கொண்டதாய் அமைத்த (முஞ்சி) ஒருவகைப் புல்லாலான இடைப்பட்டிகையை அணிந்தாள், இது கணந்தோறும் மேனியில் புளகமுண்டாக்கும் தன்மை (சுணை) உள்ளது, இதை அணிந்ததால், முன்னேமேகலை அணியப்படும் இடையில், இப்போது குங்கும சாந்து திணியச் சாத்திவிட்டது போல மிகச் சிவப்பேறச் செய்தது.

உதட்டில் உகந்த நிறமூட்டல் ஒழிந்தும், உபய தனத்தொளியால்
பதற்றம் தருசெம் பந்தாடல் நீத்தும், விரற்கை பயில்தவத்தால்
இதத்தோடு அரிய தருப்பைநுனி எடுத்தேய் புண்ணும் செபமாலை
விதத்தோடு உருட்டும் வினையுமுற வாக்க விதித்தாள் விதியாலே

11

உதடு - வாய் இதழ்; உபயதனம் - இருதனங்கள்; பதற்றம் - நிறம் மாறுபடும் (பந்து); விரற்கை -
கைவிரல், உதட்டுச்சாயமூட்டாததாலும் பந்தடியாததாலும் கைவிரல்களில் சிவப்
பேறாதிருந்தும் வேறுசெயலால் சிவப்புறச் செய்தாள், அவை : தருப்பைப்புல்
நுனியைக்கிள்ளுவதும் செபமாலையை உருட்டுவதுமாகிய செயல்கள்.

மானம் மிகுந்த மலரமளி மருங்கு புள வழுவுற்ற
கானங் கமழும் அளகமலர் உறுத்த நலிந்து கலங்கும்இவள்,
கானந் திகழும் வறுந்தரைமேல் கரமே மருவும் தலையணையும்
வானம் வனப்பார் விதானமுமாய்த் தான்கண் வளர்ந்து வைகினளே

12

மானம் - மாண்பு, மலர்அமளி - மலர் மெத்தை; கானம் - வாசனை; அளகம் - கூந்தல்;
மலர்....இவள் - மலர்கள் உறுத்தவே வருந்தும் உமையாள்; கானம்.....தரைமேல் - காட்டிலுள்ள
வெறும் நிலத்தில்; கரமே.....விதானமுமாய் - தன்கையே தலையணையாகவும், வானமே
மேற்கட்டியாகவும் பொருந்த; கண்வளர்ந்து - கண்ணுற்றங்கி

நயமுற் றுளதன் மருள்நோக்கும், நளினம் மிகுதன் அங்கமுறும்
சயமுற் றிடற்காம் சதுர்வினையும், தான்கொள் காலம் பின்கொள்வான்,
நியமத் தவம்மேற் கொள்நிமலை நேராம் பிணைபால் வல்லிகன்பால்
அயலுற் றிருக்க அடைக்கலமாய் அளித்தா னெனத்தான் அகற்றினளே

13

நளினம் - மென்மை; சயம் - (பெண்மைக்காம்) வெற்றி; சதுர்வினை - திறமை மிக்க செயல்,
நோக்கையும் வினையையும் பின்பு வேண்டும்போது பெற எண்ணியவளாய், அவற்றுக்கு
நிகரான மான்பிணையிடமும் மலர்க் கொடிகளிடமும் விலகியிருக்குமாறு அடைக்கலமாக
வைத்தாள் என்னும்படி தன்னிடமிருந்து அகற்றினாள்.

கொங்கைக் குடத்தூற் றமுதநீர் சோரா தூட்டிக் குழந்தைகள்போல்
அங்கைத் தழுவி உமைவளர்த்த தருவில் அமர்த்தும் வாத்சலியம்
துங்கக் குமரன் தோற்றியும்பின் தன்பால் தொடர மீட்டிலனேல்
அங்கக் குமரி அன்பளவென்! தலையன் பகலா(து) அநிதரிதே

14

கொங்கை.....நீர் - கொங்கையாகிய குடத்தில் ஊறிவரும் பாலாகிய நீர் என உருவகமாகவும், கொங்கை போன்ற குடத்தினால் ஊற்றுகின்ற நீர் என உவமையாகவும் கொள்க; சோராது - சோம்பாது, வாடாது, உமையாள் தானே தோற்றுவித்து ஊட்டித் தழுவித் தன்குழந்தைகள் போலவளர்த்த மரங்களிடம் வைத்த தாயன்பை (வாத்தவியத்தை); துங்கம்.....மீட்டிலனெல் - பெருமை மிக்க குமரன் பின்பு மகனாகப் பிறந்தும் தன் பாலில் வரும் வண்ணம் மீட்க முடியாதிருந்தானென்றால், தாயன்பு முன் பிறந்தவரிலும் பின் பிறந்தவரிடமே அதிகமாகும் என்ற அபிப்பிராயம் பிழையாகியது.

விரும்பி விழிநோக்கு ஒப்பது உமை, விழியால் சார்த்தி அளப்பாள்போல்
அரும்பு காதற் றோழியர்முன் அணைந்து பிணையைத் தழுவியவா
தெரிந்து வனதா னியம்ஊட்டித் தேற்றி வளர்த்தாள்; மானினமும்
பரிந்து பயமற்றா) உரிமையுடன் கூடிக் குலவும் பார்வதிபால்

15

உமை விழி நோக்கு ஒப்பது விரும்பி - உமையாள், மானின் பார்வை தன் பார்வை போன்றதுதானா என அறியவிரும்பி; விழியால் சார்த்தி அளப்பாள் போல் - மான் கண்ணோடு தன் கண்ணைச் சாரவைத்து அளப்பவள் போல தோழியரை முந்திச் சென்று பிணையைத் தழுவிக்கொண்டு தானியம் ஊட்டித் தேற்றிவளர்த்தாள்; மானினமும், அச்சமின்றி அன்புடன் பார்வதியிடம் கூடிக்குலாவின. தற்குறிப்பேற்றவணி திருக்கோவை 121ம் பாடல் "தன் நேர் அளப்பாளொத்து ஈர்ங்கொடியின் ஒதுங்குகின்றாள்" என்பதும், கம். இரா. அயோ. காண். தயரதன் இராமனைத் தழுவியதை "தனது தோள் மார்பு கொண்டளந்தான்" என்பதும் சார்த்தி அளந்த வகையின.

பனிமால் வரைமேல் பயில்தவத்தாள் பகரும் சந்திப் பணிமுற்றப்
பனிநீர் மூழ்கி உரிதரித்தே, பாகம் பெறுதீ போற்றி, மறை
மனுநாறு) ஓதும் இளையாளை வணங்க முனிவர் பலர்வந்தார்;
மனுநூல் அறத்தின் வாழ்வாரை மதிப்பார்; வயதை மதியாரே

16

சந்திப்பணி - காலைச்சந்திவழிபாடு; உரிதரித்தே - மரவுரி உடுத்து; பாகம் - அவிப்பாகம்; மறைமனு நூறு ஓதும் - யசர் வேதத்திலுள்ள உருத்திர மந்திரம் நூறையும் ஓதும்; இம் மந்திரம் சிவனைக் குறித்தது 'சுதருத்திரியம்' எனப்படுவது : இவ்வாறு தவம் புரியும் இளம் பெண்ணை வணங்க முதியுதபோதனர் பலரும் வந்தனர், அறவோரை மதிக்கும் அறவோர் வயதை மதியார், அறத்தையே மதிப்பார். வேற். பொ. வைப்பணி

பிறப்பின் பகைமை மறந்து உறவு பேணும் விலங்கால், விருந்துகுறை
வறுக்கக் கனிதந் தமைதருவால், நவமா யமைந்த ஆசிரமத்து
உறுப்பின் வளர்த்த வன்னிஅவி உண்டு வலஞ்சூழ்ந் தெரிகையினால்
கறுப்பில் தூய்மை காட்டியதால் கமையாள் உமையாள் தவவனமே

17

மானும் புலியும் முதலானவை பிறவிப்பகையை மறந்து உறவாய் வாழுவதாலும், விருந்தினரை (உபசரிக்க)க் கனிதரும் மரங்களாலும்; நவமாய் - புதிதாய்; ஆசிரம்.....எரிகையினால் - ஆசிரமத்துக்கு அங்கமாக வளர்த்து வழிபடும் அக்கினி அவியை உண்டு வலமாகச் சுழன்று எரிவதாலும்; கறுப்பில் தூய்மை - களங்கமற்ற பரிசுத்தத்தை; கமையாள் உமையாள் - பொறையுள்ளவளான உமையவள்.

கொள்ளும் இனைய தவத்தால்தன் கருத்திற் கொள்ளும் பயன்முழுதும்
கொள்ளல் கூடா தெனக்குறித்(து)அப் போதே இமவான் குமரியும்தான்,
எள்ளல் கூடா மெல்லியல்போ(டு) இளமைக் கேலா மிகக்கடினம்
உள்ள விரதத் தவவினைகள் உவந்தங் குளுற்றத் தொடங்கினேள்

18

கொள்ளும்.....குறித்து - தான்மேற் கொண்ட இவ்வாறான எளிமையான தவவிரதத்தால் தான் கருதிய பயனை முற்றும் பெறமுடியாதென உணர்ந்து; எள்ளல்.....ஒவ்வா - புறக்கணிக்கத் தகாத தனது மென்மை இயல்போடு இளமைப் பருவத்துக்கும் பொருந்தாத மிகக் கடினமான விரதம் தவங்களை விருப்போடு செய்வாளாயினாள்.

இனிய பந்து வினையாடு மிதற்கே இளைப்பாள் இனையான்தான்,
முனிவர் அரிதின் முயல்விரத முயற்சி இனையாள் இழைப்பாளால்;
கனியும் மனத்தாள் காயம்,பொற் கமல மலரால் ஆனதுவோ
கனியின் மிருது காந்திகடும் தவஞ்செய் காழ்ப்புங் காட்டியதால்

19

இளைப்பாள் - களைப்படைபவள்; இனையாள் - இளமையானவள்; இனையாள் - இளைப்பு அடையாதவளாய்; இழைப்பாள் - செய்கின்றாள்; கனியும் மனத்தாள் காயம் - அருள் உள்ளங் கொண்ட உமை மேலீ பொற் கமலம் - பொற்றாமரை; கனியின்.....காட்டியது - கனிபோன்ற மென்மையும், காந்தியும், தவத்தால் உறுதியும் கொண்டிருந்தது. காயம் காட்டியது என்க.

வேனில் முதிர்ந்த வேளையில்நாற் புறமும் விரவும் தீநடுவே
பானல் நயனி, பதமுன்றி முகத்தில் மகிழ்ச்சி நகைப்பில
வானில் இரவி கண்கூச வழங்கு கதிரை மீறி,விழி
கானில் எதுவும் காணாமல் கதிரே காண மிகநோற்றாள்

20

பானல் நயனி - குவளை மலர்க்கண்ணாள், முதுவேனிற் (கோடை) காலத்தில் நாற்புறமும் சூழ்ந் தெரியும் தீயின் நடுவே காலுன்றிநின்று, தன்முகத்தில் மகிழ்ச்சியும் நகையும் பொருந்த, சூரியன் கண்கூசும்படி வீசும் கதிரொளியை மீறித் தன் கண்கள் காட்டில் வேறெதனையும் பாராது சூரியனையே பார்த்திருக்கத் தவஞ் செய்தாள். இத்தவத்தைப் பஞ்சாக்கினிமத்தியில் நின்று நோற்றல் என்பர்.

கடலாற் பொருவாக் கட்கடையில் சிறிதேகருமை கலந்த தலால்
கடலாற் பானு கடர்க்கிரணம் தூயான் முகந்தான் துகளிலதாய்
மடலாற் பொலிசெந் தாமரையின் மலர்போல் மாட்சி மலர்ந்ததுவே;
'கடலால் பொன்போல் துன்புகட நோற்பார்கடர்வர்' எனும் மறையே

21

கடலால்.....அல்லால் - கடலாலும் ஒப்பாய் நிற்க; முடியாத பெரிய கண்ணின் கடையிலே (கடைக்கண்ணில்) சிறிதே கருமை காணப்பட்டதன்றி; கடலால்.....இலதாய் - சூரியனின் கிரணம் சுடுதலால் தூயவளான உமையின் முகந்தான் களங்கமில்லாததாய்; மடலால்.....மலர்ந்ததே - நூறிதழாற் பொலிவுறும் செந்தாமரை மலர் போலச் சிறப்புற்று விளங்கியது. "சுடுதலாலே பொன் கடர்வது போலத் துன்பம் கடச்சுட நோன்பு செய்பவர் ஒளி பெறுவர்" என்று கூறும் தமிழ் மறை (குறள்). வேற். பொ. வைப்பணி மூலத்திலில்லாதது.

வேண்டும் நிமித்தம் இன்றிவிழும் விண்ணின் மழையாம் வெறுந்துளியும்
ஈண்டும் மதியம் பொழிஅமுதத்(து) இனியநிலவும் எனும் இவையே
பூண்ட தவத்தப் புனிதைகொளப் பொருந்தும் விரத பாரணமாய்
மாண்ட அதனால் தருவாழ்வே மானும் மானின் தவவாழ்வே

22

மழைத்துளியும் நிலவும் ஆகிய இரண்டுமே, புனிதையின் விரதத்துக்குப் பாரண உணவாக அமைந்தன, அதனால் மான் போன்றவளின் தவ வாழ்வு மரங்களின் வாழ்வு போல் அமைந்தது; மானும் - போலும்.

வீங்கு வேனிற் பின்மேவி விரவும்காரில் முதற் பெயல்நீர்
தூங்க ஆவி எழச்சுவற்றும் தரைபோல், தொடர்ந்த தவத்துற்றாள்,
பாங்கு விறகின் பாலில்நீ பட்ர்விண் பானு காலும்நீ
தாங்கி அழலும் மேனிமழை தருநீர் ஆவி எழநின்றாள்

23

வீங்கு.....தூங்க - முதுவேனிலின் பின்வரும் கார்காலத்து முதல் மழை நீர் பொழிய; ஆவி.....தரைபோல் - அந்தநீரை ஆவியாகும்படி வற்றச் செய்யும் வெப்பநிலம் போல, விறகில் எழும் தீயையும் சூரியன் பொழியும் தீயையும் தாங்கி வெந்த மேனி, மழை நீரை ஆவியாக்க நின்று நோற்றாள்.

காரில் பொழிந்த தலைப்பெயல் நீர்த் துளிகண்ணிமையில் கணந்தங்கி,
ஏரில் பொலியும் இதழ்இடித்தே, தனம்மீ தெற்றத் தெறித்திழிந்தே,
சீரில் திகழும் வயிற்று மடிப்பு)அளாவி, நேரங் கழிந்துற்ற,
ஓரில் குகைபோல் உந்தியிடை ஒருகால் அல்ல பலகாலே

24

தலைப்பெயல் நீர் - முதல் மழை நீர்; கண்.....தங்கி - கண்ணிமையிலே கண்ணேரம் தங்கி ஏரில் இடித்தே - அழகிய உதட்டில் வீழ்ந்து உறுத்தி தனம்.....இழிந்தே - தனத்தின் மீதுபட்டுத் தெறித்து விழுந்து; வயிற்று....அளாவி - வயிற்றிலுள்ள மடிப்புகளைத் தழுவி ஓரில் - உய்த்துணரும்போது; குகைபோல் உந்தியிடைஉற்ற - குகைபோன்ற உந்திச் சுழியிடத்தே தாமதமாய்ச் சேர்ந்தன, மழைத்துளிகள் பலமுறை உற்றன.

ஊடு விசைக்கும் வாடையுடன் ஓயா மழையும் உணராளாய்
வீடு வெளியாய்ப் பாயல்கற் றலமாய் வைகி விழிதுயின்றே
நீடு தவஞ்செய் நின்மலையின் நியமம் கண்கா ணிப்பார்போல்
மாடு நிசிதான் மின்னுவெனும் மலர்க்கண் திறந்து பார்த்திடுமே

25

குளிரும் வாடையையும் மழையையும் கருதாமல், வானமே கூரையாக, கற்பாறையே படுக்கையாகக் கண்துயிலும் உமையின் விரத நியதியைக் கண்காணிப்பவர் போல, புறஞ் சூழ்ந்த இருள் மின்னலாகிய கண்ணைத் திறந்து பார்க்கும் இடையிடையே.

கூரும் வாடை கொட்டுபனிக் காலம் குளிரில் இராமுமுதும்
ஆரும் கழுத்து வரைநீரில் அடங்கி விரும்பி இருந்(து)எதிரே
சேரும் சோடி சிறிதகலத் தேம்பிப் புலம்பித் திகைத்துள்ளம்
சோரும் சக்ர வாகஇணைக்(கு) இரங்கும் துளக்கில் தவத்தொழிலாள்

26

குளிர்வாடையும் கொட்டும் பனியும் சேர்ந்த இரவு முழுதும் கழுத்துவரை அடங்கும் நீரில் அமிழ்ந்தியிருந்து, கண்ணெதிரில் சோடி சிறிதே பிரிந்தவுடன் மிகவருந்துகிற சோடியான சக்காரவாகப்புள்ளின் நிலைகண்டு இரங்குவாள்.

கஞ்சு ககந்தம் துடிக்குமிதழ்க் காந்தி கலந்த முகத்துமையாள்,
விஞ்சு பனிக்கு மிகஅழிந்த கமலா லயத்து விரும்பிநிசி
தஞ்சம் உகந்தாள், தாமரையில் குறைதன் முகத்தால் நீக்கினளால்;
தஞ்சம் அளித்தார் தமக்குதவல் தலையாம் அறமாம் கைம்மாறாம்

27

கஞ்சம் - தாமரை; விஞ்சு - அதிகரித்த; தஞ்சம் - புகலிடம்; நிசி - இரவு; தாமரை மலர் போன்ற ககந்தமும், துடிக்கின்ற இதழ்களுமுள்ள முகமுடைய உமையாள், மிக்கபனியால் அழிவுற்ற (கமலாலயம்) தாமரைத்தடாகத்தில் இரவில் புகலிடமாயிருந்தாள். அதனால் தடாகத்துக்குத் தாமரை மலர் இல்லையே என்ற குறையை இல்லாமற் செய்தாள். தஞ்சமடைந்தோர் தஞ்சமளித்தவர்க்குற்ற குறையைத் தீர்ப்பது நல்ல அறமாகும். கைம்மாறுமாகும். வேற். பொ. வைப்பணியும் தற்குறிப்பேற்ற அணியும் சேர்ந்தது.

உதிரும் சருகே உண்டமைந்தார் உயரும் தவத்தோர் வரம்பாவர்;
உதிரும் சருகாம் பர்ணம்ஒழித்(து) அவரின் உயர்ந்த தவம்உழக்கும்
முதிரும் இனிய மொழிவிரத முறைகண்(டு) 'அபர்ணா' எனஅன்பால்
முதிரும் புராண முறைகண்ட முன்னோர் அழைப்பர் அன்னவனை

28

உதிர்ந்த சருகை மாத்திரம் உணவாக்கி நோற்போர் தவஞ்செய்பவர்க்கு உயர்ந்த நிலையினராவர்; பர்ணம் - இலை, சருகான இலையும் உண்ணாமல் உயர்ந்த தவம்புரியும் உமையாள் நிலையைப் பார்த்து 'அபர்ணா' எனப் பெயரிட்டழைத்தனர்; முதிரும் இனிய மொழி - உமை, அன்மொழித் தொகை, புராண முறை கண்ட முன்னோர் - பழமையான தவநெறியை உணர்ந்த முன்னோர்கள். முன்னோர் அன்னாளை அபர்ணா என அழைப்பர், அபர்ணா - இலையும் உண்ணா நோன்பி

அந்தா மரையின் அகவிதழின் மென்மை மேனி அவ்வண்ணம்
கொந்தார் குழலி இரவுபகல் கொண்ட நியம விரதத்தால்
நொந்தே மெலிய நோற்றதனால் நுவுலும் உரனார் முனிவர்தாம்
முந்தே முயல்செய் தவமெல்லாம் முதன்மை ஒழியத் தாழ்வித்தாள்

29

கொந்தார் குழலி கொண்ட விரத நியமத்தால் மென்மை மேனி மெலிய நோற்றதனால், முன்னே பலமுனிவர்களும் செய்த தவத்தின் பெருமை தாழ் உயர்வுற்றாள்.

பலாசம் தண்டு தோல்நூல்கள் பயிலும் மேனி, பகர்வாக்கு
விவாசம், வேதம் நவிலாற்றால் வீறார் காந்தி, சடைமுடிதாம்
குலாவும் கோலத்(து) ஒருமாணி ஒருநாட் குமாரி தவச்சாலை
நிலாவும் பிரம சரியம்உரு நேர்ந்துற் றெனமுன் நண்ணுற்றான்

30

இதுவும் அடுத்த பாடலும் சிவனாகிய பிரமசாரி வருதலும் உமை வரவேற்றலும் கூறும்.

பலாசமரத்தண்டும் தோலும் பூணூலும் பொருந்திய மேனியும், வாக்கு வல்லபமும் காந்தியும், சடைமுடியும் பொருந்திய ஒருபிரமசாரி, குமாரி தவச் சாலையில், பிரமசாரிக்குரிய இலட்சணமெல்லாம் ஒருருவமாகி வந்தது போல வந்தான்; காந்தி - பிரம தேசக; மாணி - பிரமசாரி

விருந்து புரப்பாள் மாணிதனை மிகவும் மதித்தே உபசரிக்கப்
பொருந்தும் பொருளும் கொண்டுமையாள், பொங்கும் மகிழ்வோ டெதிர்கொண்டாள்;
விரும்பல் வெறுத்தல் விட்டுரன்சேர் விரதர் தாமும் தமைநாடிப்
பொருந்தும் தவத்தர் சிலரைமிகப் போற்று வார்மற் றவச்சிறப்பால்

31

விருந்து புரப்பாள் - விருந்தோம்பும் பண்புள்ள உமை; மிக.....எதிர்கொண்டாள் - விருந்தாளியான பிரமசாரியை மதித்து உபசரிக்க வேண்டிய பொருள்களையும் கொண்டு மகிழ்வோடு எதிர்கொண்டாள்; உரன்சேர் விரதர் - அறிவால் மிக்க தவத்தோர்; தமை.....சிறப்பால் - தம்மைத் தேடிவரும் தவத்தோரிற் சிலரை அவர்களிடமுள்ள சிறப்பைக் கண்டு, மற்றவர்களிலும் மிகப் போற்றுவார். வேற். பொ. வைப்பணி

விதிசெய் அதிதி பூசைகொளும் விருந்தாம் மாணி, சிறுபொழுதில்
வதிசெல் வருத்தம் மாற்றியபின் தவஞ்செய் தவமாம் வனிதைமுக
மதிசெல் விழியால் பொதுநோக்கி, மடவாள் மனக்கோள் மதிப்பான்போல்,
மதிசெய் துரைப்பான் தேங்கியுடை மடைவாய் ஓடு நீரேபோல்

32

விதி.....மாணி - விதி முறையாகச் செய்யப்பட்ட விருந்தோம்பலை ஏற்றுக் கொண்ட அதிதியாகிய பிரமசாரி; வதிசெல் வருத்தம் - வழிநடந்த வருத்தம்; தவம்.....நோக்கி - தவமே செய்த தவத்தின் பயன் போல உள்ள உமையவளின் முகமதியிலே செல்லும்விழியால் பொது நோக்கு நோக்கி; மடவாள்.....மதிசெய்து - உமையாள் மனக் கருத்தை அளவிட நினைத்தவன் போல எண்ணி; தேங்கி.....உரைப்பான் - நீர், தேங்கிநின்று, உடைந்த மடைவாயில் ஓடுவது போல உரைப்பானாயினான். உவமை அணி

ஓம வினைகட்(கு) உரியனவாம் தருப்பை சமித்(து)இங் குள்ளனவா?
நான வினைக்காம் நன்னீரும் உளதா? யாக்கை நிலைஓர்ந்தே
நாம் விரதம் நடத்துதியோ? நங்காய், தருமம் நாம்செய்தற்(கு)
ஆன முதலிவ் வுடல்;கெட்டால் ஆர்ண தியமிங் கனுபவிப்பார்?

33

இதுமுதல் பதினெட்டுப்பாடல் பிரமசாரியின் கூற்று.

இங்கு ஓமத்துக்கான தருப்பையும் சமித்தும் உளவா? குளிப்பதற்கு நன்னீர் உண்டா? உன் உடல் நிலை அறிந்து விரதம் நடத்துகிறாயா? நாம் தருமஞ் செய்வதற்கான முதற் கருவி உடம்பு; அதுகெட்டால் பின்பு பயன் பெறுவார் யார்? நானம் - ஸ்நானம்; நாமம் - பெருமை; ஆனமுதல் - முதற்கருவி.

வல்லி, நாட்டி நீவளர்த்த வல்லி தவிர்த்துக் காட்டினவா?
அல்கு தவத்தால் அம்பஞ்சி நீணாள் அணியா நிலைமையினும்
மல்கு செம்மை மலர்கின்ற அதரம் மாண இத்தவளிகள்
ஓல்லு மாறிங்(கு) உஞற்றுதவம் என்னோ? உணர கில்லோமால்

34

வல்லி - 1 கொடி போன்றவளே 2 கொடிகள்; அல்குதவத்தால் - தங்கி நிற்கும் தவத்தால்; அம்பஞ்சி.....ஆதரம்மான - நெடுநாளாகச் செம்பஞ்சு ஊட்டப் படாதிருந்தும் செம்மை நிறம் பொருந்தியிருக்கும் நின்வாயிதழுக்கு நிகராக; இளம்.....என்னோ - இளம் தளிகள் பொருந்துமாறு செய்யும் தவம் யாது? எதற்காக?

மங்கை அங்கைக் குசைநசையால் கவரும் மாணை வெகுளாமை
சங்கை அறவே சமைந்ததைஆ தரியா(து), அலையும் தம்விழியால்
நங்கை நோக்கை நிகராதல் நண்ண முயல்வபோல், நம்பன்
செங்கை மானில் இம்மான்மை பிரியா திரியா நோக்கமுமே

35

அங்கைக்.....ஆதரியாது - கையிலுள்ள தர்ப்பையை உண்ணும் ஆசையாலே பறிக்கவரும் மாணை (மங்கை) கோபியாதிருத்தலை ஐயமின்றி அறியும்படி இருத்தலைத் தம் கருத்திலே எண்ணாமலே; அலையும்.....போல் - அலையும் தங்கண்களால் உமையின் நோக்குக்குத் தமது நோக்கை நிகராகச் செய்ய விரும்பியவைபோல; நம்பன்.....நோக்கமுமே - சிவனது கரத்திலுள்ள மான் போல இம்மான்களும் கையகலாமலும் வைத்தகண் வாங்காமலும் தொடருகின்றன. "சாரங்கம் சங்கரிகட்கு இச்சித்து ஏய்ந்தகைச் சங்கரனார்" என்ற அந்தாதிப் பாடல் நினைத்ததும்.

'செம்மை செறிந்த அழகென்றும் தீங்கு நெறிசே ராதெ'ன்னும்
உம்மை மொழிதான் உண்மைமொழி, கண்டாம் உன்பால்; மின்போல்வாய்
தம்மை முழுதும் தவநெறியில் உய்க்கும் முனிவர் தங்களுக்கும்
இம்மை எடுத்துக் காட்டாம்உன் எழிலோடு உயர்ந்த நல்லொழுக்கே

36

உம்மை.....உன்பால் - முதுமொழி உண்மை மொழி என்பதை உன்னிடம் கண்டோம்; தம்மை.....ஒழுக்கே - தம்மை முற்றும் தவநெறியில் சேர்த்திய தபோதனருக்கும், உன்னுடைய பேரழகோடு சேர்ந்த நல்லொழுக்கம் முன்னுதாரணமாகும்.

குலத்தி னோடு குலமலைக்கோன், குமாரி உனது குணஞ்செயலால்
நலத்தி னோடு தூய்மைநிலை நண்ணு மளவு, நகைமுகத்தாய்
பலத்தி னோடு மெழுவதத்தோர் பரவித் தூவு மலர்கொடுவிண்
தலத்தி னோடும் வரகங்கைத் துணையை வரவால் சார்ந்திலனே

37

மலையரசன் தன்குலத்தோடு தானும், உன்னை மகளாகப் பெற்றதால் அடைந்த நன்மையோடு கூடிய தூய்மையளவு சிறப்பைக், கங்கையை மகளாகப் பெற்றதாலும் அடைந்திலன். தவமுனிவர் எழுவரும் துதித்துத் தூவும் மலர்களுடன் விண்தலத்தில் ஓடும் மேலாகிய கங்கை என முன்னே கூட்டுக; முதல் 3 ஓடு - 3ம் வேற். உருபு 4ம் ஓடு பெயரெச்சம்; துணையை - மகள்.

பொருளின் பங்கள் புறக்கணித்திவ் வறமே பொருளாய்ப் போற்றுகின்ற
அருளின் நெஞ்சத்(து) அழகீ, உன் அரிய செய்கை இதனாலே
மருளின் நீங்கி மாண்புடைமெய்ப் பொருள்நல் லறமாய் மனங்கொண்டேன்;
தெருளின் மிக்கார் செயல்தாமே விதியாய்த் தெளிவர் செகத்தோரே

38

அறம் - தவம், பொருளையும் இன்பத்தையும், புறக்கணித்துத் தவத்தையே பேணும்
அருளுள்ளமுடைய அழகியே, உனது இச்செயலால் மயக்க உணர்வை விட்டு, மெய்ப்
பொருளாவது நல்லறமாகிய தவமே என உணர்ந்தேன்; தெருளில் மிக்கார் - மெய்யுணர்ந்தோர்;
இவர்களது செயல்களே வேதவிதி எனப் பொரியோர்கள் தெளிவார்கள். வேற். பொ. வைப்பணி

தவத்தின் காந்தி தழைமேனித் தையால், நீசெய் சபரிபெறும்
தவத்தின் பயன்கொள் தமிழன்இனித் தள்ளத் தகேன்; நின் னுடையானாம்
நலத்தன்; சான்று நவிலக்கேன்; சான்றோர் நட்பு நல்லோர்பால்
நிலத்தின் ஏழு பதம் நிகழ்த்தின் நீங்காதெனமுன் நிகழ்த்தினரே

39

தவத்தின்.....தையால் - தவஒளிவளரும் மேனியுடைய பெண்ணே; நீ.....தகேன் - நீ செய்த
(விருந்தோம்பும்) பூசனையை ஏற்றுக் கொண்ட தமிழன் இனி(உன்னாலே) தள்ளிவிடத்தக்
கவனல்லன்; நின்.....நலத்தன் - உன்னுடையவனாயே இருக்கவேண்டிய நலமுடைய
யெனாயினேன்; சான்று நவிலக் கேள் - அதற்கான காரணத்தைக் கூறக்கேள்; சான்றோர்
நட்பு - தக்கோரிடையே நட்பானது; நல்லோர்.... நீங்காது - நல்லோரிடத்தே நிலத்தில் ஏழு
அடி வைத்து நடந்துவிட்டால் நீங்காது; ஏழுபதம் நிகழ்த்தின் என்பதற்கு ஏழுவார்த்தை
பேசினால் எனவும் பொருள் சொல்வர்.

அற்றால் இன்று தபோதனியே, அடுத்த துவிசர் குலத்தியல்பாம்
பற்றால் ஒன்று தமிழேன்றின் பாலில் வினவிப் பதில்பெறுவான்
உற்றேன் ஒன்றும் ஒளியாமை உரைக்கின் உரைப்பேம் என, அனைத்தும்
பெற்றான் மொழிக எனப்பேசப், பேசும் பிரம சாரிஇவை

40

அற்றால் - அதனால்; துவிசர் - இருபிறப்பாளர் - அந்தணர் முதல் மூவர்; பற்றால்.....உற்றேன் -
பற்றினாலே ஒருவிடயத்தை உன்னிடம் வினாவி விடைபெற வேண்டித் தமிழேன்
வந்துள்ளேன்; ஒளியாமை.....என - (உண்மையை) மறையாமல் சொல்வாயாயின்
(எம்வினாவைச்) சொல்லுவோம் என்று மாணி கூற; அனைத்தும் பெற்றான் - உலக மாதா
(வரம் முழுவதும் பெற்றான் என்றுமாம்); மொழிக்.....இவை - சொல்லுக எனக் கூறுதலும்
பிரமசாரியும் பின்வருமாறு சொல்வான். 39ம் பா. வரம் பெற்றதற்கு சூசகம்.

முன்னாம் பிரம குலப்பிறப்பும் முன்னே உடையாய்; முவுலகின்
முன்னாம் அழகு மேனியுளாய்; முடிவில் செல்வ போகமெலாம்
முன்னே அமைந்த; இளமையுமே முகஞ்செய் திருந்த(து) இன்னுமெது
முன்னா இனைய தவமுயற்சி இந்நாள் வரைநீ முயல்வதுவே

41

முன்னாம் - 1 முதன்மையான 2 முன்னிற்கும்; முன்னே - முன்னமே; முன்னா - நினைந்து,
உயர் குலப்பிறப்பும், மேலாம் அழகும், செல்வ போகமும், இளமைச் செவ்வியும் ஆகிய எல்லாம்
உனக்கு அமைந்துளவே. இன்னும் எதைப் பெற எண்ணி நோற்கின்றாய்.

தாங்க இயலாச் சங்கடங்கள் சாரும் சமயம் மானம்மிகத்
தாங்கும் மகளிர், இத்திறத்த தவம்மேற் கொள்ளும் தன்மையரே;
ஆங்கல் வியல்பில் அநிந்திதைக்கு(கு) இங்கு(கு) ஆனஅல்லல் இதுவென்னும்
பாங்குன் னுளத்தில் எண்ணமிகும் பரிசும் ஒன்றும் காண்கிலமே

42

சங்கடம் நேரும்போது மிக்க மானமுள்ள மகளிர் இங்ஙனம் நோற்பதுண்டு; அநிந்திதைக்கு -
நிந்திக்கப்படாத, இகழப் படாத (உமையே) உனக்கு; அவ்வாறான அல்லல் எதுவும்
நேர்ந்திருக்கும் எனக் கவலையுறும் தன்மை ஒன்றையும் காணோமே.

செய்யாய் உனது திருமேனி சேரத் தகாத துயர்தாக்க
நையா நின்ற நிலைகாட்டும்; நேரத் தகுமோ பிதாமனையில்;
வெய்யார் பிறரால் விளைந்திடவும் ஒண்ணா(து) உனக்கு; விடநாகப்
பையார் மணியைப் பறித்தெடுக்கக் கைநீட் டுவரோ பேதையரும்

43

செய்யாய் - செம்மையானவளே; உனது.....காட்டும் - உன்திருமேனியானது, சேரக் கூடாத
துயரம் தாக்கியதால் நலிவுற்றிருக்கும் நிலையைக் காட்டுகிறது; பிதாவின் மனையிலே இருக்கும்
உனக்கு அப்படி நேரமுடியாதே; வெய்யார் - தீயார், உனக்குத் தீயவர்களாலும் தீங்கு
விளைவிக்கமுடியாதே, விடம் பொருந்திய நாகபடத்திலுள்ள மணியைப் பேதையரும்
பறித்தெடுக்கக் கையை நீட்டுவரோ. வேற. பொ. வைப்பணி

எந்த ஏதுகொண்டு எழிலோடு இளமை இணைந்த செவ்வியிதில்
சந்த அணிகள் தாங்காது, தளர்மு தாளர் சீரைதரித்(து),
இந்த நிலையில் இருக்கின்றாய்? இனியாய், உடுக்கள் இளமதிசேர்
அந்த மாலை தனைஇரவி எழுந்தோ அழகு செய்வதுவே

44

எக்காரணத்தால், அழகும் இளமையும் கூடிய இப்பருவத்தில், அழகிய அணிகளைத் தாங்காமல், முதியோர் அணியும் மரவுரி தாங்கி, இத்தவக் கோலத்தில் இருக்கிறாய் இனியவளே! நட்சத்திரங்களும் பாலசந்திரனும் இணையும் மாலைக் காலத்தைச் சூரியன் வந்து அழகு செய்ய முடியுமா. வேற். பொ. வைப்பணி

விண்ணே வேண்டு வாயெனினும் வீணைதவம்; அவ் விண்ணோர்கள்
பெண்ணே உந்தை நிலமிசையே பெரிதும் விரும்பி உறைகின்றாய்;
கண்ணார் கணவற் காழுறுத லெனினும் வேண்டா; கதிர்மணியை
மண்ணோர் வருந்தித் தேடலால், மணிபோய் அணிவார்த் தேடுவதோ

45

சுவர்க்க வாழ்வு வேண்டுமானாலும் தவம் செய்வது வீணே. ஏனெனில் அந்தத் தேவர்களும் சுவர்க்கத்தை விட்டு உன் தந்தையின் நிலமாகிய இமயத்திலே விரும்பி வந்திருக்கிறார்கள். கணவனைப் பெற விரும்பினாலும் தவம் வேண்டாம். சிறந்த இரத்தினத்தை உலகத்தோர் வருந்தித் தேடிப் பெறுவதல்லது, மணி அணிபவரைத்தேடி அடைவதுண்டோ. வேற். பொ. வைப்பணி

தூயாய் உனது சுடுமூச்சே சொல்லும் துணைவன் தனையேநீ
ஆயா நின்றாய் எனுந்தன்மை; எனினும் ஐயம் அறுக்ககிலேன்;
நீயா வருந்தி நேடுகிறாய்? நேடும் படியோன் நிலத்துளனா?
நீஆ தரித்தும் நினைக்காகா நெஞ்ச னுளனோ! நினைப்பரிதே

46

ஆயாநின்றாய் - தேடுகிறாய், தூய்மையானவளே! உன்சுடுமூச்சே, நீ கணவனைத் தேடுகிறாய் என்பதைச் சொல்லுகிறது. என்றாலும் ஐயம் தீர்க்க முடியவில்லை. நீயோ வருந்தித் தேடுகிறாய்? அப்படி நீதேடத்தக்க ஒருவன் உலகில் உளனா? நீவிரும்பவும் உன்னை விரும்பாத நெஞ்சடையான் உளனோ? அப்படி ஒருவன் இருப்பானென நினைக்க முடியவில்லையே.

அம்மா நீயே ஆதரித்தும் அடையப் பெறாத அக்காளை,
இம்மா நிலத்தில் கண்ணோட்டம் இல்லான்; இரங்கத் தக்கானே;
அம்மா நீல அலர்துறந்த கன்ன மூல மவையிரண்டில்
விம்மா விளைநெற் கதிர்நிறத்து வீழும் சடைதான் கண்டிலன்கொல்

47

அன்னையே! நீவிரும்பியும், உன்னை சாராதிருக்கும் அந்தக் காளை, இவ்வுலகிலே இரக்கம் இல்லாதவன்; (பிறர் பார்த்து) இரக்கப் படத் தக்கவனே. அழகிய நீலமலர் அணிதலைத் தவிர்த்த உன் காதிரண்டிலும், முதிர்ந்து விளைந்த நெற்கதிர் போல விழுந்து படியும் சடையைத்தானும் அவன் கண்டிலான் போலும்.

துறந்த முனிவர் தவத்தொழிலால் துரும்பாய்மெலிந்த உடலும், அணி
துறந்த அவய வங்கடொறும் அருணன் கிரணம் சுருவடுவும்,
சிறந்த பகலில் எழுதிங்கட் கலையின் திறமும் சேர்ந்திடவே
பிறங்கும் உன்ன(து) உருக்கண்டும் பெரிதும் இரங்கான் நனிபேதை 48

அவயவம் - உறுப்புகள், தவத்தாலே துரும்பாய் மெலிந்த உனது உடம்பையும், ஆபரணங்களை
நீக்கிய உறுப்புகளில் சூரிய கிரணம் சுட்ட வடுக்களையும், பகலில் எழுந்த சந்திரன் போல
ஒளிகுன்றியநின் உருவத்தையும் கண்டும் மிகவும் இரங்காத அவன் பெரிதும் அறிவினனேயாம்.

ஏவ ரையுமிங்(கு) அடிமைகொள ஏன்று புருவ வில்லொடிணை
ஏவை அனநின் எழில்நோக்குக்(கு) எட்டா வகைதன் முகம்பலநாள்
ஏவ னொருவன் கரந்(து)இதயம் கவர்ந்தான், அவன்தன் எழிற்செருக்கால்
பாவம் வஞ்சித் திடப்பட்டான்; பார்த்தால் அறிவன் பட்டாங்கே 49

ஏவரையும்.....எட்டாவகை - எவர்களையும் வென்று அடிமைப் படுத்தத் துணிந்து
புருவவில்லோடு இணைந்த அம்பை நிகர்த்த நினது அழகிய பார்வையில் அகப்படாமல்;
தன்முகம்....கவர்ந்தான் - எவனொருவன் பலநாளாகத் தன்முகத்தை மறைத்து வைத்துக்
கொண்டு, உன்னுள்ளத்தையும் கவர்ந்து கொண்டானோ; அவன்....வஞ்சித்திடப்பட்டான் -
அவன், தானே பேரழகன் என்று எண்ணும் செருக்கினால் ஏமாற்றப்பட்டுவிட்டான்; பாவம்.
பார்த்தால் பட்டாங் அறிவன் - அவன் உன்னைப் பார்த்தானாயின் உண்மையை அறிவான்,
தன் செருக்கால் தான் வஞ்சிக்கப் பட்டதை அறிவான்.

இனையாய், இனியும் இளைப்பாயோ? யானும், பிரமசரியத்தில்
இனையா(து) இழைத்த தவத்தொருகூ(று) ஈவேன்; கோடி; உன்னிதயம்
உனையா(து) உவந்தோன் தனைவரைதி; உண்டால் எனக்கும் காதல்கடல்
வினையா அமுதின் நின்விழிக்கு விருந்தா மவனைத் தெரிந்திடவே 50

நானும்....ஈவேன் - நானும் பிரமசரிய விரதத்தில் செய்து கொண்ட தவப் பயனில் ஒரு கூற்றை
உனக்குத் தருவேன்; கோடி - ஏற்றுக்கொள்; உன்.....வரைதி - உன்மனம் வருந்தாது
விரும்பியவனை மணந்துகொள்; உண்டால்....காதல் - எனக்கும் காதல் உண்டு. (இத்தொடர்
நின்காதலனை அறிந்து கொள்ளும் காதல் என்பதும், நானே உன்னை மணந்து கொள்ளும்
காதல் என்ற தொனியும் தோன்ற நின்றது). கடலிலே பிறவாத அமுது போன்ற உனது விழிக்கு
விருந்தானவனை அறியும் காதலுண்டு எனக் கூட்டுக.

உமையாள் உளத்தும் ஆசிரமத் துள்ளும் பதஞ்சேர் அதிதி, இவை
அமைவாய் உரைப்ப அவைகேட்ட அமலை, நாணி மொழிபுகலாள்
அமையார் தோளி தோழியைமை அணியா விழியை இறைஅசைத்தே
சமைவாம் விடைநீ சாற்றுகெனத் தந்தாள் ஆணை நோக்காலே

51

உமையாள்....அதிதி - உமையவள் உளத்திலும் ஆசிரமகளத்திலும் பதம் வைத்த அதிதியாகிய சிவன்; பதம் வைத்த என்பது உளத்தில் செவ்வி பெற்றவன் என்றும் களத்தில் கால் வைத்தவனென்றும் இருபொருள் தரும். உரைக்கக் கேட்ட அமலை, நாணிப் புகலாளாய்த், தோழியைத் தன்விழியைச் சிறிதே அசைத்து ஏற்றவிடையைச் சாற்றுக என ஆணைத்தந்தாள் நோக்கால்; அமை...தோழியை - மூங்கில் போன்ற தோளுடைய பாங்கியை; சமைவாம் - ஏற்ற.

நிமலை நியமம் செயநேசம் நிறைந்த தோழி நிகழ்த்திடுவாள்;
கமல மலரை வெயில்தடுக்கக் கவிகை யெனவே கவித்துபோல்
அமல மேனி அலகறஇவ் வரிவை தவஞ்செய் ஏதுவறி
விமல வேட்கைவள்ளல்! உளம் விளங்க உமக்கு விளம்புவனே

52

இது முதல் பத்துப் பாடல் தோழி கூறுவன.

உமையவள் நியமித்தலால் தோழி கூறுகின்றாள். தாமரை மலரை வெயிலைத் தடுப்பதற்குக் குடையாகப் பிடித்தது போல, மலர் போன்ற தன் மேனி வாடும்படி தன் தவத்துக்குக் கருவியாகக் கொண்டு உமை தவம் செய்தற்குக் காரணம் யாது? என அறியும் தூய விருப்புடைய வள்ளலே நுமது உள்ளம் தெளியக் கூறுகிறேன்; வெயில் உடலைத் தாக்காமல் மலரைக் குடையாகப் பிடிப்பது, தவ வெப்பம் தன்னைத் தாக்காமல் தன் உடம்பை (குடையாக)ப் பயன்படுத்தியதற்கு உவமை. 7ம் சரு. 89ம் பாடலிலும் கமலமலர் கவிகையானது காணலாம்.

மானம் மிகுந்த மங்கையிவள் மகவேந் தாதித் திசைகாவ
லான அமரர் தமைமதியாள், அழிந்து மாரன் அநங்கனென
ஊன முறவே விழித்தருளும் ஒருவன், அழகில் வசமாகா-
னான நிலைமை அறிந்தவனை அடையத் தவந்தான் ஆற்றுவனே

53

இவள் இந்திராதிதிக்குப் பாலகரையும் கருதாள்; மன்மதன் அழிந்து அநங்கனாகும்படி பார்த்த சிவன், அழகுக்கு மாத்திரம் வசமாகான் என்பதை அறிந்து, அவனை அடைதற்காகத் தவத்தை ஆற்றுகின்றாள்.

முன்னே தாங்கற் கருமுன்னோன் ஊங்கா ரத்தால் முனைபிழைத்துப்
பின்வாங் கியதே யானாலும் பிரானார் விழிக்க மதன்வெந்து
தன்பா லுருவு தணந்தாலும் மாரன் தனது சாயகந்தான்
மின்போ லிவண்மேல் வீழ்ந்தாழும் மிகுபுண் செய்து வருத்தியதே

54

தாங்கற்கு அரும் முன்னோன் - பிறரெவராலும் தடுத்தற்கரிய வலியோன் - சிவன்;
முனைபிழைத்துப் பின்வாங்கியது - இலக்குத் தவறிப் பின்வாங்கியது (மதனன் அம்பு);
பிரானார்....தணந்தாலும் - பெருமான் பார்த்ததால் காமன் வெந்து தன்னுடம்பை
இழந்தவனானபோதும்; சாயகம் - அம்பு; மின்போலிவள் மேல் - மின்னல் போன்ற இந்த
உமைமேல்; மாரன் அம்பு பாய்ந்து ஆழமான புண் செய்து வருத்தியது.

அன்று முதலிவ் வணங்(கு),ஆசை மிகவே விரக அழல்அழலத்
துன்று களபத் திலகமழி துகளால் களங்க முறுநுதலான்,
நன்றும் இமவான் மலையகத்து நண்ணும் சீதப் பனிப்பாறை
ஒன்று தலத்தும் சாந்தியுற மாட்டா(து) உலர்ந்து வாடினளே

55

விரக அழல் அழல - பிரிவாகியதீகட; களபத்திலகம் - சாந்துப் பொட்டு; இமவான் மலையகத்து
நண்ணும் நன்றும் சீதப்பனிப் பாறை ஒன்றுதலத்தும் சாந்தியுற மாட்டாது - இமய
மலையிலுள்ள மிகவும் குளிர்ந்த பனிப்பாறையான நிலத்திலும் (விரகதாபம் தணிந்து) சாந்தி
பெறமாட்டாதவளாய் வாடினாள்.

தேன வாஞ்சொல் லிவன்,சிவன்றன் சீர்த்திஇசைக்கும் பொழுது வசம்
போன குரல்தான் தழுதழுக்கப் புகல்சொற்(கு) அநுதா பப்படுவார்
கான மிதனில் கானம்இசை விதியால் காதற் தோழியரா-
யான கின்ன ரேசமக ளீரும் அழுதார் பல்காலே

56

தேன் அவாம் சொல் லிவள் - தேனும் விரும்பும் இனிய மொழியாளாகிய உமை;
சிவன்....சொற்கு - சிவனுடைய கீர்த்திகளைப்பாடும் சமயத்தில், பரவசமாகித் தன் குரல்
தடுமாறச் சொல்லும் சொற்களைக் கேட்டு; கானம் - 1காடு 2இசைப்பாட்டு; இசைவிதியால் -
பாடும் நியதியால்; உமையின் சொல்லைக் கேட்டு அநுதாபப்படுவாராகித் தோழியரான
கின்னரமகளிரும் பலமுறை அழுவராயினர்.

கழிய யாமம் மூன்றும்கண் விழித்தே யிருந்து கடையாமம்
பொழுதில் இறையே இமைபொருந்தப் பொய்யாம் கனவில் வாய்புலம்பிக்
'கழிவ தெங்கே கறைக்கண்ட, கையினகத்தாய்' எனக்கையால்
தழுவல் சுழுத்தில் தருவாள்போல் தரியாள் விழிப்புற் றெழுவாளே

57

முதல்மூன்று சாமமும் கழியும்வரை கண்விழித்திருந்து, கடைசியாமத்தில் சிறிதே கண்ணிமை மூடி உறங்கப் பொய்யான கனவிலே வாய் புலம்பி "கறைக்கடனே! என்கையில் அகப்பட்டாய், இனி நீ எங்கே தப்பிப் போக முடியும்" என்று சொல்லிக் கொண்டு கையாலே கழுத்தில் கட்டித் தழுவும் பாவனையில் தரியாது விழித்தெழுவாள்.

உள்ளத் ததுபோல் இவளுவந்து தன்கை எழுதும் அரனுருவை
 'எள்ளத் துறுநெய் எனஎங்கும் நிறைந்தாய் எனவும் புலவோநீ
 உள்ளத்(து) உணைத்தான் நினைந்துருகும் எனைத்தான் உணராய் போலுறுவை
 கள்ளத் தலைவா கருணையிதோ' எனவும் கடிவாள் தனிமையிலே 58

தன் உள்ளத்தில் இருத்தியது போலச் சிவனுருவினைத் தன்கையால் எழுதிய சித்திரத்தைத் தவியிடத்தில் வைத்துப் பார்த்துக்கொண்டு, 'நீ எள்ளில் நெய் போல எங்கு முள்ளாய் எனப் புலவர்கள் கூறவும், உள்ளத்தில் என்றும் உன்னையே நினைந்து உருகும் என்னை உணராதவன் போல இருக்கின்றாயே, என் உள்ளம் கவர்ந்த கள்ளத் தலைவனே! உன்கருணை இதுதானா? என்றும் கடிவாள்.

உலக நாதன் தனையடையும் உபாயம் நாடும் இவள், தவமே
 அலகு பிறிதின்றா) எனஅறிந்த நெறிதன் தந்தை அநுமதியால்
 அலகில் தவத்தைப் பயனடையும் அளவும் ஆற்ற அமைந்தடைந்தாள்;
 நிலவும் அன்பு நீர்மையினேம் நிழலில் நீங்காத் துணைபுகவே 59

உலகநாதன் - சிவன்; உபாயம்....இவள் - உபாயத்தைத்தேடும் இந்த உமையவள்;
 தவமே.....நெறி - தவமன்றி வேறில்லை என்று அறிந்த நெறியை; அநுமதி - உடன்பாடு;
 பயனடையும்எனவும் அலகில் தவத்தை ஆற்ற அமைந்தடைந்தாள், அவளிடம் நிலைத்த அன்புடையேமாகிய நாம் நிழல்போல நீங்காத துணையாயடைய அடைந்தாள் என்க.

இந்த வனத்தில் எந்தலைவி நாட்டி வளர்த்த இம்மரனும்
 அந்த முயற்சிக்கு) அருள்கரந்தே அலரும் தளிரும் அரும்பினவால்;
 அந்த மனத்தில் எழும்அன்பால் நாட்டி வளர்த்த அவ்வரனோ
 இந்த முயற்சிக்கு) அருள் வரந்தான் ஈயஇறையும் இரங்கானால் 60

இவள் நாட்டி வளர்த்த மரங்களும் இவள் முயற்சிக்கு இரங்கித் தளிரும் பூவும் ஆகிய பயன்களைத் தந்தன. ஆனால் உமை அன்போடு தன் மனத்தில் நாட்டி வளர்த்த அந்தப் பேரருளாளான அரனோ இவள் தவத்துக்கு வரந்தர ஒரு சிறிதும் இரங்குகின்றாவில்லை.

இரங்கி அழுதே இகுளையரேம் நோக்கத் தவத்தால் இளைக்குமிவள்,
வருந்தி அழைக்க வாராத வள்ளற் பெருமான், வெயில்கடவே
பொருந்தும் உழுத புலம்குளிர முகில்ஊர் பவன்தான் பொழிமழைபோல்
மருங்குல் மெலிவாள் வாட்டமற அருளை வழங்கல் எப்பொழுதோ!

61

வருந்தி அழைக்க வாராத வள்ளற் பெருமான் - (இவள் இவ்வாறு) வருந்தி அழைக்கவும் வந்து
அருள்புரியாத வள்ளலாகிய பெருமான்; முகில் ஊர்பவன் - முகில்வாகனன் வெயிலால் வேகும்
உழுதபுலம் குளிர இந்திரன் பொழிவிக்கும் மழைபோல, உமை மகிழும்படி அருள் பொழிவது
எந்தநாளோ.

இறைவி எண்ணம் அறிந்திசுளை ஒளியா(து) இதயத்(து) இருந்ததனை
முறையின் மொழிய முற்றுணர்ந்த அழகன் பிரம சாரி, முகத்(து)
இறையும் மகிழ்ச்சி காட்டானாய், எய்த நோக்கி உமையவனை
அறையும் தோழி உரைமெய்யோ? அன்றி வினையாட்டோ? என்றான்

62

தலைவியின் உள்ளத்தில் இருந்த எண்ணத்தை அறிந்தவளான தோழி மறையாமலே
முறைப்படி சொல்ல, முற்றறிவனும் அழகனும் பிரமசாரியுமான சிவன், முகத்திலே சிறிதும்
மகிழ்ச்சிக்குறிப்புக் காட்டாதவனாய், உமையவனை உற்றுப் பார்த்து, உரைக்கின்றார் : தோழி
உரை உண்மையா? வேடிக்கை உரையா? என்றார்.

அப்போ(து) அசலமகள், குவித்த அங்கைத் தலையில் பளிங்கினியல்
ஒப்போ தரிய செபமாலை உறையநீடு நினைந்(து) உளத்தில்
இப்போ(து) உரைப்பல் இதுவென்றே எண்ணி நாணி ஒருவண்ணம்
உப்போ(டு) உறழ மாணிதனக்(கு) உள்ளத் துறுதி உரைப்பாளால்

63

அசலமகள் - மலைமகள்; அங்கைத்தலையில் - கையின் மேல்; செபமாலை உறைய - செபமாலை
பொருந்த; நீடு நினைந்து - நன்றாக ஆராய்ந்து; இது உரைப்பல் - இதனைக் கூறுவேன்; நாணி -
(தம் எண்ணத்தை உரைக்க) நாணமுற்று; உப்போடு உறழ - உணவுக்கு அளவாக
உப்பிடுவதுபோல; உறுதி உரைப்பாளாய் - கருத்தை உரைப்பவளாய், இது குளகமாய் அடுத்த
பாடலுடன் முடியும்.

வேதம் உணர்ந்த வித்தகராம் பெரியீர், பாங்கி விளம்பிடநும்
காது முகந்த கபடமல; உண்மை; கடையேன் ஒப்பிலியாம்
நாதன் காதல் பெறுநசையேன்; நடத்தும் தவமே சாதனமும்;
ஏது திண்ணி(து) எண்ணினருக்(கு) எய்த லாகா இலட்சியமே

64

பெரியீர்! தோழி சொல்ல, உமது காதுகள் (உவந்து) கேட்டவை வஞ்ச உரையல்ல, உண்மையேயாம். கடையேன், ஒப்பிலியாம் நாதனது காதலைப் பெறும் ஆசை உடையேன், அதற்குச் சாதனமும் நான் செய்யும் தவமே யாகும். உறுதியான எண்ணத்தோடு முயலுபவர்க்கு அடையமுடியாத பொருள் எது "எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியார் திண்ணிய ராகப் பெறின்" என்பது குறள்.

பின்பு பிரம சாரியும், அப் பிராட்டிக்கு இணைய பேசினவான்:

முன்பங் கறியப் பட்டுளனாம் முன்னோன் சிவனை மீளவும்நீ

அன்பு புரிதி; அழிவினையே ஆற்றி மகிழ்வோன் தனை உகந்தாய்

என்ப(து) அறிந்த பின்புடம்பா(டு) என்எ என்னால் இயல்கிலதே

65

இது முதல் ஒன்பது பாடல் பிரமசாரியின் கூற்றாக வருவன.

பின் பிரமசாரி உமைக்குக் கூறுகின்றான். முன்னமே அறியப்பட்ட பழமையோனான சிவனையே மீண்டும் நீ காதலிக்கின்றாய், அழிவையே செய்து மகிழும் ஒருவனை நீ விரும்புகின்றாய் என்பதை அறிந்த பின், இதற்கு என்னாலே சம்மதம் என்று சொல்ல இயலவில்லை. முன்னம் தக்கன் மகளாயிருந்து மணஞ்செய்து அறியப்பட்ட சிவன்.

ஒன்று மல்லா ஒருவனையே உள்ளி உருகும் அரசனமே,

மன்றல் மணநாள் மங்கலநாண் வயங்கும் உன்கை, கங்கணமாய்

ஒன்றும் அரவத் தரன்கரமே பற்றும்; உள்ளம் பதையாதோ?

என்று தணியும் பயம்? இதனைச் சகிப்ப(து) எவ்வா(று)? உரையாயே

66

ஒன்றும் அல்லா ஒருவன் - ஏதொன்றாகவும் எண்ணமுடியாத ஒருவன்; மன்றல் - திருமணம்; மணநாள்....உன்கை - மணநாளின் மங்கலக்காப்பணிந்த உன்கை; கங்கணமாய்....பற்றும் - காப்பாக அணிந்த பாம்பை உடையவன் கையே பிடிக்கும்; உள்ளம் பதையாதோ - (பயத்தால்) உன்மனம் பதறாதோ? இந்தப் பயம் என்று தான் தணியுமோ? இதைச் சகிப்பதுதான் எப்படி? சொல்லுதி

நீயே சிறிது நின்னுள்ளே நினைந்து பார்த்தி; மணமகனென்று

ஆயே வருமுன் இடைக்கணிந்த அழகார் அன்னச் சின்னம் அகத்(து)

ஏயா மிளிர்வெண பட்டுடனே இறைவன் அரையில் தரித்துளதாம்

ஓயா(து) உதிரம் துளிகரியின் உரியாம் உடையோ பொருந்துவதே!

67

மணமகனென்றாயே....அணிந்த - மணமகளாக அலங்கரிக்கப் பெற்றவளாய் வரும் உனது இடையில் உடுத்திய; அழகார்....பட்டுடனே - அழகிய அன்னத்தின் சின்னங்கள் தன்னகத்தே பொருந்திவிளங்கும் வெண்பட்டுப் புடவையோடு; ஓயாது....உடையோ பொருந்துவதே - ஒழியாது இரத்தம் சிந்தும் யானைத் தோலாகிய உடையோ பொருத்தமாவது, சிவனுடைய உடைதோல்.

மலரே மலிந்த பாவாடை மீதே மணிமண் டபத்துலவும்
அளவே நலிநின் அலத்தகச்சே(று) அணிசீ றடிகள், ஆரணங்கே,
புலவே கமழும் எலும்புமயிர் புறம்போர் புறங்காட் டிடைநடக்க
உளவே ஊழும்! ஒன்னாரும், உனக்கீ துறத்தாம் பொறுப்பாரோ

68

ஆரணங்கே! - உமையே; மலரே....அடிகள் - மணிமண்டபத்தில் மலர் பரப்பிய பாவாடை மேல் நடக்கும் அளவிலேயே வருந்தும் செம்பஞ்சணிந்த நின் சிற்றடிகள்; புலவே....உளவேவித்யும் - புலால் மணமே வீசும் எலும்பும் மயிரும் நிறைந்துள்ள சுடுகாட்டில் நடக்க வேண்டுமென ஊழ் முறையும் உண்டோ; ஒன்னாரும்.....பொறுப்பாரோ - உன்பகைவரும் உனக்கு இது நேர்வதைப் பொறார்.

முக்கண் முதல்வன் மாப்பம்நீ முயங்கல் அரிதன்(று) எளிதெனினும்,
தக்க தலதீங்(கு) இதன்மேலும் சாரஉளதோ; தண்மை மணம்
தொக்க செஞ்சந் தனச்சேறார் துணைமென் முலையில் சுடுகாட்டில்
நக்கன் புனையும் நீறன்றோ நண்ண நடக்கும் நடப்பதுவோ!

69

சிவனை நாயகனாக அடைதல் அரிதன்று, எளிதே என்றாலும், இதிலும் மேலாகத் தகாத ஒரு துன்பம் உன்னைச் சாருவதற்கு வேறில்லை. ஏனெனில் குளிர்மையும் நறுமணமும் பொருந்திய செஞ்சந்தனச் சாந்தணிந்த நின் தனங்களில், சுடுகாட்டில் சிவன் அணிந்த சாம்பரல்லவா சேரவரும். இவ்வாறொன்று நடக்கலாமா.

இளைய கனிற்றின் எருத்தமிசை மணக்கோ லத்தில் எழுந்தருளற்(கு)
உளை; அவ்அரனார் நரைஎருதின் மேலே உலாவில் வரக்காண்பார்
தழையும் நகைய ராகாரோ? தகவில் இதுவும் மணநாளே
விளையும்; மொழிந்தேன்; அவமானம்; விமலை, எங்ஙன் சகிப்பாயோ!

70

இளைய.....உளை - இளைய யானையின் பிடரில் மணக் கோலத்தோடு எழுந்தருளி உலாவருதற்குரியவள் நீ; அவ் அரன்.....ஆகாரோ - அந்தச் சிவன் ஊர்ந்துவரும் நரைத்து மூத்த எருதின் மேல் ஏறிவரக் காண்பவர்கள் மிக்க கேலி நகைசெய்பவராகாரோ; தகவில்.....விளையும் - தகாத இக்காரியமும் மணநாளிலேயே வந்து சேரும், சொல்லிவிட்டேன், இது பெரிய அவமானம், எப்படி பொறுப்பாயோ.

உலகை உவப்பிப் பீர்இருவீர் அரனை உகந்தீர்; கலைமதியோன்
அலகை குழ ஆடுமவன் செறிபுன் சடையுள் அடங்கினன்; நீ
திலக நுதலி, சிவனிடத்தில் ஒடுங்கிச் சிறைப்பட்ட டோசிறப்பாய்?
உலகில் இவ்வழ் நும்மளவோ! குடத்துள் விளக்காய் உறல்விருப்போ

71

இருவீர் - சந்திரனும் உமையும்; அலகை சூழ - பேய்களே சூழ்ந்து நிற்க, மதியோன் சடையுள் அடங்கிவிட்டான். திலகநுதலி நீ உமையே! சிவனுடைய இடப்பாகத்தில் ஒடுங்கிச் சிறைப்பட்டிருந்தோ சிறப்புறவாய். உலகில் இவ்வாறான தீய ஊழ்வினை உங்கள் இருவருக்கு மாத்திரமே அமைந்ததோ! குடத்துள் வைத்த விளக்காயிருப்பதையோ விரும்புகிறாய்.

பிறப்பே தெரியான், தீவிழியன், பிச்சை ஊணன், திகம்பரன்பாங்கு)
உறப்பே யுடனே ஆட்டுவப்பான், உவைபோல் வனவே அரன்பெற்றி;
இறப்பே உகப்பர் இணையாரோடு இணையும் வாழ்வில் மடவார்கள்;
சிறப்பே இவையும்? வரனுக்குத் தேடும் திறத்தில் ஒன்றுளதோ?

72

பிறப்பு அறியப்படாதவன், நெருப்புக்கண்ணன், பிச்சை ஏற்றுண்பவன், திக்கையே ஆடையாக உடையவன் (நக்கன்), பேயோடு கூடி ஆடுபவன், இவை போன்றவையே சிவனுக்குள்ள சிறப்புகள். பெண்கள், இத்தன்மையரோடு கூடி வாழ்வதிலும் இறத்தலையே விரும்புவர், இவையும் மணமகனுக்கு அமையும் சிறப்புகளாகுமா? மணமகனுக்குரிய சிறப்புகளில் ஒன்றாவது சிவனுக்கு உண்டா?

அனமே, அளப்பில் புண்ணியத்தின் உருவாம் உன்ன(து) அழகெங்கே!
முனமே மொழியும் இணங்கிலியாம் முன்னோன் சிவன(து) இயல்பெங்கே!
எனவே பொருந்தா இச்சையின்மீன் இதயம்; யூப மரத்தியற்ற(க)
எனவே சுருதி இசைபூசை சுடுகான் குலத்(து) இயற்றுபவோ?

73

உமையே! அளவில்லாத புண்ணியத்தின் உருவான உனது அழகு எங்கே; முன் குறிப்பிட்ட இணக்கமில்லாத பழையோனாகிய சிவனின் இயல்பு எங்கே; (மலையும் மடுவும் போல்வன) ஆகையாலே பொருந்தாத இவ்வாசையிலிருந்து உன் மனதை மீட்டுக்கொள்; யூபம் - யாகத்துரண், யூபத்துக்கு செய்க என்று வேதம் சொன்ன பூசனையைச் சுடுகாட்டிலுள்ள குலத்துக்குச் செய்வாரோ. வேற். பொ. வைப்பணி

நடிக்கும் மாணி பாதகமாய் நடக்கும் படிய இவைகூறக்
கடிக்கும் உதடு துடிக்கவடு கடுக்கும் கடைக்கண் சிவப்பேற
நெறிக்கும் புருவக் கொடிநெற்றி நிமிரச் சுளித்து முகங்கறுப்புக்
குறிக்க நிலையில் திரிந்தாளாம் கோலத் துற்றாள் கோமளையே

74

நடிக்கின்ற பிரமசாரியாகிய சிவன் (உமையவன் எண்ணத்துக்கு) மாறுபாடான இவற்றைக் கூறுதலும், அவற்றைக் கேட்ட கோமளை (மிருதுவானவன்). உதடுகள் துடிக்கவும், கண்கள் சிவக்கவும், நெறித்த புருவங்கள் நெற்றியில் ஏறவும், முகம் சுளித்துக்கோப்குறி காட்டவும், (பொறையுடையாள் என்ற) தன் பண்பிலிருந்து விகாரமடைந்தவளாகிய கோலத்தாளானாள்; நடித்தல் - சிவடியான் வேடத்திலிருந்து சிவநிந்தை செய்தல் போலப் பேசியது.

மறுத்து மாணிக் கறைவன்: இறைஇசையை வசையாய் மருண்டென்முன்
குறிக்கு மதனால் எண்குணத்தான் குணம்நீர் அறியீர்; இதுவாய்மை;
குறித்திங் கறியப் படாது;பிறர் குணம்போ லாது பெரியியல்;
பிறித்திங் கறியாப் பேதையரே பிழையென்(று) அவற்றைப் பேசுவரே

75

இதுமுதல் பத்துப் பாடல் மாணி உரைக்கு மறுப்புரை உமை கூறுவது.

இறை....வாய்மை - இறைவனின் புகழையே மயக்க உணர்வால் இகழ்ச்சியாக நீர் உரைப்பதால்
எண் குணத்தீசனின் குணங்களை அறிந்திலீர், இது உண்மை; குறித்து....பொரியர் இயல் -
பொரியோரின் இயல்புகள் சுட்டி அறிய முடியாதவை சாமானியரான பிறர் குணமும் போல்
வனவல்ல, இவ்வுண்மையை வேறுபடுத்தி உணரமாட்டாத அறிவீனரே பிழையென்பர்.

நிரப்பம் இலரே நிரப்பொழிய நிதியம் தேடிச் சுகம்நுகர்ந்திங்(கு)
இருப்பர்; விகாரமில்லகம் எல்லாம் புரக்கும் சிவன் ஈசன்
விருப்பு வெறுப்பை உளத்துவினை விகார மாயப் பொருளின்போ
இரப்பன்? இவையே பூரணனாம் இவனை இன்றி யமையாவே

76

நிரப்பம் - நிறைவு; நிரப்பு - வறுமை; நிரப்பம்.....இருப்பர் - நிறைவில்லாத வறியவரே
செல்வத்தைத் தேடி இன்பம் நுகர்ந்திருப்பர்; விகாரமில்ல.....ஈசன் - விருப்பு வெறுப்பெனும்
விகாரமில்லாதவனும், உலகம் முழுவதையும் காப்பவனும், சிவனும், எல்லாச் செல்வத்துக்கும்
(ஈசன்) அதிபதியுமான இறைவன்; விருப்பு.....இரப்பன் - விகார உணர்வை
மனத்திலுண்டாக்கும், விகாரமாகிய மாயாகாரியமாம் பொருளையும் இன்பங்களையும்
விரும்பி இரப்பானோ; இவையே.....அமையாவே - இந்த மாயாகாரியமானவையே
பரிபூரணனான இறைவனது அருளினி் நினைநில்லாது அழிவனவாம்.

இரப்பான் போல்வன்; இரப்போருக்(கு) எல்லாம் ஈவான் இவன்கண்டர்;
விருப்பான் கடலை வீற்றிருக்கை; வியன்மு வலகும் தானுடையான்;
விருப்பார் அழகு விளங்குருவன்; வெருவும் வடிவும் உளன்அவனே;
ஒருப்பா டிலவாம் இயல்பினன்ன(று) உரைப்பார்; முற்றும் உணர்ந்தோராள்? 77

இரப்பவன் போல நடிப்பான்; ஆனால் தன்னிடம் இரப்பவர்க்கு எல்லாம் தந்தருளும் வள்ளல்
இறைவன்; பொரிய மூவுலகையும் தன்னுடைமையாகக் கொண்ட அவனே கடலையைத் தனது
இருப்பிடமாக விரும்புகிறான்; விரும்பத்தக்க பேரழகு உருவனாகிய அவனே அஞ்சத்தகும்
வடிவுமுடையான்; இவ்வாற்றால் ஒருப்பாடில்லாத இயல்பினன் (இணங்கிலி) என்பர் சிலர்.
அவனியல்பை முற்றும் அறிந்தவர் யாவர்?

விடநா கப்பூண் இதுவென்றும் விளங்கு மணிப்பூண் அதுவென்றும்
கடநா கத்தோல் உடையென்றும் கருதும் வெண்பட் டுடையென்றும்
சடைமேல் மதியம் உளதென்றும் தலைமாலைகளே உண்டென்றும்
விடைமேல் லவற்கு விதியார்கள்; விகவ ரூபந்(கு) எதுவிலக்கே?

78

இது பாம்பாபரணம் என்றும், இது இரத்தினாபரணமென்றும், இது கரியயானைத் தோல்
உடை னென்றும், அது மதிப்புடைய வெண்பட்டாடையென்றும், சடையிலே தேய்மதி
உண்டென்றும், தலைமாலைகள் உள என்றும், இட பவாகனனாகிய சிவனுக்கு; வரையறை
செய்து கூறார் அறிந்தோர்; அகிலமும் தானேயான விகவரூபனுக்கு எதுதான் வேறாயுள்ள
பொருள் எல்லாம் அவனே, அவனுடையவே.

வெந்த கடலைப் பொடியும்அரன் விமல மேனி மெய்ப்பூச்சாம்
அந்த வகையால் தூய்மைமிக அளிக்க வல்ல(து) ஆயிற்றால்;
இந்த நிலையே உண்மை; சிவன் ஆடஅங்கண் அசைந்துதிரும்
சந்த நீ(று)அவ் விமையோர்கள் தலைமேல் தரிப்ப(து) அறியீரோ?

79

கடலைச் சாம்பலும் அவன்தூய மேனியில் பூசும் சாந்தமாம். அதனால் அந்த நீறு
அணிபவருக்கெல்லாம் மிகத் தூய்மை தரவல்லதாகிறது. இதுவே இறைவனின் உண்மை நிலை,
சிவன் நடனமாடும்போது அங்கே உதிரும் நீற்றை மேலான தேவரெல்லாம் தங்கள் தலையிலே
தரித்துப் போற்றுவதை நீர் அறியீரா.

திகைக்கும் மதத்துத் திசைகாவல் நாகேந் திரமூர் திருவாளன்
மிகைக்கும் புகழ்நா கேந்திரனும், வெள்ளேற் றினையே மேற்கொண்டெண்(டு)
உகைக்கும் அரன்றன் உபயபதத்(து) உவந்தே வணங்க உதீர்கின்ற
நகைக்கும் தாரு நறுமலரின் பொடியே நாளும் அவனடியில்

80

நாக இந்திரம் - நாகேந்திரம், யானைகளின் தலைவன், அயிராவதம்; ஊர்....நாகேந்திரனும் -
அயிராவதவாகனனும் திருவாளனும் மிக்க புகழுள்ளவனுமாகிய இந்திரனும்; நாகர் இந்திரன் -
நாகேந்திரன்; தேவர்கள் தலைவன்; உகைக்கும் - ஊர்தியாகச் செலுத்தும்; உபயபதத்து -
இரண்டு பாதங்களிலும்; நகைக்கும் - மலரும்; தாரு....பொடியே - கற்பகதருவின் நறுமலரின்
மகரந்தப்பொடியே மணம்வீசும், இந்திரனும் சிவனடியில் வணங்கும்போது உதிர்ந்த
மலர்மணமே அரனடியில் நாளும்.

குறையே கூறத் துணிந்தீராம் குணமே யில்லீர், நும்மாலும்
இறையே இறைவன் இயல்பிலுமோர் குணமும் இசைக்கப் பட்டுளதே;
முறையே முழுதும் படைத்தவனை முன்னே படைத்த முன்னவற்கு
நிறைவே பிறப்பிங் கறியாமை; நிகழப் பிறந்தான் இறையாமோ?

81

சிவ நிந்தையே சொல்லத் துணிந்த குணங்கெட்டவரே! உம்மாலும் ஒருசிறிது இறைவனின் உயர் குணமும் சொல்லப்பட்டுள்ளதே யாதெனில் : முன்னமே முழுவதையும் படைத்த முதியவனாகிய பிரமனையும் முன்னமே படைத்த இறைவனுக்குப் பிறப்பறியப் படாதிருப்பதே நிறைவாகும், பிறரறியப் பிறந்தவன் இறைவனாதற்குத் தகுதியுடையனோ.

வாதம் போதும்; நீர் உரைத்த வசையோ னாக, வரம்பறியா
நாத னாக, அவன்றனையே நயந்த(து) எனது மனம்மிகவும்;
ஏதம் வருக, இதம்வருக; மாறா(து) இதயம்; உலகிலப
வாதம் வருமென்(று) எண்ணுவரோ மனம்போ மாறு வழிக்கொள்வார்?

82

வாதம் போதும் - உமது வாதம் போதும் நிறுத்தும்; நீர்....மிகவும் - நீர் சொல்லியபடி வசையுடையவனாயினும் சாரி எல்லை அறியப்படாத சர்வலோக நாயகனாயினும் சாரி எப்படிப் பட்டவனாயிருப்பினும், அந்தச் சிவனையே என்மனம் மிகவும் விரும்புகிறது; ஏதம்....இதயம் - (சிவனை நயப்பதால்) தீதேவரினும் வருக, நன்றேவரினும் வருக, என்மனம் மாறாது; அபவாதம் - பழிச் சொல். மனம் போனபடி நடப்போர் பழிவருமென அஞ்சமாட்டார்.

பாங்கி, துடிக்கு மிதழிவன்றான் இன்னும் பரணைப் பழிபகர்த்(கு)
ஓங்கும் உளத்தன்; தடைவிதித்தும் கேளா(து) எவன்றான் உயர்ந்தோரைத்
தீங்கு மொழிவன் அவன்றானே தீங்கை உறுவா னலன்;கேட்டுப்
பாங்கி லிருந்தோ ரும்முறுவர் பாவம் பழியும் பாழ்நரகம்

83

தோழி! பேசத் துடிக்கும் உதடுகளையுடைய இவன், இன்னமும் சிவனை நிந்திக்கவே முயலும் உளத்தனாகவே தோற்றுகிறான். தடையையும் கேளாமல் எவனொருவன் பெரியோரை நிந்திக்கிறானோ அவன் மாத்திரம் தீங்குறுவானல்லன், அவ்வுரையைக் கேட்டவரும் பழிபாவமும் பாழ் நரகம் அடைவோராவர்.

செல்வா னல்லன் இவன்துணிந்தான்; செல்வேன் யானே சேணிலெனச்
சொல்லான் செல்லும் துரிதத்தால் உரிசற் றவிழச் சுந்தரிபின்
செல்வான் திரும்பி அடியெடுத்தான்; அடுத்தான் தடுத்துப் பிடித்திட்டான்
செல்வான் செலுத்திச் சேர்த்திடுவான் நகையான் சிவன்தன் உருக்கொண்டே

84

இந்த அதிதியானவன், இவ்விடம் விட்டுச் செல்லான், துணிந்திருக்கிறான்; யானே தூர இடம் செல்வேன் என்று புறப்பட்டான் உமையவன்; செல்லும் வேகத்தால் மரவுரி சிறிது வழுவு உமையவன், போவதற்காகத் திரும்பி காலைத் தூக்கினான்; அவ்வளவில் வந்திருந்த அதிதி உமை அப்பாற் செல்லாதவாறு தடுத்துக் கையைப் பிடித்துக் கொண்டான். ஓடி மீளவிட்டு ஆடல் பார்த்திருப்பவனாகிய சிவன் புன்னகையோடு தன்னுருவையும் (உமை) காணக் காட்டிப் பிடித்தான் என்க. சிவனும் பின்தொடரும்படி என்பது தொனி

தடுத்துப் பிடித்தோன் தனைப்பிடியும் நோக்கித் தவத்தின் மெலிமேனி
நடுக்கத் துடனே பயம்வியர்வை நண்ண நடக்க எடுத்தவடி
அடுத்தப் படியே உறவுற்றான்; அடுக்கல் குறுக்கே அடுக்கநதி
தடுக்கப் படல்போல் செல்லகிலான் தரித்தும் நிலலான் தவித்தானே!

85

தடுத்துப் பிடித்தவனைப் பிடி போன்ற உமையும் பார்த்து, தவத்தாலே மெலிந்த தன்மேனி
நடுக்கமும் பயமும் வியர்வையும் பொருந்த, நடக்கவென எடுத்த கால் அந்தப் படியே இருக்கத்
தடைபட்டு நின்றாள். தான் செல்லும் வழியிலே மலையொன்று குறுக்கிடலால் ஆற்றோட்டம்
தடைபட்டு நின்றல் போல, மேலே செல்லமாட்டாமலும் தரித்து நிற்க மாட்டாமலும்
தவித்தாள் உமை, செய்வதறியாது திகைத்தாள்.

வேறு

‘இசையறு பண்பார் இமையமன் மகள் நீ,
இயற்றுநின் தவத்தினால் எனையும்
இசைவுற விலையாய் இன்றுகொண் டிலையோ!
இனிஎனை உடையைநீ; உனையும்
வசையற உடையம் யாம்; என அரனும்,
மறைந்தன தவவருத் தங்கள்;
நசையறு பயன்தான் நண்ணினாற்(கு) உழப்பின்
நலிவெலாம் அகன்றிடும் இயல்பே

86

அப்போது சிவன் கூறுகின்றார் : ‘புகழ்மிக்க பண்பாளனான இமவானின் மகள் நீ, செய்த
தவத்தினால் என்னையும் விலைப் பொருளாக இன்று உன்னுடையவன் ஆக்கிவிட்டாயல்லவா;
இனி என்னை உடையவள் நீ, உன்னையும் நாமே உடையோம், என உரைத்தார்.
இவ்வுரையைக் கேட்டமாதிரமே உமைக்குத் தவ வருத்தங்கள் யாவும் நீங்கின. விரும்பிய
பயனை (முயற்சியால்) அடைந்தவனுக்கு, உழைப்பினால் உண்டான வருத்தமெல்லாம்
நீங்கிவிடுவது இயற்கையே. வேற். பொ. வைப்பணி

ஐந்தாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆறாவது - மணம் பேசு சருக்கம்

அத்தனே! இமயமன் அளிக்க எம்மனைக்
கைத்தலம் பற்றுகல் யாண மாய்வரும்
இத்திறம் அருளென, இருளை வாயினால்
அத்துணை அம்மைவிண் ணப்பித் தாளரோ

1

அம்மை - உமை; இருளை - தோழி உமை தோழிமூலம் விண்ணப்பித்தாள்; இமவான் தத்தம்
செய்யச் சிவன் தன்னைக் கைப்பிடிக்கும் கல்யாணம் தங்கள் மனையில் நிகழவேண்டும்.

என்றுரைப் பித்திறை எண்ண மோடயல்
நின்றுள நின்மலை, குயிலி னாற்கருத்(து)
ஒன்றுரைப் பித்திள வேனி லோற்குமாங்
கன்றுறை தோற்றமே கடுப்ப தாயினாள்

2

இறை எண்ணம் - சிவ சிந்தனை; மாங்கன்று குயில் மூலம் மன்மதனுக்குச் செய்தி ஒன்று
சொல்வித்து நிறறல், உமை விண்ணப்பித்து நிறறலுக்கு உவமை; கடுப்பது - ஒப்பாவது.

காமனை வென்றவன், கருத்தின் வண்ணமே
நாமுனை மணத்தும்என் றருளி நங்கையைக்
காமனை சென்றிடக் கடவி, மாதவத்
தோமிலா எழுவரைச் சுட்டி எண்ணினான்

3

காமனை வென்றவன் - சிவன்; கருத்து - உமையவள் எண்ணம்; மணத்தும் - மணப்போம்;
காமனை - காவலுள்ளமனை; கடவி - ஏவி; தோமிலா - குற்றமற்ற; எழுவர் - சப்தரிஷிகள்.

எண்ணலும் அருந்ததி என்னும் மின்னொடும்
உண்ணிறை தம்மொளி உலகும் உம்பரும்
மண்ணுறு வித்தொளி மலர்த்த மாதவர்
கண்ணிய கண்ணுதல் கண்முன் ஏகுவார்

4

தம்மொளி - தவஞான ஒளி; மண்ணுறுவித்து - கழுவி; கண்ணிய - கருதிய; கண்ணுதல் -
நெற்றிக்கண்ணன்; கண் - சொற்பின் வருநிலை.

மட்டுறு கற்பக மலரின் நாற்றமும்
எட்டுறு திக்கசத் திழியும் மும்மதத்(து)
ஒட்டுறு கந்தமும் உலவ உம்பரில்
பட்டுறு கங்கைநீர் படிந்து தோய்ந்துளார்

5

இதுமுதல் 10ம் பாடல் வரை எழுமுனிவரின் பெருமை.

மட்டு - தேன்; திக்கசம் - திக்கு யானைகள்; கந்தம் - வாசனை; உம்பரில் பட்டுறு கங்கை - தேவகங்கை. கற்பகப் பூவின் மணமும் திக்குயானையின் மதநீர் மணமும் சேர்ந்த கங்கைநீரில் தோய்ந்தவர்கள்.

முத்திழை பூணநூல், முழுப்பொன் வண்ணமாம்
வற்கலை, மாமணி அக்க மாலைகள்,
ஒத்தணி மாதவர் துறவி லுற்றுயர்
கற்பக தாருவில் காட்சி பெற்றுளார்

6

முத்திழைத்த பூணூல், பொன்வண்ண மரவுரி மணிகளோடு இணைந்த உருத்திராட்ச மாலை ஒத்தபடி அணிந்தோர். இவற்றால், செல்வச் சிறப்புமிக்க கற்பகதருக்கள் தவவேடம் தாங்கி வருமாறுபோல விளங்கினர். தருக்கள் உவமை.

தேர்ப்பரி செல்லுகை தவிர்ந்துச் சென்னியும்
ஆர்ப்புறு பதாகையும் தாழ்த்தி ஆதவன்
சீர்த்திடும் அநுமதி தேர்ந்து நோக்கவே
பார்த்தருள் புரிந்துமேற் படரும் பான்மையோர்

7

தேர்ப்பரி - தேரில் பூட்டிய குதிரை, தலையையும் தேர்க் கொடியையும் தாழ்த்தி வணங்கி ஆதவன் - சூரியன்; பதாகை - கொடி. சூரியன், முனிவர்கள் வரவு கண்டு பணிந்து நின்று செல்வதற்கு அநுமதி பெற்றுச் சென்றான்.

ஊழியின் ஆழிநின்(று) உயர்த்தி ஏந்திய
வாழிய கேழலின் வளைந்த கோட்டிடைச்
சூழியல் மாலையில் துலங்கு பூமியோடு
ஊழியல் அமைதியால் ஒருங்கு நண்ணினார்

8

ஆழி - பிரளய வெள்ளம்; வாழிய - அசை; கேழல் - விஷ்ணுவாகிய பன்றி; கோடு - கொம்பு. பிரளய வெள்ளத்திலிருந்து மேலே கொண்டுவரப்பட்டுப் பன்றியின் கொம்பில் மாலை போலக் கிடந்த பூமியோடு விதியினாலே தாங்களும் தங்கினோர்.

ஆதியில் நான்முகன் அளிக்க, எஞ்சிய
மேதினி விளைவெலாம் விதிக்கும் மேன்மைசால்
பூதியர் என்னவே புராண நூலுணர்
வேதியர் போற்றிடும் வீறு பெற்றுளோர்

9

நான்முகன் - பிரமா; அளிக்க - படைக்க, எஞ்சியவற்றையெல்லாம் தாமே படைக்கும்
ஆற்றலுள்ளோர்; விதிக்கும் - படைக்கும்; பூதியர் - செல்வர்.

பற்பகல் பண்டுதாம் பயின்ற தூயவாம்
நற்றவப் பால்தரும் நலனுற் றூட்டவும்
பற்றிகல் விட்டொரு பரத்தை நோக்குவர்
முற்றுணர் மோனியர் முதல்வன் முன்னுற்றார்

10

நற்றவப்பால் - நல்ல தவப்பயனாகிய ஊழ்; உற்று ஊட்ட - பொருத்தி நற்பயன்தர; பற்று
இகல் - விருப்பு வெறுப்பு; பரத்தை - பரம்பொருளை.

ஆங்கவர் தம்மிடை, அடைந்த கற்பினைத்
தாங்கிய சாலினி, வசிட்டன் தானையே
நீங்கலில் நோக்கினள் நிறற்ல், அன்னவர்
ஓங்கிய தவம்உருப் பெற்றுற் றொக்குமால்

11

அடைந்த கற்பு - தஞ்சமடைந்த கற்பு; தாங்கிய சாலினி - பேணிக் காக்கும் அருந்ததி. அருந்ததி
கணவனான வசிட்டரின் பாதங்களையே நோக்கி நிற்பது, முனிவர்களின் தவப்பயன் ஒருருக்
கொண்டு வந்தது போல இருந்தது. உவமையணி

ஆலமே உண்டவன், அரிவை யோடுஎழு
பாலராம் பகவரை ஒப்ப நோக்கினான்;
மேலவாம் காட்சியர் விகற்ப நோக்கிலர்;
சீலமே தேருவர் ஆண்பெண் தேர்கிலார்

12

மேலவாம் காட்சியர் - மேலான அறிவுடையோர்; விகற்பம் - வேறுபாடுகள்; பகவர் - முனிவர்;
அருந்ததியோடு முனிவர்களையும் சமமாகவே மதித்தார்.

சாலினி காட்சியால் தரும பத்தினி
பாலுறும் அவசியம் பரமன் எண்ணினான்;
நாலுணர்ந் தார்அறம் நடவு செய்பவர்;
மேலுணர் மேகமாய் வளர்ப்பர் பெண்டிரே

13

பரமனும் அருந்ததியைக் கண்டபின் தம்பத்தினிப் பாங்கரில் இருக்கவேண்டிய அவசியத்தை எண்ணினார், நால்வேதம், நாற்பொருளை அறிந்த தவத்தோரே தர்மத்தை நாற்றிடுவோர்; அதை வளர்த்து விளைவிக்கும் மழைபோல் உதவுவோர் மனைவியரே.

பேரற வாழியந் தணன்அங் கெம்பிரான்
சீரரு ளால்மணஞ் செய்ய எண்ணலும்,
பேரிரு ளாற்பிழை இழைத்து மாய்ந்தவேள்
காரியம் ஆனதென்(று) உளம்க ளித்தனன்

14

அறவாழி அந்தணன் - தருமசமுத்திரமாகிற இறைவன், உருவகம்; பேரிருள் - பெரிய; அறியாமை - ஆணவம்; இழைத்து - செய்து; வேள் - மன்மதன்; காரியம் - (தான் மீண்டு) உயிர் பெற்றெழுதல்; ஆனது - நிறைவேறியது, துணிவு பற்றி வந்த காலவழுவமைதி

வேதமோ டங்கவித் தகர்கள் பின்புதாம்
பூதமோ டுயிர்க்கெலாம் புராண பூதனின்
பாதமே பரவிமெய் பொடிப்பப் பத்தியால்
ஏதமே இல்லுரை இனைய கூறுவார்

15

வேதமோடு அங்க வித்தகர் - நால்வேதமும் ஆறங்கமும்; தெளிந்தோர் - முனிவர்; ஐம்பூதமும் உயிர்களுமாகிய யாவுக்கும் பழைய நிமித்த காரணனாகிய சிவன்.

வேறு

வேதந்தேர் வித்தகஞ்சேர் ஆதிநிலைச் செய்கையிலும்
வேதஞ்சொல் வேள்விமுயல் இல்லறத்துச் செய்கையிலும்
ஏதந்தீர் கானகத்துச் செய்தவங்கள் எனுமிவற்றும்
ஏ(து)அங்கண் எய்துவதென் றெய்தியவர் இயம்பினரோ

16

இதுமுதல் இருபத்துநாலுவரை முனிவர்கள் சிவனைப் போற்றி உரைத்தல்.

ஆதிநிலை - பிரமசரியம்; வேள்வி - யாகம்; இல்லறம் - கிருகஸ்தம் கானகத்துச் செய்கை - வானப்பிரஸ்தம், இம்முன்று ஆச்சிரம நிலை ஒழுக்கத்தாலும் பெறும் பயன் எது என்று கூறப்பட தோ, குளகம் அடுத்த பாடலோடு தொடரும்.

அவ்வளவும் எய்தினமால் அனைத்துக்கும் நாயக! நீ
எவ்வளவும் எட்டவொணா நின்னுளத்தில் எமையெண்ணும்
உவ்வளவும் உற்றதனால்; எம்மான்முன் உற்றனமே
இவ்வளவும் எம்பரமோ எம்பெருமான் அருளலதே?

17

எய்துதல் - அடைதல்; எவ்வளவு - எந்த அளவை (சுருதி யுத்தி அநுபவம்); எம்பரமோ - எம்மாற்றலால் நாம் பெற்றதன்று.

எம்பெருமான் எவனுள்ளத் திருக்கின்றாய் பாக்கியரில்
உம்பரான் அவனன்றோ; உயர்வேதம் நான்கினுக்கும்
தம்பிரான் நினைதுள்ளம் சார்ந்துளான் உளனென்னில்
நம்பிரான் அவன்நயத்தை நாடியுரைத் திடலாமோ

18

எம்பெருமான் எவனுள்ளே எண்ணப்படுகிறானோ அவன் பெரும் பாக்கியன்; உம்பரான் - உயர்ந்தவன், இறைவனுள்ளத்தில் எவன் எண்ணப்படுவானோ அவன் பெருமை எண்ணில் அடங்காது.

சந்திரனில் சூரியனில் உயர்தலத்தில் நாமிருப்போம்;
எந்தரமோ எந்தையருள்; ஈதுண்மை; இன்றோநாம்
சிந்தையிலே தேவீர் எமைநினைந்த செய்கையினால்
அந்தரமேல் அதியுயர்ந்த தலைநிலத்தை அடைந்தனமே

19

நாம் சூரிய சந்திரரிலும் உயர்ந்த பதத்தில் இருப்பது எம் தருதி அல்ல எம்பிரான் அருளாலாம், இன்று நீர் எம்மை நினைந்தழைத்தலால் யாரினும் உயர்ந்த தலைநிலத்து உயர்த்தப் பட்டோம்.

பத்தினம் பாலிப்பாய் பரிந்தெமையும் நினைந்ததனை
எத்தவரும் பெறலரிய பெரும்பேறாய் எண்ணுகிறோம்;
உத்தமர்செய் நன்மதிப்பொன்(று) அறவழியி லுறுவோரை
அத்துறையை நம்பிமிக ஆர்வமுற ஊக்கிடுமே

20

பாலித்தல் - காத்தல்; எத்தவரும் - எந்தத் தவத்தோரும்; உத்தமர் - உயர்ந்தோர்.

முக்கண!நீ எங்கனையும் முன்னியதால் எமக்குளதாம்
அக்களியை என்னென்போம்; இயம்பளவோ; வேண்டுவதோ;
தொக்கனவாம் உயிர்க்குலத்தின் உள்ளுயிராய்த் துணைநின்றே
அக்கனவோ டனைத்துமுயிர்க்கு(கு) அறிவிப்போன் நீயன்றோ

21

முன்னியதால் - நினைத்ததால்; அக்களி - அந்த ஆனந்தம், அது சொல்ல வேண்டியதன்று.

காணவுளாய் கண்ணெதிரில்; கண்ணுதலுன் உண்மைநிலை
காணவுள கண்ணிலமே; காணுதுமோ? கருணையினால்
காணுவதோர் கண்ணளித்துக் காட்டாயேல் யார்காண்பார்?
காணுகிற எங்காட்சி கடந்தபொருள் நயலையோ

22

கண், காணுதல் என்ற சொற்கள் சொற்பொருட்பின் வருநிலையணி

காணுநிலை உருவிதுதான் சிட்டிப்போன் கருதுருவோ
பேணிநிலை பெறக்காக்கும் பெருமானாம் அரியருவோ
ஆணியென அழித்தனைத்தும் ஒடுக்கியுறும் அரனுருவோ
வேணியென விசம்புடையாய் விளங்கஅருள் செய்வாயே

23

சிட்டிப்போன் - பிரமா, பெருமானாம்; அரி - விஷ்ணு; ஆணி - அச்சாணி; வேணியென
விசம்புடையாய் - சடைமுடியாக வானகத்தை உடையவர் சிவன்.

வேண்டுவதை அறிவோய்நீ; வேண்டலாம் தருவாய்நீ;
ஆண்டவநீ அடியேங்கள் குறைதீர்ப்பை; அதுநிற்க,
ஈண்டெமைநீ நினைந்தருள ஈங்குற்றோம்; எமைஏவி
ஆண்டருளும் வகைஏதென்(று) ஆஞ்ஞாயித் தருளுகவே

24

வேண்டுவது - விரும்புவது, எம்மை ஏவிச் செய்வித்துக் கொண்டருளும் காரியம் எதுவென்று
பணித்தருளுக.

வேறு

அங்கது காலையில் அரனும் சென்னிவாழ்
திங்களின் சிற்றொளி பெருக்குஞ் செய்கைபோல்
அங்கொரு புன்னகை அரும்ப மாதவர்
தங்களை அருளிமேற் சாற்று கின்றனன்

25

இதுமுதல் ஒன்பது பாடல்கள் சிவபிரான் உரை. திருமுடியிலுள்ள பிறைச் சந்திரனின் ஒளியை
அதிகரிக்கச் செய்வது போலப் புன்னகை புரிந்து கூறுகின்றார்.

எமக்கெனுஞ் செயலிலம்; அறிதிர்; எண்குணத்(து)
எமக்குள் எட்டுருச் செய்கை, ஆருயிர்
தமக்கனு மானமாய் அறியச் சார்ந்தனம்;
நுமக்கிது புதிதல நுணங்கு கேள்வியீர்

26

நாம் எண்குணமும் எட்டுருவும் கொண்டிருத்தல் ஆயிர்கள் தம்மையும் எம்மையும் அநுமானித் தறிதற்கே; நுணங்கு கேள்வியீர் - கூரிய கேள்வி அறிவுடையீர்.

பிறர்க்கென அருளலால், பெருவி டாயினால்
பெறத்துளி சாதகம் பெயலை வேண்டுமா,
மறத்தக ரேசரால் வாடும் இச்சுரர்
பெறக்கும ரேசனைப் பிரார்த்தித் தாரெமை

27

நாமும் பிறர்க்காகவே அருளுகிறோம், மழையும் பிறர்க்காகவே பெய்கிறது, அதனால் சாதகப் பட்சி மழைத்துளியை நாடுவது போல, தேவர் எம்மிடம் குமரேசனைப் பெற்றுத் தர வேண்டினர்; சாதகம் கோடை வெயிலாலும், தேவர் மறம் மிக்க அசுரத் தலைவராலும் வாடிய வாட்டம் தீர்வது பயன்; அசுர ஈசர் - அசுரத் தலைவர்; பிரார்த்தித்தல் - வேண்டுதல்.

அன்னகா ரணத்தினால் அங்கி வேட்பவன்
முன்னதா அரணியை முறையிற் கொண்டெனப்
பின்னரோர் குமரனைப் பெறுதல் வேண்டிமுன்
கன்னியாம் மலைமகட் கொள்ளும் காதலேம்

28

அங்கி வேட்பவன் - அக்கினி வளர்த்து வேள்வி செய்பவன்; அரணி - தீக்கடை; கருவி - (நெருப்பைப் பிறப்பிப்பது) வேள்வித் தீயை உண்டாக்க முதலிலே தேடிக் கொள்வது அரணி அதுபோல நாம் குமரனைத் தோற்றுவிக்க முதலிலே கன்னிகையைத் தேடிக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. உவமையணி

ஆயதால் இமயமன் அளிப்ப யாம்கொள
நேயமார் உமைமணம் பேச நீர்செலீர்;
தூயரால் தூயரோடு அமைதொ டர்பினால்
தீயவை சேர்கிலா தெய்வ சித்தமே

29

உமையை இமவான் தர நாம் மணந்துகொள நீவிர் மணம் பேசச் செல்க.

உன்னதன் உறுதியன் உலக பாரமே
என்னதென் நேற்றவன் இமய மன்மகன்
தன்னையே மணம்புகல் தன்மை யாலியாம்
அன்னவைக் கலந்தவன் அல்லன் தேர்திரால்

30

உயர்ந்தவன், உறுதியானவன், உலகபாரம் சுமப்பவன் என்ற பெருமை இமவானாக் கிருப்பதாலே நாம் அவன் மகளை மணக்க விரும்பினோமல்லம்.

பெற்றவர் பாங்குபெண் கொள்ளப் பேசுவ
இற்றென உரைக்கிலம்; என்னை? ஏனையர்
தெற்றெனத் தெளியநீர் செய்யும் நூல்களைக்
கற்றெனக் காண்பரே கருமம் செய்முறை

31

உலகவர் உலகியலை அறிந்து உரைக்கவும் செய்யவும் நூல்களை ஆக்கிய அறிஞர்கள் நீவிர்.
ஆதலால் மணம் பேசவேண்டிய முறையை நாம் சொல்லவில்லை; கற்றென - கற்ற அளவிலே.
ஏது அணி

மாண்புறும் அருந்ததி மாதும் இம்மணம்
காண்புறு பேச்சினில் கலந்து கொள்ளுக;
ஏண்பெறு மணம்முதல் இனிய செய்கையில்
வீண்படு மோமனை மாண்பர் வித்தகம்?

32

மணம் காண்புறு பேச்சு - மணத்தை நிறைவேற்றும் மணப் பேச்சு; ஏண் - இன்பம்; வித்தகம் -
திறமை. இது 91ம் 92ம் பாடலில் புலப்படும்.

மேலிம வான்மகட் கொடையை மேவநீர்
மூலிகை மேட்டவன் முன்சென்(று) ஓதிவம்;
கோலமா கோசிநீர் வீழ்ச்சி கூடிடம்
சாலநாம் மீண்டுசந் திக்கச் சாருகோம்

33

மகட்கொடை - மகளை (மணமகனுக்கு)க் கொடுத்தல்; மேவ - உடன்பட; மூலிகை மேடு -
ஓடதிப் பிரத்தம் என்னும் இமவான் நகரம்; ஓதிவம் - (மணம்) பேசிமீண்டு வருக; மாகோசி -
நீர் வீழ்ச்சியின் பெயர்.

ஞானியர் நாயகன் ஞான மூர்த்திதான்
மேனிகழ் மணத்தினை மேவக் கண்டரோ
வானுயர் மாதவர் மனையில் வாழ்தலில்
தானுறு நாணமாந் தாழ்வு நீங்கினார்

34

மேவ - விரும்ப; அர்ஓ - அசை; முனிவர்கள் தாம் மனையறத்தில் தங்கியே துறவராய் வாழ்வது
தவறோ என்ற நாணம் நீங்கினார்.

அங்கது காலையில் ஓம்என்(று) அந்தணர்
அங்கெழு வோர்விடை கொண்ட கன்றுதாம்
மங்கல மணத்திறம் பேச ஏகினர்;
சங்கரன் சாற்றுநீர் வீழ்ச்சி சார்ந்தனன்

35

முனிவர்கள் எழுவரும் "ஓம்" என்று உடன்பட்டு விடைபெற்று மணம் பேசச் சென்றனர்.
கண்ணபிரானும் (கிரு. தூது.) சகாதேவனுக்கு "ஓம்" என்று உரைத்து எனவரும்.

வேதியர் நீலவான் மின்வி சைத்தெழீஇ
ஓதிய உளத்தினும் வேகத் துற்றனர்
ஊதியன் இமயமன் உறைவ தாந்திரு
மாதியல் ஓடதிப் பிரத்த மாநகர்

36

வேதியர் - முனிவர்; வான்மீன் விசைத்து எழீ - வானில் மின் போல வேகமாய் மேலெழுந்து;
ஊதியன் - பயன் பெற்றவன், (உமையைப் பெற்று இறைவனுக்குக் கொடுப்பது பயன்);
திருமாத - இலக்குமி

மாநிதி நிறைந்(து)அள கையினும் மாட்சியாய்க்
காநிறை இந்திரன் கடிந கர்க்குமேல்
தாநிறை சுரர்உறை தரப்பின் தாபித்த
மாநக ரென அது மங்க லத்ததால்

37

இதுமுதல் பதினொரு பாடல் ஓடதிப் பிரத்த நகர் வர்ணனை.

அளகை - குபேரன் நகர்; இந்திரன் கடிநகர் - அபராவதி; இரண்டினும் சிறந்தது, தேவர்கள்
வசிக்கப் புதிதாய்த் தாபித்த நகர் எனும்படி விளங்கியது. அது செல்வம் சீர் சிறப்பால் மிக்க
புதியநகர். மங்கலகரமானது.

வானதி வளைந்துகூழ் அகழி வைப்பினால்
தானொளிர் ஓடதி அடவிச் சார்பினால்,
வானிமீர் மாணிக்க மதிலி னால்,மறை
வானபி னும்மனம் கவரும் மாண்பதால்

38

ஆகாயகங்கை - அகழிநீரரண்; மூலிகைக் காடு - காட்டரண்; உயர்ந்த மாணிக்க மலைகள் -
மதிலரண். இவற்றால் மறைக்கப்பட்டாலும் மனம் கவரும் மாட்சியதாயுள்ளது.

கின்னரர் இயக்கராம் கிளைகொள் மாசனம்,
மின்னன வனத்துத்தே வதைகள், வெவ்வரி
துன்னரும் தும்பிகள், குகையில் தோன்றிய
பன்னரும் பரியினம் பயில்வ தன்னகர்

39

கின்னரரும் இயக்கரும் அங்கு வாழ்வோர். சிங்கம், யானை, குதிரைகள் உள. அரி - சிங்கம்;
தும்பி - யானை; பரி - குதிரை.

மாடமேல் உறைமழை முழக்கே தித்தொனி
நீடலே போலகம் நிகழ்முழாவொலி
கூடவே குழப்பமாம் ஐயம் கோதற
ஓடவே உறுப்பெனும் தாளம் ஒற்றுமே

40

மாடமேல் மழைமுழக்கம்; உள்ளே முழாவொலி எதிரொலி போலுளது. தாள ஒலியும்
எழுவதால் வேறுபாடு அறியப் படுகிறது. ஐயம் விளைந்தழிவணி.

பானிமிர் கிளைதொறும் பசும்பட் டாடையின்
கானிறைந் தாடிடக் காட்டும் கற்பகம்
மாநக ரோர்செய லின்றி மாளிகை
மேனிமிர் கொடிநிறை மிலைச்சி மேவுமே

41

பால் நிமிர் - பக்கங்களில் வளர்ந்த; கான் நிறைந்து - (பட்டாடை) காடுபோல நிறைந்து;
மிலைச்சி - அணிந்து; தன்கிளைகளிலே நிறைந்து தொங்கி ஆடும் பட்டாடைகளால், நகர
மக்கள் அமையாமலே கற்பக மரங்கள் கொடிகளை நிறைத்து நின்றன.

பளிக்குறு மாளிகைப் பாங்கு மேவிய
களிக்குறு கள்ளுணும் தலத்து வானமேல்
தளிப்புறும் உடுக்களின் சாயைத் தோற்றமே
அளிக்குறும் அணிமலர்க் கோலத் தார்ந்தன

42

பளிக்கு+உறு - பளிக்குறு; கள்ளுணும் தலம் - மது அருந்தும் இடம்; உடுக்களின் சாயை -
நட்சத்திரங்களின் பிரதிபிம்பம் - நிழல்; நட்சத்திரங்களின் நிழல் பளிக்கு நிலத்தில் மலர்க்
கோலமாக விளங்கும்.

ஒளிசெயும் ஓடதி ஒளியில் ஆறுசெல்
தளிர்செயும் மெய்யபி சாரி மார்கன்தாம்
துளிசெயும் காரிருள் துறும் அஞ்சலார்
அளிசெய்கு வரகம் ஆய்வுற்ற(று) ஏருவார்

43

ஒளிசெயும் ஓடதி - ஒளிவீசும் மூலிகை(ச் செடிகொடிமரம்); தளிர்செயும் மெய் - தளிர் போன்ற
மேனி; அபிசாரி - காதலனைத் தேடிச் செல்பவன்; ஆறு - வழி; துளி - மழை; துறும் - செறிய;
அஞ்சலார் - அஞ்சாதவராய்; அளிசெய்குவார் அகம் - காதலிப்பவர் மனை.

எண்ணிரண் டகவைமேல் மூப்பி லாதவர்
கண்ணிலன் காமன்மேல் காலன் வேறிலார்
உண்ணிகழ் கூடலில் ஓய்ந்த சோர்வலால்
கண்ணுறங் காப்பயில் காவல் மாநகர்

44

எண்ணிரண்டகவை - பதினாறு வயது; மூப்பு - முதுமை; கண்ணிலன் காமன் - இரக்கமில்லாத
மன்மதன்; காலன் - இயமன். மன்மதனையே காலன் என அஞ்சுவர் (இயமனை அஞ்சாதவர்)
கலவியால் மெலிந்து கண் சோர்வதன்றிக் கண்ணுறங்காதவர்.

ஏறிடப் புருவம்செவ் விதழ்து டித்திட
வேறெழு விரலுமாய் ஊடும் பெண்டிரை
ஆறிட அருளிட இரப்ப தன்றி, எவ்
வீற்று தெம்முனும் மெலிகி லார்உளார்

45

புருவம் வளைய, உதடுகள் துடிக்க, சுட்டுவிரலை உயர்த்தி ஊடி நிற்கும் மகளிரை கோபம்
ஆறவும் அருளவும் வேண்டி இரப்பார்கள்; வீறு - பெருவலி; தெவ் - (தெம்) பகைவர். எந்தப்
பகைவருக்கும் அஞ்சி வணங்கார்.

ஆறுசென்(று) அயர்ந்துசோர் வித்தி யாதர்
ஆறுமின் நிழலினைந் தருக்கள் ஆர்ந்துகூழ்
நாறுநந் தாவனக் கந்த மாதனம்
ஏறுமுன் கோலக்கா எனமுன் கொண்டதால்

46

ஆறு - வழி; ஆறும் இன் நிழல் - ஆறுதல் தரும் இனிய நிழல்; ஐந்தரு - ஐந்து தருக்கள்;
நந்தாவனம் - சோலை; கோலக்கா - அழகிய சோலை; நந்தாவனமுள்ள கந்தமாதனத்தை
முன்வாயில் முகப்பாக் கொண்டது.

இவ்வியல் மாநகர் எய்தி நோக்கிய
அவ்வெழு வோர்களும் அறத்தி னாம்பயன்
செவ்விய சவர்க்கமாய்ச் செப்பல் சூது, மெய்
எவ்வமில் இந்நகர் எய்தல் என்றுமின்

47

47,48, 49ம் மூன்று பாடலும் குளகம்

அறத்தின் ஆம்பயன் - புண்ணியச் செயலால் அடையும் பயன்; கவர்க்கப்பேறே என்றுரைப்பது வஞ்சனை. இநநகரை அடைவதே உண்மையான புண்ணியப் பேறாம்; எவ்வம் - குற்றம். வருத்தம்.

சித்திரத் தீசுடர் போல்அ சைந்திடா
வித்தக வேணியர் வேக மாயிழிந்(து)
அத்துணை அரண்மனை முன்றில் சென்றனர்
அத்தனை வாயிலோர் அணந்து நோக்கவே

48

மூத்தவர் முன்பினே இளைஞ ராம்முறை
நீத்தவர் ஏகிய நீர்மை, நீரிடை
மீத்தவழ் வெய்யவன் கிரண மாலிகை
வாய்த்தசை நீழலின் வயங்கிற் றாமரோ

49

இவ்விரு பாடலும் முனிவர்கள் வந்தணைதலைக் கூறும்.

சித்திரத் தீசுடர் - சித்திரத்தில் எழுதப்பட்ட விளக்குச் சுடரொளி; வேணி - சடாமுடி; இழிந்து - (வானிலிருந்து கீழே) இறங்கி; முன்றில் - முற்றம்; வாயிலோர் - வாயில் காவலர்; அணந்து - அண்ணாந்து, மூத்தோர் முன்னும் இளையோர் பின்னும் சென்றனர். அவர்கள் சென்ற தன்மை (வெய்யவன் கிரணமாலிகை - சூரியனின் கதிர்களின் வரிசை)யானது கிரணவரிசை அசைகின்ற நீர் நிலையில் பிரதிபலிப்பது போலிருந்தது. உவமை அணிகள்.

அருக்கியம் ஏந்திவெற்பு) அரசன், பூமிதன்
பரத்தினிற் கால்பட நெளியச் சேணிடை
புரத்தினும் போய்எதிர் கொண்டு போற்றினன்
அருக்கனில் அவிர்அற வோர்கள் தங்களை

50

இது முதல் மூன்று பாடல் இமவான் முனிவர்களை வரவேற்றல்.

பரத்தினில் - பாரத்தால், கால் வைத்தலால் பூமி நெளிய; புரத்தினும் சேணிடை போய் - மாளிகையிலிருந்து நெடுந்தூரம் முன்சென்று; அருக்கனில் அவிர் - சூரியன் போல விளங்குகின்ற, அரசன் போய் அறவர்களை எதிர்கொண்டு போற்றினான் எனக் கொண்டு கூட்டுக.

சேனுயர் சென்னிசெந் தா(து)இ தழ்த்துணை
மானுறு பாறையின் மாப்பு, தாருவாம்
பூனுறு நீள்புயம், பூண்(டு)அம் மன்மலைக்(கு)
ஏனுறும் ஈசனே என்னத் தோன்றினான்

51

சேண் - மேலே; சென்னி - சிதரம், தலை; தாது - (மலைப் பாறையில் படிந்துள்ள) பொடி
செந்தாது; இதழ் - செந்நிறப் பொடி உதடு, பெரியபாறை மார்பு; பெருமரம் - புயம்; ஆம்மன் -
அந்த அரசன்; இமவான் அவ்வுறுப்புக்களைத் தாங்கி மலையரசனாகத் தோன்றினான்.

ஆமுறை போற்றிசெய்து(து) அந்த ணாளராம்

தோமறு சீலரைச் சொரியும் பூமிசை

ஏமுற அழைத்துச்சென்று(து) இறைவன் மேனைவாழ்

கோமுறை மந்திரம் கொண்டு புக்கனன்

52

ஆம்முறை - தக்கவாறு; சீலர் - ஒழுகமுள்ளவர், மலர் சொரிந்த வழியில் அழைத்துச் சென்று;
மேனை - மனைவி பெயர்; கோமுறை மந்திரம் - அரசன் மாளிகை.

ஆங்கிறை அறவரைப் பிரம்பி னாசனத்து(து)

ஓங்குற அமருவித்து(து) உறுவர் உய்த்திடப்

பாங்கிலொர் ஆசனத் திருந்து பண்பினால்

தாங்கிய அஞ்சலிக் கரத்தன் சாற்றுவான்

53

இறை - அரசன்; ஓங்குற - உயர்வாக; உறுவர் உய்த்திட - முனிவர் பணிக்க; அஞ்சலிக் கரத்தன் -
தொழுதகையனாய்.

காத்திரா வண்ணம்நீர் கருதி எய்தநான்

பார்த்தது மேகமில் மழையும் பானினில்

பூத்திடா மேதரு கனியும் போலவே

ஆர்த்தியேன் எண்ணிஇங்கு(கு) அகங்க ளிக்கிறேன்

54

இதுமுதல் பத்துப் பாடல் இமவான் வரவேற்புரை.

காத்திராவண்ணம் - எதிர்பாராமல், நீங்கள் வர நான்காணப் பெற்றது மேகமின்றிப் பெய்த
மழையும், பூவாமலே காய்த்த பலாக் கனியும் பெற்றதுபோல எண்ணி நான்
மனங்களிக்கின்றேன். உவமையணி

சீரியீர் அருளின்மெய் உணர்வு சேர்ந்தனன்;

ஆரிருள் அகன்றுசேண் ஆட்சி பெற்றனன்;

காரிரும் பன்னயான் கனக மாயினன்;

காரியம் இவைகள்தும் கருணை தேறினேன்

55

சிறந்தோர்களே! நும் அருளால் மெய்யுணர்வு பெற்றேன், நரகைவிட்டுச் சுவர்க்கம் ஏறினேன், காரிரும்பு போன்ற யான் செம்பொன்னாயினேன். இவை நும் கருணையாலாயின.

எந்தையர் ஏகலின் இமயம், ஆருயிர்க்கு)
அந்தமில் தூய்மைசெய் தீர்த்த மாமெனச்
சிந்தையில் தெளிந்தனன் அறவர் சேரிடம்
முந்தையர் தீர்த்தமாய் மொழிந்த வாய்மையால்

56

எந்தையர் ஏகலின் - எம் தந்தை போன்ற நீவிர்வந்தமையால், உங்கள் பாதம் பட்ட இமயமலை, தன்னைச் சேர்ந்தாரைப் புனிதமாக்கும் தீர்த்தமாகியது. அறவோர் சேர்ந்த இடமெல்லாம் தீர்த்தமென்று முன்னோர் மொழிந்தனர்.

ஆன்றவிந்(து) அடங்கினீர் அடியன் சென்னியில்
வான்றழை கங்கை, நும் பாதம் மண்ணிய
தேன்றழை தீர்த்தமோ டொருங்கு சேர்தலால்
நான்றவ வாலிய நானன் நன்றோ

57

ஆன்று அவிந்து அடங்கினீர் - (அறிவால்) அகன்று (முக்குற்றமும்) நீங்கி (ஐம்புலன்களும்) அடங்கிய பெரியீர்; அடியன் - அடி யேன், இமவான் என்தலையிலுள்ள கங்கை நீருடன் உங்கள் பாதங்களைக் கழுவிய தீர்த்தமும் ஒன்று சேர்தலால்; நான் தவ வாலிய நானன் - நான் மிகவும் தூய நீராடப் பெற்றவனாயினேன்.

சங்கம தாவரத் தென்னு ருத்கள்தாம்
தங்களின் அருள்தனித் தனியே சார்ந்தவால்;
தங்கனைச் சங்கமம் சபரி செய்துறத்
தங்கழல் தாவரம் கமந்து சாருமே

58

சங்கமம் - சரம்; தாவரம் - அசரம்; இமவான் அரசனாதலின் சங்கம உருவிலும், மலையாதலால் தாவர உருவிலும் ஆக இருநிலையிலும் உள்ளான். சங்கம உருவான அரசன் பூசை செய்கிறான். தாவரமாகிய மலை முனிவர் பாதங்களைச் சுமக்கிறது; சபரி - வழிபாடு; கழல் - பாதம்.

மாதவத் தீரெனை மதிக்க என்மனத்(து)
ஆதரித்(து) எழுங்கனி திசைய னைத்தினும்
போதரப் பருத்தன் ஆக்கை போற்றிடப்
போதிய தன்(று)னப் பொங்கு மால்மிசை

59

தவத்தோரே, நீவிர் என்னை நன்கு மதித்தமையால் என்மனத்திலுண்டாகும் மகிழ்ச்சியானது, பத்துத்திசையும் அடங்கப் பருத்த என்னுடம்பு தாங்க அடங்காதபடி வளர்ந்து பருக்கிறது.

மெய்யறி வொளியினீர் மேவ இவ்விடை
வெய்யவன் கதிர்புகாக் குகையின் மேவிய
பொய்யிரு ளன்றியே புந்தி போர்த்திடும்
பொய்யறி விருளும்போய்ப் பொங்கு மேயொளி

60

அறிவொளி - ஞான ஒளி, சூரியஒளி செல்லாத குகையிலுள்ள பூத இருளும், உள்ளத்தை மறைத்துள்ள அறிபாமை இருளும் அகன்றன, ஒளி பொங்குகிறது.

சித்திகள் பெற்றுளீர் தேவை தேர்கிலேன்;
நத்திய தெதனையும் நாட்டும் ஈட்டினீர்;
அத்தகை யீர்எனை ஆள வேயுற்றீர்;
பத்தியன் பவித்திர னாக்கும் பாங்கிலே

61

சித்திகள் - அட்டமாசித்தி; தேவை - (நுங்குறைதீர் என்னிடம் பெற) வேண்டியது; நத்தியது - விரும்பியது; நாட்டும் ஈட்டினீர் - சாதிக்கும் ஆற்றலுள்ளீர், குறையிலா நிறைவுடைய நீவிர் என்னைப் பத்தியும் புனிதமு முடையனாக்கி ஆண்டு அருள்புரியவே வந்தீர்கள்.

என்னினும் ஏய்ந்ததொன்று இயற்ற ஏவியே
என்னையும் அருளுக; ஏவ லாள்என்போன்,
தன்னிறை தன்னைஒன்று ஏவப் பெற்றதே
முன்னிய பேறென முயலும் முந்தியே

62

ஏய்ந்தது - பொருந்தியது, ஒன்றை ஏவிச் செய்வித்துக் கொள்வீர்; தன்னிறை - தன்தலைவன், எசமான் ஒன்றைச் செய்ய ஏவுவதையே, ஏவலாள் தன் பாக்கியமாய்க் கருதுவான். உங்கள் ஏவலே எனது பாக்கியம் என்றான் இமவான். வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி.

என்னையோ மனையையோ எங்குலக் கொடி
தன்னையோ சாற்றிஇங்கு) ஏவல் கொள்ளுக;
பின்னைஓர் பொருளையும் பெரிதென் றெண்ணலன்
அன்னைநேர் அடிகள்! நும் அருளை யல்லதே

63

சாற்றி - கட்டளையிட்டு, என்னையேனும் மனைவியையேனும் மகளையேனும் ஏவிச் செவ்வித்துக் கொள்க. அன்னைக்கு நிகரான அடிகள்மாரே நும் அருளையன்றி வேறெதனையும் பொரிதாக மதியேன்.

இங்ஙனம் இமயமன் இயம்பும் அவ்வுரை
இங்ஙனம் குகைகளில் எதிரொ லித்தலால்
அங்ஙனம் அன்னதை மறித்தும் சாற்றுதல்
எங்ஙன மாகுமோ ஆங்கி சைத்தனன்

64

கவிகூற்று. இமவான் கூற்று, மலைக் குகைகளில் எதிரொலித்ததால் சொன்னதை மீட்டும் சொல்வது போன்றது.

ஆங்கவர் தம்முளே செலச்சொல் ஆற்றலின்
பாங்குடை ஆங்கிர(சு) என்னும் பண்பனைப்
பாங்குறு தூபதர் பகர வேண்டலும்
தாங்கரும் ஆவலன் தவத்தன் சாற்றுவான்

65

இதுமுதல் ஒன்பது பாடல் முனிவர்கள் இமவானுக்குப் பதிலுரை.

செல சொல் ஆற்றலின்பாங்கு - (கேட் போர்) ஏற்றுக்கொள்ளச் சொல்லும் வல்லபத்திறம்;
ஆங்கிரசு - எழுமுனிவருள் ஒருவர் பெயர், மற்றையோர் அவரைப் பேசும்படி வேண்டினர்;
பகர - பேசு; தாங்கரும் ஆர்வலன் - (தானே பேசுவதற்கு) பேரார்வம் கொண்டவர்;
ஆர்வம்மிக்க தவத்தன் - ஆங்கிரசு பேசுவார்.

வேந்த! நீ விளம்பிய வற்றின் மேற்பல
ஏய்ந்தவே உன்னிடம்; இமையத் தண்ணலே!
ஏந்திய எண்ணரும் சிகர மன்றின்
ஓய்ந்திடா உள்ளமும் ஒப்ப ஒங்குமே

66

ஏய்ந்தவே - பொருந்தியனவே, வேந்த, இமயத்தண்ணலே, இமவான் - விளி; எண்ணிலாத சிகரங்கள் போல உன் உள்ளமும் உயர்ந்து நிற்கிறது; ஒங்கும் - உயர்ந்து நிற்கிறது.

உத்தம! நின்வயிற் றுளச ராசரம்
அத்தனையும், இதால் அமல! நின்னையே
அத்திரு மாலவன் தாவ ராக்கையாய்
வித்தகர் விளம்புசொல் மெய்ம்மை தோந்தனம்

67

உத்தம, அமல - இமவான்விளி, திருமாலுக்கும் தாவர சங்கமம் ஆகிய இருநிலையில் உரு உண்டு; தாவரம் - விகவருபம் (அகிலமும் தானாய் நின்றல்) இமயமலையும் சராசரம் (தாவர சங்கமம்) அனைத்தையும் தன்னிடம் கொண்டது, அதனாலே திருமாலின் தாவர உரு இமயம் எனப்படும். மாலின் சங்கம உரு தேவனாய் இருத்தல்; தாவர+ஆக்கை. நிலையான உடம்பு - உரு.

பாதலத் தளவு போய்ப் பாரை முற்றவும்
பூதர! நீசமை பொறுக்க வில்லையேல்
பாதலன் சேடனும் பதுமத் தண்டின்மென்
போதன படத்தில்இப் புவிபொ றுக்குமோ

68

பூதர - மலையாயிருப்பவனே; பாரை - பூமியை; பாதலன் - பாதலத்தில் வாழும் ஆதிசேடன்;
பதுமத்தண்டு - தாமரைத்தண்டு, சேடன் உடலுக்கு உவமை; மென்போது - மென்மையான
மலர்; தலைக்கு உவமை, இமவான் பூபாரத்தைத் தாங்கவில்லையேல் சேடன் தனியே கமக்க
முடியாது; பூதரம் - பூமியை தாங்குவது.

தூயன, தொடர்ந்துமேற் செல்வ, சூழ்கடல்
மேயன அலைத்தடை இலாநின் மேலவாய்ப்
பேயன துதிநதி புண்ணி யத்தன;
தேயமா னவையெலாம் புனிதம் செய்வன

69

தூயனவாய், செல்வனவாய், தடையிலாதனவாய், உன்மேலனவாயுள்ள துதிநதி ஆகியவை
புண்ணியமானவை; எல்லாத் தேசத்தவரையும் புனிதமாக்குவன.

கங்கைஅம் மாயவன் காலில் தோன்றலால்
பங்கமில் போற்றுதல் பெற்ற பான்மைபோல்
அங்கவன் ஐய!நின் உயர்ந்த சென்னியில்
தங்குபின் சனனத்தும் கீர்த்தி தாங்கினான்

70

கங்கை திருமாலின் பாதத்தில் தோன்றியதால் புகழ்பெற்றது போலவே பின்பு உன் தலையிலே
பிறந்து பெருகும்போதும் புகழ் பெற்றது. சனனம் - பிறப்பு.

எங்கனும் வியாபகன் என்றபேர் அரிக்கு
அங்கணிவ் வுலகளந் திட்ட அன்றுதான்
தங்கிய(து); உனக்கது சர்வகாலமும்
மங்குவ(து) இலாவகை மன்னும்; மன்னனே

71

எங்கனும் வியாபகன் - எங்கும் நிறைந்தவன். இப் பெயர் திருமாலுக்கு உலகளந்த அப்போது
தான் அமைந்தது. இமவானுக்கு எக்காலமும் மங்காத பெயராய் நிலைத்துள்ளது.

வேள்வியில் ஊட்டவி மிசைய விண்ணவர்
 சூழ்வர ஏகுமுன் தூய தாளினை
 வாள்விடு பொன்வரை வளர்த்த ஆயிரம்
 கோள்வலஞ் செய்முடி குனிய ஓங்குமால்

72

ஊட்டு அவி - தரப்படும் அவிப்பாகம்; மிசைய - ஏற்றுண்ணை; தாளினை - இருபாதம்; வாள்விடும் - ஒளிவீசும்; கோள் - கிரகங்கள், அவியேற்கச் செல்லும் இமவானின் பாதம், கிரகங்களாலே வலம் வரப்படுகின்ற மேருவின் சிகரங்களும் தாமும் படி உயர்வு பெற்றிருக்கும்.

மால்வரைச் சடத்தினில் வன்மை முற்றையும்
 ஏல்வறத் தாங்கி, இச் சங்க மத்திலோ
 நூல்வரை நோன்பரை நேயப் பூசைசெய்
 சால்புடை மென்மையாம் பத்தி தாங்கினை

73

சடம் - இங்கு தாவரவுரு, மலையாகிய தாவரவடிவில் வலிமை முழுவதையும் தாங்கியும் மலையரசனாகிய சங்கம் உருவில் பத்தியின் பண்பாகிய மென்மை முற்றையும் தாங்கியும் விளங்குகிறாய்; நூல் வரை நோன்பர் - நூல்களாலே சொல்லப்பட்டதவத்தோர். பத்தியாம் மென்மை என்க.

வேறு

இவ்வய லோய்! உனை எய்திய காரணம் இதுகேண்மோ;
 செவ்விய மங்கள மாஞ்செயல்; காரியம் உன்செயலே;
 செய்வது சொல்வத னால்செய லோடினை செய்கையர்நாம்;
 செய்வதும் பேறிவை சேர்வதும் உன்திறம்; தேறுதியே

74

இதுமுதல் பத்துப் பாடல் மணத்திறம் பேசுதல். இவ்விஷயம் உற்சாகத்தோடும் உள்ளக்களிப்போடும் பேசப்படுதலால் துள்ளல் நடைச்சந்தப்பாவினத்தில் அமைந்தது. பின் எட்டாம் சருக்கத்திலும் உமைசிவன் உல்லாச உலாவில் மாலைக் காட்சி வர்ணனையிலும் இவ்வினப்பா 30 முதல் 47 வரை அமைவதும் பொருத்தமே.

இவ்வியலோய் - இத்தன்மையனான இமவானே; கேண்மோ - கேள், மங்கள காரியம் பேசுவந்தோம், செய்பவனும் பேறடைவோனும் நீயே, இதைச் செய் என்று சொல்லுமளவால் தொடர்பு படுவோர் நாம்.

சித்திகள் எட்டுடன் எண்குண சேர்க்கை இயைந்துளதாய்,
 எத்திற மானவ ரும்பெறல் அரிதெனும் ஏற்றமதாய்,
 இத்திறம் ஓங்கிய ஈகர நாமமும் இளமதியும்
 ஒத்தற வேயணி வோனெவன் என்றால கேத்திடுமோ

75

இதுமுதல் மூன்று பாடல் மணமகன்(சிவன்) பெருமை கூறுவன குளகம்.

எண் சித்திகளும் எண்குணமும் பொருந்தியதாய், பிறரால் அடைதற்கரிய உயர்வுளதாய் இருத்தலால் சிறந்த ஈசுவரன் என்ற பெயரும் பாலசந்திரனும் ஒருங்கே அணிந்தவன் என்று எவனை உலகம் ஏத்துகிறது.

தம்மிடை ஒன்றினுக் கொன்றுத வந்ததை சார்ந்தனவாய்
அம்புவி யேமுதல் அட்டவு ருப்பரி ஆர்த்தீர்க்க
உம்பரி லுற்றுல காகிய தேர்தனி உய்த்தோட்டும்
எம்பரி பாலக சாரதி என்றெவன் ஏன்றனனோ

76

தம்முள் ஒன்றுக்கொன்று உபகாரமாய் உதவும் (இறைவனின்) எட்டு மூர்த்தங்கள்; பரிஆர்த்து - குதிரைகள் பூட்டி எட்டு மூர்த்தங்கள் குதிரையாகப் பூட்டப் பெற்று இழுக்கின்ற உலகமாகிய தேர் மீதமர்ந்து தனியே அதனை ஓட்டிச் செல்லும் எமது பாதுகாவலனான சாரதி என்ற பொறுப்பைத் தானே ஏற்றுச் செய்பவன் எவன். "மனத்துள் இருக்க ஏன்றான்" அட்பர்த்தேவாரம். இவ்வுருவகம் தமிழ் நூல்களில் இல்லாத புதிது.

ஆருயிர் யாவிலும் ஓருயி ராயமை ஆத்தனெனத்
தேருறு யோகியர் தேடுறு செம்பொருள் எத்தேவோ
ஊருல கத்துயிர் மீண்டுதி யாவுயர் வீடுதவும்
சீருள சேவடி யானெனத் தேறியது எவ்விறையோ

77

உயிர்க்கெல்லாம் ஓருயிராய் உற்றவனாம் தேவன் எவன், பிறப்பை ஒழிக்கும் தேவன் எவன்; செம்பொருள் - மெய்ப் பொருள்.

எவ்வுயி ருஞ்செயும் எவ்வினைக் குங்கரி யாயிருந்தே
அவ்வுயிர் கட்கவ் வினைப்பயன் ஆர்த்திடு வானெவனோ
உவ்விய லான், உனை உன்மக னைத்தர வேண்டிஎமை
இவ்வியல் பாலரன் ஏவினன்; எய்தினம்; ஏற்பதுவே

78

கரியாய் - சாட்சியாய்; பயன் ஆர்த்திடுவான் - (வினைப்) பயனை ஊட்டுவோன்; உவ் இயலான் - உவ்வண்ணமாயுள்ள சிவன், உன்னை உன்மகளைத் தருமாறு மணம் பேச எம்மைவிடுத்தான். வந்தோம்.. தக்க காரியம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதே உன்னை மகளை எம்மை என மூன்று தரம் அடுக்கி 2ம் வேற். உரு. அமைவது சுந்தரர் தேவாரம் "கரைப்பால் முதலையைப் பிள்ளைதரச் சொல்லு காலனையே" போன்றது.

சொல்லொடு சொற்பொருள் தொக்குற வைத்த தொடக்கேபோல்
நல்லவ னைச்சிவ நாயக னோடுற நல்குசெயற்(கு)
ஒல்லுந னாகுதி நீ; உயர் உத்தம னாம்வரனுக்(கு)
இல்லென நல்கினர், தம்மக ளாலிடர் எய்துவரோ

79

சொற்பொருள் என்பது போல நல்லானை நல்லானோடு (உமா-பதியாக) இணைவிக்கும் செயலுக்கு நீ ஏற்றவனாகிறாய்; ஒல்லுநன் - ஏற்றவன். வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி

சாற்றுச ராசர மாமுயி ரோடுச கங்களெலாம்
தோற்றிய தந்தைள னுஞ்சிவ சோபன நாயகனின்
கூற்றி லுறப்பெறு நின்குல மாமகள் தானுலகால்
போற்றுறு வான்புவ னேசைஎந் தாயெனும் பொற்புறவே

80

தோற்றிய - தோற்றுவித்த; சிவசோபன நாயகன் - சிவனாகிய மங்களமான மணமகன்; கூறு - பாகம்; புவன ஈசை - புவன நாயகி பொற்புறப் போற்றுறுவாள்.

ஆலம தேயமு தாக்கிய ஆரமு தைப்பணியும்
சீலம தாலுறு தேவர்நின் செல்விதன் சேவடிக்கீழ்க்
கோலம தார்முடி கொண்டொளிர் சூளா மணிஒளியால்
சாலவு மேஅலங் காரமு றத்தலை தாழ்த்துவரே

81

ஆரமுதை - சிவனை; சூளாமணி - முடிமணி; தலை தாழ்த்துவர் - வணங்குவர், அடிபணிவர்.

மாமண மாதுமை; மாமக னைத்தரு மாமனும்நீ;
மாமண வாளனும் மாலய னும்பணி மாபரனாம்;
மாமண மானது பேசந டந்துளம் மாமுதியோம்;
மாமலை ஈச!நின் மாமர புக்கிவை வாய்வனவே

82

மணமகள் உமை, மாமன் நீ, மணமகன் சிவன், மணம் பேசவந்தோம் மிக முதிய முனிவராகிய நாம், இமவானே உயர்ந்த உன்மரபுக்கு இவை தக்கவையே.

ஏவரை யும்துதி யான்எவ ரும்துதி ஏற்றமுளான்;
ஏவரை யும்பணி யான்;எவ ரும்பணி தானிணையான்;
ஏவரி னும்பெரி யான்சிவன் ஏற்றிட ஈபவன்நீ
பாவையை; ஆதலின் அப்பர நிற்பர னாகுவைநீ

83

மிக உயர்ந்த மணமகனான சிவன் ஏற்க ஈபவன் நீயாதலால் பரமனிலும் நீ உயர்ந்தவன்.

என்றிவை ஆங்கிர(சு) எனும்முனி ஏற்ப உரைத்திடவே
 குன்றிறை பாங்குறு வாளுமை தான்குறிக் கொள்ளலுள்போல்
 ஒன்றிய தன்னகையில் ஓங்கிய தாமரை ஒள்ளிதழை
 நன்றுற எண்ணுறு வானின்ந டித்தும கிழந்தனளே

84

குன்று இறை - இமவான், உமை இப்பேச்சைக் கேளாதவன் போலவும் மலரின் இதழை
 எண்ணுவாள் போலவும் நடித்து உள்ளம் மகிழ்ந்திருந்தாள்.

வேறு

மன்னவன் அம்மணம் உவந்தும் மேனையாம்
 அன்னையை நோக்கினன் அகத்தை நோக்கவே;
 கன்னியை ஈதலில் கணவர் தங்கனின்
 பன்னியர் கண்கொடும் பார்த்தல் பான்மையே

85

இதுமுதல் ஐந்து பாடல் இமவான் செயலும் சொல்லும். மணம் நேர்தலும்.

அகத்தை நோக்க - உள்ளக் கருத்தை அறிய, பன்னியர் கண்கொடும் பார்த்தல் - மனைவியர்
 (தாய்) கருத்தும் உடன்படுவதும் அறிந்தே செய்வது மரபு.

அன்னவன் கருத்ததே அன்னை மேனையும்
 தன்னமர் கருத்துமாந் தன்மை காட்டினான்;
 பன்னுறு பதிவிர தையராம் பாரியர்
 மன்னவர் கருத்தைமீ றாத மாண்பரே

86

தன் அமர் கருத்து - தானும் விரும்பும் எண்ணம்; இமவானும் மேனையும் கண்பார்வையாலே
 வினா விடை பகர்ந்தனர். வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி

பின்னிம வான்பெரு முனிவர் பேச்சினுக்(கு)
 இன்னது வேவிடை இறுக்கற் பாலதென்(று)
 உன்னினன், உணர்ந்தனன்; உழைய ளாயுறை
 கன்னிகை மங்கலை உமைகை பற்றியே

87

இன்னதுவே விடை இறுக்கற்பாலது - (இவ்வாறு சொல்வதும் செய்வதுமாகிய) இதுவே
 விடையாக இறுக்கத் தக்கது; உழையளாய் உறை - பக்கத்திலிருப்பவளாயுள்ள.

அன்னையே உன்னையான் அகில நாயகன்
தன்னையே சாருங்கை யடையின் நல்கினேன்;
என்னையே கேட்டுளார் ஈடில் மாதவர்;
இன்னதால் எய்தினேன் இல்ல றப்பயன்

88

கையடை - கையைச் சேர்ந்திருக்கும் பொருள், பாங்கி வள்ளி நாயகியாரை முருகன் கையில்
கொடுத்ததைக் கையடையாக நேர்ந்தான் என்றார் கச்சியட்பரும்.

புத்திரிக் கிவ்வகை புகன்று, பின்னும்மன்
அத்துற வோர்தமை நோக்கி அந்தணர்!
அத்திரி நேத்திரன் அகங்கொள் பத்தினி,
முத்தரைப் பணிகின்றான் முறையின் என்றனன்

89

திரிநேத்திரன் - முக்கண்ணன்; சிவன் பத்தினி உமை முனிவர்களை வணங்குகிறான்.

பரன்மணம் பலித்தலால் பகவர் தாம்மகிழ்ந்(து)
உரன்மலி மன்னுரை உறும்என்(று) ஒதிமேல்
அரன்மகிழ் அம்பிகைக்(கு) ஆசி கள்பல
வரன்களிற் பயன்வழா(து) அளிப்ப கூறினார்

90

பலித்தது - நிறைவேறியது; உரன் - அறிவு; வரன்களில் பயன்வழாது அளிப்ப பல ஆசிகள்
கூறினார் - வரங்கள் போல பயன்களைத் தவறாது தரும் பல வாழ்த்துக்களைக் கூறினார்.

பத்திமை யாற்பணி பணியிற் செம்பொனின்
சித்திரக் குண்டலம் திறம்ப வெள்குறும்
நித்தியை தனைமுனம் நேர்ந்த ருந்ததி
வைத்தனன் தன்மடி வாற்ச லியத்தொடே

91

பணி பணியில் - வணங்கும் செயலால்; குண்டலம் - காதணி; நித்தியை - உமை; வாற்சலியம்,
வாற்சலியம் - பிள்ளைப் பாசம்; முனம் நேர்ந்து - முன் சென்று.

பாலகி பாசத்தாற் கலுழும் மேனையின்
பாலுறு பயமறும் பரிசு பார்வதி
மேலர னாம்வரன் தாரம் வேறிலாச்
சீலமும் செம்மையும் செப்பித் தேற்றினான்

92

கலுமும் - கண்கலங்கும்; தாரம் - மனையாளன்; அரனாகிய வரனுக்கு பார்வதியன்றி வேறுமனையாளன் இல்லை என்பதையும், அவரது சீலம் செம்மைகளையும் கூறிமனந்தெளிபச் செய்தாள் அருந்ததி மேல் ஆறா. சரு. 32ம் பாடலில் "வீண்படுமோ மனைமாண்பர்வித்தகம்" என்ற சிவன் கூற்று இங்கு உறுதிப்படுகிறது.

வேற்பிறை விவாகநாள் வினவ, வீக்கிய
வற்கலை அந்தணர் மூன்று வைகல்மேல்
நற்பக லாம்என நாடிக் கூறியே
ஒற்கமில் கருத்தினர் ஒருங்கே முந்தனர்

93

மூன்றுவைகல் - மூன்று நாள்; நற்பகல் - நல்ல நாள்; ஒற்கம் - குறை, பொறுமை.

அந்தணர் அரசன்பால் விடைகொண் டக்கணம்
வந்தரன் பால்மணம் நேர்ந்த சொற்(று),அவன்
தந்தருள் அருமதி தாங்கித் தம்மிடம்
அந்தர நெறியினர் அகன்று போயினார்

94

சொற்று - சொல்லி; அருமதி தாங்கி - அருமதிபெற்று.

வேறு

உமைம ணம்முன்னி ஓர்சில நாளையும்
கமையொ டேகழித் தான்சிவன்; முற்றுணர்
வமைம கேசனை சதசைத் தாலுணர்
வமைகி லார்தமை எங்ஙனம் ஆட்டுமோ!

95

கமை - பொறுமை.

ஆறாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

ஏழாவது - திருமணச் சருக்கம்

மன்னன் பின்பு மதிவளர் பக்கநாள்
முன்னும் ஏழினில் கோவிலா மூர்த்தத்தில்
தன்ன னார்தமர் சாரக் கெளரிதன்
நன்ன ராம்மண நாட்கட னாற்றுவான்

1

மதிவளர்பக்கம் - பிறைவளரும் பூர்வ பக்கம்; ஏழினில் கோள் இல்லா மூர்த்தம் - மூர்த்த இலக்கினத்துக்கு ஏழாம் இராசியில் கிரகம் இல்லாத வேளை; தன் அன்னார் - தன்போல் இனியார். நாட்கடன் மூர்த்தத்துக்கு முன்னமே ஆரம்பச்சடங்கு.

அப்பி ராட்டியின் அன்பால் மணவினைக்(கு)
எப்பொ ருள்களும் ஈட்டி மனைநிறை
தப்பில் மங்கல மாதரார் சாரும்அந்
தப்பு ரம்முழு தான(து)அந் தப்புரம்

2

அந்தப்புரம் - அந்த நகரம்; அந்தப்புரம் - மகளிர் தனியே வசிக்கும் மாளிகை. மணவினைக்குப் பொருள் சேகரித்து நிறைவித்து மாதரார் சாரும் மனைகளோடு கூடிய நகரம் முழுவதும் அந்தப்புரம் போல விளங்கியது.

மன்னும் வீதிமந் தாரத்தின் மாலையால்
துன்னும் பட்டுத் துகிற்கே துணங்களால்
பொன்னின் தோரண வாயில்கள் பொங்கலால்
பொன்ன கர்புதி தொன்றொத்த(து) அந்நகர்

3

மந்தார மாலைகளாலும் பட்டுக் கொடிகளாலும் தோரண வாயில்களாலும் புதிய பொன்னகர் ஒன்று போல விளங்கியது, பொன் நகர் - தேவருல்கின் தலைநகர் - அமராவதி எனப்படுவது.

மற்றும் மக்களுண் டேனும் உமைமணம்
பெற்றங்(கு) ஏகலின் நீளப் பிரிந்துவந்(து)
உற்று ளாள்மாண்டு மீண்டுதித் தாளுமாய்ப்
பெற்ற வர்க்குமி ராம்பெற்றி மேவினான்

4

உமை மணம் புரிந்து தம்மைப் பிரிந்து செல்லவேண்டியிருப்பதால், பெற்றோருக்கு நெடுநாட் பிரிந்திருந்து மீண்டு வந்தவளும், மாண்டு மீண்டு வந்தவளும், அவர்கள் உயிர் போன்ற வளுமாக மதிக்கப்பட்டாள்.

மரபின் மங்கல மாதர் மடிதொறும்
பரவி ஏற்றியே வாழ்த்திப் பலஅணி
விரவ வேய்ந்திட மேவினன் பேதமாம்
கிரமம் நோக்கலர் கேண்மையின் முந்தினார்

5

மாதர் தத்தம் மடிகளில் ஏற்றிவைத்து வாழ்த்தி அணிகள் சூட்டிப் போற்றப் பெற்றாள். இதில் பெண்டிர், மூத்தார் இளையார் முதலிய முறையை நோக்காது அன்பினால் முந்தி முந்திச் செய்தனர்.

உதய மேலுறும் மூன்றாம் முகூர்த்தத்தில்
மதிய மோடுத் தரம்மன்ன, மக்களும்
பதியும் பெற்றுறு பாக்கிய மாதரார்
விதியின் மங்கலை கோலம் விளக்குவார்

6

உதயலக்கினத்தின் பின் மூன்றாம் இலக்கினம் உதயமாக, சந்திரன் உத்தர நட்சத்திரத்தோடு சேர்ந்திருக்க அப்போது மக்களையும் கணவனையும் உடைய கமங்கல மகளிர் மணமகளை மணக்கோலம் புனைவிக்கத் தொடங்கினர்.

அறுகின் நன்கொழுந்(து) ஐயவி ஆர்தரக்
குறுகு மன்குலக் கோல்கரங் கொண்டுறச்
சிறுகு மெல்லிடைச் செம்பட் டொளிர்ந்த
நறுநெய் நானம தாட்டப் புனைந்தனர்

7

ஐயவி - வெண் சிறுகடுகு; குறு குமன்குலக்கோல் - மரபுரிமையாய் வந்த அரசர் குலச் செங்கோல்; நெய் நானம் ஆட்ட - எண்ணெய் பூசி நீராட்ட.

கோலை ஏந்திய கோலத்துக் கோமனை,
மாலை வந்தெழும் முன்பிறை ஆதவன்
கோலை நேர்கதிர் கொண்டு குலவல்போல்
மேலை நாளின் மிளிர்ந்து விளங்கினான்

8

1ம்வரி செங்கோலை ஏந்தியுள்ள உமை; முன்பிறை - முதற்பிறை; ஆதவன் சுதிர் - சூரியனது கிரணம், சூரிய சுதிரைத் தாங்கி விளக்கமுறும் பிறைபோலச் செங்கோலைத் தாங்கி முன்னை நாளிலும் பார்க்க விளங்கித் தோன்றினான். உவமையணி

பூசி நெய்துவர் கொண்டது போக்கியே
ஆசில் பொற்கணம் அட்டிநீ ராட்டுக்காம்
தூசு சூழ்ந்துமை மாதைத் துணைவியர்
தேசின் மஞ்சன சாலையில் சேர்த்தினர்

9

நெய்பூசித், துவர்ப் பொடியால் நெய்யை நீக்கி சுண்ணம் சேர்த்தி, நீராட்டுடை உடுத்தி
உமையவளைத் தோழியர் நீராட்டு மண்டபத்தில் சேர்த்தனர். இது பாலறுகு வைத்து
மணமகளை நீராட்டும் வகை போன்றது.

முற்றும் முத்தணி சூழ மரகதத்(து)
உற்ற பார் கொண்(டு) ஒளிர்நான சாலையில்
பொற்கு டங்களில் வாசநீர் பூரித்தே
அற்பு நீருடன் ஆட்டினர் மஞ்சனம்

10

முத்துமாலைகள் தூக்கப்பட்டதாய் மரகத மணிபதித்த தளமுள்ள நானசாலை; பூரித்து -
நிரப்பி; அற்பு நீர் - அன்பு நீர்மை, அன்புடன் நீராட்டினர்.

ஆட்டி ஆடை அணிந்து வரன்றனை
நாட்ட மாயெதிர் கொள்நலம் சேர்த்துமை,
ஆட்ட விண்மழை நாணல்அலர்ந்(து) அடர்ந்(து)
ஈட்ட மாம்நில மாதின் இலங்கினாள்

11

வரன்றனை நாட்டமாய் எதிர்கொள்ள - மணமகனைக் கருத்தோடு உமையவள் வரவேற்க
என்றும், மணமகன் தன்னை (உமையை)க் கருத்தோடு எதிரேற்க எனவும் பொருள் தரும்
இரட்டுற மொழிதல்; நலம் சேர்த்தும் உமை - கோலம் புணையப் பெறும் உமை எழுவாய்
மழை நீராட்டியதால் செறிந்த நாணல் பூத்து நிறைந்த பூமிதேவி போல விளங்கினாள்.
உவமையணி

விலங்கு நான்மணிக் காலும் விதானமும்
இலங்கு தூமணிப் பீடமும் ஏய்ந்தவிர்
அலங்க ரிக்குமம் மண்டபத்(து) அம்மையைத்
துலங்கு மங்கலத் தோகையர் உய்த்தனர்

12

விதானம் - மேற்கட்டி; கால் - தூண்; மணிப்பீடம் - இரத்தின பீடம்.

கோலம் செய்வார் குணதிசை பார்த்திரீஇ
ஏல வார்குழ லாள்வண்ணம் எண்ணியே
ஏல வேண்டுவ எல்லாம்முன் எய்தியும்
காலம் தாழ்த்தனர் கைவ(ண்)ணம் காட்டவே

13

குணதிசை - கீழ்த்திசை; இரீஇ - இருக்கவைத்து; ஏலவார் குழலாள் - உமை; அலங்காரப் பொருளெல்லாம் முன்னே அமைந்து கிடந்தும், அம்மையின் அழகைப் பார்த்து மெய் மறந்த மகளிர் அலங்காரஞ் செய்வதில் தாமதமாயினர்.

ஊட்ட கிற்புகை ஓதிமுன் கோதியே
ஈட்டு தேமலர் உட்பெய்(து) இடையிடை
தோட்டி னோடறு கார்தொடை யாற்கொண்டை
கூட்டி யேழுடித் தார்கூறி மங்களம்

14

ஓதி - கூந்தல்; கோதி - வாரி, சீவி, ஓதியைக் கோதி மலர்களையும் கூட்டி தோடும் அறிகும் தொடுத்த மாலையால் மங்கலங்கள் கூறியபடி கொண்டை முடித்தனர்.

வேறு

வெள்ளையாம் அகிலின் சாந்து மேனியிற் பூசி உள்ளம்
கொள்ளையாம் தொய்யில் கோரோ சனையினால் குயிற்றப் பெற்றாள்
கொள்ளையாம் திகிரிப் புள்ளின் குருக்கழல் புளினம் சார்ந்த
வெள்ளமார் கங்கை யாற்றின் தோற்றமும் வென்றாள் அன்னை

15

வெள்ளை அகிலின் சாந்து பூசிய மேனியில் மஞ்சள் நிறக் கோரோசனைச் சாந்தால் தொய்யில் எழுதப்பட்ட உமை, மஞ்சள் நிறத்திகிரிப் பறவைக் கூட்டம் உலாவும் வெண்மணற் குன்றுகள் சார்ந்த கங்கை ஆறுபோலத் தோன்றினாள்; புளினம் - மணற்குன்று.

கோலஞ்செய் குழல்குழ் வற்ற கோமனை வதன காந்தி
நீலஞ்செய் அளிகுழ் வற்ற நிறையிதழ்க் கமலப் போதும்
ஆலஞ்செய் முகில்குழ் வற்றே அவிர்நிறை மதியும் எள்ளி
நூலஞ்செய் புலவர் ஒப்பாய் நூவலலும் ஒழித்த தன்றே

16

ஆலம் செய் முகில் - நீர் பொழியும் முகில்; கருங்கூந்தலால் சூழப்பட்ட உமையின் முகத் தொளியானது, வண்டு மொய்த்த தாமரை மலரையும், கருமுகில் சூழ்ந்த நிறை மதியையும் வென்று, (நூலம் - நூல், அம்சாரியை), கவிபாடும் புலவர் ஒப்பாக உரைப்பதையும் தவிர்த்தது.

வெள்ளிலோத் திரத்தின் காடி மீதுற மஞ்சள் வண்ணம்
கொள்ளவே தொய்யில் கோரோ சனையினாற் குயில்க போலம்
மெள்ளவே தழுவக் காதில் மிலைச்சபா லிகைநி றத்தால்
கொள்ளையே கொண்டு கண்ணைக் குலவிய(து) உமைமு கத்தே

17

வெள்ளிலோத்திரம் - விளாமரப் பட்டை; காடி - (பட்டையின்) சாறு, காடி பூசி மேலே
கோரோசனையால் தொய்யில் எழுதப்பட்ட இரு கன்னங்களில் தொடும் வண்ணம் காதில்
வைத்த பாலிகை, தன் நிறத்தால் கண்ணைக் கவர்தாய் முகத்தில் விளங்கியது.

இலக்கணத் தமைந்த அங்கத் திலங்கிழை துணையி தழ்கள்
துலக்குற மெழுகோ டுட்டும் துப்பன உதட்டுச் சாயத்(து)
அலக்கணின் றழகின் பேற்றை அண்மைஎய் துவது டிப்பால்
சொலற்கரும் அழகின் சோபை வளர்த்தன தொடர்ச்சி யாக

18

சாமுத்திரிகா இலக்கணப்படி அமைந்த உறுப்புகளுடைய; இலங்கிழை - உமை, அன்மொழித்
தொகை, உதடுகள், ஊட்டப் பெற்ற உதட்டுச் சாயத்தால் அழகைப் பெற்றதன் பயனை
வருந்தாமல் விரைவில் அநுபவிக்க உரியவையாய்த் துடிப்பதால் அழகின் காந்தியைத்
தொடர்ந்து வளர்த்தன.

வளமலி குவளை வண்ண மதர்விழி வனப்பை நோக்கி
அளவிடுஉ அழகு தாரா தாயினும் மரபி னாலே
உளமலி மங்க லத்துக்(கு) ஊட்டுதல் வேண்டிக் கண்ணின்
களமுற வண்ண மாதர் அஞ்சனம் தடவி னார்கள்

19

உமையவள் கண்ணழகை மதித்து, அதற்கு மையூட்ட வேண்டாதிருந்தும், மரபுக்கும்
மங்கலத்துக்கும் ஊட்ட வேண்டுதலால் அஞ்சனம்(மை)தீட்டினர்.

அலத்தகம் அடிகட் கூட்டு மளவிலில் வடிக ளாலே
மலைத்தனு ஏந்தி சென்னி மதிமறுப் படுக என்றே
நலத்தகு நகைவாழ்த் தோதி நகுவண்ண மகளை ஏசான்
மலைத்தனிச் செல்வி தன்கை மாலையாற் புடைத்தாள் மெல்ல

20

செம்பஞ்சக் குழம்பைப் பாதத்துக்கு ஊட்டும்போது தோழி சிவன் முடியில் சந்திரன் இக்
குழம்பாலே களங்கமடைக என்று நகையாடி வாழ்த்தினள். உமை, அவளை ஏசாமல் தன்
கையிலிருந்த மாலையால் மெல்ல அடித்தாள். (ஊடலைத் தணிக்கச் சிவன் வணங்க
முடியிலுள்ள சந்திரன் உமை பாதச் செம்பஞ்சக் குழம்பு பட்டுக் களங்கமுறும் குறிப்பு.)

மங்கல மணிபொன் முத்தம் மருவருங் கலங்கள் பூண்ட
மங்கலை, மலரார் கோல வல்லியும் சக்ர வாகம்
தங்குறு தடமும் தாரா கணஞ்கடர் நிசியும் போல
எங்கனும் இலாத தெய்வ எழில்முழு திலங்க நின்றாள்

21

அருங்கலம் - ஆபரணம்; சக்கரவாகம் - திகிரிப்புள்; தாரா - நட்சத்திரம்; நிசி - இரவு
மங்கலையாகிய உமை, மலர் நிறைந்த கொடியும், சக்கரவாகப் பறவைகள் தங்கிய தடாகமும்,
நட்சத்திரம் மலர்ந்துள்ள இரவும் போல விளங்கினாள்.

கோலம்ச துற்றாள் கௌரி வைத்தகண் வாங்காக் கோளில்
சாலவே ஆடிச் சாயை மூலம்தன் வனப்பை நோக்கி
ஏலவே ஈசன் முன்சேர் வேட்கைய் தினளால்; பெண்டிர்
கோலமா மெனைத்தும் நாதர் உளங்கொளும் கோள வன்றோ

22

கோலம் புனையப் பெற்ற உமையவள் வைத்த கண் வாங்காமல் கண்ணாடிச்சாயையிலே தன்
அழகை நன்றாகப் பார்த்து முன்னமே ஈசன் முன் செல்ல வேண்டுமென விரும்பினாள். கோள் -
கொள்கை.

பார்வதி இனைய பாங்கில் ஒப்பனை பெற்றாள்; மேனை
நீர்மமாம் அரிதா ரஞ்சேர் நிகழ்மனோ சிலைதன் அங்கை
நேர்விரல் எடுத்துக் காதில் நிறைதளிர் அணியப் பெற்றே
ஏர்வளர் வதனம் மேலே நிமிர்ந்திட ஏந்தி நெற்றி

23

நீர்மம் - நீர்த்தன்மை; அரிதாரமும் மனோசிலையும் சேர்ந்த சாந்து, முகத்தை மேலே நிமிர்த்தி
நெற்றியில் திலகமிட்டாள் என அடுத்த பாடலோடு குளகமாய் முடியும்.

தனம்அரும் பியநா ளாதி தனையைக்கு மேல தாய்த்தாய்
மனம்அரும் பிடவளர்த்த மனோரதம் நிரம்ப லால் அத்
தினம்அரும் பிடுகல் யாணத் தீட்சைக்காந் திலகந் தன்னை
முனம்அரும் பியநீர் கண்ணில் திரையிட முயன்றிட டாளால்

24

மகளுக்கு முலை முகஞ் செய்த நாள் முதலாக மகளுக்கும் மேலாகத் தாய் தன் மனத்தில்
வளர்த்த மனோரதம் நிறைவேறலால் அன்று ஆரம்பமாகும் விவாகச் சடங்காகிய தீட்சையில்
தீட்டும் திலகத்தை ஆனந்தக் கண்ணீர் பார்வையை மறைக்கச் சிரமப்பட்டு இட்டாள்.

ஆனந்தக் கண்ணீர் பார்வை மறைத்திட மேலும் அன்னை
தானந்தான் தவறிச் சாத்தச் செவிலித்தாய் திருத்தி வைக்க
ஊனந்தா விலாது ரோமத்(து) உருச்செய்த நாணைக் கொண்டே
கானந்தா னுடைமால் தங்கை கரத்தினில் காப்புச் சேர்த்தாள்

25

கண்ணீர் மறைப்பதால் அன்னை தவறான இடத்தில் வைக்கச் செவிலித்தாய் சரியாக்கிவிட
உரோமத்தாலான காப்பு நாணை உமையவள் கையிலே கட்டினாள்; கானம் தானுடைமால்
தங்கை - முல்லை நிலத் தெய்வமாகிய திருமாலின் தங்கை உமை.

புதியவெண் பட்டு ஓத்திப் புதியகண் ணடிகை ஏந்தும்
புதியவிம் மணப்பெண் தானே பொலிநுரை வரிசை பூத்த
நிதிஅமு(து) உதவும் பாலின் நேமியங் கரையோ கூதீர்
மதிஅணி இரவோ என்ன மலர்தரு மாட்சி பெற்றாள்

26

வெண்ணிற அணிகளோடு கண்ணாடியை ஏந்திநிற்கும் உமையவள், நுரைகள் நிறைந்த பாற்
கடலின் கரையும், கூதிர்க்கால மதிநிலவால் விளங்கும் இரவும் போலப் பொலிவுற்றாள்; நேமி-
கடல்.

நெறிமுறை நிகழ்த்தும் மேனை நேரிழை உமையாள் தன்னைக்
குறிமுறை பூசை கொண்ட குலதெய்வங் களையும் முன்பின்
செறிவறு சுற்பின் மிக்க தெரிவையர் தமையும் பாதத்(து)
உறுமுறை வணங்கி ஆசி அருள்பெற உய்த்திட் டாளால்

27

மனையிலுள்ள தெய்வங்களை முதலிலும், முதியகற்புடைய மாதரைப் பின்னும் வணங்கச்
செய்து அருளும் ஆசியும் பெறும்படி மகளை மேனை ஏவினார்.

தான்பணி உமையாள் தன்னைத் தர்மபத் தினிக ளானோர்
கேள்வனின் அன்பு முற்றும் கிடைத்துநீ வாழி என்றார்;
கேள்வனின் பாதிஆகம் கிடைத்துவாழ் பவளால் பின்னோர்
நாள்வயின் மற்றவ் ஆசி நாமற நலிவ தன்றோ

28

கேள்வன் - கணவன்; பத்தினிகளான மாதர், நீ கணவனின் அன்பை முழுமையாகப் பெற்று
வாழி என வாழ்த்தினார். பின்னாளில் இறைவனின் இடப்பாகத்தையே பகிர்ந்திருந்திடும்
உமையால், இவ்வாழ்த்துப் பயனின்றாகுமன்றோ.

திருந்துசெய் வினைஞன் ஆன்றோர் அவைமுன்னோன் இமையச் செம்மல்
பொருந்துதன் விருப்பம் செல்வம் புலப்பட மணம கட்டுப்
பொருந்துசீர் சிறப்புச் செய்தே புடையுற நண்பர், வேட்க
வருந்தவ நேச ஈசன் வரவெதிர் பார்த்தி ருந்தான்

29

திருத்தமான செயலாளன் சபையில் முன் இருத்தப் படுவோன் ஆகிய இமவான் மகளுக்குத்
தன் தருதிக் கேற்ற சீர் சிறப்புகள் செய்து மணமகன் வரவை நண்பர் பாங்குறப்
பார்த்திருந்தான். வேட்க வரும் தவநேச ஈசன் - மணஞ்செய்ய வரவேண்டிய தவச் செய்கையில்
நேசமுடைய இறைவனாகிய மணமகன்.

வேறு

அந்த வேலை குபேரன் அசலமேல்
முந்து மாமண மூர்த்தத் தணிகலன்
சிந்தை ஆதரித்(து) ஏழ்வர் தெரிவையர்
சிந்து முப்புரத் தோன்முன்பு சேர்த்தினார்

30

குபேரன் அசலம் - கயிலைமலை; மணமூர்த்தத்து அணிகலன் - மணமூர்த்த வேளையிலே
மணமகன் அணியும் ஆபரணங்கள்; சிந்தை ஆதரித்து - மனமுவந்து; சிந்தும் முப்புரத்தோன் -
முப்புரம் சிந்தினோன் - சிவன். விசுதி பிரித்துக் கூட்டுக.

அத்தன் அன்னார்க்(கு) அருளும் முகத்தவை
அத்தம் தீண்டுதல் மாத்திரம் ஆற்றினன்
நித்தன் பூண்டவை நீடுரு மாறியாங்(கு)
ஒத்த வேமண வாளற்(கு) உகந்தவாய்

31

அருளும் முகத்து - அருள் புரியும் பொருட்டு; அத்தம் தீண்டுதல் - கையால் தொடுதல்;
பூண்டவை - அணிந்தவை; உருமாறி - உருவம் மாறி மாறியவகை பின்வரும் பாடல்களிலே
கூறப்படும்.

தூய நீறுவெண் கந்தரச் சாந்தமாம்
ஆய வெண்டலை ஆந்தலைக் கோலமாம்
பாய தோலுடை பல்சித் திரக்கரை
மேய வெண்பட் டுடையின் மிளிர்ந்ததே

32

இது முதல் ஐந்து பாடல் மணவாளன் கோல வர்ணனை.

நீறு சாந்தணியானது; வெண்தலைமாலை தலை அலங்காரமானது; தோலுடை பலசித்திரக்
கரையுள்ள வெண்பட்டாடை ஆயிற்று.

பாலத் தேநடு விற்பயில் மங்கலாம்
கோலக் கண்மணி கொள்தீ விழியதே
சாலத் தானரி தாரங் கொடுநெற்றிச்
சீலத் தாற்செய் திலகம் தானதே

33

பாலம் - நெற்றி; நெற்றி நெருப்புக் கண் திலகமாகியது. அரிதாரச் சாந்துத் திலகம்.

அங்கந் தோறும் அணிபணிப் பூண்களே
அங்கங் கேயணி அம்பொற் பணிகளாய்
அங்கம் மாறின; ஆங்குப் படமணி
துங்க மாமணி யாகச் சுடரவே

34

பணிப்பூண் - பாம்பு ஆபரணங்கள்; பொற்பணி - பொன்னாபரணம்; அங்கம் மாறின - உருமாறின; படமணி - படத்திலுள்ள இரத்தினங்கள்.

அந்தி யன்றிப் பகலும் அவிந்துதான்
எந்த ரம்பிறை யாய்க்கறை எய்திடாச்
சந்தி ரற்குத் தலையளித் தானொரு
சந்த ரர்கு டாமணி குட்டுமோ

35

எந்தரம் - எப்பொழுதும் - உம்மை தொக்கது; சடையிலணிந்த பிறையே குடாமணியானது.

இனைய வாழெழில் மாமணக் கோலத்தைப்
புனைய லுற்று வியப்பருள் பூதியான்
துனையும் பூதர் சுடர்வாள் தரக்கொளீஇ
அனைய வேடத்தை ஆங்கதில் நோக்கினான்

36

பூதியான் - செல்வன், ஈசுவரன்; வாள் - வாட்படை, மணவாளக் கோலத்தை வாட் படையைக் கண்ணாடியாகக் கொண்டு அதிலே பார்த்தான். இது வீர புருஷர்க்கு மரபு.

அத்தன் பின்னடல் ஏற்றா)இமில் பற்றித்தாய்ப்
பொத்தும் வெம்புலித் தோலணை மேவுற்றான்
பத்தி யாற்பரம் தாங்கும் பசுவுரு
ஒத்த வெள்ளி மலையுறை வானினே

37

இமில் - ஏரி தாய் - தாவி பொத்தும் - மேலே போர்த்த, மூடிய; அணை - மெத்தை; பசு உருவை ஒத்த வெள்ளிமலை மேல் இருப்பவன் போல ஏற்றின்மேல் ஏறியிருந்தான். உவமையணி "பசு ஏறி" சுந். தேவாரம்."

ஏற்றில் செல்பவன் பிள்ளு மாதரும்
ஏற்றத் தாலசை ஏர்குழைக் காத்பூ
நீற்றில் செவ்வொளி நீடுதம் ஆனனத்(து)
ஆற்றிச் செல்வர்விண் அம்புய வாவியாய்

38

இதுமுதல் பதினாலு பாடல்கள் மண எழுச்சி சென்ற சிறப்பு வர்ணனை
ஏற்றத்தால் - மிகப்பல அணிந்தமையால்; பூநீற்றில் - பூக்களின் மகரந்தப் பொடியால்; ஆனனம்
- முகம், விண்ணகத்தைத் தமது முககாந்தியால் தாமரைத் தடாகமாக மாற்றினார்.

பொன்னின் காந்தி பொலியும்அம் மாதர்பின்
மன்னும் வெண்டலை மாலைசூழ் காளிதான்
மின்னும் வெண்கொக்கு மாலையும் மேவச்செல்
துன்னும் காந்திகர் தோற்ற முடன்சென்றான்

39

தன்முன் செல்லும் எழுவர் மாதர் பின்னே காளிதேவி சென்றாள். கொக்கின் மாலை -
கொக்குகளின் வரிசை; மேவச் செல் - தழுவிச் செல்லும் வெண்டலை மாலை கொக்குகள்
போல தொடர்ந்து செல்லும் கருமுகில் போலக் காளி சென்றாள். உவமையணி

அங்க ணன்முன் கணமியம் ஆர்த்திடும்
மங்க லத்தொனி, வானவி மானத்தின்
துங்க மேற்றலை சென்று சொலும்;கரர்!
சங்க ரன்பணிக்(கு) எய்தும் சமயமே

40

அங்கணன் - சிவன்; கணம் இயம் - பூதகணத்தர்வாத்தியங்களை, வாத்திய ஒலியானது, வான
ஊர்திகளுக்கும் மேலே போய்த் "தேவர்களே சிவனுக்குப் பணிசெய்தற்காம் சமயம் இது;
வாருங்கள்" என்று சொல்வது போல் இசைத்தது. தற்குறிப்பேற்றவணி

ஆதவன், கம் மியன்புதி தாக்கிய
ஆத பத்திரம் ஏந்தினன்; அங்கதன்
கோதில் வெண்பட்டுத் தூங்குதல் கொன்றையோன்
மீது கங்கைநீர் வீழ்ச்சியை மானுமே

41

ஆதவன் - சூரியன்; கம்மியன் - பணியான்; ஆதபத்திரம் - குடை; கம்மியன் புதிதாய்
ஆக்கிபுதுவிப குடையைச் சூரியன் (மணமகனுக்கு) ஏந்தினான். குடையின் கற்றுப்புற ஓரத்தில்
வெண்பட்டுத் தூங்குதல் சிவன் முடியில் கங்கைநீர் பாய்வது போல இருந்தது;
கொன்றையோன் - சிவன்.

கன்னி மாராய் யமுனையும் கங்கையும்
முன்னி லைமுறை சாமரை வீசலால்
அன்னம் தாமுலாம் ஆற்றாரு வோ(டு)இறை
நன்னர் சேவையில் நண்ணுதல் போலுமே

42

கங்கையும் யமுனையும் கன்னியராக வந்து சாமரை வீசினர். அது அன்னங்கள் உலாவும் நதி வடிவிலே வந்து பணியாற்றுவது போன்றிருந்தது.

முந்த யந்திரு மாலிவர், முன்னவன்
முந்து வாழிய வெல்க எனமொழிந்(து)
அந்த மில்லிறை சீரறைந் தேகினார்
அந்த மல்அவி யால் வளர்த் தென்னவே

43

அவியூட்டி அக்கினியை வளர்ப்பது போல அயனும்மாலும் வெல்க வாழிய என்று இறைவன் புகழை இயம்பிச் சென்றனர். உவமையணி

வேறு

ஏக னேயொரு மூவரும் என்பதால் இவருள்
ஆகு மோஇழி வேற்றமும்; ஆவபோல் நடிப்பர்;
ஆகும் அம்புயன் ஓர்பொழு(து) அல்லவர்க் குயர்வாய்;
ஏகும் மாயனும்; ஈசனும் எய்துவன் இயல்பே

44

ஒருவனே மும்மூர்த்திகளாயுள்ளான், அதனால் அஷரிடை உயர்வு தாழ்வில்லை. ஒரு சமயத்தில் பிரமா மற்றவரில் பெரியராகுவார். அப்படி யே விஷ்ணு சிவனும் மற்றவரில் உயர்ந்தவராவார். இது அவர்களின் நடிப்பு; அல்லவர் - மற்றிருவர், அல்லவர்க்குயர்வாய் என்பதை மற்றவர்க்கும் கூட்டுக. தீபக அணி

இந்தி ராதியர் எண்டிசை காவலர் இறைமை
தந்த கோலமின்(று) எளியராய் எய்தினர் முன்செல்
நந்தி நல்லருள் நாடினர்; நல்கிட நயந்தே
அந்தில் ஈசனை அஞ்சலித்(து) ஏத்தினர் பணிந்தார்

45

தேவர்கள் ஆட்சித் தலைமைக் குரிய ஏற்றமான கோலங்களை விட்டு, எளிமையான கோலத்தோடு வந்து, நந்திதேவரின் அநுமதியை நாடிப் பெற்று, ஈசனை வணங்கிப் போற்றி உடன் சென்றனர்; அந்தில் - அசை.

அன்ன போதரன் சென்னிய தசைப்பினும் சிலசொற்
சொன்ன தாலும்புன் னகையினும் சூழும்நோக் கினிலும்
அன்ன வாகனன் மால்அரி அமரருக்(கு) அமைவாம்
நன்ம திப்பொடு நட்பருள் நல்கினன் நயந்தே

46

அப்போது சிவன், தலை அசைத்தும், சிலவார்த்தை சொல்லியும், சிறு நகை புரிந்தும், சுற்றிலும் பார்த்தருளியும் அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களுக்கு ஏற்ற மதிட்டும் நட்பும் காட்டினார்; அரி-இந்திரன்.

எழுவ ராம்அற வோர்களும் சயசய எனவே
வழுவில் வாழ்த்துரை வழங்கினர்; வரதஜாம் மகிழ்ந்தே
உழுவல் அன்பினீர் உமைமணத்(து) இருத்துவிக் குகளாய்
ஒழுக் முன்னரே அழைத்துமன் றோஎன உரைத்தான்

47

அறவோர் எழுவரும் வெல்க வெல்க என வாழ்த்தினர், சிவனும் மகிழ்ந்து “முனிவர்களே உங்களை மணவேள்வியில் இருத்துவிக்குகளாக அழைத்தோமல்லவா” என அருள் புரிந்தார்; இருத்துவிக்குகள் - வேள்வியில் உடனிருந்து உதவுவோர்.

குற்றம் மூன்றினும் கோட்படாக் குறைமதி சூடி
பற்ற லாப்புரம் படுத்தசீர் முதலிய பரவிக்
கற்ற யாழ்விசு வாவசு ஆதிகந் தருவர்
முற்ற நின்றிசை பாடினர் ஆடினர் முதத்தால்

48

முதம் - மகிழ்ச்சி யாழ்பாடவல்ல விசுவாவசு முதலிய கந்தவருவர் இசைபாடி ஆடினர்.

ஆத்த னைச்சுமந்(து) அம்பொனின் சதங்கைகள் கறங்க
ஏத்த ரும்நடை ஏறது கோட்டுமண் கழிப்பான்
மீத்த ரும்மருப் பசைத்தென மேகங்க விடையே
கோத்த வற்றினைக் குலுக்கியே சென்றது வானில்

49

சதங்கைகள் கறங்க - சலங்கைகள் ஒலிக்க; கோட்டு மண் - கொம்பிலுள்ள மண்; கழிப்பான் - போக்கும் பொருட்டு; மருப்பு - கொம்பு. ஏறு, கொம்பை மேகங்களிடையே கொத்துக் குலுக்கிக் கொண்டு சென்றது.

தீர்த்தன் தீவிழிப் பார்வையாம் செம்பொன்நாண் பிணித்தே
 ஈர்த்து வல்விரைந் திணைத்தென ஏறுதான் விரைவில்
 மூர்த்த வேளைமுன் சேர்ந்ததால் முனையற இமவான்
 ஆர்த்த காவலின் அருங்கடி மாநக ரகத்தே

50

நெருப்பு விழிப்பார்வையாகிய கயிற்றாலே கட்டி இழுத்துச் சென்று விரைவிலே சேர்த்த
 செயல்போல இடபமானது, மூர்த்தவேளைக்கு முன்பே இமவானின் கடிநகரை அடைந்தது;
 முனைஅற ஆர்த்த காவல் - பகை முனை கெட அமைத்த காவல்; பார்வையாம் நாண் -
 உருவகம்.

ஆவ லால்நக ரோர்அணந் தேதனை நோக்கச்
 சேவ தூர்சிவன் செஞ்சரஞ் செல்கவ டதுதான்
 மேவவ் வான்வழி விட்டிழிந்(து) அந்நகர் நடுவே
 தேவர் சூழ்வரச் சேர்ந்தனன் உலகுயத் திடர்மேல்

51

சே - இடபம்; சரம் செல் கவடு மேவு வான்வழி - அம்பு சென்ற தடம் அமைந்த வான வழியிலே;
 திடர் - (வானூர்தி இறங்க ஏற அமைந்த)களம்; சிவன் உலகுய்யச் சேர்ந்தான்.

வரவு கண்டுளம் மாமகிழ் வெய்திய இமவான்
 பரவு பன்மணி அணிபுனை உறவநூர் பகடாம்
 பரவை சூழ்வரச் சென்றெதிர் கொண்டனன் பரனை
 விரவு பூந்தருக் குன்றுகள் மிடையவந் தனன்போல்

52

உறவர் ஊர் பகடாம் பரவை - தன் உறவினர் ஏறிவரும் யானைகளாகிய கடல் அணிகள்
 புனைந்திருந்த உறவர் ஊர்பகடுகள், மலர்த்தருக்களை மேலே கொண்டுள்ள குன்றுகள் போல
 விளங்கின. உவமையணி

வேறு

நிலவிய அணையை மீறிநேர் எதிர்நேர்
 எய்திரு நதிகள்ஒன் றிணைந்தே
 குலவிய வகைபோல் கொன்றையா னுடன்செல்
 தேவரும் எதிர்கொளக் குறுகும்
 நிலமிசை மலையின் வேந்தரும் நகரின்
 நீணிலைக் கோபுர முகமாம்
 தலமிசை இணைந்தே சார்தரு களிப்பின்
 ஆர்ப்பொலி சகமெலாம் நிறைத்தார்

53

எதிரெதிராகப் பெருகிவரும் இரு நதிகள் சந்திந்துக் கலப்பது போலச் சிவனோடுவந்த தேவர் கூட்டமும் இமவானோடு எதிர்கொளச் சென்றோரும் உடன் கலந்து மகிழ்ச்சியால் பேராரவாரம் செய்தனர்.

எதிர்கொளும் இமவான், தன்னை மூவுலகும்
வணங்கிடும் ஈசரன் இனிதே
எதிர்வுழித் தலையால் இறஞ்சலும், நாணம்
எய்தினன் என்பதற் றனைய
முதிர்விலா மதிவாழ் முடியவன் பெருமை
முன்னிமுன் தன்தலை குனிய
உதிர்வுற விழிநீர் உருகிட உளமும்
உறுவதும் தான் உணர்ந் திலனால்

54

மணமகன் (சிவன்) இமவானை - (மாமனை) எதிர்ப்பட்டவுடன் தலைசாய்ந்து வணங்கி மதித்தார். அது கண்ட இமவான் நாணினான்; சிவனது பெருமையை எண்ணித் தானும் தலை வணங்கி ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருக உள்ளம் உருகத் தன்னை மறந்து பரவசனானான்.

ஆங்குறு மகிழ்வால் அகம்முகம் மலர
அரசனும் இயல்பினால் மருகற்(கு)
ஊங்குசெல் வழியென்(று) உய்த்துமுன் உறுவோன்
உலவுவார் பாதமுட் புதைய
ஓங்குறு மணமார் ஒண்மலர் உகுத்த
ஒடுங்கலில் வீதியி னூடே
தேங்குறு செல்வத் திருநக ரகத்தே
சீருற அழைத்தனன் சென்றான்

55

அரசன் மருகனுக்கு வழிகாட்டிக் கால்புதையும்படி மலர் தூவிய வீதியில் அழைத்துச் சென்றான்.

வேறு

வந்த இம்மண வானனைக் காணிய
வந்து முந்து விரைந்தனர் மாதரார்
சந்த மானிகைச் சாளரம் வாயில்வாய்த்
தந்தம் செய்வினை தாங்குறை நிற்கவே

56

இதுமுதல் ஏழு பாடல் மணமகனைக் காணும் மாதரார் நிலை கூறும்.

மணமகனைக் காணும் ஆசையால் மகளிர், தம் செய்வனைகளையும் குறையில் விட்டு விட்டு
ஒடிவந்து சாளரங்களிலும் வாயில்களிலும் முன்னுற விரைந்தனர்.

சாள ரம்முறத் தாவுவாள் வேகத்தால்
ஆள கந்தொடை சோந்தே அவிழவும்
நீள ஏந்திக்கை நின்றன ளன்றியே
மீள யாத்திலள் மெய்ம்மறந் துற்றனள்

57

ஆளகம் - அளகம், கூந்தல் நீ - விகாரம். அவிழ்ந்த கூந்தலைக் கையில் ஏந்தியபடி முடியாமாலே
மெய் மறந்து நின்றாள்.

சேடி சேவடி செம்பஞ்சி ஊட்டுதல்
வீட வேவிரைந் தேகுவாள் காலதர்
கூட வேசெல் வழியெங்கும் கோலங்கள்
நீட வேயடி யால்நிகழ் வித்தனள்

58

காலதர் - சாளரம், செம்பஞ்சுட்டுதல் விடுபட, செல்லும் வழியெங்கும் அடிச் சுவட்டுக் கோலம்
பதியச் செய்தாள்.

வலது கண்ணின்மை மாறிமுன் ஊட்டியே
அலது கண்வஞ்சித்(து) அஞ்சனம் ஊட்டலாள்
பலக ணிக்கண் பதைப்புடன் ஓடினாள்
திலக வாணுதற் செய்யாள் ஒருத்தியே

59

இடது கண்ணுக்கு முன்னும் வலது கண்ணுக்குப் பின்னும் மையூட்டுவது முறை; பலகணி -
சாளரம்.

வடுவை நேர்விழி வாதா யனத்திடை
விடும் வள்,வேகத் தாலவிழ் மென்துகில்
தொடும் லர்க்கரக் கங்கணத் தூமணி
கடர நாபி துலக்குற நின்றனள்

60

வடு - மாவடு; வாதாயனம் - சாளரம்; பார்வையைச் சாளரத்தில் செலுத்தியவள், அவிழ்ந்த
ஆடையைப் பிடித்த கையில் காப்பில் இழைத்த மணி ஒளியால் உந்திச் சுழியை விளக்க
முறச்செய்து நின்றாள்.

பாதி கோத்துழி மேகலை பற்றிக்கை
போது வான், ஒன்றொன் றாய்மணி போய்விழ
மாது சாளரம் வந்திடக் கையிடை
ஓது நூல்வறி(து) ஓய்ந்து கிடந்ததே

61

மணிகள் பாதி கோத்த அளவிலே மேகலையைக் கையில் கொண்டு போகக் கோத்த மணிகள் ஒவ்வொன்றாய்க் கழன்று வீழ அவள் கையிலே சாளரத்தை அடையும்போது நூல்தான் மிஞ்சியது.

கற்று கண்வண்டும் தூமலர் நாற்றமும்
உற்ற பன்முகம் சாளரந் தோறுறப்
பற்றி னால்செறி பாவையர், பாங்கெலாம்
செற்றும் செங்கம லத்தடஞ் செய்தனர்

62

கழலும் கண்ணாகிய வண்டுகளும் மலர்மணமும் பொருந்திய பல முகங்களைச் சாளரத்தோறும் நிறைவித்தமகளிர் பாங்கெங்கும் பங்கயமலர்த் தடாகங்களைக் காட்டினர்.

வேறு

நாண்மதி முடியோன் அந்த நண்பகற் போதும் பாங்கில்
சேண்வளர் சிகர மாடம் தெண்ணிலா முழுக வார்த்தே
காண்வர இரட்டி காந்தி கதலிகை தோர ணங்கள்
சேண்மலி அரச வீதி திருவுலாப் போதந் தானால்

63

(இதுமுதல் ஏழுபாடல் உலாப்போகும் மணமகனைப் பார்த்த மகளிர் உரையைக் கூறுவன)
சிகரமாடங்களை பிறைமதிநிலவால் முழுகவார்த்து இரட்டிப்பு ஒளிபெறச் செய்து கொண்டு கொடிகளும் தோரணங்களும் நிறைந்த அரசவீதியில் சென்றார்; கதலிகை - கொடி.

பூரண அழகு ரூபப் புங்கவன் கோலம் நோக்கால்
ஆரமு தாக மாந்தும் அரிவையர் ஐந்தின் வாயிற்
பேரறி வனைத் தும் ஒன்றிப் பெருவிழி வாயிலுற்ற;
ஆரறி வர்கள் வேறாய் அறிகின்றான் வாயி லின்றி

64

பூரணனின் கோலத்தை ஆரமிர்தாகக்கண்ணாற் பருகிய மகளிர், ஐம்புல அறிவும் அடங்கிக் கண்ணொன்றிலே பொருந்த நின்றனர். "காண்பாரார் கண்ணுதலான் காட்டாக்கால்" என்ற பொருளுள்ளது 4ம் அடி. "ஐந்து பேரறிவும் கண்களே கொள்ள." பெரி புரா.

உமைதவ மெலியான் ஈசற்(கு) உரிமையாய் உறுவான் செய்த
கமைதவம் தகவே; உள்ளம் கவர்ந்தவிச் சுந்த ரேசற்(கு)
அமைதரும் அடிச்சி யாத லதுபெரும் பிறப்பின் பேறேல்
சமைதரு தார மானாள் தன்பயன் சாற்றற் பாற்றோ

65

தவ மெலியான் - மிக மென்மையானவள்; உரிமை - மனைவி; கமைதவம் - பொறையுள்ள தவச் செய்கை. இச் சுந்தர ரூபனுக்கு அடியாளாவதே பிறவியின் பெரும் பேறாகு மென்னின் தாரமானவள் பேற்றின் பெருமை சொல்லில் அடங்குமோ.

இணையிலா அழகே ஆண்பெண் எனஇரண்(டு) உருவுற் றென்ன
அணையிலா தெவரும் உள்ளம் நிறையுழி தரச்செய் இன்னோர்
இணைதர இயற்றா னாகில் உமைசிவன் இருவர் மாட்டே
அணைதர அழகை எல்லாம் அயன்படைத் ததுவீ ணன்றோ

66

நிகரில்லா அழகே ஈருருவம் பெற்றாற் போல எவரையும் நிறையுழியச் செய்யும் அழகுடைய உமைசிவன் இருவரையும் இணையச் செய்யாவிடில், இவர்களிடம் பிரமா அழகைப் படைத்தது வீணல்லவா.

சுந்தரன் இவன் சினந்தே சுட்டிலன் மதனைச் சில்லோர்
மந்தண உரையே; மாரன் மணிகண்டன் வண்புக்(கு) ஈடில்
அந்தரம் பெரிது கண்டே அழுக்காற்றின் அவிந்தான்; அன்றேல்
வெந்தழல் உகுத்தான் மெய்யை; மெய்யிதே தெளிமின் மின்னீர்

67

அழகனான இவன்(சிவன்) சினந்து மன்மதனை எரிக்கவில்லை. சிலர் அப்படிச் கூறுவது வஞ்சவுரை. மாரன், சிவனின் அழகுக்கும் தன்னழகுக்கும் வித்தியாசம் பெரிது எனக் கண்டு, அழுக்காற்றினாலே அழிந்தான்; அல்லது தீயில் உடலைத் தீத்தான், உண்மை இதுவே.

நல்வினை யதனால் இன்னே நகேசனும் தன்கு லத்துச்
செல்வியை மகேசற் கீயும் திருமணத் தொடர்பால், முன்னே
ஒல்வகை புவியைத் தாங்கி உறுபெருந் தலைமை மேலும்
செல்வகை சிறப்பிக் கின்றான் தோழிமீர் தெளிமி னென்றார்

68

இத்திருமண உறவால் இமவான், முன்னமே தனக் கமைந்த தலைமையை மேலும் உயர்த்தினான்.

வீதியின் மூலி மேட்டு மெல்லிய லாரீவ் வண்ணம்
ஓதிய உரைவி னாவி விடையினை உகைப்போன், வாழ்த்தி
வேதியர் பொரிசொ ரிந்த விழாதுதோள் நெரிப்பில் பட்டே
பூதிய தாகத் தொக்கார் பொலிஅரண் மனைமுன் போந்தான்

69

விடையினை உகைப்போன் (சிவன்) இவ்வுரைகளைக் கேட்டுக் கொண்டே, வேதியர் வாழ்த்தி
வீசிய நெற்பொரிதரையில் விழாமலே தோள்களின் நெரிப்பில் பொடியாகும்படி சனக் கூட்டம்
நெருங்கிய அரண்மனை வாயிலை அடைந்தான்.

வேறு

வெண்முகில் விட்டிழி வெய்யவன் போலவே
அண்ணலா னின்றொரீஇ அத்தனும் அண்மைசேர்
கண்ணனின் கைத்தலம் பற்றிமுன் கமலனும்
நண்ணவே அரண்மனை யுள்நடந் தானரோ

70

வெண்முகிலை விட்டு இறங்கும் சூரியன் போல அத்தனும், இடபத்திலிருந்து இறங்கி
திருமாலின் கையைப் பற்றியவாறு பிரமன் முன் செல்ல அரண்மனையுள் அணைந்தார்.

ஆதிபின் இந்திரா தியர்எழு வோர்முதல்
மாதவர் பூதரும் வந்தனர்; மாண்புறம்
போதரும் பல்பயன், போற்றுநன் முயற்சியை
ஆதர வோடுபின் அணைதரும் வண்ணமே

71

மணமகன்பின், இந்திரன் முதலியோரும் எழுமுனிவரும் பூதரும் வந்தனர். அது, நல்ல
முயற்சியைப் பின்தொடர்ந்து பலவகை நற்பயன்களும் வருவது போலிருந்தது.

அரணையங்கு) அரியணை ஏற்றியவ் வரசனும்
அரதனஞ் சேர்அருக் கியந்தயிர் தேனிரு
வரமுறும் பட்டுமந் திரமொடும் நல்கவே
வரதனும் ஏற்றனன் வைதிகம் வாழவே

72

அரசன், அரணைச் சிம்மாசனத்தில் இருத்தி, இரத்தினக்கல் சேர்ந்த அருக்கியமும், தயிரும்,
தேனும், இருபட்டாடைகளும் ஆகியவற்றை உரியமந்திரத்தோடு கொடுத்தான். சிவனும்,
வைதிக ஒழுக்கம் உலகில் நிலைப்பதற்காக ஏற்றுக் கொண்டான்.

தேக்குதெண் பாற்கடல் சார்கரை சேரவே
மீக்கிளர் வெண்ணிலா மெல்லுய்த் தென்னவே
வீக்குவெண் பட்டணி விகித்தனை மானிகை
ஆக்குபண் பாளர்கொண் டம்மைமுன் சேர்த்தினர்

73

பாற்கடல் பொங்கிக் கரையேறும்படி நிலவு உந்துவது போல, வெண்பட்டாடை அணியில் விளங்கும் மணமகனை மாளிகையிலுள்ள பண்பாளர் மணமகள் முன் அழைத்துச் சென்றனர்.

பூரணை மதிமுகத் தெய்துபூ தலமெனச்
சீரணை வாரிசக் கண்டிகத் தெள்ளிய
நீரகம் போலவே நிலவினர்; நின்மலக்
காரகன் காரிகை முன்கலந் துற்றரோ

74

சிலேடை: பூரணியான உமையின் மதிமுகத்தும், பூரணை கால மதியின் முன்னும் பொருந்திப் பொலிவுறும் பூமிபோல இருவர்முகமும், மேலும் மதிமுன் குமுதம் (வாரிசம்) போல உமை கண்ணும் தெளிந்த நீர்நிலை போல சிவன் உள்ளமும் அமைய இருவரும் விளங்கித் தோன்றினர். தூய்மைக்குக் காரணமான சிவனும் அழகுக்கு உறைவிடமான உமையும் நேர்ந்துற்றபோது.

அம்மண மக்கள்கண் அணைகுவ; அச்சுறா
இம்மென மீள்வபின் இணைகுவ; ஒல்லையில்
விம்முறும் வேட்கைய; வெட்கமுற் றேதமை
'உம்'மென ஓறுப்பதும் உள்ளுளே ஓர்வன

75

அந்த மணமக்கள் கண்கள், அணைகின்றன, மீள்கின்றன, பின் இணைகின்றன, விரைந்து பொங்கும் ஆசைப்பெருக்கின, நாணம் தோன்றி "உம்" என்று தம்மைக் கண்டிப்பதையும் உள்ளே உள்ளே உணர்கின்றனவாயிருந்தன.

அஞ்சிவேள் தன்னுரு, அம்பிகை ஆகத்தே
தஞ்சமாய், மீள்சன னக்குருந் தன்னதாம்
மஞ்சனை கைத்தளிர் கைமலர் பற்றினான்
நஞ்சிவன் ஓரையில் நல்கமுன் குரவனே

76

காமனின் உருவானது, சிவனுக்குப் பயந்து அம்பிகையின் உடலில் தஞ்சமடைந்திருந்து (அச்சம் நீங்கி) மீள முனைத்தெழும் கொழுந்து போல விளங்கிய மணமகளின் கைத்தளிரை மணமகன் தன்கைமலரால் பற்றினான் இமவான் கொடுக்க; நம்+சிவன் - எங்கள் சிவன்; ஓரை - சுபஓரையில்; குரவன் - தந்தை, இமவான், மன்மதன் மீள உயிப்பெற்றெழும் சம்பவம் இது என்பது குறிப்பு.

அம்பிகைக் கானது மெய்ப்பொடிப்(பு); அன்னுழி
எம்பரற் கெய்துமால் வியர்வை; ஏவர்க்கும்
உம்பரார்க்கு) அங்கைசேர் உறவி னாம்பயன்
இம்பரில் கைகலந்த(து) இருவர்க்கு) ஒத்ததே

77

அப்போது மணமகனுக்கு உரோமம் சிலிர்த்தது, மணமகனுக்கு வியர்வை தோன்றியது. இருவர்க்கும் ஒத்தபடி கைகலந்து இன்ப உணர்வு தழைத்தது.

எம்மண மக்களும் எய்துநற் காந்தியாய்
அம்மண மக்களு டாகிநிற் பாரெனும்
இம்மண மக்களில் எய்துநற் காந்தியை
எம்மண வாக்கெவன் எண்ணலுற்று) ஓதுமோ

78

எந்த மணமக்களிடமும்விளங்கும் காந்தியாய் அவ்வவரிடம் பொருந்துபவர்களாகிய இந்த மணமக்களிடம் விளங்கிய காந்தியை எந்த மனமோ வாக்கோ எண்ணவோ சொல்லவோ முடியுமோ, முடியாது.

ஓங்குமோ மாங்கியை ஒன்றிணைந் திருவராய்
ஆங்குசூழ வந்திடும் அம்பிகை ஈர்தாம்
வீங்குபொன் மேருவை விதிவலம் வந்திடும்
பாங்குசேர் பான்மதி பானுநேர் ஒப்பரே

79

ஓங்கும் ஓம அங்கி - சவாலிக்கும் யாகத்தீ, அதனை இருவரும் இணைந்துவலம் சூழவரும் காட்சியானது, மேருமலையைச் சூரியசந்திரர் சேர்ந்து வலம் வரல் போலும்; பொன்மேரு - யாகத்தீ; சூரியன் - சிவன்; சந்திரன் - உமை. உவமான உவமேயம்.

ஊற்றினின் பத்துறு வோருமை ஈசரைப்
போற்றுமங் கிப்புறம் மும்முறை சூழ்ந்ததில்
கோற்றொடி நென்மலர் பெய்திடக் குரவன்ஆங்கு)
ஆற்றுற வேள்வியை ஆற்றுவித் தானரோ

80

ஊற்றின்பம் - பரிசு இன்பம்; உமையும் சிவனுமாகிய இருவரையும் போற்றப்படும் அக்கினியை மும்முறை வலம் வரச்செய்தது, அக்கினியில் உமையம்மை கையால் நெற் பொாரியை இடச் செய்வித்தான்; ஆற்றுற - வேதவிதிப்படி; ஆற்றுவித்தான் - செய்வித்தான்; குரவன் - குருவாக அமைந்த பிரமா.

அம்மையும் குரவன(து) ஆணையால் தன்முகம்
செம்மையே சாய்த்தலும் தீம்புகை மின்கொழுந்(து)
இம்மெனக் காதணைந் தெய்திலர் குவனையின்
அம்மலர் ஆங்கணிந் தாங்கழ காக்குமே

81

அம்மை முகஞ் சாய்த்தலும்புகைக் கொடி ஒன்று காதை அணைந்து, ஒருகுவளை மலரைக் காதில் அணிந்தது போல அழகு செய்தது.

மாமக வாய்ப்புகை மருவவே மாதுமை
மாமுகம் செம்மையும் வியருமுன் வந்துறக்
காமுறக் கண்ணில்நீர் தோன்றிடக் காதணி
தாமுளைப் பாலிகை வாடிடத் தோன்றினாள்

82

மகவாய்ப்புகை - வேள்வியில் புகை; வியர் - வியர்வை. முகம் சிவக்க கண்ணீரும் தோன்ற முளைப் பாலிகையும் வாடக் காணப்பட்டாள் உமை.

பின்னையும் தேசிகன் பெண்முகம் நோக்கியே
அன்னைநின் திருமணத் தங்கியே சான்றுகாண்;
உன்மண வாணனோ(டு) ஒன்றியுட் டெளிவொடே
நின்மண ஓம்புக நீடறம் என்றனன்

83

குரவன் மணமகளைப் பார்த்து "உங்கள் மணத்துக்கு அக்கினியே சாட்சி உன் கணவனோடு ஒன்றி உள்ளத் தெளிவோடு மனையிலே நீட அறங்களை வளர்ப்பாயாக" என்றார்.

போதனை, காதணை கண்ணினப் பூவையாம்
மாதினி யாள்செவி மடுத்துட் கொண்டனன்;
மேதினி வேனிலின் பின்தலைப் பெயலையப்
போதினில் உண்டுபின் பூத்திடல் வாய்மையே

84

போதனை - உபதேசத்தை; காதணை கண்ணின் - காதுவரை நீண்ட கண்ணுடைய; பூவையாம் - நாகணவாய் போன்ற; மாதினியாள் - மாதரில் இனியவள், செவியேற்றுச் சித்தத்திருத்தினாள்; பூமிமுதற் பெயல் மழையை ஏற்றுத் தன்னுள்ளே தாங்கிக் கொண்டு பின் பலபயனையும் தன்னிடம் தோற்றுவிக்கும். வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி பூமிபோல் உமையும் கேள்விப் பயன் தருவாள் என்றவாறு.

வேறு

கண்ணுக் குகந்தவன் காலம் இகந்தவன் தன்கணவன்
விண்ணுக் குயர்ந்த துருவ தரிசனம் வேண்டுகெனப்
பெண்ணுக் குயர்ந்தவன் நாணம் பிடிக்கத் தலையெடுத்தே
கண்ணுற் றனமெனக் கம்பிதத் தோடு கரைந்தனனே

85

உகந்தவனும் இகந்தவனுமான கணவன், துருவனைத் தரிசிக்க வேண்டுமெனக் கூறுதலும், உமையவள் நாணந்தடுக்க மெல்லத் தலை நிமிர்த்திக் கண்டோம் என்று நடுக்கத்தோடு கூறினாள்.

ஆறும் அறிந்தநல் லாசான் மகமாற் றுவித்தபின்னே
கூறும் உலகுகள் மாதாபிதானக் கொள்ள நிற்கும்
ஈறில் பராபரர், யாவையும் ஈன்ற பிதாமகராம்
நாறும் நனினைத் தான்பணிந் தார்நெறி நாட்டிடவே

86

ஆறும் அறிந்த - நால் வேதமும் ஆறங்கமும், எச்சவும்மை; மகம் ஆற்றுவித்த பின் - வேள்வியைச் செய்வித்த பின், உலக மாதா பிதாவும் பராபரருமாகிய மணமக்கள்; ஈன்ற - படைத்த; பிதாமகர் - பிரமாவாகிய தாமரை ஆசனனின் பாதம் பணிந்தனர். பிரமா குருவாயிருந்தமையால் மணமக்கள் அவரை வணங்கினர்.

மங்கலை, 'நீஒரு வீரிய மைந்தனை மாதூயர்தீர்த்(து)
எங்களை வாழ்விக்க ஈந்தருள் வாய்' என வாக்கிறையாம்
பங்கயன் வாழ்த்தினன் அம்மையை; அப்பாற் பரசிவனைச்
சங்கையில் எங்ஙனம் வாழ்த்துவ தென்று தயங்கினனே

87

"மணமகளே! ஒரு வீரமகனைப் பெற்றுத்தந்து, எங்கள் தூயர்தீர்த்து வாழ்விப்பாயாக" என்று உமையை வாழ்த்தினார் பிரமா; வாக்கிறை - வாணிநாயகன்; பங்கயன் - பிரமா, பின் சிவனை எப்படி வாழ்த்துவது என்று ஐயத்தோடு தயங்கி நின்றார்; சங்கை - ஐயம்.

வேறு

அன்ன தற்பின் வதூவரர் ஆங்கொரு
பொன்னின் மன்றினில் பூரண கும்பங்கள்
மன்ன நாப்பண் மணித்தவி சேறியே
வன்ன அட்சதை வாழ்த்தேற்று) உகந்தனர்

88

வதூவரர் - மனைவியும் கணவனும்; பொன்னின் மன்று - பொற்சபை; மணித்தவிசு - இரத்தின பீடம்; அட்சதை வாழ்த்து - அரிசியோடு சேர்ந்த ஆசிகள்.

நளினை, நாண்மலர் ஓரம் நடுங்குநீர்த்
துளியின் முத்தணி தூமல ராங்குடை
மிவிரும் நாளமாம் 'காம்பின்' மிசைப்பற்றிக்
களியி னாலவர் மேற்கவித் தாளங்ஙன்

89

நளினை - இலக்குமி நீர்த்துளியின் முத்தணி - நீர்த்துளிகளாகிய முத்துகள்; மலராம்குடை -
தாமரை மலராகிய குடை, நாளமாங் காம்பு - தண்டாகிய காம்பு கவித்தாள் - பிடித்தாள்,
மணமக்களுக்கு மலர்க்குடை பிடித்தாள் மலரான்.

அவ்வ தூவரக் காம்பெருங் கீர்த்திகள்
அவ்வ ரன்உமை ஆண்பெண் அவைகொளச்
செவ்வி தாம்மொழி ஏனை இயல்மொழி
இவ்வி ரண்டினும் வாணி இசைத்தனன்

90

வாணி மணமக்களின் புகழைப் பாடினாள். உமையும் சிவனும் கேட்கச் செம்மையான
இலக்கண மொழியிலும், அவையோர் கேட்க வழக்கு மொழியிலும் பாடினாள்.

வேறு

ஆனனா தியவாம் சந்தி
அரும்பியே விருத்தி பேத
மானதாய்ச் கவைஇ ராக
அபிநய உறுப்பும் மேவ
மேனகா தியர்ஆ(டு) ஆதி
நாடக விருந்(து)அ ருந்தி
மானனாள் மகேசன் மூர்த்தம்
மகிழ்ந்தனர் மகிழ மன்றம்

91

முகம் என்னும் தலை உறுப்பை உடையனவாய், சந்தியென்னும் அங்க பாகங்களாக அரும்பி,
பல பேதமான வளர்ச்சிபெற்றனவாய், கவையும் இராகமும் அபிநயமுமாகிய உபாங்கங்களும்
பொருந்த மேனகை முதலிய ஆடல் மகளிர் ஆடுகின்ற 'ஆதி' எனப்படும் நாடக விருந்தை
நுகர்ந்து உமையும் சிவனும் மூர்த்த நேரம் மகிழ்ந்தனர்; மணமண்டத்துள்ளோர் அருபவித்து
மகிழ்வதற்காக, நாடக உறுப்பு வகை முதலானவற்றைச் சிலப்பதிகாரம் முதலிய நூல்களிலே
காண்க.

அத்துணை சுரேசன் ஏனை
அமரரோ(டு) அம்மை பாகன்
மெய்த்துணை அடியில் வீழ்ந்தே
தொழுதுபின் வேண்டி நின்றான்
இத்துணை சாபம் நீங்கி
எழுதரு மதனை இன்னே
உய்த்தனம் உவன்றன் சேவை
ஏற்றுகந் தருள்க என்றே

92

சுரேசன் - இந்திரன்; அம்மைபாகன் - உமைபாகன், சாபம் நீங்கி எழுந்த காமனைச் சந்ததியில் கொண்டு வந்தோம், அவனது சேவையை ஏற்றருளுக என வேண்டினான்.

பற்றிகல் இலாத ஈசன்
பகழிகள் தன்மேல் மாரன்
முற்பகல் ஏவ ஏற்றான்
முனிவிலா(து) உகந்தான் இன்றும்;
கற்றுணர் புலவர் செவ்வி
கண்டுதம் தலைவர் மாட்டே
சொற்றன பயன்த ராதே
தோற்றுவிண் போவ துண்டோ

93

பற்று இகல் - விருப்பு வெறுப்பு, காமன் முன்னே அம்பை எய்தபோதும் ஏற்றார். இன்றும் காமனை முனியாது கனிவாய் ஏற்றார்; புலவர், ஏற்ற சமயமறிந்து தம் தலைவர்களிடம் விண்ணப்பிப்பது தோற்று வீண்படாது, நற்பயனை தந்தேவிடும். வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி

விண்ணவர் விடைபெற்ற(று) ஏக
விடையவன் பெற்றா னோடும்
கண்ணுறு நிறைகு டங்கள்
காமுறு மலர்க்கோ லங்கள்
மண்ணுறு பாயல் மேவும்
மலரணை மருவப் பெற்றே
பண்ணமை சயன கூடப்
பாங்கினோர் உறையுள் புக்கான்

94

விடையவன் - சிவன்; பெற்றாள் - உலக மாதா, உமை; மண்ணுறுபாயல் - கழுவித் தூய்மை செய்த படுக்கை; மலரணை - மலர் மெத்தை; சயன கூடம் - துயிலிடம்.

வேறு

ஆங்குதன் பிரியப் பாங்கியர்க்கு) அரிதின்
 விடையளித்(து) அணிசெயும் நாணால்
 வாங்குதன் முகத்தை வரன்கரம் நிமிர்த்த
 மீளவும் வாங்குவா ளுமையை
 நீங்கலில் பிருங்கி முதல்நிறை தவத்துப்
 பிரமதர் நகைநிகழ் நடிப்பால்
 ஈங்கொரு வகையால் இளநகை அரும்பி
 இலங்குற இயற்றினன் இறைவன்

95

வாங்கு - குனிந்த; வரன்கரம் - கணவன்கை; பிருங்கி - ஒருமுனிவர், சிறந்த சிவ பத்தர்; பிரமதர் - ஒருவகைச் சிவ பூதகணத்தர், நாணிக் கோணி இருந்த மணமகளை இவர்கள் நடிப்பால் புன்னகை மலர்ந்தவளாகச் செய்வித்தான் இறைவன்.

ஏழாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

எட்டாவது - உல்லாச உலாச் சருக்கம்

ஆனபின் மணமும் அம்பிகை காதலோடு அணியாம்
 ஈனமில் பயமும் இணைந்துற அடக்கமோடு இருத்தல்,
 தீனரின் தயாளன் சிவனுளத்(து) ஆவலைச் செலுத்தும்
 ஊனமில் கவர்ச்சி உறுசுகம் உதவிய தன்றே

1

மணம் ஆனபின்னும் காதலும் பயமும் இணைய அடக்கமாயிருந்தாள்; தீனரின் தயாளன் - ஏழைகளிடம் தயை மிக்கவன், சிவன்; ஆவலைத் தூண்டும் கவர்ச்சியோடு சுகமும் தந்தது, இருத்தல் தந்தது.

ஈசன்(து) இசைத்தும் பதிலிலா திருப்பதும், கரத்தால்
 வாசமே பிடிக்க வலிந்துவே றாவதும், அமளி
 வாசமேல் மறுபால் திரும்பியே வளர்வதும், வனப்பாய்
 நேசமோ களிப்பும் நிறைத்தன அவற்குநே ரிழைபால்

2

வாசமே பிடிக்க - சீலையைப் பிடிக்க; வலிந்து வேறாவது - விடுவித்துத் தனியளாதல்; அமளிவாச.....வளர்வதும் - படுக்கையாகிய வதிவிடத்தில் மறுபக்கம் திரும்பிப் படுப்பதும், அழகாகி நேசத்தையும் களிப்பையும் உமை மீது சிவனுக்கு உண்டாக்கியது.

நேர்வதை அறிய நித்திரை போற்பதி நடிக்கப்,
 பார்வதி அவனைப் பார்த்தலும், பரன்நகை அரும்பிச்
 சீர்விழி திறப்பக், கண்டுமை திகைப்பொடு மினலின்
 பார்வையில் விழிகள் பாணியாள் பாணியாற் புதைத்தாள்

3

பதி நடிக்க - சிவன் நடிக்க; சீர்விழி.....புதைத்தாள் - சிவன் கண்திறந்ததைக் கண்ட உமை, திகைத்து மின்னலைப் பார்த்தது போலத் தன் விழிகளை தாமதியாது கைகளால் மூடினாள்; பாணியாள் - தாமதியாதவளாய்; பாணியால் - கையால்.

நேடிய நிமலன் நீள்கரம் இடையுடை தொடலும்
 நாடிய உமையாம் நங்கைதன் அங்கைகள் தடுத்தும்
 கூடிய உணர்வில் குழைந்தமெய் மெலிதலும், குணம்போய்ச்
 சாடிய உறுவார் உறவெனத் தானவிழ்ந் ததுவே

4

நிமலன் கரம் இடையில் உடையைத் தொட அறிந்த உமை தன்கையால் தடுத்தும், உணர்ச்சி மிகுதலால் உடல் மெலிவுற்றதால் அவிழ்ந்து விட்டது; சாடிய - அழிப்பதற்கு; குணமில்லாதவராய் அடுத்துக் கெடுக்கவரும் உறவர்போல உடை அவிழ்ந்தது.

‘பாவைநின் பதிக்குத் தனிமையில் பயமிலா(து) இனிதாம்
சேவைகள் இவைசெய்; களிப்புறும்’ என்றசே டியர்சொல்
யாவையும் மறந்தாள்; யாதொன்றும் நினைகிலாள் இறைமுன்;
கோவையி னிதழாள் கொளப்பட்டாள் கொழுநனால் முழுதும்

5

சேவையால் இருவருக்கும் களிப்புண்டாகும்.

சொற்பெற வேண்டித் தொடர்பிலா வினாக்களைத் தொடுக்கும்
கற்புடை இறைவன் வாண்முகம் கடைக்கணால் நோக்கி
வெற்பிறை மகளும் தலையசைப் பால்விடை விடுத்தாள்
பற்பகல் முயன்ற தவப்பயன் அளந்தளிப் பவன்போல்

6

இறைவனின் வினாக்களுக்குத் தலையசைப்பால் மாத்திரம் விடையிறுத்தாள், தவப் பயனாகிய
வரத்தை அளவிட்டு அளவாகத் தருபவள் போல்.

நாயகன் நடுவே உடையினை ஈர்த்தலும் நடுங்கி
ஆயவன் விழிகள் அங்கையாற் புதைத்தனள் அடங்காத்
தீயவன் நயனம் தன்னையே தேருதல் தெளிந்தாள்
மேயதன் முயற்சி வீண்பட மெலிந்தனள் உமையே

7

ஆயவன்.....புதைத்தாள் - இறைவனுடைய கண்களைத் தன்கையாலே பொத்தினாள்; தீயவன்
விழி - அக்கிரி தேவனின் கண் - நெற்றிக் கண்.

முத்தம் தளிக்க இதழ்முகம் கொடாமலும் முயன்றே
அத்தமுள் அடங்கத் தழுவமுன் அமைந்தெதிர் தழாதும்
உத்தமி பதிலொன்(று) உருற்றுறா வேட்கையின் குறைவும்
அத்தனுக் கதிகம் பிரியமே கொளஅமைந் ததுவே

8

அத்தம் - கை, இறைவன் முத்தந்தரவும் தழுவவும் அவற்றை ஏற்றுப் பதிலான செயலின்றி
வேட்கை குறைந்தவள் போல உமையவன் இருந்த நாணநிலை மேலும் பிரியத்தை வளர்த்தது.

ஊறுறா(து) இதழில் உதவிய முத்தமும், உவர்க்கு
மாறுறா(து) உடையான் மலர்க்கைதன் தளிருடல் மருவி
ஈறுறா இனிமை இழைத்திடத் தழுவலும் இசைந்தாள்
ஆறுறா உயிர்கள் ஆட்படுத்(து) அணைவிக்கும் உமையே

9

உடையான் - நாயகன்; ஊறு - (பல்லால் உண்டாகும்) தழும்பு; உவர்க்குமாறுறாது - வெறுக்கத் தக்கதல்லாதவாறு; ஈறுறா இனிமை - முடிவில்லாத இன்பம்; ஏற்றாள் - (மெல்ல) ஏற்றுக் கொண்டாள்; ஆறுறா உயிர் - வீட்டு நெறியில் சாராத உயிர்களையும்.

ஆகத்தில் புதிதாய் அமைசினம் கண்ணடி முகத்தே
தாகத்தில் பார்ப்பாள் தன்பினை தலைவன்தன் நோக்கம்
ஏகத்தில் கண்டாள் என்செய்வாள் வெள்குமேந் திழையாள்
வேகத்தில் மறைக்க விரும்பியாங்(கு) ஏதேதோ செய்தாள் 10

அமைசினம் - (கலவியினால்) உண்டான அடையாளங்கள்; தாகத்தில் - பெருவேட்கையால்; ஏகத்தில் - ஒன்றாக; (இருவர் பார்வையும்) கண்ணாடியில் ஒன்றாக வெள்கும் - நாணமுற்ற, மறைக்க விரும்பி வேகமாய் ஏதேதோ செய்தாள்.

காலையில் அணைந்து கங்குலில் நிகழ்ந்தன அறிய
மாலையில் வினாவும் இருளையர் தாகத்தை மாற்றாள்
வேலயில் விழியாள் வெள்கினாள்; ஆயினும், இணைதன்
பாலவ ருடனே பகர்பரி(சு) ஓர்கிலாள் தவித்தாள் 11

மாலையில் வினாவும் - பலவினாக்களை மாலை போலத் தொடர்ந்து வினாவும்; இருளையர் தாகம் - பாங்கியரின் ஆவல்; தன்பாலவர் - தன்தோழியர்; பகர் பரிசு ஓராள் - சொல்லும் வகை அறிந்திலன்.

இறைவனால் இனிமை நலமுணப் பட்டெழில் இழைத்த
இறைவியை அணையும் இனிதுற நோக்கிஉண் மகிழ்ந்தாள்
இறைவனாம் கணவன் இதயத்தில் இருப்பவன் எவளோ
அறையின்ஆங் கவளே அன்னைக்காம் அரியநன் மகளே 12

இறைவனால் நலமுண்ணப்பட்டதால் புத்தழகு செய்யப்பட்ட மகளைத் தாயும் பார்த்து மகிழ்ந்தாள்; அறையின் - சொல்லும்போது, எவள் தன் கணவனின் உள்ளத்தில் இருக்கப் பெற்றாளோ அவளே அன்னைக்கு இனியமகள் ஆவாள்.

வேறு

முன்னவன் முயற்சிமுன் னேற்றிட உற்றவன்
கன்னலின் கவையென இன்பியல் கண்டவன்
பின்னிலை யாதுதன் பிரியநா யகன்கொளத்
தன்னலத் தந்தவன் தான்மகிழ்ந் தாளரோ 13

முன்னவன்....உற்றவன் - சிவன் முயற்சியால் முன்னேற்றம் பெற்ற உமை; பின்னிலையாது - பின்வாங்காது, நாயகன் கொள்ளத் தன்னலத்தை ஈந்து மகிழ்ந்தாள்.

தழுவுதன் தலைவனைத் தழுவியே முத்தமும்
பொறிதரத் தன்முகம் பொலியவே வாங்கினாள்
கெழுமுறும் மேகலை கிளர்த்துகை மெல்லவே
வழுவற வாங்கியும் வழிமுறை ஒழுகினாள்

14

தழுவி முத்தமும் வாங்கினாள், கை தழுவ மெல்ல வாங்கி ஒழுகினாள்.

வெறுப்பிலின் சொற்செயல் மேவிநோக் காதியில்
பிறப்பு(து)எக் கணமுமே பிரிவரும் பெற்றியாய்
உறப்படும், இருவருக்(கு) ஒத்தவிக் காதலே
சிறப்புடை அன்னர்பால் திரமுறச் சேர்ந்ததே

15

இனிய சொல்லும் செயலும் பார்வையும் ஆகியவற்றாலே பிறந்து, பிரிவரியதாய் இருவரிடையே ஒத்து நிலைக்கும் காதல் அவர்களிடம் நிலைத்தது.

காதலின் ஏற்றவன் காதலி யாம்உமை
காதலின் வாழுநர்; கங்கையும் கடலுறப்
போதரும்; புணரியும் கங்கைவாய் அமுதமே
ஆதரித் தருந்திடும்; அன்றிவே றறியுமோ

16

"வீழுநர் வீழப்படுவார்க்கு அமையுமே, வாழுநம் என்னும் செருக்கு" என்ற குறளின் கருத்தமைந்தது; "காதலின்.....வாழுநர்" என்ற தொடர். கங்கையும் கடலிலே வீழும் கடலும் கங்கை நீரையே அருந்தும். வேறு அறியா. வேற். பொ. வைப்பணி.

வேறு

ஈசன் இன்பக் கலையீய ஏற்றவன்
தேசன் தேசிகன் தெக்கணை யாகத்தன்
நேசம் முற்றும் நிபுணத் துவத்தோடே
ஆசின் நாக அடையச் சமர்ப்பித்தாள்

17

ஈசன்.....ஆக - சிவன் இன்பக் கலையைக் கற்பிக்கக் கற்ற உமை, குருதட்டணையாக; தன்.....சமர்ப்பித்தாள் - தன் நேசத்துடனே திறமையையும் முற்றாக நல்கினாள்.

தந்தத் தாங்குறி சாரிதழ் வேதனைப்
பந்தத் தால்தளிரிக் கைபத றும்உமை
சிந்தத் தான்சிவன் சென்னிப் பிறைநிலா
சொந்தக் கைமருந் தாத்தொட்டு மாற்றினான்

18

தந்தத் தாங்குறி - பல்லால் உண்டான தழும்பு; பந்தம் - பீடிப்பு; சிந்த - (வருத்தம்)தீர்;
கைமருந்து - கையிலுள்ள மருந்து - கைகண்ட மருந்து, நிலவைத் தழும்பில் பூசி மாற்றினான்.

முத்தத் தால்மொய் குழற்பொடி மூடுகண்
கத்தத் தால்நெற்றி நாட்டத்தைச் சுந்தரன்
சித்தத் தாலுமை ஆம்பற்செவ் வாய்மணத்(து)
உய்த்த காற்றை உதவி உகந்தனன்

19

முத்தம் - முத்தமில்; குழற்.....கண் - சுந்தற் பொடி மூடியகண்ணை; சுத்தத்தால் - சுத்தம்
செய்யும் பொருட்டு; நாட்டம் - கண்; சித்தத்தால் - சிந்தித்து; உதவி உகந்தனன் - உதவியாக
ஏற்று மகிழ்ந்தான்.

கண்டு கேட்டுண் டுயிர்த்துற்ற(று) உணர்களி
கண்டு காமற்(கு) அருள்தரு கண்ணுதல்
விண்டு வேந்தனின் மாளிகை ஓர்மதி
பெண்டு தன்னொடும் பெட்புற வைகினான்

20

"கண்டு.....ஐம்புலனும்" என்ற குறளின்படி காமனின் ஆட்சிக்கு உதவியாக அருள்
புரிந்தான்; விண்டு வேந்தனின் மாளிகை - மலை அரசனின் மாளிகையில்; மதி - மாசம்.

பிள்ளை தன்பிரி வால்மெலி மன்னன்பால்
வள்ளல் பெற்று விடைமன வேகஞ்செல்
வெள்ளை ஆன்மிசை மேவி உமைமகிழ்
கொள்ள ஏகும் குலாவி உலாவவே

21

வள்ளல், மெலியும் மன்னனிடம் விடை பெற்று; உலாவ ஏகும் - உலாவச் செல்வானாயினான்.

பெற்றம் மேல்கொண்ட பிஞ்ஞகன் பொன்வரை
முற்றும் குழந்து முழுநிலா மூழ்கியே
பொற்ற விர்தங்கு பூஞ்சய னந்தனில்
உற்றங் கண்டமை யானை உவப்பித்தான்

22

மாயன் கைவளை ஊறு, மருந்தொடு
பாய மந்தர பர்வதச் சாரலில்
தூய ளாமுமை சோபன வாண்முகச்
சேய தாமரைத் தேனுண்வண் டாயினான்

23

மாயன்.....பாய - திருமாலின் கைக்காப்பின் தழும்பும் அமிர்தமும் படிந்துள்ள. உமையின் மங்கலமான முகத் தாமரை மலரில் தேனுண்ணும் வண்டாக விளங்கினார்.

மலைய சைத்தவன் மாத்தொனி யால்உமை
தலைப னித்துத் தவிர்க்கரத் தால்விடம்
நிலைய கண்டம் தழுவுற நின்மலன்
அலையு மவ்வச லத்தொனி மூழ்கினான்

24

மலை.....மாத்தொனி - மலையைப் பெயர்த்த இராவணனின் பேரோசையால்; அசலம் - மலை; தலைபனித்து - தலை நடுங்கி; விடம் நிலைய கண்டம் - நஞ்சு தங்கிய கழுத்து.

சந்தந் தோய்ந்(து)இல வங்கத்தின் தாதணி
மந்த மாருதம், ஆங்கு மகிழ்ந்தமர்
சந்த ரன்துணை சோர்வைஇன் சொற்பயில்
பந்த னாகிய பாங்கனில் நீக்குமே

25

சந்தம்.....மாருதம் - சந்தன வாசத்தில் தோய்ந்து இலவங்கத்தின் தாதையும் தழுவிவரும் இளந் தென்றலானது, சிவனதும் துணைவியினதும் சோர்வைப் பாகன் போலச் சார்ந்து மாற்றியது; பந்தன் - பாந்தன், பற்றுள்ளான்; குறுக்கல் விகாரம்.

மங்கை கைக்கொள் மலரால் புடைக்க,மன்
செங்கை நீரெற்றச், சேற்கண் புதைக்கச்,சூழ்
அங்க யல்இரட் டித்துற மேகலை
கங்கை ஆடினன் கௌரி சிவனொடே

26

உமை சேற்கண்ணைப் புதைக்க, கங்கையிலுள்ள கயல்கள் வந்து இடையைச் சூழ்ந்து அங்கு அணிந்திருந்த மேகலையை இரட்டிப்பாக்கின.

சசித லைக்கணி பாரிசா தத்தலர்
சசித லைக்கணி தான்பறித்(து) அம்பிகை
வசிக ரிக்கப் புனையவான் மங்கையர்
பசிக தித்த வறிஞறிற் பார்த்தனர்

27

சசி-இந்திராணி சசிதலைக்கணி - சந்திரனைத் தலையிலணிந்த சிவன்; அம்பிகைக்கு வசிகரிக்க - உமைக்கு வசீகரம் உண்டாக; வான்.....பார்த்தனர் - தேவப் பெண்டிர் பசிமிகுந்த வறிஞர்போல (செல்வர் நுகர்வதைப் பார்த்து ஏம்பலிப்பது) அக்காட்சியைப் பார்த்தனர்.

முந்து முப்பு வ னிக்கும் முறைவைத்த
எந்த இன்பமும் எய்த உலகெலாம்
இந்த வாறுலாய் எய்தினர் பிற்பகல்
கந்த மாதனம் காதலித்(து) எந்தைதாய்

28

முந்து.....எய்த - முன்பே மூவுலகோரும் நுகரும்படி படைத்த எல்லா இன்பங்களையும் அடைய;
உலாய் - உலாவி; எந்தைதாய் - சிவனும் உமையும், பிற்பகல் கந்த மாதனம் எய்தினர்.

அம்ம லைப்பொன்னி னாம்பாறை வைகியே
வெம்மை தீர்த்துசெல் வெய்யவற் காட்டியே
அம்மை பங்கன்,அன் னாட்(கு)அந்தி வாயெழில்
தம்மை நோக்கச் சதுருறச் சாற்றுவான்

29

அந்திவாய் எழில் - மாலைக் காலக் காட்சியழகு; சதுர் - திறமை.

வேறு

காதல்புரி கமலத்தொளி நின்கண்ணுற வைத்தே
போதல்புரி கதிரோன்,புவி இருள்மூழ்கிடப் போக்கல்,
ஏதந்தவிர் இறையோன்இனி யார்க்குப்புகல் ஈந்தே
பூதம்தனி உலகூண்கொளப் புரிஊழியைப் போலும்

30

காதல்.....கதிரோன் - தன் காதலி கமலத்தின் காந்தியை உன் கண்ணிடமாக அடைக்கலந் தந்து மறையும் சூரியன்; இறையோன்.....ஊழியைப் போலும், இறைவன் தனதன்பர்க்குப் புகலிடம் தந்து ஏனைய உலகத்தை (பிரளய) சலம் விழுங்க விட்ட ஊழிகாலம் போலும் இருள் மூடுவது. பூதம் - நீர்.

வெய்யோன்தன(து) ஒளிநீர்த்துனி விரவாவகை கழிய
வெய்யோழின(து) அத்தன்மலை விழுதாரையின் அருவி
மெய்யேதழை தருவானவில் மேவும்வனப்(பு) இழந்தே
ஐயோகலை இழந்தாரென அலமந்தாழி தருமே

31

வெய்யோன்.....கழிய - சூரியகிரணம் அருவிநீர்த்துளிகளிலே படாமல் மறைதலால்;
வெய்யோய் - இனியவளே, உமையே; அத்தன் மலை - தந்தையின் மலை; அருவி.....இழந்து -
அருவிநீர் வானவில்லின் தோற்றத்தை இழந்து; ஐயோ - இரக்கம்; கலை இழந்தார் -
ஆடையணி இழந்தவர்.

தாம்பின்புறு தண்டாமரைப் போதல்லிகள் தவற
ஆம்துன்பினில் அழுதேதலை சாய்த்தன்னவை நாடும்
பாந்தம்மிகு திகிரிப்பற வையின்சோடிகள் பரியக்
காந்துந்தனி விரகஞ்சுடக் கைபோய்அகல் வனவே

32

பாந்தம் - (சோடியில்) காதல்; காந்தும் தனிவிரகம் - காய்கின்ற தனிமையாகிய பிரிவுத்துயர்.

காணிற்பகல் இரைதேர்ந்தலை கரியூதம்இங்(கு) இவைகாண்
தேனிற்கவை சேர்சல்லகி வல்லித்திரள் செறியும்
காணிற்பயில் கமலத்தட நீருண்டு,கண் துயிலும்
தானத்தினை நோக்கிச்செலும் தரியாகணம் பிரியா

33

கரியூதம் - யானைக் கூட்டம்; சல்லகி வல்லி - சல்லகியும் வல்லியும், ஆத்தி இலவு மரங்களும்
கொடிகளும்; தேனிற சுவை சேர் நீர் எனக் கூட்டுக; தரியா.....பிரியா - கணமும்
தாமதியாமலும் கூட்டத்தைப் பிரியாமலும் செல்லும்.

குடக்கிற்கதி ரவன்தொங்குறு கோளப்பெரு விம்பம்
தடத்திற்பதில் விம்பம்தரல் தரையோடு(உ)யர் வாணைத்
தொடக்கிற்புறு பாலம்கடர் செம்பொன்தொடுத் தொக்கும்
மடத்திற் பொலி மயில்! காணென மதிசூடிமுன் காட்டும்

34

கோளப் பெருவிம்பம் - கோளவடிவான பெரிய விம்பம்; தடத்தில்.....தரல் - தடாக நீரிலே
பிரதி விம்பம் காட்டுதல்; தரை.....பாலம் - நிலத்தோடு வானத்தை இணைக்க வல்ல பாலம்;
மடத்திற் பொலிமயில் - மடம் என்ற குணத்தாற் பொலிந்த மயில் போன்ற உமையே.

பிறைகவ்விய பிறழ்வக்கிர தந்தக்கிரி யூதத்(து)
இறைகவ்விய வெப்பம்தணிந்(து) இனிதாம்பொழு துறலால்
துறைகவ்விய நீர்விட்டகல் தோழத்தொடு வெளிபோய்த்
தறைகவ்விய தாம்சாருவ தையால்!இவை பாராய்

35

பிறை.....இறை - பிறையைக் கவ்வியது போல விளங்கும் வளைந்த தந்தங்களையுடைய பன்றிக் கூட்டத்தின் தலைவன், வெயில் தணிந்த மாலையில்; தோழம் - கூட்டம், நீர்நிலையிலிருந்து வெளியேறி; தறைகவ்விய - நிலத்தை மறைக்கும் பெரும் கூட்டமாக; தையால் - விளி

காணாவிழி பயில்தோகைகள் கவிகைக்கெதிர் விரியா
ஏணாம்பகங் கணகத்தொளி இறைகொள்ளலில் குயிலே
காணாய்மர மிசைவைகுவ மயில்தாம்கதிர் வெயிலை
ஊணாவற மிசைவுற்ற(று)ஒழிப் பனபோல்வன உவந்தே

36

காணாவிழி - தோகையிலுள்ள கண்; தோகை.....விரியா - தோகைகளைக் குடை போல விரித்து; பசுங்கணகத் தொளி - பசும் பொன்னின் ஒளி இறை கொள்ளலில் - தம் தோகைகளிலே தங்கச் செய்தலால்; குயிலேபார் - உமையேபார்; மயில்....போல்வன - மயில்கள் வெயிலை உண்டு தீர்க்கின்றன போலும்; உறமிசைவுற்று - மிக உண்டு.

பரவும் இருள் வான்கீழ்த்திசை பங்கம்பயில் பாடும்
விரவும்வெயி லெனும்நீர்கதி ரவனேவிழுங் கியதால்
நிரவும்புனல் வறந்தற்றிடு நீள்வாவியும் நேரும்
குரவங்கமழ் குழலாய்குயில் மொழியாய்இது குறியாய்

37

இருள் பரவும் கீழ்த்திசை வானிலும் சேறு பொருந்திய பாரிலும் விரவியிருந்த வெயிலாகிய நீரைச் சூரியனே விழுங்கிவிட்டதால் அவ்விடங்கள் நீர்வற்றிய நீண்டவாவி போல இருக்கின்றன. 4ம் அடி விளியும் ஏவலும்.

சுற்றும்செறி தருநீர்நனை தூய்தாம்செடி கொடிகள்,
முற்றம்பயில் வனமான்மயில், மூவாமறை முழக்கம்,
துற்றும்அவி நுகர்வேள்வியில் கடர்தீபுகை இவற்றால்
பற்றும்எழில் பாராய்தவப் பகவர்பயில் இடங்கள்

38

மூவா மறை முழக்கம் - என்றும் இளமையுள்ள வேத ஒலி துற்றும்.....தீ - உண்ணத்தரும் அவியை ஏற்று (தேவர்) அருந்தும் வேள்வியில் சுவாலிக்கும் தீ; தவப்பகவர் - தவமுனிவர்.

வந்துட்புகு சுரும்புக்கொரு வழியும்சிறு பொழுதும்
தந்திற்புகு விருந்தைப்புறத் தருவாரெனும் தகையில்
அந்திப்பொழு(து) அம்போருகம் போதேயெனக் குவிந்தும்
உந்திச்சுழி போலோந்தொனை உளதாயறும் உமையே

39

வழியும் பொழுதும் - நுழைந்து வரும் வழியும் (இரவாகிய) சிறு பொழுதும் (உதவி); இற்புகு....தகையில் - விருந்தோம்புவார் போல; அம்போருகம் - கமலமலர், குவிந்த நிலையிலும் உந்திச் சுழிபோலச் சிறுதுவாரமுடைய தாயிருக்கிறது.

நீளும்வழிச் செலவால்நிதி குறைந்தேமெலி இரவி
ஆழும்வழி அமைமஞ்சளின் அணிகொள்குட திசைவான்
சூழும்மலிந்(து) அடர்கேசர் இலுப்பைம்மலர்த் திலகம்
ஆளும்நுதல் மடவாளென அழகோடுறல் காணாய்

40

வழிச் செலவு - பிரயாணச் செலவு; நிதி....இரவி - கைப் பொருள் (ஒளி) குறைந்து மெலிவுற்ற சூரியன்; ஆழும்வழி - மறையும் போது; குட.....வான் - மேற்குத் திசைவானம்; கேசரம் - மகரந்தம்; இலுப்பை.....மடவாள் - இலுப்பை மலர்ப் பொட்டிட்ட நெற்றியுள்ள பெண் போல.

பூதத்தயன் படைப்பாற்புவி மிதமாய்வெயில் பெறுவான்
ஆதித்தன(து) ஒளியுண்டவ னுடனேபடர் அறவோர்
வேதத்தழ லிடைதன்னொளி வைத்தேயகல் பகனை
வேதத்திசை துதி,தேர்ப்பரி விரையாதுற நடத்தும்

41

மிதமாய் வெயில் பெற - அளவான வெயிலைப் பெறும்படி; ஆதித்த.....அறவோர் - (மேலதிகமான) சூரியனின் ஒளியைத் தாம் ஏற்றுக் கொண்டு சூரியனுடன் செல்லும் முனிவர்கள்; வேத.....பகனை - வேத வேள்வித்தீயிலே தனதொளியைத் தங்க வைத்துச் செல்லும் சூரியனை; வேதத்திசை துதி - வேதமந்திரங்களை இசையோடும் பாடும் துதி முனிவர் பாடும் துதி சூரியனின் தேர்க் குதிரைகளை விரையாது மெல்ல நடப்பிக்கும்.

காதார்வன கவரிவ்விழி மறைக்கத்தலை கவித்தே
மீதார்நுகம் பிடரின்மயிர் வளைப்பச்செலும் பரிபூண்
மாதேரோடும் புனல்வாய்மறை கதிரோன்பகற் பொழுதை
மாதே,கொடு கடல்வாய்மறை மறைத்தானென மருவும்

42

காதிலுள்ள கவரிமயிர் கண்ணை மறைக்க, நுகம்பிடர் மயிரைவளைக்கச் செல்லும் குதிரைகள், பூட்டிய தேரோடு பகலையும் கொண்டு கடலில் மறையும் சூரியன், முன்பு வேதத்தைக் கவர்ந்து கொண்டு கடலில் மறைந்த அகரனைப் போலுள்ளது.

ஞாலத்தொளி தருஞாயிறு மறையக்குட திசைவான்
கோலத்தொளி குறைந்தேஇறந் ததுபோன்றது குறியாய்
சாலத்தழை ஒளியார்,இடம் அகன்றால்இருள் தழுவும்
சீலத்தவ மிகுசீரியர் வரல்போக்கி(ன்)ன இயல்பே

43

சூரியன் மறைந்ததால் மேலைத் திசை வானம் ஒளிகுன்றி இறந்தது போலாயிற்று; சால.....தழுவும் - மிகப்புகழுள்ளவர் இடம் பெயர்ந்தால் அங்கு இருள் கவிழும்; சீல....இயல்பே - சீலத்தாலும் தவத்தாலும் மிக்க சிறந்தோர் வருதல் போதலால் இவை நிகழ்வது இயற்கையே

பிரியாள்நிதம் தொடர்சந்தியை, பெரியோன்வர னுடலைத்
தரியாள்நிழ லெனவேதொடர் தரல்பார்மதி தலைமைக்(கு)
உரியானென உதயந்தனை முன்னுய்த்(து)உப சரித்தோன்
சரிவானெனில் அவனைஅரு சரியாதுறல் தகவோ

44

பிரியாள்.....சந்தியை - (சூரியனைப்) பிரியாது தொடரும் சந்தியா காலமாகிய பெண்;
பெரியோன்.....பார் - பெரியவனான நாயகனைத் தாமதப்பாது நிழல் போலத் தொடர் தலைப்
பாராய்; மதி- அசை; தலைமைக்கு.....எனில் - (தன் நாயகிஎன்ற) தலைமைக்கு உரியவளென்று
உதயகாலத்தில் தன்முன் செல்லவிட்டு மதிப்பளித்த நாயகன் சரிந்து வீழ்கின்றானென்றால்
நாயகியாகிய சாயாதேவி (சந்தியை) தானும் அனுசரியாதிருப்பது தகுமோ.

பொன்வண்ணமும் செவ்வண்ணமும் புகைவண்ணமும் விளிம்பில்
மின்வண்ணவில் லிடவூர் முகில் மிளிர்சந்தியை விருந்தாய்
நிங்கண்ணுற நேர்வாள்நிற மூட்டாளதிர் நீட்டும்
இவ்வண்ணம தாம்ஓவியம் இவைகாண்மதி இனியாய்

45

மூவர்ணங்களும் விளிம்பில் மின்னல் போல் ஒளிவிட ஊரும் முகில்கள், விளக்கமுறும் சந்தியை
ஆகிய பெண், உன் கண்களுக்கு விருந்தாகும்படி, வர்ணங்கள் தீட்டி நீட்டிக் காட்டும்
ஓவியங்கள் இவைகளைப்பார், முகில்கள் ஓவியங்கள்.

சிங்கப்பிடர் மயிர்,செந்நிறத் தளிர்மேவரு தருக்கள்,
தங்கப்பெறு செந்தாதுறு கிரிகன்மிசைத் தனையே
பங்கப்படு பாகம்பல பகிர்ந்துய்த்திடு பரிசில்
மங்கப்படு மாலைவெயில் மலைமேல்மரு வுறல்பார்

46

சிங்கத்தின் பிடர் மயிரிலும், சிவந்த தளிருள்ள மரங்களிலும், சிவந்த தாது படிந்த குன்றுகளிலும்,
மங்கிப் போகும் மாலை வெயிலானது, தன்னைப் பல கூறாகப் பங்கிடு செய்து வைத்தது போல
மலைச் சாரலில் படிந்திருப்பதைப் பார்.

நூலின்முறை பயில்நோன்பினர் நிலமேற்குதி தீண்டாக்
காலின்முறை நின்றர்க்கியம் கரத்தாலவித்(து) அருக்கன்
பாலின்முறை மனுப்பண்ணொடு பின்சந்தியைப் பாராப்
பாலின்நிறை தூய்மைபெறப் படிப்பார்சிரத் தையிற்பார்

47

நூலின்.....நோன்பினர் - வேத நூல் முறையே தவம் பயில்வோர், குதி தீண்டாக்காலில் - குதிக்கால் நிலத்தைத் தீண்டாதபடி முன்காலில் ஊன்றி நின்று; அருக்கன்.....படிப்பார் - சூரியனுக்குரிய வேதமந்திரத்தை (சூரிய உபஸ்தானம்) பால் போலத் தூய்மையுள்ளதாகப் பண்ணொடு மாலைச் சந்தியைப் பார்த்தபடி பாடுவதைப்பார்.

வேறு

ஆக வேசந்தி ஆற்றிமீண் டேகயாம்
போக ஈகவிடை; நாழிப் போதுநின்
பாகு போன்மொழிப் பாங்கி யுகம்நொடி
யாக நின்னொடு) அளவளா வும்மின்னே

48

ஆகவே.....விடை - ஆகவே நாமும் சந்திவழிபாடு செய்து மீண்டு வருவதற்குப் போக விடைதருக, நன்பாங்கியுக் காலம் நொடிப் பொழுதாகும்படி உன்னுடன் உரையாடுவாள்; மின்னே - உமையே.

ஊடி உத்தரம் ஒன்றுரை யா(து)உமை
வாடி யேஉத டும்வளைத்(து) அப்புறம்
கூடு பாங்கியொ டேகுறி யின்றுரை
யாடி னான்அ.:(து) அலட்சியம் செய்தென

49

அப்போது உமை, ஊடி இறைவன் பேச்சை அலட்சியம் செய்பவள் போல, விடை ஒன்றும் கூறாமல் வாட்டத்தோடு உதட்டையும் நெளித்து, ஒரு கருத்துமின்றிப் பாங்கியுடன் ஏதோ உரையாடினாள்; சந்தியா பெண் ஆதலால் ஊடல் பிறந்தது.

தன்னை நீத்(து)அந்தச் சந்தியைப் போற்றிமீள்
மன்னை நோக்கான் துனிகொளும் மாதரான்
முன்னை எய்திச் சிறுபுன் முறுவலன்
பின்னை இன்னன பேசினன் பிஞ்ஞகன்

50

தன்னைவிட்டுப் பிரிந்து சென்று சந்தியை வழிபட்டு மீண்ட தன் நாயகனைப் பாராது ஊடல் கொண்ட நாயகிமுன் சென்று புன்னகையோடு பின்வருமாறு சிவன் பேசினான்.

‘ஏதி லாத்துனி எய்தினை; ஈதொழி;
போதி லாஞ்சந்தி போற்றினன் தர்மத்தால்;
பேதி லேன்;நிற் பிரியாக் கிழமையேன்;
ஏதி லன்னலன்; எண்ணலை வே(று)என்றான்

51

காரணமின்றி ஊடி இருக்கிறாய்; இதனைவிடு; தரும நெறிப்படி உரிய காலத்தில் சந்தியைப் போற்றினோம்; பேதம் இல்லேன்; உன்னைப் பிரியாத வாரமுள்ளேன்; உனக்கு அந்நியன் அல்லன்; வேறாக என்னை எண்ணாதே.

பங்க யன்பிதிர் பண்டு படைத்தபின்
மங்க நீத்தமெய் மானியூர் வாத்தத்தில்
இங்கு சந்தியாய் எய்துறும்; அவ்வயன்
அங்க மாலயாமும் அஞ்சலிப் போம்சந்தி

52

பிரமா முன்னே பிதிர் தேவரையும் படைத்தபின் தன் உடம்பை நீக்கினான். அவ்வுடலே பூர்வ காலத்தில் சந்தியா காலமாய் வருகிறது. அது பிரமனின் அங்கமாதலால் நாமும் வழிபடல் முறை.

வேறு

துனிதீர்ந்த இனியாட்குத் தொடர்மாலை வனப்புரைப்பான்
நனிசேர்ந்த இருள்நெருக்கில் நலிந்துநிலம் சரணடைந்தே
பனிசார்ந்து மெலிசந்தி, பயில்புன்னை வரம்பணையத்
தனிசார்ந்த தழைதாதுக் குழம்பாய நதிபோலும்

53

புலவி தீர்ந்த உமைக்கு; நனி...சந்தி - மிகவும் சேர்ந்த இருளின் நெருக்கத்தால் நலிவுற்று பூமியிலே புகலடைந்து, பனியும் சார்தலால் மெலிந்த சந்திக் காலச் செவ்வண்ணமானது; புன்னை.....போலும் - புன்னை மரங்களை வரம்பாகச் சார்ந்த நிறைந்த செந்தாதுக் குழம்பாகிய நதி போலக்கிடக்கிறது.

மேற்றிசையில் அத்தமித்தே விழுங்கதிரின் எஞ்சியசெங்
கீற்றிசையும் வெயிலுறலால் கிடைத்தபடை ஏற்றெழுந்தே
கூற்றிசைய அடுகளந்தான், குருதிதோய் கொடுவானொன்
றேற்றிசைய ஏந்துமொரு காட்சியதாம் மலைபாராய்

54

மேற்குத் திசையில் அஸ்தமிக்கும் சூரியனின் கீறு போன்ற ஒரு கிரணமானது செவ்வானத்தில் தோன்றுதலால் அவ்வானமானது; கிடைத்த.....அடுகளம்தான் - வந்த பகைப் படையை எதிர்த்துச் சென்று இயமன் போலக் கொன்றழித்த செங்களமானது; குருதி....ஏந்தும் காட்சி- இரத்தம் தோய்ந்த வானொன்றை ஏற்று ஏந்தும் காட்சி போலும், செவ்வான் செங்களம் சூரியன் கதிர் வான் போன்றவை.

இருவமுறு பகற்போதும் இணையும் இருசந்தியிலும்
 விரவலுறும் ஒளிமேரு விலங்கல்இடை விலக்குதலால்
 பரவலுறும் இருட்படலம் தடங்கண்ணீ தடையின்றி
 நிரவலுறும் நிலம்விகம்பில் இடையீடு நிகழாமே

55

இருசந்தி - காலை மாலைகள்; மேருவிலங்கல் - மேருமலை; நிலம்.....நிகழாமே - பூமிக்கும்
 ஆகாயத்துக்கும் இடையே இடைவெளியின்றி. இருட் படலம் நிரவலுறும் என்க.

நோக்குவிழி இருள்மண்டி நுழைவிதா யறுதலினால்
 நோக்குகில மேல்கீழும்; நோக்காவே இருபாலும்;
 நோக்கலுறா முன்பின்னும்; நுழைந்துறையும் கருக்குழியில்
 ஏக்கமுறும் உயிர்போல இருட்கூடத்(து) உலகுறமே

56

கரு.....உயிர் - கர்ப்பப்பையில் (ஒளியின்றிக் கிடந்து) ஏங்கும் உயிர்போல, உலகத்து உயிரினம்
 விழிப்பார்வை செல்லாதபடி. எங்கும் இருள் மண்டுதலால் எப்பக்கமும் பார்க்க முடியாது
 திண்டாடுகின்றன. உவமையணி

நீண்டதுவும் குறுகியதும் நேர்கோட்டம் அழுக்கலதும்
 மாண்டனவே பேதமெலாம் மறைக்கவிருள்; மற்றுளதாய்க்
 காண்டகைய(து) இருளொன்றே; அபேதமெனக் காணும்மருள்
 பூண்டவராம் புல்லியர்கள் போவதிருள் வழிகேடே

57

நீண்டதுவும்.....அலதும் - நீளம் குறுக்கம் நேர்மைவளைவு அழுக்கு சுத்தம் ஆகிய;
 மாண்டனவே பேதமெலாம் - வேறுபாடுகள் (இருளிலே தோன்றாது) மறைந்தன;
 அபேதம்.....கேடே - பேதமில்லை என்று காண்போர் மயக்க முற்றவராகிய புல்லியர், அவர்
 செல்வது இருள் வழியிலே, அதனால் வருவது கேடே. வேற். பொ. வைப்பணி

பார்மதிநீ பார்வதியே, படர்ந்தடரும் இருள்அகற்றப்
 சார்மதியோ தவறிலனாய் உதித்திடுவன் சிறுபொழுதில்;
 பூர்வதிசை வான்தாமும் பூந்தாது பரந்ததுபோல்
 சீர்வதியும் திருக்கோலம் கட்டியம்முன் சொற்றிடுமே

58

பார்வதி - பாராய், ஏவல், இருளகற்றச் சாரும்மதிகாலம் தவறாது உதிப்பான்; பூர்வ.....போல் -
 கிழக்குத் திசை வானத்தில் தாமழ்பூப் பொடி பரந்தது போல; சீர்.....சொற்றிடும் - சிறப்புற்ற
 திருக்கோலம் முன்னே (சந்திரோதயத்துக்குக்) கட்டியம் சொல்கிறது.

மந்தரத்தின் பின்மறைவில் மதிஇருக்க மலர்உடுக்கள்
அந்தரத்திற் பொலியஇருள் அணைந்துறும்இவ் வருங்காட்சி,
சந்தரத்த குயத்தாய்யாம் பின்தொடந்துன் சொல்கவைப்ப
வந்திருக்கும் மாதர்குழாத் துடன்சார்நின் வடிவேய்க்கும்

59

மந்தரம் - மலை; மதியும் உடுக்களும் இருளும் முறையே சிவன் மகளிர் உமைக்கு உவமை.

கீழ்த்திசையாம் கிழத்திபகல் முழுதும்வெளி கிளத்தாதே
ஆழ்த்தியதாம் அருமறையை இருளையெனும் இரவணைந்தே
வாழ்த்தியுரை சூள்தூண்ட வெளிவரச்சொல் வகைமுன்னே
தாழ்த்தியஅச் சந்திரமண் டலம்இன்னே டுரல்பாராய்

60

கீழ்த்திசையாம் கிழத்தி - தலைவி; கிளத்தாது - சொல்லாமல்; ஆழ்த்திய அருமறை - (மனதுக்குள்) மறைத்து வைத்திருந்த அரிய இரகசியத்தை; இருளையெனும் இரவு - தோழியாகிய இரவு; வாழ்த்தி உரை சூள் தூண்ட - (தலைவியை) வாழ்த்தி உரைத்த சூளுரை தூண்டி விடுதலால்; வெளிவரச் சொல்வகை - வெளிவரும்படி சொல்லும் வகைபோல; முன்னே.....தரல் பாராய் - முன்னே வெளிவராமல் வைத்திருந்த மதியை இப்போது வெளியே தருவதைப்பார். சந்திர மண்டலத்துக்கு அருமறை உவமை. உவமையணி

ஓடுமுகி லாடாடும் ஓண்டுலாற் பழவண்ணப்
பீடுமதி பிம்பமும்கீழ்ப் பெருநிலத்து நீர்நிலையில்
ஆடுமதி நீழலும்தாம், அன்றிலிணை அகல்பிரிவால்
வாடியல மருமாற்றை நினைவூட்டும் வகைபாராய்

61

ஓடுமுகில்.....பிம்பமும் - ஓடும் முகில்களிடையே அசையும் ஞாழற்பழ வண்ணமுள்ள சந்திர பிம்பமும்; நீர்.....நீழலும் தாம் - நீர் நிலையிலே அசைந்தபடி தோன்றும் பிரதிபிம்பமும் ஆகிய இரண்டும்; அன்றிலிணை - அன்றிற் சோடி; அகல் பிரிவால் - அகன்ற பிரிவினால். நினைப்பணி

முதிராவெண் சம்பாவின் முளையனவாம் முழுமதியின்
புதிதாக எழுந்துவரும் புனிற்றுநிலாக் கொழுந்திவைதாம்
வெதிரேய்நின் தோள்மீதே வடிகாதின் மிலைச்சநக
நுதியாலும் கிள்ளவுள நொய்யஇவை நோக்குதியால்

62

சம்பாவின் முதிரா வெண்முளை - சம்பா நெல்லின் முதிராத வெண்ணிறமுளை; அன்ன - போன்ற; புனிற்று நிலாக் கொழுந்து - ஈன்றணிய நிலவின் கொழுந்துகள்; வெதிர் - மூங்கில்; காதின் மிலைச்ச - காதில் அணிய; நொய்ய - மென்மையானவை.

சசியாகும் தலைவன்தான் தண்ணிலவாம் கைத்தலத்தால்
நிசியாகும் தலைவியின்பின் நீளிருளாம் குழல்நீவி
வசமாகி நாணிமுகிழ் வனசமலர்க் கண்முகத்தில்
நிசமாக முத்தமிடும் நிலைகாணாய் நேரிழையே

63

சந்திரனாகிய தலைவன், தன் நிலவாகிய கையால் இரவாகிய பெண்ணின் இருளாகிய கூந்தலைத் தடவுதலால் தன்வசமாகி நாணி மூடிய வனசமலராகிய கண்ணோடு கூடிய முகத்தில் நிச்சயமாக முத்தமிடும் நிலையைப்பார். அநேகாங்க உருவகம்.

மீனாட்சி, மீக்கிளரும் விருந்துமதி வெண்ணிலவால்
வானாட்சி கொள்ளிருள்போய் விளக்கமுறும் வானந்தான்
கானாட்சி கொள்களிகள் விளையாட்டிற் கலங்கிப்பின்
தானாட்சி கொளத்தெளிந்த மானசமாந் தடம்போலும்

64

விருந்து மதி - புதுமதி, நிலவால், வானை ஆட்சி கொண்ட இருள் நீங்க விளங்கும் வானகம்; கானாட்சி...கலங்கி - காட்டை ஆளும் யானைகளின் நீர் விளையாட்டாலே கலங்கி; பின்பு தனது ஆட்சி பெற்றுத் தெளிந்த மானசவாவி போல விளங்குகிறது.

இதுகாண்தீ, எழுமதிமுன் சிவப்பிலதாய்த் தூவெண்மை
யதுகாண அவிந்தருமால்; சீரியநன் மதியமைச்சார்
விதிகால விகற்பமுற விகாரபுலத் தவரெனினும்
அதிகால சுருக்கத்தில் அகன்றியல்பின் அமருவரே

65

எழுமதி....அவிந்தரும் - மேலெழுந்த சந்திரன் முன்பு (உதய காலத்தில்) அமைந்த சிவப்பு நிறம் இலாததாய்த் தூய வெண்ணிறமாகித் தோன்றுகிறது; அமைச்சார் - மந்திரிகளை உடைய அரசர்; விதி.....புலத்தவரெனினும் - விதிவசத்தாலும் கால வேறு பாட்டாலும் விகாரமடைந்த அறிவினராக மாறினாலும்; அதிகாலச் சுருக்கத்தில் - மிகக் குறுகிய நேரத்தில்; தம்மியல்பின் அமருவர் - தமது இயல்பான நற்பண்பைப் பெற்றிருப்பார்; அகன்று - விகார குணம் நீங்கி; விகாரம் - சீற்றம்.

விண்புதைக்கும் நிலாவெற்பின் சிகரிமுதல் மேலிடத்தும்
மண்புதைக்கும் இருள்மலையின் தாழ்நிலத்தும் மன்னுவயார்;
மண்புரக்கும் சால்பினுக்கும் மாண்பில்புன் கயமைக்கும்
விண்புரத்தும் நிரயத்தும் விதிஅளித்தான் உறைவிடமே

66

புதைக்கும் நிலா - நிறைவிக்கும் நிலவு, நிலவு மலைச் சிகரம் முதலிய மேலிடங்களிலும், இருள் மலையின் அடிவாரங்களிலும் சேருவதைப் பார்; சாஸ்பு என்ற உயர் குணத்துக்கும் கயமையாகிய இழி குணத்துக்கும்; முறையே வானுலகிலும் ஆழ் நரகத்திலும் இருப்பிடங்களைப் பிரமன் படைத்தான்; சாஸ்பு - நிலவு; கயமை - இருள். வேற். பொ. வைப்பணி

இம்மலைதான் இமகிரணத்(து) உருகிந்து காந்தமெனும்
அம்மணியின் வருநீர்கொண்டு அம்மருங்கு மரச்சேக்கை
தம்மிலுறு கேகயங்கள் தந்துயிலை அகாலத்தே
இம்மெனவே கெடுத்தெழுப்பும் ஈங்கோதாய் காண்கிலையோ

67

இமகிரணத்து - சந்திரனது நிலவால்; உருகு.....அம்மணியின் வருநீர் கொண்டு - உருகும் சந்திர காந்த மணியிலிருந்து வரும் நீரினாலே; சேக்கை - துயிலிடம்; கேகயம்.....எழுப்பும் - மயில்களின் துயிலை அகாலத்தே கெடுத்து எழுப்பி விடுகிறது.

கொம்பர்தொறும் கொடைப்பொருட்டாற் குளிர்முத்தக் கோவைகொளும்
உம்பர்தரு உச்சிதொறும் புகுந்துலவும் நிலவிதுகாண்
உம்பர்தவற் சந்திரன்அவ் வொண்டரள வடம்கணிக்க
இம்பர்தன(து) எழிற்கரத்தால் எடுத்தெண்ணும் வகைபோலும்

68

முதலிரு அடிகள் : தன் கிளைகளில் பிறர்க்குதவும் பொருட்டு முத்துமாலைகளை ஏந்தியுள்ள சுற்பக தருக்களின் உச்சியிலே புகுந்து உலாவும் நிலவைப்பார்; பின்னிரு அடிகள் : சந்திரன் அம்மாலைகளை மதிப்பிடத் தன் கையால் எடுத்தெண்ணுவது போலுளது. தற்குறிப்பேற்றவணி

பள்ளமொடு திடரும்இடை யிடைபயிலும் பாறைகளில்
உள்ளவிருள் ஒளிநிலவோ(டு) உடனுடனே உறுதோற்றம்
வெள்ளமத கரிமேனி வெண்பொடியாற் பலகோலம்
கொள்ளவரை வற்றுறல்போல் குலவுதல்பார் கோமனையே

69

இடையிடையே மேடும் பள்ளமுமாயிருக்கும் மலைப் பாறைகளில் நிலவும் இருளும் மாறிமாறிக் காணப்படுதல், கரியயானை தன்மேலே வெண்பொடியாலே பல சித்திரங்கள் வரையப் பெற்றுள்ளது போலத் தோன்றும்.

ஆராப்பே ராசையினால் நிலாவமுதை அளவின்றித்
தூராப்பே ரகடாரத் தொடர்ந்தருந்து கயிரவங்கள்
தீராப்பே ருதரவலி தெறப்பிலம்பி வண்டிசையால்
பேராப்பேழ் வயிறுபிரி பெற்றிமலர் விரிவனபார்

70

ஆராப் பேராசை - நிரம்பாத பேராசை; நிலா அமுதம் - நிலவாகிய அமுதம்; தூராப் பேர் அகடு ஆர - நிறைவுறாத பெரிய வயிறு நிரம்ப; தொடர்ந்தருந்து - மென்மேலும் அருந்துகின்ற; கயிரவம் - ஆம்பல்பூ; தீரா...இசையால் - மாறாத பெரிய வயிற்று வலி வருத்த வண்டிசையாகிய அழுகையைச் செய்து; பேரா.....விரிவன் - அசைவற்ற தன் வயிறு பிரியப் பெற்றது போல மலர்கிறது.

விண்டருவின் கிளைதாங்கும் வெண்பட்டும் நிலவும்இடை
கண்டறியா அபேதநிலைக் கலப்புறிலும், காற்றசைப்புக்
கொண்டறிய வற்றனகாண்; கோலஉரு ஒத்திடினும்
விண்டறியும் வேற்றுமைகள் செய்வினைகள் விளக்கிடுமே

71

அபேதம் - வேறுபாடினமை, வெண்பட்டாடைகளுக்கும் நிலவுக்கும் வேற்றுமை தெரியாது கலப்புற்றிருந்தன; காற்றசைக்க வேற்றுமை புலப்பட்டது, உருவ அமைப்பில் வேறுபாடு தெரியாவிடினும் செய் தொழில் வேற்றுமையால் பிரித்தறியப்படும். வே. பொ. வைப்பணி

மருப்புகளும் மற்றிலையும் இடையீடு படமறைக்கத்
தருக்கனின்கீழ் நிளைத்துண்டம் தரையெங்கும் பொருந்துவன
மருக்குழலில் வனைவதற்காம் வான்மலர்கள்; மற்றிவற்றைப்
பருப்பதமன் பாவை,எடுத்த(து) ஒருகோவை தொடுக்கோமோ

72

முதலீரடிகள் : கொம்பர்களும் இலைகளும் இடையிடையே மறைக்க மரங்களின் கீழே நிலா ஒளித்துண்டுகள் தரையிலே தோன்றுகின்றன; மருக்....மலர்கள் - இவை நின் வாசனை பொருந்திய கூந்தலிலே சூட்டுதற்கேற்ற சிறந்த மலர்கள்; எடுத்து.....தொடுக்கோமோ - இவற்றை எடுத்து ஒருமாலை தொடுப்போமா. மயக்கவணி

துடிதுடிக்கும் அற்றைநாட் சோதிமிகு தாரகையைக்
கடிதடுக்கும் கலைமதி,தான் கடிமணஞ்செய் கன்னிதனை
நடுநடுக்க முறத்தழுவும் நாயகனின் செயலதனைப்
படியெடுத்த படியமையும் பாரிதனைப் பார்வதியே

73

துடி....தாரகையை - (தனது நாயகனாகிய மதியைச் சேரத்) துடிக்கும் அன்று உதித்த ஒளி நிறைந்த தாரகையாகிய நாயகியை; கடிது....மதி - விரைந்து வந்தனையும் சந்திரனானவன்; கடி.....செயலதனை - புதிதாய் மணந்த கன்னியை அவள் நடுக்கமுறும்படி தழுவும் நாயகனின் செயலை; படியெடுத்தல் - பிரதி செய்தல், படம் எடுத்தல்.

சசிதனைப்பார் சாரதையே, நாணலின்வெண் தண்டனைத்தாய்
சசிதனைப்பார் கண்ணடியிற் சாயையொளி தழைக்கின்ற
சசிதனைச்சார் நின்கதுப்புச் சோடியிலே ஊற்றெடுத்தே
நிசிதனைச்சா டிந்நிலவு வியாபகமாம் நீள்வெளியே

74

சசிதனைப் பார் சாரதையே - சந்திரனைப் பார்க்கின்ற உமையவளே; சசி த(ன்)னைப்பார் கண்ணடியில் நாணலின் வெண் தண்டனைத்தாய் சாயை ஒளி தழைக்கின்ற சசிதனைச் சார் நின் கதுப்புச் சோடியிலே - சந்திரன் தன்னழகைப் பார்க்கும் கண்ணாடி போல், நாணற் புல்லின் வெண்ணிறத் தண்டைப் போன்றதாய்ப் பிரதிவிம்பம் காட்டுகின்ற ஒளி பொருந்திய தூய்மையான உனது இரு கபோலங்களிலும்; ஊற்று.....வெளியே - தோன்றி இருளை அழிக்கின்ற இந்த நிலவு, வான வெளிஎங்கும் வியாபிக்கிறது; சசி-சுத்தம்; நிசி-இருள்; கபோலம் கண்ணாடியாக, பிரதிவிம்பம் நிலவாக, அந்நிலவு வானில் வியாபிக்கிறது என்க. தற்குறிப்பேற்றவணி

வேறு

சூரிய காந்த மணிசெய் தொன்னையில் கற்பகத் தேறல்
வாரிஅ கங்கையில் ஏந்தி இவ்வரை வாழ்வதொர் தெய்வம்
நாரியர் நாயகி, இங்ஙன் நண்ணும் உனைவர வேற்றே
சீரிய நல்விருந் தூட்டிச் சேவிக்கச் சேர்வது பாராய்

75

வனதேவதை தேன் கொண்டு வருதலும் அதனை உமை ஏற்றுண்ணச் செய்தலும் மூன்று பாடல் கூறும்; தொன்னை - வள்ளம், கிண்ணம், ஒரு தேவதை கற்பகத்தேனை ஒரு தொன்னையில் எடுத்துக் கையில் ஏந்தி, பெண்ணரசியே! இங்கு வந்த உன்னை வரவேற்று விருந்தூட்டி உபசரிக்க வருவதைப் பார்.

கந்தம் இனிய மகிழின் கடிமலர் நின்முகம் நாறும்
சிந்தும் அரிபடர் கண்ணும் செங்கம லத்தெழில் கூரும்
முந்த வருந்தெய்வம் நல்கும் முருகு கயற்றநுந் தேனால்
எந்த விகாரமும் நின்பால் எய்திட ஏதுவின் றேனும்

76

உமையே! இயல்பாகவே நின்முகம் மகிழும் பூமணம் வீசுகிறது; கண்களும் செந்தாமரை மலரின் எழில் காட்டுகிறது, ஆதலால் இந்தத் தேவதை தரும் மணங்கமும் இத்தேனை நீ அருந்துவதால் எவ்விதமான வேறுபாடும் உனக்கு உண்டாவதற்கு காரணம் ஒன்றும் இல்லை ஆயினும், குளகமாய் அடுத்த பாடலுடன் முடியும்.

பத்தி மிகுந்தநின் பாங்கி பண்பொடு நல்குமித் தேனை
உத்தமி, நீஉவ ராதே உவகை உறும்பொருட் டாகக்
கைத்தலம் ஏற்றருந் தென்றே நாக ரிகன்கறைக் கண்டன்
அத்துணை அம்பிகை அன்ன(து) அருந்திடச் செய்தனன்றே

77

பத்திரிகுந்த நின் தோழி (விருந்தோம்பும்) பண்போடு நல்கும் இந்தத்தேனை உத்தமியாகிய நீ உவர்த்து நீக்காதே. தோழி மகிழும்படி நின்கையில் வாங்கி அருந்துவாயாக, என்றிவ்வாறு நனிநாகரிகனாகிய சிவபெருமான், அம்பிகையை அப்பொழுதே அருந்தச் செய்தார். “நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டுபவர்” என்ற குறளுக்கு இலக்கியம்.

மட்டுனும் மாதுமை பாலில் மாற்றமுண் டாயின போதும்
பட்டுள அவ்வெழிற் பண்பும் பாடுறு செய்வினைச் சீரால்
ஒட்டுறு தாவரத் துள்ள ஒண்பயன் கூர்ப்புறல் ஒப்பச்
கட்டுற லாம் அன்றி வேறாய்த் தோன்றிய தாய்ச் சொல்ல லாமோ

78

மட்டு - தேன்; உமைபாலில் - உமையாளிடம்; மாற்றம்.....பண்பும் - மாற்றம் உண்டான போதிலும் அந்த அழகிய பண்பும்; பாடுறு.....ஒப்ப - பெருமைமிக்க செய்யும் வினையின் சிறப்பினாலே ஒட்டப்பெற்ற தாவரத்தின் கனிகையால் மிக்கதாதல்போல; கட்டுறலாம் - கட்டிச் சொல்லலாம். அந்த மாற்றத்தை வேறுப்பட்ட மாற்றமெனலாகாது. இக் காலத்தில் தாவரங்களை ஒட்டி விசேஷ பயன் பெறுதல் போல அக்காலத்திலும் நடந்திருப்பதை அறியலாம்.

மாதுமை தாருவின் தேனால் மாற்றம் அடைந்தவக் காலை
மாதிமை யாகிய நாண்போய் வேட்கை மலர்ந்துற லாலே
போதுறு பள்ளியில் உய்க்கப் போது மயக்கத்தி னுக்கும்
ஆதர வாங்கண வற்கும் அம்பிகை தான்வச மானாள்

79

தேனால் மாற்றமுண்டான சமயத்தில், பெருமைக்குரிய நாணம் போய் வேட்கை பெருகியது; படுக்கைக்குச் செல்லும்படி தூண்டும் தூக்க மயக்கத்துக்கும் கணவனுக்கும் உமை வசமாகினாள்; மாதிமையாகிய நாண் - பெண்ணுக்குப் பெருமை தரும் நாணம்; போது - 1 மலர் 2 போதல்.

அத்தன், சுலாவரு கண்ணும் அதிகம் தடுமாறு சொல்லும்
முத்தம் பரந்தது போலும் முகஞ்செய் வியரும் நிமித்தம்
ஒத்தமை யாத நகையும் உள்ள உமைமுகப் போதை
மொய்த்துண் அளியெனக் கண்வாய் மொண்டுண் டனன்றெனும் போதே

80

அத்தன் - சிவன்; சுலாவரும் - சுழலும்; தடுமாறுசொல் - தடுமாறும் பேச்சு; முத்தம்....வியரும் - முத்துப் போன்ற அரும்பும் வியர்வை; நிமித்தம்.....நகையும் - சந்தர்ப்பத்தோடு பொருந்தாத சிரிப்பு. இவ்வாறு அமைந்த உமைமுகமாகிய பூவை; மொய்த்து.....போதே - மொய்த்துத் தேனுண்ணும் வண்டுபோல நீண்ட நேரம் தனது கண்ணாகிய வாயினாலே உற்று நோக்கி முகந்து உண்டான் - அழகை நோக்கினான்.

பொன்னணி மேகலை தாழப் பொலிசக னப்பொறை யாலே
இன்னலுண் டாய்நடை சோரும் ஏந்திழை யைத்தழிக் கொண்டே
உன்னலும் வந்தணை போகப் பொருளுள தாம்மணிப் பாறை
யின்னமை மண்டபம் ஒன்றில் ஈசனும் எய்தினன் என்ப

81

பொன்.....பொறையாலே - பொன்னாலாகிய மேகலை (மேனிமெலியக் கீழே) தாழுதலால்
பொலிவுறும் கடிதடத்தின் பாரத்தால்; உன்னலும் - எண்ணிய மாத்திரத்தில்; போகப்
பொருள் - அநுபவிக்க வேண்டிய பொருள்.

பொங்கிய பால்நுரை போலும் போர்வை விரிப்புள தாகிக்
கங்கையின் வார்மண லன்ன கவினும் உளபள்ளி மீதே
மங்கையும் தானுமாய் வள்ளல் மதியம் உரோகிணி யோடும்
மங்கலில் கூதிர் முகில்வாய் மன்னிய வாமரு வுற்றான்

82

நுரை போன்ற விரிப்பும், மணல் போன்ற அழகுமுள்ள பள்ளியில், வள்ளல், மங்கையும்
தானுமாக மதியம் உரோகிணியோடு கூடித்தாய கூதிர்கால முகிலிளையே காணப்படுவது
போல் மருவினான்.

யோகியல் ஓர்கணங் காட்ட எண்ணில வாய்கு காலம்
ஆகிய; கூடலில் வாழ்வின் அல்லல் அகன்றுயிர் யாவும்
போகிய லுற்றின்ப மார்வான் பூரணன் பூரணி யோடும்
யோகம தாயினன்; தேர்ந்தே யோக்கிய மாம்பயன் ஈவான்

83

இறைவன் ஓர் கணம் யோகநிலை காட்டியிருக்க, அது உலகுக்குப் பலயுகமாய்க் கழிந்தன.
ஆண் பெண் உறவின்றி இருந்த காலத்துத் துன்பங்கள் நீங்கியவர்கள் யாவும், போகம் நுகரும்
இயல்பைப் பொருந்தினபம் அனுபவிக்கும் பொருட்டுச் சிவன் உமையோடும் இணைந்தான்.
உயிர்களின் வினைகளை அளந்து தகுதியான சுகதுக்கங்களை ஈயும் இயல்பினன்.

பொன்னொளி பூமணம் போல்வார் பிரிந்து புணர்ந்தவர் தம்முள்
முன்னுற வாயிரண்டற்ற ஒருமுத லாய் முயங் குற்றார்
அன்னமன் னாட்கருள் பண்பால் அர்த்தவி யாமத்தின் பின்னே
முன்னவன் கண்டுயில் இன்பம் முழுதுற சந்தவ னுற்றான்

84

பொன்னும் ஒளியும் பூவும் மணமும் போன்ற இருவரும், பிரிந்து பின் சேர்ந்த அவர்கள், தம்முள்
முன் போல உறவாய், இரண்டற்ற ஒருமுதலாய் (ஒருவராய்) இணைந்தனர்; உமைக்கு அருள்
புரியும் முகமாக பாதியிரவின்பின் கண்துயிலும் சுகத்தை முழுதும் பெறும்படி நல்கினான்
முதல்வன்.

போற்றும் புலவர்தம் பெம்மான் போது புல்வறும் காலை
ஏற்றும் சுருதி இசைதேர் கின்னரர் கைசிகி எண்ணி
ஆற்றினில் மங்கலம் பாட அம்புயப் பொற்போ துடனே
தேற்றமொ டேதிருக் கண்கள் செவ்வி பெறமலர்ந் தானே

85

ஏற்றும் இசைச் சுருதிதேர் கின்னரர் கைசிகி எண்ணி மங்கலம் பாட - (வேதங்களோடு ஒப்பாக)
ஏற்றமாய் மதிக்கப்படும் கந்தர்வ வேதத்தைத் தேர்ந்த கின்னரர்கள் (வைகறையில் பாடும்)
கைசிகிப் பண்ணில் துயிலெழுமங்கலம் பாட, பெம்மான், கமல மலரோடு தன் கண்ணும்
மலர்ந்தான்.

சார்கந்த மாதனக் கானில் தான்பிறந் தேதவழ்ந்(து) ஏகிச்
சீர்த்த மாணச வாவித் தெண்ணீர் அலைகளில் தோய்ந்தே
ஏர்வந்த தாமரைப் போதின் எய்திய கந்தமும் ஏந்திப்
பார்வந்த மாருதம் அன்னார் சோர்வு பறித்தது பாங்கால்

86

கந்தமாதனக் கானில் பிறந்து, தவழ்ந்து, அலைகளிலே தோய்ந்து, கந்தமும் ஏந்திப் பாரிலே
வந்துலவும் தென்றற் காற்று, பண்போடு அவர்களின் சோர்வைப் பறித்தது - அகற்றியது.

அத்துணை அம்பிகை நானும் ஆனந்த மும்கொளு மாற்றால்
மெய்த்துணை யாம்விம லேசன் மெல்லியல் மேனியில் மேவும்
அத்துணை சின்னமும் நோக்கும் அச்செய லால்அணி சீர்செய்
கைத்துணை தாமத மாகக் காரிய மாற்றினன் கெளரி

87

அப்போது அம்பிகை நானும் மகிழ்ச்சியும் கொள்ளுமாறு சிவன், உமைமேனியில் உளதான
அந்த அடையாளங்களைப் பார்த்தலால், தனது அணிகளைச் சீர் செய்வதில் கைகள் தாமதிக்க
ஒருவாறு காரியத்தை முடித்தாள்.

வந்தணை யாத்துயி லாலே வான்சிவப் பேறிய கண்ணும்
தந்தம் உறுமிதழ்ச் சோடும் தாழ்ந்தவிழ் கார்க்குழற் கானும்
சந்தம் அழிநுதற் பொட்டும் தாங்கும் உமைமுகக் கஞ்சம்
முந்தணை வண்டென முன்னோன் முக்கணும் நோக்குத லுற்ற

88

சிவப்பேறிய கண்ணும், இதழ்ச்சோடும், குழலும், பொட்டும் பொருத்திய உமையின் முகமாகிய
மலரில் வந்தணையும் வண்டு போலச் சிவனின் மூன்று கண்களும் நோக்கின.

தாழ்வும் உயர்வும் உண் டாகத் தான்கருங் குற்ற விரிப்பும்
 சூழ்வரு நூலந்(று)இடையே தொங்கு பொன் மேகலைக் கோப்பும்
 கேழ்வளர் பாதுச்செம் பஞ்சிச் சின்னமும் கேண்மைகொள் பள்ளி
 ஏழ்பரி யோன்எழுங் காலை வந்தும் எழுந்திலர் அன்னோர்

89

விரிப்பும் மேகலைக் கோவையும் செம்பஞ்சுச் சுவடும் உறவு கொண்டிருக்கும் பள்ளிக்
 கட்டிலினின்றும் சூரியன் உதயமாகும் சமயம் வந்தும் எழுந்திலர் அவர்கள்.

பள்ளி எழுச்சிமுன் னாகப் பரமன் தரிசனம் வேண்டிப்
 பள்ள மடைதிறந் தாங்குப் பத்தர்கள் உற்றமை பாங்கி
 மெள்ள விளம்பியும் மேலோன் மெலியல் ஆனன சோதி
 கொள்ளுமோர் காட்சியை முன்னி முன்னலன் காட்சி கொடுக்க

90

பள்ளி எழுச்சிக்கு முன்னாகவே சிவதரிசனம் பெறவிரும்பிப் பள்ளமடையுடையப் பெருகும்
 நீர்போல பத்தர்கள் வந்துள்ளனர் என்பதைப் பாங்கி மெள்ளச் சொல்லியும், உமை முக
 காந்தியைப் பார்த்திருப்பதோர் எண்ணத்தால் பத்தர்க்குக் காட்சிதர எண்ணாது இருந்தான்;
 ஆனனசோதி - முககாந்தி - முன்னலன் - எண்ணாதிருந்தான்.

வேறு

இவ்வா(று)இன்பம் அளித்(து) ஆர்வார்க்கு)
 இரவொன்(று), எல்லா உலகுயிர்க்கும்
 அவ்வா(று) அநந்தம் உகமாக
 ஆரா இன்பம் ஆர்ந்துற்ற;
 அவ்வாழ் கடல்நீர் அகத்துற்றே
 அருந்தித் தாகம் தணியாத
 வெவ்வா ரழலாம் வடவையென
 வீயா மோகம் மிகநாளும்

91

இவ்வாறு.....ஆர்வார்க்கு - இவ்வாறு இன்பத்தைக் கொண்டும் கொடுத்தும் நுகரும்
 அவ்விருவருக்கு; இரவுஒன்று - ஓரிரவாக அமைந்த காலம்; எல்லா.....உயிர்க்கும் - ஏனைய எல்லா
 உலகுக்கும் உயிர்களுக்கும் அவ்வாறே அநந்தம் யுக காலமாக அமைய; ஆரா.....உற்ற -
 தெவிட்டாத இன்பத்தை நுகர்ந்திருந்தன. தான் பெரிய கடலின் வயிற்றில் அமர்ந்திருந்து சதா
 அந்த நீரைப்பருகிக் கொண்டேயிருந்தும் தாகம் தணியாத கொடிய வடவைத் தீபோல
 முடிவில்லாத மோகம் நாளும் மிகவளர. தாகம் தணியாத வடவைத் தீ போல மோகம்
 தணியாது வளர இன்பம் நுகர்ந்தன உயிர்கள்.

எட்டாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

மகப்பெறு காண்டம்

ஒன்பதாவது - உமாபதி கயிலைசேர் சருக்கம்

அன்னை ஆனன அம்புய மாரளி
என்ன ஈசன் இனிதுறும் எல்லையில்,
அன்ன பள்ளி யறையகம் வந்தனை
பொன்ன வம்பொற் புறுபுறாக் கண்டனன்

1

ஆனன அம்புயம் - முகமாகிய கமலமலர்; பொன்னவாம் - பொன் மயமான; பொற்புறு - அழகிய.

கூடு வாள்முன கல்லு கொண்டது,
தேடு செவ்விய கண்ண(து), உயர்ந்துதாழ்
பீடு சேர்கண்டம் பெற்ற(து), அடிக்கடி
ஊடொ டுங்குவால் உள்ள(து)அவ் வெண்புறா

2

கூடுவாள் முனகல் - கூடுங்காலத்துப் பெண்ணின் முனகல்போல் ஒலிப்பது; செவ்விய - சிவந்த;
ஊடு ஓடுங்குவால் - இடையிலே ஓடுங்கும் வால்.

அடக்க மின்(று)அகங் காரவா னந்தத்தால்
நடப்ப(து), இந்து நரைநிறம் உள்ளது,
சடைத்த தாளது, வட்டமிட்(டு) எங்குஞ்செல்
நடைப்பு றாவினை நாயகன் கண்டனன்

3

அடக்கம்.....நடப்பது - அடக்கமில்லாமல் செருக்கோடும் மகிழ்ச்சியோடும் நடப்பது; இந்து நரைநிறம் - நிலவு போன்ற நரை நிறம்; சடைத்த - தடித்த உறுதியான.

மார னோடும் இரதி மகிழ்ந்துடன்
ஆர வேகுடைந் தாடமு தத்தம்
சேரும் வெண்நுரை யின்திரள் போற்புறா
ஏரும் நோக்கி இறைமகிழ் தான்இறை

4

ஏரும் நோக்கிஇறை மகிழ்ந்தான் இறை - அழகையும் பார்த்து இறைவன் சிறிது மகிழ்ந்தான்.

முற்று மாய்முற்றும் தேர்முதல் வன்,பினும்
உற்று நோக்கி,அவ் வொப்பில் புறாஉருப்
பற்று வான்அங்கிப் பண்ணவன் என்றறிந்(து),
உற்ற னன்சினம் ஓடப் புருவம்மேல்

5

முற்றும்.....முதல்வன் - எல்லாமாய் எல்லாம் அறியவல்ல இறைவன்; புறா உருப்பற்றுவான் -
புறா உருவைத் தாங்கி வந்தவன்; புருவம் மேல் ஓட - புருவம் வளைந்து மேலே ஏற.

அங்கி, கண்டஞ்சி, ஆகிச் சுயஉருத்,
தங்க வேகை தலைமேல், நடுங்குறும்
அங்க மோடந்தக் காமாரி முன்பணிந்(து)
எங்கள் நாதகேள் என்(று)ஈ(து) அறைகுவான்

6

சுயஉரு ஆகி - (புறா வடிவுவிட்டுத்) தனதியல்பான உருக்கொண்டு; கைதலை மேல் தங்க -
(குவித்த) கைதலை மேலேதங்க; காமாரி - மன்மதனை அழித்த சிவன்.

அண்ணல்!நீ உல(கு) ஆளுடை நாயகன்;
பண்ண வர்படர் பாற்றிமுன் பாலிக்க
நண்ண லால்,அக ரர்க்குடை நாகர்நின்
கண்ண தேபுகல் என்றுகண் டுற்றான்

7

இதுமுதல் ஆறுபாடல் அக்கினிதேவன் கூற்று.

அண்ணல் - சிவன், விளி; படர் - வருத்தம்; பாற்றி - மாற்றி; பாலிக்க நண்ணலால் - காப்பவனாக
அமைதலால்; நாகர் - தேவர்; புகல் நின்கண்ணது - புகலிடம் உன்னிடத்தே.

அன்னை பாங்கினில் அந்தரங் கத்தமர்
நின்னை எம்பிரான் நீண்டபல் காலமாய்
முன்னை எய்தி முறையிடு மாறின்றிப்
பின்னை இந்திரன் ஆதியர் பேதுற்றார்

8

அன்னை.....நின்னை - அன்னையோடு மறையிடத்தில் இருக்கும் நின்னை; பேதுற்றார் -
வருந்தினார்.

முற்று ணர்ந்தவ நின்முகத்(து) எய்தித்தாழ்ந்(து)
உற்ற(து) ஓதுறும் உம்பர் குழாம்எனைப்
பற்றி வேண்டப் பறவை உருவுறீஇ
மற்றின் னேசெவ்வி தேரிய வந்தனன்

9

உற்றது....குழாம் - தமக்கு நேர்ந்த துன்பத்தை முற்றையிட எண்ணிய தேவர் கூட்டம்; பறவை
உருஉறீஇ - புறாவடி வமாகி; செவ்வி - சமய சந்தர்ப்பம்; தேரிய - அறிய.

ஈச இன்னதால் எம்பிழை எண்ணலை;
தேச சிந்தை கனிந்தருள்; தெவ்வராம்
நீச ரால்இடர் நேரப் புகலடை
நேசர் காலந்தான் நீடப் பொறுப்பரோ

10

தெவ்வராம் நீசர் - பகைவராகிய இழிந்தோரால்; புகலடை நேசர் - சரணடைய (விரையும்)
நினைதன்பர்கள்; காலந்தான் நீட - காலந்தாமதமாக.

எந்தை ஈந்தருள் ஏல எமக்கொரு
மைந்தன்; மற்றிவ னால்இம் மகபதி
சிந்தி வெம்பகை சேண்குடி யேறியே
முந்து மூவுல(கு) ஆளும்தின் னாணையால்

11

எந்தையே! எமக்கு ஒரு மைந்தனைத் தருக; இவனைக் கொண்டு இந்திரன், பகைவரை அழித்து,
சுவர்க்கத்தில் குடி யேறி, உனது ஆணையால் மூவுலகும் ஆளுவான்.

சங்க ரன்தழற் பண்ணவன் சாற்றிய
பங்க மில்லுரை கேட்டுப் பரிந்தனன்;
சங்கம் ஏறச் சமைதரு சொல்வலார்
தங்கள் கூற்றில் தளைப்பரே யாரையும்

12

தழற்பண்ணவன் - அக்கினிதேவன்; பங்கமில்லுரை - பழுதில்லாத உரை; சங்கம்....
சொல்வல்லார் - அரங்கேறும்படி அமைந்த சொல்வல்லவர்; தங்கள்....யாரையும் - தங்கள்
சொல்வன்மையால் எவரையும் கட்டுண்ணச் செய்வர் - வசமாக்குவர். வேற். பொ. வைப்பணி

தார காகரற் சாடி வயம்புனை
தீர சேனா பதிவரத் தேவர்கோன்
சேர வென்றியும் சேணர சாட்சியும்
ஈர மார்சிவன் எண்ணினன் ஓரிறை

13

தார காகரற்.....வர - தாரகாகரனைக் கொண்டு வெற்றி கொள்ளும் தீரமுள்ள சேனாதிபதி
தோன்றவும்; தேவர்கோன் வென்றியும் சேணரசாட்சியும் சேர - இந்திரன் வென்றியும்
விண்ணரகம் பெறவும்; ஈரம் - அன்பு அருள்.

மேற்செல் வீரியன், கூடலில் மேவிடை
யூற்றில் தப்பிய(து) ஊழித்தீ வெம்மையால்
ஆற்ற கில்ல(து) அரும்பயன் உள்ளதாய்த்
தேற்றும் வீரியம் தீவயின் சேர்த்தினான்

14

மேற்செல் வீரியன் - ஊர்த்துவ வீரியனான சிவன், தப்பியதும், ஆற்றுகில்லதும், பயன் உள்ளதுமான வீரியத்தை அக்கினி தேவனிடம் சேர்ப்பித்தான்; தேற்றும் - தெளியப்பட்டது.

சேர்த்த போதங்கித் தேவன்தன் ஆகத்தில்
சீர்த்த காந்தி, அவ் வீரியத் தேசினால்
பேர்த்த தாயினன்; மூச்சுறு பெற்றியால்
பார்த்த கண்ணடி மங்குறு பாங்கினே

15

அக்கினி, தன் தேககாந்தியானது, வீரியத்தின் காந்தியால் அகற்றப்பட்டவனாயினான்; மூச்சுக் காற்றுப் பட்டதால் முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி ஒளிமங்கியது போல ஒளிமங்கினான்.

தீயின் செய்கையில் தேவி சினமுறீ
நீயின் னாதவும் நீக்கா(து) அருந்துதி;
தீய செய்தி; புகைகுட்டம் சேர்தியென்று
ஆய சாபத்தை அங்கிக்(கு) அளித்தனன்

16

தீயின் செய்கை - அக்கினியின் செயலால்; சினமுறீ - சினந்து அக்கினிக்குச் சாபமிட்டான்; சாபம்: இன்னாதவற்றையும் உண், தீமையே செய், புகையும் குட்டமும் பொருந்துதி.

அங்கி அத்துணை சாபத்தால் மங்கிய
திங்க னைப்பனி சேர்வுறச் சாம்பிய
பங்க யத்தைநே ராய்ப், பரன் வீரியத்(து)
அங்கம் வேகநொந்(து) ஆங்ககன்(று) ஏகினன்

17

சாபத்தால் மங்கிய திங்களையும், பனியாலே சாம்பிய தாமரையையும் போல ஒளி குறைந்து, சிவ வீரியத்தால் உடம்பு வேகமெலிந்து அங்கிருந்து சென்றான் அக்கினி; சாபம் - தீபகம், சந்திரன் தேய்வுற்றதும் அக்கினியுற்றதும் சாபம்.

வேறு

வன்னிதனை நோக்களழில் வாடிவெகு னூற்றாள்
மன்னுதனி நாணம்நசை வாட்டநகை யோடும்
சென்னிகுனி தேவிஉமை சிந்தைதெளி வித்தான்
சொன்னவிக டத்துரைக ளால்துணைவன் ஈசன்

18

நாணம் - அக்கினி வந்ததாலுண்டானது; நசை - தான் குமரனைப் பெற்றெடுக்கும் ஆசை நிராசையானது. இவ்விரண்டும் வருத்த; நகை - துயரநகை; விகடத்துரை - விகடப்பேச்சு; உமைமனம் கவலை நீங்கித் தெளிவுறச் செய்தான் சிவன்.

பின்னுமன சுக்கினிய பெண்ணுமை களங்கம்
மன்னுதலி லாமதி முகத்தெழு வியர்ப்பால்
கன்னமுறு கண்மைகரை வற்றகறை தன்னை
முன்னவனும் உத்தரிய முன்கொடு துடைத்தான்

19

இதுமுதல் ஒன்பது பாடல் சிவன், உமைக்குக் கோலஞ் செய்தல் கூறும்.

உமை.....வியர்ப்பால் - உமையின் களங்கம் பொருந்தாத மதிபோலும் முகத்தில் அரும்பிய வியர்வையால்; கண்மை கரைவுற்ற கறை - கண்ணில் மை கரைந்து உண்டாக்கிய கறை; உத்தரியமுன் - மேலாடைத் தலைப்பு.

சோரும்விர லோடசையும் அங்கைகொடு சிவிறிச்
சாரும்விரை யார்வனிதண் ணென்னஉற விசிறிச்
சேரும்முக மேல்வியர்வை தீரஉமைக் குய்த்தான்;
நீரின்வலி யோநிலவின் மெலிவும் அகல்வித்தான்

20

கைகொடு....விசிறி - விசிறியைக் கையிற் கொண்டு அதிலுண்டாகும் நறுமணக் காற்று குளிர்ச்சியாகச் சேருமாறு விசிறி; நீரின் (கங்கையின்) வலியையும் சந்திரனின் மெலிவையும் (தேய்தலையும்) நீக்கிய இறைவன். கருத்துடையடை கொளியணி.

கட்டவிழ வேயியலில் கண்வளர்வ தான
மட்டவிழும் அம்பிகைதன் வார்குழலை அள்ளி
அட்டவுரு வன்தருவ லர்த்தொடையல் குழா
இட்டமுற ஏற்றவகை கொண்டைமுடி யிட்டான்

21

பிபலில் கண் வளர்வதான - பிடரின் மேல் படிந்துகிடந்த; பிடர் - முதுகு எலினுமாம்; அட்ட உருவன் குழலை அலர்த்தொடையலாலே சூழ்ந்து ஏற்ற கொண்டையை முடிந்தான்.

கல்லகம டந்தையிரு கன்னமிசை காண
வல்லவரன் மான்மதம ணங்கமழும் சாந்தால்
வில்லிலகு தொய்யில்வரைந் தான்மயக்கு வேளின்
சொல்லலுறு மந்திரமு றுஞ்சுவடி மான

22

மான்மதம் - கஸ்தூரி, கன்னத்தில் மணங் கமழும் கஸ்தூரிச் சாந்தால் ஒளிவிடும் தொய்யில் எழுதினான். எழுதிய கன்னம் மன்மதனது மந்திரமெழுதிய ஏடுபோல அமைய.

பூரணிதன் ஆனனம தாம்பொனணி தேரின்
ஆரணியும் ஆழியென அஞ்செவி அணிந்தான்
ஏரணைதா டங்கவிணை எந்தை;சகம் வெல்வான்
மாரணனைந் தேறவரும் வாய்மையிது மன்னோ

23

ஆனன்....தேரில் - முகமாகிய பொற்றேரில்; ஆர் அணியும் ஆழி - அச்சில் (இருபுறமும்) அணியப்படும் சக்கரங்கள்; எந்தை அஞ்செவியில் ஏரணை தாடங்க இணை அணிந்தான் - எம்பிரான் அழகிய காதுகளில் அழகிய தாடங்கம் இரண்டை அணிந்தான்; சகம்....வாய்மை - உலகை வெல்லும் பொருட்டு மண்மதன் அணைந்து (இம்முகமாகிய தேரில்) ஏறுதற்கு வருவான் உண்மை இது. இந்த உவமை, சங்கரர் செளந்தரியலகரியில் 59ம் பாடலில் இதன் மேலும் சிறப்புறக் கூறப்படுவது காணலாம்.

முற்றுதலி லாமுலைமு கம்மறைய முத்தத்(து)
உற்றசரி சங்கமுறழ் கண்டமணி வித்தான்
மற்றதுபொன் மாமலையி ரண்டினிழி தாரை
கற்றியிணை தோற்றமது போற்சுடரு மன்றே

24

முற்றுதலிலா - முதிராத; முத்தத்துற்றசரி - முத்து மாலை; சங்கம் உறழ் கண்டம் - சங்கு போன்ற கழுத்து, அம்மாலையானது இரு பொன் மலைகளிலிருந்து இழிவின்ற இரு அருவிகள் அம்மலைகளைச் சூழ்ந்துவந்து பின் ஒன்றிணைவது போலிருந்தது.

காமனெரி கண்டசிவன் கைநகவு றாரும்
சாமனைநி தம்பமிசை சாரஇடைப் பட்டி
பூமனரி நாணின்அலை புந்தியெனும் மானைச்
சேமமுற யாப்பதென வேசெறிவு றுத்தான்

25

காமன்.....சிவன் - காமனை எரியும் வண்ணம் பார்த்த சிவன்; சாமனை - உமை; பூமன் - காமன்; நாண் அரியின் அலைபுந்தியெனும் மானை - (வில்லின்) நாணாகிய வண்டு போல அலைகின்ற புத்தியாகிய மானை; சேமமுறயாப்பதென - சேமமாகக் கட்டி வைப்பது போல இடையிலே இடைப் பட்டியை அணிந்தான்.

பாலநய னத்தெரியில் பண்ணமைய ஆக்கும்
கோலமிகு மையையுமை தன்குவளைக் கண்ணில்
நீலமுற ஊட்டியின் நேர்விரலின் சேடம்
ஆலமிட றில்தடவி னான்புளக மாந்த

26

பாலநயனத்தெரி - நெற்றிக் கண் நெருப்பில்; பண் - குணம், தன்மை; சேடம் - எஞ்சிய மையை நீலமிடற்றில் தடவியதால் இருவர்க்கும் புளகம் போர்த்தது.

திங்களணி சென்னியரன் செங்குவனைக் கண்ணி
 அங்கமல பாதமுற லத்தகமுன் தீற்றி
 அங்கைமலி பஞ்சிதனி லாகுசிவப் பேகக்
 கங்கையிடை யேகழுவி னான்தனது சென்னி

27

உமையின் பாதத்தில் செம்பஞ்சுட்டியின் விரலிற் சிவப்பைப் போக்கச் சென்னியிலுள்ள கங்கை நீரிலே கழுவினான் சந்திரசேகரன்.

அன்னவகை கைபுனையும் அவ்வழகு காண்பான்
 அன்னஇறை நிறணிதன் ஆகமிசை நீவி
 மன்னஓளி செய்தமணி தர்ப்பணமுன் நல்க
 அன்னம்அனை யாளும்அரன் கைவணம்முன் நோக்கும்

28

தன்கையால் தான் உமைக்குச் செய்த ஒப்பனையை உமைபார்க்குமாறு, இறைவன் நிறணிந்த தன் மேனியில் தடவி விளங்கச் செய்த கண்ணாடியைக் கொடுக்க, உமையும் வாங்கி, இறைவனின் கைத்திறத்தை அதில் நோக்கினாள்; தர்ப்பணம் - கண்ணாடி.

நாயகன்முன் நல்குமணி ஆடிதனில் நங்கை
 பாயஉகிர் ஊறுபயில் தன்படிவம் நோக்கி
 மேயமிகு நாணமொடு மேலவன்மேல் அன்பைத்
 தூயபுள கத்தழைவு பூசல்தர உற்றான்

29

உமை, பரந்த நகத்தழும்பு பட்ட தன்மேனியைப் பார்த்து, மேவிய நாணத்தோடு தான் இறைவன் மேல் வைத்த அன்பைத் தன் மேனியில் உண்டான புளகம் புலப்படுத்த நின்றுள்ளாள்; பூசல்தரல் - வெளிக் காட்டுதல். "கண்ணீர் பூசல் தரும்" குறள்.

தன்பிரியன் ஒப்பனைகள் தர்ப்பணமுன் நோக்கித்
 தன்பெருமை தன்னைஉண ராமடமை நீக்கித்
 தன்பெருமை தான்குல மகட்குளுயர் சால்பாய்த்
 தன்பிரியன் செய்தலை யளிச்செயிலின் ஓர்ந்தான்

30

தன்பிரியன் - 1 தன்னிடம் பிரியமுள்ளவன், 2 தனக்குப் பிரியமானவன். ஒப்பனையைப் பார்த்தபின் தன்பெருமை தானறியாதிருந்த பேதைமையை நீங்கினாள். நாயகன் செய்த தலையான அன்புச் செயலால், குலமகளிருள் உயர்ந்த சால்பே தன்பெருமையாம் என உணர்ந்தாள்.

வேலையத னிற்சையையோ டேவிசையே என்பார்
காலையறி பாங்கியர் புகுந்துகறைக் கண்டன்
பாலையக லாதஉமை பாலில்நவ கோலம்
மேலையதம் வித்தகம் விளங்கஇழைத் தாரால்

31

சைய, விசைய - தோழியர் பெயர்; காலை - செவ்வீ நவகோலம் - புதிய ஒப்பனை; தம் வித்தகம் - தங்கள் ஒப்பனைத்திறம்; தோழியர் தாமும் புதிதாய் அலங்காரம் உமைக்குச் செய்தார்கள்.

வேறு

வந்தி யப்புற வாயில் இறைவன்சீர்ச்
சந்த மங்கலம் சாற்றினர் உச்சத்தில்;
கந்தர் வர்களும் காணங்கள் சங்கொடு
முந்தி சைத்தனர் முன்னோன் முதமுற

32

வந்தியர் - மங்கலம் பாடுவோர்; உச்சத்தில் சாற்றினர் - உச்ச ஸ்தாயியில் பாடினர். கந்தருவரும் இசைப் பாடலைச் சங்க நாதத்தோடு பாடினர். முதல்வன் மகிழ்ப் பாடினர்.

இந்தி ராதியர் எந்தைமுன் எய்தியே
வந்த னைசெயும் வேணவா வாய்த்தவண்
வந்த மையரன் முன்வந்து வந்தியா
நந்தி நம்பிரான் கேட்க நவின்றனன்

33

இந்திராதிதேவர் பேராவலோடு வந்தனை செய்ய வந்தமையை, நந்திதேவர் நம்பிரான் கேட்க மொழிந்தார்.

மான சத்தர சன்னமன் னான்மலை
மானை அங்கையிற் பற்றி மகிழ்வுடன்
மேன பள்ளி அறையின் வெளியுறும்
வான வர்முனம் வந்தனன் வள்ளலே

34

மானசவாவியின் அரசன்மம் போன்ற மலைமகளைக் கையிற் பற்றியவாறு, பள்ளியறையின் வெளியில் நிற்கும் தேவர்கள் முன்னே வள்ளலாகிய பெருமான் வந்தார்.

வேந்தன் ஆதியர் விண்ணோர் முறைமுறை
தாந்த லைமிசை அஞ்சலி தாங்கியே
காந்த னோடு உலகு ஈன்றருள் காந்தையைச்
சேந்த தாள்தலை சேர வணங்கினார்

35

காந்தன் - நாயகன்; காந்தை - நாயகி; சேந்ததாள் - சிவந்த பாதம்.

போற்றும் வானவர் புந்தி களிகொள
வீற்று வீற்று)அருள் செய்து விடையனித்(து)
ஆற்றின் நந்திகை நல்கஆன் மேலுறிக்
கூற்றின் கூற்றன்கூற் றாளொடும் ஏகினான்

36

வீற்றுவீற்று - வேறு வேறு, தனித்தனி; ஆற்றின் - முறைப்படி; கைநல்க - கைதந்து உதவ;
ஆன்மேலுறீ - இடபத்தில் ஏறி; கூற்றின் கூற்றன் - இயமனுக்கியமன், சிவன்; கூற்றான் -
பங்கிலுறையும் உமையவள்.

வான மீது விமான வகையின்மேற்
றானம் ஊர்பவர் தாம்பணி வாகவே
மான நல்வணக் கஞ்செய மாதொடும்
ஆன தூர்ந்ததி வேகமாய் ஏகினான்

37

விமானவகையில் - பலவகை விமானங்களில்; மேல் தானம் - உயர்ந்த வழியில்; ஆனை ஊர்ந்து
அதிவேகமாய்ச் சென்றான்.

முழுகி வானதி கற்பக மொய்மலர்
தழுவி வந்து தளர்வொழி தண்மைசெய்
வழுவில் வாடை மரகத வல்லியைத்
தழுவு தாணுவை வந்தெதிர் கொள்ளுமால்

38

வானதியில் முழுகி, மலர்களைத் தழுவி வந்து குளர்ச்சி தரும் வாடைக் காற்று, மரகத
வல்லியையும் (உமை) தாணுவையும் (சிவன்) வரவேற்றது.

வேறு

¹வானமா முடியால் ²திக்கின்
வாசத்தால் ³மதியப் பூணார்
தானமா யுறலால் ⁴பூதி
தரித்தலால் ⁵தலையாம் போகி
தானமாம் பேரால் தானே
அனையதோர் கயிலைச் சாரல்
ஞானநா யகன்வந் துற்றான்
தன்னைத்தான் நண்ணு வான்போல்

39

கயிலை மலைக்கும் சிவனுக்கும் சிலைடை

சிவன்

கயிலை

- 1 வானமே முடியாக் கொண்டதால்
- 2 திசையாகிய ஆடை (வாசம்)மீனால்
- 3 சந்திரனை ஆபரணமாக அணிந்ததால்
- 4 விழியை அணிந்திருப்பதால்
- 5 போகி(பாம்பு) ஆபரணமாக அணிதலால்

- 1 வானளாவிய சிகரங்களுடைமையால்
- 2 வடதிசையில் இருத்தலீ(வாசம்)னால்
- 3 சந்திரன் அணிபோலச் சிகரத்தில் படிதலால்
- 4 தாதுப்பொடி அணிதலால்-சிவனைத்தாங்குதலால்
- 5 போகியர் வசிக்கும் தானமாயுறலால்

தன்னையே நிகரான கயிலையில் ஞான நாயகன் வந்து சேர்ந்தான். தான் தன்னையே சேருவது போல. 3ம் சரு. 50ம் பாடல் "தன்னையே தான் கண்டு....முன்னோன் இருப்ப" நினைக.

வேறு

பளிக்குப் பாறையி னாம்கயி லாயத்தில்
களிக்கும் தேவமின் னார்கண்ட தம்நிழல்
நெளிக்கும் சோரப்பெண் என்றுதம் நேசரைச்
கனித்து, வேண்டவும் மாறார் துனிமிக

40

இதுமுதல் ஆறு பாடல் கயிலாய வர்ணனை.

பளிக்கு....கயிலாயத்தில் - பளிக்குப் பாறையாலான கயிலை மலையில்; மின்னார் - பெண்கள்; தம் நிழல் - தமது பிரதிபிம்பத்தை; சோரப் பெண் - (தம் கணவரைக்) களவாடவந்த பெண்; நேசரைச் கனித்து - காதலரைக் கோபித்து; துனிமாறார் - புலவிமாறாதிருந்தார். மயக்கவணி

பரவு வெற்பில் பளிக்கறைப் பாங்கெலாம்
பிரதி பிம்பம் பிறங்கப் படர்இம
கரன தங்கத் துறுகறை கத்தூரித்
திரளை அம்பிகை சேர்த்துவைத் தாலொக்கும்

41

இமகரனது அங்கத்து உறுகறை - சந்திரனது உடலில் உள்ள களங்கம்; கத்தூரி...ஓக்கும் - கஸ்தூரித் திரளையை அம்பிகை சேர்த்து வைத்தது போலும்.

பளிங்கு போல்மணிப் பாறையில் தன்னிழல்
விளங்க வேறொரு வேழமென்(று) எண்ணிமேல்
துலங்கு தந்தத்தி னால்குத்து தந்தியாம்
விலங்கு பின்மெய் வருத்தமுற்(று) ஓயுமே

42

பளிங்குப் பாறையிலே தோன்றும் தன்னிழலை, வேறு யானை என எண்ணித் தன் தந்தத்தினாலே குத்தும் யானையாகிய விலங்கு பின் தன் மெய்யில் வருத்த முற்றுச் சோரும். மயக்கவணி

அவ்வ ரைக்கண் பளிக்கறை மீதவிர்
அவ்விண் மீன்நிழல் கண்ட அரம்பையர்
கவ்வு கூடலில் கையகல் முத்தணிச்
செவ்வி முத்தெனச் சிந்தை மயங்குவார்

43

பளிங்குப் பாறையில் நட்சத்திரத்தின் பிரதிபிம்பம் தோன்றுதலைக் கண்டு, அரம்பையர் கூடற் காலத்து வழுவிய முத்தாரத்தின் முத்தாகுமென்று மயங்குவார். மயக்கவணி

வானு ளோர்கொளும் வான்படி மக்கலம்
மானும் சோமனிம் மாமலை மேலுறும்
தானு யர்கயி லேந்திரன் தாங்கிய
வானு யர்ந்தகு டாமணி வண்ணமாய்

44

படிமக்கலம் - கண்ணாடி; கயிலை+இந்திரன் = கயிலேந்திரன் - கயிலை மலையாகிய அரசன், கயிலாயமலை தலையிலே அணிந்த சூடாமணி போல அம்மலை மேலே சந்திரன் விளங்கும்.

காத லுற்றவண் ஏகாந்தம் காணிய
போத லுற்ற புலவர் படிக்கத்தில்
சார்த லுற்றதம் போற்பல சாயையால்
சேர்த லுற்றவர் போல்வர்பல் தேவருள்

45

ஏகாந்தம் காணிய காதலுற்று - (சோடியாய்த்) தனிமையிலிருந்தலை விரும்பி; போதலுற்ற புலவர் - போன தேவர்; படிக்கத்தில் - பளிங்குப் பாறைகளில்; சார்த.....சாயையால் - சாரப் பெற்ற தம்மைப் போன்ற பல சாயைகளால்; பல்தேவருள் சேர்தலுற்றவர் போல்வர் - பல தேவர்களுக்கிடையே சேர்ந்தவர்போல மருள்வர். மயக்கவணி

பிறைய ணிந்தளம் பெம்மான் கயிலையில்
நிறையும் உன்னத கோட்டில் நிழல்திகழ்
குறையில் பொன்மணிக் கோயில்புக்(கு) அம்மையோடு
உறையும் இன்புற்(று) உலகெலாம் உய்யவே

46

கயிலையில்.....புக்கு - கயிலாயத்தின் உயர்ந்த சிகரத்தில் அமைந்த ஒளிதிகழும் பொன் மணிக் கோயிலில் புகுந்து; உலகெலாம் உய்ய உறையும் - உலகமெல்லாம் உய்யும்படி இருந்தான்.

வேறும் பல்விளை யாடல்காண் ஆசைமிக்(கு)

ஊறு வாள்உமை உத்தமன் கைபற்றி

ஏறு வேத்திர மேந்தி வழிவிட

ஏறும் நாகும் எனமெல்ல ஏகினாள்

47

ஆசை.....உமை - ஆசை மிகுந்து தழையும் உமை; உத்தமன் - இறைவன்; ஏறு வேத்திரம் ஏந்தி வழிவிட - உயர்ந்த பிரம்பேந்திய நந்தி வழிகாட்ட; ஏறும் நாகும் என - காளையும் கன்னிப் பசுவும் போல.

நெடியன் நீள்சடை யன்நிமிர் நாசியன்

அடியன் அத்தன் அருளன் பிருங்கியாம்

நடிகன் அம்மை மகிழ நடித்தனன்

கடிவில் வேடிக்கைக் கூத்(து)அக் களத்திலே

48

நெடியனும், சடையனும், நாசியனும், அடியனும், அருள் பெற்றவனும், பிருங்கி எனும் பெயருடையவனுமாகிய நடிகன். அக்களத்திலே அம்மை மகிழ்மாறு வேடிக்கைக் கூத்தாடினான். பிருங்கி - ஒரு முனிவர்; கடிவில் - விலக்கி விடப்படாத.

கோணும் பல்லினள் கோர முகத்தவள்

மானும் வெண்டலை மாலையள் காளிதான்

காண அம்பிகை கண்ணுதல் முன்னுற

ஏணில் நடட்டம(து) ஏற்புற ஆடினாள்

49

கோணும் பல்லினள் - வளைந்த பல்லினாள்; கோரமுகத்தவள் - பயங்கரமான முகத்தினாள்; மானும்....மாலையள் - மாண்புடைய வெண்டலை மாலையள் அணிந்தவள், காளி அம்பிகை காணும்படி கண்ணுதலோன் முன்பு; ஏற்புற ஏணில் நடட்டமது ஆடினாள் - ஏற்புடையதாக இறுமாப்பின்றி நடனம் ஆடினாள்; ஏண் - இறுமாப்பு.

அஞ்ச தக்கவர் தோற்றமும் ஆடலும்

விஞ்ச வேடிக்கைக் கூவலும் ஆற்றலள்

அஞ்சி அம்பிகை அத்தனங் கத்துறாத்

தஞ்ச மாகத் தழீக்கொடு சார்ந்தனன்

50

அஞ்ச.....ஆற்றலள் - அஞ்சத்தக்க அவ்விருவரதும் தோற்றமும், ஆடலும், மிகவேடிக்கையான கூவல்களும் (காணக் கேட்கச்) சகிப்பாதவளாய், அம்பிகை அச்சமுற்று, இறைவன் மேலிபுள் மறைந்து, புகலிடமாகத் தழுவிக் கொண்டிருந்தாள்.

கொங்கை மார்புறக் கோற்றொடி அங்கையால்
கங்கை வேணியைக் கட்டப் புளகந்தன்
அங்கம் போர்க்க அபயம் அளித்தரோ
அங்கவ் வேடிக்கை ஆடல் விலக்கினான்

51

கோற்றொடி - உமை; கங்கைவேணி - சிவன்; கொங்கை மார்புற அங்கையாற்குட்ட - தனங்கள் இறைவன் மார்பை அணைய கைகளாலே கட்டிப்பிடித்ததால்; புளகம்.....அளித்து - புளகம் மேனியில் உண்டாக (அம்மைக்கு); அபயந்தந்து - அச்சம் நீக்கி; ஆடல் விலக்கினான் - நடனத்தை நிறுத்தினான்.

வேறு

கயிலைமா மலைமேல் வாழ்வான்

கலைமதிக் கண்ணி அண்ணல்

மயிலைநேர் மலையின் மங்கை

மாண்புறு செயல்ம கிழந்தே

அயிலைஏந் தியகைப் பூதர்

அருணந்தி எம்மான் போற்றத்

துயரைநீ(து) உலகம் எல்லாம்

ககமுற அருள்செய் துற்றான்

52

அண்ணல், மங்கையின் செயலை உவந்து, பூதரும் நந்தியும் போற்ற, உலகமெல்லாம் துயர் நீங்கிச் ககமுற அருள் செய்திருந்தான்.

ஒன்பதாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

பத்தாவது - குமாரோதய சருக்கம்

ஈசன் வீரியம் ஏந்தியவ் வங்கிதான்
பாச மார்கரர் பாங்குற வைகுரீர்
வாச வன்முன்பு வாடிக் கருகியே
தேசுழிந்தவ னாகச்சென் றுற்றனன்

1

அங்கி, வீரியத்தை ஏந்தி, வாடியும் கருகியும் தேசுழிந்தவனாய் வாசவன்முன் சென்றான்;
பாசம்.....வாசவன் - அன்பான தேவர் சூழ இருந்த இந்திரன்.

கருக லுற்றது காணத் தகாதது
அருவெ றுப்பது தூமம் அடர்ந்ததாம்
உருவ மாயுறும் அவ்வெரி யைஅரி
பரிவின் நோக்கினன் ஆயிரம் பார்வையால்

2

கருகியதும், காணவொண்ணாததும், வெறுப்பைத் தருவதும், புகை மண்டியதுமான
உருவினனாய் வரும் அக்கினிதேவனை இந்திரன் பரிவோடு ஆயிரம் கண்ணாலும் பார்த்தான்;
எரி - தீ; அரி - இந்திரன்.

வேந்தன், அங்கி விகாரம்முன் காண்டலும்
காந்த உள்ளம் கவலைமுன் காமனைக்
காய்ந்த கண்ணுதல் முன்னர் அடாததொன்(று)
ஏய்ந்த தோளன எண்ணி இரங்கினான்

3

வேந்தன் - இந்திரன்; விகாரம் காண்டலும் - வேற்றுமையான உருவைக் கண்டவுடன்; கவலை
உள்ளம் காந்த - கவலை உள்ளத்தைச் சுட; அடாதது ஏய்ந்ததோ - நேரக்கூடாதது
நேர்ந்துவிட்டதோ.

மேகம் ஊர்பவன் மேவும் கருணைமிக்
காக நல்கிய ஆசனத் தேளி
நாகர் யாவரும் நாடிக் கவலைமிக்
கேக நோக்கவே எய்தி இருந்தனன்

4

மேகம் ஊர்பவன் - முகில் வாகனன், இந்திரன்; மிக்காக - மிகவுண்டாக; நாகர்.....நோக்க -
தேவர்களும் எண்ணிக் கவலை மிகவளரப் பார்க்க; ஆசனத்தில் எரி இருந்தான்.

சதம கன், 'தழற் பண்ணவ, தாபமாம்
விதனம் நீயறும் ஏது விளம்பு' என
வதனம் நோக்கி வருந்தி நெடிதுயிர்த்(து)
அதனை யேஅடி யீடாய் அறைகுவான்

5

சதமகன் - நூறுயாகங்களுக்கு அதிபன் இந்திரன்; தழற்பண்ணவ - அக்கினிதேவ! விளி! தாபமாம் - விதனம் - வெப்பத்தாலான வருத்தம்; ஏது - காரணம்; அதனை அடியீடா அறைகுவான் - இந்த வினாவையே அத்திவாரமாக விடையிறுக்கின்றான்.

எங்கள் நாத, நின்ஏவலை மீறலேன்
சங்க ரன்உமை சார்பள்ளி மண்டபத்(து)
அங்கண் ஓர்புறா ஆகி நுழைந்தனன்
அங்கம் அச்சத் தடங்க நடுங்கவே

6

இதுமுதல் ஒன்பது பாடல் அக்கினி தேவன் கூற்று.

மீறலேன் - மீறாதேனாய், கடவாதேனாய்; ஒரு புறா உருவாய் அச்சத்தால் உடல் நடுங்கப் பள்ளிமண்டபத்தில் நுழைந்தேன்.

கால காலனைக், காமனைக் காய்ந்திட்ட
பால லோசன னாம்பர மேசனை,
நீல கண்டனை நேர்படக் காண்டலும்
சால ஏங்கித் தவித்துத் தளர்ந்தனன்

7

கால காலனும், பால லோசனாம் பரமேசனும், நீலகண்டனுமாகிய சிவனைக் கண்ட போதே மிக ஏங்கித் தவித்துத் தளர்ந்தேன்; காமனை.....பால லோசனன் - மன்மதனை எரித்த நெற்றிக் கண்ணன்.

முற்று ணர்ந்தவன் என்னைமுன் காண்டலும்
உற்ற வஞ்சன் எனஉணர்ந்(து) ஒல்லையில்
நெற்றி வன்னிக்(கு) அவிசென நேரல்ஓர்ந்(து)
உற்ற மெய்யுரு வோடடி வீழ்ந்தனன்

8

ஒல்லையில் - விரைவில், அவிச - அவிபுணவு; மெய்யுரு - (எனது) உண்மையான வடிவுடன்; உணர்ந்தவன் கண்டதும் என்னை வஞ்சனென அறிந்து, நெற்றிக் கண்தீக்கு அவி ஆக்குதலை எண்ணி (புபுறாவடிவை விட்டு) மெய்யுருவெய்தி அவனடியில் வீழ்ந்தேன்.

வீழ்ந்தெழுந்து தலைமிசை கைதொழ
ஆழ்ந்த அர்த்தத் தினியசொற் கொண்டரன்
குழ்ந்த சீர்த்தி சொலத்தணிந் தான்சினம்;
தாழ்ந்து போற்றிடில் சாந்தமு றார்எவன்

9

ஆழ்ந்த அர்த்தத்து இனிய சொல் - ஆழமான பொருளுள்ள இனிய சொல்லால்; சீர்த்தி சொல்ல - புகழைப் பாட; தாழ்ந்து....எவர் - தாழ்ந்து போற்றினால் முனிவின் றி மனங்கனியாதவர் யார். வேற். பொ. வைப்பணி

புகல டைந்தவர்ப் போற்றும் புராரியாம்
அகில நாயகன் ஆற்றரும் கோபத்தீ
சகல முண்பது சாரா(து) எனைத்தன(து)
இகலி லாஅரு ளால்இடை நீக்கினான்

10

ஆற்றரும்....எனை - (பிறராலே) ஆற்றுகற்கரியதாய், அனைத்தையும் எரிக்கவல்லதாய் எழுந்த கோபத்தீ என்னைச் சேராதவாறு; இகலிலா....நீக்கினான் - பகை உணர்வு இல்லாத தன் பேரருளால் இடையிலே நீக்கிவிட்டான்.

அத்தன், அன்னையை ஆனந்தங் கொள்ளச்செய்
பித்தன் போலுறு பெற்றி ஒழிந்தொரு
சித்தன் போல்உல(கு) உற்றதீங்(கு) ஓட்டுமோர்
சித்தம் எய்தினன் போலும்ஆர் தேர்குவார்

11

பித்தன்....ஒழிந்து - பைத்தியகாரன் போலிருந்த தன்மையைவிட்டு; சித்தன் - சித்திகள் வல்லவன்; உலகு....எய்தினன் - உலகுக்கு (தாரகனால்) உற்ற தீங்கைப் போக்கும் எண்ணங் கொண்டான்; இறைவன் திருவுள்ளத்தை ஆர் அறியவல்லார்.

ஆங்கு தாங்கற்(கு) அரி(து)அவ மில்லது,
வீங்கு மூவுல குஞ்சுடு வீறது
ஓங்கு தன்னுடை வீரியம் ஒன்றைஎன்
பாங்கில் வைத்தனன் ஈசன் பரிவினால்

12

தாங்கற்கரியதும், வீணாகாததும், மூவுலகையும் அழிக்கும் வேகமுள்ளது ஆகிய தனது மேலோங்கும் வீரியமொன்றை என்னிடம் சேர்த்தான் இறைவன் பரிவினால்.

சுடரும் அங்கியில் தோன்றியே தாங்கொணா(து)
அடரும் ஆற்ற லுடைவீ ரியத்தினால்
உடரும் வெந்தனன் வன்மை ஒழிந்தெனைத்
தொடரு டம்பும் சுமக்கில னாமினேன்

13

உடர் - உடல்; அடரும் - தாக்கும்; தொடரும் - (என்னைத்) தொடர்ந்துள்ள; அங்கியிலே தோன்றியதாய் தாங்கரிதாய்த் தாக்குவதாம் ஆற்றலுடைய அச்சிவ வீரியத்தால் உடல் வெந்தேன், வலியழிந்தேன், என்னுடம்பையும் தாங்குகில்லேன்.

வாச வா!சிவன் ஆற்றல் வளர்ச்சத்தித்
தேச தேமிகச் சேர்ந்து தெறப்படும்
தாச னேனை அழிவின்று தாங்கியே
நேச னே!நிலை நாட்டுநின் நீன்புகழ்

14

சிவன்....தெறப்படும் - சிவனுடைய ஆற்றல் வளரும் சத்தியாகிய (வெப்ப) காந்தியானது மிகவும் சேருதலால் அழிக்கப்படுபவனாகிய; தாசனேனை - உனது அடி யேனை; அழிவின்று....புகழ் - அழிந்து படாமல் காக்கும் செயலால், நிற்புகழை நிலை நாட்டுதி

என்று ரைத்த எரியின் பரிபவம்
நன்று ணர்தரு நாகர்கோன், அன்னவற்(கு)
ஒன்று தாபத்தை ஓட்டும் உபாயமேல்
நின்று நேடினன் நீடும் கருணையால்

15

இதுமுதல் பன்னிரு பாடல் இந்திரன் செயலும் சொல்லும் கூறுவன.

பரிபவம் - வருத்தம்; அன்னவற்கு - அக்கினிதேவனுக்கு; ஒன்றுதாபம் - பொருந்திய வெம்மையை; உபாயமேல்....நேடினன் - உபாயத்தைக் குறித்து ஆராய்ந்தான்.

கரிந்த தேயுவின் காயந்தன் கைகளால்
பரிந்து தைவரும் பண்ணவர் பாலகன்
தெரிந்தங் காறுதல் தேறுதல் செய்துபின்
புரிந்த செய்கையைப் போற்றிப் புகலுவான்

16

காயம்.....பாலகன் - உடம்பைத் தன்கையாலே பரிவோடும் தடவுகின்ற தேவர்களது காவலனான இந்திரன்; தெரிந்து...செய்து - செய்வகை தெரிந்து எரியை ஆறவும் தேறவும் செய்து; புரிந்த செய்கையை - (அக்கினி, தேவருக்காகச்) செய்த அருஞ் செயலை; போற்றி - புகழ்ந்து.

தூய நே, 'சுவா காகவ தா' அந்தத்(து)
 ஆய மந்திரத் தாமவி கொண்டுநீ
 சேய தேவர் பிதிரர்மண் ணோர்கொள
 வாய தாய்மகிழ் செய்தலின் யார்க்கும்வாய்

17

தூயநே - (கள்ளமிலா) உள்ளமுடைய நண்பா; சுவாகா....நீ - சுவாகா சுவதா என்ற இருவேறு இறுதிகளையுடைய, அவ்வவர்க்குரிய மந்திரங்களோடு தரப்படும் அவி உணவை வாங்கிக் கொண்டு நீ; சேய.....மகிழ் செய்தலின் - சேய்மையிருள்ள தேவரும் பிதிரரும் மண்ணுலகோரும் ஏற்று நுகர்வதற்கு வழியாயிருந்து மகிழ்விப்பதால்; யார்க்கும் வாய் - அவர்கள் யாவருக்கும் வாயாகிய உறுப்பாய் அமைந்தவன் நீயே.

நேயர் யாகத்(து) அவிநினக்(கு) ஊட்டிப்பின்
 தூய ராகிச் சுவர்க்கம் புகுதுவார்;
 ஆய தால்வின் ணடைவிக்கும் மார்க்கச
 காயன் நீயெனக் காண்பரி யாவரும்

18

நேயர் - (மேற்குதியடையும்) விருப்பினர்; தூயராகி.....புகுதுவார் - தீவினை நீங்கிய தூயவராகிச் சுவர்க்கம் முதலான உயர்கதிகளை அடைவர்; அடைவிக்கும் - அடையச் செய்யும்; மார்க்கச சகாயன் நீ - வழித்துணைவன், வழிகாட்டி நீ.

நோன்பர் தாம்நுவல் மந்திரம் தூய்மைசெய்
 வான்ப யன்கொள் அவிவளித்(து) உன்வயின்
 ஈன்பல் சித்திகள் எய்தலின், அங்கிநீ
 தான்த வத்துக்கும் சார்அதி காரிகாண்

19

நோன்பர் - தவத்தோர்; தாம் நுவல்.....உன்வயின் - தாம் ஓதும் மந்திரத்தாலே சுத்திகரிக்கப் பட்டதாய் வானவராலே பயன் நுகரப்படுவதாயுள்ள அவியை உன்னிடமே தந்து; ஈன்.....எய்தலின் - (அவ்வேள்வியின் பயனாய்) எய்தும் பல சித்திகளைப் பெறலால்; அக்கினியே! தவத்துக்கும் பயன்தர அமைந்த அதிகாரி நீயே ஆகின்றாய்.

குரி யற்குச் சொரிஆ குதியவற்
 சார நல்குதி; ஞாயிறு தான்மழை
 வாரி ஈயப் பயிர்உயிர் வையத்தே
 சேர லால்நீ செகத்துக்கும் தந்தையாம்

20

சூரியனுக்குரிய ஆகுதியை நீவாங்கி அவனுக்கு உதவுகிறாய்; அந்தச் சூரியன் மகிழ்ந்து மழையாகிய வாரியைத்தர, அதனாலே உலகில் பயிர்களும் உயிர்களும் உளவாகின்றன, ஆதலால் உலகுக்கு நீயே தந்தையாகின்றாய்.

உயிரி யாவும் வியாபித்தி; உன்னிடை
உயிரி யாவும் உதிப்பன; அன்னதால்
உயிரி யாவுக்கும் வாழ்முத லாயுளாய்;
உயிரி யாவுக்கும் மற்றுயி ரூட்டிநீ

21

வியாபித்தி - கலந்து நிறைந்திருக்கிறாய்; உதிப்பன - தோன்றுகின்றன; வாழ்முதல் - (தோன்றி நிலைத்து வாழ்வதற்கு) மூலகாரணன்; உயிர் ஊட்டி - உயிர்ப்பை, சத்தியைத் தருபவன்.

உலகம் முற்றுக்கும் ஒருப காரிநீ;
உலகம் போற்றிசெய் உத்தமன் நீயன்றோ;
அலகில் ஆற்றலை; ஆற்றினை எம்பணி;
உலகில் நின்னலார் எண்ணவும் வல்லரோ!

22

உபகாரி - நலம் தரும் வள்ளல்; அலகில் ஆற்றலை - அளவில்லாத சத்தியுடையாய்; எம்பணி ஆற்றினை - எமக்கான உதவியைச் செய்து விட்டாய்; உலகில்...வல்லரோ - உலகிலே நீ ஒருவனன்றி வேறெவரும் இதைச் செய்ய நினைக்கவும் வல்லவரோ.

அமர ராம்எமர்க் காக அரும்பெரும்
அமர காரியம் ஆற்றினை நீயன்றோ;
தமரு வப்ப செயும்தலை யீட்டில்நேர்
சமரும் சாவுமே சாற்றுவார் போற்றுவார்

23

அமரராம்...ஆக - தேவர்களாகிய எம்மவர்க்காக; அரும்...ஆற்றினை - அரிய பெரிய அழிவற்ற செயலைச் செய்தனை; நீயன்றோ - நீதானே; தமர் - தம்மினத்தார்; உவப்பன.....தலையீட்டில் - மகிழும் செயலைச் செய்வதில் தலையிடுவதால்; நேர்....போற்றுவார் - நேர்ந்த போரையும் சாவையுமே - புகழ்ந்து பேசுவோர் போற்றி உரைப்பர்.

ஈது நிற்க,யாம் ஏத்திமுன் பத்தியால்
போது தோறும் மகிழ்வித்த புண்ணிய
மாது கங்கையின் நீர்மன்னி ஆடினால்
போதும் வெப்பலாம்; தொன்மையன் போலுவை

24

போதுதோறும்.....ஆடினால் - காலமெல்லாம் மச்சிழ்வுறச்செய்த புண்ணியமாதாவாகிய கங்கை
நீரில் நீ படிந்து தோய்ந்தால்; வெப்பெலாம் போதும் - வெப்பம் எல்லாம் நீங்கும்;
தொன்மையன் போலுவை - முன் பிடுந்தவன் போல ஆகிவிடுவாய்.

ஆகை யால்அங்கி! தாமத மின்றிநீ
போகை நன்று புனிதநீ ராடவே;
ஆகை வேண்டும் அவசிய காரியம்
வாகை யாக விரைதல் வழிமுறை

25

போகை நன்று - (கங்கை நீராடப்) போதலே நல்லது; அவசிய காரியம் ஆகை வேண்டும் -
அவசிய காரியமாய் ஆகவேண்டியது இது; வாகையாக விரைதல் வழிமுறை - வெற்றி உண்டாக
விரைந்து செய்வதே முறையான வழியாம்.

ஈசன் நீருரு எய்திய நோன்மையால்
மாசில் கங்கையே மற்றவன் வீரியம்
தேசில் நின்னிடை வாங்கித் தெருமரா(து)
ஆசின் நாய்அதை ஆற்றிடும் அன்னைபோல்

26

ஈசன்....நோன்மையால் - சிவனே நீரின் உருவாயும் அமைந்ததால் உள்ள தாங்கும் ஆற்றலால்;
தேசில் நின்னிடை வாங்கி - ஒளி இழந்த உன்னிடமிருந்து வாங்கி; தெருமராது - கலங்காது,
உலையாது; கங்கை தான், வீரியத்தை உன்னிடமிருந்து வாங்கி அன்னைபோலக் குற்றமின்றித்
தாங்கிக் கொள்ளவல்லது.

தேவர் நாயகன் செப்பி இணையன்
ஓய்வ தாயினன்; ஓண்டழற் பண்ணவன்
காவ லன்னவன் கண்விடை பெற்றுமேல்
சேர்வ தாயினன் சேணதி வட்டைமேல்

27

இந்திரன் இவ்வாறு சொல்லி முடித்தான்; அக்கினி, காவலனாகிய அவனிடம் விடை பெற்றுப்
பின்பு; வட்டை - வழி, கங்கைக்குச் செல்லும் வழியில் சென்றான்.

உன்னும் உள்ளத்(து) உறுதி உறைப்புடன்
வன்னி வானவன் ஏகி வழிமிசைப்
பன்னு பஞ்சக் கிலேசமும் பாற்றிடும்
அன்னை கங்கைக்(கு) அணுக்கனாய் உற்றனன்

28

உறுதி உறைப்பு - உறுதியான பற்றுதல்; பஞ்சக் கிலேசம் - ஐவகைத் துன்பம், கவலை.

ஏறு சொர்க்கத்துக்கு (கு) ஏற்றுமோர் ஏணியாம்
 தேறு முத்திக் (கு) அதிதே வதையுமாம்
 சீறு தீவினை வேரொடும் கல்லுமாம்
 வீறு தோணியு மாம்பிற வாழிக்கே

29

இதுமுதல் ஆறு பாடல் கங்கையாற்றின் சிறப்புக் கூறுவன.

எம்மைச் சுவர்க்கத்துக்கு ஏற்றும் ஏணியும், முத்திதரும் அதிதேவதையும், தீவினையை வேரொடழிப்பதும், பிறவிக் கடல் கடக்கத் தோணியுமாம் கங்காநதி உருவக அணி

ஈசன் சென்னி இருப்பது வாம்;பவம்
 நாசம் செய்வதாம்; நம்புநர் சந்ததி
 வாச மாக வழங்குமாம் முத்தியை,
 நேசர் தம்மை அறநெறி உய்க்குமாம்

30

சிவன் சடையில் இருப்பது, பாவத்தை அழிப்பது, நம்புவோர் சந்ததி வசிக்குமிடமாக முத்தி உலகைத்தருவது, அன்பர்களை அறநெறியிலே நடத்துவது கங்கை; வாசம் - வசிப்பிடம்.

அரிதன் பாதத்(து) இழிந்தவ் வயன்பதம்
 பிரிதந் தெய்திமூன் றாய பெருக்கினால்
 மருவி மூவுல கத்தினும் வைகியே
 பொருவில் புண்ணியம் ஆக்குமாம் அந்ததி

31

விஷ்ணுவின் பாதத்தில் தோன்றிப் பிரமபதத்தை அடைந்து அங்கிருந்து இறங்கிப், பூமியை அடைந்து மூன்றாகிய பெருக்கால் மூவுலகிலும் பொருந்திப் புண்ணியம் வளர்க்கும் நதி

மூவர் தம்மருள் முற்றுறு கங்கையில்
 மேவ ருந்திரை மேலெழுந்(து) ஓங்கிடும்
 தேவர் காரிய மாய்வரும் தீயினை
 ஆவ லோடுகை நீட்டி அழைப்பபோல்

32

மும்மூர்த்திகளின் அருள் பெற்ற கங்கையில் எழும் அலைகள், தேவரின் காரியமாக வரும் அக்கினி தேவனைக் கைநீட்டி அழைப்பது போல மேலெழுந்துவரும். தற்குறிப்பேற்றவணி

தூவி அன்னத்தின் சொல்லால் கரந்தி
 'பாவ காநின்றன் தாபம் பறித்துநான்
 ஆவ நன்மை அளிப்பல்; நீஅஞ்சலை;
 தேவ மூழ்கெ'னச் செப்பிற்(று) இனிதினே

33

தூவி - அன்னம் மயில் இவற்றின் தலையிலுள்ளது; பாவகா! - அக்கினியே; நின்....அளிப்பல் - உன்னை(ப் பிடித்த) வெப்பத்தை வாங்கி, நான் ஆக்கமாகும் நன்மை தருவேன்; நீ அஞ்சலை - நீ பயப்படாதே; தேவ! மூழ்கு - தேவனே நீரில் முழுகுவாய் என்று அன்னத்தின் சொல்லால் இனிது கூறி வரவேற்றது.

மேலும் கங்கைதன் மேலே எழுவன
 ஆலும் தன்னலை யால்அந்த அங்கியை
 ஏலு மா(று)எதிர் கொள்ளமுன் ஏகல்போல்
 சாலும் தன்கரை சார அணுகுமால்

34

மேலும் கங்கை நதி மேலேழுவனவும் ஆரவாரிப்பனவுமாகிய தன் அலைகளால், அக்கினியை ஏற்றவாறு எதிர்கொள்ள முன்னேறுவது போல (அலைகள்) கரைசேர வருகின்றன. தற்குறிப்பேற்றவணி.

வெம்மை யால்வெந்து வேகமாய் ஏகுத்
 அம்மை கங்கைநீ ராங்கதில் மூழ்கினான்
 தம்மை நேர்விபத் தால்தளர் வார்கணம்
 உம்மை நீளவுறல் பொறுப் பார்களோ

35

அம்மை கங்கை - அன்னையாகிய கங்கை; கணம் உம்மை நீள - கணப் பொழுது தானும் மேலும் தாமதமாக; வேகமாய் வந்த தீ நதியில் மூழ்கினான்; நேர்ந்த விபத்தால் வாடுவோர், அதை நீக்கும் முயற்சியில் கணப்பொழுதும் தாமதித்தலைப் பொறார். வெற. பொ. வைப்பணி.

நன்று நல்கி நடலை தவிர்த்(து) உயிர்க்கு(கு)
 ஒன்று புண்ணியம் உய்த்துப் பிறப்பொழித்(து)
 என்றும் இன்பருள் கங்கை எரிதுயர்
 ஒன்று நீக்கிய(து) ஓரற் புதமதோ

36

நடலை - துன்பம்; உயிர்க்கு - (எல்லா) உயிர்களுக்கும், உயிர்களுக்கு எல்லா நலமும் புரியும் கங்கை, அக்கினியின் இந்த ஒரு துன்பத்தை நீக்கியது அற்புதமன்று.

வெம்மை உள்ளும் புறமும் வியாபிக்க
இம்மை சேர்ளி தண்புன லெய்தவே
செம்மை சேர்சிவன் தேசறு விரியம்
அம்மை கங்கை அலைக்கரத்(து) ஏற்றனன்

37

எரியானது, தன்னுள்ளும் புறத்தும் வெப்பம் நிறையப் பெற்றவனாய்க் கங்கையிலே
முழுகிபவுடன், அவனிடமிருந்து சிவ வீரியத்தை அலைக்கரங்களில் வாங்கியது நதி

புனித கங்கை, புரானிதன் வீரியம்
இனிதின் ஏற்றலும், மற்றவ் வெரிமிகக்
கனித ரும்பர மானந்தங் கண்டனன்;
நனிந விற்பினன் நன்றிகள் கங்கைக்கே

38

கங்கை சிவவீரியத்தை இனிதாக ஏற்றதால், அக்கினி தேவன் மிக்க பரமானந்தம் அடைந்தான்.
நதிக்குப் பல நன்றிகள் கூறினான்.

அமுத வாரி அகம்படிந் தானெனும்
விமிதன் ஆங்கு விரைந்து கரையுறாத்
திமித நர்த்தனன் சென்றனன் சேரிடம்;
அமித ஆனந்தம் ஆரையும் ஆட்டுமே

39

விமிதம் - விம்மிதம், ஆச்சாரியம்; திமிதநர்த்தனன் - திமிதொம் (என்ற தாளத்தில்)
கூத்தாடுபவனாய்; அமித ஆனந்தம் - அளவுகடந்த மகிழ்ச்சி வேற். பொ. வைப்பணி

சென்னி ஆறு சிவவீ ரியந்தனைத்
தன்னுள் ஏற்றலும் தாங்கரும் வெம்மைநோய்
துன்ன வேம்;பிறர் துன்பம் துடைக்கமுன்
முன்னு வாரே முகப்பர்அத் துன்பெலாம்

40

சென்னிஆறு - (சிவன்) தலையிலுள்ள கங்கை, வீரியத்தை ஏற்றதால் வெப்ப நோய் தன்னிடம்
செறிய; வேம் - (தான்) வேகுவதாயிற்று. பிறர் துயர் தீர்க்கக் கருதி முற்படுவோரே,
அத்துன்பத்தைத் தம்முடையதாக முகந்துகொள்வர். வேற். பொ. வைப்பணி

ஊழி வன்னி ஓராயிரம் நாவெழச்
குழு மாறு கடக்கங்கை வெந்தநீர்
வாழும் ஆருயிர் வாடிப் புறஞ்செலும்
தாழின் விட்டகல் சால்பில்நட் டோரென

41

ஊழித்தீ ஓராயிரம் கொழுந்து விட்டெரிந்து சூழ்ந்தது போலச் சுடுதலால், கங்கையிலுள்ள குடேறிய நீரில் வாழும் உயிர்கள் வருந்தி வெளியேறின; ஒருவர்க்குத் தாழ்வுவாரின் அவரைவிட்டுப் பிரியும் நண்பர் போல நீங்கின. உவமையணி

உருத்தி ரன்சத்தி காய்ச்ச உயர்ந்துமேல்
உருத்தெ முந்தங்(கு) உருகெழு தோற்றஞ்சேர்
தரிப்ப ரும்வெம்மை தாங்குமந் நீரினைப்
பரிப்ப தாயினன் பாக்ய மாய்க்கங்கை

42

உருத்திரன் சத்தி - சிவவீரியம்; உருத்தெழுந்து - சீறி எழுந்து; உருகெழுதோற்றம் - அச்சம் மிகுவிக்கும் தோற்றம்; தரிப்பரும்.....நீரினை - தாங்கொணாத வெப்பம் மிக்க நீரினை; பாக்கியமாய்க் கங்கை பரிப்பதாயினன் - (தனக்குக்கிடைத்த) பாக்கியமாகக் கருதிக் கங்கை தாங்கினான்.

மருவும் மாசியில் ஞாலம்தன் கண்ணெனும்
ஒருவன் சூரியன் அர்த்தோ தயத்தினில்
மருளில் கார்த்திகை மங்கையர் கங்கையில்
அருளி னால்தீர்த்தம் ஆட அணைந்தனர்

43

மாசியில் - மாசி மாதத்தில், சூரியன் கும்பராசியில் இருக்கும் மாதம்; ஞாலம்....அர்த்தோ தயத்தினில் - உலகத்தோர் தமது கண்ணென்று போற்றும் ஒப்பற்ற சூரியன் அர்த்தோதயமாகும் பொழுது; அர்த்த+உதயம் - பாதி உதயமாகும் சமயம்; கார்த்திகை மங்கையர் - கார்த்திகைப் பெண்கள் (அறுவார்); அருளினால் - சிவனருள் செலுத்தியதால் அர்த்தோதய புண்ணிய காலத்தில் பூரணைத்திதியும் மகநட்சத்திரமும் பொருந்துமாயின் மிகவிசேடம்.

ஓல மோடுமேல் ஓங்குபல் லாயிரம்
சால மாந்தரங் கங்களால் சாந்நவி
காலம் கண்டுநீர் தோய்ந்(து)அருந் தும்மென
சீல மாந்தரும் தேவரைக் கூவுமால்

44

ஓலம் - ஒலி; பல் ஆயிரம்....தரங்கங்களால் - பல ஆயிரம் கூட்டமாகிய திரைகளினால்; சாந்நவி - கங்கை; காலம்.....என - இது புண்ணிய காலம். இதை உணர்ந்து நீங்கள் வந்து தீர்த்தமாடித் தீர்த்தத்தையும் பருகுவீர் என்று; கூவும் - அழைக்கும். தற்குறிப்பேற்றவணி

உறுத வத்தர்நீ ராடி உவந்தன்பு
முறுகு பூசனை முற்றுநிர் மாலிய
அறுகொடு) அட்சதை அம்மல ரின்குவை
செறித ருங்கங்கா தீரம் தெங்கணும்

45

தவத்தர் - தபோதனர்; அன்பு முறுகும் - அன்பு முதிர்ந்த; முற்றும் - நிறைவாக்கிய; நிர்மாலியம் - பூசனைக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட பொருள், அறும் அரிசியும் மலர்க் குவியலும் ஆகியவை, கங்காதீரமெங்கும் செறிந்திருக்கும்; தீரம் - கரை.

பிரமம் எண்ணிப் பிரமா சனத்திலே
பிரம மோடு சமாதிபெற் றாழ்ந்தவர்
பரம யோகியர் யோகபட் டம்மிடும்
பரமர் சேவிக்கும் பாவனி சாந்நவி

46

பிரமம் எண்ணி - பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களை ஒதி; பிரமாசனம் - யோகாசனங்களில் ஒன்று; பிரமமோடு சமாதி பெற்று ஆழ்ந்தவர் - இறைவனோடு சமாதியாகி அமுந்தியிருப்போர்; பரமயோகியர் - மேலானயோகிகள்; பரமர் - மேலோர். ஆழ்ந்தவரும் யோகியரும் பரமரும் சேவிக்கும் தூய்மையானவள்.

மேல்வி ளங்குறு வெய்யவற் பார்த்தவா
கால்வி ரற்றலை காசினி நின்(று)அவன்
மேல்வி ருத்த இருக்கு விளம்புவார்
சால்பர் சத்த முனிவரால் போற்றுவான்

47

வெய்யவற் பார்த்தவா - சூரியனையே பார்த்தபடி; கால்....நின்று - முன் கால் விரல் நுனியை மாத்திரம் நிலத்தில் ஊன்றி நின்று; அவன் மேல்....விளம்புவார் - அச்சூரியனைக் குறித்துப் பழைய வேத மந்திரத்தைப் பாடுவோராகிய; சால்பர்.....போற்றுவான் - சால்புடைய எழுவர் முனிவராலும் போற்றப்படுபவன்.

இன்ன தெய்விகக் கங்கையை எய்திக்காண்
அன்ன ஆரல் அரிவையர் இன்புற்றார்;
தன்ன தாம்அழு தப்புனல் தாங்குமக்
கன்னி காண்பவர் ஆரைக் கவிசெயான்

48

ஆரல் - கார்த்திகை, கங்கையை அடைந்து கண்ட கார்த்திகைப் பெண்கள் இன்புற்றார்; தன்னதாம்....கவிசெயான் - தனக்கேயுரிய அமிர்தம் போன்ற நீரை!தாங்கியுள்ள அந்தக் கன்னியாகிய கங்கை, தன்னைத் தரிசிப்பவர்களில் யாரைக் களிப்புறச் செய் மாட்டாள், எல்லோரையும் மகிழ்விப்பாள். வேற். பொ. வைப்பணி

அந்தி வண்ணன் அணிமுடி சூடுற்றான்
முந்து காண்பார்க்கு) அறம்முற்றும் நல்குவான்
அந்த வானதி கண்ட அறுவரும்
சிந்தை மேற்சிரத் தைமிகக் கொண்டனர்

49

அந்தி...சூடுற்றான் - சிவன் முடியில் சூடப்பட்டவன்; முந்து...நல்குவான் - முன்னமே தரிசிப்பவர்க்கு அறம் முதலிய நாற்பேறும் தருபவன்; வான்நதி - தெய்வீகக் கங்கை; அறுவரும் - கார்த்திகை மாதர்; சிரத்தை - ஊக்கம்.

சோபனத்துக்குச் சோபான மானது
பாபம் தீர்த்தமைப் பாலிப் பதுபத்ம
நாபன் காலில் நடந்ததக் கங்கைச
மீபம் தாழ்ந்தனர் கார்த்திகை மார்க்கம்

50

சோபனத்துக்குச் சோபானம் - மங்களத்தை (முத்தியை) அடைய ஏறும் படியாக உள்ளது; பத்மநாபன் - விஷ்ணு; காலில் நடந்தது - பாதத்தில் தோன்றியது; கங்கை சமீபம் - கங்கை நதிக்கு அண்மையில்; தாழ்ந்தனர் - வணங்கினர்.

முத்தி சேர்புணை யாய்முன்னைப் புண்ணிய
வித்தின் மேவு விரிதிரைக் கங்கையைப்
பத்தி யாற்பணி கார்த்திகைப் பாவைமார்
சித்தி யார்தவச் சீர்வலி சேர்வுற்றார்

51

முத்திசேர்புணை - முத்தியில் சேர்க்கும் தோணி முன்னை....மேவும் - பூர்வ புண்ணியப் பேறாய் அடைந்து தீர்த்தமாடப் படுவது; சித்தி.....சேர்வுற்றார் - சித்தி நிறைந்த தவத்தாலுளதாம் சிறந்த ஆற்றல் பெற்றனர்.

முத்திச் செல்விபால் முன்விடு தூதியாய்
ஒத்த கங்கைநீர் உற்ற(று)உடைத் தம்மலம்
சுத்தி செய்பவ ராய்த் தோயும் ஆரல்மார்
சித்தி சங்கற்பஞ் செய்துமுன் போற்றினார்

52

தூதி - தூது செல்பவன்; உடைத்தம் மலம் - தம் உடைமலம், தமக்குள்ள மலபந்தம்; சித்தி சங்கற்பம் - தீர்த்தமாடுதலால் பெறும் பேற்றை உறுதிப்படுத்தும் சங்கற்பம்.

அண்மை யேபயன் நல்கும் அதிட்டத்தால்
எண்மை கங்கைநீர் எய்திநீ ராடினார்
திண்மை சென்மப் பயன்சேர்ந் தனமென
உண்ணி றைந்தனர் ஒண்டொடி மாரிவர்

53

அண்மையே...அதிட்டத்தால் - மிக அண்மையில் பெரும் பயனைத் தரும் முன்பே எதிர்பாராத
பேற்றால்; எண்மை - எளிதாக; திண்மை....சேர்ந்தனம் - திடமாக நாம் பிறவிப்பயன்
பெற்றோம்; உள் நிறைந்தனர் - மன நிறைவடைந்தனர்.

தூய கங்கையின் தோய்த்துத் தோயவே

ஆய ஆரலாம் அங்கனை மார்வயின்

சேய தாம்வீணி லாச்சிவ விரியம்

போய தால்கரு வாம்பொறை பூணவே

54

தோய்த்துத் தோயவே - நீரிலே நீராடவே ; அங்கனைமார் - தாய்மார்; சேயதாம்....விரியம் -
குமாரனாக ஆகும் வீண்படாத சிவவிரியமானது; கருவாம் பொறை பூணப் போயதால் -
கருப்பமாகிய கமையைக் கார்த்திகைமார் தாங்கும் வண்ணம் புகுந்தது.

தாங்க கில்லதாய்த் தாபம் மிகுந்ததாய்

ஓங்கு மோர்சிவ சத்தி உறப்பெற்றார்

ஆங்கம் மாதரார் ஆலக் கடல்படிந்

தாங்கு வாடினர் சாலஅத் தாபத்தால்

55

தாங்க....உறப்பெற்றார் - தாங்கொணாததாய் வெப்பம் மிகுந்ததாய் ஓங்கும் சிவவிரியம்
தம்முள்ளே சேரப் பெற்றவர்களாகிய; ஆலக் கடல் - நஞ்சுக் கடலில்; படிந்தாங்கு - முழுகியது
போல் தாபத்தால் சால வாடினர், அவ்வெப்பத்தாலே மிகவாட்டமுற்றனர்.

ஆற்று தற்கொணார் ஆரல் அரிவைமார்

சீற்ற மாயெரி தீயை அகத்தினில்

ஏற்று னாரென எய்த்தந் நதிநின்றும்

போற்று தீரத்தில் புக்கனர் மென்மெல

56

ஆற்றுதற் கொணார் ஆரல் அரிவைமார் - பொறுக்க மாட்டாதவராய்க் கார்த்திகைப்
பெண்கள்; சீற்றமாய்....எய்த்து - சீறி எரிபும் தீயை வயிற்றிலே வாங்கிவைத்திருப்பவர் போல
இளைத்து; மென்மெலத் தீரத்தில் புக்கனர் - மெல்ல மெல்லக் கரையில் ஏறினர்.

கங்கை கைதரக் கார்த்திகை மாரைச்சேர்

பங்க மில்சீர்ப் பயன்செய் சிவசத்தி

அங்கவ் வெல்லை அவருத ரத்திலே

மங்க லில்ஒளி மாண்கரு வானதே

57

கங்கை....சத்தி - கங்கை தன்கைகளால் வாங்கித்தரக் கார்த்திகைமாரைச் சேர்ந்த பழுதில்லாத
சிறந்த பயனைச் செய்வதாகிய அச்சிவவிரியமானது; அவர் உதரத்தில் - கார்த்திகைமார்
வயிற்றில்; மங்கலில்....ஆனதே - மங்காத ஒளிமயமான மாட்சிபெற்ற கருவாக உருவாகியது.

அறிவி னாரவர் இக்கரு இன்ன(து)என்று
அறிவ ராயினும் தாங்கற் கரியராய்
அறிவ னுக்கஞ்சி நானொடும் அப்பொறை
அறிவ யர்க்கச் சுமந்தரி தேகினார்

58

அறிவினார் அவர் - அறிவு(ஞானம்)மிக்க அக்கார்த்திகைமார்; இக்கரு...அறிவராயினும் - இக்கருவானது இங்ஙனமாயது என்பதை அறிந்தார்கள் ஆயினும்; அறிவன் - சிவன்; அப்பொறை - அக்கருவாகிய கமையை; அறிவு...ஏகினார் - தங்களது அறிவு சோர அரிதாகச் சுமந்து சென்றனர்.

அச்சம் நானோடு அடர அவர்பினும்
மெச்ச சீர்கொள் சரவணம் மேவித்தம்
இச்சை யின்றிப் பொறையுயிர்த் தேகினார்
நச்சி யேதங்கள் வாழ்பதி நாடியே

59

அச்சம்...அடர - அச்சமும் நாணமும் தாக்கி வருத்த; மெச்ச சீர்கொள் சரவணம் மேவி - போற்றப்படும் சிறப்புடைய சரவண தடாகத்தை அடைந்து; இச்சையின்றி - எண்ணமில்லாமல்; பொறையுயிர்த்து ஏகினார் - கருவை(குழந்தையை)ப் பெற்றுவிட்டு ஏகினார்கள்.

வேறு

வீறுகார்த் திகைமார் விடச்சர
வணத்திடை மேவிக்
கூறுகோ மளமாம் நிலவொளி
கொள்சிக வானில்
நாறுகு ரியர்மேல் நோக்கரும்
ஒளியில்நான் முகனை
ஆறுமா முகத்தலட் சியம்புரி
குழவியா யினதால்

60

வீறு - பெருமை; விட - பெற்றுவிட; சரவணத்திடை மேவி - சரவணப் பொய்கையிலே தங்கி; கோமள...சிக - மிருதுவான நிலவொளி கொண்ட சிகவானது நோக்கரும் ஒளியாலும், ஆறு மாமுகத்தாலும் நான் முகப்பிரமனை அலட்சியம் செய்யும் குழந்தையாயிற்று, சிக குழவியாயினது; அலட்சியம் - மதியாமை, அவமதித்தல்.

பத்தாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினொராவது - சரவணச் சருக்கம்

மேக வாகனன் ஆதியர் வேண்டலால்
மாக மாநதி மங்கையாய் எய்தியே
ஆக மாரமு தாங்கொங்கை ஊறுபால்
ஏகன் ஆறு முகற்கூட்டி ஏத்தினான்

1

இந்திரனாதியரின் வேண்டுதலால் ஆகாயகங்கை பெண்ணாக வந்து உடம்பில் நிறைந்த அமுதமாய் தனத்தில் ஊறிவரும் பாலை ஆறுமுகனுக்கு ஊட்டிப் போற்றினான்.

பாலன் ஆங்கவன் பாலமு(து) உண்பவன்
கால மாங்கணம் தோறும் வளர்கின்றான்
சால வாஞ்சையில் ஆரல்தற் சூழ்தரக்
கோல மாரொளிக் கோளமாய்த் தோன்றினான்

2

கங்கை பாலுட்டக் கணந்தோறும் வளர்பவன் வாஞ்சையோடு கார்த்திகைப் பெண்களும் சூழ்வர ஒளிப் பிறம்பாக விளங்கினான்.

தத்தம் மைந்தனாய்ச் சண்முக னைத்துணி
முத்தம் கோத்தகண் கங்கைக்கும் முன்கொளச்
சுத்த வன்னிக்கும் சூழாரல் மீனுக்கும்
ஓத்த ஏக்கம்மிக்கு(கு) ஓங்கிய(து) உள்ளத்தில்

3

தனித்தனி தத்தமது மகனே இவன் என்று நம்பும் கங்கைக்கும் அக்கினிக்கும் கார்த்திகை மாருக்கும் தனிபுரிமை கொண்டாட முடியாத ஏக்கம் மிக்கது.

அங்கவ் வெல்லையில் ஆதியம் பண்ணவன்
மங்கை யோடும் மனோவேக மாய்ச்செலும்
துங்க மானம் தூர்ந்து சுதன்கரர்
சங்க மாறும் சரவணம் சார்ந்தனன்

4

சிவன் உமையோடு விமானமூர்ந்து சரவணம் சார்ந்தான். சுதன் - குமரன்; கரர் சங்கம் ஆறும் - தேவர் கூட்டத்தோடு பொருந்தும்.

சாரும் அன்னையும் தந்தையும் சண்முகத்(து)
ஒரு ருக்கொள் இரண்டுமூன் றொன்றுநாள்
ஆறும் சேயைமீ தூர்தர ஆர்வநீர்
சேர நோக்கினர் சிந்தை களிகொள

5

சார்ந்த உமையும் சிவனும் ஆறுமுகனாகிய ஆறுநாள் நிரம்பிய சேயை ஆர்வம் மேலோங்க மனங்களிப்புறக் கண்டனர்.

தேரும் அம்பிகை தேற்ற உலகினைச்,
‘சேரும் கோமளச் சேயிவ னைத்தரச்
சாரும் பாக்கியம் சாலும்பெற் றோரியார்?
ஆரும் தேர அருள்எம்பி ரான்’ என்றான்

6

மூன்று பாடல் உமை கூற்று.

முற்றுணர்ந்த அம்பிகை, உலகு தெளியவுறச் செய்ய எண்ணி "சுவாமி, இச் சேயைத் தரும் பாக்கிய மமைந்த பெற்றோர் யார்? யாரும் அறியச் சொல்லுக" என்றாள்.

வன்னி வானதி கார்த்திகை மாதத்தாம்,
‘என்ன தேமக(வு); இல்லைஈ(து) என்னதே;
என்ன உம்மதோ; எம்மதே’ என்றிவர்
என்ன வோஎதிர் வாத மிடுங்கின்றார்

7

அக்கினியும் கங்கையும் கார்த்திகைமாரும் இம்மகவு தத்தமக்கே உரியது என்றும் மற்றவர்க்குரியதன்று என்றும் வாதிக்கிறார்களே என்ன காரணம்.

மும்மை யாம்உல குக்கும் முடிமணிச்
செம்மை சேரிச்சேய் அன்னருள் யாவர்சேய்?
எம்மை யா,அக ரர்இமை யோர்சித்தர்
இம்மை நாகர்கந் தர்வரில் எக்குலம்?

8

மூவுலகுக்கும் சிகாமணியாய் விளங்கும் இச்சேய் அவர்களில் யாரது பிள்ளை? ஐயனே, அகரர் தேவர் சித்தர் நாகர் கந்தர்வர் இவர்களில் யாவர் குலத்தவன்?

இன்ன வா(று)இனி யாள்உமை ஆவலாய்ச்
சொன்ன போ(து)இந்து சூடிபே ரானந்தம்
மன்ன அம்மக வின்வர லாற்றினைப்
புன்ன கைப்புடன் முற்றப் புகலுவான்

9

இது கவிகூற்று . இந்து சூடி - சிவன்

உலகம் மூன்றுவப் பிக்குமில் வீரச்சேய்
 குலவும் வீரமா தேனின் குமரனே
 புலவர் பாலகன் பூவை, உன் பாலால்
 சிலவர் பாலிற்சேய் ஆகுமோ மங்கலை

10

ஐந்து பாடல் சிவன் கூற்று.

வீரமாதே, பூவை மங்கலை - உமை, விளி இவன் உன் மகனே, புலவர் பாலகன் - தேவர்களின் பரிபாலகன். இவன் உன்பாலன்றிப் பிறர்பால் பிறப்பவனோ.

போற்று மூவுல கின்பொருள் சேர்புகழ்த்
 தோற்ற மாம்பூவன் தோற்றம், நிற்பாலதே;
 தேற்றும் உண்மை; நீ சிந்தியாய்; மாமணி
 சாற்றி ரத்னா கரமே தருமன்றோ

11

பொருள் சேர்புகழ் - மெய்க் கீர்த்தி புகழே உருவான இவன் தோற்றம் நிற்பாலதே; சிறந்த மணியை இரத்தினச் சுரங்க(இரத்தினாகர)ந் தானே தரும். வே. பொ. வை. அணி

ஆக இன்னோன் வரவறி; கூறுகோம்
 பாகங் கொள்ளி பால்நாம் உதவிய
 வேக விரியம், கங்கையை மேவிஆங்(கு)
 ஏகும் ஆரல்மார் ஆகத்துள் எய்திற்றே

12

பாகம் கொள் எளி-அவிப்பாகம் ஏற்கும் தீ. எரியிடம் நாம் உதவிப் விரியம், கங்கையைச் சேர்ந்து கார்த்திகைப் பெண்கள் கருவிலுற்றது.

ஆரல் மார்அனை குல்திச் சரவணம்
 சார வைப்பச் சராசரம் யாவுக்கும்
 பேர ருள்பொழி பெற்றியில் வற்புதன்
 சேரும் அக்கருச் சேயெனத் தோன்றினான்

13

கார்த்திகைமார் இக்கருவைச் சரவணத்தில் வைக்க அதிலிருந்து அனைத்துயிர்க்கும் அருள் பொழியும் இவ்வற்புதன் குமரனாயுதித்தான்.

மைந்தன் ஈங்கிவ னைத்தரு மாண்பினால்
 எந்த வையகத்(து) எத்தாய்க்கும் மேம்படும்
 அந்த அன்னைநீ ஆயினை; அன்னனை
 முந்த நின்மடி மேல்முறை சேர்த்தியால்

14

இக்குமரனைப் பெற்ற தாயாயிருத்தலால் நீயே எத்தாயாரிலும் மிக மேம்பட்ட தாயாயினை. அவனை நின்மடியில் முறைப்படி ஏற்றுகதி.

இந்து சேகரன் இவ்வாறு) இயம்பலும்
முந்தி யாவையும் ஈன்ற முதல்வியும்,
சிந்தை ஆனந்தம் தேங்குறத் திங்கள்முன்
சிந்து வாமெனத் தேசில் திகழ்ந்தனள்

15

இதுமுதல் 15 பாடல் கவிகுற்று

சிவன் கூறுதலும் உமை களிசிறக்கச் சந்திரன் முன் சமுத்திரம் போல விளங்கினாள்.

தேவர் சூழ்ந்து சிரமிசை அஞ்சலி
மேவ ஏத்த விமலைமெய்ப் பாலனை
ஆவ லோடெடுத்தி ஆரத் தழுவுவான்
தாவி னாள்ஊர்தி விட்டுத் தரைமிசை

16

தேவர் கைதொழுது நிற்க விமலை பாலனை எடுத்துத் தழுவ ஊர்தி விட்டிறங்கினாள்.

அங்கி கங்கையொடு ஆரல் தொழமலை
மங்கை மற்றவர்த் தீர்ந்தம் மகவினை
அங்க ணைந்தனள்; சேயவ தாரமாம்
அங்க ளிப்பில் தவறிழை யார்கள்ஆர்

17

அக்கிணியும் கங்கையும் கார்த்திகையரும் தொழுது நிற்க உமையவள் அவர்களைக் கடந்து போய்க் குமரனைச் சேர்ந்தாள். இந்நாள் வரை அக்குமரனுக்குத் தாயர் போலிருந்த அவர்களை அலட்சியம் செய்தாள் உமை என்ற குறிப்பு. சூழந்தை பிறந்ததென்ற மகிழ்ச்சியில் தாய் கடமையை மறப்பது இயல்பே.

கண்ணில் நீர்திரை கட்ட உமை,மகன்
வண்ணம் காண்கிலள் வாடி, மறுகணம்
அண்ணும் அண்ணலை அங்கை மலர்தொடா
நண்ணு றாதபே ரானந்தம் நண்ணினாள்

18

ஆனந்தக் கண்ணீர் பார்வையை மறைத்ததால் குமரனைக் காணமுடியாது வாடிய உமை, அணுகிவந்த மகனைக் கையாலணைத்து மகிழ்ந்தாள்.

வளர்ந்த வாற்சலி யத்தொடு வார்கண்ணீர்
கிளர்ந்த மாமகிழ் கேண்மை வியப்பினால்
மிளிர்ந்த அம்மை விழிக்கு விருந்தென
ஒளிர்ந்த னன்ஒப்பி லாஅக் குமரனே

19

தாயன்பு ஆனந்தக் கண்ணீர் மகிழ்ச்சி உரிமை வியப்பு இவற்றால் விளங்கும் அம்மையின்
கண்களுக்குப் பெருவிருந்தாக அமைந்தான் குமரன்.

இமையி லாக்கண்கள் ஆயிரத் திவ்வெழில்
அமையு மோ!என்(று) உமையம்மை கண்டதோர்
இமையில் எண்ணினள்; ஏவர் இவனுரு
அமையும் காண்டல்என்(று) ஆவல் அடக்குவார்

20

உமை, சேயைக் கண்ட இமைப் பொழுதில், இமையாத ஆயிரங் கண் கொண்டு பார்க்கிலும்
இவ்வழகு அடங்காது; எவர்தான் பார்த்தது போதுமென்பார்.

பணிக ரர்க்(கு)அப யம்வர தம்பயின்(று)
அணிக ரத்தபி ராமி,பால் ஆழியில்
அணைக லாமதி யாஅக் குழவியை
இணைம டித்தலத் தேயெடுத் தேற்றினாள்

21

பாற்கடலைச் சார்ந்த பூரணை மதிபோல் விளங்குமாறு அபிராமியம்மை தமது இணைவான
மடியில் ஏற்றி இருத்தினார் குழந்தையை.

மதிமு கத்துமை ஒப்பில் மாவீரனாம்
அதிவ னப்பனை ஆரமு தக்குடம்
இதுவெ னக்குறங் கேற்றித்தான் தாயரில்
மதிமு தன்மைமா தாவென எண்ணினாள்

22

மாவீரனும் பேரழகனுமான குமரனை அமுதக் குடம்போல மடியில் வைத்துக்கொண்டு
உமையவள், தாயரில் தலை சிறந்த தாய் தானே என எண்ணினாள்.

பிள்ளைப் பாசத்தில் ஊறிப் பெருமகிழ்
வெள்ளத் தாரையின் மூழ்கி விமலைதான்
உள்ளத் தன்பு முலைமுகத் தூற்றெழ
வள்ளற்(கு) ஊட்டும் வகைநினைந் தாளரோ

23

பாசத்தில் ஊறி, மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் முழுகி ஆம்பிகை, உள்ளத்தன்பு முலையிலே பாலாக ஊற அதனை வள்ளற் பிள்ளைக்கு ஊட்ட உன்னினாள்.

ஆறு மாமுகன் கங்கையும் ஆரலும்
ஊறும் பாலையெம் பாலும் உண் டாலென
ஏறும் ஆவலில் ஏங்க உலகன்னை
வீறும் பீரம் விரும்பி அருத்தினாள்

24

கங்கையும் கார்த்திகையும் எம்மிடமும் பாலை முருகன் உண்டாலோ என்று எங்கிநிற்க, சகன் மாதா முலையமுதைக் குமரனுக்கு ஊட்டினாள்.

பரமன் பத்தினி பங்கயத் தண்டொன்றில்
வரும லர்களோ ராறின் வனப்பினைத்
தருமு கங்களில் தன்விழி முத்தங்கள்
மருவ முத்தமிட் டாள்மாறி மாறியே

25

ஒரு தண்டில் மலர்ந்த ஆறு தாமரை மலர்கள் போன்ற முருகனின் முகங்களில், ஆனந்தக் கண்ணீர் முத்துகள் துளிக்க மாறிமாறி முத்தமிட்டாள் உமை.

வேறு

துதிக்கும் சுந்தரச் சேய்தனைத் தூக்கிக்கொள் உமையாள்,
உதிக்கும் திங்களோ டொன்றுகீழ் வானகம், ஒளியால்
மதிக்கும் தாமரை மலருறு கங்கை, பொன் மலைமேல்
கதிக்கும் பொற்கனி தூக்குகாஞ் சனவல்லி கடுத்தாள்

26

குமரனை ஒக்கலையில் வைத்திருக்கும் உமையின் தோற்றம்: உதயமதியுடன் தோன்றும் கீழ் வானமும், தாமரை மலருடன் பொருந்திய கங்கையும், பொன் மலையிலே பொற்கனி தூக்கிநிற்கும் பொற்கொடியும் போலும். காஞ்சனம் - பொன்.

உள்ளகம் உவப்ப முருகனை ஒக்கலை உறக்கொள்
தெள்ளரி விழியாள் தேவியும், சிவபிரான் இருக்கை
மெள்ளமுன் உதவ விமானமேல் ஏறிநீல் மிடற்று
வள்ளல்தன் மருங்கில் வாஞ்சையாள் வனப்புற இருந்தாள்

27

தேவி, குமரனையும் கொண்டு ஏறி விமானத்தில் சிவன் பாங்கரில் அமர்ந்தாள்.

அளவிலா மகிழ்விற புளகம்மெய் அரும்பிட அரனும்
மழவிலாம் விருப்பால் மடிமிசை ஏற்றினன், இவர்கள்
இளவலை உவப்பால் பஃறாம் எடுத்தெடுத்த தினிதே
தழுவினார் மோந்தார் உச்சிமேல் தனித்தனி தமக்குள்

28

சிவனும் மகிழ்வோடு குமரனைத் தன் மடியில் ஏற்றினார். இருவரும் குழந்தைக்கு உச்சிமேல் மாறிமாறி முத்தமிட்டனர்.

இந்துசே கரனும், இணைவிழிக் கமுதமாம் இளஞ்சேய்
கந்தனை மடியில் ஏந்திடும் கௌரிதான் விமானத்து)
அந்தவே கத்தால் அச்சமுற்றா) அங்கையால் அணைப்ப
வந்துவாழ் கயிலை மானிகை அகத்தினெய் தினனால்

29

சேயுடன் அம்மையும் சிவனும் கயிலை சேர்ந்தனர்.

வெள்ளியங் கிரியின் மீயுயர் சிகரமேல் விளங்கும்
தெள்ளிய செம்பொற் சினகரத் திருந்தருள் சிவன்பின்
ஒள்ளிய கணவர் தமையுழைஅழைத் (து)உவந் தொருங்கே
எள்ளலில் மகப்பேற்று) எழில்விழா எடுக்கவென் றிசைத்தான்

30

இதுமுதல் 10 பாடல் மகப்பேற்று விழாவணி கூறும்

சினகரம் - திருக்கோயில்; கணவர் - பிரமத உணத்தோர்.

கேட்டலும் உவந்த பிரமத ராதியர் கிடைத்த
ஈட்டரும் களிப்பால் இறைவியும் இறைவனும் ஈந்த
தீட்டரும் வணப்பிற் சேயவன் சென்னநல் விழாவை
ஏட்டினில் எழுத அடங்கிடா அணிமிக எடுத்தார்

31

ஈட்டரும் - தேடுதற்கரிய; தீட்டரும் - ஒவியம் வரைய ஒண்ணாத.

வாஞ்சையி னோடும் வரம்பிலாப் பிரமதர் வளமார்
காஞ்சன அறுவை அணிகலன் களுலும்கற் பகத்தின்
பூஞ்சினை இலைகள் பொன்னிஞாண் புனைந்த தோரணங்கள்
வேயஞ்சனர் பளிங்கு மானிகை வீதிமேல் விளங்க

32

காஞ்சன அறுவை - பீதாம்பரம்; களுலும் - ஒளிரும்; பொன் ஞாண் - பொற்சங்கிலி;
வேயஞ்சனர் - வேயந்தனர், போலி

திக்கெலாம் பரந்த திக்குப்பா லகர்திறத் துரிய
மிக்கெழும் ஒலியார் முரசங்கள் மேலைவிண் ணவர்கள்
ஒக்கவே முழக்க ஓங்கொலி, உலகெலாம் முருகன்
தக்கதோர் சன்னவிழாபறை சாற்றுதல் போலும்

33

திக்குப் பாலகருக்குரிய முரசங்களை விண்ணவர் முழக்கிய ஒலி சன்ன விழாவைப் பறைசாற்றி அறிவித்தது போன்றது.

அவ்விழா உகந்தங்(கு) அணைந்துமை மதிப்படைந் தவராம்
செவ்வியார் வித்தி யாதர கந்தர்வ தேவர்
நவ்வியார் நயன நங்கையர் மங்கள கீதம்
அவ்வியாழ் இசையோ(டு) அளாவிய(து) ஆங்கெலாம் அமுதின்

34

உமையின் மதிப்பைப் பெற்ற தேவசாதிப் பெண்கள் யாழிசையோடிணைய அமுது போலினிய மங்கல கீதம் பாடினர்.

மங்கலம் மரபால் ஏந்திவந் தெழுவராம் மாதர்
அங்கணைந்(து) அறுகட் சதையுடன் ஆசிகள் அளித்தே
தங்களின் மகனாய்த் தனித்தனி மடித்தலத் தேற்றி
அங்கவன் தனைச்சீ ராட்டினர் அகத்தெழும் அன்பால்

35

சத்த மாதர்கள் மங்கலமாக அறாகும் அட்சதையும் தூவி ஆசி கூறி அன்போடு தங்கள் மகனாய்த் தனித்தனி மடியிலேற்றிச் சீராட்டினர்.

அங்கிஆ லிங்கி ஊர்த்வகம் ஆகிய இயங்கள்
பொங்கொலி எழுப்பப் புகலிசை புணர்சந்தப் பாவோ(டு)
அங்கமாஞ் சுவைமெய்ப் பாடவை அணிபெற அமைய
அங்கரம் பையர்தாம் நடனங்கள் ஆடினர் அனியால்

36

அங்கிஆ லிங்கி ஊர்த்துவம் என்பன இசைக்கருவிடீள். அவற்றின் இசையோடு இணை சந்தப் பாக்களுடன், உறுப்பாகிய சுவையும் மெய்ப்பாடும் அமைய அரம்பையர் நடனமாடினர்.

வானமும் திசையும் வயங்கின; மந்தமா ருதமும்
ஊனமின் றுலவத் தூமமில் ஒள்ளொரி வலஞ்சூழ்ந்(து)
ஈனமின் றெழநீர் தெளிந்துதண் ணென்றிடப்; புவியும்
ஏனவும் விளங்கி மிளிர்ந்தன இவன்விழா எடுக்க

37

வானமும் திசைகளும் விளங்கின; மந்தமாருதம் வீசியது; புகையின்றியே தீ வலஞ்சுழித்
தொரிந்தது; நீரும் தண்ணெனத் தெளிந்திருந்தது; பூமியும் மற்றும் இயற்கையிலுள்ள எல்லாம்
விளங்கித் தோன்றின.

சேயவன் செனனத் திருவிழா சிறக்கமா விகையில்
ஏயதுந் துபிசங் கிசைத்தன; இமையவர் சூழ்ந்தே
மேயவிண் புதைத்த விமானத்து விரைமலர் தூர்த்தார்;
மாயவன் அயன்இந் திரன்மனை வியரும்வாழ்த் தெடுத்தார்

38

விழா சிறப்புறத் துந்துபி சங்குகளும் முழங்கின; தேவர் விமானத்தில் வந்து வானகம் மறைய
மலர் மழை சொரிந்தார். அரிபிரம இந்திரரின் மனைவியரும் வாழ்த்தினார்.

இந்துசே கரனும் உமையும்முன் ஈந்தருள் குமரன்(கு)
இந்தவா(று) எடுத்த விழாவினில் சராசரம் இயைந்த
எந்தவோ ருலகும் இன்புறத் தாரகற் கிசைந்த
அந்தவோர் விசய மங்கையே அடங்கினள் ஓடுங்கி

39

இவ்விழாவினால் உலகத்துச் சராசரமெல்லாம் மகிழ்ந்தன. தாரகனுடைமையாயிருந்த
வெற்றித்திருமகள் அடங்கி ஓடுக்கினாள்.

வேறு

அன்னை யோடர னும்மகிழ் வாகவே
பின்ன ரும்மகன் பிள்ளைமை யாடல்கள்
உன்னி னன்செய ஒண்மகார் லீலைகண்(டு)
என்ன ரேகனிப்(பு) எய்தா திருப்பவர்

40

இதுமுதல் 10 பாடல் குமரனின் பாலிய லீலைகள் கூறும்.

தங்கள் மக்களின் பாலலீலைகளால் மனம் மகிழாதவர் எவர்?

கந்தன் ஆறு கமல முகங்களால்
இந்து சேகரன் அம்பிகை ஈந்தருள்
சந்த வாண்முகந் தம்மில் தனித்தனி
வந்த வாறுபன் முத்தம் வழங்கினான்

41

கந்தன் ஆறு முகங்களாலும் அன்னை தந்தையருக்கு முத்தம் வழங்கினான்.

கூறி ஓங்கும் ரேசன் குறுநடை
மாறி வீழ்தல் மருளல் உலாவுதல்
ஆறி ஓய்தல் தவழுதல் ஆற்றினான்
வேறி லாஉமை ஈசன் விழையவே

42

குமரன் குறுநடை வீழ்தல் மருளல் உலாவுதல் ஓய்தல் தவழ்தலால் மகிழ்வித்தான்.

முற்றத்(து) ஆடி முழுதுடற் யூறிபோர்
பெற்றித் தேசன்பெற் றோர்மடி ஏறியே
பொற்பப் புன்னகை யூத்து மழலையும்
கற்ற காட்டிக் களிப்பினில் ஆழ்த்தினான்

43

யூழி - புழுதி: கற்றமழலை - அறிந்த மழலை மொழி

மருங்கில் ஏற்றின் மருப்பை அசைக்கும்;பின்
நெருங்கி ஏற்றுச்சிங் கப்பிடர் நீவுறும்
பிருங்கி கேசம் பிடுங்கும்;பெற் றோரைமுன்
ஒருங்கு வப்பிக்கும் ஊக்கும் குறும்பினே

44

ஏற்றின் மருப்பு - இடபத்தின் கொம்பு; சிங்க ஏற்றின் பிடர் நீவுறும் - சிங்க வாகனத்தின் பிடர்மயிரைத் தடவுவார்; பிருங்கி கேசம் - பிருங்கி முனிவரின் தலைமயிர்.

கண்ணு தல்மடி ஏறிக் கறைக்களம்
நண்ணும் நாகத்தின் நச்செயிற் றைப்பற்றி
எண்ணும் ஒன்றிரண்(டு) எட்டொன்ப(து) ஏழென;
எண்ணும் தேரான் இவனென எண்ணவே

45

சிவனது காளகண்டத்தில் அணிந்த பாம்பின் நச்சுப் பற்களை எண்ணுவார், எண்ணவும் தெரியாதவன் என்றெண்ணும்படி முறைகேடாக எண்ணுவார்.

காள கண்டன் கழுத்திற் கபாலத்தாம்
நீள மாலை நிழல்விரி தந்தங்கள்
வாள தாரும் வலம்புரி முத்தென்றோ
மீள மீள எடுக்க விரைகுவான்

46

கபாலமாலை - தலை மாலையிலுள்ள பற்களை எடுக்க முயல்வார் அவற்றை வலம்புரி முத்தென எண்ணினாரோ; வான் - ஒளி

ஏற்ற கங்கை எழுந்திரை யூடளாய்த்
தோற்று சீதம் தொடரும்தன் அங்கைகள்
நீற்றன் நெற்றி நெருப்புய்த்து நீக்கினான்
தேற்றும் பாலன் சிவன்சேய்தான் என்பதே

47

சீதம் - குளிர்; நெற்றி - நெருப்பு நெற்றிக் கண்ணில் தீ; தான் சிவன் சேய் என்பதைப் பாலன்
தேற்றும் - சிவகுமாரனென்று தெளிவிப்பான்.

கந்தன் தந்தை சடையிற் கலைமதி
வந்த கோடுகள் பற்றிவாய் வைத்தன்றோ
சிந்து நல்லழு தாம்நிலாச் சேர்கவை
சிந்தை ஆவலில் சோதனை செய்கின்றான்

48

சிவன் சடையிலுள்ள பிறைச் சந்திரனை எடுத்து அதன் நுனிகளை வாயில் வைத்து அமுதச்
சுவை உண்டோ என்று சோதனை செய்வார்.

அம்மை அப்பர்தம் பாலன் அறுமுகன்
செம்மை ஆடல் செயுங்களி மூழ்கினார்
இம்மை இன்பமே அன்றி இராப்பகல்
தம்மை யும்அறி யார்தவச் செல்வரே

49

அம்மை அப்பர் பாலகனின் விளையாட்டைப் பார்த்துக் களிப்பிலே மூழ்கி இம்மை இன்பம்
இராப்பகலோடு தம்மையும் மறந்தனர்.

வேறு

இத்திறம் விளையாட் டின்பம்
இயற்றினான் ஆறிற் பாலன்
புத்திளம் குமார ரூபம்
பூரண அறிவு பூண்டான்
சத்திர சாத்தி ரங்கள்
ஓதாதோர் சதுர னானான்
புத்திர வேடத் தாடல்
பூரணன் செயலே முற்றும்

50

இவ்வாறு விளையாடி ஆறுநாளிலே பாலன் குமாரனாயினான். பூரண அறிவும் அத்திர
சாத்திரமும் ஓதாதுணர்ந்தவனாயினான். குழந்தை வேடமும் குறும்பு விளையாட்டும் எல்லாம்
பூரணனான சிவன் செயலேயாம்.

பதினொராவது சருக்கம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது - இந்திரன் கயிலைசெல் சருக்கம்

ஆகும் எல்லையில் அமரரோடு இந்திரன் அறங்கொல்
சேகு நெஞ்சினன் தாரகன் செறமிக நலிந்தே
தாகம் மேலிடு சாதகம் மழைமுகில் சார்ந்தாங்கு
ஏக னாம்சிவன் கயிலையை எண்ணியெய் தினனே

1

சேகு நெஞ்சினன் - கடின மனத்தன். சுரரோடு இந்திரன் நலிந்து, சாதகம் மழைமுகிலைச் சார்வது போலச் சிவனது கயிலையைச் சேர்ந்தான்.

கறுவு தாரகன் காணில்தீ தாமெனப் பயந்தே
உறுகி லாமலும், உமைசிவன் உபயதான் உறலால்
மறுவி லாமலும் மன்னிய கயிலையை மருவும்
நெறியில் வான்வழி நீத்திறங் கினன்கர பதியே

2

தாரகனாலே தீங்குறுமென்ற அச்சத்தால் வருவதற்கரிதாயும், உமை சிவன் வீற்றிருத்தலால் மறுவற்றதாயுமுள்ள கயிலையை இந்திரன் அடைந்தான்.

வலவன் மாதலி கைதர வான்முகில் வடிவாய்
நிலவும் சந்தனத்(து) இழிந்துநீ ணிலம்படர் மகவான்
உலரும் வேணிலில் தாகத்தோன் உண்ணுநீர்க் குறல்போல்
நிலவின் வேணியன் நிகேதனம் நோக்கிநேர் புகுவான்

3

வலவன் மாதலி - தேர்ச் சாரதியான மாதலி; சந்தனம் - தேர்; நிகேதனம் - ஆலயம். தாகமுள்ளவன் தண்ணீரை நாடி வரல்போல சிவன் கோயிலை நோக்கி வந்தான்.

பனிங்கி னாம்படி மேற்படர் பாகசா தன்னறான்
விளங்கும் அத்தரைத் தன்னிழல் விம்பங்கள் தனையே
உளங்கு றிக்கொள உற்றுநோக் கினன்விரைந் தேகிக்
களங்க றுத்தவர் கடிமதிற் கோயில்முன் னுற்றான்

4

களம் கறுத்தவர் - கண்டம் கரியவர். பனிக்குப் பாறையில் தோன்றும் தன்னிழலைப் பார்த்தபடி நடந்தான். தலை கவிழ்த்தபடி நடந்தான்.

பன்னி றத்தது பயந்தரற் பாலது பொ(ன்)னிநாய்
மின்னு ஒப்பதோர் வேத்திரம் கைத்தலம் மேவ
மன்னி றைத்தொழில் மரபினில் நந்திதான் காக்கும்
அன்ன ஆலயம் புகுமுக வாயிலை அடைந்தான்

5

மணிகள் பதித்துப் பொன்னாற் செய்த மின்னொளிவீசும் பிரம்பென்று கைப்பற்றி இறைவனின்
ஆணைப்படி நந்தி காவல் செய்யும் ஆலயத் தலைவாயிலை அடைந்தான்.

வரவு காண்டலும் நந்தியும் வாசவன் தனைநின்
வரவு நல்வர வாகென இன்மொழி வழங்கிப்
பரசு வேத்திரம் கக்கத்தின் பாலுற வைத்தே
பரசு பாணிமுன் படர்ந்தவன் வரவினைப் பகர்ந்தான்

6

பரசு வேத்திரம் - போற்றப்படும் பிரம்பு; பரசுபாணி - மழுஏந்திய கரன் - சிவன். இந்திரன்
வேண்டு முன்பே நந்தி நல்வரவு கூறி அவனை வரவேற்று இறைவனிடம் அவன் வரவு கூறி
அநுமதிபெறுவது நல்ல சகுனமாயமைகிறது.

உலக நாயகன் ஓர்புரு வத்திறை அசைத்தே
அலகில் தேவரொ(டு) இந்திரன் அவைபுக அருளச்
சலமில் நந்தியும் வாயிலைச் சார்ந்(து) அவர் தம்மை
நிலவு வேணியன் நீடவை நேர்புக உய்த்தான்

7

புருவத்திறையசைத்து - புருவத்தைச் சிறிது அசைத்து; சலம் - விகாரம்.

வணங்க வேண்டியோர் வண்ணமும் வடிவும்வெவ் வேறாய்
இணங்க எய்தினர் சண்டியும் பிருங்கியும் எழுவாய்க்
கணங்கள் மிக்கதாய் மாமணி காஞ்சனத் திழைத்த
அணங்கு சேரவைக்(கு) அண்மை ஆதியைக் கண்டான்

8

வண்ணமும் வடிவும் வெவ்வேறாய் - (தேவர்) நிறமும் உருவும் பலவேறாயுள்ளவர்; அணங்கு
சேரவை - தேவசபை.

வேறு

உன்னத முறக்கட் றுற்றே உரகராம் எண்மர் உச்சி
மன்னுபன் மணியின் காந்தி மலர்தரும் கபர்த்த மாய
மின்னெறி சடைமே வற்றே சிந்துரப் பொடிகள் மீதார்
பொன்னக முடிபோல் ஒங்கிப் பொலிவறும் புனிதன் றானும்

9

இதுமுதல் 13 பாடல் சிவன் திருக்கோலம் கூறுவன.

உரகராம் எண்மர் - எட்டு நாகங்கள், நாக ரத்தினங்கள் ஒளிவிடும். கபர்த்தம் எனப்படும் சடைமுடி; செந்நிறத்தாது மேலே படியப்பெற்ற பொன்மலை போல விளங்கும் புனிதனும். குளகமாக 22ம் பாடலில் பொருள் முற்றும்.

வேணியின் இருக்கை மேவி வீசிமே லெழுந்து வீச
ஏணினில் ஆர்ப்ப ரித்தே என்றென்றும் மடியே வைகும்
காணியி லமரும் கௌரி தனைப்பரி கசிப்பாள் போலும்
பாணியி னுருவாம் கங்கை பயில்சடா முடிகொண் டானும் 10

வீசி-அலைகள்; காணியில் மடி மேல் வைகும் கௌரி-இருப்பிடமாக மடியிலே வாழும் உமை; பரிகசிப்பால் போலும் பாணியினுருவாம் கங்கை - நகையாடுவாள் போன்ற நீர்மையின் உருவான கங்கை.

முற்படு கங்கை நீரில் முறையெழும் அலையில் தோன்றும்
பற்பல பிரதி பிம்பப் படியினால் பலவாய்த் திங்கள்
உற்பவி சடையா னாக உறுவெண்ணி லாவின் சூழ்வால்
கற்படு பனிகுழ் குன்றின் காட்சிபோல் மிள்கின் றானும் 11

கங்கையின் அலைகளில் பிறையின் பிரதிபிம்பம் பல தோன்றலால், பல பிறைமதிகள் உதிக்கும் சடையோனாய், பனிப் பாறை படிந்த மலை போலிருப்பவன்.

மேல்வளர் ஒளியி னாலே வெங்கதிர் மதியம் தாமாய்ப்
பால்வரு விழியின் காந்தி பறித்தடிப் படுத்திக் கொண்டே
மேல்வரும் ஊழித் தீயின் மேவிவேள் தனையும் காய்தீ
மேல்விடு தாயும் ஆகி மிளிர்நெற்றி விழிகொண் டானும் 12

நெற்றிக் கண்ணானது மிக்க தன்னொளியால், சூரிய சந்திரராகிய மற்றைக் கண்களின் ஒளியையும் அடக்கி ஊழித்தீ போல் விளங்கி, காமனைக் காயும் தீயைப் பிறப்பித்ததாயுமாய் விளங்கியதாம்.

மதிப்பரும் விலைய வான மணிபல அழுத்திக் கற்றைக்
கதிர்ச்சுடர் சுற்றும் சூழக் கவினும்குண் டலமாம் பாங்கில்
மதித்துடன் சேவை செய்யும் மதிகதிர் மருவி என்றும்
துதிக்குவந் தருளும் காதின் கந்தரச் சோபை யானும் 13

அன்பர் துதியை உவந்தேற்கும் காதிலே சந்திர சூரியர் குண்டலமாயுறுவர்.

நீலமா மணியி னைத்தே நிமலைதன் கழுத்திற் பூணும்
கோலமார் அணியில் ஆசை கொண்டதை அணிந்தான் போல
ஆலமார் தலினாற் சுற்றும் அவிரோளி கான்று தோன்றும்
நீலமார் களத்த னாகி நித்தனாய் நிலவு வானும்

14

நிமலை கழுத்திலணிந்த நீலமணிப் பூணை விரும்பித் தான் அணிந்தவன் போல விளங்கும்
திருநீலகண்டன்.

காலனா லன்றிக் கால காலனாம் தன்னால் மாயும்
சீலராம் தேவர் வெந்த திருநீற்றுப் பூச்சால் யானைத்
தோலதாம் போர்ப்பால் சூழும் குலுறு முகில்கள் மொய்த்த
பாலதாம் பனிவெற்பு) என்னும் பண்பினிற் பொலிகின் றானும்

15

காலகாலனாகிய தன்னாலேயே சங்கரிக்கப்படும் தேவர்களது வெந்த சாம்பரின் பூச்சாலும்
கரியுரிப் போர்வையாலும், கருமுகில் படிந்த பனிமலை போல விளங்குபவன்.

கைக்கொளும் கமலன் சென்னிக் கபாலமும் எலும்பி னான
மெய்க்கொளும் பூணும் மேவார் உயிர்உரம் மிசைந்து சீறி
மிக்கொளிர் சூல முங்கொள் விகிர்தனாய், வைகுந் தத்தோன்
தக்கன பணிக றாற்றத் தயைபுரிந் திருக்கின் றானும்

16

பிரம கபாலமும்; எலும்பு மாலையும், பகைவரது உயிரும் வலியும் உண்டொளிரும் சூலமும்
கொண்ட விகிர்தனும் விஷ்ணு சேவிக்க அருள் புரிந்திருப்போனும்.

முடியுறு முனைவெண் டிங்கள் முகிழ்நிலா அமுதின் மூழ்கி
நெடிதுயிர் பெற்றே மீண்டும் நெடுமறை மனுக்கொண்டு ஏத்தும்
முடிவறு முன்னை வேதா முகம்பெறு கபால மாலை
பொடியுறு மார்பு சென்னி பொருந்திய கோலத் தானும்

17

முடிப் பிறையின் அமுதொளியில் மூழ்கிமீண்டும் உயிர்பெற்று வேத மந்திரத்தால் போற்றும்
பழைய பிரமாடம் கொண்ட தலைமாலைகள் மார்பிலும் தலையிலும் தரித்தவன்.

புதியபொன் வல்லி போல்வான் புனிதையோர் வினையாட் டாக
வதியமுன் மடியின் மீதே மன்னுதன் வடிவம் வான்செல்
மதியுடன் கூதிர் கால வாலிய முகில்மின் சாரும்
விதியுறு காட்சி யென்ன விளங்கவே தோன்று வானும்

18

உமையவள் விளையாட்டாக (இறைவனின்) மடியிலேறியிருக்கத் தோன்றும் தன் கோலம் கூதிர்கால வெண்முகில் மின்னலோடு சேர்ந்துளது போலும் தோற்றத்தினன்.

அந்தகா சுரனும் மாய முப்புரத்(து) அவணர் மாதர்
அந்தமாங் கலியம் வீழ அருபியாய் மதனும் வேவச்
சிந்துமா றமைந்தே ஏனோர் ஏந்தொணாத் திண்மை பெற்று
வந்தமா பினாக மென்னும் வார்சிலை பிடித்து ளானும்

19

அந்த காசுரனும் முப்புரத்தசுரரும் மன்மதனும் அழிபச் செய்தது பினாகம் என்னும் வில்.

நவமுறு நிலவின் வெள்ள நகர்வெனக் கணநா தூர்கள்
தவமுறு கவரி வீசம் பணிதலைக் கொள்ளத் தேசு
திவமுறு மணிமா ணிக்கம் செம்பொனின் இழைத்துச் செய்த
உவமனில் மந்தீர சிம்மா சனத்துறை ஒப்பி லானும்

20

பூதர் கவரி வீசுதல் நிலாவெள்ளம் பெருகுதல் போன்றது; திவம் - ஆகாயம்; மாணிக்க மணிபிழைத்த பொன்னாற் செய்த மந்திர சிம்மாசனத்தில் இருப்பவன்.

அத்திர சத்தி ரங்கள் பிரயோகம் செய்சீ ராடல்
எத்திசை யினும்க ணத்தோர் எய்திநின் றிமையார் நோக்கச்
சித்திர மாகச் செய்யும் சேந்தனை விழுங்கு வான்போல்
பித்தரின் நோக்கி யுற்றே பெரிதுவப் பாணு மாகி

21

பூதர் கண்ணிமையாது பார்க்க அத்திர சத்திரப் பிரயோகங்களை விளையாட்டாகவே அற்புதமாகச் செய்யும் குமரனை விழுங்குவான் போலப் பித்தரில் நோக்கி இன்புறுவானும்; சித்திரம் - அற்புதம்.

வேறு

இன்ன வாறமர் பார்வதி யீசனை இமையோர்
மன்னன் காண்டலும் கண்ணொளி மங்கிட மறுகி
அன்ன தோர்கணத்(து) அவசம தாயின னம்மா
என்னர் பேரொளி எதிருறின் திகைப்பினை எய்தார்

22

ஆக இவ்வாறுற்ற பார்வதிநாதனை இந்திரன் கண்ட போதே தன் கண்ணொளி மங்க அக்கணமே அவசமானான். பேரொளியை எதிர்ப்பட்டான் திகையாதவர் எவர்.

வேந்தன் மேனியில் மேவுகண் ணாயிரத் துமையாள்
காந்தன் காந்திகொள் கோலங்கண்(டு) உண்மகிழ் நீரால்
ஏய்ந்த மெய்ப்புள கத்தினன் எழும்அரும்(பு) எங்கும்
வெய்ந்த தோத்தமா லம்மென விளங்கினன் மாதோ

23

இதுமுதல் 3 பாடல் இந்திரன் நிலை கவிகூற்று.

இந்திரன் ஆயிரங் கண்ணாலும் உமேசனின் கோலங்கண்டு மகிழ்ந்தான். புளகமுற்ற அவன் அரும்புகள் தழைத்த பச்சிலை மரம் போன்றான், கரிய மேனியன்.

தன்கண் ஆயிரத் தால்தரி சித்தவத் தவத்தோன்
புன்கண் நீத்தனன் பொருந்திய சன்மசா பலியம்
தன்கண் வந்தெனத் தழைத்தனன் கண்பொழி தாரை
யின்கண் மெய்ம்மயிர் வளர்ந்தெழ இன்புரு வானான்

24

இந்திரன் கவலை நீக்கினான்; பிறவிப்பயன் பெற்றவனாய்ப் பூரித்தான்; ஆனந்தக் கண்ணீரில் புளகமான மயிர் வளர்ந்தெழ இன்புருவனாயினன்; சன்ம சாபலியம் - பிறவிப்பயன்.

பரமன் பால்வரு பெரும்பய னாமெனப் பூணும்
அரவன் தன்னயல் அத்திர சத்திரம் தாங்கி
மருவும் பாலகன் மாண்பினை விழிகளால் மாந்தி
உரம தார்பகை ஒழிந்ததென்று உட்டெளி வுற்றான்

25

சிவனிடம் உதித்த பெரும் பயன்போல அவனயலிலே ஆயுதந் தாங்கி விளையாடும் குமரன் மாண்பைக் கண்ணாற் பருகித் தன்பகை ஒழிந்ததென்று வந்தான்.

ஆங்கு நந்தியும் நம்பனின் அருண்முறைக்கு) அமையத்
தாங்கு பொற்பிரம் பானது கக்கத்தில் தங்க
ஓங்கும் அஞ்சலி யோடிறைக்கு) ஓர்புடை அணுகி
ஏங்கும் இந்திரற்கு) இறையருள் ஈந்திட இசைப்பான்

26

அப்போது இறைவனருள் வழியே நந்தி பிரம்பையும் கக்கத்தில் வைத்தபடி நின்று இந்திரனுக்கு அருள் சுரக்குமாறு பெருமானிடம் வேண்டுவார்.

தேவ தேவநின் சேவடி சேவிக்க நினைந்தே
தேவர் நாயகன் சேர்ந்துளன் சிறிதருள் கூர்ந்தே
மூவ ராகிய முக்கண ஆயிரங் கண்ணற்(கு)
ஆவ செவ்விநீ அளித்தருண் மோஎன இரந்தான்

27

தேவதேவ முக்கண்ண! திருவடி சேவிக்கவந்த தேவர் நாயகன் ஆயிரங்கண்ணனுக்குச்
செவ்வியளித்து ஆக்கமான அருள் புரிவீராக.

ஈது கேட்டலும் முக்கணம் பெருமனும் இனிதே
போதும் வானவர் போற்றுறு புரந்தரன் மீதே
போது போல்விழிப் பொங்கரு ளமுதெனும் மழையை
தீது தீர்த்துளம் தெளிந்திடத் தெளித்தெனப் பார்த்தான்

28

முக்கண்ணன், இந்திராதி தேவர்கள் மீது, தீது நீங்கி மனந்தெளியும்படி தமது அருள்
நோக்காகிய அமுத மழை தெளித்தாற் போலப் பார்த்தருளினார்.

போதம் அங்கதில் புங்கவர் புரவலன் மகவான்
வேத நாயகன் எதிர் தொழா விரைந்துறா விரையார்
பாத பங்கயம் பணிந்தனன் மோலிமந் தாரப்
போது வீழ்ந்தரன் பொன்னடிப் பொடியோடு பொருந்த

29

போதம் - போது, சமயம்; வேதநாயகன் - சிவன்; மோலி - முடி, மகவான் விரைந்து போய்த்
தன்முடியிலுள் மந்தாரமலர் சிவன் பாத துரசியோடு பொருந்த வணங்கினான்.

இமைய வர்க்கிறை எவ்வுல கத்தரும் ஏத்த
இமைய மாதொடும் இருந்தருள் ஈசன தடியில்
அமையும் அன்போடு தாழ்ந்தவன் அநந்தமாம் பிறப்பில்
சமையும் மாதவப் பேறுபெற் றானெனத் தழைத்தான்

30

அன்போடு அம்மையப்பரை வணங்கிய இந்திரன், அநந்தம் பிறவியிற் செய்த மாதவப் பயன்
பெற்றவன் போல் பூரித்தான்.

பின்னும் பத்திமை பிடித்துள தேவராம் பிறரும்
துன்னும் பூதர்கள் சூழ்தரு சந்திதி தொக்கே
மன்னும் அன்பொடு மாபரன் மாட்டுற வணக்கம்
உன்னும் உள்ளமோ(டு) உற்றுழி வீழ்ந்துதாழ்ந் தனரே

31

மற்றைத் தேவரும் வந்தணைந்து உற்ற இடங்களில் வணங்கிநின்றனர்.

ஓங்க லானியாம் உமாபதி திருக்குறிப் புணர்ந்தே
ஆங்கவ் வெல்லையில் அருங்கணத் தோரவண் உய்த்த
பாங்கின் பீடிகைப் பணிந்தமர் இந்திரன் களித்தான்;
தாங்கும் ஈசரின் தயை,எவர் துமைக்களிப் பூட்டா

32

ஓங்கலாளி - மலையாளி, சிவன்; பூதரிட்டபீடத்தில் இந்திரன் பணிந்திருந்து களிப்புற்றான்.
தலைவன் செய்யும் தலையளி எவரைக் களிப்புறச் செய்யா.

மற்றை வானவர் மாபரன் புன்னகை மலர
உற்று நோக்கலால் நன்மதிப் புடையமென்(று) உவந்தே
கற்று மாண்கரன் கண்ணெதிர் உற்றிடும் கருத்தால்
முற்றும் மன்றினில் முறைமுறை அமர்ந்தனர் மரபால்

33

பரமனின் புன்னகையாலும் நோக்காலும், மற்றைத் தேவரும் மதிப்புற்றோம் என மகிழ்ந்து,
சிவன் கண்ணெதிரில் முறையாக அவையிலிருந்தார்; கற்றுமான் கரன் - கன்று+மான்+கரன் -
மான் கன்றைக் கையிலேந்திய சிவன்.

இருக்கும் எல்லையில் இந்திரன் இமையவ ரோடும்
செருக்கு தாரகன் செறுத்திடச் செல்வமும் அரகம்
தருக்கும் தீரமும் இழந்துவெந் நிட்டுற தளர்வை
இரக்க மோடுபார்த்(து) இணையன இயம்புவான் இறைவன்

34

இந்திரனும் தேவரும் தாரகனாலே எல்லாம் இழந்து தளர்ந்து வந்திருப்பதை இரக்கத்தோடு
பார்த்துப் பேசுவார் சிவன்.

அடஎன்னிது? அடையலர் ஆரையும் அழிக்கும்
திடமும் தீரமும் தெய்விகப் படையுங்கொள் தேவீர்,
படரும் வெம்பனிக்(கு) இடைந்தழி பதுமமே போல
அடரும் சோகத்தில் நும்முகன் பொலிவழிந் தனவே!

35

இதுமுதல் 7 பாடல் சிவன் கூற்று.

அட்டா என் இது - விபப்பு; அடையலர் - பகைவர்; தேவீர் - விளி. பனியாலே சாம்பிய தாமரைபோல் சோகத்தால் நும்முகம் வாடி விட்டனவே.

தேவீர் காள்செயும் புண்ணியச் சிறப்புளீ ராயும்
பாவி கள்நிலை பற்றினீர்; பொன்னகர் பறிபோய்
நீவீர் ஆண்டுள நியதியாம் குடைகொடி நீத்தே
போவி ரோ! நும் புகழரை பொன்றவும் போமோ!

36

புண்ணியச் சிறப்புடைய நீர் பாவிகள் போல நாடும் செல்வமும் வாரிசைகளும் இழந்தவர்களாகலாமோ. உங்கள் புகழும் பொன்றலாமோ.

மானம் கொண்டுளீர்; நன்மதிப் புற்றுளீர்; மறுவில்
வான நாட்டினை வழுவிஇம் மண்டல மதனில்
ஊன மோடுமல் மானுடர் ஒப்பவா னுலகீர்
சன ராய்நிலத்(து) இயங்குவான் எய்திய(து) எவனோ?

37

மதிப்புடைய நீர் வானுலகை விட்டுப் பூமியில் மனிதர் போல ஈனமுற்றுவரல் என்.

ஏனை வான்பதம் போல்எளி(து) எய்தொணாச் சுவர்க்கம்
மேன சீரெழில் செல்வமும் மிக்கது, நுமதாய்
ஆன ஆட்சியில் உள்ள(து), ஓர் தீவினை யதனால்
வான ளாவிய அறமெலாம் மாய்ந்தெனப் போய்ச்சோ

38

வானளாவிய அறம் ஒரு தீவினையால் மாய்வது போல, நுமதாயிருந்த பெறுதற்கரிய சுவர்க்க வாழ்வும் செல்வமும் பறிபோயிற்றோ.

ஆரும் போற்றிடும் அமரரே நும்மவாம் அரசம்
சீரும் செல்வமும் திண்மையும், செல்லலால் அறிவும்
கூரும் கோடையால் குளமும்வற் கடத்தினால் கொடையும்
சேரும் வற்றலைச் சேந்திட நேர்ந்த(து) எத் திறமோ

39

வறுமையால் அறிவும், கோடையால் குளமும், பஞ்சத்தால் கொடையும் வற்றுவது போல, தேவர்களே நுமது சீரும் செல்வமும் அரசம் திண்மையும் வற்றிவிட்டதே எவ்வாறு.

தேவர் காள், அரி தலைமையில் தேம்பிநீர் திரண்டே
யாவ ரும்இவண் வந்துளீர் உலகமாம் யாவும்
ஏவ ரும்எதிர் இலையென வென்றர சியற்றும்
பாவ காரியத் தாரக னுடன்பகை உளதோ

40

பாவகாரி - பாவி தாரகனோடு உமக்கு பகையுண்டோ.

தார காகரன் தருக்கைநீர் சார்ந்துள தாழ்வைச்
சேர வேயுடன் தீர்ப்பவன் சேயிவ னலதா?
ஏர தார்வனத் தெரியையுற்ற) எரிமரத் திறப்பைக்
கார தார்மழை கடியுமால் கடியுமோ பிறவே

41

தாரகன் செருக்கையும் உங்கள் தாழ்வையும் தீர்க்க வல்லவன் இக்குமரனேயன்றி வேறு யார்
காட்டுத் தீயை மழையன்றி மற்றவை மாற்றுமோ.

ஏக நாயகன் இனையன இசைத்திட ஒழியாச்
சோகம் ஏகிடத் துளிர்க்கநம் பிக்கையும் தொடர்ந்தே
ஆக ஆனந்தம் கண்ணின்நீர்க் கறையகன் றிடவே
நாகர் தம்முகம் நளினநாண் மலரென நகைத்த

42

சிவன் இவ்வாறு கூறலும் தேவர்கள், சோகம் நீங்கவும் நம்பிக்கை துளிர்க்கவும் ஆனந்தமாகவும்
கண்ணீர்க் கறை நீங்கவும் தம்முகம் தாமரை போல மலர்ந்தனர்.

அனைய வாம்அன் அமுதுரை மாந்தியே மதர்ப்பால்
இனையன் இந்திரன் தன்குறை இசைத்திட அமைந்தான்
வினைய மோடுறு வேளையில் விளம்பிய மொழிகள்
நினைய லாம்பெரும் பயன்தரும் நிமித்தமாம் நினையில்

43

அரனது அவ்வுரையைச் செவிமடுத்த களிப்பினனாகி இந்திரன் விண்ணப்பித்தான். பணிவோடு
ஏற்றசமயத்தில் கூறியவை பெரும் பயன் தருவதற்கு ஏதுவாகும்.

முற்று ணர்ந்தருள் முன்னவ மூடமாம் இருளைச்
செற்று மாய்விடாச் சீரோளி யாஞ்சிவ ஞான
அற்ற மில்விளக் காயினை அமையுமுக் காலப்
பெற்றி யாவையும் பெரிதறி வாய்பிரான் நீயே

44

இதுமுதல் 9 பாடல் இந்திரன் முறையிடு கூறும்.

முற்றறிவரே, அறியாமையிருளை அகற்றி ஒளிதரும் சிவஞான தீபமாயிருக்கிறீர் நீர்; எம்பிரான் முக்கால இயல்பும் அறிவீரே.

வெல்லொ ணாவலி மிக்கவன் வெய்யவன் விறலோன்
சொல்லொ ணாத்துயர் சுரர்க்கிழை தாரகத் தூட்டன்
தொல்லை நம்கவர்க் கத்தினைச் சவிகரித் திடவவ்
வெல்லை நீத்துமண் இழிந்தனம் அறிதிஎம் இறையே

45

வலிமிக்க கொடியவன், சுரர்க்குத் தீங்கே செய்துட்டன் தாரகன், நம்கவர்க்கத்தை அபகரித்ததால், நாம் வானிவிழிந்து மண்ணிலுகுற்றோம்.

தார கன்பிர மன்வரம் தாங்குதோள் வலியால்
சேர மூவுல குஞ்செயங் கொண்டிறை செயுமால்
வீரர் என்றவிண் ணோர்களில் எவ்வெவர் விறலும்
ஓர கிற்கிலன் ஓர்துரும் பாகவும் உன்னான்

46

தாரகன், பிரமன் வரத்தாலும் தோள்வலியாலும் மூவுலகையும் வென்று ஆளுகிறான். வீரர்களாகிய எவ்வெவர் வலியையும் எண்ணான்; துரும்பாயும் மதியான்.

பண்டு பங்கயன் பாலியாம் பரவிவேண் டுதலும்
அண்ட வாணரை ஆலமுண் டளித்தவன் அருள்சேய்
அண்டர் சேனையின் அதிபனாய்த் தாரகா சுரனைக்
கண்ட துண்டஞ்செய் தெந்தமைக் காப்பனென் றுரைத்தான்

47

நாம் பிரமாவைப் போற்றி முறையிட்ட போது, சிவன் சேயே தேவசேனாபதியாகி தாரகனை அழித்துத் தேவராகிய எம்மைக் காப்பான் என்று கூறினார்.

இன்று காறுமாய் ஈனனாம் தாரகன் இழைத்த
கொன்ற தன்னவாம் கொடுமையும் கொடுமொழி வசையும்
நன்று மேபொறுத் தோம்ஐயா நாமெலாம் நம்பா
என்றும் நின்னருள் எமக்குள(து) என்பதோர் துணிவால்

48

இன்றுவரை தாரகன் செய்த கொடுமைகளையும் நிந்தனைகளையும் நாம் மிகவும் பொறுத்திருக்கிறோம் கவாமீ நும்மருள் என்றும் எமைக்காக்கும் என்பதால்.

வேனில் வெம்மையால் வாடியே வெந்தழி பயிர்க்கு
வானில் வீழ்தலைப் பெயலின்எம் வாட்டமும் மாற்றி
வான வாசிக னெமைமகிழ் விக்கும்நின் மகனைச்
சேனை நாதனென்(று) எமக்கருள் செய்துதி சிவனே

49

வேனிலால் வாடிய பயிருக்கு வானிலிருந்து வீழும் முதல் மழை போல, எங்கள் வாட்டத்தை நீக்கி எங்களை மகிழ்விக்க நின்மகனைச் சேனாபதியாகத் தருக.

நந்தி, நல்கிய சேயிவன் நம்படை நடத்தி
முந்தி ஏகிழ வலகையும் முறைகெடுத்த திடர்செய்
அந்த மாவலித் தாரக னொடுகிளை அமரில்
சிந்தி நந்துயர் தீங்கெலாம் தீர்த்திடும் திரலால்

50

நந்தி - சிவன். சிவகுமாரன் நம் படையை நடத்தி மூவுலகையும் முறைகெடுத்த தாரகனோடு கிளைஞரையும் அழித்து நம் துயரும் தீங்கும் தீர்ப்பான்.

ஐய, நின்மகன் அடலயில் ஆயுதத் தறுப்ப
மைய லார்மனத் தானவர் மாய்ந்திட மனையோர்
ஐய கோவென அழுமொலி அண்டமுற் றடைய
மைய தார்விழி நீர், மழை யாகவும் வேண்டும்

51

ஐயா, நின்மகன் வெட்ட அசுரர் மாய அவர் மனைவியர் ஐயோ என அமும் ஒலி அண்டமுகடுசேரவும் கண்ணீர் மழையாகவும் வேண்டும்.

அத்த நின்மகன் அக்களத் தணையும்நாய் நரிக்குச்
செத்த தாரகன் தேகமும் தீனியாய் உதவி
அத்த லைச்சிறைப் பட்டயர் அணங்கினர் குழலும்
முத்த, முத்தலத் துன்பமும் முடிக்கவும் வேண்டும்

52

போர்க்களத்தில் வரும் நாய்நரிக்குச் செத்த தாரகனுடலைத் தீனாய் உதவி அவன் சிறையிட்ட தேவமகளிர் கூந்தலையும் மூவுலகோர் துன்பத்தையும் ஒருங்கே முடிக்க வேண்டும்.

நாகர் கோனிலை நவிலலும் பூதநா யகனும்
சேகு லாமனத் தாரகன் செய்கையில் சினமும்
மாகர் பால்மனத் திரக்கமும் வந்துற மீட்டும்
பாக சாதனற்(கு) இன்னன பகர்ந்தன்ன பரிவால்

53

இது கவிகூற்று.

நாகர் கோன் - தேவேந்திரன்; பூத நாயகன் - சிவன்; சேகு - வயிரம், திண்மை; மாகர் - தேவர், விண்ணவர்; பாகசாதனன் - இந்திரன்.

திங்கள் சூடியும் செப்புவான் தேவரோடு அனையர்
தங்கள் காவல கேண்மினோ சந்ததம் துமராம்
உங்கள் நன்மையே உஞற்றிடும் உள்ளமோ ஞானமால்
சங்க ரப்பெய ரோமும்எந் தனையரும் கணரும்

54

இதுமுதல் 4 பாடல் சிவன் கூற்று.

தமர் - (நமது) உறவினர்; சந்ததம் - என்றென்றும்; உஞற்றிடும் - செய்யும், சங்கரன் என்ற பெயருடைய நாமும் நம்மக்களும் நமது பூத கணங்களும்; உள்ளமோடு உளம் - (நன்மையே செய்யும்) உள்ளமோடு உள்ளோம்.

முன்னம் யோகத்தை விட்டுயாம் முறைமையால் உமையைப்
பின்னர் வேட்டதும் பெண்ணிவன் பாற்பெறு சேயால்
உன்னை உம்பரை உறுதுயர் செய்ததா ரகனாம்
மன்னை மாமர போடற மாய்விக்க மதித்தே

55

நாம் முன்னமே யோகத்தைவிட்டு உமையை மணந்தது அவள் பாற்பெறும் குமரனால், உன்னையும் தேவரையும் துன்புறுத்தும் தாரகனை மரபோடு மாய்க்கவே.

ஆகை யாலுங்கள் போர்வினை ஆற்றுவா னமைந்த
வாகை மைந்தனைச் சேனையின் மன்னெனக் கொடுபோய்
நோகை செய்பகை ஒழித்துநாம் வான்பத நுகர்வாம்
ஈகை யார்தரு நீழலின் புற்றிரும் இனிதே

56

ஆகையால் உங்கள் போர்வினையைப் புரியவல்ல வெற்றிபுனையும் குமரனை சேனாபதியாகக் கொண்டு, நோவைச் செய்யும் பகையை அழித்து, உங்கள் சுவர்க்கலோக நுகர்வாகிய தருநீழலில் இன்புற்று இனிதே இருப்பீராக.

ஈது சொற்றபின் எம்பிரான் இமையவர் இழிவாம்
தீது தீர்த்தருள் சேயினை நோக்கி'ந் கரரை
மோது தாரக மூர்க்கனைக் கிளையொடும் முடித்தே
மாது யர்களைந்(து) உம்பரை வாழ்வித்தி' என்றான்

57

பின்னும் எம்பிரான், தேவர் தீது தீர்த்தருளும் குமரனை நோக்கி தாரகனாகிய மூர்க்கனைக் கிளையோடழித்து, துயரை நீக்கித் தேவர்களுக்கு நல்வாழ்வை நல்குதி என்றருளினார்.

பின்னும் சத்தியும் சிவமுமே அபின்னமாம் உருவாய்
உன்னும் ஆதவர் கோடியில் ஒளியதாய் அகிலம்
மின்னு முன்விளி வித்திடும் வீரவேல் வேள்கை
உன்னி ஆங்கமைத் துருத்திரர் படையொடும் ஈந்தான்

58

தந்தை ஆணையைத் தனையனாம் சண்முகன் பணிந்தே
சிந்தை ஏற்றுமுன் செய்திடும் சிரத்தைய னானான்
மைந்த ரென்பவர் தந்தைசொல் மந்திரம் எனவே
புந்தி கொண்டவர் புகலுமுன் புரியும்புண் ணியரே

59

வேறு

அமலன் அசுரர் தமைஅழித்தே அமரர்க் கினிய வாழ்வருளக்
குமர னிடத்தே பணித்தலுமேகூட விருந்து கேட்(டு) ஆயாம்
இமய வல்லி மிகமகிழ்ந்தான்; எத்தாய் மைந்தர் வெற்றியினில்
தமரின் வாழ்வில் பகைதாழ்வில் தழைத்தே சிந்தை களியாதான்

60

வீரம் மிகுந்தோன் விறலுள்ளோன் வேண்டார் மனையார் விழிமையைச்
சேர விடாது தெறுதீரன் செகத்துக் கபயம் செய்யுமவனைக்
கார தூரும் உடவுளர்கோன் பெற்றான் களிப்பும் மிகவுற்றான்
சார நினைந்த சார்புபெறின் தரையிற் காளியாதா ருளரோ

61

பன்னிரண்டாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது - தேவ சேனாபதிச் சருக்கம்

அங்க தற்பின் அமர்வினைக் கோலத்தன்
சங்க ரன்மகன், தந்தியன் ஆதியோர்
அங்க னுற்றிட அம்பிகை பாகனார்
பங்க யப்பதம் தாழ்ந்து பணியவே

1

தந்தியன் - இத்திரன்.

எடுத்து மோந்துச்சி வாழ்த்தியிவ் விந்திரற்கு
அடுத்த வெம்பகை அட்டுச் சுர்க்கெலாம்
கொடுத்தி மேனிலை வீர குமரவென்(று)
எடுத்தி யம்பினன் ஏறமர் செல்வனே

2

ஏறமர் செல்வன் - சிவன்; மேல்நிலை - பழைய வாழ்வு.

அன்னை பாதத்தும் அன்பொ டறுமுகன்
சென்னி சேர்த்தலும் சேனா பதிக்குச்செய்
மன்னு வீராபி டேகத்தை மானவே
துன்னு மானந்தக் கண்டுளி பெய்தனள்

3

பேர்த்தும் பேரன்பி னாலுமை பிள்ளையைச்
சேர்த்த ணைத்து மடிவைத்துச் சென்னிமோந்(து)
ஆர்த்த தேவர் பகையழித் தென்னைநீ
சீர்த்த வீரத்தா யாமெனச் செய்கென்றாள்

4

பேர்த்தும் - மீண்டும். மகனே பகையை வென்று என்னை வீரனைப் பெற்ற தாயாக்குதி

பின்ன கங்கார தாரக பேதகன்
அன்ன போர்விழா ஆடல் அருத்தியான்
அன்னை தந்தை அருள்விடை பெற்றுமேல்
பொன்னின் நாடு செலப்புறப் பட்டனன்

5

தாரகபேதகன் - தாரகனைக் கொல்வான்.

மற்றவ் வெல்லை மகபதி வானவர்
பெற்ற மூர்தியைப் பெண்ணுமை யோடுதாள்
பற்றில் தாழ்ந்து பணிந்துகூழ் வந்தரோ
சுற்ற மாய்ச்கதன் பின்தொடர்ந் தேகினார்

6

பெற்றும் ஊர்தி - சிவன்; சுதன் - குமரன்.

சுற்றும் சோபை கூடரச் சுரர் வெளி
முற்றும் மொய்த்து முகம்மலர்ந் தேகலால்
மற்றவ் வானகம் நாளொடு கோளெலாம்
உற்ற தாமெனும் மாண்பொ டொளிர்ந்ததால்

7

நாள்கோள் - உடுக்கள் கிரகங்கள்.

தேவர் கூட்டம் செறிந்துகூழ் வந்திட
மூவர் மேலோன் முருகன்வான் மீச்செலல்
தாவில் கோளொடு தாரகை தம்மிடை
மேவும் வெண்மதி விண்படர் காட்சித்தே

8

கோள் தாரகை - கிரகம் நட்சத்திரம்.

மலைம கள்மக னோடயி ராணிமன்
புலவர் தாம்புகல் மூர்த்தப் பொழுதினில்
நிலவு தாரகை மண்டலம் நீத்தொரீஇ
உலைவு றும்தம(து) உம்பர்நா றுற்றனர்

9

மூர்த்தம் - நாழிகை காலம்; உலைவுறும் - நலமிழந்த.

சால நாளகல் தம்பதி அண்மியும்
சீல மில்சினத் தாரகற் கஞ்சியே
கால கம்வைக்க மாட்டார் கலங்கலால்
காலம் சில்கணம் தாமத மானதே

10

கால் அகம் வைக்க - காலை உள்ளே வைத்துச் செல்ல.

அன்ன காலத் தமர்கள் அச்சத்தால்
 "முன்னம் நீநிறி; முன்னாந்நி லேனென்றும்
 முன்னம் நீசேறி; முன்னான் செலேன்" என்றும்
 பின்ன மாகிவா திட்டுப் பிணங்கினார்

11

பின்னமாகி - பிரிந்து; பிணங்கினார் - மாறுபட்டார்.

பொன்ன கர்கண்டு புன்னகை பூத்தவர்
 ஒன்ன லற்கஞ்சி உட்புகு கிற்கிலார்
 இன்ன லின்பத் திடைப்பட் டிமையவர்
 பின்னர் நோக்கினர் எம்பிரான் தன்னையே

12

சமர சாதூர்யன் தாரகற் சாடவே
 அமரும் சண்முகன் ஆங்குமுன் சென்றுகூழ்
 அமரர் கேட்க அறைந்தனன் புன்னகை
 கமழங் கஞ்ச முகத்தருள் காட்டியே

13

சமர சாதூர்யன் - போர்வல்லோன்.

விண்ணு வீர்பயம் வேண்டாம்; விரைந்துநீர்
 நண்ணு வீர்நகர்; நீர்நன் கறிந்துவீர்;
 நண்ண லானவன் நம்முனும் காணவே
 நண்ண லேநன்று; முந்தி நடமினோ

14

நண்ணலான் - பகைவன்; நண்ணல் - வருதல்.

ஏந்து சீர்த்திச் சுவர்க்க இலக்குமி
 கூந்தல் பற்றக் குறுகும்ஒன் னான்கரச்
 சேந்த சோரியுண்(டு) ஓர்சில லீலைகள்
 ஏந்தும் எங்கைப் படைகள் இயற்றுமே

15

சுவர்க்க இலக்குமி - சுவர்க்கத்திரு; கூந்தல் பற்ற - அவமானப்படுத்த.

எங்கை வேல், தடை யின்றெங்கும் ஏகிடும்;
மங்க லில்லொளி மாவலி வாய்ந்தது;
சங்கை யில்பகை வர்தலை தள்ளிடும்;
உங்க ளைச்சவர்க் கத்தொடும் ஓம்புமே

16

இன்ன வாறக ரேசனை ஈறுசெய்
தன்ன தாற்றலும் தாகமுந் தோன்றவே
முன்ன வன்மல ரும்முக மோடுசொல்
இன்ன வைஇமை யோர்க்கிதம் ஈந்தவே

17

தாகம் - வேட்கை.

உளம் உ வப்பப் பொடிப்பொடும் ஆயிரத்
துளகண் பூப்பத்தன் உத்தரி யம்மலைக்
கிழவன் மேல்வைத்துக் கேண்மையி னாலவன்
கிழமை யானதைக் கொண்டான் கிழக்கிறை

18

மலைக்கிழவன் - குறிஞ்சிக் கிழவன், முருகன்; கிழமை - உரிமை; இந்திரன் தன்னுத்தரியத்தைக் குமரனுக்கணிவித்து, குமரனுத்தரியத்தைத் தான் எடுத்தணிந்தான். பின் 21ம் பாடலில் முனிவர்களும் முருகனோடு உத்தரியம் மாற்றிக் கொண்டது கூறப்படுகிறது.

பின்பு நான்முகம் பெற்ற முதுவனும்
அன்பி னால்மகிழ்ந்(து) ஆனந்த ஊற்றுக
முன்ப னாறு முகனுச்சி மோந்தநீ
வன்ப னைவாகை கொள்கென வாழ்த்தினான்

19

முன்பன் முன்னவன் - முருகன்; வன்பன் - வலியன், தாரகன்.

சித்த ராதிய தேவர் சிவனருள்
புத்தி ரன்புடை "சாதுசா(து)" என்றுகூழ்
பத்தி யார் "பர கால! நீ வெல்க" என
உத்த ரியம்விண் வீசி உவப்பித்தார்

20

சாது சாது - மங்கல மொழி; பரகால - பகைவர்க்குக்காலனே.

நார தாதியர் நண்ணார்த் தெறவல்ல
வீர வேலனைப் போற்றி மரவுரி
சாரும் உத்தரி யந்தந்து பெற்றனர்
நேரும் நேசத் துறவு நிலையினார்

21

சாலும் யூத பதிதொடர் தந்திகள்
மாலும் கான்புகு மாறென வானவர்
வேலன் நாயகம் மேவலின் அச்சுறார்
மேலை விண்ணகர் மேவத் துணிந்தனர்

22

யூதபதி - (யானைக்) கூட்டத் தலைவன் யானை; மாலும் - திசை மயக்கும்.

இந்தி ரன்பகைக் கீறாய் எழுங்குகன்
சுந்த ரப்புறன் பின்தொடர்ந் தார்கரர்
அந்த ரப்புர மேற்செலும் ஆலமார்
சுந்த ரன்பின் கணத்தவர் சென்றென

23

பின்னிரண்டடி திரிபுர தகனத்துக்குச் செல்லும் சிவன்பின் பூதகணம் சென்றவாறு.

ஆய தேவர்நீ ராடும் அரம்பையர்
மேய மேனிப்பூச் சால்மஞ்சள் ஆகிய
தோய மாகச்செல் தூயமந் தாகினி
நேய மோடவண் நேரமுன் கண்டனர்

24

தோயம் - நீர்; மந்தாகினி - கங்கை; நேர - எதிர்ப்பட.

வாரி தோய்திக்கு வாரணங் கன்கரம்
நாரம் மோத நடுங்க எழுதிரை,
பார மார்தருப் பாத்திநீர் பாய்ச்சியே
ஈர மாக்கும் இயற்கைய தந்தி

25

வாரி - நாரம், நீர்; பாரம் - (நதிக்) கரை.

ஆடல் வேட்ட அணங்கினர் பொன்மணல்
நேட ரும்பல் நிழல்மணி போர்த்துமேல்
நீட ரும்புளி னங்கள் நிறைகரை
கூட லுற்றுக் குலவுவ தந்நதி

26

ஆடல் - நீராடல்; நிழல் - ஒளி; நீள் - தரும; நீடரும் - நீண்ட.

சுகந்தம் நாடும் கரும்பிசை சொன்னமாம்
உகந்த அன்னம் உறும்பொன் மரைமலர்ப்
புகுந்த தாதுபோர் பொன்வண்ணப் பூம்புனல்
மிகுந்த சீரதம் மேன்மைகொள் கங்கையே

27

சுகந்தம் - நறுமணம்; சொன்னம் - பொன்; மரை - தாமரை, தலைக்குறை விகாரம்.

காணல் வேட்டுக் கரைநிறை மேவினார்
பேண லைக்கண் பிரதிபிம் பங்கள்தாம்
தோண வேபல ராம்கரர் மாதரைக்
காண லாக்கிக் கவரும் உளம்நதி

28

கரை நிறை மேவினாரும் பிரதிபிம்பங்களும் தோணலால் மாதர் பலரைக் காணலாகி
உளங்கவருவது. தோணல் - தோன்றுதல், ஒன்று ஒன்னு போலப் போலி

நீண்ட நாள்தீங்கும் இந்திரன் நேர்ந்திடும்
மாண்ட கங்கையைக் கண்டும் கிழ்ந்துபின்
பூண்ட கங்கையன் புத்திரன் காணவும்
நீண்ட கைகுவித் தேநின்று காட்டினான்

29

பூண்ட கங்கையன் - கங்கை பூண்டவன், சிவன்.

பாங்கு விண்ணவர் சூழ்ந்து பராய்ச்செலக்
காங்கெ யன்முனம் கண்டருள் கங்கையாம்
ஓங்கும் ஆற்றை உவப்பும் வியப்புமாய்
ஆங்கு நோக்கி அகமகிழ் வாயினான்

30

பராய் - பரவி, போற்றி

கான மாங்கஞ்சப் போதின் கடிச்சுமை
ஆன நீரலை தோய்குளிர் ஆங்கணை
மான மந்தா கினிமந்த மாருதம்
சேனை நாதனைச் சென்றெதிர் கொண்டதே 31

கானமாம் கஞ்சப் போதின் கடிச் சுமை - காடாகப் பூத்த தாமரை மலர் மணமாகிய சுமை.
சுமையும் குளிரும் சேர்ந்துவரும் கங்கைக் காற்று எதிர்கொண்டது முருகனை.

பத்தி நீரன் பரவசன் பாலகன்
அத்தர் சென்னி யணிகங்கை யின்கரைச்
சித்த மாய்ச்சென்று சென்னியும் தாழ்த்திமேல்
அத்தம் அஞ்சலி யாகத் தொழுதனன் 32

அத்தம் - கை.

ஆங்க கன்று குகன், அடி யோடழி
தீங்கு றத்துண்டம் செய்துகீழ் வீழ்த்தலால்
பாங்கில் சாலத் தருபட்ட தும்படர்
வீங்க நெஞ்சம் விழிகளில் நோக்கினான் 33

தார காகரன் சாட அழிகற்ப
தாரு சாய்பொழில் நோக்கினன் கண்சிவப்
பூ ஏறப் புருவம் உமைகதன்
ஈர ஆனனம் கோபத் தெரியெழ 34

ஈரஆனனம் - அருள் முகம்.

தறித்த தாரு வனம், ஊர்தி சஞ்சார
மறுத்த ஆறுழி வாம்மாட மானிகை
உறுத்த ஒப்பிலவ் வும்புருக் குற்றதைக்
கறுத்த கண்டற்குக் காதலன் கண்டனன் 35

ஊர்தி.....ஆறு - ஊர்திகளின் போக்குவரவில்லாத வழி; உறுத்த - வருத்த; உற்றதை - நேர்ந்த
கேடுகளை.

பகைவன் எள்ளலில் பாடழி வுற்றதாய்
மிகவி ரங்குற மேன்மை இழந்ததாய்த்
தகையில் நாயகற் சார்நங்கை போன்றதாம்
நகரம் பார்த்தெங்கள் நாதன் இரங்கினான்

36

எள்ளல் - இழிவுபடுத்தல்; பாடு - பெருமை. 3ம் அடி தகுதியில்லாத நாயகனுக்கு மனைவியான ஒரு நல்லாள். அவள் சீரழிவது போல நகர் சீரழிந்திருந்தது.

தரும கோபனாம் தாரக னோடமர்
புரியும் ஆவலும் ஊக்கமும் பொங்குசேய்
புரிய தாம்அம ராவதி யுட்புக்கான்
வரும கத்திறை வானவர் தம்மொடே

37

தரும கோபன் - தருமப்பகை.

தான வர்கரித் தந்தங்கள் குத்தலால்
ஊன முற்றவும் பாம்புரி யாற்பிணிப்
பான காலதர் உள்ளவும் மானிகை
மான வேலவன் கண்டுண் மறுகினான்

38

பாம்பு உரி - பாம்பு கழற்றிய சட்டை; கால் அதர் - யன்னல்.

பொன்னந் தாமரை வேரோடும் போகட்ட
அன்னந் தாய்வினை யாடுதல் அற்றன
மன்னும் திக்கயம் வென்றமாற் றார்கரித்
துன்னும் தானநீர் தோய்ந்து கலந்துள

39

போகட்ட - பிடுங்கப்பட்ட; தாய் - தாவி; மாற்றார் கரித்தானம் - பகைவர் யானை மதம். குளகம் இது அடுத்த பாடலோடும் முடியும்.

திரும ணிப்படி தீரம் சிதைந்துள
மருவி ளம்புல் வளர மறைந்துள
பொருபு னற்றடம் புல்லெனல் கண்டுசேய்
பொருமல் நாணாம் கமைதாங்கி போன்றனன்

40

தீரம் - கரை; புல்லெனல் - இழிவுறல். 4ம் அடி கவலை நாணம் ஆகிய கமைகளை ஏற்றான்.

தார கன்கரி சாய்தலை வாயிலும்
ஆரும் தூசிமொய் ஆய்மணிக் குப்பையும்
சாரும் வையயந் தச்சபை தன்னுள்முன்
கூரும் வேலோன் குலிசனை உய்த்தனன்

41

வையயந்தம் - இந்திரன் அரசவை; குலிசன் - இந்திரன்.

இந்தி ரன்நெறி காட்டிமுன் எய்தவே
அந்த ரர்அணைந் தேகமீ காரமேல்
சிந்தி மாமணி சீரிற்சோபா னத்தால்
செந்தி நாயகன் சேரலுற் றானரோ

42

மீகாரம் - மேல் மாடி; சோபானம் - பாடிகள். (இதுமுதல் ஆறு பாடலில் ஆறுபடை வீடுகள்)

தோர ணந்தொங்கல் கற்பகம் தூக்கிட
ஏர ணிந்தமன் றெய்திய ஏரகன்
ஆர ணங்கினர் ஆரிடர் ஆமுறை
சேர வந்தெதிர் கொள்ளவுட் சென்றனன்

43

ஏரகன் - குமரன்; ஆரிடர் - முனிவர், அப்பராகிய காசிபர்.

அப்ப ரங்குன்றன் தேவ ரகர்க்கும்
அப்பர் காசிபர்க்கு ஆம்முறை தூக்கியே
ஒப்ப ருங்கரம் உச்சியில் அஞ்சலி
வைப்ப தால்வணங் குற்றனன் முன்னரே

44

ஆவி னன்குடி யானம்பி காசுதன்
தேவர் தம்மன்னை காசிபர் தேவியாம்
தாவி லாத அதிதிதன் தாண்மலர்
ஆவ லோடும் வணங்கினன் ஆற்றினால்

45

அன்று காசிபர் தாமும் அதிதியும்
குன்று தோறும் குகைதோறும் ஆடியைக்
கன்று தாரகக் கையனைப் போரினில்
வென்றி கொள்கென வாழ்த்தினர் வீறறு

46

அதிதி பாலின் அணங்கினர் தாயின்
முதிரும் ஆர்வல ரைமுறை யாற்பழ
முதிருஞ் சோலை மலைகிழ வோன்தொழத்
துதியொ டாசிநற் சோபனம் சொற்றனர்

47

காமற் காய்த்தவன் சேய்,காவி னன்மனை
தோமற் றாளாம் புலோமசைத் தோகையை
நேமத் தாற்றொழ மேலுமந் நேரிழை
சேமத் தாலுயர் வாழ்த்துகள் செப்பினாள்

48

புலோமசை - இந்திராணி; நேமம் - நியமம்.

காசி பர்மர பில்வரு கன்னியர்
மாசி லாளழு வோரை வரன்முறை
தேசி னார்குகன் செங்கை குவித்தலும்
நேச மோடுநீ டாசி வழங்கினார்

49

வலாரி ஆதிய வானோர் மகிழ்வொடே
புராரி புத்திர னாயவா னந்தனைக்
குலாவு தேவர்சே னைப்பெருங் கோவென
விராவு வீராபி டேகம் விதிசெய்தார்

50

வலாரி - இந்திரன்.

அளவி லாற்ற லால்வானோர்
சேனா பதியாம் அருந்திருவார்
அளவில் அரன்சேய் துணையனைவால்
அமரர் அடங்கக் கவலொருவி
அளவில் துயர்செய் தாரகனை
அழித்துச் சயங்கொள் உறுதியுறும்
அளவில் அமருக் கார்வம்மிக
அணுக அமைவா ராயினார்

51

பதின்மூன் றாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

பதின்னான்காவது - அமரர் படையெழுச்சிச் சருக்கம்

தருமங் கொன்றுழல் தாரகக் கையனைச் சமரில்
பொரவும், வென்றியைப் பூணவும் பொருந்துவேற் குகன், அக்
கருமங் காமுறும் வானவர் கணத்துடன் கழிந்தக்
கரவன் வாழ்நகர் கடிதுறக் கருதியே குவனால்

1

கழிந்து - (சுவர்க்கத்தை) நீங்கி; கரவன் - வஞ்சன்.

தடையு றாததாய்த், தசதிசை யினும்மன வேகத்
தடைய வல்லதாய், அரும்பெறல் "வெற்றிவா யிற்"பேர்
உடைய தேர்மிசை ஓங்குவேல் வில்லொருங் கேந்தி
உடைய நாயகன் உமைமகன் முன்னிவர் வுற்றான்.

2

வெற்றி வாயில் - குமரன் தேர்; இவர்வுற்றான் - ஏறினான்.

தார கப்பகை தம்படை சயம்புகழ் யாவும்
சேர வேயுழி வெய்தவும், தேவர்கீர் சிறப்புச்
சார வுந், சமை தவளசக் கரத்தினைத் தகவால்
ஏர கற்கிமை யோர்களில் ஏகனேந் தினனால்

3

தாரகப்பகை - தாரனாகிய பகைவன்; தவளசக்கரம் - வெண்கொற்றக் குடை; ஏரகன் - குமரன்; ஏகன் - ஒருவன்.

கூதிர் மாமதிக் குளிர்நிலா அலையெனக் குலவத்
தீதில் சாமரை இரட்டினர் தேவர்கள் இருகை;
கீதம் கந்தர்வர் இயக்கர்கின் னர்கினை யோடும்
போத னைச்சிறை பூட்டினற் கிசைத்தனர் போனார்

4

இருகை - இருமருங்கும், இருகைகளாலுமாம்; போதனை சிறை பூட்டினன் - பிரமனைச் சிறையிட்ட குமரன்.

பூண்டு போரணி புரந்தரன், வரைச்சிற கீர்வான்
தூண்டும் வச்சிரம் ஏந்தியே, கடர்வெள்ளி மலைமேல்
ஈண்டு நீலமால் கிரியின்ன ராவதத் தேறி,
ஆண்டு பின்தொடர்ந் தேகினன் அறுமுகப் பரனை

5

வெள்ளி மலையில் நீலகிரி போல் வெள்ளை ஐராவதத்தில்கரிய இந்திரன் ஏறிவந்தான்.

தான வர்மிசைச் சலத்தினால் சவாலிக்கும் தழலோன்
 மான மேல்தருக் குடையது, மலைமலை வடிவில்
 ஊன மில்தகர் ஊர்ந்தொளிர் பல்படை ஏந்திக்
 கான மர்கடம் பணியனைக் கடிதனைந் தனனால்

6

சலம் - கோபம்; தழலோன் - அக்கினி தேவன், அபிமானமும் செருக்குமுள்ளது,
 மலைமலைவடிவு - போரிடும் மலை போல் உருவம்; தகர் - ஆட்டுக்கடா; கானம் - மணம்.

காலன் தானும்பின் காரினம் கோட்டினால் கடையும்
 நீல மால்கரி நேரும்மே தியின்மிசை நீண்ட
 கால பாசமும் கதையும்முன் கதமொடு தாங்கிக்,
 கோல மார்கும ரேசனைக் கூடினன் குறுகி

7

காலன் - இயமன்; மேதி - எருமை.

நிருதர் கோனறம் நீத்தவன் மேற்சினம் திருகி
 நிருதி என்பவன், நிறையயம் நிகழ்த்துவெம் பிசாசாம்
 உருவ ஊர்தியில் உருகெழு படையுடை யோனாய்
 வருவ தாயினன் வானதி மகனொடு மருவி

8

நிருதர் - அசுரர்; நிருதி - தென் மேற்றிசைக் காவலன். அவன் ஊர்திபிசாசு.

சலதி நாயகன், தடித்திடித் தெழுசண்டக் காரின்
 உலவு மோர்கறா உகைத்தொலி சங்கொடு படைகள்
 கலவு பாசமுங் கொண்டுசூழ் ஆலகா லம்போல்
 இலகு வேலவன் பின்னினைந் தெய்தினன் விரைவில்

9

சலதி நாயகன் - சமுத்திர ராசன் வருணன்; தடித்து இடித்து - மின்னி முழங்கி இவனுர்தி
 சுறாமீன்.

சமரில் ஆர்வத்தன் தழலையும் தணிப்பவன் தடையில்
 கமனம் உள்ளதோர் கலையினைக் கடவியே காலோன்,
 அமரில் யாரையும் அசுரரை அழிக்குமாற் றலனாய்க்
 குமர வேலொடும் குறிப்பொடு குறுகினன் கடிதில்

10

கலை - (வாயுவின் வாகனம்) மான்; காலோன் - வாயு.

ஒன்ன லாருயிர் உதிரமும் பலியுனும் கதைகை
மன்ன வேநர வாகனன் மகேசனற் றோழன்,
கன்ன லிற்பொரு தகுவராம் கடல்கடைந் தமுதம்
அன்ன வென்றிகொள் அயிலவன் துணையென அணைந்தான் 11

நரவாகனன் - சிவிகை ஊர்தியன் குபேரன்; கன்னல் - நாழிகை; தகுவு....வென்றி - அகரராகிய
கடலைக் கடைந்து வெற்றியாகிய அமுதை எடுப்பவன்.

சாபம் வேல்பிற தாங்கினர் அரவுகுழ் சடையார்
தாபம் மிக்கவர் உருத்திரர் சாரச சானர்,
கோப மாரிமக் குன்றன இடபமேற் பிநாகம்
பாப காரியர்ப் பலிகொளப் பரித்தனர் படர்ந்தார் 12

இமக்குன்றன்ன இடபம் - பனிமலை போன்ற இடபம்; பாபகாரியர் - பாவம் செய்பவர்.

சொர்க்கம் வாழ்கரர் கணத்தவர் சொந்தவூர் திகள்மேல்
வர்க்க மானவ ரொடுபடை வகையொளி வளர
அர்க்க னைப்புடை அடையும்பல் லாயிரம் கதிர்போல்
பர்க்க னார்தரு பாலக னொடுபடை எழுந்தார் 13

வான்ம றைத்தன கொடிவகை; பல்வணக் கவிகை
மேன்ம லிந்தன; காம்பின்பொன் னொளிபுறம் மிளிர்ந்த;
வான்கி ளர்மழை நேருந்தேர் முழக்கொடு வருவ;
கான்கி ளர்ந்தன கரிபிளிற் றொலிகண்டை கலித்த 14

வாசி யாங்கடல் வளைந்தன; முழங்கின இயங்கள்;
தேசி னார்படை திகழ்ந்தன; திசையக குறவே
தூசி யோடொளி துதைந்தது; கர்ப்படை செலப்பின்
ஈசன் மாமகன் தலைமையேற் றேகினன் எவர்க்கும் 15

ஏகும் எல்லையில் இமையவர் தானையு டெழுந்தே
போகும் பேரொலி போர்த்துள துவசங்கள் பொடியால்
மாகம் மாதிரம் மண்டலம் பேச்சுமூச் சலிந்த;
ஏக மாயின பேதமின் றெவையுமெவ் விடமும் 16

வேறு

கொட்டுறு பேரிகை, "குலமொடு தாரக னாங்கொடியோன்
கெட்டிறும் இன்றிது கேண்ம்" என ஈரெழு புவனத்தும்
எட்டுறு திக்கினும் ஏற இசைத்தென எதிரொலியோடு
ஒட்டுறு காம்பிரிய ஒலிசெல ஒங்கி முழங்கினவே

17

பேரிகைகள் இதைக் கேட்பீர் என்று எதிரொலியோடு கம்பீர ஒலி செல முழங்கின.

கடையெழு கால்விசை கடைகட லின்ஒலி தாழ்அடல்
மிடைவறு தானையி னிடைகிளர் தூசி விராவியவின்
அடையலர் தம்மனை யார்கரு அழிவுற அறைபறையோடு
அடைவற வேயழு மாறென எதிரொலி ஆக்கிடுமே

18

கால் விசை கடை கடல் - காற்றின் விசையால் கடையப்படும் கடல்.

மேருவின் மேற்படர் பரியடி பட்டுடை வாய், விரையும்
தேருரு ளாற்பொடி செம்பொடி, செறுகரி செவியசைவால்
சேருவ விண், செறி கொடியடி யால்வெளி தூர்வைசெயல்,
சாருறு முன்பனி பொற்பனி தருமொரு தன்மையதே

19

குதிரைக் குளம்பு பட்டுடைந்து, தேர்ச்சில்லால் பொடியாகி, செவிக் காற்றால் மேலே சென்று, கொடிச்சீலை அடிக்க வான் வெளியை நிரட்டும் தூசி

மாற்றல ராலழி வாகிமண் ணாகிய எவ்வுலகும்
ஆற்றல னால்இனி அம்பொனின் வண்ணமே ஆவதெனக்
காற்றியல் வாம்பரி காலெழு தூசிவின் திக்கெவையும்
மாற்றிய பொன்வண் மாய்ச்கடர் வற்றிடு மாண்புறவே

20

தாவுறு தானையி னூடெழு தமனிய மாம்பொடிகள்
காவுறு காலொடு முன்பினும் இருகையும் மேலுமுறல்
ஏய்வுறு காலை எழுங்கதிர் அருண வணப்புனலில்
தோய்வுறும் அண்ட சராசரச் சோபையைத் தோற்றிடுமே

21

காவுறுகால் - காவிச் செல்லும் காற்று, பின் 2 அடி உதயகாலச் சூரியனின் அருணவண்ண ஒளியாகிய நீரில் தோய்வுற்ற சராசரங்கள் போலத் தோன்றின.

செல்லுறு தானையின் காலடி யாலெழு செந்தூளி,
எல்லுறு வான்திசை எங்கனும் சந்தியில் எழுசெய்ய
செல்லின மேசெறி வாகிய தேசொடு மேவுற்றே
கல்லெனும் ஆர்ப்பிடி காய்ப்படை மின்னொளி காட்டியதே

22

சந்தி...காட்டியது - மாலையில் செவ்வான முகிலில் இடி முழக்கு மின்னல் காட்டியது.

தமனிய மாந்தரை யுள்ளசை பிரதிபிம் பந்தனைநேர்
சமரியல் தந்திகள் பாதல முறுமெனும் சங்கையினால்
சமனறு வேதலம் மீதுதம் தந்த முறக்குத்தி
அமரியல் செய்வன அடுகரி கண்ணழல் கான்றிடவே

23

தனைநேர் - தன்னை எதிர்க்கும்; சங்கை - ஐயம்; அமரியல் - போராடல்.

தேவரின் மாப்படை செல்கிரி யின்இரு பாற்சிகரம்
மேவரு பற்பல பிரதிபிம் பம்புறம் மிளிர்வனதாம்,
தேவரு டன்துணை செல்வன சேனைகள் சேர்வனபோல்
ஓவறு காட்சியு றக்கடல் போன்றுடன் நேகியதே

24

மேருவின் வழியில் படைகள் வரும்போது இருபக்க வரையிலும் அதன் பிரதிபிம்பம் தொடர்ந்து வருதல் இருபாலும் துணைப்படை சேர வருவது போலும்.

ஏர்க்கன கக்கிரி எள்ளிட வெள்ளிடை யறவீண்டும்
போர்க்கட லாட்டுறு புங்கவ ரார்ப்பொடு போர்ப்பாற்றா
வேர்த்துடல் வாய்வெரு வற்றென எதிரொலி குகைதோற்றக்
கார்த்திகை யானொடு கடிதி நிறங்கிய கடவுள்படை

25

ஆர்ப்பு போர்ப்பும் - ஆரவாரமும் சுமையும்; வாய்வெருவுதல் - வாய்ப்புலம்பல்.

காவினன் காவலில் அக்கன கக்கிரி வளையுறைவ
பூவின னால்மிரு கேந்திர மாப்பொறை போற்றுநதாம்,
வாவின மாவொலி தேரொலி கைவரை பிளிற்றொலியால்
மேவின கண்டியில் விட்டில; வெருவுத லுற்றிலவே

26

காவினன் - இந்திரன்; பூவினன் - பிரமன்; மிருக இந்திரன் - மிருகராசா, சிங்கம்; பொறை - அரச பாரம்; கண்டியில் - உறக்கம், அஞ்சாது உறங்கினை.

தாமுறை தருகுகை தருமெதி ரொலிகளி னாற்பெருகும்
மாமுர சதிரொலி மதகரி பிறிறொலி தேரொலியால்
நாமுற லிலநல துயில்புரி வனமிரு கேந்திரமா,
தாமுறு தலைமையை நிறுவின; தலைமைகள் தக்கவர்க்கே

27

நாம் - அச்சம்; தலைமைகள் தக்கவர்க்கே - அஞ்சாத ஆற்றலுள்ளவர்க்கே தலைமைப் பதவி தரப்படும். வே. பொ. வைப்பணி

மேலுறு விசையினில் மேருவின் முடிகளும் நடுநடுங்கப்
பாலுறு சுரப்படை ஆர்ப்பினில் மாவின் பயமுறவே
நாலுறு திசையினும் ஓடிட, நாயக மாமிரிகள்,
சாலுறு மிடல்தருக் கொடுமுழை தம்முழை தங்கினவே

28

முழைதம் உழைதங்கின - குகைகளினுள்ளே தங்கியிருந்தன.

இப்படை யாலழி வறுமென எண்ணிய மான்மரைகள்
தப்பிட ஓடின திசைதொறும்; தாம்சுரை வாயிலுறா
எப்புற மும்மிடைந் தேகிடும் இமையவர் படைஏற்றம்
தப்பற நோக்கின சஞ்சல முற்றில அரியேறே

29

சீரம ராவதி அமரர்கள் அரிவையர் தம்முடனே
சாரணை வெளியிடை தண்டுசெல் தகையது நோக்கியுற
மேருவில் நடவைகொள் விண்ணவர் மிகுபடை தாழ்வரையின்
சாரல டைந்தது தாரகன் நகர்புகு சவியோடே

30

தண்டு செல் தகை - சேனை செல்லும் சிறப்பு; போர் முனை செல்லாத அமராவதி நகர அமரரும் அணங்கினரும் பார்த்தனர். சேனை தரையிறங்கியது.

வேறு

இவ்வணம் படைவகை எய்திட மஞ்சளும் கார்வணமும்
செவ்வண மும்மிவை சேர்பொடி சேணிடை செறிவதனால்
அவ்விடை அரிதுசெய் கைவண மின்றமை பன்னிறங்கள்
செவ்விதி னுறுமொரு கந்தர்வ ருலகெனும் தேகினதே

31

முயன்று கைபுனைந்தியற்றாப் பலவண்ணக் கோலம் நிறைந்த கந்தருவர் உலகம் போல வான்வெளி விளங்கியது.

அண்ட சராசர மானவை தன்னக முள்ளடங்க
மண்டி எழுங்கடை வெள்ளம் தாமென வாகினிமுன்
மிண்டி விரைந்துடன் மேவுற மிக்கடர் வியனோதை
விண்டு செவிப்பறை செவிடுற வெம்மைசெய் வீறினதே 32

வாகினி - சேனை; செவிப்பறை விட்டு செவிடுற - காதுச் சவ்வு வெடித்துச் செவிடாக.

கடமலை பிளிறொலி கால்விசை வாய்பரி கணையொலிசீர்
வடமலை நிகர்தரு தேரொலி வயவரின் ஆர்ப்பொலியால்
மிடலுறு முரசொடு பேரிகை மிகுவயிர் வளைவிரவி
உடனெழும் அதிரொலி உணரவொ ணாமல் ஒடுங்கிடுமே 33

கடமலை - மதமலை, யானை; வடமலை - மேரு.

இரதமொ டிவுளிகள் இபநிரை ஏனைய ஊர்திகளும்
விரசிய கொடிகளும் விறலவு ணர்மனை யார்குழலும்
பரவிய படையெழு துகளிடை மூழ்கின பகருங்கால்
சரதமி துறுபயன் முற்கணம் தனில்முயல் தம்வினையே 34

ஆதவன் மறைதர அடைதுகள் அந்தர வெளிதூர்ப்பு
மீதனை வான்மழை மேகம தெனவெழும் ஐயத்தால்
போதனை மானச தடமிசை போயின எகினங்கள்;
காதலி னொடுகளி நடமிட லானக லாபிகளே 35

தூசிப் படலத்தை மழை முகிலென்றெண்ணி அன்னம் மானசம் செல்ல மயில்கள் ஆடின.

துற்றிய தூசிகள் புதுமழை முகிலென வெளிதுன்னும்
பற்றிய படைமின லொளியொடு பல்லியம் இடிகாட்டும்
கொற்றம துறுகொடி வாவுறு கொக்கின மவைமானும்
பற்றல ரடுபடை பார்நெளி தரவிசை படர்போதே 36

மண்ணக மோடுயர் வானள வும்மலி தூசியினைக்
கண்ணள வேதரி சித்தவர், கண்ணிலர் கண்டகரி
வண்ணமு ரைத்தென, "மண்ணெழும்; விண்ணிழியும்" எனவே
எண்ணின ராயிரு பாலினும் வாதினில் ஏற்றனரே 37

மண்ணும் விண்ணும் அடர்ந்த தாசியை ஆங்காங்கு பார்த்தவர், குருடர் யானையைப் பார்த்துச் சொன்னது போல், பூமி மேலெழுந்தது, வானம் கீழிறங்கியது என்பார்.

சூசிக ளால்தொளை செயவுள துகளவை துறுமியவை
நாசிகள் காதுகள் நயனமொ டேனவும் நண்ணுதலால்
பேசில கேட்கில காணில பேர்வில் பிராணிகள்தாம்
மூசின நின்றன மூச்சுறு மாறொர் முயற்சியிலே

38

சூசி - ஊசி; துறுமியவை - செறிந்தவை; மூச்சுறுமாறு - சுவாசிக்குமாறு.

மாத்திசை வாழ்கரி மதமறு விப்பன; வானூர்தி
தாய்த்திரி எல்லைகள் தாக்குவ தால்எதி ரொலிசார
மாத்தொனி செய்வன; பலவகை வாத்திய வாய்முழக்கம்
போர்த்தன எப்புவ னங்களும் கேள்விகள் புலனறவே

39

தாய் திரி - தாவித்திரியும்; கேள்விகள் புலன் அற - காது கேளாது போக.

அச்சுரர் சையினியம் அவனியெ லாமடைத் திடனிலதால்
அச்சென அமருல கினிலுற அச்சுமை ஆற்றரிதாய்
இச்செயல் இந்திரை கேள்வனோ டேயிசைத் திப்பொறைதீர்
அச்செயல் நாட எழுந்தென அவ்வுல கசைவுறுமே

40

சையினியம் - சேனை; அவனி - பூமி; அச்சென - திட ரென; இந்திரை கேள்வன் - இலக்குமிநாயகன், விஷ்ணு; பொறைதீர் - சுமையை மாற்றும்.

பாரிடை வருபரு வரையன பகடுகள் பிளிறாப்பும்
காரினம் இடியொடு கடுவிசை சென்ற(ன்)ன தேராப்பும்
குருறு குறையி னோடுவ தூரகத கணையாப்பும்
சேருற வரவொரு செயலில வாயின செகமெல்லாம்

41

மறலியை நிகருறு மறவரி னார்ப்பொடு மதமோவாத்
திறலுறு கரியொலி சேர்மணி ஒலிசெல எதிரொலிகள்
உறநிகழ் திசையவை ஒண்ணற வுண்டுரை விளம்புனரும்
பெறுபய னில்லுரை பிதற்றுறு பித்தரும் ஒத்தனவே

42

பின் 2 அடிகள் எதிரொலியை எழுப்பும் திசைகள், மதுமயக்கத்தில் சொல்விளம்பும் வீணரும், பயனில் உரை பிதற்றும் பித்தரும் போன்றன.

பாய்மா செலவறள் பார்நதி, தேர்மிசை படர்தரவே
காய்வாய் வலியுறும், கைமலை கடமழை பெய்துறலால்
வாய்வாய் வளநதி நீருறும்; மன்னிய வளம் ஊழால்
தேய்வாய் வருமுறை பிறதிற னால்நிறை செயலே போல் 43

பாரிலுள்ள நதிக்குதிரை செல்ல வரண்டும், தேரோடக் காய்ந்து வலிதாயும் பின் யானை செல்ல மதநீரால் நீர் நிறைந்தது; தீயுழாற் செல்வம் போய் நல்லுழால் மீள்வதுபோல்.

ஆறுகள் செலவுள மேடவல் மாறுத லடைவதென
ஊறுகள் புரிபடை ஊக்கமொ டேகிட உலகுள்ள
சேறுகொள் அவல்திட ராமின திடரவ லாயினவால்
மாறுதல் உலகியல் என்பதொர் வாய்மை வழக்குறவே 44

ஆறுபாய மேடுபள்ளம் மாறுவது போலப் படைசெல்லவும் மாறுபட்டது.

வானகம் எண்டிசை சென்றுறு மாறொலி வளர்விப்ப;
ஊனக முறுமுயிர் உட்குற உயர்வரை பிளவிப்ப;
மீனக வேலைகள் கடைபடு மாதிரை விரைவிப்ப;
தானையி னார்முர சாற்சகம் சஞ்சல மானதுவே 45

காலசை வற்றன காம்பொ(டு) யாத்தன கட்டியதாம்
ஓலிடு பொற்சரி யுள்ளப தாகைகள் உம்பர்செறி
மாலுறு பூழியில் மாழ்கின; வாவுறு சிறகோய
மேலுறு புள்ளிடந் தோறும் மிதப்பதொர் செயலேபோல் 46

பதாகை - கொடி, தூசியில் மூழ்கிய கொடிகள் சிறகோய்ந்து நின்ற பறவை போன்றன.

கண்டை மணித்தொனி கரியொலி எனுமிவை கடையூழிக்
கொண்டலி னெழுமொலி குன்றிட வேகுணில் கொண்டெற்றும்
பண்டரு பறையொலி மாய்த்தன; பார்மிசை சிறுமைமினை
எண்டரு பெருமைகள் என்றும் அடக்குவ தியல்பன்றோ 47

மற்றை ஒலிகளைப் பறையொலி அடக்கியது; சிறுமைகளைப் பெருமை அடக்குவது போல்.

வேறு

சீறுளத் தானையார்ப் பாற்பயம் செய்பவை சேட்படுத்தும்
 சீறுடைத் தானைய சின்மொழிச் சேர்துகள் மேனிகொண்ட
 வேறுடைத் திசையென்மெல் லியர்களை வெய்யவன் கண்படாமல்
 தேறிடத் திரையிடல் போற்செறி தூசிநுள் செய்ததன்றே

48

சீறுளத்தானை - சினமுற்ற படை; பயம் செய்வன - பயமுற்றவை; சேட்படுத்தும் -
 தூரவிலக்கிவிடும்; சீறுடைத்தானை - வெறுக்கும் அழுக்காடை, சேனையின் ஆர்ப்பால்
 பயமுற்றவையும், தூரவிலக்கும் அழுக்காடை உள்ளனவும், மென் மொழியோடு துகள் சேர்ந்த
 மேலியுள்ளனவுமாகிய திசைகளென்னும் பெண்களைச் சூரியனின் கண்படாமல் தூசிகள்
 மறைத்தன (குறிப்பாலே தீட்டுள்ள பெண் என்ற பொருளும் தோன்றும்).

வேகம தாய்வரும் வெம்படை சூழ்வுற விரவலுறா
 ஆகம தடையவும் துகளுற ஆசைய தாம்நெரிவை
 சோகம தாம்நிலை கண்டுவிண் தோன்றுபல் லெதிரொலிகள்
 மேகமு றுருமென வைதுரை மிகவுரை செயலொக்கும்

49

சேனையாற் சூழப்பட்டு உடம்படையத் தூசிபடியத் தோன்றும். ஆசை (திக்கு) ஆகிய
 பெண்ணை எதிரொலிகளால் ஏகவது போலிருந்தது.

வேறு

சண்டமா ருதமெறி சிகரிவிண் சார்ந்தென நீண்டு தாழும்
 துண்டமா கரிவிகம் பேகின; தொக்கநீர்ச் சுமையினாலே
 கொண்டலா னவைநிலம் குறுகுமா தேர்செலுங் குவலயத்தே;
 தண்டமாய் சமரினில் சகமெலாம் தலைதடு மாறு மன்றோ

50

நீண்டு தாழும் துண்டம் - நீண்டு நிலந்தோடியும் மூக்கு, துதிக்கை. முரித்தெறியப்பட்ட
 மலைச்சிகரம் போல யானைகள் வானிலே சென்றன; நீர்ச் சுமையால் இறங்கிய முகில்போலத்
 தேர்கள் நிலத்தில் சென்றன; தண்டம் மாய்சமர் - சேனை அழியும் போர்.

வேறு

மானிலப் பொறையைத் தாங்கும் மன்மலை களும்உள் மூழ்க
 வானிலத் திடைசேர் வெற்றி டத்தையும் நிரவி வந்த
 வானகச் சேனை; வன்கண் தானவர் தானம் ஊழி
 மீனகச் சலதி மீறி விழுங்கமேற் சேறல் போலும்

51

நிலப்பொறை - பூபாரம்; மன்மலை - அரசராகிய மலை, அரசு மலைகள்; மூழ்க - மறைய,
 அமிழ்த்; தானவர் தானம் - அகரர் வாழ்விடம்.

பதின் னான் காவது சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது - அசுரர் படையெழுச்சிச் சருக்கம்

சேனாதி பதியாகச் சிவகுமரன் சேர்ந்துவர
வானாடர் மன்,வரம்பில் சேனையொடும் மாறடுபோர்
தானாட வரும்நெஞ்சம் தகர்க்கின்ற செயல்,ஒற்றர்
தாம்நாடி உரைத்ததனைத் தானவர்கள் கேட்டனரே

1

நெஞ்சம் தகர்க்கின்ற சொல் - நெஞ்சிடிக்கும் செய்தி.

மாரனையே மாய்வித்தோன் மகன்வீர மாதனைந்த
தீரனையே சேனாதி பதியாக்கிச் செயங்கொள்ளும்
சூரரென வயம்மிக்க கரப்படைவந் துற்றதனைத்
தாரகனார் கேட்டலுமே சஞ்சலத்தில் ஆழ்ந்ததுவே

2

மாரனை...மகன் - காமாரிகுமரனும்; வீர...தீரன் - வீரலக்குமரியோடு சேர்ந்த வீரனும்; வயம் - வீரம்; சஞ்சலம் - கவலை.

அஞ்சியஅந் நகரவுணர் அபயமெனத் தாரகன்முன்
அஞ்சலிய ராகிஅடைந்(து) அமரேசன் அமர்குறித்தே
தஞ்சமுறு குமரேசன் தலைமையொடு சார்கின்றான்
வஞ்சமல இதுசரதம்; மன்ன!என வாழ்த்தினரே

3

வஞ்சமல சரதம் - பொய்யன்று உண்மையாகும்.

அன்னதனைக் கேட்டகந்தை நகையாடி அனைத்துலகும்
என்னதெனச் சயமெய்தி இறைபுரிவேற் கிந்திரன்றான்
முன்னமெனைத் திழந்தடிமை இயற்றினனின் நிச்சிறுவன்
தன்னனைநினைத் தம்செய்யச் சார்ந்தனனோ சயம்சயமே

4

இறைபுரிதல் - அரசாளுதல்; எனைத்து இழந்து - எத்தனையை இழந்து; சயம் - வெற்றி

என்றுரைசெய் தாரகன்பின் இதழதுக்கி வெகுளிமிக
வென்றுபகை அடிப்படுத்த விளையாட்டு வீறாப்பால்
தன்துணையாம் தருக்குமிகு தானைகளின் தலைவரைநீர்
இன்றமைதிர் அமர்புரிதற் கென்றிடிபோல் முழங்கினனே

5

அப்பணிகேட் டமைச்சருடன் அருந்தண்ட நாயகரும்
இப்பலியூட்(டு) எமக்கமைந்த தியாமிற்று மறப்பயனென்(று)
ஒப்பிலுளக் களிப்பொடுபோர்க் கமைந்துலக மன்னரெலாம்
தப்பறவந் திறையிறுக்கும் தலைவாயில் நிறைந்தனரே

6

தண்டநாயகர் - சேனைத்தலைவர்; பலிஊட்டு - (களத்தில்) பலி கொடுத்தல்.

அக்காலை அமர்மேற்கொள் அகரேசன் ஆங்கணைந்தே
அக்காலை அடர்மிடலார் கடற்றானைக் கணிவரம்பாய்
எக்காலும் இனிதோம்பும் இறைவர்தமை இவரிவரென்று
அக்காவ லன்உரைப்ப அவர்வணங்க அருள்புரிந்தான்

7

ஆங்கதற்பின் தாரகனும் அட்டதிசை நாகமெலாம்
ஏங்கிநடுங் கிடஇமையோர் வலியேக ஆர்த்தேழாம்
பாங்கருறு பரவைமலை பார்விகம்பில் உடன்றேகும்
ஒங்குபெருந் தேரேறி உறுசமருக் குருத்தெழுந்தான்

8

ஏந்துகொடி வெயில்மறைப்ப எழுதுகள்வான் எண்டிக்கும்
காந்துகதி ரையும்கரக்கக் கடையுசத்துக் கடலென்ன
வாய்ந்தபடை வகைஏந்தி வல்லவுணர் வரம்பிகந்தோர்
காய்ந்தசினக் கடுங்கோலான் தாரகனைக் கடிதுற்றார்

9

அமரருடன் அமர்மேற்கொள் அகரேச னுடன்தொடரும்
திமிரமணர் செலத்தூசி சென்றுதிசைக் கரிசேர்ந்தே
பமரமுறு பாய்மதத்தால் சேறாகி மருப்புறலால்
அமுதமென வெளிதாயாங் காங்கேவே றாகிடுமே

10

திமிரம் அன்னார் - இருள் போன்றவர். யானை மருப்பிலுற்ற தூசி அமுதுபோல் வெளிறியது.

வானதிர மலைகுலைய வரும்படையுள் எறிதலினால்
ஆனதன்போர் பேரிமுதல் அமைந்தபறை ஓசையினால்
வானதுற அலைவீசி வாரிதிவாய் விட்டலற
மேனதியும் திரைவிரித்து மிக்கெழுந்து விம்மியதே

11

ஆன் அதன் - மாட்டுத்தோல்.

சேறுத்தெழுந்த தீயவுணர் சேனையின்பே ரார்ப்பதனால்
பறித்தெறிந்த பங்கயமாம் அங்கையினால் கங்கைமிக
வெறித்தெழுந்த விரிதிரைநீர் மென்மேலும் வீசியுளங்
குறித்தெழுந்து தேவர்குல மாளிகையைக் கழுவுமால்

12

கங்கை திரையால் தேவர் மாளிகையைக் கழுவிவது.

வேறு

இவ்வணத் தெல்லையில் தானையோ டேகுறும்
தெவ்வணத் தாரகன் தீயிடைப் பஞ்செனும்
அவ்வணத் தமிழ்மென் றறையுமுற் பாதங்கள்
எவ்வணத் துற்றவென்(று) ஈங்கெடுத் தோதுவாம்

13

தெவ்வண்ணம் - பகையின் வடிவம்; உற்பாதம் - தீயசகுணங்கள்.

பயந்தரும் கழுகொடு பருந்துகா கம்பல
வயந்தரும் போர்மடி வலியதா னவர்களுன்
வியந்துணல் வேட்டுமேல் வெயில்மறை வாகச்சூர்
சயந்தனம் சூழ்ந்துதாம் சாரிகை வந்தன

14

பறவைகள் சூரியனும் மறையத் தாரகன் தேரைச் சூழ்ந்து (சாரிகை) வட்டமிட்டன.

குடைகொடி முரியவும் குதிரைதேர் குஞ்சரம்
படைபதை பதைக்கவும் பார்வைகள் மறையவும்
அடையவே புழுதியும் ஆர்த்தெழு குறைதான்
கடைவதே போற்கறங் கெனவிசை சுழலுமே

15

சூறை - சுழல்காற்று, காற்றாடி போலக் கடைவதாகச் சுழன்று வீசியது சூறை.

காப்புரி பழுதைநேர் கரியன பெரியன
வேப்புரி வெய்யன விடமுமிழ் மூச்சின
சூப்புரி கடர்விழி அரவுகள் செல்வழி
ஊப்புசென் றனகுறுக் ககரனார் தேர்முனே

16

பழுதை - வைக்கோற்புரி; வேர் - அச்சம்; சூர் - அச்சம்; ஊர்பு - ஊர்ந்து.

அடையலற் கழிவென அறையுமுற் பாதமாய்
அடைதலிற் கரியபே ரரவுகள் கற்றியே
மிடைதலுற் றிடுபரி வேடவெந் தளையையும்
புடையுறப் பரிதியும் பொறுக்கலுற் றானரோ

17

சூரியனைக் கரும்பாம்பு சூழ்வது போல் தோன்றும் பரிவேடம் கேட்டுக்கு அறிகுறி

சாய்தரும் தானவர் தனுவொடு செம்புனல்
வாய்முகந் துணவரு வனமுற லியின்பிதா
காய்கதி ரவனையே கண்ணுறீஇ ஓரிகள்
வாய்திறந் தூளையாம் ஓலிவளர் வித்தவே

18

சாய்தரும் - இறந்துபடும்; ஓரி - நரி; மறலி - இயமன்; பிதா - சூரியன்; கண்ணுறீ - நோக்கி
உண்ணவரும் ஓரி சூரியனையே நோக்கி உளையிட்டன.

பகலினும் மிளிர்வன பற்பல தாரகை
இகலுறும் சேனையின் இடையிடை விழுவன
புகலுறும் புந்தியோர் கண்டுதம் புரவலன்
அகலுறும் ஆவியென் றஞ்சிநொந் தேகினார்

19

பகலில் நட்சத்திரங்கள் காணப்படுதலும், அவை வீழ்தலும் தீக்குறி

விண்ணகம் விதிர்விதிர்த் திடவெளி ஒளிபெறக்
கண்ணகம் ஒளியறக் காதுகள் செவிடுறப்
பண்ணுமின் னொளியுடன் வெள்ளிடி பன்முறை
மண்ணகம் பொடிபட வந்துவீழ் வுற்றவே

20

சோரிஎன் பொடுதசை கடரெரி கொள்ளியும்
மாரியென் றிடமழை யாகவான் சிந்தின;
காரியல் கழுதையின் கழுத்தென எண்டிசை
ஆருறும் தூசியால் மலினமே யாயின

21

அந்தகன் ஆர்ப்பதொத் தச்சுற எண்டிசை
இந்தவிண் வெளிசெறிந் தெண்கிரி போத்தெறிந்(து)
உந்துமா ருதவொலி உட்செவிப் புலமெலாம்
சிந்தியே செவிடுறச் செய்திடும் சீறியே

22

மாருதஒலி - கண்டமாருத ஒலி; உட்செவிப்புலன் - உள்ளே செவியின் கேள்வி உறுப்பு.

குரைகடல் குமுறவும், குலகிரி தகரவும்,
தரைநடுங் குதலினால் தாரகன் தானையில்
குரகதம் விழுவன; குஞ்சரம் குலைவன;
உரணழிந் தகரர்ஒலி வொருவரைப் பற்றுவார்

23

தரைநடுங்குதல் - பூகம்பம்; உரன் - வலிமை, அறிவு.

உறவுடன் தொடரும்நாய் ஓக்கவே அகரருக்(கு)
இறுதியின் றெனநினைந் தேங்கிநொந் திரங்கியே
செறிகதிர் மேலுறச் சென்னிகண் சேர்த்தியே
உறுதிசொல் வனவென ஊளையிட் டேகின

24

முடிவுனக் குறுமென மொழியுமெச் சகுனமும்
கடியெனக் கழறவும் கதமுறுந் தாரகன்
கடிதலைக் கருதலன் களமுறக் கருதினன்
கெடுதலைச் செய்யுமுழ் கேடிலா றுய்க்குமோ

25

கடி - (பொர்மேற்செல்வதைத்) தவிர்; கழற - இடித்துரைக்க; கடிதல் - தவிர்த்தல்; கேடில்
ஆறு - கேடுறாத நல்வழி

எதிர்வரும் நிமித்தம் எண்ணாதுசெல் தாரக
முதிர்சினன் முன்சில முதுவராம் தானவர்
எதிர்செலல் என்றுபல் லேதுவோ டோதின
அதிசய மலவிழல் பாய்ச்சநீர் ஆனவே

26

முதுவர் - முதியோர்.

தாரகன் தலைமிசைத் தாங்குகொற் றக்குடை
மாருதம் மறிக்கமண் டலமிசை வீழ்ந்தது
சாருறும் தருமனைத் தான்விருந் தூட்டுமோர்
நீருற நேர்ந்தபொற் றட்டமே நேருமே

27

மாருதம் மறிக்க - காற்றுகைத்து வீழ்த்த; தருமன் - இயமன், தாரகன் தான் இயமனுக்கு விருந்து
படைக்கவைத்த பொற்றட்டம் போலிருந்தது குடை.

தலைமிசைத் தலையணி தாரகன் தடமுடி
தலையினித் தரைவிழல் தானறி சால்பினால்
நிலையினில் தவறிவீழ் முத்தநன் மணிகளால்
விலைமதிப் பரும்விழி முத்தநீர் உதிர்த்ததே

28

தலை அணி - தலைமையான அணி; முடி - கிரீடம், உதிரும் முத்துகளாலே; விழிமுத்து -
(கண்ணீர்) சொரிவதுபோல் விளங்கியது.

சாவினை சாற்றுவ, ஊணெனச் சாருவ,
தாவின நாற்புறம், தடையெலாம் தாண்டின,
தீவினை அகரனின் சென்னிகொய் வனவென
வாவின சுழுகுகள் வந்துமோ தினதலை

29

தாரகனின் தலையைக் கொய்வன போலக் சுழுகுகள் வந்து தலையில் மோதின.

தாரகன் தேர்மிசைத் தழைவறும் துவசமேல்
ஈரமை யால்உரு எய்தியே படமணி
சேரமுன் ஒளிர்ந்தத் தீவிடப் பொறியுமிழ்
காரரா ஒன்றுறக் கண்டனர் மக்களே

30

கரிய ஈர மையால் உருவானதும், படத்தில் மணிகள் ஒளிவீசுவதும், விடமாகிய பொறிகளை
உமிழ்வதுமான கரும்பாம்பு தாரகன் தேர்க்கொடியில் ஏறியது கண்டார்.

தாரகன் தேர்முனம் தோன்றுவெந் தழலவன்
தேரினை மாக்களின் கொய்யுனை செவிபுனை
சீரனை சாமரை கோல்கிலை தூணிதீய்த்(து)
ஏறழி விக்கவும் எண்ணலன் எண்ணலன்

31

தழல் - நெருப்பு; அவன் தேர் இணைமா - அவன் தேரிலே பூட்டிய குதிரை; கொய்யுளை - பிடர் மயிர், சாமரை கொல்வில்லு அம்பறாத் தூணிகளை எரித்தது.

தீயவுற் பாதங்கள் செல்வதைத் தடுக்கவும்
காயுமத் தாரகன் கதம்மிகக் கன்றவே
ஆயவற் காங்கச ரீரிநல் லறிவுரை
நேயமுற் றோதிய நியதியும் சொல்லுவாம்

32

நேயமுற்று ஓதிய நியதி - அன்புகொண்டு சொல்லியமுறை.

வேறு

வெகுளி மிகக்கண் குருடாய்நின் வீர பராக்கி ரமத்துணையே
புகழும் சிறியோய் அசுரகுலம் பொன்றப் பொரவல் புரானிகதன்
புகலும் துணையுமாய்ப் புலவர் கோமான், தானை புடைகுழ
இகலி ஏகும் அவனெதிரே ஏகல்; ஏகல் இறுவாயே

33

வெகுளி....குருடாய் - கோபம் மிகுதலால் அகக்கண் புறக்கண் குருடாகி; ஏகல் - செல்லாதே (எதிர்மறை); ஏகல் இறுவாய் - ஏகுதல் இறுதியாகும். (தொழிற் பெயர்)

பிறந்தே ஆறு நாட்பிள்ளை பிரமன் பெருமை சிறுமையுற்
சிறந்தோன் சேய்க்குச் சிறுபிள்ளை விளையாட் டிப்போர்; செல்லலைநீ;
புறந்தே சுறவே எழுங்கதிரோன் புறஞ்சூழ் இருளில் மறைந்திடுமோ;
மறந்தே போகேல் நிசாசரனே; மதிமுன் னுறவும் மாட்டாயே

34

பிரமன்...சிறந்தோன் - விதி செய்பவன் பெருமையைத் தாழ்வித்தவன்; இப்போர், குமரனுக்குச் சிறுபிள்ளை விளையாட்டு, சூரியன் இருளில் மறையுமோ; மறந்தே...நிசாசரனே - மறந்து போகாதே இருளிலே சஞ்சரிக்கும் அசுரனே; மதி...மாட்டாயே - நீ நிலவின் முன்னும் நிற்கமாட்டாய். (நீ முருகன் முன்செல்லவும் வல்லையல்லை என்பதை மதிப்பாய் எனலும் பொருந்தும்).

நுமர்சேர் அரணாய் வான்தொடுபன் னூறு முடியால் திசைமூடும்
அமர்சேர் அன்றிற் பெயரசலன், அழல்ஆ யிரமாந் தொளையுற்றான்
குமரே சன்கோல் ஒன்றதனால்; என்றால் குகனை எதிரேற்கத்
தமரோ நீயோ தகுவீரோ; சரணா கதிரேர் தகுமாறே

35

நுமர் - நும்மவரான அகரர்; அன்றிற் பெயர் அவுணன் - கிரவுஞ்சன் என்ற பெயருள்ள அகரன் (இவன் மாயம் வல்ல மலை உருவமாயிருந்தவன்); வானளாவு பலநூறு சிகரங்களால் வானும் திசையும் மறைக்கும் தன்னுருவம் குமரன் கணை ஒன்றால் பல்லாயிரம் தொளைபட்டு அழிந்தான்.

கால கால விடந்தனுநூல் கற்றோன் கடிய தவத்தாலவ்
ஆல காலன் பரசதனு அடையப் பெற்றோன் ஆதவன்றன்
பால பூபா லகர்குலமேல் பகைத்தேழுமேழ் தலைமுறையைச்
சீல மாகச் செற்றவர்தம் செந்நீர் குனித்துச் சினந்தீர்த்தோன்

36

அரச குலத்துக் கழிவுசெய அமைந்த கால ராத்திரியை
பரச அமைத்த பரசதரன், பாலன் எவனோ டம்புரியா
விரத முளனோ அவ்வீர தீரன் வேலோ னொடுநீயும்
சரதம் சமரம் செயவருமோ? தபனற் கெதிர்மின் மினியறுமோ

37

சிவனிடம் வில்வித்தை கற்றவன், சிவனிடம் மழுவும் வில்லும் பெற்றவன், சூரியகுல அரசரை மூவேழு தலைமுறை செற்றவன், காலராத்திரியை வெற்றி கொண்ட வனாகிய பரசராமன், எவனோடு போர் புரியாவிரதமுடையானோ அந்தக்குமரன்.

அறிவில் லவனே ஆங்காரம் அடங்காய்; அடக்கா யேல்விதியின்
நெறியில் நிமலன் சேய்கைவேல் நேரும் பலியாய் நினையுண்ணும்;
மறுவில் உலகுக் கொருவீர மைந்தன் மலர்த்தான் புகலடையில்
உறுமில் வாழ்வில் உலகேத்த வாழ்தி ஊழி; உறுதியிதே

38

சேய்...உண்ணும் - முருகன் கைவேல் உன்னைப் பலியாக உண்ணும்.

சினமும் செருக்கும் பொருள்செய் வோன்தெரியச் சொற்ற அசாரி
மனமும் மதியான்; மூவுலகும் நடுங்க மதிக்கும் மறம்மிக்கோன்
தினையி னளவு தம்பித்துத் தெளிவாய்ச் சுவர்க்கத் தவர்கேட்டு
நினையும் வகையாற் சிலமாற்றம் நிகழ்த்தி னானங் குருமெனவே

39

மதிக்கும் மறம் - கடையும் வலிமை; தம்பித்து - தாமதித்து.

பெருமை பிடித்த தேவிர்! நான் பிடித்த வில்லம் படிபட்டே
 பெருமை இழந்த பேடிகள்நீர்; பெறுநோ வடுக்கள் மறப்பனவோ;
 அருமை; அயர்த்தீர்; அதிசயமே; அநங்குற் காய்ந்தோன் அருமகவை
 தரும்ஐ யமிலாச் சயமென்றே தருக்குற் றெதிரென் சொலச்சார்ந்தீர் 40

தேவிர் - தேவர்களே, விளி! ஐயமிலாச்சயம் - சந்தேகமில்லாத வெற்றி

துறந்தீர் குடுண் பூளுயெனச் சவர்க்கம்; கரந்தீர்; கரர்துணிவாய்ப்
 பிறந்தே ஆறு நாட்பிள்ளை வீரம் பெரிதாய் மதித்தென் முன்
 மறந்தே வந்தீர்; நாய்நரிகள், மயங்கு மிருளில் இடுகாட்டில்
 செறிந்தே ஊளை யிடுவதெனச் செய்வீர் ஆர வாரமுமே 41

பிறப்பே அறியான் பிச்சுண்டு பேயோ டாடி பிள்ளையும்தான்
 சிறப்பே இல்லாச் சிறியீர், நும் சேர்வால் திண்ணம் செறப்படுவான்;
 அறத்தேர் வின்றி அழிதகர்தம் அவைசேர் வுற்ற அறவோரும்
 மறத்தோர் மன்னர் தண்டனைக்காட் படுவர்; மீளார் மறைசான்றே 42

வேறு

சொற்றிவ் வாறு சுடுகிணத் தாரகன்
 கொற்ற வாளங்கை கொள்ளத் தொடுதலும்
 உற்ற அச்சமொ டும்பர்கால் பின்னுறப்
 பற்றில் ஓடினர் பார்த்துழிப் பார்த்துழி 43

எடுத்த நாந்தகம் ஏந்தி இகழ்ச்சியாய்
 அடுத்த அட்டகா சத்தொடுஅத் தாரகன்
 விடுத்தி சாரதி நந்தேர் விரைந்துபோர்
 தொடுத்த இந்திரத் தொல்பகை முன்னென்றான் 44

மனத்தின் முந்த வலவன் செலுத்துசந்
 தனத்தி லெய்திய தானவன் சார்ந்தனன்
 சினத்தெ ழிப்பெடுத் தேழ்சிந்து தாழ்ந்திட
 இனத்தி னீண்டும் இமையவர் தானைமுன் 45

ஏழ்சிந்து - எழுகடல்.

தீரன் தாரகன் தேவசேனைக்கடல்
நேரில் நோக்கினன் நெஞ்சு களித்தனன்
வீர ரானவர் வெம்பகை வெள்ளம்முன்
நேரில் உள்ளம் நிறைமகிழ் கொள்வரே

46

வேறு

கடுடைக் காற்றனார் கடவுள் தூதுவர்
அடுகனத் தாடலோ டங்கொடிங் குறுபவர்;
"தொடுசமர்க் கமைசுரர்! சோர்வதென்? கைப்படை
தொடுமினித் துரிதமாய்" என்றுமுன் துன்னினார்

47

தானவன் தானையோர் சதமகற் சூழ்வறும்
சேனையாம் சிந்துமுன் சென்றுதம் தீரமும்
மானமும் விருதொடே வாய்ப்பறை சாற்றியே
வானவர் தமையறை கூவிவந் தேற்றனர்

48

சிந்து - சமுத்திரம்; வாய்ப்பறை சாற்றி - மிகைபட்டத் தற்பெருமை பேசி

பாதகர் படையினைப் பார்த்தவா யிரங்கணன்
வேதனை யுற்றனன்; வேலவன் பன்னிரு
போதன கண்ணிலோர் கண்பொருள் செயவிலை;
ஆதவன் தாரகை அவிரொளி எண்ணுமோ

49

அகரர்படையைக் கண்டு ஆயிரங்கண்ணன் (இந்திரன்) கவலை கொண்டான். வேலனின் பன்னிருகண்ணில் ஒன்று தானும் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை; சூரியன் தாரகை ஒளியை மதிக்குமோ. குமரன் சூரியன், தாரகன் தாரகை. வே. பொ. வைப்பணி

தானவர் தானைமுன் தளர்வறும் தேவர்மேல்
ஊனமர் உயிருணர் வாழுமை தன்கதன்
தேனமு தேதெளித் தேதெளித் தானென
ஆனதன் கடைக்கணோக் கருவினன் அச்சற

50

பார்வையாகியதேனையும் அமுதத்தையும் சேரத் தேவர்கள் மேலே தெளித்துப் பயம் நீங்கித் தெளிவுபெறச் செய்தான் குமரன்.

வேலவன் விழியருள் மேவுவிண் ணவர்மனம்
சாலவும் தழைவுறாத் தானவர்ச் சாடுவேன்
ஏலவே நானெனா ஏகினர் முன்முனே;
மேலவர் தயைபெறில் மெலியரும் வலியரே

51

போரினில் வென்றிசை பூண்டிடும் புந்தியோர்
சேரிரு திறத்தராம் தீரரும், வந்தியர்
பேரிசை விருதுகள் பேசவே எதிரெதிர்
நேருநர் தம்மொடும் நேர்சமர் புரிவரே

52

வேறு

பாரை அழிக்கும் போர்மூட்டிப் பான்மை மீறிப் பரந்தெங்கும்
சேர உயிருண் தென்புலக்கோ தெவிட்ட விருந்தின் செயலோம்பச்
சேரும் தேவா சுரர்சேனைத் திரைக விரண்டும் தெழிக்குமொலி
மேரு வாதி விலங்கலெலாம் விள்ள அகிலம் விழுங்கியதே

53

தென்புலக்கோதெவிட்ட - இயமன் உண்டுதேக்க; திரை - கடல்; விலங்கல் - மலை; விள்ள -
வெடிக்க.

பதினைந்தாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினாறாவது - தேவாகரர் போர்ச் சருக்கம்

ஆங்கது போழ்தினில் ஆள்வினை யார்கரர் அகர்தாம்
தாங்குறும் அத்திர சத்திர மானவை தாமேவி
ஓங்குறு சீற்றமும் ஊக்கமும் உறவமர் தொடுதலுமே
தாங்கரி தான பெருஞ்சமர் மூண்ட(து) அமார்க்களமே

1

ஆள்வினை - முயற்சி

கரியினர் வாசியர் தேரினர் காலினர் கனமுறையே
புரியுநர், தந்தியர் புரவியர் சந்தனர் புவியினரைத்
தெரியுநர், பொருவுநர் தம்மொடு சீறிமுன் செருமுயல்வார்;
இரியுநர் ஈடில ரொடுமமர் எண்ணலர் ஏறணையார்

2

யானை குதிரை தேர் காலாள் ஆகிய நால்வகைப் படையும் அவ்வப் படையோடு பொருதன;
சமபலமுள்ளவரோடு பொருதனர். பொருவுநர் - சமமானவர்; இரியுநர் - புறங்காட்டுவார்;
ஈடிலர் - சமமில்லாதவர்; ஏறு - சிங்கேறு, இடபம்.

வேறு

செருமுனை முந்துமுந் தேசெலும் திறலினர் பெயரோடும்
அருமுனை பலமுனம் வென்றுள ஆள்வினை அமைசீர்த்தி
தெரிவுற வந்தியர் தேர்ந்திசை பகருவர் செறுநர்தாம்
பரிவுற வேபடை கொண்டு வாகை புனைந்திடவே

3

வந்தியர் - நின்றேத்துவார், இவர் தங்கள் படைத்தலைவர் வீரம் வெற்றிபாடுவார்.

வந்தியர் தம்புகழ் வாழ்த்திசை வரவும்முன் மறவீரர்
தந்திலர் தஞ்செவி படைமட முறுவது சகியாதார்
முந்தினர் முரணற ஏற்றெதிர் முனையுறு வினைமுற்றிப்
புந்திம கிழ்ந்துறு போதினில் இடையிடை செவியேற்பார்

4

செவிதத்தில் - செவிசாய்த்திலர்; படைமடம்உறு - படை பிழைத்துப் போதல்; கருமமே
கண்ணாய் வெற்றி கண்டபின் காது கொடுப்பார்.

ஓத்தவர் தாமிணை இணையுற உறுசமர் புரிகாலைம்
பொத்திய கவசமும் பூணணி யும்,புயப் பூரிப்பும்
மொய்த்திடு புளகமும் முன்னுற ஆங்கவை மூட்டற்றே
மெத்தென வீழ்வன மின்னொடு மேகமும் விழுமாறே

5

பொத்திய கவசம் - மூடிய சட்டை.. கவசமும் பூணும் அணிகளும், பூரிப்பாலும் புளகத்தாலும்
பொருத்துவிட்டு விழுகின்றன.

வேலொடு வான்பிற வெல்படை கீறி விடுத்தலினால்
காலொடு செல்கவ சத்துறு பஞ்சிழை ககனமொடும்
பாலுறும் எண்டிசை யும்பர வற்றவை பால்நரையின்
கோலமு றுங்கொல் எனும்மருள் கொள்வகை குலவியவே

6

பற்றலர் தம்முயிர் செம்புனல் பருகின பர்க்கனிலும்
மற்றழல் சிந்துவ வடிநெடு வேலொடு வானிவைதாம்
விறற்றை மின்னென மீதொளி வீசின வீரமகள்
சுற்றுறு கண்ணொளி வீச்சென வீரர் சுழற்றினரே

7

பர்க்கன் - சூரியன்; வீரலக்குமியின் கண்வீச்சொளி போல படைகளைச் சுழற்றி வீசினர்.

வேறு

வில்வலார் எதிரெதிர் விசிகமுன் விடஅவை
செல்லென ஒலிவிசை யோடெரி சிதறிமேற்
செல்வன தெறுவிடச் சினவரா பலபல
கொல்வதோர் குறியொடும் குறுகிநேர் எதிர்வபோல்

8

செல் - இடி யேறு, அம்புகள் எதிரெதிர் பொருவது பாம்புகள் எதிரெதிர் பொருவது போல.

ஒன்னலர் பலவுடல் உருவியும் உதிரநீர்
துன்னல சுடர்நுதித் துணையும்ஆ சுகம்பல
மின்னலா னவைபல மேதினி விழுவபோல்
இந்நிலம் இடந்துகீழ் உலகினும் ஏகுமே

9

ஆசுகம் - அம்பு. பல உடலை உருவியும் உதிரக் கறையின்றி வேகமாய் மின்னல் போல ஓடி
விழுந்து நிலத்தைத் துளைத்துப் பாதலத்தில் செல்லும் அம்பு.

பேரமர் புரிதரும் பெருவிருப் புடையராம்
 சீரமை சிலைவலார் செலவிடும் செஞ்சரம்
 காரமை கரிபரி கவிழ்வு டுருவியே
 பாரகம் பிளவுறப் போந்துகீழ்ப் படருமே

10

பரசுமா சிலைவலார் பசுழிமா மழையினால்
 விரசுகால் உலவுவான் வெளியெலாம் மிடைதலால்
 பிரமனா தியர்செலும் பெரியவா னூர்திதாம்
 சிரமமோ டலைவன செல்வழி துருவியே

11

பரசுதல் - புகழுதல்; விரசுகால் - செறியும் காற்று; துருவி - (வழி) தேடி.

வில்வலார் விசைவிடும் விசிகம்மெய் யிடமெலாம்
 சல்லடை நிகர்தொனை சகத்திரம் இடுதலால்
 அல்லலார் விசம்புவாய் விசம்புமா றெனவுலாம்
 பல்லவாம் பறவைகள் பசுரொலி பரவுமே

12

சல்லடை - அரிதட்டு; சகத்திரம் - ஆயிரம்; வாய்விசம்புதல் - வாய் புலம்பல்.

தவரினில் சதுரர்தம் தனுவினாண் செவிதொடத்
 தவவிழுத் துறவிடும் சரமெலாம் தடியொடும்
 அவருடற் புலவநீர் அருந்துபே ராசையால்
 தவறிலா விசையொடும் தனிதொடர்ந் தடருமே

13

தவர் - வில்; தனுவினாண் - வில்நாண்; தவ - மிக; தடி - தசை.

உறைகழிந் துடையவர் கரமுறிஇச் சுலவுவாள்
 அறைகழல் மறவரை அழிசெயல் தமதெனா
 நிறையழி நிலையில்நெஞ் சுவந்துநின் றாடல்போல்
 கறையழி கதிரொளி கருலவே சுழலுமால்

14

மதுமயக்கத்தால் நிறையழிந்து களித்தாடுவார் போலச் சுழற்றும் வாள் சுழலும்.

வேறு

குருதி நீரில் குளித்துக் களித்தெழாப்
பரிதி பாங்கெலாம் வட்டணை சூழ்தலில்
பொருநர் வான்துகள் போர்த்திரு ளாங்களம்
மருவ மின்னொளி வட்டம் மலர்த்துமே 15

காந்தி யாற்கனல் குந்தங்கள் காயமேல்
பாய்ந்து பாய்ந்தெழும் பான்மை, அக் காலன்நா
ஆய்ந்து நீண்(டு) உதட் டைத்தொட்(டு) அடிக்கடி
வாய்ந்த நற்கவை வாய்க்கொளல் மானுமே 16

வேல், மேலும் மேலும் உடல்களை ஊடுருவி வெளிவருதல் இயமன் அடிக்கடி நாவை நீட்டி
உதட்டை நக்கி உதிரச்சுவையை வாய்க்கொள்வது போலும்.

பொருதும் மள்ளர் புகவிட ஏகின
பிரபை கான்ற பிரபா கரனுடைப்
பிரதி போல்வ பிறங்கும் பரிதிகள்
கருதும் அக்களக் காரிருள் கட்டவே 17

பிரபாகரன் - சூரியன்; பிரதி - பதிலான உருவம்; பரிதி - சக்கரப்படை; கட்ட - நீக்கின.

ஏற்றெ திர்அரி ஏறனார் ஆர்ப்பினார்
ஆற்ற லற்றவ சம்அடை வார்சிலர்
ஏற்றம் விட்டுகை ஏந்தயில் விட்டுப்பின்
தோற்ற வாறெனத் தொல்புவி தோய்ந்தனர் 18

அவசம் - தம்வசமிழத்தல். ஊர்தியும் படையும் விட்டு நிலம் சேர்ந்தார்.

நேர நேர்ந்தவன் நேரில் மகிழ்வொடே
சேர நின்று செருச்செய அன்னவன்
போரழிந்து புறந்தர நொத்தனன்
நேரல் லானொடு நேர்ந்ததொர் நாணினால் 19

சமமானவனென்று எதிர்த்துப் போராட ஒருவன் போரிடாதிருந்து புறங்காட்டவே, மற்றவன்
சிறியவனொடு போர்புரிந்தேனே என்ற நாணத்தால் மனம் நொந்தான்.

வாவா என்றழை வண்கணர் முன்வந்தே
ஆவா என்றிட அட்டடல் பெற்றவர்
கோவா வேசர் கொஞ்சமர் வேட்கையால்
தாவா தோடிச்சான் றோர்சமர் தாங்கினார்

20

கோவாவேசம் - கோப ஆவேசம்; சான்றோர் - சிறந்த போர் வீரர்.

வாகு சேர்புள கத்தர் மறவந்தாம்
சேகு நெஞ்சிற் செருவேட் றுநர்முன்
போகு வாரவர் போர்வெறி போயற
வாகு லப்பரும் வன்சம ராடினார்

21

வேழ மத்தகம் வேல்கொண் டெறிந்தவன்
போழ் முத்தொ டுதிரம் பொழிவிப்பான்
வாழி தன்புகழ்ச் சொல்லெழு வான்முனை
பூழி வித்திப் புனல்பொழிந் தானென

22

மத்தகத்தை வேலாலெறிந்து அங்குள்ள முத்துகளையும் உதிரத்தையும் சொரிவித்தது, செருக்களத்தில் தன்புகழாகிய நெல் முளையை விதைத்து நீர் சொரிந்தது போலும்; போழ் - தொளைபட; தன்புகழ்ச் சொல் எழுவால் முளை - தன்புகழ் மொழியாகிய நெல்லில் எழுந்த வெண்முளை; பூழி - புழுதி

ஆடல் மிக்கவர் ஆர்ப்பரிப் பஞ்சியே
ஓட லுற்ற உவாவினம், பாகர்தாம்
மீட லுன்னி மிறைசெய மீறியே
ஈட முள்ள திசையெண்ணி ஏகின

23

உவா - யானை; மீடல் - மீண்டுவருதல்; மிறை - வருத்தம், தண்டித்தல்; ஈடம் - (வெற்று) இடம்; நீட. விகாரம்.

ஓட்டார் தொட்ட படையூ டறுத்தலால்
விட்டார் ஆவிமேல் வீரர் விழ,எமர்
கெட்டார் என்றுமேல் வீழ்ந்தழும் கேளிர்போல்
ஓட்டா யானை உலந்துவர் மேல்விழும்

24

ஓட்டா - எதிர்த்துப் போரிட்டு, தன் மேலிருந்த வீரன் கொலையுண்டு வீழ யானை கொலையுண்டவன் மேல் வீழ்ந்தது, இறந்துகிடப்பவர் மேலே விழுந்து உறவினர்

அழுவதுபோல.

உதிர வாரியுள் ஊருயர் தேரோடும்
குதிரை மூழ்குறக் கோபங் கணன்றெழ
அதிர தர்பலர் ஆர்ப்பரித் தம்புகள்
உதிரும் ஒள்ளெரி மாரியில் தூர்த்தனர்

25

அதிரதர் - தேர் வீரரில் மிகச் சிறந்தோர்.

குதிரை வீரர் கொடுஞ்சின வானினர்
எதிரி ஏதியின் ஈர்தலை வீழுமுன்
அதிர மற்றவன் சென்னி அறவெறிந்(து)
உதிர நீத்தத்துள் ஓக்கவே வீழ்ந்தனர்

26

ஏதி - வாள், வெட்டுண்ட தன் தலைவிழுமுன், எதிரியின் சிரமும் அற எறிந்தான்.

அற்று வீழ்தலை ஆங்கார மோடிதழ்
பற்கள் தின்னப் பயங்கர மாய்ச்சென்றே
பற்ற லார்தலை பாய்ந்திடப் பட்டனர்
முற்ப கல்வினை மூண்டதே பிற்பகல்

27

வெட்டுண்ட தலைபோய்ப் பகைவன் தலையைய மோத அவனும் பட்டான்.

வெட்ட வீழ்ந்துள வீரர் சிரங்களை
இட்ட மாம்பருந் தாதி எடுத்துவிண்
முட்ட ஏகத் தலைமுழு தாய்ப்பூதத்(து)
ஒட்ட வானந் தலையென் றுணர்த்துமே

28

பறவைகள் தலைகளைக் கவ்வி எடுத்து வானத்தில் பறக்க வானம் எங்கும் தலையானது.
ஐம்பூதங்களோடு பொருந்த எண்ண வானமே தலையான பூதமெனல் சரியானது.

பரியி னோரும் பதாதியி னோரும்நேர்
தரிய லார்தந்தித் தந்தத்திற் பாய்ந்துசேர்
கரியி னோர்தமைக் குந்தத்திற் காதினர்;
பரிது யானைதான் பாய்புலிக் கென்செயும்

29

பரிவீரரும் பதாதிவீரரும் யானைத் தந்தமேல் பாய்ந்து கரிமேற் பகைவரை வேலால் எறிந்து

வீழ்த்தினர். 4ம் அடி குறள் 559ன் பொருள். வே. பொ. வைப்பணி

உந்தும் வீரர் உறுபடை யாற்றுஞ்சர்
சிந்து ரங்கள் திகைத்துத் திரிந்தன
அந்த ஊழி அடர்சண்டக் காலினால்
விந்த மாதீவோர் விட்டலை காட்சிபோல்

30

வேறு

தந்திக னோடெதிர் தந்திகள் மேலே
வந்திகல் செய்மற வோர்படை தம்மால்
முந்தி முரட்பகை சாய முடித்தே
வெந்திற லோடிசை மேவினர் சில்லோர்

31

கோடொடு கோடெதிர் குத்தி மலைக்க
ஊடெழு தீயொடு கண்ணழல் ஒன்றிப்
பாடுறு பல்பிண மாயின தீய்ப்பக்
கூடுறு குஞ்சரம் ஏற்றெதிர் கொல்வ

32

யானைப் போரில், கொம்பில் தோன்றும் தீயும் கோபக் கண்தீயும் பிணங்களைச் சுடும்.

வெஞ்சின வேழ வியன்கையுட் பட்டும்
தஞ்சினம் மிக்க தறுகணர் வாளால்
துஞ்சிட வெட்டினர் தும்பிகள் வீழ்ந்த;
அஞ்சினர் மேலமர் ஆண்மைமி னோரும்

33

வெங்கரி கையினெ டுத்துவிண் வீச
மங்கு லுறச்செலும் வன்கணர் யாக்கை
இங்குற வாய்விழ, இன்னுயிர் சொர்க்கத்(து)
அங்குற மாய்ந்தனர்; ஆர்அள விட்டார்

34

கண்ணிமை யாத கடுந்திறல் வீரர்
எண்ணில் இபங்கள் பனைக்கரம் ஈந்தே
மண்ணிறை வித்தும் மணம்நிறை வாகார்
வெண்ணிற வானொடும் தேர்குவர் வேழம்

35

வேழம் எடுத்துவிண் மீமிசை வீசச்
குழ வருந்திற லோர்புயந் தோய்ந்தே
வாழ விரும்புவிண் மாதர்கள் சற்றும்
தாழ நிலாதுமுன் சாந்தெதிர் கொள்வார்

36

பாய்பரி மேலவர் எய்கணை பாய்ந்தே
காய்கரி யோர்தளர் வானமை கண்டே
ஓய்வுற லாகியூ ராண்மைசெய்(து) அன்னோர்
வாய்வுற நோக்கினர் வள்ளலின் வாய்ந்தார்

37

அம்புபாயச் சோர்ந்த பகைவர், தெளிந்து போராடவருவரை அம்பு தொடாமல், கை ஓய்ந்து
ஊராண்மை காட்டி வள்ளல்களாய் நின்றனர் சில மறவர்; வள்ளல் - இராமன்.

காதமுன் வந்துறு காய்மத மாக்கை
சேதமு றச்செய்து திண்ணிய கோடும்
பேதமு றப்பிடுங் கப்பிடர் பாய்ந்தார்
பாதமு றச்செலும் பல்படை வீரர்

38

காத - கொல்வதற்கு. 4ம் அடி காலாள் வீரர். யானைக் கொம்பைப் பிடுங்க அதன் பிடரிலே
பாய்ந்தேறினர்.

ஒன்னலர் தம்படை யூடுபுக் கன்னோர்
மின்னலர் வேழ மருப்புகள் வீட்டிக்
கொன்னவில் வானொடு குஞ்சரம் தேர்வார்
பன்னல மாறும் பதாதியுள் வீரர்

39

வெங்கத யானை வியன்கையுட் பட்டும்
அங்கத னாலடை யாமலொ ஈறும்
அங்கையின் வானினவ் வானையை வீட்டிச்
செங்களம் நின்று சிரிப்பர்சிங் கேற்றின்

40

வேறு

வாசியான் தண்டினை வன்பகை மாயவே
வீசினான்; ஏற்றவன் வியமுன் ஓச்சுதண்(டு)
ஆசிலான் மீதுற ஆங்கவர் ஆவிபோய்த்
தேசினால் ஒத்தவர் சேண்புக லாயினர்.

41

குதிரை வீரன் தண்டாலெறிய அதை ஏற்பவனும் தண்டாலெறிய ஒத்த வீரர் ஒருங்கு பட்டனர்.

மாற்றலன் ஏவுவேல் மாப்புரிஇ ஏகவே
ஆற்றலோ டாவிபோய் ஊர்பரி விட்டுவீழ்
கூற்றனான் ஆக்கைகொள் குந்தமோ டத்தரை
மேற்புரண் டோடுமால் வீடிலன் என்னவே

42

மாற்றான்வேல் பாயக் குதிரையிலிருந்து வீழ்ந்தவன் உடல் தரையிலே புரள்வதால் இறந்திலன் போலத் தோன்றியது.

உத்தமப் பண்பின ஊர்பரி, மேற்கொளும்
வித்தகத் தீர்தாம் வீடியே வீழவும்
அத்தலைப் பேர்ந்தில அன்னரோ றுற்றன
இத்தலத் தூற்றென இருகணீர் சொரியவே

43

உத்தமமான குதிரைகள் தலைவன் இறந்து வீழ அவனைப் பிரியாது கண்ணீர்வாரநின்றன.

பாயுமா மேலவர் பல்கணை தம்முடல்
ஏயுமா றெண்ணில்புண் செய்யவும் எய்த்திலர்
சாயுமா வோடுகீழ்ச் சாய்பவர் எண்ணலார்
தீயுமா கண்சினத் தீயுகச் சேர்ந்தனர்

44

ஏவுவ எய்குவ எஞ்சவே ஏற்றவர்
தாவுவர் மாவைவிட் டித்தரை சார்ந்துபின்
மேவுவ வானினும் தோளினும் மல்லினும்
ஓவுத லின்றமர் ஆற்றினர் ஊக்கமாய்

45

படையெல்லாம் இழந்த பரிவீரர் பாரிலே பாய்ந்து மற்றோர் முதலான செய்தனர்.

வேறு

தேரிடை வருதிறல் மறவர் நேரெதிர்
போரிடை விடுபடை புழைக்க வெவ்வலி
சோருத லுறத்தொடை விடாது தேறியே
சாருத லுறும்வரை தரித்து நின்றனர்

46

புழைக்க - துளைக்க. தேர் வீரர் சோர்ந்த பகை தேறிவரவிட்டு ஆறி நின்றார்.

சந்தன முறுதிறற் தறுக ணார்பகை
வந்தன படைகொடு மலைந்து மாய்ந்தவர்
அந்தர விகம்பினை அடைந்தும் ஆங்கொரு
சந்தரி பொருட்டமர் தொடர்ந்து செய்தனர்

47

போராடி மடிந்து வீரசுவர்க்கம் சென்ற வீரர் அங்கும் ஒருத்திக்காகப் போரிட்டனர்.

வெங்கணை அறுத்திட விகம்பில் மேவுவோர்
தங்கள் துடற்குறை இரதந் தப்பியே
செங்களம் நடம்பயில் சிறப்பு நோக்கினார்
பங்கமில் கனவறு பரிசு பார்த்தென

48

வெட்டுண்டு வீடி விண்ணிலேறியவர் களத்தில் தம்முடம்பு கூத்தாடுவதைக் கனவுக் காட்சி
பார்ப்பது போல நோக்கினார்.

செம்புனல் உறுகளம் செறுவும் சேறுமாய்ப்
பம்புறு பறையொடும் அலகை பாடவே
தம்புகழ் நடுவபோல் துரிப்பின் றாடின
கெம்பிர மொடுகவந் தங்கள் கேண்மையாய்

49

செம்புனல் - இரத்தம். களம் கழனிப்பாக, தசைகள் சேறாக, செம்புனல் வெள்ளமாக அமைய,
அங்கே தம்புகழை நாற்று நடும் மள்ளர் போலக் குறை உடல்கள் கூத்தாடின.

வேறு

இவ்வகை அகரரும் இமையவரும்
எதிரெதிர் மலைவறும் இரணகளம்
செவ்விய புனல்நிறை திரைகடலாய்ச்
செறுகரி துணியுடல் செறிகரையாம்
அவ்வியல் தெரிதரும் அகரேசன்
அடலொடு கழல்விழி அழலுமிழத்
தெவ்வியல் திசையுடை யவரொடுபோர்
செயமிகு சினமொடும் எதிர்சென்றான்

50

இவ்வாறான போர்க்களம் கண்ட தாரகன் போர்முனை சென்றான்.

பதினாறாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினேழாவது - குமரன் வாகைபெறு சருக்கம்

போர்காண் வேட்கை மகிழ்பொங்கப் பொழியம் புகளால் இருள்புதைக்கும்
சீர்காண் களத்தில் திசைகாப்போர், தம்மைத் தேடி வருமகரன்
நேர்வாய் அமர்வாய் நிமிர்தலுமே, நெஞ்சம் நிறைந்த ஆர்வமுடன்
கார்மே கம்போற் கைப்படைகள் கடிதிற் சிதறிக் கடுகினரே

1

நேர்....நிமிர்தலும் - நேரேபோர் முகத்தில் முன்னேறி வருதலும்.

கண்டான் அகரர் காவலனும், சிங்கங் கர்ச்சித் ததுகடுப்பக்
கொண்டான் நகையும், குலகிரிமேல் கொண்டல் கொட்டும் மழைபோலத்
தண்டா(து) அம்பு கைத்தனுவில் சந்தித் தெண்ணில் பஃறொடைதூய்க்
கண்டான் அமரர் விடுபடைகள் கரிந்தும் எரிந்தும் பொடிபடவே

2

தண்டாது - குறைவின்றி அதிகமாக; பொடிபடக் கண்டான் - பொடியாக்கினான்.

மகவோ னாதி எண்டிசையின் வானோர் மறவன் வானிகுறைந்(து)
உகவே தொடுத்த அசுரங்கள், ஊரும் உரகர் குலமொறுக்கும்
மிகவே கங்கொள் கருடரென, மிசைபோந் தடர்ந்து பஃறுண்டாய்ச்
சகமேல் விழவே சாடினவால்; சயமே பெறும்மெய்; சத்தியமே

3

உரகர்குலம் - பாம்புக் கூட்டம்; சயம் பெறும்மெய் - வெற்றி பெறுவது மெய்யே.

கோர அகரன் தன்பேர்கொள் கொடுங்கோல் பலபின் குறித்தேவி
ஈர மிலாப்புற் காணமதை எரிபாய்ந் தடுமா றதிவிரைவில்
சேர அமரர் விடும் விசிகம் சின்னாபின்னம் படச்செய்தான்;
வீரர் தமைவெல் வீரரையும் வெல்லும் வீரர் உளரன்றோ

4

அகரன்.....கோல் - அகரன் தன்பெயர் பொறித்த கொடிய அம்பு.

மூளும் முனிவால் தாரகனாம் மூர்க்கன், மேலும் தாழாதே
கோளும் கொலையும் குறிக்கொண்ட ஷோடிய நாகக் கணையுய்ப்பத்
தூளும் கடல்வாய் விடமேபோல் சார்ந்து கரரைச் சூழ்ந்தவர்தம்
தோளும் தூளும் தொடக்கிமிகச் சோர இறுகக் கட்டியதே

5

கோளும் கொலையும் - கட்டுதலும் கொல்லுதலும்; நாகக்கணை - நாகபாசம்.

நாக பாசம் தமைப்பற்ற நாகர் நலிந்து சம்வினையின்
வேகந் தணிந்து மெலிவாகி வேறு வழியும் காணார்தம்
ஏக முதல்வன் சேனாதி பதியாம் எந்தை தனைஎண்ணிச்
சோகம் அகலத் துதிபலவும் சொல்லித் தொழுதார் திசைநோக்கி

6

சார்ந்தார் இடுக்கண் தரியாத தயையான் குமரன் அருணோக்கால்,
சேர்ந்தார் நாக பாசமெனும் சிறைவிட் டிமையோர், தெளிவாகிச்
சேர்ந்தார் திருமுன் சண்முகனைத் திருத்தான் பணிந்து பாங்காக
வார்ந்தார் கண்ணீர் மழையினராய் வார மொடுகுழ் வந்துற்றார்

7

சேர்ந்து ஆர் - சேர்ந்து கடடிய; சேர்ந்தார் - வந்து சேர்ந்தார்; வார்ந்தார் கண்ணீர் - பெருகி
நிறையும் கண்ணீர்; வாரம் - அன்பு.

பாசம் அகற்றிப் பண்ணவரைப் பாலன் மீட்ட பரிசோந்தான்
நீசன் கண்ணில் நெருப்பெழுவே நெடுந்தே றுரும் பாகற்குப்
பேசும்: "இவனோ சிறுபிள்ளை; பினாகி யலன்;அம் பெய்துமிலன்;
பாச நோக்காற் பண்ணவரைப் பாசம் பிழைக்கப் பிழைப்பித்தான்

8

பாச நோக்கு - அருட் பார்வை; பாசம் பிழைக்கப் பிழைப்பித்தான் - நாகபாசமாகிய
படையைப் பிழைபடுத்தித் தேவர்களை உயிர்பிழைக்கச் செய்தான்.

அதனால் ஆசை பாலகரோ(டு) அம்விட் டந்தப் பாலகனை
இதமாய் அருந்தப் பறவையினம் இரண களத்தில் வீட்டுவல்யான்;
பதமீ(து); உய்த்தி இரதத்தைப்; பலவான் எனவே செருக்குற்றெம்
பதிமேல் போர்க்கு வந்தவன்சீர் பார்ப்பேன்; தீர்ப்பேன் பகைஎன்றான்

9

ஆசைபாலகர் - திக்குப் பாலகர்; பதம் ஈது - சமயம் இது.

வேறு

பாகன் தூண்டிய பாண்டிலந் தேர்,செக்கர்
போகும் வெய்யவன் போற்செங் களம்கடை
மேக நாத முழக்கொடு மேயதால்
ஏக நாயகன் எய்திய எல்லையே

10

சண்டக் கால்வட வைத்தழல் சேர்ந்துருக்
கொண்டுற் றாங்கனி கம்குமைத் தெய்திய
மிண்டத் தானவன் மேவுதேர் கண்டஞ்சி
அண்டத் தாருடன் அண்டர் அலமந்தார்

11

காக்கும் ஆசையர் சேனைக் கலக்கம், போர்
ஊக்க ஆசைக் குகனுரு நோக்கியே
நீக்கும் நீள்புயம் சேர்த்திவில், நீசன், ஏர்
தேக்கும் சண்முகற் கின்னன செப்புவான்

12

போர்....நோக்கி - போரில் ஊக்கமும் ஆசையும் கொண்ட குமரனின் உருவத்தையும் பார்த்து;
ஏர்தேக்கும் - அழகு நிறைந்த.

வேறு

நஞ்சே தஞ்சம் உண்ணுன் மத்தன் மஞ்சன் நீ;
உஞ்சே போ, போர் ஊக்கேன்? உம்பர்க் குதவேல்; மீள்;
நெஞ்சேய் கர்வம் நீக்காய்; பேறும் இலை; தீயில்
பஞ்சே பட்டாய்; பாரம் பிஞ்சாம் கைப் படையே

13

உஞ்சே - உய்ந்தே; பேறும் இலை - பெறு பேறும் இல்லை; தீயில்....பட்டாய் - தீயில் பஞ்சு
போல் அழிந்தாய், காலவழுவமைதி; பிஞ்சாம் கைப்படை பாரம் - உன் பிஞ்சுக்கையிலேந்திய
படை வெறும் சுமையே.

அன்னை அப்பர் பாலங் குறவோ, அந்தகனுர்க்(கு)
என்னை நேர்ந்தே ஏகும் திறமோ, ஏதெண்ணம்?
இன்னும் தேர்; வெந் நிட்டார் விண்ணோர்; விட்டகல்நீ;
உன்னும் போர்விட் டுன்பெற் றோர்பால் உற்றிடுவாய்

14

வல்லேன் வானி வாரிக் காழும் கற்புணையே
நல்லோய் நாகர் நாதன் நட்பால்; மூழ்குதியோ?
வல்லாய் என்னிற் கொல்வாய் என்னை; மாட்டாயேல்
வல்லே செல்வாய்; வாயா(து) என்பால் உன்வலியே

15

1ம் 2ம் அடிகள் என் அம்புக் கடலில் முழுகும் கற்றோணியே தேவேந்திரன் நட்பு; அதைச்
சேர்ந்து நீயும் மூழ்குவாயோ; வல்லேசெல் - விரைவாய் ஓடு.

வஞ்சன் வாக்கால் கோவம் மேவ விழிசேப்ப
மஞ்சன் வேலன், மாற்றம் உரைக்கும் வகைதேர்ந்தே,
தஞ்சம் தனுவை நோக்கித், தகுவன் தனைநோக்கி,
எஞ்சும் வாக்கே வேறின் றெனவே பேசினனே

16

மஞ்சன் - மைந்தன், போலி எஞ்சும்.....இன்றென - மேலும் பேசும் வாக்கு வேறில்லையாம்படி..

தற்பத் தென்முன் சாற்றும் வார்த்தை தான்எறிய
வெற்பில் தாக்கி மீள்பந் தாய்நின் மேலனவாம்;
சிற்பத் துன்கை வில்நாண் சேர்;போர் செய்;நின்றன்
அற்பத் தாண்மை வீரம் அனைத்தும் காண்கின்றேன்

17

1ம் 2ம் அடிகள் : நின் பேச்சு எல்லாம் மலையில் எறிந்த பந்துபோல் நின் மேலனவாக மீண்டு வந்தனவாகக் கொள்.

வேறு

கூற இன்னவை குமரவேள் தாரகன் கோபம்
ஏற மெல்லிதழ் அதுக்கியே இயம்புவன், குமரா!
தேறி நின்வலி செருக்கியே வந்தனை; செறுநர்க்(கு)
ஏறுஇ தென்னுமென் சிலீமுகத் தெதிருநல் காண்பாம்

18

செறுநர்க்கு....காண்பாம் - பகைவர்க்கு இடி யேறு போன்ற என வில்லம்புகளுக்கு எதிருன்றிந் நிற்பதைப் பார்ப்போம்.

குமரன் அத்துணை குன்றன குனிசிலை கோட்டிச்
சமர தாற்றிடச் சரந்தொடக் கண்டதா ரகனும்
அமரர் காணினும் அச்சறும் அடற்றனு காதோ(டு)
அமர வாங்கிநாண் ஏற்றினன் அடுசரம் தொடுத்தான்

19

தார கன்வளை சராசனக் கார்தடித் திடித்தே
சார வேசர மாமழை பொழிதலும் தசமாய்ச்
சேரும் திக்கெலாம்; பன்னிறம் தீட்டின; சேணில்
ஊரும் ஞாயிறும் உலகுமுள் ளடக்கின அவையே

20

சராசன.....இடித்தே - வில்லாகிய முகில் மின்னி முழங்கி

தீய வன்சரத் தொளிஒலி செறிதலால் சேணோர்
 போய கண்செவிப் புலனிணர் திகைத்தனர்; எவரும்
 சேய வன்றனைக் காண்கிலர் தெனிகிலர்; சிவனே
 ஆய வன்அறு மாமுகன் எளியனோ அறிய!

21

பின்னிரண்டடி: குமரனைக் காணமாட்டாமல் தெளிவுற்றிலர். சிவன் (அடி முடி அறிய முடியாதவன்) அவனே குமரனாதலால் காணவும் அறியவும் எளியனோ. வே. பொ. வை. அணி

காம கோபன்றன் காதலன் கண்டுகார் முகத்தில்
 தூம மாறெரி பொருவன சுடுகணை அநந்தம்
 ஏவ அக்களத் தனுவுமுட் புகாவகை அடர்த்தே
 மேவ லான்விடு விசிகங்கள் வீட்டின விரைவில்

22

காமகோபன் - காமனைக்காய்ந்த சிவன்.

பாம்பு பற்றவான் பகலிரு ளானவா பதகன்
 தூம்புங் கவங்களின் இருள்குகன் கடர்க்கணை துரப்பத்
 தேம்புந் தேவர்கள், தேசினாற் செகமெலாம் விளக்கி
 ஓம்புஞ் சண்முகன் உருவுகண் டுண்மகிழ் பூத்தார்

23

பாம்பு.....ஆனவா - பாம்பால் பீடிக்கப்பட்டு சூரிய ஒளிமங்கி இருளானவாறு; தூம்புங்கவம் - தூவிய அம்பு.

வீரம் வெஞ்சினம் விளைஒளிப் பிழம்பென மிளிரும்
 தீரன் சேந்தனைக் கண்ணுறும் செருவலித் தீயோன்
 தார கன்சர வணந்தனைத் தெய்விகச் சரத்தால்
 போரில் வெல்வதோர் புந்தியன் இணையன புரிவான்

24

முதலடி வீரமும் சினமும் சேர்ந்துற்ற ஒளிப்பிழம்பாக மிளிரும் (முருகன்).

வெல்லும் வேட்கையன் உலகைவெல் விறலுறு தருவன்
 செல்லும் அஞ்சிடச் சிரித்தனன்; சிறுவன்மேற் சிறந்த
 கொல்லும் அம்பினால் கூடுறா பயனெனக் குறித்தே
 சொல்லும் ஊழியின் குறைமா ருதப்படை தொடுத்தான்

25

கடையின் நாளெனக் கலங்குற விடுத்தவக் காற்றின்
படையும், வெங்கடு வேகமும் பயங்கர ஓலியும்
உடைய தாய்த்திசை வான்புவி தினகரன் ஒருங்கே
கடையும் பூழ்தியிற் கரந்திடக் கறங்கிய தெங்கும்

26

கடையும்பூழி - கடையப்பட்டு எழும் புழுதி: கறங்கியது - சுழன்றடித்தது.

வேறு

வந்தடர் காற்றினில் வானவர் வெண்மலர் நேர்குடைகள்
சிந்துறு காம்பின சேண்மிசை செல்வன, செல்லினம்முன்
சிந்திடு மழையிடை சேரர சோதிம செல்வொக்கும்;
முந்துறு வெம்பனி யுண்முழு மதிபல உறலொக்கும்

27

சிந்துறு காம்பின - முரிந்த காம்பின; செல்லினம் - முகில்கள், காம்பு முரிந்து வானில்
பறக்குடைகள், மழையூடே பறக்கும் அன்னங்களும், பனித்தூவலுாடு தோன்றும் பல
சந்திரன்களையும் போன்றன; ஓதிமம் - அன்னம்.

காற்றினில் விண்ணவர் கரிபரி தேர்மிசை வெண்கொடிகள்
ஆற்ற லிதாதறுந் தந்தரஞ் செல்வன வானகமேல்
ஏற்ற முறும்நதி எல்லையில் அலைவிரித் தேகுவதாம்
தோற்ற முடன்தொடர் ஆயிரம் அழகுகள் தோற்றினவே

28

கைமலை எண்ணில காற்றினம் பாரிகள் கையகலக்
கைமலி வச்சிரத் தோன்சிறை காதிடக் காசினிவீழ்
மைமலி பற்பல வாம்மலை போன்றும் மருத்தெறிய
வையமி சைப்படி மாமுகில் போலவும் மண்விழுமே

29

காற்றால் அடிபட்டு அம்பாரிகள் பறக்க யானைகள் மண்ணில் வீழ்ந்தன; வச்சிரத்தால் சிறகு
வெட்டுண்டு மலைகளும், காற்றினால் தள்ளுண்டு முகில்களும் தரையைச் சேர்வது போல.

சூழ்வரு சூறையி னால்துய ருற்றன தொல்வலிபோய்
வீழ்தர வாசிகள், வீந்திட வலவரும், வேறுறுதேர்,
ஆழ்தரு நீர்ச்சுழி யுற்றல மந்தமிழ் கலமெனவே
கீழ்விழு கின்றன கெட்டழி கின்றன எண்ணிலவே

30

வேறு

சுற்றிய சூறையால் சோர்ந்து கைகளில்
பற்றிய படைகளும் பறியப் பாய்பரி
உற்றுறை உம்பரும் ஊர்தி தம்மொடும்
மற்றவண் வீழ்ந்தனர் மறுக்க மெய்தியே

31

எற்றுறு வாயுமேல் எடுத்து வீசவே
வற்றிய சருகுவான் பறந்து வந்தெனச்
சுற்றிய பதாதியர் கழன்று விண்செலா
அற்றமில் படையிழந் தயர்ந்து வீழ்ந்தனர்

32

இன்னணம் இன்னலுற் றிடையும் உம்பர்கள்
நன்னலம் அரசுடன் நாட்ட நண்ணிய
கொன்னவில் வேற்கரக் குமரன், காற்படை
வன்மைகொள் வலியதோர் வாளி ஏவினான்

33

அச்சரம் அடர்த்திட அனிலன் சாய்தலும்
அச்சரர் அயர்வொழிந் தமரில் முந்தினார்
இச்செயல் கண்டெரி சினத்துத் தாரகன்
அச்சென அங்கிவெம் படைதொட் டார்த்தனன்

34

தீயதாம் அப்படை திசையும் வானமும்
ஆயகார் செறிபுய லினமும் அஞ்சனத்
தோயமா மெனவும்குழ் புகைகண் சுற்றிடச்
சேயநா ஏழொடும் செறிந்த தக்களம்

35

அஞ்சனத்தோயம் - மைநீர். கார் முகிலும் கரியமை நீரும் போல எழும் புகை கண்ணைச் சுற்றச்
சிவந்த எழுநாவையும் நீட்டித் தீப்படை வந்தது.

வேறு

கடைநாளெழு காரோகடு விடமோஎனக் கலங்க
மிடைவாம்புகை வியாபித்திருள் மிசைமேவுதல் காணா
இடைமேவிய அரசோதிமம் இதயங்களித் திடமாய்
அடைமானசம் அதன்கண்ணுற மீண்டேகின வன்றே

36

தூய்தாயுறு திசையெங்கணும் தூமக்கொடி மலினம்
வாய்வாயுறு மலியக்கனல் வடவைத்தழல் வடிவாய்த்
தோய்வாயுறு பொருள்தீந்திடச் சுர்சேனையுள் எங்கும்
காய்வாயுறு கரிதேர்பரி காலானையும் காந்தும்

37

தூமக்கொடி - புகைக்கொடி; வாய்வாய் - இடந்தோறும்; தோய்வாயுறு பொருள் - தீண்டிய
பொருள்; காந்தும் - பற்றிச் சுடும்.

சுற்றும்புகை தொடர்த்தடை இடையுறுகள் தூரந்தே
பற்றும்பல பொருள்நாக்குகள் பகமஞ்செயப் படர்தீ
முற்றும்பயில் விகம்பானது மிடைமாழுகி லிடையே
உற்றுண்ணிறை ஒளிமின்கொடி ஒளிர்ந்தாலென மிளிரும்

38

முகிலிடை.....மிளிரும் - கருமுகிலிடையே பொருந்தி உள்ளே நிறைவான ஒளிமிக்க மின்னற்
கொடி போல விளங்கும்; நாக்குகள் பகமம் - தீ நாக்குகள் சாம்பராக்க.

நடுக்கத்தொடு நாள்கோள்களும் ஓடத்தனி நலியும்
மிடுக்குற்றிடு தீவெம்மையைத் தாங்கிற்கிலர் மெலிந்தே
தடுக்கத்தகு வலிசான்றிடும் சரணாலயன் முருகற்(கு)
அடுக்கத்தளர்ந் தடைந்தார்கரர் அபயந்தரு கெனவே

39

வன்னிப்படைக் கலக்கண்படும் வானோர்க்கருள் வகையை
உன்னிப்பரன் தருமோர்மகன் ஒளிப்புன்னகை யொடுதீ
தன்னைத்தடிந் திடவாருணப் படைதன்கையில் எடுத்தே
மின்னைப்பொரு நாண்வில்லிடை தொடுத்தேமிசை விடுத்தான்

40

வேறு

அறுமுகன் விடுத்த அம்பும் ஆரிருட் கணமூழித்தீ
உறுபுகை எனக்க றுத்தே உருமிடி மலைத கர்ப்ப
இறுதிநாள் முகில்கள் ஏழும் எனவுரு எடுத்துச் சென்றே
செறுதலை இழைக்கும் செந்தீப் படையடச் செறிந்த தன்றே

41

சேர்ந்தவம் முகில்க னூடே திகைப்பொடு பயமுண் டாக
ஆர்ந்தன மின்னல் மாலை அடைதரும் உகாந்த எல்லை
நேர்ந்தன உயிர்கள் யாவும் மிசைந்திட நெருங்கும் காலன்
கூர்ந்துள செந்நா நீண்டுள் வாங்குகோ லம்போல் மென்மேல்

42

முகில்களிடையே மின்னற் கொடிகள் தோன்றுவதும் மறைவதும், அடிக்கடி இயமன் தன் சிவந்த நாவை நீட்டி உள்வாங்குவது போலும்.

உவாவின்நாள் அடைந்த மாலை உறுமழை மூட்ட மொத்தும்
அவாவினை ஆதி குற்றத் தறிவிலார் அகமே போன்றும்
தவாதுறும் இடியே றச்சம் தரவிகம் பகடு தூர்த்தே
ஓவாதுறு மழைபொழிந்தங் உலாவின முகில்கள் உம்பர்

43

உவாவின் நாள் - அமாவாசைத்தினம்; விகம் பகடு - வானின் வயிறு; ஓவாது - ஓவாது, ஓயாது; குறு, விகாரம்.

இடியொடு மினல்கண் டெல்லாம் ஏக்கமுற் றொடுங்கி வீழ்ப்
படியொடு திசைவான் பாவிப் பரியதூண் பரிமா ணத்தில்
மிடைவறு துளிகள் யாண்டும் மிசைமிசை விடாது பெய்தே
அடைவற அங்கி வாளி அடல்கெடுத்த தடர்த்த மேகம்

44

வானகம் இருளில் மூழ்க, வன்முழக் கசுரர் தங்கள்
ஊனமர் உயிர்கள் ஓட்ட, உமாபதி குமர னம்புத்
தானம துதித்த மேக சாலத்தின் தாரை வீழத்
தானவன் சரத்தின் சண்டத் தீத்தழல் தணிந்த முற்றும்

45

வேறு

சாரத் தாழ்வும் தோல்வியும் மென்மேற் சலம்மிக்க
தீரத் தானத் தாரகன் தெய்வப்படை நீக்கிச்
சேரத் தேவர் சேனைகள் சிந்தக் குமரன்மேல்
கோரத் தான்ற பிறைவாய்க் கோல்கள் பலகோத்தான்

46

போர்வினை யாட்டில் புந்திகொள் சேந்தன் அகரன்கோல்
நேர்வன சாயச் சாடினன் நேரில் சிலவம்பால்
சேர்வினை மின்றித் தூயநல் யோகத் துறைநின்றார்
பேர்வினை செய்யப் பகையைந் தாறும் பேர்த்தென்ன

47

பின் இரண்டடி சோர்வில்லாமல் தூய யோக சாதனையில் நிற்பவர் பெயர்ந்து போகும்படி செய்தலால் உட்பகைகளாகிய ஆறையும் புலனைந்தையும் களைந்தது போல.

புருவ நெரிப்பன் புகையழல் கண்ணன் புன்கண்ணன்
உருகெழு கோபத் தூரிர தத்தும் குதித்துடைவான்
மருவறு கையன் மாபரன் மைந்தன் முன்வலியால்
செருமுயல் சிந்தையி லெய்தினன் தீயூழ் சேர்த்திடவே

48

தடுத்தற் கொண்ணாத் தன்வலி உன்னித் தருக்கோடும்
மிடுக்கிற் கைவாள் வீசிமுன் மேவிய வெய்யவனை
ஒடுக்கிக் கொள்வான் அகமும் முகமும் ஒளிமலர
அடுக்கற் கிழவன் அளவில் ஒளியார் அயிலுய்த்தான்

49

ஒடுக்கிக் கொள்வான் - ஒடுக்கி அடக்கும் பொருட்டு; அடுக்கற்கிழவன் - குறிஞ்சிக் கிழவன், குமரன்.

விட்டதொர் வேல்திசை விண்ணகம் வெம்மையொ டொளிகான்றே
ஒட்டிய தானவர் தூயரிலும் உம்பர்கள் உவகையிலும்
தொட்டென ஊறிய கட்புன லோடும் தொடர்தேகிக்
கிட்டிய தாரகன் மாப்பு கிடைத்தது கீண்டதுவே

50

ஒட்டிய - போரில் எதிர்த்த அகரர் கவலையாலும் தேவர் உவகையாலும் ஊற்று நீர் போல் ஓடும் கணீர்.

வேறு

சண்ட மாருதம் தாக்கிடச் சாய்ந்துவீழ்
விண்டு வாமென வெய்யவன், வேல்உயிர்
உண்டு போந்திட ஒல்லையில் வீழ்ந்தனன்
கண்ட அண்டர் களிப்பில் குனித்தனர்

51

விண்டு - மலை; குனித்தனர் - (ஆனந்தக்) சுத்தாடினர்.

ஊழி மாமருத் தூற்றத் துடைந்துசாய்
பாழி வெற்பில் பதகன் பருவுடல்
வீழு மெல்லைமண் கீழுற மேற்கொளும்
வாழி சேடன் வருத்தமொ டேந்தினான்

52

மண்கீழுற - தரைபிளக்க, நிலம் நெளிய.

பரமன் பாலன் பகைமுடித் தானென்றே
கரரு கந்து துளிநற வார்ந்திடும்
தருவின் தண்மலர் மாரிசார் வாழ்த்தொடும்
சொரிசு வார்சுரு தித்துதி பாடினார்

53

2ம் 3ம் 4ம் அடிகள்: தேவர் மகிர்ந்து தேன்துளி நிறை தருவின் மலர்மாரியைச் சார்ந்த வாழ்த்தோடு சொரிவார்; வேதத்தால் துதித்தார்.

வேறு

மாப்பங் கீண்ட வேலது வானதி தனிலாடித்
கீர்வங் கெய்தித் தேவர்கள் சிந்தை களிப்புற்றே
ஆர்வங் கூரச் சொரிமலர் மாரியின் ஆறிப்போய்த்
தார்தங் குந்தோட் சண்முக வன்கரம் சார்ந்துவே

54

வேல், கங்கையில் முழுகிப் புனிதமாகி, தேவர் ஆர்வத்தோடு சிந்தும் மலர் மாரியில் ஆறிப்போய் சண்முகன் கையில் சார்ந்தது.

வேறு

வீறமை பகைவன் வீதலால் வெற்றி விளைதலால் விண்ணவர் துயரம்
மாறவே மனமும் வதனமும் மலர வாய்த்தே பேறென மகிழ்வார்;
வேறமை புளகம் பூரிப்பு மேவ விண்டுவிழ் கவசமெய்ப் பூணார்
தேறியே பகைவன் திறலொடு சேந்தன் சீர்த்தியும் செப்பினர் தெழித்தார்

55

விண்டு....பூணார் - (உடல் பூரித்தலால்) மூட்டு விடுபட்டு விழும் கவசத்தார் பூணினராய்;
பகைவன்.....தெழித்தார் - முன்னே பகைவனின் திறலையும் பின்னே அவனை வெற்றி கொண்ட குமரன் புகழையும் பாடி ஆரவாரித்தனர்.

மாலவன் மலரோன் மகபதி வானோர் மருங்குற அக்களம் தணந்தே
மேலமை விண்ணோர் வியனுல கெய்தி விகவகர் மாவினால் நகரம்
கோலம தாக்கிக் குலிசிவின் ணாவ்வான் கோமுடி புனைந்துதற் கமைந்த
ஆலய மதன்கண் அமரர்கள் போற்ற அமர்ந்தனன் அறுமுகத் தம்மான் 56

அரிபிரமேந்திராதி அமரர் பாங்குவர அமர்க்களம் நீங்கி வானுலகடைந்து, விகவகர்மனால்
அமராவதி நகரத்தைப் புநரமைப்புச் செய்வித்து, இந்திரன் கவர்க்கத்தை ஆளுமாறு முடி
சூட்டிவைத்துப் பின் ஆறுமாழகத்துக் குமரன் தனக்குரிய ஆலயத்தில் அமரர் போற்ற
எழுந்தருளி இருந்தான்.

வேறு

* செல்ல நாள்சில சேந்தன், உமைசிவன்
அல்லி மாமலர்த் தாள்பணி ஆசையான்
அல்லல் தீர்ந்த அமரர்தற் சூழ்வரச்
செல்ல லுற்றனன் சீர்க்கயி லாயமேல் 57

சேந்தன் சில நாள் கழிந்தபின் அமரர் சூழ்வர அமராவதியை நீங்கி உமையையும் சிவனையும்
வழிபட விரும்பிக் கயிலாயம் சென்றான்.

* சென்று சேந்தன் சிவனுமை சேவடி
ஒன்ற வீழ எடுத்துச்சி மோந்தனர்;
ஒன்று தம்மடி வைத்துவப் போடுநீ
நன்று செய்தனை; நம்பிவாழ் கென்றனர் 58

சென்றுவணங்கிய சேந்தனை உமா மகேசுவரர்கள் எடுத்து உச்சிமோந்து மடியில் இருத்தி
நல்லது செய்தாய் மகனே நன்று வாழி என வாழ்த்தினர்.

* வந்து முந்து வணங்கிய தேவரை
எந்தை நோக்கி இடர்கெடுத் தோமினி
முந்து போல்முறை யாற்றிவிண் சேர்மெனத்
தந்தை போற்றினன் றேபுரம் சார்ந்தனர் 59

பின்பு வணங்கிய தேவர்களையும் சிவன் நோக்கி உங்கள் இடரை நீக்கினோம். இனிநீர்
முன்போல் நும் முறையை நடத்தியிருப்பீர் செல்வீர் என அருள்புரிய, எந்தையே போற்றி
என்று விடைபெற்றேகினர்.

*

சோமாஸ் கந்த உருவெண்ணித்
தோத்தி ரஞ்செய் வார்க்கென்றும்
தாமாத் திரைக்குள் சார்ந்தவர்தம்
தாபந் தணியத் தயைபுரிவர்
நாமார்த் தவர்தம் நற்பதங்கள்
நாளும் வணங்கி நலங்காண்போம்
போமர்க் கத்துப் புகலவர்தம்
பொற்றாள் போற்றி வாழியவே

60

சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியைத் தியானித்துத் தோத்திரிப்பார் முன்பு, அவர்கள் மாத்திரைப் பொழுதில் முன்வந்து வாட்டந்தீர அருள் புரிவார்கள்; ஆதலால் நாமும் அவர் நற்பதங்களை வணங்கி நலம் பெறுவோம்; செல்லும் வழிக்குப் புகலிடம் அவர்களின் பொன்னடிகளே.

* இவ்வடையாளமுள்ள நான்கு பாடல்களும் மூலத்திலில்லாதவை.

பதினேழாவது சருக்கம் முற்றிற்று.

போற்றி வாழிய போற்றி
குமார சம்பவம் நிறைவு
வேலும் மயிலும் துணை

தீர்த்தங்கரன் உருவம்
 சங்கரா சுவாமிகள்
 சங்கரா சுவாமிகள்
 சங்கரா சுவாமிகள்
 சங்கரா சுவாமிகள்
 சங்கரா சுவாமிகள்
 சங்கரா சுவாமிகள்
 சங்கரா சுவாமிகள்

*

சங்கரா சுவாமிகள் உருவம் சங்கரா சுவாமிகள் உருவம் சங்கரா சுவாமிகள் உருவம்
 சங்கரா சுவாமிகள் உருவம் சங்கரா சுவாமிகள் உருவம் சங்கரா சுவாமிகள் உருவம்
 சங்கரா சுவாமிகள் உருவம் சங்கரா சுவாமிகள் உருவம் சங்கரா சுவாமிகள் உருவம்

*

சங்கரா சுவாமிகள் உருவம்

சங்கரா சுவாமிகள் உருவம்
 சங்கரா சுவாமிகள் உருவம்
 சங்கரா சுவாமிகள் உருவம்

